

אוגדן חקיקה למנהלי שפ"ע

מפעם < לכיוון הרשות המקומית
חשון תשע"ז - נובמבר 2016

מערכת מרכזי הדרכה ופיתוח
בשלטון המקומי

משרד הפנים

לקט חקיקה רלוונטית למנהל שפ"ע ברשות מקומית

מהדורה ראשונה, חשון תשע"ז, נובמבר 2016

אודות מערכת המפעמים

מערכת המפעמים מייצגת שותפות של משרד הפנים והרשויות המקומיות וכוללת שמונה מפעמים הפחסים ברחבי הארץ.
"מפעם" מלשון פעימה, קצב, הינו גוף אזורי המסייע לרשויות בתחומו הגיאוגרפי.
המפעם פועל לשיפור ביצועי הרשות המקומית והתמקצעות עובדיה, באמצעות קיום פעולות הדרכה, תכנון ולווי תהליכי פיתוח ארגוני, יעוץ, אימון וניהול שותפויות.
בנוסף, כל מפעם אחראי על פיתוח תוכניות ייחודיות ארציות לנשאי ליבה ולתפקידים מרכזיים ברשות המקומית והפצתן לכלל הרשויות בארץ.
מערכת המפעמים הינה זרוע ביצועית של משרד הפנים להטמעת מדיניותו, ומונחת מקצועית על ידי אגף מפעמים ופיתוח ארגוני.

ליקוט ועריכה:

דחור זקס – אדריכלות פתרונות למידה.

- האמור בפרסום זה מהווה חומר עזר שנועד לסייע בניהול התפקיד. למען הסר ספק, החומרים המתפרסמים מעודכנים למועד הפרסום בלבד. חוברת זו אינה מחליפה הנחיות הניתנות ע"י גורמים מוסמכים ואינו מהווה אסמכתא משפטית.

- הכתיבה בלשון זכר הינה לשם הנוחות בלבד.

- הפרסום נמצא באתר משרד הפנים ובאתר מערכת המפעמים

www.moin.gov.il

www.mifam.org.il

תוכן

4	ברכת מנהלת אגף בכיר להדרכה, פיתוח ומפעמים
5	ברכת מנהלת מפעם מעלה אדומים מתמחה בשפ"ע
6	חוק הגנת הסביבה (סמכויות פיקוח ואכיפה), התשע"א-2011
17	חוק למניעת מפגעים, תשכ"א-1961
26	חוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984
53	חוק איסוף ופינוי פסולת למחזור, תשנ"ג-1993
58	חוק אוויר נקי, התשס"ח-2008
123	חוק החומרים המסוכנים, התשנ"ג-1993
141	חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998
201	חוק הקרינה הבלתי מייננת, התשס"ו-2006
220	חוק הסדרת העיסוק בהדברה תברואית, התשע"ו-2016
260	חוק לטיפול סביבתי בצידוד חשמלי ואלקטרוני ובסוללות, התשע"ב-2012
313	פליטות והעברות לסביבה – חובות דיווח ומרשם, התשע"ב-2012*
345	חוק להסדרת הטיפול באריזות, התשע"א-2011
380	חוק למניעת מפגעי אסבסט ואבק מזיק, התשע"א-2011
435	חוק שמירת הסביבה החופית, התשס"ד-2004
450	חוק מניעת זיהום הים ממקורות יבשתיים, התשמ"ח-1988

ברכת מנהלת אגף בכיר להדרכה, פיתוח ומפעמים

ליחידות השפ"ע - שיפור פני עיר ברשויות המקומיות - תפקיד מרכזי בעיצוב סביבת החיים של תושבי הרשות המקומית. אגפי שפ"ע אמונים על איכות הסביבה בעיר, ניקיונה, חזותה, המאור ברחובות, התחזוקה השוטפת של המוסדות והמתקנים, הרחובות, הכבישים והגנים.

בהתאם לכך, מהווים התקציבים המוקצים לנושא זה הוצאה משמעותית עבור הרשות המקומית.

לכן, יש לניהול המקצועי ולידע של העוסקים בתחום ערך וחשיבות. בהיבט המקצועי, בהיבט של התייעלות וחסכון - ובעיקר בתרומה לרמתם של השירותים המקומיים ולאיכות החיים המקומית.

פרסום זה מצטרף לקורס הכשרה מחויבת המופעל על ידי המפעם המתמחה – מפעם מעלה אדומים, וכן לימי עיון ייעודיים בתחום. השימוש בו הוא כלי עזר חשוב עבור מנהל יחידת השפ"ע לצורך הבהרה ועיגון של תפקידיו השונים בחוק ובתקנות. ברכות ותודות לעוסקים בתחום השפ"ע במפעם - ובראשם גב' דגנית פוקס, מנהלת המפעם ומיכל זהב, סגניתה. בטוחני, כי תכני הפרסום יהוו תרומה של ממש לאיכות השירות המוניציפאלי בכל הארץ.

בברכה

מיכל גולדשטיין
מנהלת אגף בכיר
הדרכה, פיתוח ומפעמים
משרד הפנים

ברכת מנהלת מפעם מעלה אדומים, מתמחה בשפ"ע

מנהלי שפ"ע נכבדים,

לשלטון המקומי בישראל תפקיד חשוב במתן שירותים מקומיים לצד מערכת שלטונית בעלת סמכויות רחבות, העוסקת בנושאים החשובים שעל סדר היום החברתי והכלכלי של מדינת ישראל.

אחד מהשירותים המשמעותיים ביותר שמעניקה הרשות לתושב הוא תחום השפ"ע (שיפור פני העיר). את השירותים הללו מעניקה הרשות לכלל התושבים, מלידה ועד זקנה, וזאת במגוון רחב של נושאים: איכות סביבה, פיקוח, תשתיות, חירום ועוד. התנהלות מיטבית של אגף השפ"ע ברשות מאפשר התנהלות מקצועית ויעילה של הרשות המקומית תוך חשיבה מערכתית כוללת, בעלת היבטים ארוכי טווח וקצרי טווח.

חשיבותו ומורכבותו של תחום השפ"ע ברשות הביאו את משרד הפנים לפעול למיקצוע של התחום- תוך פיתוח ידע וקיום הכשרות מקצועיות מתקדמות לניהול מיטבי של תחום השפ"ע. מפעם מעלה אדומים לקח על עצמו את פיתוח הידע של תחום השפ"ע ברשויות המקומיות ואת הקידום המקצועי של מנהליו.

חוברת זו מאגדת חלק נכבד מהחקיקה הרלוונטית לתחום השפ"ע. זהו הפרסום המקצועי הראשון, בהמשך לפיתוח המקצועי ההכשרתי לתחום השפ"ע, ובתקווה לפרסומים מקצועיים נוספים בהמשך. ברצוני להודות לגב' מיכל גולדשטיין- מנהלת אגף בכיר למפעמים, הדרכה ופיתוח ארגוני במשרד הפנים, על ליווי תחום השפ"ע וקידומו ברשויות המקומיות. לדרור זקס- אדריכלות פתקונות למידה, על איסוף החומרים והבאתם לדפוס. ולצוות המפעם- מיכל זהב, דור עתיר ואתי כהן, על העבודה המקצועית במפעם.

בברכה

דגנית פוקס
מנהלת מפעם
מעלה אדומים

חוק הגנת הסביבה (סמכויות פיקוח ואכיפה), התשע"א-2011

ס"ח תשע"א, 738, 934; תשע"ב, 248, 559; תשע"ד, 394; תשע"ו, 567, 707.

ק"ת תשע"ג, 143.

מועד התחילה של חוק הסדרת העיסוק בהדברה תברואית, התשע"ו-2016 (תיקון מס' 4 לחוק זה) ביום כ"ד באייר התשע"ו (1 ביוני 2016).

מועד התחילה של חוק לצמצום השימוש בשקיות נשיאה חד-פעמיות, התשע"ו-2106 (תיקון מס' 5 לחוק זה) ביום כ' בטבת התשע"ז (1 בינואר 2017).

תוכן עניינים

פרק א': מטרה והגדרות

פרק ב': מינוי של מפקחי הגנת הסביבה

פרק ג': סמכויותיהם של מפקחי הגנת הסביבה

פרק ג'1: הוראות מיוחדות לענין משרתים בשירות אזרחי-ביטחוני

פרק ד': הוראות מיוחדות לענין מערכת הביטחון

פרק ה': תיקונים עקיפים

פרק ו': הוראות כלליות

תוספת

פרק א': מטרה והגדרות

1.

מטרה

מטרת חוק זה היא להגן ולשמור על איכות נאותה של הסביבה ולשפרה ולמנוע פגיעה בסביבה או בבריאות הציבור, באמצעות עיגון והרחבה של סמכויות הפיקוח והאכיפה של עובדי המשרד להגנת הסביבה.

2.

הגדרות [תיקון: תשע"ד, תשע"ו]

בחוק זה –

"כלי תחבורה" – לרבות כלי שיט וכלי טיס;

"מפקח הגנת הסביבה" – מפקח שמונה לפי סעיף 3 או 8א;

"השר" – השר להגנת הסביבה.

[תיקון: תשע"ו]

פרק ב': מינוי של מפקחי הגנת הסביבה

3.

מינוי של מפקחי הגנת הסביבה [תיקון: תשע"ו]

השר רשאי למנות, מבין עובדי משרדו, מפקחים, שיהיו נתונות להם הסמכויות לפי פרק ג', כולן או חלקן, לשם ביצוע הוראות לפי החיקוקים המנויים בתוספת, כולם או חלקם.

4.

תנאים למינוי [תיקון: תשע"ו]

לא ימונה מפקח לפי הוראות סעיף 3, אלא אם כן מתקיימים בו כל אלה:

(1)

משטרת ישראל הודיעה, לא יאוחר משלושה חודשים מיום קבלת פרטי העובד, כי היא אינה מתנגדת למינוי מטעמים של ביטחון הציבור, לרבות בשל עברו הפלילי;

(2)

הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי פרק ג', כפי שהורה השר, בהסכמת השר לביטחון הפנים;

(3)

הוא עומד בתנאי כשירות נוספים כפי שהורה השר, בהתייעצות עם השר לביטחון הפנים.

[תיקון: תשע"ו]

פרק ג': סמכויותיהם של מפקחי הגנת הסביבה

5.

סמכויות פיקוח [תיקון: תשע"ו]

לשם פיקוח על ביצוע הוראות לפי החיקוקים המנויים בתוספת, רשאי מפקח הגנת הסביבה שהוסמך לפקח על ביצוע אותו חיקוק –

(1)

לדרוש מכל אדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו;

(2)

לדרוש מכל אדם הנגוע בדבר למסור לו כל ידיעה או מסמך שיש בהם כדי להבטיח את ביצוען של הוראות חיקוק המנוי בתוספת או להקל את ביצוען; בפסקה זו, "מסמך" – לרבות פלט, כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995;

(3)

לערוך מדידות או ליטול דגימות של חומרים, וכן למסור את המדידות והדגימות למעבדה, לשמור אותן או לנהוג בהן בדרך אחרת;

(4)

להיכנס למקום, לרבות לכלי תחבורה כשהוא נייח, ובלבד שלא ייכנס למקום המשמש למגורים, אלא על פי צו של בית משפט.

6.

סמכויות אכיפה [תיקון: תשע"ו]

התעורר חשד לביצוע עבירה לפי חיקוק המנוי בתוספת, רשאי מפקח הגנת הסביבה שהוסמך לפקח על ביצוע אותו חיקוק –

(1)

לחקור כל אדם הקשור לעבירה כאמור, או שעשויות להיות לו ידיעות הנגעות לעבירה כאמור; על חקירה לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 2 ו-3 לפקודת הפוזצדורה הפלילית (עדות), בשינויים המחויבים;

(2)

לתפוס כל חפץ הקשור לעבירה כאמור; על תפיסה לפי פסקה זו יחולו הוראות הפרק הרביעי לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (בסעיף זה – פקודת מעצר וחיפוש), בשינויים המחויבים;

(3)

לבקש מבית משפט צו חיפוש לפי סעיף 23 לפקודת מעצר וחיפוש, ולבצעו; על חיפוש לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 24(א)(1), 26 עד 28 ו-45 לפקודת מעצר וחיפוש, בשינויים המחויבים.

7.

סמכות עיכוב

סירב אדם להיענות לדרישת מפקח הגנת הסביבה, על פי סמכויותו הנתונות לו לפי פרק זה, והיה חשש שיימלט או שזהותו אינה ידועה, רשאי המפקח לעכבו עד לבואו של שוטר, ויחולו על עיכוב כאמור הוראות סעיף 75(ב) ו-(ג) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, בשינויים המחויבים.

8.

זיהוי מפקח הגנת הסביבה [תיקון: תשע"ו]

(א)

מפקח הגנת הסביבה לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי פרק זה, אלא בעת מילוי תפקידו ובהתקיים שניים אלה:

(1)

הוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו ולובש מדי מפקח הגנת הסביבה, בצבע ובצורה שהורה השר לעניין זה, ובלבד שהמדים כאמור אינם נחזים להיות מדי משטרה;

(2)

יש בידו תעודה החתומה בידי השר, המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו של מפקח הגנת הסביבה, שאותה יציג על פי דרישה.

(ב)

חובת ההזדהות לפי סעיף קטן (א) לא תחול אם קיומה עלול לגרום לאחד מאלה:

(1)

סיכול ביצוע הסמכות בידי המפקח;

(2)

פגיעה בביטחון המפקח או בביטחון אדם אחר.

(ג)

חלפה הנסיבה שבשלה לא קיים מפקח הגנת הסביבה את חובת ההזדהות כאמור בסעיף קטן (ב), יקיים המפקח את חובתו כאמור, מוקדם ככל האפשר.

[תיקון: תשע"ד]

פרק ג'1: הוראות מיוחדות לענין משרתים בשירות אזרחי-ביטחוני

א8.

הסמכת משרתים בשירות אזרחי-ביטחוני כמפקחים [תיקון: תשע"ד, תשע"ו]

(א)

בפרק זה, "משרת בשירות אזרחי-ביטחוני" – מי שמשרת במשרד להגנת הסביבה בשירות אזרחי-ביטחוני כהגדרתו בחוק שירות לאומי-אזרחי, התשע"ד-2014.

(ב)

השר רשאי להסמיך, מבין המשרתים בשירות אזרחי-ביטחוני במשטרה היחקה ובאגף ים וחופים במשרד להגנת הסביבה, מפקחים שיהיו נתונות להם הסמכויות לפי סעיף 5, כולן או חלקן, לשם ביצוע הוראות לפי החיקוקים המנויים בתוספת, כולם או חלקם.

(ג)

לא יוסמך משרת בשירות אזרחי-ביטחוני כמפקח לפי הוראות סעיף קטן (ב), אלא אם כן מתקיימים בו כל אלה:

(1)

הוא לא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לשמש כמפקח;

(2)

הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי סעיף 5, כפי שהורה השר;

(3)

הוא עומד בתנאי כשירות נוספים, כפי שהורה השר.

ב8.

דין משמעת למשרתים בשירות אזרחי-ביטחוני [תיקון: תשע"ד]

(א)

על משרת בשירות אזרחי-ביטחוני שהוסמך לפי סעיף 8 א יחול הדין המשמעת החל על עובד המדינה לפי חוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963 (בסעיף זה – חוק המשמעת), בשינויים המחויבים ובשינויים המפורטים בסעיף זה.

(ב)

בלי לגרוע מהוראות סעיף 17 לחוק המשמעת, יהיו עבירות אלה עבירות משמעת: שימוש לרעה בסמכות שניתנה מכוח תפקיד, היעדרות מתפקיד בלא הצדק סביר, אי-ענידת תג זיהוי, אי-מילוי חובת הזדהות או מסירת פרטי זהות כוזבים, והתחזות לבעל סמכות אחרת.

(ג)

(1)

הליך משמעת לפי סעיף זה יתקיים בידי דן יחיד.

(2)

השר רשאי להסמיך כדן יחיד את הממונה הבכיר על האכיפה במשרד להגנת הסביבה או עובד מדינה אחר שנאצלו לו סמכויות לפי סעיף 71(ב) לחוק המשמעת, בדרגה שאינה פחותה מדרגת סגן מנהל כללי.

(3)

הליך משמעת לפי סעיף זה ייעשה בהתאם להוראות הקבועות בפרק השישי של חוק המשמעת, ככל שהן נוגעות לענין; השר יקבע הוראות נוספות בהתאם לעקרונות הקבועים באותו החוק, בשינויים המחויבים, לרבות בעניינים אלה:

(א)

סדרי דין וראיות בהליך לפני דן יחיד, ובכלל זה אופן הזימון להליך ומימוש זכות הטיעון;

(ב)

אמצעי משמעת שדן יחיד רשאי להטיל על משרת בשירות אזרחי-ביטחוני מבין אלה: התראה, נזיפה, נזיפה חמורה וקנס, ובלבד שלא יעלה על שליש מדמי

הכלכלה ליחיד של משרת בשירות אזרחי-ביטחוני.

(4)

דן יחיד יודיע לתובע כמשמעותו בסעיף 14 לחוק המשמעת שהסמיך נציב שירות המדינה לענין זה, על החלטותיו לפי סעיף קטן זה.

(ד)

אין בהוראות סעיף קטן (ג) או בנקיטת אמצעי משמעת לפיו כדי למנוע העמדה לדין משמעת של משרת בשירות אזרחי-ביטחוני לפי חוק המשמעת, ובלבד שאם הועמד לדין כאמור, יבוטלו אמצעי המשמעת שהוטלו עליו לפי סעיף קטן (ג); הוראות חוק המשמעת יחולו לענין זה בשינויים המחויבים ובשינויים אלה:

(1)

במקום האמור בסעיף 25(3) יקראו "קנס שאינו עולה על שישית מדמי הכלכלה ליחיד של משרת בשירות אזרחי-ביטחוני";

(2)

במקום האמור בסעיף 34(5) יקראו "קנס שאינו עולה על שליש מדמי הכלכלה ליחיד של משרת בשירות אזרחי-ביטחוני";

(3)

בסעיף 41(א), ברישה, במקום "להפקיע ממשכורתו סכום שלא יעלה על עשירית ממשכורתו החודשית" יקראו "להטיל עליו קנס שאינו עולה על עשירית מדמי הכלכלה ליחיד של משרת בשירות אזרחי-ביטחוני";

(4)

הוראות פרק רביעי לחוק האמור – לא יחולו.

(ה)

על אף האמור בסעיף 37, תקנות לפי סעיף זה יותקנו לאחר התייעצות עם שר המשפטים ועם השר הממונה על ביצוע חוק שירות לאומי-אזרחי, התשע"ד-2014; לא הותקנו תקנות כאמור בתוך שנה מיום פרסום החוק האמור, יפקע תוקפו של פרק זה.

פרק ד': הוראות מיוחדות לעניין מערכת הביטחון

9.

הסדרת הפיקוח והאכיפה כלפי מערכת הביטחון
פרק זה נועד להסדיר את הפיקוח והאכיפה של דיני הסביבה כלפי מערכת הביטחון באופן
שיאזן בין השמירה על איכות הסביבה והגנתה לבין ביטחון המדינה ושלומו הציבור ויקיים את
מטרות חוק זה.

10.

הגדרות – פרק ד'

בפרק זה –

"גוף ביטחוני" – אחד הגופים המנויים בהגדרה "מערכת הביטחון";

"התאמה ביטחונית" – כמשמעותה בסעיף 15 לחוק שירות הביטחון הכללי, התשס"ב-2002;

"חוק להסדרת הביטחון" – חוק להסדרת הביטחון בגופים ציבוריים, התשנ"ח-1998;

"מערכת הביטחון" – כל אחד מאלה:

(1)

משרד הביטחון ויחידות הסמך של משרד הביטחון;

(2)

צבא הגנה לישראל;

(3)

יחידות ויחידות סמך של משרד ראש הממשלה, שעיקר פעילותן בתחום ביטחון המדינה;

(4)

מפעלי מערכת הביטחון כמשמעותם בסעיף 20 לחוק להסדרת הביטחון, שאינם יחידות כאמור

בפסקה (3), ואשר שר הביטחון הודיע עליהם לשר;

(5)

משטרת ישראל, שירות בתי הסוהר והרשות להגנה על עדים;

"נוהל" – נוהל שנקבע לפי סעיף 19;

"קצין בכיר" – קצין שדרגתו סגן אלוף, סגן ניצב או סגן גונדר, לפחות, לפי העניין, או מי שדרגתו

מקבילה לדרגה כאמור;

"קצין מוסמך" –

(1)

לענין הגופים המנויים בפסקאות (1), (3) ו-(4) להגדרה "מערכת הביטחון", למעט שירות

הביטחון הכללי והמוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים – כמשמעותו בסעיף 21 לחוק להסדרת

הביטחון;

(2)

לענין צבא הגנה לישראל – ראש מחלקת ביטחון מידע בצבא הגנה לישראל או קצין בכיר

שהסמך לענין זה;

(3)

לענין שירות הביטחון הכללי – ראש שירות הביטחון הכללי או עובד בכיר בשירות שהסמך

לענין זה;

(4)

לענין המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים – קצין מוסמך כמשמעותו בסעיף 21א לחוק

להסדרת הביטחון;

(5)

לענין משטרת ישראל – קצין בכיר שיסמך המפקח הכללי של משטרת ישראל לענין זה;

(6)

לעניין שירות בתי הסוהר – קצין בכיר שיסמך נציב בתי הסוהר לעניין זה;
(7)

לעניין הרשות להגנה על עדים – מנהל הרשות או עובד בכיר ברשות שהסמך לעניין זה;
"השר הממונה" –

(1)

לעניין הגופים המנויים בפסקאות (1), (2) ו-(4) להגדרה "מערכת הביטחון" – שר הביטחון;
(2)

לעניין הגופים המנויים בפסקה (3) להגדרה "מערכת הביטחון" – ראש הממשלה;
(3)

לעניין הגופים המנויים בפסקה (5) להגדרה "מערכת הביטחון" – השר לביטחון הפנים.
11.

הפעלת סמכויות כלפי מערכת הביטחון [תיקון: תשע"ו]

מפקח הגנת הסביבה יפעיל את סמכויותיו לפי חוק זה כלפי מערכת הביטחון, בכפוף לסייגים שבפרק זה.
12.

התאמה ביטחונית ומידע מסווג [תיקון: תשע"ו]

לא יפעיל מפקח הגנת הסביבה את סמכויותיו לפי פרק ג' כלפי מערכת הביטחון, אלא אם כן נקבעה לו התאמה ביטחונית מתאימה לכך ובהתאם לכללי אבטחת המידע של גוף ביטחוני; גוף ביטחוני יביא לידיעת המנהל הכללי של המשרד להגנת הסביבה את כללי אבטחת המידע האמורים.
13.

סמכות כניסה [תיקון: תשע"ו]

(א)

על אף האמור בסעיף 5(4), רשאי קצין בכיר או קצין מוסמך לעכב את כניסתו המידית של מפקח הגנת הסביבה למיתקן המוחזק בידי מערכת הביטחון, אם מצא כי התקיים אחד מאלה:

(1)

כניסתו באותה העת תשבש פעילות מבצעית או מודיעינית, חקירה פלילית, או תרגיל או אימון רחבי היקף או שנעשה בהם שימוש באמצעי לחימה;

(2)

מתרחשת במקום פעילות עוינת;

(3)

מתקיימת במיתקן פעילות שמפקח הגנת הסביבה אינו רשאי להיחשף לה מטעמים של ביטחון המדינה או יחסי החוץ של מדינת ישראל.

(ב)

קבע קצין מוסמך או קצין בכיר כאמור בסעיף קטן (א), יודיע על כך לעובד המשרד להגנת הסביבה כפי שייקבע בנהל, וייקבע מועד חדש לכניסתו של המפקח מוקדם ככל האפשר לאחר שחלפה העילה שמנעה את כניסתו.
14.

הזדהות [תיקון: תשע"ו]

על אף האמור בסעיף 5(1), דרש מפקח הגנת הסביבה מאדם להזדהות לפניו, לשם הפעלת סמכויותיו במיתקן המוחזק בידי גוף ביטחוני, וכללי אבטחת המידע של הגוף הביטחוני אוסרים על אותו אדם להזדהות אלא לפני מי שמוסמך לכך על פיהם, רשאי אותו אדם להימנע מהצגת תעודה מזהה ולהציג את עצמו בדרך שתקבע בנהל, באופן שיאפשר את זימונו לחקירה ככל שיידרש.

15.

תיעוד ממצאים [תיקון: תשע"ו]

לשם הפעלת סמכויותיו, רשאי מפקח הגנת הסביבה להשתמש באמצעים שונים לתיעוד ממצאיו; הכנסת האמצעים האמורים או תנאי השימוש בהם יהיו בהתאם לכללי אבטחת המידע של הגוף הביטחוני, ובאופן שיאפשר את התיעוד הנדרש.

16.

מסירת ידיעות ומסמכים [תיקון: תשע"ו]

(א)

על אף האמור בסעיף 5(2), מסירת ידיעה או מסמך, כולם או חלקם, למפקח, תהיה בהתאם להתאמתו הביטחונית ובהתאם לכללי אבטחת המידע של הגוף הביטחוני, ואולם –

(1)

קצין מוסמך רשאי להורות כי ידיעה או מסמך מסוימים בעלי רגישות ביטחונית מיוחדת לא יועברו למפקח, אף אם התאמתו הביטחונית מתאימה, אלא לעובד המשרד להגנת הסביבה כפי שייקבע בנהל;

(2)

קצין מוסמך רשאי להורות כי מפקח הגנת הסביבה לא יוציא ממתקן ביטחוני מסמך מסוים שקבע לגביו כי הוא בעל רגישות ביטחונית מיוחדת; מסמך כאמור יישמר במקום שיועד לשם כך במיתקן, ויהיה נגיש למפקח או לעובד המשרד שנקבע כאמור בפסקה (1), לפי העניין, בהתאם לכללי אבטחת המידע של הגוף הביטחוני.

(ב)

קצין מוסמך רשאי להורות כי מידע מסווג שאינו קשור לחומר החקירה ואינו קשור במישרין לעילת הפיקוח, לא יכלל בידיעה או במסמך הנמסרים למפקח הגנת הסביבה או לעובד המשרד כאמור בסעיף קטן (א)(1), ובלבד שיידע את המפקח בכך שהשמיט מידע.

17.

מדידות ודגימות

על אף האמור בסעיף 5(3), מדידות ודגימות שהן או תוצאותיהן עשויות להיות מסווגות, יבוצעו ויישמרו במעבדות מסווגות, כפי שייקבע בנהל, ובלבד שלא יהיה בכך כדי למנוע עריכת מדידה או נטילת דגימה.

18.

תפיסה

(א)

על אף האמור בסעיף 6(2), לא יתפוס מפקח הגנת הסביבה חפץ שיש חשש כי בשל הוצאתו מידי מערכת הביטחון יינזקו משמעותית כשירותו של גוף ביטחוני, רמת הכוננות שלו ויכולתו להגן על ביטחון המדינה או על שלום הציבור.

(ב)

קצין מוסמך רשאי להורות כי מפקח הגנת הסביבה לא יוציא ממתקן ביטחוני חפץ מסוים שקבע לגביו כי הוא בעל רגישות ביטחונית מיוחדת; חפץ כאמור יישמר במקום שיועד לשם כך במיתקן בהתאם לכללי אבטחת המידע של הגוף הביטחוני ויהיה נגיש למפקח.

19.

נהל עבודה

(א)

השר, בהסכמת השר הממונה, יורה בנהל על אופן יישום הוראות פרק זה בגוף ביטחוני.

(ב)

קיבל השר את הסכמתו של השר הממונה לקבע נהל כאמור בסעיף קטן (א) או לתקן נהל קיים, יבא הנהל או תיקון, לפי הענין, לידיעת ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת.
(ג)

נהל ראשון לפי סעיף קטן (א) ייקבע בתוך 90 ימים מיום תחילתו של חוק זה, ובהעדר הסכמה בין השרים כאמור באותו סעיף קטן – בידי ראש הממשלה, בתוך 30 ימים לאחר מכן.

פרק ו': הוראות כלליות

37.

ביצוע ותקנות

(א)

השר ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי, בהתייעצות עם השר לביטחון הפנים ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, להתקין תקנות בכל עניין הנגוע

לביצוע.

(ב)

תקנות הנגעות למערכת הביטחון בלבד יותקנו גם בהסכמת השר הממונה על הגוף הביטחוני הנגוע בדבר; בסעיף קטן זה, "גוף ביטחוני", "מערכת הביטחון" ו"השר הממונה" – כהגדרתם בסעיף 10.

38.

שינוי התוספת [תיקון: תשע"ו]

השר רשאי לשנות את התוספת, בצו, בהסכמת השר לביטחון הפנים והשר הממונה על החיקוק שלגביו מתבקש השינוי, ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת.

39.

תחולה על המדינה [תיקון: תשע"ו]

מפקח הגנת הסביבה רשאי להפעיל את סמכויותיו לפי חוק זה כלפי המדינה ומוסדותיה, ולעניין מערכת הביטחון – בכפוף להוראות פרק ד'.

40.

הוראות מעבר [תיקון: תשע"ו]

עבד המשרד להגנת הסביבה שהוסמך כמפקח בידי השר על פי החיקוקים המנויים בתוספת, כולם או חלקם, ערב תחילתו של חוק זה, יראו אותו כאילו הוסמך כמפקח הגנת הסביבה לפי חוק זה לתקופה שלא תעלה על שנתיים מיום פרסומו של חוק זה או עד להסמכתו כמפקח הגנת הסביבה לפי סעיף 4, לפי המוקדם, ויהיו נתונות לו הסמכויות המפורטות בחוק זה, לפי החיקוקים המנויים בתוספת.

41.

שמירת דינים [תיקון: תשע"ו]

(א)

הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות כל דין אחר ולא לגרוע מהן, אלא אם כן נקבע במפורש אחרת.

(ב)

אין בהוראות חוק זה כדי לגרוע מסמכויות כל גוף אחר לבצע פיקוח ואכיפה של החיקוקים המנויים בתוספת.

42.

תחילה

תחילתו של חוק זה ביום א' באב התשע"א (1 באוגוסט 2011), ולעניין סעיף 36 – ביום תחילתו של חוק למניעת מפגעי אסבסט ואבק מזיק, התשע"א-2011.

[תיקון: תשע"ו].

התקבל בכנסת ביום כ"ב באדר ב' התשע"א (28 במרס 2011).

חוק למניעת מפגעים, תשכ"א-1961

ס"ח תשכ"א, 58; תשכ"ה, 183; תשנ"ב, 186; תשנ"ז, 136; תשס"ח, 783, 861; תשע"א, 743, 902; תשע"ג, 102.

1.

הגדחת [תיקון: תשנ"ז]

בחוק זה –

"השר" – השר לאיכות הסביבה;

"חוק זה" – לרבות התקנות, חוקי-העזר וההוראות שניתנו לפיו.

2.

מניעת רעש

לא יגרום אדם לרעש חזק או בלתי-סביר, מכל מקור שהוא, אם הוא מפריע, או עשוי להפריע, לאדם המצוי בקרבת-מקום או לעוברים ושבים.

3.

מניעת ריח

לא יגרום אדם לריח חזק או בלתי-סביר, מכל מקור שהוא, אם הוא מפריע, או עשוי להפריע, לאדם המצוי בקרבת-מקום או לעוברים ושבים.

4.

[תיקון: תשס"ח]

(בטל).

5.

כללי ביצוע [תיקון: תשנ"ז, תשס"ח]

השר יתקין, בתקנות, כללים לביצוע סעיפים 2 ו-3, ובין השאר רשאי הוא לקבוע מה הם רעש או ריח חזקים או בלתי-סבירים.

6.

חוקי עזר [תיקון: תשנ"ז]

רשות מקומית רשאית, בחוק-עזר, באישור השר, לקבוע הוראות מיוחדות לענין חוק זה, בהתחשב בתנאים המיוחדים של המקום ותושביו, והוראות כאמור יכול שיסטו מהוראות תקנות שהותקמו לפי חוק זה, לרבות קביעת אי-תחולתן של התקנות באזורים, בימים או בשעות שהוגדרו בחוק-העזר.

7.

הוראות כלליות [תיקון: תשנ"ז, תשס"ח]

השר רשאי להורות, בתקנות, על הצעדים שיש לנקוט למניעת כל הפרה של הסעיפים 2 או 3;
תקנות כאמור יכול שיהיו כלליות או לסוגים.

8.

הוראות אישיות [תיקון: תשנ"ז, תשס"ח]

(א)

השר או מי שהשר מינהו לכך, רשאי להורות לאדם פלוני על הצעדים שעליו לנקוט למניעת כל
הפרה של הסעיפים 2 או 3.

(ב)

התקנת תקנות לפי סעיף 7, או חוק-עזר לפי סעיף 6, לא תגרע מהסמכות לתת הוראות לפי
סעיף זה, למי שהתקנות או חוק-העזר האמורים חלים עליו.

9.

רישיונות למפעלים [תיקון: תשנ"ז]

כל רישיון על פי חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968, או רישיון אחר הנדרש על פי כל חיקוק
לניהול מפעל, יראוהו כאילו הוא מותנה בקיום הוראות חוק זה.

א9.

[תיקון: תשנ"ז, תשע"א]

(בוטל).

ב9.

[תיקון: תשנ"ז, תשע"א]

(בוטל).

10.

ראיות

בכל הליך משפטי לפי חוק זה –

(1)

מפגע שנקבע כחזק או כבלתי-סביר בתקנות לפי סעיף 5, חזקה שהוא עשוי לגרום הפרעה
לאדם המצוי בקרבת-מקום, כל עוד לא הוכח היפוכו;

(2)

העובדה שהנאשם או הנתבע מילא את כל המוטל עליו בהוראות שניתנו לפי סעיף 8, תהא לו
הגנה טובה.

א10.

סמכויות בית משפט[תיקון: תשנ"ז, תשס"ח]

(א)

הוגשו כתב אישום או קובלנה בשל עבירה לפי חוק זה, רשאי בית משפט ליתן צו עשה, צו אל תעשה, וכל סעד אחר, ככל שיראה לנכון בנסיבות שלפניו, לרבות לביצוע צו לסילוק מפגע לפי סעיף 11ב, והכל כדי למנוע, להפסיק או לצמצם מפגעי רעש או ריח חזקים או בלתי סבירים.

(ב)

על צווים שהוציא בית המשפט לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 20כג(ב) עד (ח) לחוק המים, התשי"ט-1959, בשינויים המחויבים.

(ג)

בית משפט שהרשיע אדם בעבירה לפי סעיף זה רשאי בגזר הדין, בנוסף לכל עונש שיטיל, לחייב בתשלום ההוצאות שהוצאו להסרת המפגע, אם הגיש התובע או מי שהוציא בקשה לבית המשפט.

(ד)

הורשעו בעבירה יותר מאדם אחד, רשאי בית המשפט, בהחלטה כאמור, להטיל את תשלום ההוצאות על כולם או על חלקם, יחד או לחוד, או לחלק את התשלום ביניהם, הכל כפי שייראה לו בנסיבות העניין.

.11

עונשין [תיקון: תשנ"ז, תשס"ח, תשס"ח-2]

(א)

העובר על הוראות אלה, דינו – מאסר ששה חודשים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין), ואם נעברה העבירה על ידי תאגיד, דינו – כפל הקנס האמור:

(1)

סעיפים 2 או 3 לחוק זה;

(2)

הוראות השר, או מי שהוא מינה לכך, לפי סעיף 8(א) לחוק זה;

(3)

תקנות שהתקין השר הקובעות מהם רעש או ריח חזקים או בלתי סבירים, או תקנות הקובעות את הצעדים שיש לנקוט כדי למנוע הפרת הוראות סעיפים 2 או 3 לחוק זה;

(4)

אי ביצוע צו לסילוק מפגע לפי סעיף 11ב לחוק זה.

(ב)

העובר עבירה כאמור בסעיף קטן (א), באופן או בנסיבות מחמירות, דינו – מאסר שלוש שנים או כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם נעברה העבירה על ידי תאגיד, דינו – ארבע פעמים הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.

(ב1)

(1)

בשל עבירה שעבר אדם לפי סעיפים קטנים (א) או (ב), שכתוצאה ממנה השיג טובת הנאה או רווח, לעצמו או לאחר, רשאי בית המשפט להטיל עליו קנס בשיעור טובת ההנאה או הרווח שהשיג כאמור, נוסף על כל עונש אחר.

(2)

לענין סעיף קטן זה, "טובת הנאה" – לרבות הוצאה שנחסכה.

(3)

אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 63 לחוק העונשין.

(ג)

הייתה העבירה עבירה נמשכת, רשאי בית המשפט להטיל קנס נוסף, בשיעור של חמישה אחוזים מסכום הקנס הקבוע לאותה עבירה, לכל יום שבו נמשכת העבירה מעבר לתקופת הזמן שנקבעה בהתראה ושתחילתה עם מסירתה; לענין זה, "התראה" – התראה בכתב ממי שהשר הסמיכו לענין זה.

(ד)

הורשע אדם, בתוך שנתיים, פעם נוספת בעבירה לפי סעיף זה, דינו – מאסר כאמור בסעיף קטן (א) או כפל הקנס שבית המשפט היה רשאי להטיל עליו, לפי הוראות סעיף זה, בשל העבירה שבה הורשע.

(ה)

עבירה לפי סעיף זה היא מסוג העביחות של אחריות קפידה.

(i)

קנס שהוטל בשל עבירה לפי חוק זה ישולם לקרן לשמירת הניקיון כמשמעותה בחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984 (להלן – הקרן לשמירת הניקיון).

א11.

סמכות לענין אזעקות ברכב [תיקון: תשנ"ב]

(א)

שוטר רשאי לנקוט אמצעים על מנת להפסיק רעש הנגרם ממכשיר אזעקה המותקן בכלי רכב והנמשך למעלה מ-20 דקות. בסעיף זה, "נקיטת אמצעים" – לרבות פירוק או פגיעה בחלקים של הרכב או של מערכת האזעקה, פריצה לרכב או גרירתו.

(ב)

נפתחה מכונית תוך נקיטת אמצעים כאמור בסעיף קטן (א), לא יהיה על המשטרה או על השוטר שגרם לפתיחת המכונית להציב שמירה ליד המכונית.

(ג)

שוטר לא יישא באחריות בניזקין על מעשה שעשה לפי סעיף זה, בתום לב.

(ד)

הוצאות הגרירה וההחסנה של כלי רכב שנגרר לפי סעיף קטן (א) יחולו על בעל הרכב כאמור בסעיף 70א(3) לפקודת התעבורה.

11א1.

סמכות כניסה למקום לשם הפסקת רעש[תיקון: תשע"ג]

(א)

נוכח שוטר כי מתבצעת במקום מסוים, ובכלל זה בבית המשמש למגורים, עבירה של גרימת רעש לפי סעיף 11א(1), והיה לשוטר יסוד סביר לחשש כי המשך ביצוע העבירה גורם להפרעה ממשית לשלום הציבור, רשאי הוא להיכנס למקום כאמור בלא צו בית משפט לשם הפסקת ביצוע העבירה, ובלבד שיש צורך שאינם סובל דיחוי בהפעלת הסמכות כאמור לשם הפסקת העבירה, ועיכוב בהפעלת הסמכות לשם קבלת צו בית משפט יסכל את האפשרות להפסקת העבירה באופן מדי.

(ב)

לא יפעיל שוטר את סמכותו לפי סעיף קטן (א) אלא לאחר שהזדהה לפני מי ששוהה במקום בציון שמו, כימיו הרשמי והיותו שוטר, ולא ניתנה לו רשות להיכנס למקום אף שדרש באופן בחר להפסיק את ביצוע העבירה ודרישתו לא נענתה.

(ג)

נכנס שוטר למקום כאמור בסעיף קטן (א), ידרוש להפסיק את ביצוע העבירה; סירב מי ששוהה במקום להפסיק את ביצוע העבירה כאמור לאחר שנדרש לעשות זאת, רשאי שוטר לנקוט באמצעי חיוני הדרוש לשם הפסקת ביצוע העבירה.

11ב.

צו לסילוק מפגע[תיקון: תשנ"ז, תשס"ח]

(א)

נוכח השר או מי שהוא הסמיך לעניין זה כי נגרם רעש או ריח חזקים או בלתי סבירים (להלן – מפגע), וטרם הוגש כתב אישום, רשאי הוא לעשות את אלה:

(1)

לצוות על מי שגרם למפגע או על בעל הנכס שממנו נגרם המפגע, להפסיק את המפגע, או לסלקו למקום, באופן ובתוך תקופת הזמן שנקבעה באו ושתחילתה במועד מסירתו, הכל כפי שיוורה באו;

(2)

לצוות על מי שגרם למפגע או על בעל הנכס שממנו נגרם המפגע בוצע כאמור בפסקה (1),
להחזיר, במידת האפשר ובהתאם לנסיבות, את המצב לקדמותו.

(ב)

מי שלא קיים הוראות צו שניתן לפי סעיף זה, רשאי השר או מי שהוא הסמיך לעניין זה, לבצע את הנדרש לפי הצו; משעשה כן, יהיה מי שנצטווה, אך לא מילא אחר הוראות הצו, חייב בתשלום כפל ההוצאות שהוצאו, לקרן לשמירת הניקיון; על גבייתן של הוצאות שהוצאו לפי סעיף זה תחול פקודת המסים (גביה).

(ג)

מי שהשר הסמיך לעניין ביצוע צו כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי להיכנס לכל מקום לשם ביצוע הצו, ובלבד שלא ייכנס למקום המשמש למגורים אלא על פי צו של בית משפט.

(ד)

על מסירת צו לפי חוק זה יחולו הוראות סעיף 237 לחוק סדר הדין הפלילי [נסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן – חוק סדר הדין הפלילי), בדבר המצאת מסמכים, בשינויים המחויבים.

11ב1.

בקשה לביטול צו על ידי בית המשפט [תיקון: תשס"ח-2]

(א)

החאה עצמו נפגע על ידי צו שהוצא לפי הוראות סעיף 11ב, רשאי להגיש לבית המשפט המוסמך לדון בעבירה נושא הצו, בקשה לביטול.

(ב)

הגשת בקשה לביטול צו לפי הוראות סעיף קטן (א), אינה מתלה את תוקפו של הצו, כל עוד לא החליט בית המשפט אחרת; החליט בית המשפט להתלות את תוקפו של הצו במעמד צד אחד, תידון הבקשה במעמד הצדדים בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום שבעה ימים מיום ההחלטה.

(ג)

בית המשפט רשאי לבטל את הצו, לאשרו או לשנותו.

11ג.

אחריות נושא משרה בתאגיד [תיקון: תשנ"ז]

(א)

נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות לפי סעיף 11 על ידי התאגיד או על ידי עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו – כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין; לעניין סעיף זה, "נושא משרה" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, או פקיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו בוצעה העבירה.

(ב)

נעברה עבירה לפי סעיף 11 על ידי תאגיד או על ידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

11ד.

שיעור קנסות [תיקון: תשנ"ז]

על אף הוראות סעיף 221(ב) לחוק סדר הדין הפלילי, רשאי שר המשפטים, בהסכמת השר, לקבוע שיעור קנס העולה על סכום הקנס הקבוע בסעיף האמור לעבירה לפי חוק זה שנקבעה כעבירת קנס, וק לעבירת קנס חוזרת, נמשכת או נוספת שעבר אותו אדם, בהתחשב בסוג העבירה ובנסיבות ביצועה, ובלבד שסכום הקנס לא יעלה על עשרה אחוזים מסכום הקנס המרבי הקבוע לאותה עבירה.

11ה.

קובלנה [תיקון: תשנ"ז]

(א)

על עבירה לפי חוק זה רשאים המננים להלן להגיש קובלנה כאמור בסעיף 68 לחוק סדר הדין הפלילי:

(1)

כל אדם – לגבי עבירה שנעברה ברשות היחיד שלו או שגרמה לו נזק;

(2)

רשות מקומית – לגבי עבירה שנעברה בתחומה;

(3)

כל אחד מהגופים הציבוריים והמקצועיים הקבועים בתוספת לחוק למניעת מפגעים סביבתיים (תביעות אזרחיות), התשנ"ב-1992.

(ב)

לא תוגש קובלנה לפי סעיף קטן (א) אלא אם כן מסר הקובל הודעה לשר על כוונתו לעשות כן ולא הוגש, תוך 60 ימים לאחר מכן, כתב אישום מטעם היועץ המשפטי לממשלה.

11ו.

תחולה על המדינה [תיקון: תשנ"ז]

(א)

חוק זה יחול על המדינה, ואולם –

(1)

הוא לא יחול על מתקני הועדה לאנרגיה אטומית ועל מי שהוחל עליו צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (בניה והפעלה של כור גרעיני), התשל"ה-1974;

(2)

הוראות חוק זה לא יחולו על פעילות ביטחונית או מבצעית או על תוצאות פעילות כאמור, של

–
(א)

יחידות ויחידות סמך של משרד ראש הממשלה, שעיקר פעילותן בתחום בטחון המדינה או יחסי החוץ שלה;

(ב)

יחידות סמך של משרד הביטחון, שעיקר פעילותן בתחום בטחון המדינה;

(ג)

צבא הגנה לישראל, ואולם פעילות כאמור תבוצע, ככל האפשר, בהתאם להוראות חוק זה.

(ב)

הוראות חוק זה לא יחולו על חברה ממשלתית שהועבר אליה תחומי פעולה של מי מהמנויים בפסקה (א)(2) אחרי יום כ"ג באדר ב' התשנ"ז (1 באפריל 1997), בכל הנגע לתחומי הפעולה שהועבר אליה.

.12

[תיקון: תשכ"ה]

(בטל).

.13

מטרד היחיד

לענין פקודת הנזיקין האזרחיים, 1944, דין כל הפרה של הוראת חוק זה כדין מטרד היחיד.

.14

גרם מעשה

כל מקום בחוק שמדובר בו על גרימת מעשה פלוני, רואים אדם כאילו גרם לאותו מעשה גם אם הוא נעשה במקום הנתון לשליטתו או לפיקוחו, או על ידי מי שנתון לשליטתו או לפיקוחו, והוא לא נקט כל האמצעים הסבירים למניעתו; הטוען כי נקט אמצעים כאמור – עליו הראיה.

.15

שמירת תוקף

הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות כל חיקוק ולא לגרוע מהן, ואין בהן כדי למנוע מרשות של המדינה או מרשות מקומית לקבוע הוראות נוספות על הוראות חוק זה בתחום סמכויותיהן כדין.

.16

פטור [תיקון: תשנ"ז]

השר רשאי לקבוע, בתקנות, פטור מהוראות חוק זה, כולן או מקצתן, אם ראו שהדבר דרוש לשם שמירה על זכות ציבורית שהיא עדיפה על הזכות שתיפגע על ידי כך.

.17

אי תחולת החוק [תיקון: תשס"ח, תשע"א-2]

(א)

הוראות חוק זה לא יחולו על רעש וריח, שפעולתם אינה חורגת מחוץ לרשות היחיד של הגרם להם.

(ב)

הוראות חוק זה לא יחולו על רעש מכלי טיס שחל לגביהם סעיף 73 לחוק הטיס, התשע"א-2011.

.18

ביצוע ותקמת [תיקון: תשנ"ז]

השר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנגע לביצועו.

נתקבל בכנסת ביום כ"ה באדר תשכ"א (13 במרס 1961).

חוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984

ס"ח תשמ"ד, 142; תשמ"ה, 58; תשמ"ח, 52; תשנ"ב, 22; תשנ"ג, 118; תשנ"ז,
132; תש"ס, 75, 271, 276; תשס"ד, 545; תשס"ז, 88; תשס"ח, 537, 864; תשס"ט,
94, 164, 330; תש"ע, 330, 425; תשע"א, 298, 726, 745, 1063, 1203; תשע"ג, 205.

ק"ת תשע"א, 469.

תוכן עניינים

פרק א': פרשנות

פרק ב': השלכת פסולת ולכלוך ברשות הרבים

פרק ג': סילוק פסולת וגרסות רכב

פרק ד': מכלים למשקה

פרק ה': קרן לשמירת הניקיון

פרק ו': היטלים

פרק ז': אכיפה ועונשין

פרק ז"א: הוראות חילוט

פרק ח': הוראות שונות

תוספת: היטל הטמנה

[תיקון: תשס"ז]

פרק א': פרשנות

1.

הגדרות [תיקון: תשמ"ח, תשנ"ב, תשנ"ז, תשס"ז, תשע"א-4]

בחוק זה –

"גרסות רכב" – רכב שיצא מכלל שימוש מחמת שהתיישן, שפורק או שנקבע כרכב באובדן גמור,
וקן שלד של רכב או חלקים ממנו;

"השלכה" – לרבות זריקה, שפיכה, נטישה, השארה או גרם לכלוך באופן אחר;

"חוק הגנת הסביבה" – חוק הגנת הסביבה (סמכויות פיקוח ואכיפה), התשע"א-2011;

"כלי שיט" – כהגדרתו בפקודת הנמלים [נוסח חדש], התשל"א-1971;

"מכל למשקה" – כלי קיבול לשימוש חד-פעמי עשוי מתכת, זכוכית, פלסטיק, נייר או חומר אחר,
שמשווקים בו משקה, למעט חלב ומוצריו, בין שהוא ריק ובין שהוא מלא;

"פסולת" – לרבות שיירי מזון, קליפות, ניירות, בקבוקים, תיבות, קופסאות, קרטונים, אריזות למיניהן, גרסאות, פסדים, צמיגים, גזם, גזרי עץ, קרשים, סמרטוטים, בדלי סיגריות, אשפה מכל סוג וכן כל דבר אחר העלול לגרום אי ניקיון או אי סדר, למעט פסולת בנין וגרסאות רכב;

"פסולת בנין", "פסולת גושית" – חומרים ושיירי חומרים המשמשים לבניה, או שמשמשים בהם בקשר לעבודות בניה, לרבות ערימות אדמה וחלקי הריסות של מבנים;

"רכב", "רכב מסחרי" ו"רכב ציבורי" – כמשמעותם בפקודת התעבורה;

"רשות הרבים" – כל מקום שהציבור רשאי להשתמש בו או לעבור בו או שהציבור משתמש או עובר בו למעשה;

"רשות מקומית" – למעט ועד מקומי;

"המשרד" – המשרד להגנת הסביבה;

"השר" – השר להגנת הסביבה.

[תיקון: תשס"ז]

פרק ב': השלכת פסולת ולכלוך ברשות הרבים

2.

איסור לכלוך והשלכת פסולת

לא ישליך אדם פסולת, פסולת בנין או גרסאות רכב ברשות הרבים או מרשות הרבים לרשות היחיד, ולא ילכלך את רשות הרבים.

3.

אחריות לגבי קטינים ברכב

כל מי שבידו השגחה על קטין שטרם מלאו לו שלוש עשרה שנים, הנמצא עמו ברכב, לא יניח לקטין להשליך פסולת מהרכב.

4.

חזקות לעניין השלכת פסולת ופסולת בנין מתוך רכב [תיקון: תשנ"ב]

(א)

הוכח כי פסולת או פסולת בנין הושלכו מתוך רכב, רואים, לענין סעיף 2, את בעל הרכב או את האדם האחראי לרכב, כאילו הוא השליך את הפסולת או את פסולת הבנין, זולת אם הוכח שלא הוא עשה כן ואת זהותו של האדם שהרכב היה ברשותו בעת ההשלכה, או שהרכב נלקח ללא הסכמתו.

(ב)

הוכח כי פסולת או פסולת בנין הושלכו מתוך רכב, רואים, לענין סעיף 2, את מי שנהג בו אותה עת כאילו הוא השליך את הפסולת או את פסולת הבנין, זולת אם הוכח שלא הוא עשה כן ואת זהותו של המשליך; הוראה זו לא תחול לגבי מי שנהג באוטובוס או ברכב ציבורי, למעט מונית, וכן לא תחול על מי שנהג ברכב מסחרי בלתי אחוד כאשר הפסולת הושלכה מתוך החלק הנפרד מתא הנהג.

(ג)

הוכח כי פסולת הושלכה מכלי שיט, חאים לענין סעיף 2 את בעל כלי השיט, קברניטו, מפעילו או האחראי לו, כאילו הוא השליך את הפסולת, זולת אם הוכיח שלא הוא עשה כן וכי המעשה נעשה שלא בידיעתו והוא נקט את כל האמצעים הסבירים למנוע את ההשלכה ולגלות את זהותו של משליך הפסולת.

.5

חזקה לענין גרסות רכב

הושלכה גרסת רכב, חאים, לענין סעיף 2, את בעלה כאילו הוא שהשליכה, זולת אם הוכיח שלא הוא עשה כן וברשות מי הייתה גרסת הרכב אותה עת, או שגרסת הרכב נלקחה ללא הסכמתו.

.א5

חזקות לענין לכלוך רשות הרבים [תיקון: תשנ"ב, תשנ"ז]

(א)

הכותב, מצייר, משרטט או חרט על מקרקעין של זולתו, שלא כדין, או מדביק, תולה, מניח או קובע עליהם, שלא כדין, כל כתב, מודעה או שלט, חאים אותו, לענין סעיף 2, כמלכך את רשות הרבים.

(ב)

הודבקו או נקבעו כתב, מודעה או שלט כאמור בסעיף קטן (א), חאים לענין סעיף 2, גם מי שתכנם של הכתב, המודעה או השלט מצביע עליו כמי שהזמין את הכנתם או הדבקתם או הורה על כך, זולת אם הוכיח כי לא הוא עשה כן וכי המעשה נעשה שלא בידיעתו והוא נקט את כל האמצעים הסבירים למנוע את ביצוע המעשה.

(ג)

(בוטל).

(ד)

בסעיף זה, "כתב" – לרבות ציור, שרטוט או חריטה.

.6

חובת שילוט ברכב [תיקון: תשע"א-6]

באוטובוס, ברכב ציבורי, ברכבת וברכב מסחרי בלתי אחוד בחלק הנפרד מתא הנהג, יקבע לענין רכב – בעל הרכב או נהגו, ולענין רכבת – בעל הרכבת; לענין זה, "רכבת" – כהגדרתה בפקודת מסילות הברזל [נסח חדש], התשל"ב-1972, בצורה גלויה לעין, שלטים המורים על איסור השלכת פסולת מהרכב.

[תיקון: תשס"ז]

פרק ג': סילוק פסולת וגרוטות רכב

7.

אתרים לסילוק פסולת בנין, גזם, צמיגים וגרוטות רכב [תיקון: תשנ"ב, תשנ"ז]

(א)

רשות מקומית תקבע, בכפוף לכל דין, אתרים לסילוק או לריכוז וטיפול בפסולת בנין, גזם, צמיגים או גרוטות רכב, בין בתחומה ובין מחוצה לו בתאום עם הרשות המקומית הנוגעת בדבר; קביעה כאמור יכול שתיעשה במשותף בידי מספר רשויות מקומיות ויכול שתיעשה על פי הוראת, השר לאיכות הסביבה.

(ב)

(בוטל).

(ג)

הרשות המקומית תפרסם ברבים הודעה על מקומם של אתרים שנקבעו כאמור.

(ד)

לא יפנה אדם פסולת מאחד הסוגים המפורטים בסעיף קטן (א), אלא לאתר שנקבע לכך, למפעל טיפול באשפה, למפעל מחזור או למשרפה, או בהתאם להוראות שנקבעו בחוק עזר של הרשות המקומית הנוגעת בדבר.

(ה)

לענין סעיף זה, "רשות מקומית" – עירייה או מועצה מקומית.

8.

סמכות סילוק גרוטות רכב [תיקון: תשנ"ב]

(א)

רשות מקומית או מי שהשר לאיכות הסביבה הסמיכו לכך (להלן – רשות מוסמכת), רשאית לסלק גרוטות רכב שהושלכו ברשות הרבים או ברשות היחיד, למעט גרוטאות המצויות בחצח של מי שמחזיק בהן כדין, או מנהל בהן כדין עסק בגרוטות רכב.

(ב)

לא תשתמש רשות מוסמכת בסמכותה לסלק גרוטות רכב לפי סעיף זה אלא לאחר שדרשה בכתב מבעלה או מהמחזיק בה לפנותה תוך תקופה שקבעה בדרישה והוא לא עשה כן, ולאחר שהודעה בדבר כוונתה לסלק את הגרוטה הודבקה עליה במקום הנראה לעין, 48 שעות לפחות לפני ביצוע הסילוק.

(ג)

לא ניתן לזהות את בעלה של גרוטת הרכב, רשאית הרשות המוסמכת לסלקה אם היא נמצאת באותו מקום לפחות חודש ימים ואם בנסיבות הענין סביר להניח כי בעלה התיימש ממנה מחמת מיעוט שוויה.

(ד)

סולקה גחטת רכב כאמור בסעיף קטן (א), זכאית הרשות המוסמכת שסילקה את הגחטה להחזר הוצאותיה ממי שנמסרה לו דרישה כאמור בסעיף קטן (ב); תעודה מאת הרשות המוסמכת המפרטת הוצאות אלו, תהא ראייה לכך.

א8.

השארית רכב ברשות הרבים [תיקון: תשמ"ח]

(א)

הושאר רכב ברשות הרבים במקום אחד במשך תקופה העולה על ששים ימים, רשאית הרשות המוסמכת להורות על גרירתו מהמקום.

(ב)

לא תשתמש הרשות המוסמכת בסמכותה כאמור בסעיף קטן (א), אלא לאחר שדרשה מבעל הרכב לפנותו תוך תקופה שתקבע בדרישה, והודיעה לו כי אם לא יעשה כן בכונתה לגרור את הרכב ולהעמידו במקום שיפורט בהודעה.

(ג)

הודעה כאמור בסעיף קטן (ב) תודבק על הרכב במקום הנראה לעין ותישלח בדואר רשום לבעל הרשום של הרכב, אם ניתן לזהותו, לפחות ארבעה עשר ימים לפני הגרירה.

ב8.

מכירת רכב שנגרר או החזרתו לבעליו [תיקון: תשמ"ח]

(א)

נגרר רכב לפי האמור בסעיף 8א, ובעליו לא בא לקבלו תוך חדשיים מהיום שבו נמסרה לו הודעה כאמור בסעיף 8א(ג), תהא הרשות המוסמכת רשאית למכור את הרכב.

(ב)

ביקש בעל רכב לקבל את רכבו, תהא הרשות המוסמכת זכאית לדרוש החזר כל הוצאותיה בגין גרירת הרכב והחזקתו ותשלום כל קנס בגין עבירה הכרחה בשימוש באותו רכב.

(ג)

נמכר רכב כאמור בסעיף זה, תעמוד תמורת מכירתו לרשות בעל הרכב, בניכוי הסכומים המפורטים בסעיף קטן (ב).

(ד)

תעודה מאת הרשות המוסמכת המפרטת את ההוצאות כאמור בסעיפים קטנים (ב) ו-8(ג), תהא ראייה להוצאותיה.

ג8.

עידוד מסירה לסילוק [תיקון: תשמ"ח]

רשות מוסמכת רשאית, לשם עידוד סילוק גחטות רכב ורכב שאינם בשימוש, לשלם לבעל רכב אשר יביא את רכבו לאתר לסילוק גחטאות, סכום שייקבע על ידה.

ד8.

דין גרסות רכב [תיקון: תשמ"ח]

רכב שהובא או נגרר כאמור בסעיפים 8 עד 8ג, יראו אותו כגרסאה לענין חוק זה ולענין פקודת התעבורה, והוא יהיה לקניינה של הרשות המוסמכת.

[תיקון: תשס"ז]

פרק ד': מכלים למשקה

9.

סימון מכלים למשקה

לא ייצר אדם ולא ישווק יבואן מכלים למשקה, אלא אם כן מודפס או מוטבע עליהם או על תווית שעליהם, סימון נראה לעין בדבר איסור השלכת פסולת, הכל לפי קביעת שר התעשייה והמסחר, בהתייעצות עם שר הבריאות.

[תיקון: תשס"ז]

פרק ה': קרן לשמירת הניקיון

10.

קרן לשמירת הניקיון [תיקון: תשנ"ב, תשנ"ג, תשנ"ז, תשס"ד, תשס"ז, תשע"א, תשע"א-3]

(א)

מוקמת בזה קרן לשמירת הניקיון במסגרת המשרד לאיכות הסביבה (להלן – הקרן).

(ב)

מטרת הקרן תהיה לרכז אמצעים כספיים לשמירה על איכות נאותה של הסביבה ובכלל זה לשמירה על הניקיון, למניעת השלכת פסולת וטיפול בפסולת, למחזור, למניעת מפגעים, למניעת שילוט בלתי חוקי ולמניעת עבירות לפי חוק החומרים המסוכנים, התשנ"ג-1993 (להלן – חוק החומרים המסוכנים) וכן להגנה על הסביבה החופית כהגדרתה בחוק שמירת הסביבה החופית, התשס"ד-2004, למניעת פגיעה בה ולשיקומה וליישום הוראות חוק למניעת מפגעי אסבסט ואבק מזיק, התשע"א-2011, ולקידום מטרתיו.

(ג)

השר לאיכות הסביבה יתקין תקנות בדבר סדרי הפעלת הקרן.

(ד)

כספי הקרן יועדו למטרותיה בלבד ויוצאו לפי הוראות השר לאיכות הסביבה בהסכמת שר האוצר.

(ה)

כספי הקרן יבאו מהיטל על הטמנת פסולת לפי סעיף 11ב, קנסות לפי סעיף 13, הקצבות מתקציב המדינה תרומות, וכל מקור אחר שנקבע לפי דין.

(ו)

השר לאיכות הסביבה ידווח לוועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת בסוף כל שנת תקציב על פעולות הקרן, הכנסותיה והוצאותיה.

[תיקון: תשס"ז]

פרק ו': היטלים

.11

היטל לשמירת הניקיון [תיקון: תשנ"ב, תשנ"ז, תש"ס, תש"ס-2, תש"ע, תשע"א] (בטל).

.א11

הגדרות פרק ו' [תיקון: תשס"ז]

בפרק זה –

"אתר לסילוק פסולת" – מקום המשמש לפינוי ולסילוק של פסולת המפורטת בתוספת;

"היטל הטמנה" – היטל בשל הטמנת פסולת באתר לסילוק פסולת בסכום המפורט בטור ג' לתוספת, לפי סוג הפסולת וסוג האתר כמפורט בטורים א' ו-ב' לתוספת בהתאמה;

"מפעיל" – מחזיק או מנהל של אתר לסילוק פסולת;

"פסולת" – לרבות פסולת בנין וגרסות רכב.

.ב11

היטל על הטמנת פסולת [תיקון: תשס"ז]

(א)

מפעיל אתר לסילוק פסולת ישלם היטל הטמנה לפי הוראות פרק זה.

(ב)

היו לאתר לסילוק פסולת שני מפעילים או יותר, חייבים הם בתשלום היטל הטמנה, יחד ולחוד.

.ג11

ייעוד כספי היטל הטמנה [תיקון: תשס"ז, תשס"ט-2, תשע"ג]

(א)

היטל הטמנה ישולם לקרן.

(ב)

כספי היטל הטמנה שיתקבלו בקרן לפי הוראות סעיף זה יתנהלו בחשבון נפרד וישמשו, בכפוף להוראות סעיף קטן (ב1), למטרות אלה:

(1)

פיתוח, הקמה וייעול של אמצעים חלופיים להטמנת פסולת שפגיעתם בסביבה פחותה מזו של ההטמנה ועידוד השימוש בהם (בסעיף זה – מטרת פיתוח);

(2)

(א)

שיקום אתרים לסילוק פסולת שההטמנה בהם הסתיימה לפני יום ט' בתמוז התשס"ט (1 ביולי 2009), טיפול במפגעי אסבסט, ופעולות חינוך והסברה לשמירה על איכות נאותה של הסביבה (בסעיף זה – מטרת נוספות).

(ב)

לענין סעיף זה, יראו כמטרות נוספות גם טיפול במפגעי פסולת והקמת תשתיות לטיפול בפסולת ברשויות מקומיות המשויות לאשכולות 1 עד 4 בהתאם לפרסום האחרון לאפיון רשויות מקומיות וסיווגן לפי הרמה החברתית-כלכלית של האוכלוסייה, שפרסמה הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, וסיוע, לתקופה שלא תעלה על שנה אחת, בהסדרת הטיפול השוטף בפסולת ברשויות מקומיות כאמור.

סעיף קטן זה יפקע ביום 31.12.2017.

(1ב)

כספי היטל ההטמנה שיתקבלו בקרן ישמשו למטרות פיתוח; הוקצו, בשנה מסוימת, כספים למטרות האמורות, ובתום אותה שנה נותרה יתרה מכספי היטל ההטמנה, תוכל היתרה לשמש למטרות הנוספות, ובלבד שהסכום המיועד למטרות הנוספות לא יעלה על 35% מכספי היטל ההטמנה שהתקבלו באותה שנה.

בתקופה שאחרי 31.12.17 יעמוד השיעור על 25% במקום 35%.

(ג)

הנהלת הקרן רשאית להחליט על סיוע למטרות כאמור בסעיפים קטנים (ב) ו-(1ב), לפי אמות מידה שתקבע, ובלבד שאמות מידה שלפיהן יינתן סיוע לרשויות מקומיות ייקבעו, בין היתר, בהתחשב במצב הכלכלי.

ד11.

תשלום היטל הטמנה וגבייתו [תיקון: תשס"ז]

(א)

היטל הטמנה ישולם לא יאוחר מיום ה-15 בכל חודש, בעד הפסולת שהוטמנה באתר לסילוק פסולת בחודש הקודם.

(ב)

לא שולם היטל הטמנה במועד כאמור בסעיף קטן (א), ייוספו עליו, לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961 (בחוק זה – הפרשי הצמדה וריבית), עד למועד תשלומו.

(ג)

על גביית היטל הטמנה יחולו הוראות פקודת המסים (גביה).

ה11.

רישום כניסת פסולת לאתר לסילוק פסולת[תיקון: תשס"ז]

(א)

מפעיל אתר לסילוק פסולת ינהל, לגבי כל רכב מוביל פסולת הנכנס לאתר, רישום הכולל את הפרטים האלה:

(1)

מספר רישוי של הרכב;

(2)

שם הנהג;

(3)

מועד כניסת הרכב לאתר;

(4)

סוג הפסולת המובלת ברכב, כמות הפסולת לפי משקלה, ומקור הפסולת על פי הרשום בתעודת המשלוח.

(ב)

הרישום כאמור בסעיף קטן (א) ישמש בסיס לחישוב סכום היטל ההטמנה שהמפעיל חייב בתשלום לפי התוספת.

11.ו.

דיווח לעניין תשלום היטל הטמנה [תיקון: תשס"ז]

במועד תשלום היטל הטמנה, ימסור כל מפעיל לחשב המשרד דיווח בדבר פירוט החישוב לקביעת הסכום ששולם, במתכונת שיוורה עליה חשב המשרד; ק ימציא כל מפעיל לחשב המשרד, בתום כל שנת כספים ולא יאוחר מששה חודשים מתום שנת הכספים, דיווח שנתי הכולל פירוט של סכומי היטל ההטמנה ששילם בשנה הקודמת והחישוב לקביעת הסכומים כאמור; הדיווח השנתי יוגש כשהוא מאומת בתצהיר ומאושר בידי חאה חשבון.

11.ז.

דרישת מידע ששימש לעריכת דיווח [תיקון: תשס"ז]

חשב המשרד או נציג מטעמו רשאים לדרוש ממפעיל אתר לסילוק פסולת להמציא להם כל מידע ששימש בסיס לעריכת הדיווח לפי סעיף 11ו; נדרש מפעיל אתר לסילוק פסולת להמציא מידע כאמור, ימציאו במועד ובאופן שצוינו בדרישה.

11.ח.

קביעת סכום היטל הטמנה על ידי חשב המשרד [תיקון: תשס"ז]

לא מסר מפעיל אתר לסילוק פסולת דיווח כאמור בסעיף 11ו, או שמסר דיווח כאמור אך לחשב המשרד יש טעמים סבירים להניח שהדיווח אינו נכון, רשאי חשב המשרד, לאחר שנתן למפעיל האתר הזדמנות להשמיע את טענותיו, לקבוע בהחלטה מנומקת את סכום היטל ההטמנה שעל מפעיל האתר לשלם.

11ט.

עיכוב תשלום ההיטל והחזרתו [תיקון: תשס"ז, תשע"א-5]

(א)

(בטל).

(ב)

אין בהגשת עתירה לבית משפט לעניינים מנהליים כדי לעכב תשלום היטל הטמנה, אלא אם כן הסכים לכך חשב המשרד או שהורה בית המשפט אחרת.

(ג)

התקבלה עתירה לבית משפט לעניינים מנהליים, יוחזר היטל ההטמנה בהתאם לקביעת בית המשפט בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומה עד יום החזרתו.

(ד)

(בטל).

11.

הצמדה למדד [תיקון: תשס"ז]

(א)

סכומי היטל ההטמנה הנקובים בטור ג' לתוספת, יהיו צמודים למדד ויעודכנו ב-1 בינואר בכל שנה (בסעיף זה – יום העדכון), לפי שיעור עליית המדד החדש לעומת המדד היסודי.

(ב)

בסעיף זה –

"המדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;

"המדד החדש" – המדד שפורסם לאחריה לפני יום העדכון;

"המדד היסודי" – המדד שפורסם לאחריה לפני יום העדכון הקודם, ולעניין יום העדכון הראשון – המדד שפורסם בחודש ינואר 2007;

"יום העדכון הראשון" – כ"ג בטבת התשס"ח (1 בינואר 2008).

11א.

תשלום קנס אינו פוטר מהיטל הטמנה [תיקון: תשס"ז]

אין בתשלום קנס שהוטל לפי סעיף 13(א)(6) עד (9) כדי לפטור מתשלום היטל הטמנה.

11ב.

שינוי התוספת [תיקון: תשס"ז]

השר רשאי, בצו, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, לשנות את התוספת.

11.ג.

דיווח לוועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת [תיקון: תשס"ז]
הנהלת הקרן תדווח לוועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת על יישום מטרות הקרן לפי חוק
זה אחת לששה חודשים.

[תיקון: תשס"ז]

פרק ז': אכיפה ועונשין

12.

מפקחים ונאמני ניקיון [תיקון: תשנ"ב, תשס"ח, תשס"ח-2, תשס"ט-3, תשע"א-4]

(א)

בלי לגרוע מסמכות השר למנות מפקחים מבין עובדי משרדו לפי חוק הגנת הסביבה, רשאי
השר להסמיך מפקחים לעניין חוק זה מקרב כל אחד מאלה:

(1)

עובדי המדינה שאינם עובדי משרדו;

(2)

עובדי רשויות נחלים ומעיינות;

(3)

עובדי הרשות לשמירת הטבע והגנים הלאומיים.

(ב)

לא יוסמך מפקח לפי הוראות סעיף זה, אלא אם כן מתקיימים בו התנאים המנויים בסעיף 4
לחוק הגנת הסביבה, בשינויים המחויבים, ובשינוי זה:

במקום האמור בסעיף 4(1) לחוק האמור יבוא "הוא לא הורשע בעבירה שמפאת מהותה,
חומרתה או נסיבותיה יש בה לדעת השר כדי למנוע את הסמכתו".

(1ב)

לשם פיקוח על ביצוע הוראות חוק זה, רשאי מפקח שהוסמך לפי סעיף קטן (א) (בסעיף זה –
מפקח) –

(1)

לדרוש מכל אדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת
המזהה אותו;

(2)

לערוך מדידות או ליטול דגימות של חומרים, וכן למסור את המדידות והדגימות למעבדה,
לשמור אותן או לנהוג בהן בדרך אחרת;

(3)

להיכנס למקום, לרבות לכלי תחבורה כהגדרתו בחוק הגנת הסביבה כשהוא נייח, ובלבד שלא ייכנס למקום המשמש למגורים, אלא על פי צו של בית משפט.

(ג)

השר לאיכות הסביבה או ראש רשות מקומית, לגבי תחום אותה רשות ובהסכמת מפקד מחוז במשטרת ישראל, רשאים למנות כל אדם להיות נאמן ניקיון; נאמן ניקיון שמונה כאמור רשאי, לאחר שהציג תעודת מינוי כנאמן ניקיון, לדרוש ממי שעבר לנגד עיניו עבירה על חוק זה להזדהות בפניו; מי שנדרש להזדהות כאמור חייב לעשות כן.

(ד)

התעורר חשד לביצוע עבירה לפי הוראות חוק זה, רשאי מפקח שהוא עובד הרשות לשמירת הטבע והגנים הלאומיים לחקור כל אדם הקשור לעבירה כאמור, או שעשויות להיות לו ידיעות הנגעות לעבירה כאמור; על חקירה לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 2 ו-3 לפקודת הפחצדורה הפלילית (עדות), בשינויים המחויבים.

(ה)

מפקח לא יפעיל את סמכויותיו לפי חוק זה כלפי המדינה ומוסדותיה, ואולם מפקח שהוא עובד המדינה רשאי להפעיל את סמכויותיו כלפי המדינה ומוסדותיה, למעט כלפי מערכת הביטחון, כהגדרתה בסעיף 10 לחוק הגנת הסביבה.

12א.

איסור מנהלי על שימוש ברכב [תיקון: תשס"ח-2, תשע"א-4, תשע"א-5]

(א)

היה למפקח שמונה לפי חוק הגנת הסביבה יסוד להניח כי נעברה לעיניו עבירה לפי סעיף 13(ג)(א1)(א) באמצעות רכב או מרכב, רשאי הוא למסור לנהג ברכב הודעה האוסרת את השימוש בו לתקופה שלא תעלה על שלושים ימים וליטול את רישיון הרכב לאותה תקופה; בהודעה תצוין הסיבה לאיסור השימוש ברכב ולנטילת הרישיון.

(ב)

הוראות סעיפים 57א(ב) עד (ו), 57ב, 57ד, 57ה, 57ו ו-57ז לפקודת התעבורה, יחולו, לעניין זה, בשינויים המחויבים; הסמכות הנתונה בסעיפים אלה לבית המשפט המוסמך לדון בעבירות תעבורה תהיה נתונה לעניין סעיף זה לבית משפט השלום, והסמכויות הנתונות באותם סעיפים לקצין משטרה יהיו נתונות לעניין סעיף זה למפקח כאמור בסעיף קטן (א) שהשר הסמיך לעניין זה.

13.

עונשין [תיקון: תשנ"ז, תש"ס, תשס"ז, תשע"א, תשע"א-5]

(א)

העושה אחד מאלה, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין), ואם נעברה העבירה על ידי תאגיד, דינו – כפל הקנס האמור:

(1)

(נמחקה);

(2)

אינו מקיים חובת שילוט ברכב בניגוד להוראות סעיף 6;

(3)

אינו מקיים חובת סימון מכלים למשקה בהתאם להוראות סעיף 9;

(4)

(נמחקה);

(5)

(נמחקה);

(6)

אינו מקיים חובת תשלום היטל הטמנה, בניגוד להוראות סעיפים 11ב או 11ד;

(7)

אינו מנהל רישום לעניין כניסת פסולת לאתר לסילוק פסולת, בניגוד להוראות סעיף 11ה;

(8)

אינו מוסר לחשב המשרד דיווח לעניין תשלום היטל הטמנה, בניגוד להוראות סעיף 11ו;

(9)

אינו ממציא לחשב המשרד או לנציג מטעמו מידע שנדרש ממנו, בניגוד להוראות סעיף 11ז.

(ב)

העושה אחד מאלה, דינו – מאסר שנה או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם נעברה העבירה על ידי תאגיד, דינו – כפל הקנס האמור:

(1)

משליך פסולת או מלכלך את רשות הרבים בניגוד להוראות סעיף 2, למעט השלכת פסולת כאמור בסעיף קטן (ג);

(2)

(נמחקה);

(3)

(נמחקה);

(4)

אינו קובע אתרים לסילוק או לריכוז וטיפול בפסולת לפי הוראות סעיף 7(א);

(א4)

מפנה פסולת בניגוד להוראות סעיף 7(ד);

(5)

אינו מבצע צו לשמירת הניקיון לפי הוראות סעיף 13ב.

(ג)

העושה אחד מאלה, דינו – מאסר שלוש שנים או כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם נעברה העבירה על ידי תאגיד, דינו – ארבע פעמים הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין:

(1)

משליך פסולת המכילה חומר מסוכן או אריזה של חומר מסוכן כהגדרתו בחוק החומרים המסוכנים, בניגוד להוראות סעיף 2;

(א1)

(א)

משליך פסולת גושית, פסולת בניין, גרזאות, גרזאות רכב, פסדים או צמיגים, בניגוד להוראות סעיף 2.

(ב)

השליך אדם פסולת כאמור בפסקת משנה (א) מרכב, רשאי בית המשפט, נוסף על כל עונש ועל אף האמור בכל דין –

(1)

לפסול אותו אדם מהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה שלא תעלה על שנה אחת;

(2)

לפסול אדם מהחזיק ברישיון הרכב שממנו הושלכה הפסולת, וזאת בין אם אותו אדם הוא המורשע ובין אם לאו, לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים; ואולם לא יחליט בית המשפט על פסילת אדם שאינו המורשע מהחזיק ברישיון הרכב, אלא לאחר שנתן לו הזדמנות להשמיע את טענותיו;

(3)

הורה בית המשפט על פסילת אדם מהחזיק ברישיון הרכב, יורה על מקום המצא הרכב במהלך תקופת הפסילה.

(2)

עבר עבירה לפי סעיפים קטנים (א) או (ב) באופן או בנסיבות מחמירות שכתוצאה מהם נגרם או עלול להיגרם נזק או זיהום ממשי של הסביבה.

(ד)

הייתה העבירה עבירה נמשכת, רשאי בית המשפט להטיל קנס נוסף, בשיעור של חמישה אחוזים מסכום הקנס הקבוע לאותה עבירה, לכל יום שבו נמשכת העבירה מעבר לתקופת הזמן שנקבעה בצו הניקיון לפי סעיף 13ב.

(ה)

הורשע אדם, בתוך שנתיים, פעם נוספת בעבירה לפי סעיף זה, דינו – מאסר כאמור בסעיף קטן (ב) או בסעיף קטן (ג), לפי העניין, או כפל הקנס שבית המשפט היה רשאי להטיל עליו, לפי הוראות סעיף זה, בשל העבירה שבה הורשע.

(i)

עבירה לפי סעיף זה היא מסוג העביחות של אחריות קפידה.

(ז)

קנס שהוטל בשל עבירה לפי חוק זה ישולם לקרן לשמירת הניקיון.

(ח)

(1)

בשל עבירה שעבר אדם לפי סעיפים קטנים (א)(1), (ב) או (ג), שכתוצאה ממנה השיג טובת הנאה או רוח, לעצמו או לאחר, רשאי בית המשפט להטיל עליו קנס בשיעור טובת ההנאה או הרווח שהשיג כאמור, נוסף על כל עונש אחר.

(2)

לענין סעיף קטן זה, "טובת הנאה" – לרבות הוצאה שנחסכה.

(3)

אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 63 לחוק העונשין.

א.13

שיעורי קנסות [תיקון: תשנ"ז]

על אף הוראות סעיף 221(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן – חוק סדר הדין הפלילי), רשאי שר המשפטים, בהסכמת השר לאיכות הסביבה, לקבוע שיעור קנס העולה על סכום הקנס הקבוע בסעיף האמור לעבירה לפי חוק זה שנקבעה כעבירת קנס, וכן לעבירת קנס חוזרת, נמשכת או נוספת שעבר אותו אדם, בהתחשב בסוג העבירה ובנסיבות ביצועה, ובלבד שסכום הקנס לא יעלה על עשרה אחוזים מסכום הקנס המרבי הקבוע לאותה עבירה.

ב.13

צ לשמירת ניקיון [תיקון: תשנ"ז, תש"ס-2, תשס"ח-2, תשע"א-5]

(א)

(1)

נכח השר או עובד המשרד שהוא הסמיך לענין זה כי מתקיים אחד מאלה, וטרם הוגש כתב אישום, רשאי הוא לתת צ לשמירת הניקיון לפי הוראות סעיף זה:

(א)

הושלכו פסולת, פסולת בניין או גרסות רכב או לזלכה רשות הרבים, בניגוד להוראות סעיף 2, או שקיים יסוד סביר להניח כי תושלך פסולת, פסולת בניין או גרסות רכב או תלולך רשות הרבים כאמור;

(ב)

פונתה פסולת מאחד הסוגים המפורטים בסעיף 7(א) שלא בהתאם להוראות לפי סעיף 7(ד), או שקיים יסוד סביר להניח כי תפונה פסולת כאמור.

(2)

צ לשמירת הניקיון יכל שיינתן לכל אחד מאלה, לפי העניין:

(א)

מי שהשליך את הפסולת, פסולת הבניין או גרסות הרכב או מי שללך את רשות הרבים, כאמור בפסקה (1)(א), או מי שקיים יסוד סביר להניח כי הוא עומד לבצע פעולה מהפעולות כאמור;

(ב)

מי שפינה את הפסולת כאמור בפסקה (1)(ב), או מי שקיים יסוד סביר להניח כי הוא עומד לבצע פינוי כאמור;

(ג)

בעל הנכס או מחזיק הנכס שבו בוצעה או עומדת להתבצע פעולה מהפעולות כאמור בפסקאות (1)(א) או (1)(ב), ובלבד שלא ינתן צו כאמור אם נכח השר או עובד המשרד שהוא הסמיך לעניין זה, כי בעל הנכס או מחזיק הנכס נקט אמצעים סבירים למניעת ביצוע פעולה כאמור באותן פסקאות;

(ד)

הרשות המקומית שבתחומה בוצעה או עומדת להתבצע פעולה מהפעולות המנויות בפסקה (1)(א);

(ה)

מי שהזמין את פינוי הפסולת, פסולת הבניין או גרסות הרכב שהושלכו או שקיים יסוד סביר להניח כי יושלכו, כאמור בפסקה (1)(א), או מי שהזמין את פינוי הפסולת שפונתה או שיש יסוד סביר להניח כי תפונה כאמור בפסקה (1)(ב), ובלבד שלא ינתן צו כאמור אם נכח השר או עובד המשרד שהוא הסמיך לעניין זה, כי מי שהזמין את הפינוי כאמור נקט אמצעים סבירים למניעת ביצוע פעולה כאמור באותן פסקאות;

(i)

בעל הרכב או האחראי לרכב שממנו הושלכו הפסולת, פסולת הבניין או גרסות רכב או שקיים יסוד סביר להניח כי יושלכו ממנו, כאמור בפסקה (1)(א), או בעל הרכב או האחראי לרכב אשר הוביל פסולת שפונתה או שיש יסוד סביר להניח כי תפונה, כאמור בפסקה (1)(ב), ובלבד שלא ינתן צו כאמור אם נכח השר או עובד המשרד שהוא הסמיך לעניין זה, כי בעל הרכב או האחראי לרכב נקט אמצעים סבירים למניעת ביצוע פעולה כאמור באותן פסקאות.

(3)

בצו לשמירת הניקיון רשאי השר או עובד המשרד שהוא הסמיך לעניין זה לצוות על ביצוע פעולות כמפורט להלן, לפי העניין, במועד ובאופן שייקבעו בצו –

(א)

להפסיק את הפעולה שלגביה ניתן הצו, להימנע ממנה או לצמצמה, ולנקוט אמצעים סבירים אחרים הדרושים בנסיבות העניין למניעה או לצמצום של הפעולה כאמור, לסילוק הפסולת, פסולת הבניין או גרוטות הרכב, או לניקי הלכלוך, ולעניין צו הניתן לבעל נכס או למחזיק נכס כאמור בפסקה (2)(ג) – לצוות עליו לנקוט אמצעים סבירים שימנעו מאדם אחר לבצע את הפעולה שלגביה ניתן הצו בנכס שבבעלותו או בהחזקתו;

(ב)

להחזיר, במידת האפשר ובהתאם לנסיבות, את המצב לקדמותו.

(1א)

(1)

נוכח ראש רשות מקומית או מי שהוא הסמיך לעניין זה, כי מתקיים האמור בסעיף קטן (א)(1)(א) או (א)(1)(ב), בתחום שיפוט הרשות המקומית וטרם הוגש כתב אישום, ולא הופעלה הסמכות כאמור בסעיף קטן (א), רשאי הוא לצוות כאמור בסעיף קטן (א)(3) על המנויים בסעיף קטן (א)(2), לפי העניין; אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מסמכותו של השר או של מי שהוא הסמיך לעניין זה לצוות על הרשות המקומית כאמור בסעיף קטן (א)(3) באותו ענין;

(2)

ניתן לרשות מקומית צו לפי הוראות סעיף קטן (א), אין בהוצאת צו על ידי הרשות המקומית לפי הוראות סעיף קטן זה, באותו ענין, כדי לגרוע מחובתה למלא אחר הוראות הצו שניתן לה.

(2א)

הוצא צו לפי סעיפים קטנים (א) או (1א) על ידי השר, ראש הרשות המקומית או מי שהוסמך לכך, ימציא העתק הצו לבעל הסמכות להוציא צווים כאמור שלא השתמש בסמכותו; הוצא נגד אדם צו לפי סעיף קטן (א) וכן צו לפי סעיף קטן (1א), באותו ענין, יחייבו הראשון מבין הצווים שהומצאו לו.

(ב)

מי שלא קיים הוראות צו שניתן לפי סעיף זה, רשאי השר, ראש הרשות המקומית או מי שכל אחד מהם הסמיך לעניין זה, לבצע את הנדרש לפי הצו; בוצע הנדרש כאמור, יהיה מי שנצטווה אך לא מילא אחר הוראות הצו, חייב בתשלום כפל ההוצאות שהוצאו; בוצע הצו על ידי השר או מי שהוא הסמיך לכך, יהיה התשלום לקרן לשמירת הניקיון; בוצע הצו על ידי ראש הרשות המקומית או מי שהוא הסמיך לכך, יהיה התשלום לקופת הרשות המקומית; על גבייתן של הוצאות שהוצאו לפי סעיף זה תחול פקודת המסים (גביה).

(ג)

מי שהשר או ראש רשות מקומית הסמיך לעניין ביצוע צו כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי להיכנס לכל מקום לשם ביצוע הצו, ובלבד שלא ייכנס למקום המשמש למגורים אלא על פי צו של בית המשפט.

(ד)

על מסירת צו לפי חוק זה יחולו הוראות סעיף 237 לחוק סדר הדין הפלילי בדבר המצאת מסמכים, בשינויים המחויבים.

(ה)

על אף האמור בסעיפים קטנים (א) עד (ד), רשאי מי שמוסמך לתת צו לפי סעיפים קטנים (א) או (א1) להורות, בעל פה, לאדם המשליך לנגד עיניו פסולת, פסולת בניין או גרסות רכב או המכלכלך לנגד עיניו את רשות הרבים, בניגוד להוראות סעיף 2, או המפנה לנגד עיניו פסולת בניגוד להוראות סעיף 7(ד), להימנע באופן מידי מביצוע הפעולה כאמור או להורות לו, בעל פה, כיצד לבצעה; הוראה כאמור תעמוד בתוקפה עד למתן צו לפי סעיפים קטנים (א) או (א1) או עד תום שבעה ימים מהמועד שבו ניתנה ההוראה, לפי המוקדם; מי שנתן הוראה כאמור בסעיף קטן זה יתעדה בכתב סמוך ככל האפשר למועד נתינתה.

13ב1.

בקשה לביטול צו על ידי בית המשפט [תיקון: תשס"ח-2, תשע"א-5]

(א)

החאה עצמו נפגע על ידי צו שהוצא לפי הוראות סעיף 13ב, רשאי להגיש לבית משפט השלום בקשה לביטול, ולעניין צו לפי סעיף 13ב(א) – לבית משפט השלום או לבית המשפט לעניינים מקומיים.

(ב)

הגשת בקשה לביטול צו לפי הוראות סעיף קטן (א), אינה מתלה את תוקפו של הצו, כל עוד לא החליט בית המשפט אחרת; החליט בית המשפט להתלות את תוקפו של הצו במעמד צד אחד, תידון הבקשה במעמד הצדדים בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום שבעה ימים מיום ההחלטה.

(ג)

בית המשפט רשאי לבטל את הצו, לאשרו או לשנותו.

13ג.

התיישנות [תיקון: תשנ"ז]

על אף האמור בסעיף 225א(א) לחוק סדר הדין הפלילי, ניתן להגיש כתב אישום, להמציא הזמנה, או להמציא הודעת תשלום קנס כאמור באותו סעיף, בשל עבירה לפי חוק זה שנקבעה כעבירת קנס, אם טרם חלפו שנתיים מיום ביצוע העבירה.

14.

חיוב בהוצאות ניקוי

(א)

בית משפט שהרשיע אדם בעבירה על חוק זה רשאי, בגזר הדין, במסוף לכל עונש שיטיל, לחייבו בתשלום הוצאות הניקוי, אם הוגשה לו על כך בקשה מאת מי שהוציא.

(ב)

לעניין גביית הסכום שנפסק, החלטה לפי סעיף זה כמוה כפסק דין של אותו בית משפט שניתן בתובענה אזרחית.

(ג)

הורשעו בעבירה יותר מאדם אחד, רשאי בית המשפט בהחלטה לפי סעיף זה, להטיל את תשלום ההוצאות על כולם או חלקם, יחד ולחוד, או לחלק סכום זה ביניהם, הכל כפי שנראה לבית המשפט בנסיבות העניין.

(ד)

לא פסק בית המשפט בבקשה לפי סעיף זה לגופה, לא יגרע הדבר מזכותו של מי שהוציא את ההוצאות לתבען בתובענה רגילה.

14.א.

סמכויות בית משפט[תיקון: תשנ"ז]

(א)

הוגשו כתב אישום או קובלנה בשל עבירה לפי חוק זה, רשאי בית משפט ליתן צו עשה, צו אל תעשה וכל סעד אחר ככל שיראה לנכון בנסיבות שלפניו, לרבות לביצוע צו לפי סעיף 13ב, והכל כדי למנוע, להפסיק או לצמצם את לכלוך רשות הרבים.

(ב)

על צוים שהוציא בית המשפט לפי סעיף קטן (א) יחולו הוראות סעיף 20כג(ב) עד (ח) לחוק המים, התשי"ט-1959, בשינויים המחויבים.

15.

אחריות נושא משרה בתאגיד [תיקון: תשנ"ז]

(א)

נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות לפי סעיף 13 על ידי התאגיד או על ידי עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין; לענין סעיף זה, "נושא משרה" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, או פקיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו בוצעה העבירה.

(ב)

נעברה עבירה לפי סעיף 13 על ידי תאגיד או על ידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

15.א.

תשלום למודיע על השלכת פסולת בניין שלא כדין [תיקון: תש"ע-2, תשע"א-5]

(א)

בסעיף זה –

"הרשעה" – לרבות קביעה של בית המשפט שהנאשם ביצע את העבירה בלא הרשעה;

"השלכת פסולת" – השלכת פסולת בניין או פסולת גושית מתוך רכב הנעשית שלא בדרך של פינוי כאמור בסעיף 7(ד) ובניגוד להוראות סעיף 2;

"מתעד" – אדם שביצע בעצמו תיעוד, לרבות מי שמונה כאמור בסעיף 12(ג) ולמעט כל אחד מאלה

–

(1)

שוטר;

(2)

מי שמונה כדין כפקח או כמפקח מכוח חיקוק;

(3)

עובד המשרד או עובד הרשות לשמירת הטבע והגנים הלאומיים, כהגדרתה בחוק גנים לאומיים, שמורת טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח-1998;

"עובד מוסמך" – עובד המשרד שהשר הסמיכו לענין זה והודעה על מינוי פורסמה ברשומות;

"תיעוד" – צילום של השלכת פסולת באופן שניתן לזהות בו את הרכב שממנו בוצעה ואת אופן השלכתה, או את מי שנהג ברכב האמור, בצירוף דוח חתום בידי המצלם המפרט את מועד השלכת הפסולת ומקומה, את אופן השלכתה ואת פרטי הזיהוי של הרכב האמור או של מי שנהג בו.

(ב)

הגיש מתעד לעובד מוסמך תיעוד, ימסור לו העובד אישור על הגשת התיעוד והסבר על זכויותיו לפי הוראות סעיף זה שבו יצוין, בין השאר, כי יכול שהמתעד יידרש להעיד בכל הליך שבו ישמש התיעוד כראיה.

(ג)

קבע בית המשפט כי תיעוד שהוגש לפי סעיף קטן (ב) תרם תרומה ממשית להרשעתו של אדם בעבירה לפי סעיף 13(ב)(4) או לפי סעיף 13(ג)(א1)(א), בשל השלכת פסולת, יורה בית המשפט לקרן לשלם למתעד סכום של 5,000 שקלים חדשים; קבע בית המשפט כאמור לגבי כמה מתעדים של אותה עבירה, יחולק הסכום האמור ביניהם, כפי שיורה בית המשפט.

(ד)

הסכום כאמור בסעיף קטן (ג) יעודק ב-1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון) בהתאם לשיעור עליית המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ביום העדכון בשנה שקדמה לו; בסעיף קטן זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

(ה)

הוראות סעיף זה לא יחולו על הליך שהחל במסירת הזמנה לפי סעיף 222 לחוק סדר הדין הפלילי או בהודעת תשלום קנס לפי סעיף 228 לחוק האמור.

(ו)

השר רשאי להורות בדבר ביצוע סעיף זה, בהנחיות שעליהן יורה.

(ז)

השר ידווח לוועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, מדי שנתיים, על יישומו של סעיף זה בשנתיים שקדמו למועד הדיווח; דיווח כאמור יכלול, בין השאר, את כל אלה:

(1)

מספר התיעודיים שהוגשו בידי מתעדים;

(2)

מספר החקירות שנפתחו בעקבות תיעוד;

(3)

מספר החקירות כאמור בפסקה (2) שהסתיימו בלא הגשת כתב אישום והעילות לכך;

(4)

כתבי אישום שהוגשו בעקבות חקירות כאמור בפסקה (2), בשל עבירות כאמור בסעיף קטן (ג);

(5)

פסקי דין וגזרי דין בהליכים כאמור בפסקה (4);

(6)

מספר הקביעות שקבע בית המשפט לפי סעיף קטן (ג), והסכום המצטבר של תשלומים ששילמה הקרן למתעדים לפי אותו סעיף קטן.

[תיקון: תשע"א-2]

פרק ז'1: הוראות חילוט

15ב.

חילוט חפץ ששימש לביצוע עבירה [תיקון: תשע"א-5]

(א)

הורשע אדם בעבירה לפי חוק זה, רשאי בית המשפט, נוסף על כל עונש, לצוות על חילוט חפץ ששימש לביצוע עבירה כאמור.

(ב)

על אף האמור בסעיף קטן (א), הורשע אדם בביצוע עבירה לפי סעיף 13(ג)(א1)(א) (בסעיף זה – העבירה הראשונה), וביצע את אותה עבירה פעם נוספת בשלוש השנים ממועד ביצוע העבירה הראשונה (בסעיף זה – העבירה השנייה), יצווה בית המשפט לאחר שהרשיעו בעבירה השנייה, נוסף על כל עונש, על חילוט הרכב שממנו הושלכה הפסולת כאמור בסעיף 13(ג)(א1)(א), אלא אם כן סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיירשמו.

(ג)

על חילוט לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיפים 10 רישה, 11(א) ו-12(ג), 12, 13, 18(א)2, ו-20 עד 30 לחוק מאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג-2003 (בסעיף זה – חוק מאבק בארגוני פשיעה), בשינויים המחויבים ובשינויים אלה:

(1)

בסעיף 13(א) לחוק מאבק בארגוני פשיעה, במקום "בבית משפט מחוזי" יקראו "בבית משפט השלום";

(2)

בסעיף 21 לחוק מאבק בארגוני פשיעה, במקום "פרקליט מחוז" יקראו "תובע", במקום "לאפוטרופוס הכללי" יקראו "לחשב המשרד להגנת הסביבה" ובהגדרה "בית המשפט", במקום האמור בה יקראו "בית המשפט שאליו הוגש כתב האישום";

(3)

בסעיף 23 לחוק מאבק בארגוני פשיעה –

(א)

בסעיף קטן (א), במקום "פרקליט מחוז" יקראו "תובע";

(ב)

בסעיף קטן (ב), במקום "שישה חודשים" יקראו "שלושה חודשים";

(ג)

בסעיף קטן (ג), במקום "שופט של בית המשפט העליון" יקראו "שופט של בית משפט מחוזי";

(4)

בסעיפים 27 ו-28(ג) ו-(ד) לחוק מאבק בארגוני פשיעה, בכל מקום, במקום "מאוצר המדינה" יקראו "מהקורן לשמירת הניקיון שהוקמה לפי סעיף 10 לחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984";

(5)

בסעיף 30 לחוק מאבק בארגוני פשיעה, במקום "לבית המשפט העליון" יקראו "לבית משפט מחוזי" ובמקום "בית המשפט העליון" יקראו "בית משפט מחוזי".

15ג.

ניהול הרכוש המחולט [תיקון: תשע"א-5]

החלטת בית המשפט על חילוט לפי פרק זה תהיה אסמכתה בידי חשב המשרד או מי מטעמו לתפוס את הרכוש המחולט; הרכוש שחולט, או תמורתו, יעבר לקרן.

[תיקון: תשס"ז]

פרק ח': הוראות שונות

16.

ביצוע ותקנת [תיקון: תשנ"ז, תשע"א-5]

(א)

השר לאיכות הסביבה ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין, באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, תקנות בכל הנוגע לביצוע, לרבות למניעת לכלוך רשות הרבים.

(ב)

שר המשפטים רשאי להתקין סדרי דין לענין ביצוע סעיף 13(ג)(א1)(ב)(2).

17.

תחולה על המדינה

חוק זה יחול גם על המדינה.

18.

שמירת דינים

הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות כל דין אחר ולא לגרוע מהן.

19.

חוקי עזר [תיקון: תש"ס, תשע"א]

רשות מקומית רשאית להתקין חוקי עזר בכל ענין שחוק זה דן בו, למעט בענינים הנידונים בסעיפים 9, 10 ו-11א ולרבות –

(1)

קביעת הוראות בדבר אחריותו של בעל מגרש לניקיון מגרשו והטלת אחריות זו גם על מי שמייצג את בעל המגרש לצורך תשלום מסים או לענין ניצולו המסחרי או שמירת ערכו;

(2)

התנאת מתן תעודה לפי סעיף 324 לפקודת העיריות, בתשלום כל קנס שהוטל לפי חוק זה או לפי חוק עזר שהותקן לפי סעיף זה.

20.

הנסח שולב בחוק בתי המשפט, התשי"ז-1957.

21.

הנסח שולב בחוק סדר הדין הפלילי [נסח משולב], התשמ"ב-1982.

א.21

קובלנה [תיקון: תשנ"ז]

(א)

על עבירה לפי חוק זה, רשאים הממונים להלן, להגיש קובלנה כאמור בסעיף 68 לחוק סדר הדין הפלילי:

(1)

כל אדם – לגבי עבירה שנעברה ברשות היחיד שלו או שגרמה לו נזק;

(2)

רשות מקומית – לגבי עבירה שנעברה בתחומה;

(3)

כל אחד מהגופים הציבוריים והמקצועיים הקבועים בתוספת לחוק למניעת מפגעים סביבתיים (תביעות אזרחיות), התשנ"ב-1992.

(ב)

לא תוגש קובלנה לפי סעיף קטן (א) אלא אם כן מסר הקובל הודעה לשר לאיכות הסביבה על כוונתו לעשות כן ולא הוגש, תוך 60 ימים לאחר מכן, כתב אישום מטעם היועץ המשפטי לממשלה.

ב.21

יום ניקיון ארצי [תיקון: תשס"ט]

(א)

השר יקבע יום ניקיון ארצי במטרה להגביר את המודעות בקרב הציבור לשמירה על הניקיון בשטחים הפתוחים והציבוריים ולהגנה על הסביבה; יום הניקיון הארצי יתקיים בכל שנה בחודש שלפני ט"ו בניסן.

(ב)

ביום הניקיון הארצי יקוימו ברחבי הארץ במחנות צה"ל, ברשויות המקומיות ובמוסדות החינוך פעולות חינוך והסברה בנושא שמירת הניקיון והגנה על הסביבה, לרבות בנושא מחזור, שיכלול השתתפות בפעולות ניקיון מיוחדות.

.22

ביטול

חוק שמירת הניקיון, התשל"ו-1976 – בטל.

.23

תחילה

(א)

תחילתו של חוק זה למעט סעיף 9, בתום 60 ימים מיום פרסומו; תחילתו של סעיף 9 בתום שנה מיום פרסומו של חוק זה.

(ב)

קביעת אתר כאמור בסעיף 7 תיעשה לא יאוחר מתום שנה מיום פרסום חוק זה.

[תיקון: תשנ"ז, ק"ת תשע"א]

תוספת: היטל הטמנה

(סעיף 11ב)

בתוספת זו –

"פסולת מעורבת" – פסולת מוצקה, מכל מקור שהוא, לרבות ממשק בית, מבית עסק, מתעשייה או מחקלאות, המכילה מרכיבים אורגניים ואנאורגניים מעורבים, כגון שאריות מזון, אריזות פלסטיק או גזם, ואשר אינה מכילה חומר מסוכן;

"פסולת יבשה" – פסולת מוצקה, מכל מקור שהוא, שאינה מכילה מרכיבים אורגניים רקבוביים, כגון גרסות, צמיגים או עץ מעובד, ואשר אינה מכילה פסולת בנין או חומר מסוכן;

"שאריות מיון פסולת" – פסולת הנוצרת בתהליך מיון והפרדה של פסולת מעורבת ואשר חומר אורגני רקבובי מהווה עד חמישה אחוזים ממשקלה;

"בוצה" – חומר שהוא תוצר לוואי של תהליך טיפול בשפכים במפעל טיפול בשפכים, למעט חומר כאמור המתקבל בתהליך המקדמי של טיפול בשפכים שמבוצעים בו סינון גס והפרדת חול ושמיים, ואשר אינו מכיל חומר מסוכן;

"בוצה תעשייתית" – בוצה הנוצרת בתהליך טיפול בשפכי תעשייה;

"חומר מסוכן" – כהגדרתו בחוק החומרים המסוכנים.

סכומי היטל הטמנה לפי סוגי פסולת וסוגי אתרים לסילוק פסולת

טור ג' סכום היטל הטמנה (בשקלים חדשים לטון)						טור ב' סוג האתר לסילוק פסולת	טור א' סוג הפסולת	
פבר' עד דצמ' 2011	ינואר 2011	בשנת 2010	בשנת 2009	בשנת 2008	בשנת 2007			
50	50	40	30	20	10	אתר לסילוק פסולת מעורבת	פסולת מעורבת או פסולת יבשה	1.
10	4	3.20	2.40	1.60	0.80	אתר לסילוק פסולת יבשה	פסולת יבשה	2.

50	4	3.20	2.40	1.60	0.80	אתר לסילוק פסולת	שאריות מיון פסולת	3.
120	120	96	72	48	24	אתר לסילוק פסולת מעורבת	בוצה	4.
40	40	32	24	16	8	אתר לסילוק פסולת	בוצה תעשייתית	5.
4	4	3.20	2.40	1.60	0.80	אתר לסילוק פסולת	פסולת בנין	6.
טור ג' סכום היטל ההטמנה (בשקלים חדשים לטון)				טור ב' סוג האתר לסילוק פסולת		טור א' סוג הפסולת		
בשנת 2015 ואילך	בשנת 2014	בשנת 2013	בשנת 2012					
90	102.80	83.07	70.19	אתר לסילוק פסולת מעורבת	פסולת מעורבת או פסולת יבשה		1.	
60	54.42	35.60	23.40	אתר לסילוק פסולת יבשה	פסולת יבשה		2.	
90	102.80	83.07	70.19	אתר לסילוק פסולת	שאריות מיון פסולת		3.	
120	145.13	142.21	140.38	אתר לסילוק פסולת מעורבת	בוצה		4.	
40	48.38	47.47	46.79	אתר לסילוק פסולת	בוצה תעשייתית		5.	

4	4.84	4.75	4.68	אתר לסילוק פסולת	פסולת בנין	6.
---	------	------	------	---------------------	------------	----

נתקבל בכנסת ביום כ"ז באייר התשמ"ד (29 במאי 1984).

חוק איסוף ופינוי פסולת למחזור, תשנ"ג-1993

ס"ח: תשנ"ג, 116; תשס"ח, 537; תשע"א, 746.

.1

הגדרות

בחוק זה –

"אשפה" – פסולת שאינה פסולת למחזור;

"בית עסק" – מפעל, בית מלאכה, חנות, משרד או כל מקום אחר שאינו משמש כבית מגורים, ואשר במהלך העבודה או העסקים מצטברת בהם פסולת למחזור;

"בעל בית עסק" – אחד או יותר מאלה:

(1)

המנהל את בית העסק;

(2)

המחזיק של בית העסק;

(3)

בעל היתר או רישיון הדחשים לפי כל דין להפעלת או לניהול בית העסק או לעיסוק בעסק, או מי שעליו מוטלת חובה לקבל היתר או רישיון כאמור;

(4)

מי שבהשגחתו או בפיקוחו פועל בית העסק;

"בעל בית מגורים" – לרבות חוכר, שוכר או שוכר משנה, ולענין בית משותף, נציגות הבית המשותף כמשמעותה בחוק המקרקעין, התשכ"ט-1969.

"השלכה" – לרבות זריקה, שפיכה, נטישה או השארה;

"השר" – השר לאיכות הסביבה;

"התקנה" – לרבות הצבה;

"מחזור" – תהליך עיבוד או השבה של חומרים או מוצרים לשימוש חוזר לאותה מטרה אשר לה יועדו בראשונה או כחומרי גלם;

"מיתקן מחזור" – כלי או אמצעי לאצירה, דחיסה, כבישה, גריסה, קשירה וכיוצא באלה, המשמש למיין, לטיפול או להקטנת נפח הפסולת למחזור;

"מכל יעודי" – כלי קיבול לאצירת סוג פסולת למחזור;

"מרכז מחזור" – מקום בו מותקנים מכלים ייעודיים;

"פסולת למחזור" – חומרים ומוצרים מכל סוג שהוא הניתנים למחזור, שהושלכו או המיועדים להשלכה, לרבות נייר, קרטון, פלסטיק, זכוכית וטקסטיל;

"תכנית" – כמשמעותה בחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965.

2.

קביעת הסדרים לאיסוף פסולת למחזור

(א)

רשות מקומית רשאית, ואם הורה השר לפי סעיף 12 – חייבת, בכפוף להוראות כל דין ובהתאם להוראות תכנית –

(1)

להקצות בתחומה, מקומות להקמת מרכזי מחזור ולהתקין, בין בעצמה ובין על ידי אחרים, מתקני מחזור ומכלים ייעודיים;

(2)

לקבוע בחוק עזר הסדרים לאיסוף ולפינוי פסולת למחזור בתחומה, בין כאמור בפסקה (1) ובין בדרך של הסדר אחר.

(ב)

קבע השר הוראות, כאמור בסעיף 12, בעניינים המפורטים בסעיף קטן (א), לא תפעל רשות מקומית בעניינים אלה, אלא על פיהן.

3.

חובת בעל בית עסק ובעל בית מגורים

קבעה רשות מקומית הסדרים כאמור בסעיף 2, יתקין בעל בית עסק או בעל בית מגורים מכל יעודי או מיתקן מחזור, לפי העניין, על פי הוראה שנתן מכחם ראש הרשות המקומית או מי שהוא מינה לעניין זה.

4.

תחזוקת מכלים ומתקני מחזור

הותקן מכל יעודי או מיתקן מחזור, יחזיקו המתקין, בעל בית העסק או בעל בית המגורים, לפי העניין, במצב תקין ונקי בכל עת, ויחליפו, במידת הצורך או על פי דרישה מאת ראש הרשות המקומית או מי שהוא מינה לעניין זה.

5.

חובות ואיסורים לעניין השלכת אשפה ופסולת למחזור

(א)

לא ישליך אדם אשפה למכל יעודי או למיתקן מחזור.

(ב)

הותקן מכל יעודי או מיתקן מחזור, שלא על ידי בית עסק, בסמוך למקום מגוריו של אדם, לא ישליך אדם פסולת למחזור אלא לתוכו ובהתאם לסוג הפסולת שנקבע לאותו מכל או מיתקן.

(ג)

קבעה רשות מקומית הסדר אחר, לפי סעיף 2(א)(2), לא ישליך אדם ולא יפנה פסולת למחזור, אלא למקום ובאופן שנקבע באותו הסדר.

(ד)

בעל בית עסק שבתחום עסקו או בקשר לעסקו או בעל בית מגורים שבתחומו הותקן מכל יעודי או מיתקן מחזור, לא ישליך ולא ירשה לאחר להשליך פסולת למחזור אלא לתוכו ובהתאם לסוג הפסולת שנקבע לאותו מכל או מיתקן.

.6

קנין פסולת למחזור

(א)

פסולת למחזור שהושלכה למכל יעודי או למיתקן מחזור או שנאצרה בהם, תהא קנייני של מתקין המכל או המיתקן.

(ב)

פסולת למחזור שנאספה ופונתה על פי הסדר אחר, לפי סעיף 2(א)(2), תהא קנין הרשות המקומית או קנין מי שקבעה הרשות באותו הסדר.

(ג)

נמצא במכל יעודי או במיתקן מחזור חפץ אשר בנסיבות העניין סביר להניח שהגיע לשם עקב טעות, יחולו לגביו הוראות חוק השבת אבדה, התשל"ג-1973.

.7

פינוי פסולת למחזור

במקום שנקבע הסדר כאמור בסעיף 2, לא יפנה אדם, לא יוביל ולא יעביר פסולת למחזור מהסוג שנקבע באותו הסדר, אלא בהתאם להסדר או לפי היתר או דרישה מאת הרשות המקומית; ואולם רשאי אדם לפנות, להוביל ולהעביר פסולת למחזור למפעל שעיסוקו מחזור פסולת.

.8

[תיקון: תשס"ח, תשע"א]

(בוטל).

.9

עונשין ויעוד קנסות

(א)

העובר על הוראה לפי חוק זה, דינו – קנס; ואם הייתה העבירה נמשכת – קנס נוסף כאמור בסעיף 61(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

(ב)

קנס שהוטל בשל עבירה לפי חוק זה ישולם לקרן לשמירת הניקיון שהוקמה בסעיף 10 לחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984; ואולם קנס שהוטל עקב הפעלת סמכות בידי עובד של רשות מקומית בשל עבירה לפי חוק זה שנעברה בתחומה, ישולם לקופת אותה רשות.

10.

הוצאות

בית משפט שהרשיע אדם בעבירה לפי חוק זה רשאי, בגזר הדין, בנוסף לכל עונש שיטיל, לחייב את הנאשם בהוצאות שהוצאו עקב ביצוע העבירה או לשם מניעת או צמצום הנזק שנגרם כתוצאה ממנה.

11.

אחריות נושאי משרה בתאגיד

נעברה עבירה לפי חוק זה בידי תאגיד, יאשם בעבירה גם כל אדם אשר בשעת ביצוע העבירה היה מנהל פעיל, שותף – למעט שותף מוגבל – או פקיד באותו תאגיד האחראי לעניין הנדון, אלא אם כן הוכיח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו ושנקט את כל האמצעים הסבירים להבטחת קיום ההוראות לפי חוק זה.

12.

ביצוע תקנות וצווים

(א)

השר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי, באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, ובכל הנוגע להטלת חובה על רשות מקומית – בהתייעצות עם שר הפנים, ובאין הסכמה בין השרים – בהתאם להחלטת הממשלה, להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו לרבות קביעת

–

(1)

סוגי פסולת למחזור;

(2)

סוגי בתי עסק בכל הנוגע לחוק זה;

(3)

צורת המכלים הייעודיים ומתקני המחזור, גודלם, צבעם, סימונם, מיקומם ואופן התקנתם;

(4)

הוראות בדבר סימון מוצרים או חומרים העשויים מחומר ממוחזר או הניתנים למחזור, וכן סימון החומרים מהם עשויים המוצרים.

(ב)

השר, בהתייעצות עם שר הפנים ובאין הסכמה בין השרים – בהתאם להחלטת הממשלה, רשאי להורות בתקנות, או בצו – לרשות מקומית מסוימת ולאחר התייעצות עם ראש אותה רשות, על סוגי הפסולת למחזור וכמות הפסולת למחזור, לסוגיה, שלגביהם יחולו ההוראות לפי חוק זה או שלגביהם יינתן פטור מהוראות לפי חוק זה, והוא ישקול, בין השאר, את עלות החלת ההוראות על רשות מקומית פלזנית וכן את העלות והתועלת למשק, הכל בהתאם לכדאיות החלת שיטות אחרות לסילוק פסולת והשימוש בה; הייתה הפסולת למחזור מיועדת לשריפה לצורך הפקת אנרגיה – יתייעץ השר גם עם שר האנרגיה והתשתית.

.13

תחולה על המדינה

חוק זה יחול גם על המדינה.

.14

שמירת דינים

הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות כל דין ולא לגרוע מהן.

.15

חוקי עזר

רשות מקומית רשאית, בכפוף להוראות סעיף 2(ב), להתקין חוקי עזר בכל ענין הדרוש לביצוע הוראות חוק זה, והסמכויות הנתונות לשר הפנים לגבי חוקי עזר לפי סעיף 258 לפקודת העיריות, וסעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות, תהיינה נתונות, לגבי חוקי עזר כאמור, גם בידי השר לאיכות הסביבה.

.16

הנסח שולב בחוק בתי המשפט [נסח משולב], התשמ"ד-1984.

.17

הנסח שולב בחוק סדר הדין הפלילי [נסח משולב], התשמ"ב-1982.

.18

הנסח שולב בחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984.

.19

תחילה

תחילתו של חוק זה ששה חדשים מיום פרסומו.

נתקבל בכנסת ביום י"ג בסיון התשנ"כ (2 ביוני 1993).

חוק אוויר נקי, התשס"ח-2008

ס"ח תשס"ח, 752; תשס"ט, 119, 307; תשע"א, 200, 749; תשע"ב, 450.
הודעות: י"פ תשע"ב, 6129; תשע"ג, 3144; תשע"ד, 36144; תשע"ו, 3380.

תוכן עניינים

פרק א': מטרות ופרשנות
פרק ב': איסור זיהום אוויר חזק או בלתי סביר
פרק ג': פעולות הרשויות למניעה ולצמצום של זיהום האוויר ולניטור
סימן א': תכנית לאומית
סימן ב': ערכי איכות האוויר והמערך הארצי לניטור האוויר
סימן ג': רשויות מקומיות
פרק ד': מקורות פליטה נייחים
סימן א': כללי
סימן ב': מקורות פליטה טעוני היתר
סימן ג': אגרות והיטלים למקורות פליטה טעוני היתר
סימן ד' – מקורות פליטה נייחים החייבים ברישוי לפי חוק רישוי עסקים
פרק ה': מקורות פליטה נייחים
פרק ו': דלק
פרק ז': הוראות נוספות למקורות פליטה
פרק ח': פיקוח, אכיפה ועונשין
סימן א': פיקוח
סימן ב': צווים למניעה, לצמצום או להפסקה של זיהום האוויר
סימן ג': עיצום כספי
סימן ד': עונשין
פרק ט': תביעות אזרחיות
פרק י': הוראות שונות
פרק י"א: תיקונים עקיפים
פרק י"ב: תחילה, תחולה והוראות מעבר

תוספת ראשונה

תוספת שניה: ההגדרה "מקור פליטה נייד"

תוספת שלישית: ההגדרה "מקור פליטה טעון היתר"

תוספת רביעית: מקורות פליטה שניתן לתת בעניינם הוראות נוספות

תוספת חמישית: מזהמים שיש להביא בחשבון בקביעת ערכי פליטה בהיתר

פרק א': מטרות ופרשנות

1.

מטרת החוק

חוק זה מטרתו להביא לשיפור של איכות האוויר וכן למנוע ולצמצם את זיהום האוויר, בין השאר על ידי קביעת איסורים וחובות בהתאם לעקרון הזהירות המונעת, והכל לשם הגנה על חיי אדם, בריאותם ואיכות חייהם של בני אדם ולשם הגנה על הסביבה, לרבות משאבי הטבע, המערכות האקולוגיות והמגוון הביולוגי, למען הציבור ולמען הדורות הבאים ובהתחשב בצרכיהם.

2.

הגדרות [תיקון: תשע"א]

בחוק זה –

"אוויר" – לרבות כל שכבות האטמוספירה העוטפות את כדור הארץ;

"בעל מקור פליטה" – לרבות כל אחד מהמפורטים להלן, ואחת היא אם הוא מקים, מחזיק, מפעיל או משתמש במקור פליטה בעצמו או באמצעות אחר מטעמו, ואם אינו תאגיד – לרבות המנהל בפועל של מקור הפליטה:

(1)

מחזיק במקור פליטה;

(2)

מי שהוא בעל היתר או רישיון הדרושים לפי כל דין להפעלתו של מקור פליטה או לשימוש בו או מי שמוטלת עליו חובה לקבל היתר או רישיון כאמור;

"גורם ביטחוני בכיר" –

(1)

לענין משרד הביטחון ויחידות הסמך שלו – עובד משרד הביטחון ששר הביטחון הסמיך לענין זה ודרגתו ראש אגף לפחות;

(2)

לענין יחידות ויחידות סמך של משרד ראש הממשלה ששיקרו פעילותן בתחום ביטחון המדינה – עובד משרד ראש הממשלה או משרד הביטחון, שראש הממשלה הסמיך לענין זה ודרגתו ראש אגף לפחות;

(3)

לענין צבא הגנה לישראל – קצין בדרגת תת אלוף לפחות, שראש המטה הכללי הסמיך לענין זה;

"דיגום" – נטילת דוגמה של חומר הנפלט ממקור פליטה, חומר דלק או חומר המשמש כחומר גלם בתהליך, בדיקתה ורישום הרכבה ותכונותיה באופן מבודד;

"דלק" – חומר העשוי לשמש מקור להפקת אנרגיה בדרך של בעירה או בדרך אחרת העלולה לגרום לזיהום האוויר, לרבות נפט גולמי או חומר אורגני אחר ומוצריהם;

"היתר בניה" – היתר כמשמעותו בחוק התכנון והבניה, לרבות הרשאה לפי סעיף 145(ו) לחוק האמור;

"היתר פליטה" – היתר שניתן לפי הוראות סימן ב' בפרק ד', למקור פליטה טעון היתר;

"התאמה ביטחונית" – כמשמעותה בחוק שירות הביטחון הכללי, התשס"ב-2002;

"זיהום האוויר" – נוכחות באוויר של מזהם, לרבות נוכחות כאמור המהווה חריגה מערכי איכות האוויר, או פליטה של מזהם המהווה חריגה מערכי פליטה;

"זיהום אוויר חריג" – נוכחות באוויר של מזהם המהווה חריגה מערכי התרעה או שיש בה חשש לפגיעה בבריאות הציבור;

"חוק הגנת הסביבה" – חוק הגנת הסביבה (סמכויות פיקוח ואכיפה), התשע"א-2011;

"חוק למניעת מפגעים" – חוק למניעת מפגעים, התשכ"א-1961;

"חוק סדר הדין הפלילי" – חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982;

"חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1977;

"חוק רישוי עסקים" – חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968;

"חוק התכנון והבניה" – חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965;

"הטכניקה המיטבית הזמינה" – הטכנולוגיה והאמצעים האחרים המתקדמים ביותר, המשמשים בתכנון, בבניה, בהפעלה ובתחזוקה של מקור פליטה ושל פעילות המתבצעת בו, או טכנולוגיה ואמצעים כאמור שייעודם מניעה או צמצום של זיהום האוויר, המוספים למקור פליטה, והכל ובלבד שמתקיימים בהם כל אלה:

(1)

יישום מביא למניעה או לצמצום מרבי של פליטת מזהמים לאוויר ממקור הפליטה ולמזעור הפגיעה בסביבה בכללה;

(2)

הם בשלב פיתוח הניתן ליישום מבחינה טכנית וכלכלית, במקור הפליטה או בפעילויות המתבצעות בו, או במקורות פליטה או בפעילויות מסוגם באותו מגזר, בהתחשב ביתחונותיהם ובעלויותיהם של הטכנולוגיה והאמצעים כאמור;

(3)

הם זמינים באורח סביר אף אם טרם יושמו בישראל בפועל;

"כלי טיס" – כלי או מיתקן ממונעים המיועדים או המשמשים לטיסה;

"כלי שיט" – כלי או מיתקן ממונעים המיועדים או המשמשים לשיט;

"מזהם" – כל אחד מאלה:

(1)

חומר המני בתוספת הראשונה;

(2)

חומר, לרבות חומר כימי או ביולוגי, וכן חומר מוצא לחומר כאמור, שנכחותם באוויר גורמת או עלולה לגרום –

(א)

לסיכון או לפגיעה בחיי אדם, בבריאותם או באיכות חייהם של בני אדם, בנכס או בסביבה, לרבות בקרקע, במים, בחי ובצומח;

(ב)

לשינוי באקלים, במזג האוויר או במידת הראות;

"הממונה" – ראש אגף איכות אוויר במשרד או עובד המשרד הכפוף אליו, מקצועית או ניהולית, שהשר, בהמלצת ראש האגף, הסמיכו לעניין הוראות לפי חוק זה, כולן או חלקן;

"המנהל הכללי של משרד הבריאות" – לרבות חפא עובד המדינה שהוא הסמיכו לעניין חוק זה;

"מערכת הביטחון" –

(1)

משרד הביטחון ויחידות הסמך שלו;

(2)

יחידות ויחידות סמך של משרד ראש הממשלה שעיקר פעילותן בתחום ביטחון המדינה;

(3)

צבא הגנה לישראל;

(4)

מפעלים וספקים המייצרים ציוד ביטחוני כהגדרתו בחוק התאגידים הביטחוניים (הגנה על אינטרסים ביטחוניים), התשס"ו-2005, עבר גוף המנוי בפסקאות (1) עד (3), ששר הביטחון הודיע עליהם לממונה, ובלבד שהודעה כאמור תחול רק על מקור פליטה המשמש לייצור ציוד ביטחוני כאמור;

"מפקח" – מי שהוסמך בהתאם להוראות סעיף 42;

"מפקח הגנת הסביבה" – עובד המשרד להגנת הסביבה שהוסמך לפי חוק הגנת הסביבה;

"מקור פליטה" – מיתקן או מערך מיתקנים, ניח או ניד, לרבות מכונה, מכשיר או חפץ, וכן מקום, שנפלטים מהם מזהמים לאוויר או הגורמים או העלולים לגרום לפליטת מזהמים לאוויר, עקב

פעולה או תהליך המתבצעים בהם או באמצעותם, לרבות כל פעולה או תהליך נלווים שיש להם או שעלולה להיות להם השפעה על פליטת מזהמים, ולמעט אם זיהום האוויר הנגרם או עלול להיגרם מהם זניח;

"מקור פליטה טעון היתר" – מקור פליטה שמתבצעת בו פעילות מהפעילויות המפורטות בתוספת השלישית או שיש בו מיתקן מהמתקנים המפורטים בתוספת האמורה;

"מקור פליטה נייד" – מקור פליטה שהוא כלי תחבורה או שניתן להעבירו ממקום למקום באמצעות מנוע בעירה פנימית, המנוי בתוספת השנייה;

"מקור פליטה נייד" – מקור פליטה שאינו מקור פליטה נייד, לרבות כל אחד מאלה:

(1)

מקור פליטה טעון היתר;

(2)

מקור פליטה החייב ברישוי לפי חוק רישוי עסקים;

(3)

מקור פליטה המנוי בתוספת הרביעית;

"המשרד" – המשרד להגנת הסביבה;

"נותן האישור" – כמשמעותו בסעיף 6 לחוק רישוי עסקים, מטעם השר;

"ניטור האוויר" – מדידה ורישום שיטתיים, רציפים או תקופתיים, של ריכוז או כמות של מזהם באוויר או של תכונות אחרות של האוויר;

"ניטור פליטה" – מדידה ורישום שיטתיים, רציפים או תקופתיים של ריכוז, כמות או תכונות אחרות של מזהם הנפלט ממקור פליטה;

"ערכי איכות האוויר" – ערכים שנקבעו לפי סעיף 6, ובכלל זה ערכי יעד, ערכי סביבה, ערכי התרעה וערכי ייחוס;

"ערכי פליטה" – ריכוז או כמות מרביים נמדדים בפרקי זמן נתונים של מזהם או קבוצת מזהמים שפליטתם מותרת ממקור פליטה בקצב או באופן אחר, שנקבעו לפי חוק זה או לפי כל דין;

"פליטה" – פעולה המביאה לנכחות מזהם באוויר, לרבות בדרך של התנדפות, אידי או שחרור לאוויר של חומר במצב צבירה מוצק, נוזלי או גזי, במישרין או בעקיפין;

"הקן" – הקן לשמירת הניקיון כמשמעותה בחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984;

"רכב מנועי", "רשות הרישוי" לעניין רכב מנועי – כהגדרתם בפקודת התעבורה;

"רשות מקומית" – עירייה, מועצה מקומית או איגוד ערים שעיקר עיסוקו שמירה על איכות הסביבה;

"תחנת ניטור אוויר" – מכשיר מדידה וציוד עזר המשמשים לניטור האוויר, לרבות מבנה או חלק במבנה, נייד או נייד, שנמצאים בו מכשיר וציוד עזר כאמור;

"הוועדה" – ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת;

"השר" – השר להגנת הסביבה.

פרק ב': איסור זיהום אוויר חזק או בלתי סביר

3.

איסור זיהום אוויר חזק או בלתי סביר

(א)

לא יגרום אדם לזיהום אוויר חזק או בלתי סביר.

(ב)

בלי לגרוע מכלליות האמור בסעיף קטן (א), יראו זיהום אוויר כחזק או כבלתי סביר, בין השאר, כל אחד מאלה:

(1)

חריגה מערכי סביבה שנקבעו לפי סעיף 6(א)(2);

(2)

פליטת מזהם לאוויר בניגוד להוראות חוק זה.

4.

הוראות לעניין איסור זיהום האוויר

(א)

בכפוף להוראות חוק זה, השר יקבע הוראות לשם מניעת הפרתו של סעיף 3 ובכלל זה הוראות בעניינים אלה:

(1)

הוראות הקובעות מהו זיהום אוויר חזק או בלתי סביר;

(2)

צעדים ואמצעים שיש לנקוט למניעת זיהום אוויר חזק או בלתי סביר.

(ב)

אין באי-קביעתן של הוראות לפי סעיף קטן (א) כדי להתיר גרימת זיהום אוויר חזק או בלתי סביר האסור לפי כל דין.

פרק ג': פעולות הרשויות למניעה ולצמצום של זיהום האוויר ולניטור

סימן א': תכנית לאומית

5.

תכנית לאומית למניעה ולצמצום של זיהום האוויר

(א)

בתוך שנה מיום התחילה, תאשר הממשלה, לפי הצעת השר, תכנית רב-שנתית לשם קידום מטרתיו של חוק זה, שבה יכלול, בין השאר, אלה:

(1)

יעדים ארציים ואזוריים לצמצום זיהום האוויר בתוך פרק הזמן שייקבע בתכנית, בשים לב לערכי היעד שנקבעו לפי סעיף 6(א)(1);

(2)

אמצעים ודרכים לעמידה ביעדים כאמור בפסקה (1);

(3)

הוראות לפעילות שרי הממשלה ומשרדיהם, לעניין ביצוע התכנית, בהתאם לשטחי הפעולה שעליהם הם ממונים.

(ב)

שרי הממשלה ידווחו לממשלה, בכל שנה, לא יאוחר מ-31 במרס, על הפעולות שנקטו על ידי משרדיהם בהתאם לתכנית בשנה שקדמה למועד הדיווח.

(ג)

השר יציג את התכנית בפני הוועדה, ויגיש לה, בכל שנה, לא יאוחר מ-30 ביוני, דוח בדבר יישום התכנית בשנה שקדמה למועד הדיווח.

(ד)

הממשלה, לפי הצעת השר או שרים אחרים, תעדכן את התכנית מעת לעת ולפחות אחת לחמש שנים.

סימן ב': ערכי איכות האוויר והמערך הארצי לניטור האוויר

6.

ערכי איכות האוויר

(א)

השר יקבע ערכים מרביים, כמפורט להלן, לנוכחותם באוויר של מזהמים המנויים בתוספת הראשונה, בפרקי זמן נתונים (בחוק זה – ערכי איכות האוויר):

(1)

ערכים שחריגה מהם מהווה חשש לסיכון או לפגיעה בחיי אדם, בבריאותם או באיכות חייהם של בני אדם, בנכסים או בסביבה, לרבות בקרקע, במים, בחי ובצומח, שיש לשאוף להשיגם כיעד (בחוק זה – ערכי יעד); ערכי היעד ישמשו בסיס לקביעת היעדים בתכנית כמשמעותה בסעיף 5;

(2)

ערכים שחריגה מהם מהווה זיהום אוויר חזק או בלתי סביר, שייקבעו על בסיס ערכי היעד והידע המדעי והטכנולוגי העדכני, ובהתחשב באפשרות המעשית למניעת חריגה מערכי היעד (בחוק זה – ערכי סביבה);

(3)

ערכים שחריגה מהם, בחשיפה לזמן קצר, גורמת או עלולה לגרום לסיכון או לפגיעה בבריאותם של בני אדם, ושיש לנקוט אמצעים מידיים למניעת החריגה מהם או למניעת הנזק הנמבע מהחריגה (בחוק זה – ערכי התרעה).

(ב)

השר רשאי –

(1)

לקבוע את ערכי איכות האוויר לפרקי זמן שונים ולאזורים שונים;

(2)

לקבוע סוגים נוספים של ערכי איכות האוויר;

(3)

להוסיף, בצו, מזהמים לתוספת הראשונה.

(ג)

ערכי איכות האוויר ייקבעו, בין השאר, בהתאם להוראות הקבועות באמנות בין-לאומיות שישראל צד להן, ובשים לב, בין השאר, לערכים מקבילים לערכי איכות האוויר, הנהוגים בקרב המדינות המפותחות בעולם ולהמלצות ולהנחיות שפרסמו ארגונים בינלאומיים, לרבות ארגון הבריאות העולמי, בעניינים אלה.

(ד)

השר יבחן מעת לעת, ולפחות אחת לחמש שנים, את הצורך בעדכון ערכי איכות האוויר שקבע.

(ה)

הממונה רשאי לקבוע הנחיות לעניין ערכי יעד לחומרים שאינם מנויים בתוספת הראשונה (בחוק זה – ערכי ייחוס); הממונה יפרסם את ערכי הייחוס באתר האינטרנט של המשרד וכן בדרך נוספת שיקבע.

7.

מדידה והערכה של איכות האוויר

(א)

השר יורה על הקמתו והפעלתו של מערך ארצי לניטור האוויר, שיורכב, בין השאר, מתחנות ניטור אוויר (בחוק זה – המערך הארצי); הקמתו והפעלתו של המערך הארצי יכול שתיעשה בהדרגה, לפי סדרי עדיפויות שעליהם יורה השר.

(ב)

הממונה ינהל את המערך הארצי וימלא באמצעותו תפקידים אלה:

(1)

איסוף, עיבוד ותיעוד של נתוני ניטור האוויר מתחנות ניטור האוויר;

(2)

תיאום וריכוז של פעולות ניטור האוויר;

(3)

פרסום נתונים על איכות האוויר ותחזית איכות האוויר, כאמור בסעיף 8;

(4)

תפקידים נוספים, כפי שיורה השר.

(ג)

בכפוף להוראות כל דין, רשאי השר, בהסכמת שר הפנים, להורות לרשות מקומית להקים ולהפעיל תחנת ניטור אוויר שיהיו חלק מהמערך הארצי.

(ד)

הממונה רשאי להורות לבעל מקור פליטה ניח המנוי בתוספת השלישית או בתוספת הרביעית, או החייב ברישוי לפי חוק רישוי עסקים, להקים ולהפעיל תחנת ניטור אוויר שיהיו חלק מהמערך הארצי.

(ה)

ניתנה הוראה לפי סעיפים קטנים (ג) או (ד) להקמה ולהפעלה של תחנת ניטור אוויר בתחומי מקום המוחזק בפועל על ידי מערכת הביטחון, רשאי שר הביטחון לבקש מהשר לשקול מחדש את ההוראה, מטעמים מיוחדים של חשש לפגיעה בביטחון המדינה.

(i)

השר יקבע הוראות לעניין הקמה והפעלה של תחנת ניטור אוויר שהן חלק מהמערך הארצי, לרבות הוראות בעניינים אלה:

(1)

אמות המידה לקביעת מיקום ופריסה של תחנת ניטור האוויר בהתחשב, בין השאר, בדפוסים מטאורולוגיים אזוריים, ריכוזי אוכלוסייה וריכוז מקורות פליטה;

(2)

אופן הביצוע של ניטור האוויר בתחנת ניטור האוויר, לרבות המכשירים וציוד העזר שישמשו לביצוע;

(3)

אופן התייעוד של נתוני ניטור האוויר ועיבודם;

(4)

דרכי הדיווח והמסירה של נתוני ניטור האוויר לממונה, לרבות מועדי הדיווח.

(ז)

המקים או מפעיל תחנת ניטור אוויר שהיא חלק מהמערך הארצי, יפעל על פי ההוראות שקבע השר לפי סעיף זה ובהתאם להנחיות הממונה.

.8

פרסום נתונים ותחזיות על איכות האוויר

(א)

הממונה יפרסם לציבור, באופן סדיר, נתונים על איכות האוויר ואת תחזית איכות האוויר, על בסיס נתונים שהתקבלו מהמערך הארצי, באתר האינטרנט של המשרד ובדרך נוספת שיקבע, הנגישה לציבור ללא תשלום.

(ב)

הממונה, לאחר התייעצות עם המנהל הכללי של משרד הבריאות, יקבע נהלים לעניין התרעה לציבור על זיהום אוויר חריג ולעניין המלצות לציבור על דרכי התנהגות במצב כאמור.

(ג)

ראה הממונה, לפי הנהלים שנקבעו בהתאם לסעיף קטן (ב), כי קיים או עלול להתקיים זיהום אוויר חריג באזור מסוים, יפרסם על כך התרעה לציבור בתקשורת האלקטרונית, וכן רשאי הוא

(1)

לפרסם המלצות לציבור על דרכי התנהגות במצב כאמור;

(2)

אם ראה כי יש בכך כדי להביא למניעת זיהום האוויר החריג או לצמצומו – להורות לבעל מקור פליטה המנוי בתוספת השלישית או בתוספת הרביעית או לבעל מקור פליטה החייב ברישוי לפי חוק רישוי עסקים, לנקוט אמצעים סבירים כפי שיפרט בכתב, בהתאם להוראות לעניין זה בהיתר פליטה שניתן לו או בהתאם לתנאי הרישוי שנקבעו לגביו לפי חוק רישוי עסקים או בהתאם להוראות שניתנו לפי סעיף 41, לפי העניין;

(3)

היה מקור פליטה מוחזק ומופעל על ידי מערכת הביטחון, לא תינתן הוראה כאמור בפסקה (2) אלא לאחר התייעצות עם הגורם הביטחוני הבכיר הנוגע בדבר;

(4)

להורות לראש רשות מקומית לנקוט באמצעים סבירים בהתאם להוראות לעניין בתכנית פעולה שהוכנה לפי סעיף 12.

9.

מניעה וצמצום של זיהום האוויר על ידי רשויות מקומיות

(א)

רשות מקומית תפעל למניעה ולצמצום של זיהום האוויר הנגרם בתחומה.

(ב)

בהפעלת סמכויותיה לפי כל דין, תיתן רשות מקומית משקל, ככל שהדבר נוגע לעניין, לחובתה לפי סעיף קטן (א).

(ג)

אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מחובות שהוטלו על רשות מקומית או מסמכויותיה לפי כל דין.

10.

חוקי עזר

רשות מקומית רשאית, בחוק עזר, לקבוע הוראות מיוחדות לשם מניעה וצמצום של זיהום האוויר בתחומה, בהתחשב בתנאים המיוחדים של המקום ובתושביו, והסמכויות הנתונות לשר הפנים לגבי חוקי עזר לפי סעיף 258 לפקודת העיריות, ובסעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות, יהיו נתונות, לגבי חוקי עזר כאמור, גם לשר.

11.

הכרזה על אזור נפגע זיהום אוויר

(א)

נוכח השר כי באזור מסוים קיימים חריגה מתמשכת או חוזרת ונשנית מערכי סביבה או זיהום אוויר חריג, יכריז, בצו, על האזור כאזור נפגע זיהום אוויר (בחוק זה – אזור נפגע זיהום אוויר) ויודיע על כך לרשויות המקומיות שבתחום האזור נפגע זיהום האוויר (בחוק זה – רשויות באזור נפגע זיהום אוויר); הכרזה כאמור לענין זיהום אוויר חריג הנבע מחשש לפגיעה חמורה בבריאות הציבור או בסביבה, תיעשה לאחר שהשר פנה למנהל הכללי של משרד הבריאות וקיבל את חוות דעתו בענין.

(ב)

תוקפה של הכרזה לפי סעיף קטן (א) לא יעלה על שנתיים, ואולם השר רשאי להאריך את תוקף ההכרזה מעת לעת לתקופות נוספות כאמור, אם נוכח כי ממשיכות להתקיים הנסיבות שהביאו להכרזה.

(ג)

נוכח השר כי חדלו להתקיים הנסיבות שהביאו להכרזה, יבטל את הצו ויודיע על כך כאמור בסעיף קטן (א).

12.

נקיטת אמצעים באזור נפגע זיהום אוויר

(א)

הכריז השר על אזור כאזור נפגע זיהום אוויר, תכין רשות באזור נפגע זיהום אוויר, שמספר תושביה הרשומים במרשם האוכלוסין עולה על 30,000, תכנית פעולה לנקיטת אמצעים בתחומה, במסגרת סמכויותיה לשיפור איכות האוויר ולמניעת הישנות החריגה מערכי סביבה בתחומה או להפסקת החריגה, או למניעת הישנות זיהום האוויר החריג, לפי הענין; תכנית כאמור, הכוללת הוראות לניהול ולהסדרה של התחברה בתחומה של הרשות, תוכן לפי הוראות סעיף 77א לפקודת התעבורה בשינויים המחויבים.

(ב)

נכח השר כי זיהום האוויר באזור נפגע זיהום אוויר נובע, בין השאר, מזיהום האוויר הנגרם בתחומה של רשות מקומית שמחוץ לאזור הנפגע, יקבע זאת בצו כאמור בסעיף 11(א), ויודיע על כך לאותה רשות מקומית ויחולו עליה הוראות סעיף קטן (א), בשינויים המחויבים.

(ג)

סבר השר כי נקיטת אמצעים כאמור בסעיף קטן (א) באזור נפגע זיהום אוויר מחייבת שיתוף פעולה בין רשויות מקומיות במטרופולין, יקבע זאת בצו כאמור בסעיף 11(א) ויודיע על כך לרשויות המקומיות במטרופולין; הרשויות המקומיות במטרופולין יכינו תכנית פעולה משותפת כאמור בסעיף קטן (א); בסעיף קטן זה, "מטרופולין" – אזור שבו כמה רשויות מקומיות הגובלות זו בזו, או רשויות מקומיות המקיימות ביניהן זיקה עירונית.

(ד)

(1)

תכנית פעולה לפי סעיף זה תכלול, בין השאר, יעדים לשיפור איכות האוויר ולמניעת הישנות החריגה מערכי סביבה או להפסקת החריגה, או למניעת הישנות זיהום אוויר חריג, בפרק הזמן שייקבע בתכנית הפעולה, וכן אמצעים ודרכים לעמידה ביעדים כאמור.

(2)

קבע השר בצו כאמור בסעיף 11(א) כי זיהום האוויר באזור נפגע זיהום אוויר נובע בעיקרו מתחברה, יכלול הרשויות המקומיות החייבות בהכנת תכנית כאמור בסעיפים קטנים (א) עד (ג) הוראות בתכנית לניהול ולהסדרה של התחברה בתחומן.

(ה)

תכנית הפעולה תובא לאישורו של השר בתוך שישה חודשים מיום ההכרזה והשר רשאי לאשרה או לאשרה בתנאים.

(i)

אשר השר תכנית פעולה לפי סעיף זה, יפעלו הרשויות המקומיות שהתכנית חלה עליהן, במסגרת סמכויותיהן, לביצוע תכנית הפעולה בפרקי הזמן הקבועים בה.

(ז)

לא הוגשה או לא אושרה תכנית פעולה שחובה להגישה לפי סעיף זה, או לא בוצעו הוראות מהותיות של תכנית פעולה לאחר שאושרה, רשאי השר, לאחר התייעצות עם שר הפנים, להורות לרשות מקומית על הצעדים והאמצעים שעליה לנקוט לצמצום זיהום האוויר בתחומה.

פרק ד': מקורות פליטה נייחים

סימן א': כללי

13.

הוראות למניעה ולצמצום של זיהום האוויר ממקורות פליטה נייחים

(א)

השר, באישור הוועדה, יקבע הוראות למניעה ולצמצום של זיהום האוויר ממקורות פליטה נייחים; הוראות כאמור יכול שיקבעו דרך כלל, לסוגי מקורות פליטה נייחים או לעניינים המגיעים לכמה סוגים כאמור.

(ב)

השר יבחן מעת לעת ובהתאם להתפתחויות המדעיות והטכנולוגיות את הצורך בעדכון ההוראות כאמור.

14.

הגבלות ואיסורים לגבי מקורות פליטה נייחים

(א)

לא יעשה אדם אחד מאלה אלא בהתאם להוראות שנקבעו לפי סעיף 13, לפי העניין:

(1)

ייצר מקור פליטה נייח המיועד לשימוש בישראל, יבאו או ישווקו;

(2)

יפעיל מקור פליטה נייח או ישתמש בו.

(ב)

כל רישיון או היתר זמני הנדרש לפי חוק רישוי עסקים להפעלה של מקור פליטה נייח לפי חוק זה יראוהו כאילו הוא מותנה בקיום הוראות חוק זה והתקנת שהותקנו לפיו.

15.

ניטור ודיגום

(א)

בעל היתר פליטה, בעל מקור פליטה המנוי בתוספת הרביעית או בעל מקור פליטה החייב ברישוי לפי חוק רישוי עסקים יבצע, בהתאם לתנאים שנקבעו בהיתר הפליטה, בהוראות לפי סעיף 41 או בתנאי רישיון העסק או ההיתר הזמני לפי חוק רישוי עסקים, לפי העניין, ניטור פליטה ודיגום לשם מדידה של פליטת מזהמים ממקור הפליטה, וכן ניטור אוויר כאמור בסעיף 7(ד); נתוני הניטור או הדיגום ימסרו לממונה וכן לאיגוד ערים או ליחידה סביבתית כאמור בסעיף 18(ד), והכל בדרך ובמועדים שהממונה יורה עליהם.

(ב)

הממונה יפרסם לציבור באופן סדיר את נתוני הניטור והדיגום שנמסרו לו כאמור בסעיף קטן (א), באתר האינטרנט של המשרד, ורשאי הוא לערוך את הנתונים ולפרסמם בדוחות.

(ג)

על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), נתוני ניטור פליטה ודיגום ממקור פליטה המוחזק ומופעל על ידי מערכת הביטחון שניתן לגביו אישור כאמור בסעיף 21(ד)(1), לא יפורסמו, לא ימסרו לאיגוד ערים או ליחידה סביבתית ויימסרו לממונה או למי שהוא הסמיך לעניין זה, ובלבד שהוא בעל התאמה ביטחונית מתאימה, והכל בכפוף להוראות הסעיף האמור.

(ד)

השר רשאי לקבוע הוראות לעניין ניטור פליטה או דיגום לפי סעיף זה ולעניין דרכי מסירת הדיווח עליהם לממונה, ומועדי הדיווח.

16.

רישום ודיווח [תיקון: תשע"א]

(א)

בעל היתר פליטה, בעל מקור פליטה המנוי בתוספת הרביעית או בעל מקור פליטה החייב ברישוי לפי חוק רישוי עסקים ינהל רישום מלא ומפורט לעניין מקור הפליטה, לרבות ממצאי ניטור ודיגום שבוצעו לפי הוראות סעיף 15, בהתאם לתנאים שנקבעו בהיתר הפליטה, בהוראות לפי סעיף 41 או בתנאי רישיון העסק או ההיתר הזמני לפי חוק רישוי עסקים, לפי העניין, וידווח עליו לממונה לפחות אחת לשנה, לא יאוחר מ-31 בדצמבר, או במועד אחר כפי שיראה הממונה.

(ב)

בעל מקור פליטה כאמור בסעיף קטן (א) יאפשר לממונה, למפקח הגנת הסביבה ולמפקח לעיין ברישום שהוא מנהל לפי סעיף קטן (א), בשעות העבודה המקובלות, וימסור להם, לפי דרישתם, העתק מרישום זה.

סימן ב': מקורות פליטה טעוני היתר

17.

חובת היתר פליטה

(א)

לא יתקין אדם מקור פליטה טעון היתר, לא יחזיקו, לא יפעילו ולא ישתמש בו, ולא ירשה לאחר לעשות כן, אלא אם כן יש לו היתר פליטה תקף ובהתאם לתנאיו.

(ב)

היתר פליטה יכול שיינתן לגבי כמה מקורות פליטה טעוני היתר ובלבד שמקורות הפליטה נמצאים באתר אחד; היתר פליטה כאמור יכול שיחול גם על מקור פליטה אחר באותו אתר, אף אם אותו מקור אינו טעון היתר.

(ג)

השר, באישור הוועדה, רשאי, בצו, לשנות את התוספת השלישית.

18.

בקשה להיתר פליטה

(א)

בקשה להיתר פליטה (בסימן זה – בקשה) תוגש לממונה ויכללו בה פרטים שנקבעו לפי סעיף קטן (ב).

(ב)

(1)

השר יקבע הוראות בדבר הפרטים שיש לכלול בבקשה, לרבות הוראות בעניינים אלה:

(א)

פרטים על בעל מקור הפליטה;

(ב)

תיאור מקור הפליטה, רכיביו והפעילויות בו;

(ג)

החומרים שייעשה בהם שימוש במקור הפליטה, סוגם וכמותם, ואלה המיוצרים בו, לרבות דלק ומקורות אנרגיה אחרים, וכן אופן ניצול החומרים ותוצרי הלואי שלהם;

(ד)

פירוט המזהמים שצפויים להיפלט ממקור הפליטה, סוגם וכמותם, לרבות במצבי הפעלה שונים ובתנאי הפעלה לא אופייניים, ובכלל זה התנעה וכיבוי של מיתקנים, דליפה, עצירת רגעות והפסקת פעילות, והשפעתם הצפויה על הסביבה;

(ה)

הטכניקה המיטבית הזמינה המוצעת ליישום במקור הפליטה, למניעה או לצמצום מרבי של זיהום האוויר והשיקולים לבחירתה, בהתחשב, בין השאר, ביתרונותיה הסביבתיים ובעלויותיה לעומת חלופות אחרות;

(ו)

אמצעים נוספים המוצעים למניעה ולצמצום של זיהום האוויר ממקור הפליטה;

(ז)

אמצעים שנקוט בעל מקור הפליטה או מי מטעמו לפיקוח ולבקרה על פליטת המזהמים ממקור הפליטה;

(ח)

תיאור כללי של הסביבה וכן פירוט השפעות שליליות על הסביבה עקב נקיטת האמצעים למניעה ולצמצום של זיהום האוויר.

(2)

נוסף על הוראות פסקה (1), רשאי השר לקבוע הוראות בעניינים אלה:

(א)

חובת צירוף מסמכים וחוות דעת לבקשה ודרכי הגשתה;

(ב)

הגשת בקשה בשלבים ובלבד שמספרם לא יעלה על שלושה; השר, באישור הוועדה, רשאי לקבוע את השינויים שבהם יחולו הוראות סעיף זה וסעיפים 20 ו-21, לענין בקשה כאמור.

(ג)

(1)

הממונה רשאי לדרוש ממיגיש בקשה מידע ופרטים נוספים הדרושים לדעתו לשם החלטה בבקשה.

(2)

הממונה רשאי לפטור מגיש בקשה מהגשת מידע הנדרש לפי סעיף קטן (ב), כולו או חלקו, אם המידע האמור מצוי בתסקיר השפעה על הסביבה כהגדרתו בחוק התכנון והבניה (בחוק זה – תסקיר השפעה על הסביבה), שצורף לבקשה ונערך לגבי מקור הפליטה נושא הבקשה שנתיים לכל היותר לפני מועד הגשת הבקשה, או שהוא מצוי בתסקיר כאמור שנערך קודם לכן, אם הממונה שוכנע כי הנתונים הכלולים בתסקיר עדיין עדכניים ולא חל שינוי נסיבות שיש בו כדי להשפיע על ממצאי התסקיר.

(ד)

מגיש בקשה ימסור העתק ממנה ומכל מסמך שנלווה אליה או שנמסר לממונה לאחר הגשת הבקשה, עם הגשתם לממונה, למעט מידע שאין לפרסמו לפי הוראות סעיף 21(ד)(1) לאיגוד ערים שעיקר עיסוקו שמירה על איכות הסביבה, שבתחומו נמצא או ימצא מקור הפליטה נושא הבקשה, ובהיעדר איגוד ערים כאמור – ליחידה סביבתית ברשות המקומית שבתחומה הוא נמצא או ימצא; מי שנמסר לו העתק בקשה או מסמך כאמור רשאי למסור לממונה את חוות דעתו לבקשה בתוך 90 ימים מהמועד שבו קיבלו; לענין זה, "יחידה סביבתית ברשות מקומית" – אגף או יחידה לאיכות הסביבה ברשות מקומית, שהשר הסמיך לענין זה לפי בקשת ראש הרשות המקומית.

(ה)

בקשה לגבי מקור פליטה שיוחזק ויופעל על ידי מערכת הביטחון תוגש לממונה או למי שהוא הסמיך לענין זה, ובלבד שהוא בעל התאמה ביטחונית מתאימה, והמידע שיימסר יאובטח בהתאם להוראות הקצין המוסמך כמשמעותו בחוק להסדרת הביטחון בגופים ציבוריים, התשנ"ח-1998.

19.

כללים ואמות מידה למתן היתר פליטה

(א)

השר יקבע בתקנות כללים ואמות מידה, דרך כלל או לסוג מסוים של מקורות פליטה, לענין מתן היתר פליטה.

(ב)

אמות מידה כאמור בסעיף קטן (א) יכלול, בין השאר, הוראות לעניין קביעת הטכניקה המיטבית הזמינה שלפיה ייקבעו התנאים בהיתר הפליטה, בהתחשב בעניינים אלה:

(1)

שימוש בחומרים מעוטי סיכון;

(2)

תהליכים, מיתקנים או שיטות פעולה דומים שמסו בהצלחה במגזר תעשייתי בישראל או מחוצה לה;

(3)

התפתחות הידע המדעי והטכנולוגי;

(4)

הכמות, הריכוז, התכונות וההשפעות של המזהמים הנפלטים;

(5)

הזמן הנדרש להתקנה ולהטמעה של הטכנולוגיה והאמצעים האחרים במיתקנים קיימים וחדשים;

(6)

צריכת חומרי גלם ואופיים ויעילות שימוש באנרגיה;

(7)

הפחתת ההשפעות של כלל הפליטות על הסביבה כמכלול והפחתת סיכונים מהן;

(8)

מניעת תקלות ואירועי פליטה חריגים ומזעור השפעתם;

(9)

העלות והתועלת של אמצעים למניעת פליטה של מזהמים או לצמצומה המרבי.

(ג)

הוראות כאמור ייקבעו בשים לב, בין השאר, לנהוג בקרב המדינות המפותחות בעולם, ולהמלצות ולהנחיות שפרסמו ארגונים בין-לאומיים, לרבות האיחוד האירופי, בעניינים אלה.

(ד)

השר יבחן מעת לעת ובהתאם להתפתחויות המדעיות והטכנולוגיות את הצורך בעדכון ההוראות לפי סעיף זה.

20.

החלטה בבקשה להיתר פליטה

(א)

הוגשה בקשה, ישקול הממונה אם ליתן היתר פליטה, לתתו בתנאים או לסרב לתתו.

(ב)

בבוא לשקול בקשה להיתר פליטה, יביא הממונה בחשבון, בין השאר, שיקולים אלה:

(1)

הסתברות לגרימת חריגה מערכי סביבה בעקבות מתן ההיתר והשפעת פליטת המזהמים הצפויה ממקור הפליטה על אפשרות השגת ערכי יעד או ערכי ייחוס;

(2)

הימצאות מקור הפליטה בתחום אזור נפגע זיהום אוויר;

(3)

קיומן של תכניות פעולה לנקיטת אמצעים למניעת זיהום האוויר ולצמצומו וליישום הטכניקה המיטבית הזמינה של מגיש הבקשה ויכולתו לעמוד בדרישות תכניות כאמור;

(4)

עמידה ביעדי התכנית הלאומית כאמור בסעיף 5 בעקבות מתן ההיתר.

(ג)

(1)

הממונה יודיע על החלטתו כאמור בסעיף קטן (א) בתוך שישה חודשים מיום הגשת הבקשה על כל פרטיה, כנדרש בהוראות לפי חוק זה; הממונה רשאי, במקרים חריגים ובהודעה מנומקת בכתב, להאריך את המועד האמור בשלושה חודשים, אם ראה צורך בכך בשל מורכבות הבקשה; הוראת סעיף קטן זה לא תחול על בקשה שנקבע לפי סעיף 18(ב)(2) כי ניתן להגישה בשלבים.

(2)

דרש הממונה ממגיש הבקשה מידע ופרטים נוספים לפי סעיף 18(ג), לא יובא במניין התקופה כאמור בפסקה (1) פרק הזמן שעד להגשת מידע ופרטים כאמור.

(ד)

החליט הממונה לשקול ליתן היתר פליטה או לתתו בתנאים, יכין טיוטת היתר ויקיים הליך לפי סעיף 21, ורשאי הוא, לאחר קיום הליך כאמור, גם לסרב ליתן היתר פליטה, לדחות את המועד למתן היתר פליטה או לשנות את תנאיו כפי שנקבעו בטיטת ההיתר.

(ה)

החליט הממונה לשקול לסרב ליתן היתר פליטה, לא יחליט בבקשה אלא לאחר שנתן למגיש הבקשה הזדמנות לטעון את טענותיו; התקיים דיון לפי סעיף 21(ו), יראו את מגיש הבקשה כמי שניתנה לו הזדמנות כאמור.

(ו)

הייתה הבקשה לגבי מקור פליטה שאינו מקור פליטה שפעל כדין או שניתן לגביו היתר בניה עד ליום ט"ו בטבת התש"ע (1 בינואר 2010) והמקום שבו ימצא מקור הפליטה האמור הוא בתחום אזור נפגע זיהום אוויר, לא יחליט הממונה ליתן היתר פליטה אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו.

(ז)

הוגשה הבקשה בשלבים, כאמור בסעיף 18(ב)(2)(ב), רשאי הממונה ליתן החלטות ביניים בתום כל שלב משלבי הגשת הבקשה; הוראות סעיף זה יחולו לענין החלטות ביניים כאמור.

21.

שיתוף הציבור [תיקון: תשע"ב]

(א)

בקשה למתן היתר פליטה וכל מסמך נלווה אליה, וכן כל מסמך נוסף הנגוע אליה שהוגש לממונה לאחר הגשת הבקשה, לרבות חוות דעת שנמסרו לממונה כאמור בסעיף 18(ד) יפורסמו באתר האינטרנט של המשרד ויועמדו לעיון הציבור במשרדי הממונה ממועד הגשתם; בפרסום כאמור יצוין קיומו של מידע שהוחלט שאין לפרסמו ויצוינו הטעמים לכך, לפי סעיף קטן (ד)(1) או (2), לפי הענין, למעט אם קבע הגורם הביטחוני הבכיר כי ציון קיומו של המידע שהוחלט שאין לפרסמו לפי סעיף קטן (ד)(1) עלול לפגוע בביטחון המדינה.

(ב)

הודיע הממונה למגיש הבקשה כאמור בסעיף 20(ג)(1) כי הוא שוקל ליתן לו היתר פליטה או לתתו בתנאים, יפרסם על כך הודעה בעיתון יומי בעל תפוצה רחבה; בהודעה שתפורסם כאמור יצוינו הדרכים לעיון במסמכי הבקשה ובטיטות היתר הפליטה, וכן האופן והמועד שבהם רשאי כל אדם להגיש הערות בקשר לטיטות היתר הפליטה לפי סעיף זה.

(ג)

טיטות היתר הפליטה תפורסם באתר האינטרנט של המשרד ותעמוד לעיון הציבור במשרדי הממונה ממועד פרסום ההודעה כאמור בסעיף קטן (ב); בפרסום כאמור יצוין קיומו של מידע שהוחלט שאין לפרסמו ויצוינו הטעמים לכך, לפי סעיף קטן (ד)(1) או (2), לפי הענין, למעט אם קבע הגורם הביטחוני הבכיר כי ציון קיומו של המידע שהוחלט שאין לפרסמו לפי סעיף קטן (ד)(1) עלול לפגוע בביטחון המדינה.

(ד)

(1)

הממונה לא יפרסם פרט שגילוייו עלול לפגוע בביטחון המדינה וגורם ביטחוני בכיר אישר בחתימת ידו כי יש בגילוייו פגיעה כאמור; על החלטה לענין אישור גורם ביטחוני בכיר ופרסום מידע כאמור יחולו הוראות סעיפים 10 ו-11 לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998, בשינויים המחויבים, ואולם, הוראת סעיף 11 לחוק האמור לענין אי-גילוי עובדת אי-הפרסום לא תחול.

(2)

(א)

הודיע מגיש הבקשה, עם הגשתה, כי גילויים של פרטים בבקשה עלול לחשוף סוד מסחרי והצהיר על העובדות המקיימות זאת, רשאי הממונה, בהחלטה מנומקת בכתב, שלא לפרסם ולא להעמיד לעיון הציבור פרטים מהבקשה או מטיטת היתר הפליטה, שלדעתו העיון בהם עלול לחשוף סוד מסחרי כאמור; על החלטה לעניין פרסום מידע כאמור יחולו הוראות סעיפים 10 ו-11 לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998, בשינויים המחויבים.

(ב)

לשם ברור טענה לפי פסקת משנה (א) רשאי הממונה להיעזר ביועץ או מומחה, בין אם הוא עובד המדינה ובין אם לאו; הוצאות הממונה לביחור טענה לפי פסקה זו יחולו על מגיש הבקשה.

(ג)

לעניין פסקה זו, "סוד מסחרי" – כהגדרתו בסעיף 5 לחוק עוולות מסחריות, התשנ"ט-1999, ואולם בשום מקרה לא יראו כסוד מסחרי פרטים על בעל מקור הפליטה ועל הסוגים, הכמויות והריכוז של המזהמים הנפלטים או הצפויים להיפלט ממקור הפליטה וקצב פליטתם.

(ה)

כל אדם רשאי להגיש לממונה הערות לעניין טיטת היתר פליטה בתוך 45 ימים ממועד פרסום ההודעה לפי סעיף קטן (ב); הערות שהוגשו יפורסמו באתר האינטרנט של המשרד.

(ה1)

(פקע).

(i)

הממונה לא ייתן היתר פליטה אלא לאחר שחלף המועד להגשת הערות לפי סעיף קטן (ה) ולאחר שדן בהערות שהוגשו כאמור בסעיף קטן (ה), ורשאי הוא לדון בהערות בדיון פומבי שאליו הוזמנו מגיש הבקשה ומגשי ההערות, ורשאי הוא לסרב ליתן היתר פליטה, לדחות את מועד מתן היתר הפליטה או לשנות את תנאיו, בהתחשב בהערות שהוגשו לו; הממונה רשאי שלא לדון בטענה שהוגשה לו אם מצא כי יש בה חזרה על טענות שהוגשו קודם לכן, שהיא בלתי מנומקת או שהיא נראית על פניה טורדנית או קנטרנית.

(ז)

הוראות סעיפים קטנים (ה) ו-(ו) לא יחולו על מתן היתר פליטה למקור פליטה שיוחזק ויופעל על ידי מערכת הביטחון.

(ח)

השר רשאי לקבוע הוראות נוספות בדבר ניהול ההליך לפי סעיף זה, סדרי הגשת הערות והדיון בהן.

22.

היתר פליטה ותנאיו

(א)

הממונה רשאי להתנות היתר פליטה בתנאים, לרבות בתנאים שיש לקיימם לפני מתן ההיתר, והכל כדי להבטיח את קיומן של מטרות חוק זה.

(ב)

בלי לגרוע מכלליות האמור בסעיף קטן (א), הממונה יקבע בהיתר פליטה הוראות בעניינים אלה:

(1)

ערכי הפליטה למזהמים הנפליטים ממקור הפליטה, ובייחוד למזהמים או לקבוצת מזהמים המפורטים בתוספת החמישית, או אם לא ניתן, לדעת הממונה, לקבוע ערכי פליטה – הוראות אחרות שעניין הגבלה על פליטת מזהמים ממקור הפליטה;

(2)

מניעת חריגות מערכי פליטה, הפסקת חריגות שאירעו ומניעת הישנותן;

(3)

חובת ניטור פליטה, דיגום ודיווח, לרבות הדרכים והמועדים לביצועם, ודרכים לאיסוף, לעיבוד, לתיעוד ולהערכה של הנתונים;

(4)

חובת מסירת מידע לממונה.

(ג)

בלי לגרוע מכלליות האמור בסעיף קטן (א) וככל שהדבר נדרש כתוצאה מהפעילות המתבצעת במקור הפליטה, יקבע הממונה בהיתר הפליטה, הוראות בעניינים אלה:

(1)

מניעה וצמצום של פליטות מזהמים שלא דרך אחובה;

(2)

מניעה וצמצום של פליטות לא שגרתיות ותקלות, והטיפול בהן;

(3)

מגבלות בדבר שימוש בחומרים, לרבות סוגי דלק;

(4)

אמצעים כאמור בסעיף 8(ג)(2), שיינקטו במקרה של התרעה על זיהום אוויר חריג;

(5)

תנאים שיש לקיימם לפני תחילת הפעילות נושא היתר הפליטה ולאחר סיומה;

(6)

מגבלות לגבי התנעה וכיבוי של מיתקנים, דליפה מהם, עצירות רגעיות שלהם והפסקת פעילותם;

(7)

חובת דיגום וניטור האוויר בסביבה, ודיווח, לרבות הדרכים והמועדים לביצועם, ודרכים לאיסוף, לעיבוד, לתיעוד ולהערכה של הנתונים;

(8)

תחזוקה נאותה של מקור הפליטה או של כל חלק ממנו.

(ד)

תנאי היתר הפליטה ייקבעו על פי הטכניקה המיטבית הזמינה, בשים לב למאפיינים הטכניים של מקור הפליטה, מיקומו הגיאוגרפי והתנאים הסביבתיים המקומיים; ואולם הממונה רשאי לקבוע תנאים נוספים, לרבות תנאים מחמירים על הטכניקה המיטבית הזמינה, במטרה למנוע ולצמצם חריגה מתמשכת או חוזרת ונשנית מערכי סביבה או מערכי ייחוס.

(ה)

היתר פליטה אינו ניתן להעברה אלא באישור הממונה מראש ובכתב.

(ו)

נקבעו בחיקוק, לרבות בתקנות לפי סעיף 13, ולמעט תכנית כמשמעותה בחוק התכנון והבניה, הוראות להסדרת פליטה של מזהמים ממקור הפליטה, לא ייקבעו בהיתר הפליטה הוראות מחמירות מהן, אלא מטעמים מיוחדים שיימסרו לבעל היתר הפליטה.

(ז)

ניתן היתר פליטה, יפורסם נוסחו המלא באתר האינטרנט של המשרד ויעמוד לעיון הציבור במשרדי הממונה ובמשרדי בעל היתר הפליטה, והכל בכפוף להוראות סעיף 21(ד).

23.

הוראות בעניין תכנון ובניה

(א)

בסעיף זה, "מוסד תכנון", "תכנית", "תכנית מפורטת", "תכנית מתאר ארצית", "ועדה מחוזית", "זעף סביבתי" – כמשמעותם לפי חוק התכנון והבניה.

(ב)

המגיש למוסד תכנון תכנית הכוללת הוראות של תכנית מפורטת, שנכללות בה הוראות המאפשרות בניה או שימוש בקרקע לשם הקמה או הפעלה של מקור פליטה טעון היתר (בסעיף זה – תכנית למיתקן טעון היתר) או מוסד תכנון שהחליט על הכנת תכנית כאמור, יודיע על כך לממונה בכתב במועד הגשת התכנית או ההחלטה על הכנת התכנית, לפי העניין.

(ג)

הממונה ימליץ למוסד תכנון שהחליט על הכנת תכנית למיתקן טעון היתר, אם לקיים הליך משותף לדיון בתכנית ובבקשה להיתר פליטה, לפי הוראות סעיף זה (בחוק זה – הליך משותף).

(ד)

החליט מוסד התכנון לקיים הליך משותף, יחולו הוראות אלה על אף האמור בחוק התכנון והבניה ובחוק זה:

(1)

מגיש התכנית או בעל מקור פליטה נושא התכנית יגיש בקשה להיתר פליטה, והוראות לפי סעיף 18, לרבות דרישות הממונה לפי סעיף 18(ג), יהוו גם הנחיות להכנת תסקיר השפעה על הסביבה בנושא איכות האוויר; מוסד התכנון יהא רשאי לקבוע הנחיות נוספות להכנת התסקיר כאמור;

(2)

יוכן תסקיר השפעה על הסביבה לעניין תכנית למיתקן טעון היתר; הבקשה להיתר פליטה תהווה את פרק איכות האוויר בתסקיר כאמור;

(3)

חוות דעת היועץ הסביבתי בעניין פרק איכות האוויר בתסקיר ההשפעה על הסביבה, תכלול את קביעת הממונה לפי סעיף 20, בשינויים המחויבים, ותונח בפני מוסד התכנון בתוך שבעה ימים מהמועד הנקוב בסעיף האמור;

(4)

מוסד תכנון לא יחליט על הפקדת תכנית למיתקן טעון היתר או על העברתה להערות הוועדות המחוזיות, לפי העניין, אלא לאחר שדן בחוות הדעת של היועץ הסביבתי לעניין תסקיר ההשפעה על הסביבה;

(5)

החליט מוסד התכנון על הפקדת התכנית או על העברתה להערות הוועדות המחוזיות, לפי העניין, יחולו הוראות אלה:

(א)

הוראות סעיף 21(ב) לא יחולו, ואולם ההודעה על הפקדת התכנית או על העברתה להערות הוועדות המחוזיות, לפי העניין, תכלול גם את פרטי ההודעה שיש לפרסם בעיתון לפי הסעיף האמור;

(ב)

המועד להגשת התנגדות או השגה לתכנית והמועד להגשת הערות לטיטת היתר הפליטה יהיה לפי המועד הקבוע בחוק התכנון והבניה או בחוק זה, לפי המאוחר;

(ג)

הדיון הפומבי בהתנגדויות או בהשגות לתכנית ובהערות לטיטת היתר הפליטה יתקיים במועד אחד; מוסד התכנון יחליט בתכנית והממונה יחליט בבקשה להיתר הפליטה; השר ושר הפנים רשאים לקבוע הוראות בדבר סדרי הדיון בפני מוסד התכנון ובפני הממונה בהתנגדויות או בהשגות לפי חוק התכנון והבניה ובהערות לפי חוק זה;

(6)

בכל עניין אחר שלא נקבעה לגביו הוראה מפורשת בסעיף זה, ימשיכו לחול הוראות לפי חוק התכנון והבניה לעניין תכנית למיתקן טעון היתר והוראות לפי חוק זה לעניין הבקשה להיתר פליטה.

(ה)

החליט מוסד התכנון שלא לקיים הליך משותף, יחולו הוראות לפי חוק התכנון והבניה לעניין תכנית למיתקן טעון היתר והוראות לפי חוק זה לעניין הבקשה להיתר פליטה, ואולם –

(1)

לפני שמוסד התכנון יחליט על הפקדת התכנית למיתקן טעון היתר או על העברת תכנית מתאר ארצית למיתקן טעון היתר, לרבות תכנית לתשתיות לאומיות, להערות הוועדות המחוזיות, יציג הממונה למוסד התכנון, בתוך 90 ימים מיום פניית המוסד, חוות דעת בעניינים הנגעים לחוק זה;

(2)

החליט הממונה על שינוי בקביעתו בעניין מתן היתר פליטה, סירב ליתן היתר פליטה או שינוי בתנאי היתר פליטה, יביא היועץ הסביבתי את השינוי לידיעת מוסד התכנון הדין בתכנית למיתקן טעון היתר.

(i)

לא יחליט מוסד תכנון לאשר תכנית למיתקן טעון היתר שהממונה סירב ליתן לגביו היתר פליטה ולא יקבע בתכנית למיתקן טעון היתר שהממונה החליט ליתן לגביו היתר פליטה, הוראות שונות מההוראות שנקבעו בהיתר הפליטה, אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו.

.24

התניית רישונות או היתרים לפי חיקוק אחר

(א)

לא ינתן היתר בניה למקור פליטה טעון היתר שלהקמתו נדרש היתר בניה, אלא לאחר הגשת הבקשה להיתר פליטה.

(ב)

(1)

לא ינתן רישיון או היתר זמני לעסק החייב ברישוי לפי חוק רישוי עסקים שהוא מקור פליטה טעון היתר, אלא לאחר קבלת היתר פליטה.

(2)

ניתן היתר פליטה למקור פליטה שהוא עסק כאמור בפסקה (1), יראו את הוראות היתר הפליטה כתנאים ברישיון או בהיתר זמני לפי חוק רישוי עסקים, ולא ייקבעו ברישיון או בהיתר זמני כאמור או באישור מוקדם הנדרש לפי החוק האמור תנאים אחרים בעניינים הנגעים למניעה ולצמצום של זיהום האוויר.

(ג)

ניתן היתר פליטה לפי חוק זה, לא ייקבעו בתכנית פעולה כאמור בסעיף 12 הוראות הנגעות למקור הפליטה האמור, ואם נקבעו הוראות כאמור עובר למתן היתר הפליטה יבואו הוראות היתר הפליטה במקומן, והכל כפי שייקבע בהיתר הפליטה.

.25

תוקף היתר פליטה וחיידוש

(א)

היתר פליטה יינתן לתקופה של שבע שנים.

(ב)

בקשה לחידוש היתר פליטה תוגש לפחות שנה ולא מוקדם מ-18 חודשים לפני תום תקופת תוקפו; השר רשאי לקבוע מועדים אחרים להגשת בקשה לחידוש היתר פליטה.

(ג)

על אף האמור בסעיף קטן (א), הוגשה בקשה לחידוש היתר פליטה בהתאם לסעיף קטן (ב), והממונה לא קבע, לפני תום תקופת תוקפו של היתר הפליטה, כי הוא מסרב לחדשו, יעמוד ההיתר בתוקפו עד להחלטת הממונה בבקשה או עד תום ארבעה חודשים מתום תקופת תוקפו של ההיתר, לפי המוקדם.

(ד)

על בקשה לחידוש היתר פליטה יחולו הוראות סעיפים 18 עד 22 בשינויים המחויבים, ואולם רשאי הממונה לקבוע כי הוראות סעיף 21(ה) ו-1(i), כולן או חלקן, לא יחולו אם הוכח להנחת דעתו כי בנסיבות העניין צדק לעשות כן, בשים לב, בין השאר, לשינויים שחלו בנתונים שפורסמו עובר למתן ההיתר שחיידשו מתבקש.

26.

שינויים בתנאים בהיתר פליטה

(א)

הממונה רשאי, בכל עת, לפי הוראות סעיף זה, ביוזמתו או לבקשת בעל היתר פליטה, להוסיף על תנאיו של היתר פליטה, לשנותם או לגרוע מהם; החליט הממונה לשנות תנאים בהיתר הפליטה, יפרסם החלטתו כאמור בסעיף 22(r) בסמוך להיתר הפליטה.

(ב)

הממונה לא ישנה באופן מהותי תנאים בהיתר פליטה שעניינם יישום הטכניקה המיטבית הזמינה, אלא אם כן סבר כי קיימת חריגה מתמשכת או חוזרת ונשנית מערכי סביבה או מערכי ייחוס, או צפויה חריגה כאמור ובמטרה למנוע ולצמצם את זיהום האוויר, או אם סבר כי השינוי חיוני לקידום מטרת חוק זה.

(ג)

לא יחליט הממונה על שינויים בהיתר פליטה אלא לאחר שניתנה לבעל היתר הפליטה הזדמנות לטעון טענותיו.

(ד)

על שינוי בתנאים בהיתר פליטה שענייניו הקלה בערכי הפליטה שנקבעו לפי סעיף 22(ב)(1), או שינוי מהותי אחר בתנאי היתר הפליטה יחולו הוראות סעיף 21 בשינויים המחויבים, ורשאי הממונה לשנות את דרכי הפרסום והמועדים הקבועים בסעיף 21, וכן רשאי הוא לדון בהערות שהוגשו לו, שלא בפומבי, כפי שימצא מתאים בנסיבות העניין.

שינוי הפעלה משמעותי

(א)

בעל היתר פליטה לא יבצע, בעצמו או באמצעות אחר, שינוי במקור הפליטה נושא היתר הפליטה או באופן הפעלתו, לרבות בחומרי גלם שבהם נעשה שימוש במקור הפליטה, שיש בו כדי לשנות באופן משמעותי את פליטת המזהמים ממקור הפליטה לעומת ערכי הפליטה או שיש בו משום סטייה משמעותית מהגבלות אחרות שנקבעו בהיתר הפליטה, ולא יבצע הוספה או הרחבה של מיתקן במקור הפליטה, שאינה הוספה כאמור בסעיף קטן (ג) (בחוק זה – שינוי הפעלה משמעותי), אלא לאחר קבלת אישור הממונה בכתב; הממונה רשאי לאשר את הבקשה, לסרב לאשרה או לאשרה בתנאים, כפי שיורה.

(ב)

על בקשה לערוך שינוי הפעלה משמעותי יחולו הוראות סעיפים 18 עד 22, בשינויים המחויבים.

(ג)

הוספה של מקור פליטה טעון היתר למקור פליטה קיים טעונה היתר פליטה למקור הפליטה שהוסף.

28.

ביטול היתר פליטה או התלייתו

(א)

הממונה רשאי, בכל עת, לבטל היתר פליטה או להתלותו, לאחר שנתן לבעל היתר הפליטה הזדמנות לטעון טענותיו, אם נוכח כי התקיים אחד מאלה:

(1)

היתר הפליטה ניתן על יסוד מידע כוזב או מטעה;

(2)

בעל היתר הפליטה הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, או תנאי מתנאי היתר הפליטה;

(3)

הפעלת מקור הפליטה גורמת לחריגה מתמשכת או חוזרת ונשנית מערכי סביבה.

(ב)

היה הפגם שבשלו נדרשו ביטול היתר הפליטה או התלייתו לפי סעיף קטן (א), ניתן לתיקון, לא יבטל הממונה את היתר הפליטה ולא יתלה אותו, אלא לאחר שהודיע לבעל היתר הפליטה על הפגם, ובעל היתר הפליטה לא תיקן את הפגם באופן ובפרק הזמן שקבע הממונה בהודעתו.

(ג)

החלטות שקיבל הממונה לפי סעיף זה יפורסמו באתר האינטרנט של המשרד ויועמדו לעיון הציבור במשרדי הממונה, בכפוף להוראות סעיף 21(ד)(1).

29.

סייג לתחולה על מערכת הביטחון

(א)

ראש הממשלה או שר הביטחון, לפי העניין, רשאים, לאחר התייעצות עם השר וולתקופה קצובה שעליה יורח ואשר לא תעלה על פרק הזמן הנדרש להשלמת פעילות ביטחונית חיונית, להיתר לגבי מקור פליטה טעון היתר המוחזק ומופעל על ידי מערכת הביטחון כל אחד מאלה:

(1)

הפעלת מקור הפליטה ללא היתר ובלבד שבקשה למתן היתר פליטה תוגש בלא דיווח; ניתן היתר לפי פסקה זו לא תחול הוראת סעיף 24(א) למשך תקופת תוקפו.

(2)

סטייה מתנאי שנקבע בהיתר פליטה;

(3)

ביצוע שינוי הפעלה משמעותי בלא אישור הממונה ובלבד שבקשה לאישור כאמור תוגש בלא דיווח.

(ב)

היתר כאמור בסעיף קטן (א) ינתן לתקופה שלא תעלה על 90 ימים, וניתן להאריך לתקופות נוספות שלא יעלו על 90 ימים בכל פעם.

(ג)

פעילות ביטחונית חיונית שניתן לגביה היתר כאמור בסעיף קטן (א), תבוצע ככל האפשר בהתאם להוראות חוק זה ולפי כללים שיקבע כל אחד מגופי מערכת הביטחון, בהתייעצות עם הממונה.

(ד)

בסעיף זה, "פעילות ביטחונית חיונית" – פעילות המתבצעת בידי גוף המנוי בהגדרה "מערכת הביטחון", שראש הממשלה או שר הביטחון, לפי העניין, קבע כי היא חיונית וכי הפסקתה או צמצומה או פגיעה אחרת בה עלולים לפגוע באופן מהותי בביטחון המדינה וכי יש הכרח להבטיח את ביצועה.

סימן ג': אגרות והיטלים למקורות פליטה טעוני היתר

30.

אגרות

(א)

לצורך מימון פעולות המשרד לשם קיום הוראות לפי חוק זה ואכיפתן ולשם הפעלת המערך הארצי, רשאי השר, בהסכמת שר האוצר ובאישור הוועדה, לקבוע, אגרה בעד הגשת בקשות למתן היתרי פליטה ובקשות לעריכת שינויי הפעלה משמעותיים.

(ב)

בתקנות לפי סעיף קטן (א) רשאי השר לקבוע, בין השאר, את שיעורי האגרות, אופן ומועד תשלומן, הצמדתן ודרכי גבייתן.

31.

היטל על פליטת מזהמים לאוויר

(א)

השר, בהסכמת שר האוצר ובאישור הוועדה, יקבע היטל על פליטה של מזהמים, שיוטל על בעל היתר פליטה.

(ב)

בתקנות לפי סעיף קטן (א) רשאי השר לקבוע, בין השאר, את שיעור ההיטל, אופן ומועד תשלומן, הצמדתו, דרכי גבייתו, ריבית פיגורים והוצאות גבייה; שיעור ההיטל ייקבע בהתחשב, בין השאר, בסוג המזהמים הנפלטים ממקור הפליטה, בכמותם או במידת השפעתם על הסביבה, וכן רשאי השר לקבוע הוראות בדבר שיעור מופחת של היטל לפי סעיף זה, החזר היטל שנגבה או מתן תשלום בשל התייעלות או הפחתה של פליטת מזהמים לאוויר.

(ג)

תשלום היטל לפי הוראות סעיף זה, יהיה תנאי לתוקפו של היתר פליטה.

(ד)

אין בתקנות שייקבעו לפי סעיף זה כדי לגרוע מהוראות חוקי עזר לפי חוק איגודי ערים, התשט"ו-1955, לענין אגרות בעד ניטור פליטה או ניטור האוויר, ואולם בקביעת היטל לפי סעיף זה, יביא השר בחשבון, בין השאר, אגרות שנקבעו בחוקי עזר לפי החוק האמור.

סימן ד' – מקורות פליטה נייחים החייבים ברישוי לפי חוק רישוי עסקים

32.

כללים ואמות מידה לאישור לפי חוק רישוי עסקים

(א)

השר, באישור הוועדה, יקבע כללים ואמות מידה שלפיהם יפעל נתן האישור בבואו ליתן אישור או להתנות תנאים לעסק החייב ברישוי לפי חוק רישוי עסקים, שנמצא או מופעל בו מקור פליטה, לשם מניעה וצמצום של זיהום האוויר, לרבות קביעת ערכי פליטה; כן יקבע השר בתקנות כאמור הוראות בעניינים המפורטים בסעיף 22(ב) עד (4) ו-(ג).

(ב)

כללים ואמת מידה שנקבעו כאמור בסעיף קטן (א) ייקבעו בשים לב, בין השאר, לנהוג בקרב המדינות המפותחות בעולם, להמלצות ולהנחיות שפרסמו האיחוד האירופי והארגון לשיתוף פעולה ופיתוח כלכלי (ה-OECD) ולתנאי מדינת ישראל, בעניינים אלה, והכל כדי להגשים את מטרתו של חוק זה בדרך מיטבית.

(ג)

השר יבחן מעת לעת ובהתאם להתפתחויות המדעיות והטכנולוגיות את הצורך בעדכון ההוראות לפי סעיף זה, והכל בכפוף להוראות לפי חוק רישוי עסקים.

33.

תנאים למתן אישור לעסק החייב ברישוי

(א)

בבוא לשקול מתן אישור או להתנתו בתנאים, לפי סעיף 32(א), יביא נתן האישור בחשבון, בין השאר, את השיקולים המפורטים בסעיף 20(ב).

(ב)

נתן האישור רשאי לקבוע תנאים משלימים למתן האישור לעסק כאמור בסעיף 32(א), נוסף על התנאים שנקבעו לפי הוראות חוק זה, ורשאי הוא לקבוע תנאים מחמירים מהם, מטעמים מיוחדים שיירשמו, או אם קיימת חריגה מתמשכת או חוזרת ונשנית מערכי סביבה או מערכי ייחוס, והכל בכפוף להוראות לפי חוק רישוי עסקים.

(ג)

ניתן אישור לעסק לפי סעיף 32(א), יפורסמו תנאיו באתר האינטרנט של המשרד, בכפוף להוראות סעיף 21(ד)(1).

34.

תנאים בטרם מתן רישוי

(א)

נתן האישור רשאי ליתן לעסק החייב ברישוי לפי חוק רישוי עסקים שנמצא או מופעל בו מקור פליטה, הוראות אף בטרם ניתן לו רישיון או היתר זמני לפי החוק האמור, ויחולו לענין זה הוראות סעיפים 32 ו-33, בשינויים המחויבים.

(ב)

מי שניתן לו הוראות לפי סעיף קטן (א) חייב לקיימן כאילו היו תנאים ברישיון או בהיתר זמני שניתן לו לפי חוק רישוי עסקים, ויראו הפרה של הוראות כאמור כהפרת תנאים ברישיון או בהיתר זמני לפי החוק האמור.

(ג)

אין במתן הוראות לפי סעיף זה כדי לפטור אדם מקיום הוראות חוק רישוי עסקים, כולן או חלקן.

פרק ה': מקורות פליטה ניידים

35.

הוראות למניעה ולצמצום של זיהום האוויר ממקורות פליטה ניידים

(א)

השר יקבע הוראות למניעה ולצמצום של זיהום האוויר ממקורות פליטה ניידים, לרבות הוראות לענין ערכי פליטה ושיטות למדידה ולבדיקה של פליטת מזהמים, רישום תוצאותיהן ודיווח עליהן; הוראות כאמור יכול שייקבעו דרך כלל, לסוגי מקורות פליטה ניידים או לעניינים הנגעים לכמה סוגים כאמור.

(ב)

תקנות לפי סעיף קטן (א) ייקבעו, בין השאר, בהתאם להוראות הקבועות באמנות בינלאומיות שישראל צד להן, ובשים לב, בין השאר, לערכי פליטה ממקורות פליטה ניידים הנהוגים במדינות מפותחות בעולם, ולהמלצות והנחיות שפרסמו ארגונים בינלאומיים, לרבות האיחוד האירופי, בעניינים אלה.

(ג)

השר יבחן מעת לעת ובהתאם להתפתחויות המדעיות והטכנולוגיות את הצורך בעדכון התקנות לענין פליטת מזהמים ממקורות פליטה ניידים.

(ד)

תקנות לפי סעיף קטן (א) יותקנו לאחר התייעצות עם שר התחבורה והבטיחות בדרכים, ואולם –

(1)

תקנות הנוגעות לכלי טיס צבאי, כלי שיט של צבא הגנה לישראל ולרכב מבצעי יותקנו גם לאחר התייעצות עם שר הביטחון; לענין זה –

"כלי טיס צבאי" – כהגדרתו בחוק הטיס (עבירות ושיפוט), התשל"א-1971;

"רכב מבצעי" – רכב ממנוי של צבא הגנה לישראל, שהשר, באישור הוועדה, קבע כי הוא רכב מבצעי;

(2)

תקנות הנוגעות לכלי טיס ולכלי שיט של משטרת ישראל יותקנו גם לאחר התייעצות עם השר לביטחון הפנים;

(3)

תקנות הנוגעות למקורות פליטה ניידים שפעילותם אינה בתחום האחריות של משרד התחבורה והבטיחות בדרכים, יותקנו לאחר התייעצות עם השר שפעילות מקור הפליטה כאמור היא בתחום האחריות של משרדו.

(ה)

השר, לאחר התייעצות עם השר הנוגע בדבר, רשאי, בצו, להוסיף מקורות פליטה ניידים לתוספת השנייה.

36.

הגבלות ואיסורים לגבי מקורות פליטה ניידים

(א)

לא יעשה אדם אחד מאלה אלא בהתאם להוראות שנקבעו לפי סעיף 35, לפי העניין:

(1)

"יצר מקור פליטה נייד, ימכרנו, יבאו או ישווקו;

(2)

יפעיל מקור פליטה נייד או ישתמש בו.

(ב)

הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על מכירה של מקור פליטה נייד שלא מתקיימות לגביו ההוראות שנקבעו לפי סעיף 35, אם המכירה היא שלא דרך עיסוק או לשם גריטתו או מחזור חומריו בלבד.

37.

הוראות לגבי רכב מנועי

(א)

בלי לגרוע מהוראות סעיף 35, לא יירשם רכב מנועי, לא יינתן לו רישיון ולא יחודש רישיונו, על ידי רשות הרישוי או מי שהיא הסמיכה לכך, אלא אם כן הוא עומד בהוראות שנקבעו לפי חוק זה; בבדיקת רכב מנועי לצורך רישומו, קבלת רישיון רכב או חידושו לפי פקודת התעבורה (בסעיף זה – בדיקת רכב מנועי) תימדד ותירשם הפליטה מהרכב לעומת ערכי הפליטה; השר, לאחר התייעצות עם שר התחבורה והבטיחות בדרכים, רשאי לקבוע את הדרכים לביצוע בדיקת רכב מנועי, רישום תוצאותיה ודיווח עליה.

(ב)

השר, לאחר התייעצות עם שר התשתיות הלאומיות ועם שר התחבורה והבטיחות בדרכים, יקבע כללים לדירוג וסימון רכב מנועי לסוגיו, בהתאם להשפעה הצפויה עקב השימוש בו על זיהום האוויר.

38.

גילוי נתונים בפרסומת בדבר זיהום אוויר מרכב מנועי

(א)

בסעיף זה –

"פרסומת" – פרסומת בכתב, בדפוס, או באמצעים אלקטרוניים חזותיים המיועדת או הזמינה לציבור;

"רכב חדש" – רכב מנועי שטרם נרשם או טרם ניתן עליו רישיון רכב לראשונה לפי פקודת התעבורה;

"רכב מנועי" – רכב מנועי, לרבות רכב מסחרי, רכב עבודה ואופנוע כהגדרתם לפי פקודת התעבורה, שמשקלו הכולל המותר אינו עולה על 3,500 קילוגרמים.

(ב)

לא יעשה אדם המוכר או משווק רכב חדש דרך עיסוק, פרסומת לרכב חדש, אלא אם כן מופיעה בגוף הפרסומת מודעה שבה יפורטו –

(1)

דרגת זיהום האוויר, בהתבסס על פליטת המזהמים של הרכב נושא הפרסומת בשעת פעולתו, ככל שהם נוגעים לסוג הרכב נושא הפרסומת כפי שקבע השר, לפי יחידות המדידה המקובלות של כל מזהם; בפסקה זו, "מזהם" – כל אחד מאלה: פחמן דו-חמצני (CO_2), פחמן חד-חמצני

(CO), תחמוצות חנקן (NOx), פחמימנים (HC), חלקיקים נשימים (PM), וכל מזהם אחר שקבע השר לעניין זה;

(2)

נתונים על צריכת הדלק של הרכב, ביחידות של ליטר על כל מאה קילומטר.

(ג)

נעשתה פרסומת לרכב חדש, חאים אותה כאילו עשאה היצרן, ואם הרכב מיובא – היבואן, או נעשתה לפי הוראותיהם כל עוד לא הוכח אחרת, ובלבד שלא יראו בפרסומת שמקורה מחוץ לישראל כפרסומת אסורה לפי הוראות חוק זה, אם מהדרך שבה היא משודרת או מפורסמת, לפי העניין, עולה כי היא לא מיועדת בעיקרה לציבור בישראל.

(ד)

בעסק שבו נמכר או משווק רכב חדש, תוצג במקום בולט ובצבע ובגודל בחרים לעין, הודעה הכוללת את הפרטים האמורים בסעיף קטן (ב).

(ה)

מודעה כאמור בסעיף קטן (ב), בפרסומת תהיה כמפורט להלן:

(1)

כתב או בדפוס – בגודל של 7% לפחות משטח הפרסום הכולל של הפרסומת;

(2)

בשידורי טלוויזיה במסגרת שידורים המוסדרים לפי כל דין – בצבע ובגודל בחרים לעין, לפי כללים שקבע הגוף המפקח על אותם שידורים (בסעיף זה – גוף מפקח);

(3)

באמצעי אלקטרוני חזותי אחר – באחת מפינות המסך, לכל משכה של הפרסומת, בצבע ובגודל בחרים לעין;

(4)

במודעה כאמור בפסקאות (2) ו-(3), ניתן שלא לכלול את הפרטים המפורטים בסעיף קטן (ב) ובלבד שיתקיימו כל אלה:

(א)

מצינת בה כתובת אתר אינטרנט של המפרסם שבו יפורסמו הפרטים כאמור;

(ב)

כלולים בה צבע או סימן המצינים את דרגת הזיהום של הרכב נושא הפרסומת, כפי שנקבעו בתקנות.

(i)

השר, לאחר התייעצות עם שר התחבורה והבטיחות בדרכים ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי להתקין תקנות לעניין סעיף זה, לרבות בעניינים אלה:

(1)

דרגות הזיהום ודרך הצגתן לעניין סעיפים קטנים (ב)(1) ו-(ד), ובכלל זה הצבע או הסימן שיסמנו את דרגות הזיהום במודעה;

(2)

יחידת המדידה התקנית שעל פיהן יפורסם המידע האמור בסעיפים קטנים (ב)(2) ו-(ד);

(3)

גודל המודעה, מיקומה, צורתה וצבעה, וק גודל האותיות במודעה וצורתן;

(4)

פרטים נוספים על הפרטים שבסעיף קטן (ב) שיש לכלול בפרסומת לרכב מנועי.

(ז)

גוף מפקח, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לקבוע כללים לעניין סעיף זה, התואמים את ההוראות שקבע השר לפי סעיף קטן (ו), בשינויים המחויבים.

פרק ו': דלק

.39

הוראות לגבי דלק

(א)

השר, לאחר התייעצות עם שר התשתיות הלאומיות, יקבע הוראות לגבי תכונות, מרכיבים ואיכות של סוגי דלק ותוספי דלק כדי להפחית, ככל הניתן, פליטת מזהמים כתוצאה מצריכת דלק או תוספי דלק, ולמנוע פגיעה ביעילות ובתפקוד של מיתקן או מערכת שנועדו לצמצם פליטת מזהמים ממקור פליטה העושה שימוש בדלק או בתוספי דלק; ואולם, הוראות כאמור לעניין דלק שחל עליו חוק הפעלת רכב (מנועים ודלק), התשכ"א-1960, ייקבעו על ידי השר ושר התשתיות הלאומיות יחד, לאחר התייעצות עם שר התחבורה והבטיחות בדרכים.

(ב)

הוראות כאמור בסעיף קטן (א) יכול שייקבעו דרך כלל, לסוגים של דלק או תוספי דלק או בעניינים הנוגעים לכמה סוגים כאמור.

(ג)

הוראות כאמור בסעיף קטן (א) ייקבעו בהתאם להוראות הקבועות באמנות בין-לאומיות שישראל צד להן ובשים לב, בין השאר לנהוג במדינות מפותחות בעולם.

(ד)

השר יבחן מעת לעת ובהתאם להתפתחויות המדעיות והטכנולוגיות את הצורך בעדכון ההוראות כאמור בסעיף קטן (א).

(ה)

הוראות לפי סעיף זה באות להוסיף על כל תקן רשמי שנקבע לסוגי דלק ולתוספי דלק, ככל שנקבע; לענין זה, "תקן רשמי" – כמשמעותו בחוק התקנים, התשי"ג-1953.

(i)

הוראות סעיף זה באות להוסיף על הוראות לפי פרקים ד' ו-ה', לענין מקורות פליטה.

.40

הגבלות ואיסורים לגבי דלק

(א)

לא יעשה אדם אחד מאלה אלא בהתאם להוראות שנקבעו לפי סעיף 39, לפי הענין –

(1)

"יצר דלק או תוספי דלק, ימכרם, יבאם או ישווקם;

(2)

יפעיל מקור פליטה באמצעות דלק או ישתמש בדלק ובתוספי דלק בקשר למקור פליטה.

(ב)

הוראות סעיף קטן (א)(1) לא יחולו על דלק ותוספי דלק שאינם מיועדים לשימוש בישראל לצורך הפקת אנרגיה.

פרק ז': הוראות נוספות למקורות פליטה

.41

הוראות נוספות לענין מקורות פליטה

(א)

הממונה רשאי ליתן לאדם או לגוף המנוי בתוספת הרביעית, שהוא בעל מקור פליטה, הוראות לשם מניעה וצמצום של זיהום האוויר ממקור הפליטה ולשם קידום מטרת חוק זה, לרבות הוראות בכל ענין שניתן לקבוע לגביו תנאים בהיתר פליטה למקור פליטה טעון היתר.

(ב)

במתן הוראות לפי סעיף קטן (א), יביא הממונה בחשבון, בין השאר, את העניינים והשיקולים הממייים בסעיפים 19(ב) ו-20(ב).

(ג)

אין בהוראות שנקבעו בחיקוק החלות על מקור פליטה כאמור בסעיף קטן (א), כדי לגרוע מסמכות הממונה לפי הסעיף הקטן האמור.

(ד)

הוראות סעיף זה באות להוסיף על הוראות לפי פרקים ד' עד ו', לענין מקורות פליטה.

(ה)

השר, באישור הוועדה, רשאי, בצו, לשנות את התוספת הרביעית.

פרק ח': פיקוח, אכיפה ועונשין

סימן א': פיקוח

42.

הסמכת מפקחים [תיקון: תשע"א]

בלי לגרוע מסמכות השר למנות מפקחי הגנת הסביבה, רשאי השר להסמיך מפקחים מבין עובדי המדינה שאינם עובדי משרדו, בסמכויות לפי חוק זה, כולן או חלקן, ובלבד שלא יוסמך מפקח, אלא אם כן התקיימו בו כל אלה:

(1)

משטרת ישראל הודיעה, בתוך 90 ימים ממועד פנייתו של השר אליה, כי היא אינה מתנגדת להסמכתו מטעמים של ביטחון הציבור, לרבות בשל עברו הפלילי;

(2)

הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי חוק זה, כפי שהורה השר, בהסכמת השר לביטחון הפנים;

(3)

הוא עומד בתנאי כשירות נוספים, ככל שהורה השר, בהסכמת השר לביטחון הפנים.

43.

סמכויות מפקח [תיקון: תשע"א]

(א)

לשם פיקוח על ביצוע ההוראות לפי חוק זה, רשאי הממונה או מפקח, לאחר שהזדהה לפי סעיף 44 –

(1)

לדרוש מכל אדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו;

(2)

לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו כל ידיעה או מסמך שיש בהם כדי להבטיח או להקל את ביצוע ההוראות לפי חוק זה; בפסקה זו, "מסמך" – לרבות פלט כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995;

(3)

לערוך בדיקות או מדידות או ליטול דוגמאות לשם בדיקה וכן להורות על מסירת דוגמאות לבדיקת מעבדה או על שמירתן לתקופה שורה, או לנהוג בהן בדרך אחרת;

(4)

להיכנס למקום, לרבות לכלי טיס, לכלי שיט או לרכב מנועי, ובלבד שלא ייכנס –

(א)

למקום המשמש למגורים אלא על פי צו של בית משפט;

(ב)

למקום המוחזק על ידי מערכת הביטחון, לבית סוהר או למקום המוחזק על ידי משטרת ישראל – כל עוד מתרחשות באותו מקום ובעת כניסת הממונה או המפקח פעילות מבצעית או פעילות עוינת.

(ב)

מפקח לא יפעיל סמכויותיו לפי סעיף זה כלפי המדינה ומוסדותיה, ואולם מפקח שהוא עובד המדינה רשאי להפעיל את סמכויותיו כלפי המדינה ומוסדותיה, למעט כלפי מערכת הביטחון, כהגדרתה בסעיף 10 לחוק הגנת הסביבה.

(ג)

(בטל).

(ד)

(בטל).

.44

זיהוי מפקח [תיקון: תשע"א]

(א)

מפקח לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי חוק זה, אלא בהתקיים כל אלה:

(1)

הוא בעת מילוי תפקידו;

(2)

הוא לובש מדי מפקח, בצבע ובצורה שהורה לעניין זה השר, ובלבד שלא יהיה בהם כדי להטעות כנחזים להיות מדי משטרה, והוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו;

(3)

יש ביחו תעודה החתומה בידי השר, המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו שאותה יציג על פי דרישה.

(ב)

(בטל).

(ג)

(בטל).

סימן ב': צווים למניעה, לצמצום או להפסקה של זיהום האוויר

.45

צו מנהלי למניעה או לצמצום של זיהום האוויר

(א)

נוכח הממונה כי נגרם זיהום האוויר, במעשה או במחדל בניגוד להוראות לפי חוק זה, או כי קיים יסוד סביר להניח שייגרם זיהום אוויר כאמור, וטרם הוגש כתב אישום, רשאי הוא לצוות, בכתב, על מי שגרם זיהום אוויר כאמור או על מי שעומד לעשות כן, להפסיק את הפעולה הגורמת לזיהום האוויר, להימנע מעשיית הפעולה או לנקוט את האמצעים הדרושים למניעתו או לצמצומו של זיהום האוויר שנגרם או שעלול להיגרם או להחזרת המצב לקדמותו, לפי העניין.

(ב)

לא קוימו הוראות צו שניתן לפי סעיף קטן (א), רשאי הממונה או מי שהוא הסמיך לעניין זה לבצע את הנדרש לפי הצו; משעשה כן, יהיה מי שנצטווה אך לא מילא אחר הוראות הצו, חייב בתשלום כפל ההוצאות שהוצאו, לקרן.

(ג)

הממונה או מי שהוא הסמיך לעניין ביצוע צו כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי להיכנס לכל מקום לשם ביצוע הצו, ובלבד שלא ייכנס למקום כאמור בסעיף 43(א)(4), אלא בהתאם להוראות אותו סעיף.

(ד)

צו שניתן לפי סעיף זה יומצא למי שהצו ניתן כלפיו או למחזיק של מקור הפליטה בדרך שבה מומצא כתב בית דין בהליך אזרחי, ואם לא ניתן לאתרו בשקידה סבירה, יוצג הצו במקום שעליו הוא חל.

46.

צו מנהלי להפסקת שימוש

(א)

הממונה יורה, באו, על הפסקת השימוש במקור פליטה, כולו או חלקו, לאלתר, בהתקיים אחד מאלה:

(1)

ניתן צו למניעה או לצמצום של זיהום האוויר לפי סעיף 45 מאותו מקור פליטה, ומי שניתן כלפיו הצו לא מילא אחר הוראותיו;

(2)

מקור הפליטה הוא מקור פליטה טעון היתר ולא ניתן לגביו היתר פליטה;

(3)

הממונה נוכח, לאחר התייעצות עם המנהל הכללי של משרד הבריאות, כי קיים חשש לפגיעה ממשית בבריאות הציבור בשל השימוש במקור הפליטה;

(4)

השימוש במקור הפליטה נעשה תוך הפרה מתמשכת או חוזרת ונשנית של הוראות לפי חוק זה.

(ב)

על ביצוע צו לפי הוראות סעיף זה יחולו הוראות סעיף 45(ב) עד (ד) בשינויים המחויבים.

(ג)

תוקפו של צו כאמור בסעיף קטן (א) יהיה לשלושים ימים מיום שניתן; בתום התקופה של שלושים הימים רשאי הממונה, אם שוכנע כי לא תוקן הליקוי שבשלו ניתן הצו, להאריך את תוקפו של הצו האמור לתקופה נוספת של שלושים ימים; בתום התקופות האמורות יפקע תוקפו של הצו אלא אם כן אושר על ידי בית המשפט המוסמך לדון בעבירה נושא הצו.

.47

בקשה לביטול צו על ידי בית המשפט

(א)

הרחאה עצמו נפגע על ידי צו שהוצא לפי הוראות סעיף 45 או 46, רשאי להגיש לבית המשפט המוסמך לדון בעבירה נושא הצו בקשה לביטול.

(ב)

הגשת בקשה לביטול צו, לפי הוראות סעיף קטן (א), אינה מתלה את תוקפו של הצו, כל עוד לא החליט בית המשפט אחרת; החליט בית המשפט להתלות את תוקפו של הצו במעמד צד אחד, תידון הבקשה במעמד הצדדים בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום שבעה ימים מיום ההחלטה.

(ג)

בית המשפט רשאי לבטל את הצו, לאשר או לשנותו.

.48

צו הגבלה שיפוטי

(א)

(1)

בית משפט שלום רשאי, לבקשת הממונה או תובע כמשמעותו בסעיף 12 לחוק סדר הדין הפלילי (בסעיף זה – תובע), להורות על הפסקת השימוש במקור פליטה, כולו או חלקו, לתקופה שיורה, אם התקיימו הנסיבות האמורות בסעיף 46(א) או שהשימוש הנעשה בו מהווה עבירה אחרת לפי הוראות חוק זה, וכן רשאי הוא להורות על הגבלת השימוש במקום אם שוכנע כי קיים יסוד סביר לחשש שהמקום ישמש לביצוע עבירה לפי חוק זה אם לא ינתן הצו (בסעיף זה – צו הגבלה שיפוטי).

(2)

בבואו ליתן צו הגבלה שיפוטי ישקול בית המשפט, בין השאר, ביצוע עבירות קודמות באמצעות מקור הפליטה, את ידיעת בעל מקור הפליטה או המחזיק בו על ביצוע עבירה באמצעות מקור הפליטה או על הכוונה לבצע עבירה כאמור ואת מידת הפגיעה שיגרם להם הצו.

(ב)

(1)

בית משפט שנתן צו הגבלה שיפוטי רשאי לשנות את תנאי הצו או לבטלו לבקשת הממונה או תובע, או מי שרואה את עצמו נפגע מהצו ואשר לא הוזמן להשמיע את טענותיו.

(2)

בית המשפט רשאי לדון מחדש בצו הגבלה שיפוטי שנתן אם ראה שהדבר מוצדק בשל נסיבות שהשתנו או עובדות חדשות שנתגלו לאחר מתן הצו.

(ג)

על ביצוע צו הגבלה שיפוטי יחולו הוראות סעיף 45(ב) עד (ד), בשינויים המחויבים.

49.

בדיקת רכב ממעי והודעת אי-שימוש[תיקון: תשע"א]

(א)

מפקח או מפקח הגנת הסביבה (בסעיף זה – מפקח) ושוטר רשאים לעכב רכב ממעי לצורך בדיקת זיהום האוויר הנפלט ממנו (בסעיף זה – בדיקה ראשונית) ולבצע בו בדיקה כאמור, ובלבד שהבדיקה תבוצע במהירות האפשרית; עיכוב לפי סעיף קטן זה על ידי מפקח ייערך במקום ובדרך שתואמו עם משטרת ישראל; בסעיף זה "בדיקה" – בדיקה באמצעות מכשיר, כפי שקבע השר.

(ב)

התעורר חשד, בעקבות הבדיקה הראשונית, לביצוע עבירה לפי חוק זה ונדרשת בדיקה נוספת, רשאי מפקח או שוטר לעכב את הרכב לבדיקה נוספת, ובלבד שבדיקה נוספת תבוצע במהירות האפשרית.

(ג)

מצא מפקח או שוטר בבדיקה נוספת כאמור בסעיף קטן (ב), כי הרכב מזהם את האוויר במידה העולה על המותר, רשאי הוא למסור לנהג ברכב הודעה האוסרת את השימוש בו עד לתיקון הליקוי (בסעיף זה – הודעת אי-שימוש) וליטול את רישיון הרכב; בהודעת אי-שימוש יפורטו הליקויים שנמצאו בבדיקה, וכן החובה למסור את הרכב לבדיקה לאחר תיקון הליקוי במקום ובמועד שייקבע, לפי העניין; מסר מפקח או שוטר הודעת אי-שימוש יודיע על כך לרשות הרישוי; העתק מהודעת אי-שימוש יישלח לבעל הרכב אם לא נמסר לו במעמד מסירת הודעת אי-השימוש; הממונה, בתיאום עם רשות הרישוי ועם ראש מחלקת התנועה במשטרת ישראל, יקבע נהלים לעניין מסירת הודעות ונטילת רישיון כאמור בסעיף קטן זה.

(ד)

ניתנה הודעת אי-שימוש ולא ניטל רישיון הרכב, ימסור בעל הרכב את רישיון הרכב למי שנקבע בהודעת אי-השימוש ובמועד שנקבע בה.

(ה)

ניתנה הודעת אי-שימוש, לא ישתמש אדם ברכב שלגביו נמסרה ההודעה אלא לצורך נסיעה לשם ביצוע הפעולות הדרושות לתיקון הליקוי ובדיקתו לאחר מכן על ידי רשות הרישוי או מי שהיא הסמיכה לכך, במקום ובמועד שנקבע בהודעה.

(i)

(1)

מנחה רשות הרישוי או מי שהיא הסמיכה לכך, על פי בדיקה לפי סעיף קטן (ה), כי הליקויים שפורטו בהודעת אי-שימוש תוקנו, תבטל את ההודעה ותחזיר את רישיון הרכב.

(2)

רשות הרישוי לא תחדש את רישיון הרכב ולא תיתן כפל רישיון, כל עוד לא נמסרה לה הודעה על כך שהרכב נבדק ונמצא תקין, או על תיקון הליקוי שפורט בהודעת אי-השימוש, לפי העניין.

(ז)

לא יעשה מפקח שימוש בסמכויות לפי סעיף זה אלא לאחר שנתקיימו כל אלה:

(1)

הוא עבר הכשרה נוספת, לעניין דרך הפעלת הסמכויות על פי סעיף זה, כפי שהורח השר לביטחון הפנים והשר וזאת מלבד הכשרתו כמפקח לפי סעיף 42, או לפי סעיף 3 לחוק הגנת הסביבה, לפי העניין;

(2)

הוא הזדהה כאמור בסעיף 44 או בסעיף 7 לחוק הגנת הסביבה, לפי העניין.

(ח)

מפקח או שוטר רשאי לדרוש מנהג רכב, לשם מילוי הוראות סעיף זה:

(1)

לעצור את רכבו;

(2)

להציג לפניו את רישיון הרכב, רישיון הנהיגה, תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המעידה על זהותו, שהוא חייב בהחזקתה על פי כל דין;

(3)

למסור לו את רישיון הרכב.

(ט)

מפקח לא יפעיל סמכויותיו לפי סעיף זה כלפי רכב הנהוג בידי חייל, שוטר או סוהר וכן בידי ממונה ביטחון או מאבטח כהגדרתם בחוק להסדרת הביטחון בגופים ציבוריים, התשנ"ח-1998, בעת פעילות מבצעית.

(י)

אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מסמכויות הנתונות לשוטר לפי כל דין.

סימן ג': עיצום כספי

50.

הודעה על כוונת חיוב בעיצום כספי

היה לממונה יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות המנויות בסעיף 53 (בסימן זה – מפר) רשאי הוא למסור לו הודעה על כוונה להטיל עליו עיצום כספי (בסימן זה – הודעה על כוונת חיוב); בהודעה כאמור יציין הממונה, בין השאר, את אלה:

(1)

המעשה המהווה את ההפרה;

(2)

שיעור העיצום הכספי והמועד לתשלומו;

(3)

זכותו של המפר לטעון טענותיו לפי הוראות סעיף 51;

(4)

שיעור התוספת על העיצום הכספי בהפרה נמשכת או חוזרת לפי הוראות סעיף 55.

51.

זכות טיעון

מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב רשאי להגיש טענותיו, בכתב, לממונה, לענין הכוונה להטיל את העיצום הכספי ולענין שיעורו, בתוך שלושים ימים ממועד מסירת ההודעה.

52.

דרישת תשלום

(א)

הממונה יחליט, לאחר ששקל את הטענות שהוגשו לו לפי סעיף 51, אם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשאי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 54.

(ב)

(1)

החליט הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א) להטיל עיצום כספי, ימסור למפר דרישה לשלם את העיצום הכספי (בסימן זה – דרישת תשלום); בדרישת תשלום יציין הממונה, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן כאמור בסעיף 57(א) והמועד לתשלומו.

(2)

החליט הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א) שלא להטיל עיצום כספי, ימסור הודעה על כך למפר.

(ג)

לא הגיש המפר את טענתיו לפי הוראות סעיף 51, בתוך שלושים ימים מיום שנמסרה לו ההודעה על כונת חיוב, יראו הודעה זו, בתום שלושים הימים האמורים, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.

.53

סכום העיצום הכספי[תיקון]: [הודעות]]

(א)

סכום העיצום הכספי יהיה 400,000 שקלים חדשים (בשנת 2016: 453,000 ש"ח), ואם בצעה ההפרה על ידי תאגיד – 800,000 שקלים חדשים (בשנת 2016: 906,100 ש"ח), בשל הפרת הוראה מהוראות אלה:

(1)

א-הכנת תכנית פעולה או אי-ביצועה, בניגוד להוראות סעיף 12;

(2)

התקנה, הפעלה או החזקה של מקור פליטה טעון היתר או שימוש בו, או הרשאה לאחר לעשות כן, בלא היתר פליטה או בניגוד לתנאיו, בניגוד להוראות סעיף 17(א);

(3)

ביצוע שינוי הפעלה משמעותי במקור פליטה בלא אישור הממונה, בניגוד להוראות סעיף 27(א);

(4)

א-קיום הוראה שניתנה לו לפי הוראות סעיף 41(א).

(ב)

סכום העיצום הכספי יהיה 200,000 שקלים חדשים (בשנת 2016: 226,500 ש"ח), ואם בצעה ההפרה על ידי תאגיד – 400,000 שקלים חדשים (בשנת 2016: 453,000 ש"ח), בשל הפרת הוראה מהוראות אלה:

(1)

א-קיום הוראות לגבי הקמה או הפעלה של תחנת ניטור אוויר, בניגוד להוראות סעיף 7;

(2)

א-קיום הוראות שניתנו לפי סעיף 8(ג)(2);

(3)

ייצור, ייבוא או שיווק של מקור פליטה ניח, בניגוד להוראות סעיף 14(א)(1);

(4)

הפעלה של מקור פליטה ניח או שימוש בו בניגוד להוראות סעיף 14(א)(2);

(5)

- אי-ביצוע ניטור או דיגום או אי-מסירת נתוני הניטור או הדיגום, בניגוד להוראות סעיף 15;
- (6)
- אי-קיום תנאי ברישיון העסק או בהיתר הזמני לפי חוק רישוי עסקים, שנקבעו לפי סעיף 33;
- (7)
- ייצור, ייבוא, שיווק או מכירה של מקור פליטה נייד, בניגוד להוראות סעיף 36(א)(1);
- (8)
- הפעלת מקור פליטה נייד או שימוש בו, בניגוד להוראות סעיף 36(א)(2);
- (9)
- ייצור, ייבוא, שיווק או מכירה של דלק או תוסף דלק בניגוד להוראות סעיף 40(א)(1);
- (10)
- הפעלת מקור פליטה באמצעות דלק או תוסף דלק או שימוש בדלק בניגוד להוראות סעיף 40(א)(2).
- (ג)
- סכום העיצום הכספי יהיה 100,000 שקלים חדשים (בשנת 2016: 113,300 ש"ח), ואם בצעה ההפרה על ידי תאגיד – 200,000 שקלים חדשים (בשנת 2016: 226,500 ש"ח), בשל הפרת הוראה מהוראות אלה:
- (1)
- אי-ניהול רישום או אי-דיווח לממונה, בניגוד להוראות סעיף 16(א);
- (2)
- אי-קיום הוראות לעניין בדיקת רכב ממעי, רישום תוצאותיה ודיווח עליה, בניגוד להוראות לפי סעיף 37(א), על ידי מי שרשות הרישוי הסמיכה לכך;
- (3)
- אי-קיום הוראות בדבר פרסומת או הודעה, בניגוד להוראות סעיף 38.
- 54.
- סכומים מופחתים
- (א)
- הממונה אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בסימן זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).
- (ב)
- השר, בהסכמת שר המשפטים, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם ניתן יהיה להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהקבוע בסימן זה, בשיעורים שיקבע.
- 55.

הפרה נמשכת והפרה חוזרת

(א)

בהפרה נמשכת ייוסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, החלק העשרים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה.

(ב)

בהפרה חוזרת ייוסף על העיצום הכספי שניתן היה להטיל בשלה אילו הייתה הפרה ראשונה, סכום השווה לסכום העיצום הכספי; לענין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מההוראות המפורטות בסעיף 53 בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע המפר.

.56

המועד לתשלום העיצום הכספי

העיצום הכספי ישולם בתוך שלושים ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 52.

.57

סכום מעודק של העיצום הכספי

(א)

העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודק ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא הגיש טענותיו כאמור בסעיף 51 – ביום מסירת ההודעה על כונת החיוב; הוגשה עתירה לבית משפט לעניינים מנהליים, ובית המשפט הורה על עיכוב תשלומו של העיצום הכספי – יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודק ביום ההחלטה בעתירה.

(ב)

סכומי העיצום הכספי כאמור בסעיף 53 יתעדכנו ב-1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור עליית המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ביום העדכון בשנה שקדמה לו, ולענין יום העדכון הראשון – לעומת המדד שהיה ידוע בכ"ח בסיוון התשס"ח (1 ביולי 2008); הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של מאה שקלים חדשים; בחוק זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

(ג)

הודעה על סכום העיצום הכספי המעודק לפי סעיף קטן (ב), תפורסם ברשומות.

.58

הפרשי הצמדה וריבית

לא שולם עיצום כספי במועד, ייוספו עליו לתקופת הפיגור הפרשי הצמדה וריבית, עד לתשלומו; בסעיף זה, "הפרשי הצמדה וריבית" – כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961 (בסימן זה – הפרשי הצמדה וריבית).

.59

עתירה

(א)

אין בהגשת עתירה לבית המשפט לעניינים מנהליים על דרישה לתשלום עיצום כספי לפי סימן זה, כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא בהסכמת הממונה או אם בית המשפט הורה על כך.

(ב)

התקבלה עתירה כאמור בסעיף קטן (א) לאחר ששולם עיצום כספי, יוחזר העיצום הכספי בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו ועד יום החזרתו.

.60

פרסום

הוטל עיצום כספי לפי סימן זה, יורה הממונה למפר לפרסם בעיתון או בכל דרך אחרת שיוורה את דבר הטלת העיצום, את שמו של המפר, את מהות ההפרה שבשלה הוטל ונסיבותיה ואת סכום העיצום, והכל בכפוף להוראות סעיף 21(ד)(1).

.61

שמירת אחריות פלילית

(א)

תשלום עיצום כספי לא יגרע מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרת הוראה המנויה בסעיף 53.

(ב)

הוגש נגד אדם כתב אישום בשל עבירה, לא יחויב בשל המעשה המהווה את העבירה בתשלום עיצום כספי, ואם שילם – יוחזר לו הסכום ששולם בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד יום החזרתו.

.62

ערובה זמנית ועיכוב כלי שיט מזהם

(א)

התבצעה הפרה של הוראה מההוראות האמורות בסעיף 53 בכלי שיט או בקשר אליו, יהיה הממונה רשאי להטיל על המפר להפקיד ערובה זמנית כפי שיקבע, עד להחלטה בעניין העיצום הכספי או עד תשלום העיצום הכספי, לפי המאוחר.

(ב)

הממונה יקבע את גובה הערובה הזמנית ומשך הזמן שעליה להיות בתוקף ויודיע על כך למפר עם משלוח ההודעה על כונת החיוב; הערובה תהיה בגובה העיצום הכספי שאין בהודעה על כונת החיוב.

(ג)

נשלחה הודעה לפי סעיף קטן (ב) לגבי כלי שיט, יורה הממונה למנהל הנמל שכלי השיט נמצא בו להפעיל את סמכותו לפי פקודת הנמלים [נסח חדש], התשל"א-1971, שלא להרשות לכלי

השיט, שבו או בקשר אליו, הופרה ההוראה, לצאת מתחום הנמל כל עוד לא הופקדה העחבה או שולם העיצום הכספי, לפי המוקדם מבניהם.

סימן ד': עונשין

.63

עונשין

(א)

העושה אחד מאלה, דיון מאסר שנתיים או קנס פי שלושה מהקנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם נעברה העבירה על ידי תאגיד – קנס פי שישה מהקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק האמור:

(1)

גורם זיהום אוויר חזק או בלתי סביר, בניגוד להוראות סעיף 3;

(2)

אינו מקיים הוראות שניתנו לו לפי סעיף 8(ג)(2);

(3)

מתקין, מחזיק, או מפעיל מקור פליטה טעון היתר או משתמש בו בלא היתר פליטה או בניגוד לתנאיו, בניגוד להוראות סעיף 17(א);

(4)

מבצע שינוי הפעלה משמעותי במקור פליטה בלא אישור הממונה, בניגוד להוראות סעיף 27(א);

(5)

מייצר, מייבא, משווק או מוכר דלק או תוסף דלק, בניגוד להוראות סעיף 40(א)(1);

(6)

אינו מקיים הוראה שניתנה לו לפי הוראות סעיף 41(א);

(7)

אינו מקיים הוראות צו שניתן לפי סעיף 45, 46, 48 או 67, או בהודעת אי-שימוש לפי סעיף 49, לפי העניין.

(ב)

העושה אחד מאלה, דיון מאסר שנה או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם נעברה העבירה על ידי תאגיד – כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק האמור:

(1)

מייצר, מייבא או משווק מקור פליטה ניח, בניגוד להוראות סעיף 14(א)(1);

(2)

מפעיל מקור פליטה נייד או משתמש בו, בניגוד להוראות סעיף 14(א)(2);

(3)

מייצר, מייבא, מוכר או משווק מקור פליטה נייד, בניגוד להוראות סעיף 36(א)(1);

(4)

מפעיל מקור פליטה נייד או משתמש בו, בניגוד להוראות סעיף 36(א)(2);

(5)

מפעיל מקור פליטה באמצעות דלק או משתמש בדלק או בתוסף דלק בקשר למקור פליטה, בניגוד להוראות סעיף 40(א)(2);

(6)

מפריע לממונה או למפקח במילוי תפקידו לפי חוק זה או אינו מקיים חובה המוטלת עליו לפי חוק זה למסור נתונים, ידיעות או מסמכים.

(ג)

העושה אחד מאלה, דינו – מאסר שישה חודשים או מחצית הקנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם נעברה העבירה על ידי תאגיד – הקנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק האמור:

(1)

אינו מבצע ניטור או דיגום, בניגוד להוראות סעיף 15(א);

(2)

אינו מנהל רישום, בניגוד להוראות סעיף 16(א);

(3)

אינו מקיים הוראות בדבר פרסומת או הודעה, בניגוד להוראות סעיף 38.

(ד)

העובר עבירה כאמור בסעיף קטן (א) או (ב) באופן או בנסיבות מחמירות שכתוצאה מהם נגרם או עלול להיגרם זיהום ממשי של הסביבה, דינו – מאסר שלוש שנים או כפל הקנס שבית המשפט היה רשאי להטיל עליו לפי הוראות סעיף קטן (א) או (ב), לפי העניין.

(ה)

הייתה העבירה עבירה נמשכת, רשאי בית המשפט להטיל קנס נוסף בשיעור של חמישה אחוזים מסכום הקנס כאמור בסעיף קטן (א), לכל יום שבו נמשכת העבירה.

(i)

(1)

בשל עבירה שעבר אדם לפי חוק זה, שכתוצאה ממנה השיג טובת הנאה או רווח, לעצמו או לאחר, רשאי בית המשפט להטיל עליו קנס בשיעור טובת הנאה או הרווח שהשיג כאמור, נוסף על כל עונש אחר; לענין סעיף קטן זה, "טובת הנאה" – לרבות הוצאה שנחסכה.

(2)

אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 63 לחוק העונשין.

(ז)

עבירה לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ב)(1) עד (4), היא מסוג העבירות של אחריות קפידה.

.64

אחריות מעביד ונושא משרה בתאגיד

(א)

מעביד ונושא משרה בתאגיד חייבים לפקח ולעשות כל שניתן למניעת ביצוע עבירה לפי חוק זה בידי עובד מעובדיו, בידי התאגיד או בידי עובד מעובדי התאגיד, לפי העניין; המפר הוראה זו, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.

(ב)

נעברה עבירה לפי חוק זה בידי עובד, בידי תאגיד או בידי עובד מעובדי התאגיד, חזקה היא כי המעביד, או נושא המשרה בתאגיד, לפי העניין, הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

(ג)

בסעיף זה, "נושא משרה בתאגיד" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף למעט שותף מוגבל, או בעל תפקיד אחר בתאגיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו נעברה העבירה, וכן דירקטור לענין עבירה כאמור בסעיף 63(א).

.65

סמכויות בית משפט

(א)

הוגשו כתב אישום או קובלנה בשל עבירה לפי חוק זה, רשאי בית המשפט ליתן צו עשה, צו אל תעשה וכל סעד אחר, לרבות צו הגבלה שיפוטי לפי סעיף 45 או 48, ככל שיראה לנכון בנסיבות שלפניו, והכל כדי למנוע או לצמצם את זיהום האוויר הנגרם כתוצאה מביצוע העבירה או למנוע את הישנותה.

(ב)

על צווים שהוציא בית המשפט לפי סעיף קטן (א) יחולו הוראות סעיף 20(ב) עד (ח) לחוק המים, התשי"ט-1959, בשינויים המחויבים.

(ג)

בית משפט שהרשיע אדם בעבירה לפי סעיף זה, רשאי בגזר הדין, נוסף על כל עונש שיטיל –

(1)

לצוות עליו לתקן או לשקם כל פגיעה שגרם לסביבה או לתקן או לשקם מפגע סביבתי אחר כפי שיורה בית המשפט;

(2)

לחייבו בתשלום ההוצאות שהוצאו לתיקון הפגיעה או לשיקום הסביבה, כאמור בפסקה (1), אם הגיש התובע או מי שהוציאן בקשה על כך לבית המשפט.

(ד)

הורשעו בעבירה יותר מאדם אחד, רשאי בית המשפט, בהחלטה כאמור בסעיף קטן (ג)(2), להטיל את תשלום ההוצאות על כולם או על חלקם, יחד או לחוד, או לחלק את התשלום ביניהם, הכל כפי שיראה לו בנסיבות העניין.

.66

הוראה לעניין כלי שיט

(א)

הוגש כתב אישום בעבירה לפי חוק זה בשל עבירה שבוצעה בכלי שיט או בקשר אליו, רשאי מנהל הנמל שכלי השיט נמצא בו, בבואו להשתמש בסמכויותיו לפי פקודת הנמלים [נסח חדש], התשל"א-1971, שלא להרשות לכלי השיט לצאת מתחום הנמל כל עוד לא נמסרה למנהל הנמל ערובה לתשלום הקנס במקרה של הרשעה בעבירה.

(ב)

השר, לאחר התייעצות עם שר התחבורה והבטיחות בדרכים, רשאי לקבוע הוראות בעניין סכום הערובה, צורתה, תקופתה, תנאיה ודרכי גבייתה.

.67

צ שיפוטי לאיסור שימוש ברכב

(א)

הורשע אדם בעבירה בקשר לרכב מנועי לפי חוק זה, רשאי בית המשפט, נוסף על כל עונש אחר ועל אף האמור בכל דין, להורות בצו על איסור שימוש ברכב שבקשר אליו נעברה העבירה, לתקופה שלא תעלה על 120 ימים, ועל מקום העמדת הרכב במהלך תקופת איסור השימוש (בסעיף זה – צו איסור שימוש).

(ב)

בית המשפט לא ייתן צו איסור שימוש לפני שניתנה לבעל הרכב המנועי הזדמנות להשמיע את טענותיו לעניין איסור השימוש.

(ג)

ניתן צו איסור שימוש, לא ישתמש אדם ברכב מנועי שלגביו ניתן הצו אלא לצורך נסיעה לשם ביצוע הפעולות הדרושות לתיקון הליקוי, במקומות ובמועדים שצוינו בצו, ולא יעבירו מהמקום שנקבע להעמדת הרכב אלא לאחר אישור בכתב מהממונה או מי מטעמו.

(ד)

הוראות סעיפים 57ג(ד) ו-57(ו), 57ד, 57ה, 57ו ו-57ז לפקודת התעבורה יחולו, בשינויים המחויבים, לעניין צו איסור שימוש והערעור עליו.

68.

שיעורי קנסות

על אף הוראות סעיף 221(ב) לחוק סדר הדין הפלילי, רשאי שר המשפטים, בהסכמת השר, לקבוע שיעור קנס העולה על סכום הקנס הקבוע בסעיף האמור לעבירה לפי חוק זה שנקבעה כעבירת קנס, וכן לעבירת קנס נמשכת שעבר אותו אדם, בהתחשב בסוג העבירה ובנסיבות ביצועה, ובלבד שסכום הקנס לא יעלה על עשרה אחוזים מסכום הקנס המרבי הקבוע לאותה עבירה; קנס כאמור יכול שיהיה בסכומים או בשיעורים שונים לגבי תאגידים, לגבי עבירה נמשכת ולגבי נסיבות שונות של ביצוע העבירה.

69.

קובלנה

(א)

על עבירה לפי חוק זה רשאים המנייים להלן להגיש קובלנה כאמור בסעיף 68 לחוק סדר הדין הפלילי:

(1)

כל אדם – לגבי עבירה שנעברה ברשות היחיד שלו או שגרמה לו נזק;

(2)

כל אחד מהגופים המנייים בתוספת לחוק למניעת מפגעים סביבתיים (תביעות אזרחיות), התשנ"ב-1992.

(ב)

לא תוגש קובלנה לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן מסר הקובל הודעה לשר על כוונתו לעשות כן ולא הוגש, בתוך שישים ימים לאחר מכן, כתב אישום מטעם היועץ המשפטי לממשלה.

פרק ט': תביעות אזרחיות

70.

עוולה בניזקין

מעשה או מחדל בניגוד להוראות לפי חוק זה, הם עוולה אזרחית, והוראות פקודת הנזיקין [נוסח חדש], יחולו עליהם, בכפוף להוראות חוק זה.

71.

גופים שעניינם בשמירת איכות הסביבה

(א)

תובענה בשל עוולה לפי חוק זה יכול שתוגש בידי גוף שזכאי להגיש תובענה לפי סעיף 6 לחוק למניעת מפגעים סביבתיים (תביעות אזרחיות), התשנ"ב-1992, ובלבד שאם עילת התביעה היא מעשה או מחדל שגרמו נזק לאדם מסוים, אותו אדם הסכים לכך.

(ב)

בתובענה בשל עוולה לפי חוק זה רשאי בית המשפט לתת לגוף כאמור בסעיף קטן (א) להשמיע את דברו, בדרך שורה.

.72

אחריות נושא משרה בתאגיד

נעשתה עוולה כאמור בסעיף 70 על ידי תאגיד, יהיה אדם אחראי גם הוא לעוולה, אם היה אותה שעה מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, או עובד בכיר האחראי לתחום שבו נעשתה העוולה, אלא אם כן הוכיח שניים אלה:

(1)

העוולה נעשתה שלא בידיעתו;

(2)

הוא נקט אמצעים סבירים בנסיבות העניין כדי למנוע את העוולה.

פרק י': הוראות שונות

.73

חזקה לעניין מקרקעין

נעשה מעשה או מחדל בניגוד להוראות לפי חוק זה ממקרקעין, חאים את המחזיק במקרקעין או מי שהמקרקעין נתונים לשליטתו או לפיקוחו כאילו הוא עשה את המעשה או המחדל, זולת אם הוכיח כי עשה כל שניתן למניעת ביצוע.

.74

חזקה לעניין רכב מנועי, כלי שיט וכלי טיס

נעשה מעשה או מחדל בניגוד להוראות לפי חוק זה מרכב מנועי, מכלי שיט או מכלי טיס, חאים את בעל הרכב, כלי השיט או כלי הטיס, לפי העניין, כאילו הוא עשה את המעשה או המחדל, זולת אם הוכיח שהרכב, כלי השיט או כלי הטיס נלקח ממנו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו.

.75

ייעוד כספים

אגרה, היטל, עיצום כספי או קנס שהוטלו לפי חוק זה יועברו לאוצר המדינה.

.76

תחולת פקודת המסים (גביה)

על גביית אגרות, היטלים, עיצומים כספיים, קנסות והוצאות לפי חוק זה תחול פקודת המסים (גביה).

.77

סמכויות המכס

(א)

לעניין סמכויותיהם של רשות המכס ושל פקידי המכס, יראו ייבוא בניגוד להוראות לפי סעיפים 14(א)(1), 36(א)(1) ו-40(א)(1) כעבירה על דיני המכס, ופקיד המכס יהא רשאי לתפוס את הטובין שנעברה העבירה בהם או לגביהם בחזקת טובין מחולטים כמשמעותם בפקודת המכס.

(ב)

תקנת לפי סעיפים 13, 35 ו-39, לעניין ייבוא, יותקנו לאחר התייעצות עם שר האוצר.

.78

שמירת דינים

הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות כל דין ולא לגרוע מהן, ואין בהן כדי למנוע מרשות של המדינה או מרשות מקומית לקבוע הוראות נוספות על הוראות חוק זה בתחום סמכויותיהן כדין.

.79

תחולה על עובדים

על אף האמור בסעיף 78, הוראות חוק זה לא יחולו על חשיפה של עובד לזיהום אוויר במקום עבודתו, מקום שנקבעו לעניין זה הוראות לפי פקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל-1970.

.80

תחולה על המדינה

(א)

הוראות לפי חוק זה יחולו גם על המדינה.

(ב)

על אף האמור בסעיף קטן (א), השר, לאחר התייעצות עם ראש הממשלה, שר הביטחון או השר לביטחון הפנים, לפי העניין, רשאי להורות, בצו, כי הוראות חוק זה, כולן או חלקן, לא יחולו על פעילות המתבצעת בידי גוף המנוי בהגדרה "מערכת הביטחון" או בידי משטרת ישראל, שהשר קבע כי היא חיונית וכי הפסקתה או צמצומה או פגיעה אחרת בה עלולים לפגוע באופן מהותי בביטחון המדינה וכי יש הכרח להבטיח את ביצועה.

(ג)

תוקפו של צו לפי סעיף קטן (ב) לא יעלה על שנה, ורשאי השר, אם נוכח כי אין דרך אחרת להבטחת הפעילות האמורה, להאריך את תוקפו לתקופה נוספת אחת שלא תעלה על שנה; חדלו להתקיים הנסיבות בשלן ניתן הצו, יפקע תוקפו אף במועד מוקדם מהמועד שנקבע בו.

(ד)

פעילות שניתן לגביה צו כאמור בסעיף זה תבוצע ככל האפשר בהתאם להוראות חוק זה ולפי כללים שיקבעו כל אחד מגופי מערכת הביטחון או משטרת ישראל, לפי העניין, בהתייעצות עם הממונה.

(ה)

צא לפי סעיף זה והודעה על פקיעת תוקפו לפי סעיף קטן (ג) יפורסמו ברשומות, אלא אם כן קבע השר מטעמים של ביטחון המדינה שלא לפרסמם, כולם או חלקם.

.81

ביצוע ותקנות

השר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.

פרק י"א: תיקונים עקיפים

.82

הנוסח שולב בפקודת בריאות העם, 1940.

.83

הנוסח שולב בפקודת התעבורה.

.84

הנוסח שולב בחוק למניעת מפגעים, התשכ"א-1961.

.85

הנוסח שולב בחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965.

.86

הנוסח שולב בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

.87

הנוסח שולב בחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984.

.88

הנוסח שולב בחוק למניעת מפגעים סביבתיים (תביעות אזרחיות), התשנ"ב-1992.

.89

הנוסח שולב בחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995.

.90

הנוסח שולב בחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח-1998.

.91

[תיקון: תשע"א]

הנוסח שולב בחוק בתי משפט לעניינים מנהליים, התש"ס-2000.

.92

הנוסח שולב בחוק הרשויות המקומיות (אכיפה סביבתית – סמכויות פקחים), התשס"ח-2008.

פרק י"ב: תחילה, תחולה והוראות מעבר

.93

תחילה

(א)

בכפוף להוראות סעיף קטן (ב), תחילתו של חוק זה ביום כ"ה בטבת התשע"א (1 בימאר 2011) (בחוק זה – יום התחילה).

(ב)

תחילתו של סעיף 38 ארבעה חודשים מיום פרסומו של חוק זה.

.94

תקנת ראשונת

(א)

תקנת ראשונת לפי סעיף 38 יובאו לאישור ועדת הכלכלה של הכנסת בתוך שלושה חודשים מיום פרסומו של חוק זה.

(ב)

תקנת ראשונת לפי סעיפים 6, 18(ב) ו-19(א) יותקנו עד יום י"ט בתמוז התש"ע (1 ביולי 2010); עד למועד האמור יובאו תקנות לפי סעיף 30 לאישור הוועדה.

.95

הוראות מעבר

(א)

על אף הוראות סעיף 17, מי שערב יום התחילה הפעיל כדין מקור פליטה שמתבצעת בו פעילות מהפעילויות המנויות בתוספת השלישית על פי רישיון עסק לפי חוק רישוי עסקים, או צו שניתן לו לפי סעיף 8(א) לחוק למניעת מפגעים (בסעיף זה – מקור פליטה פעיל), רשאי להמשיך בהפעלתו אף בלא היתר לפי חוק זה בתנאים ועל פי ההוראות שחלו עליו ערב יום התחילה, ויחולו עליו הוראות חוק רישוי עסקים או חוק למניעת מפגעים, לפי העניין, והכל עד להחלטת הממונה בבקשה להיתר או עד ליום כ"ז באלול התשע"ו (30 בספטמבר 2016), לפי המוקדם, ובלבד שהבקשה להיתר הוגשה עד המועד המפורט להלן, בהתאם לסוג הפעילות (בסעיף זה – המועד הקובע):

(1)

לענין פעילות כאמור בפרטים 2.3, 2.4 ו-2.5 לתוספת השלישית – כ"ה באדר א' התשע"א (1 במרס 2011);

(2)

לענין פעילות כאמור בפרטים 2.1, 2.2, 2.6 ו-3 לתוספת השלישית – ז' באדר התשע"ב (1 במרס 2012);

(3)

לענין פעילות כאמור בפרטים 5 ו-6 לתוספת השלישית – י"ט באדר התשע"ג (1 במרס 2013);

(4)

לענין פעילות כאמור בפרטים 4.1, 4.2, 4.3, 4.4 ו-4.6 לתוספת השלישית – י' באדר התשע"ה (1 במרס 2014);

(5)

לענין פעילות כאמור בפרטים 1 ו-4.5 לתוספת השלישית – י' באדר התשע"ה (1 במרס 2015).

(ב)

(1)

המועדים האמורים בסימן ב' לפרק ד' יימנו החל מהמועד הקובע, גם אם הבקשה להיתר פליטה הוגשה במועד מוקדם יותר.

(2)

לגבי מקור פליטה שמתבצעת בו יותר מפעילות אחת מהפעילויות המנויות בתוספת השלישית, יהיה המועד הקובע המועד המוקדם מבין המועדים שנקבעו לפעילויות שמתבצעות בו לפי סעיף קטן (א).

(3)

על אף האמור בסעיף קטן (א) ובסעיף קטן זה, רשאי הממונה להורות לבעל מקור פליטה להגיש בקשה להיתר פליטה במועד מוקדם מהמועד הקובע אם החליט מוסד תכנון על קיום הליך משותף לפי סעיף 23.

(ג)

הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם על מקור פליטה כאמור בפרט 1.1 לתוספת השלישית, שהוא תחנת כוח כהגדרתה בחוק משק החשמל, התשנ"ו-1996, שמתקיימים בו שניים אלה:

(1)

לפני יום התחילה אושרה ופורסמה למתן תוקף לגביו תכנית לפי חוק התכנון והבניה שהוכן לגביה תסקיר השפעה על הסביבה, והיא כוללת הוראות לענין מניעה וצמצום של זיהום האוויר;

(2)

מקור האנרגיה העיקרי המשמש את מקור הפליטה הוא גז טבעי או אנרגיית שמש.

(ד)

הוראות סעיף 24(א) לא יחולו על מקור פליטה כאמור בסעיף קטן (ג), עד המועד האמור בסעיף קטן (א).

(ה)

הוראות שניתנו לפי סעיף 8 לחוק למניעת מפגעים, למקור פליטה החייב ברישוי לפי חוק רישוי עסקים או המנוי בתוספת הרביעית, יוסיפו לעמוד בתוקפן כל עוד לא שונו או בטלו, ויראו אותן כהוראות שניתנו לפי סעיפים 34 או 41 לחוק זה, לפי העניין.

(i)

על אף האמור בסעיף 93(א), בקשה להיתר פליטה לגבי מקור פליטה שאינו מקור פליטה פעיל, שהוכח לגביה, להנחת דעתו של הממונה, כי התחלת הפעלתו של מקור הפליטה צפויה בתוך שנה מיום התחילה, ניתן להגיש החל מיום ט"ו בטבת התש"ע (1 בינואר 2010); תקנות לפי סעיפים 18 ו-19 שהותקנו החל מהמועד האמור יחולו על בקשה כאמור בסעיף קטן זה; לא הותקנו תקנות, יחולו על בקשה כאמור הנחיות שיקבע הממונה, בהתאמה לעקרונות המפורטים בסעיפים האמורים; הנחיות כאמור יפורסמו באתר האינטרנט של המשרד.

(ז)

השר רשאי להורות כי תחנת ניטור אוויר שהקימו רשות מקומית או בעל מקור פליטה האמור בסעיף 7(ד), לפני יום התחילה תהיה חלק מהמערך הארצי.

(ח)

הוראות סעיף 23 והוראות חוק התכנון והבניה, כנוסחן בסעיף 85 לחוק זה, לא יחולו על תכנית שניתנה לגביה הנחיות להכנת תסקיר השפעה על הסביבה או שניתנה החלטה על הפקדתה או העברתה לוועדות מחוזיות לפני יום התחילה.

96.

תוקף תקנות

תקנות שהותקנו לפי חוק למניעת מפגעים יראו אותן כאילו הותקנו לפי חוק זה, והכל לפי המפורט להלן:

(1)

תקנות למניעת מפגעים (איכות אוויר), התשנ"ב-1992 – סעיף 6(א)2;

(2)

תקנות למניעת מפגעים (זיהום אוויר מחצרים), התשכ"ב-1962 – סעיף 13;

(3)

תקנות למניעת מפגעים (זיהום אוויר מכלי רכב), התשכ"ג-1963 – סעיף 35;

(4)

תקנות למניעת מפגעים (זיהום אוויר מכלי רכב) (תקן של מבחן הרטרידג'), התשכ"ד-1963 – סעיף 35;

(5)

תקנות למניעת מפגעים (זיהום אוויר מכלי רכב בדרך), התשס"א-2001 – סעיפים 35 ו-49;

(6)

תקנות למניעת מפגעים (זיהום אוויר ממבערי מזוט להסקה ביתית), התשל"ג-1972 – סעיף 13;

(7)

תקנות למניעת מפגעים (מניעת זיהום אוויר וריח בלתי סבירים מאתרים לסילוק פסולת), התש"ן-1990 – סעיף 13;

(8)

תקנות למניעת מפגעים (מניעת זיהום אוויר ורעש ממחצבה), התשנ"ח-1998 – סעיף 13;

(9)

תקנות למניעת מפגעים (פליטת חומר חלקיקי לאוויר), התשל"ג-1972 – סעיף 13;

(10)

תקנות מניעת מפגעים (שמן משומש), תשנ"ג-1993 – סעיף 39.

.97

דיווח לוועדה

השר ידווח לוועדה, אחת לשישה חודשים החל מתום שישה חודשים מיום פרסומו של חוק זה ועד יום התחילה, על ההתקדמות בהיערכות המשרד ליישום הוראות חוק זה.

תוספת ראשונה (סעיף 6)

O ₃	אוזון Ozone
SO ₂	גופרית דו-חמצנית Sulfur Dioxide
C ₂ H ₄ Cl ₂	2,1 דיכלוראתאן 1,2 Dichloro-ethane
CH ₂ Cl ₂	דיכלורמתאן Dichloromethane
C ₇ H ₈	טולואן Toluene
C ₂ Cl ₄	טטרכלוראתילן Tetrachloroethylene

C ₂ HCl ₃	Trichloroethylene	טריכלורואתילן
H ₂ S	Hydrogen Sulfide	מימן גופרי
C ₈ H ₈	Styrene	סטיין
CH ₂ O	Formaldehyde	פורמאלדהיד
CO	Carbon Monoxide	פחמן חד-חמצני
NO _x	Nitrogen Oxides (as NO ₂)	תחמוצות חנקן (מחושבת כ-NO ₂)
NO ₂	Nitrogen Dioxide	חנקן דו-חמצני
P.A.H	Polyaromatic Hydrocarbons (as benzo(a)pyrene C ₂₀ H ₁₂)	פחמנים פוליארומטיים (מחושב כבנזו-א-פירן)
C ₄ H ₆	1,3 Butadiene	1,3 בוטדיאן
C ₆ H ₆	Benzene	בנזן
S.P.M	Suspended Particulate Matter	חומר חלקיקי עדין מרחף
P.M.10	Respirable Particulate Matter	חומר חלקיקי עדין מרחף, שקוטר חלקיקיו קטן מ-10 מיקרומטר
P.M.2.5		חומר חלקיקי עדין מרחף שקוטר חלקיקיו קטן מ-2.5 מיקרומטר

	Respirable Particulate Matter
SO ₄	מילחי גופרה Sulfate Salts
V	ואנאדיום (בחומר חלקיקי מרחף) Vanadium (in Suspended Particulate Matter)
Pb	עופרת (בחומר חלקיקי מרחף) Lead(in Suspended Particulate Matter)
Cd	קדמיום (בחומר חלקיקי מרחף) Cadmium (in Suspended Particulate Matter)
Ni	ניקל (בחומר חלקיקי מרחף) Nickel (in Suspended Particulate Matter)
Cr	כרום (בחומר חלקיקי מרחף) Chromium (in Suspended Particulate Matter)
As	ארסן (בחומר חלקיקי מרחף) Arsenic (in Suspended Particulate Matter)
Hg	כספית (בחומר חלקיקי מרחף) Mercury (in Suspended Particulate Matter)
	אבק שוקע Settling Dust

תוספת שניה (סעיף 2)
ההגדרה "מקור פליטה נייד"

- 1.
- רכב מנועי.
- 2.
- כלי שיט.
- 3.

תוספת שלישית (סעיף 2)

ההגדרה "מקור פליטה טעון היתר"

בתוספת זו, בכל מקום שבו נקבעו הספק, כושר ייצור, כמויות או יחידות מדידה אחרות, יחושבו אלה בהתאם להספק, כושר ייצור, כמויות או יחידות מדידה אחרות מרביים אשר ניתן להגיע אליהם באמצעות מקור הפליטה, אף אם בפועל מופעל מקור הפליטה בהספק, בכושר ייצור, כמויות או יחידות מדידה אחרות נמוכים יותר.

1.

תעשיות אנרגיה

1.1

מתקני שריפה עם הספק תרמי העולה על 50 מגה-וואט;

1.2

זיקוק גז ודלק;

1.3

תנורי קוק (Coke Ovens);

1.4

ניזול או גזיפיקציה של פחם;

2.

ייצור ועיבוד מתכות

2.1

קלייה וסינטור (ייצור גושים חדירים על ידי לחץ וחום) של עופרות מתכת, לרבות סולפיד;

2.2

ייצור ברזל גולמי או פלדה (התכה ראשונית או שניונית) ובכלל זה יציקה רציפה, בכושר עבודה העולה על 2.5 טון לשעה;

2.3

עיבוד מתכות ברזליות:

2.3.1

הפעלת מתקני ערגול בעלי כושר עבודה העולה על 20 טון פלדה גולמית לשעה;

2.3.2

הפעלת נפחיות עם פטישים או מכבשים שהאנרגיה שלהם עולה על 50 קילו ג'אול לפטיש והערך הקלורי (calorific power) שבו משתמשים עולה על 20 מגה-וואט תרמי;

2.3.3

יישום ציפוי מגן על ידי מתכות מותכות (fused metal coats) עם תשומת פלדה גולמית (crude) בכמות העולה על 2 טון לשעה;

2.4

יציקה של מתכת ברזליות בכושר ייצור העולה על 20 טון ליום;

2.5

עיבוד מתכות לא ברזליות:

2.5.1

ייצור והפקת מתכות לא ברזליות גולמיות ממחצבים, עופרות, תרכיזים, או חומרי גלם שניוניים על ידי תהליכים מטא-לורגיים, כימיים, אלקטרוליטיים או אחרים;

2.5.2

התכה, ובכלל זה ייצור סגסוגות (alloyage), של מתכות לא ברזליות, כולל מוצרים מוחזרים (שאריות זקוק, תבניות יציקה וכדומה) בכושר התכה העולה על 4 טון ליום לעופרת וקדמיום ו-20 טון ליום לכל שאר המתכות;

2.6

טיפול שטח של מתכות וחומרים פלסטיים על ידי תהליך כימי או אלקטרוליטי באמבטיות טיפול שנפחן הכולל עולה על 30 מ"ק;

3.

תעשייה מינרלית

3.1

ייצור מלט באמצעות כבשנים סובבים (Rotary Kilns) בעלי כושר ייצור העולה על 500 טון ליום, או סיד (lime) בכבשנים סובבים בעלי כושר ייצור העולה על 50 טון ליום, או בכבשנים אחרים (furnaces) בעלי כושר ייצור העולה על 50 טון ליום;

3.2

ייצור זכוכית כולל סיבי זכוכית בכושר התכה העולה על 20 טון ליום;

3.3

התכה של חומרים מינרלים כולל ייצור סיבים מינרליים בכושר התכה העולה על 20 טון ליום;

3.4

ייצור מוצרים קרמים על ידי שריפה, כגון רעפים, לבנים, אריחים, פורצלן, בכושר ייצור העולה על 75 טון ליום או בכבשנים בעלי נפח העולה על 4 מ"ק ועם צפיפות השמה לכבשן העולה על 300 ק"ג למ"ק;

4.

תעשייה כימית

ייצור בקנה מידה תעשייתי על ידי עיבוד כימי של חומרים או קבוצת חומרים לפי הפירוט שלהלן:

4.1

ייצור חומרים אורגנים בסיסיים כגון:

4.1.1

פחממנים פשוטים (לינארים או ציקלים, חויים ושאינם חויים, אליפטים או ארומטיים);

4.1.2

פחממנים המכילים חמצן, כגון אלכוהולים, אלדהידים, קטונים, חומצות קרבוקסיליות, אסטרים, אצטטים, אתרים, פרוקסידים, שרפים אפוקסים;

4.1.3

פחממנים סולפורים;

4.1.4

פחממנים חנקתיים, כגון אמינים, אמידים, תרכובות חנקתיות (Nitrous, nitro, nitrate), ניטרילים, ציאנטים, ואיזוציאנטים (Cyanates Isocyanates);

4.1.5

פחממנים המכילים זרחן;

4.1.6

פחממנים הלוגנים;

4.1.7

תרכובות אורגנו-מתכתיות;

4.1.8

מוצרי פלסטיק בסיסיים (סיבים פולימרים סינתטיים וסיבים המבוססים על צלולוס);

4.1.9

גומי סינתטי;

4.1.10

צבעים ופיגמנטים;

4.1.11

חומרים פעילי שטח ודטרגנטים;

4.2

ייצור חומרים אנאורגנים בסיסיים כגון:

4.2.1

גזים כגון אמוניה, כלור או מימן כלורי, פלואור או מימן פלואורי, תחמוצות פחמן, תרכובות גופרית, תחמוצות חנקן, מימן, דו-תחמוצת הגפרית, קרבניל כלוריד;

4.2.2

חומצות כגון חומצה כחמית, חומצה הידרופלואורית, חומצה זרחתית, חומצה חנקתית, חומצה הידרוכלורית, חומצה גפרתית, אולאום (Oleum), חומצות גפרתיות;

4.2.3

בסיסים כגון אמוניום הדחקסיד, פוטסיום הדחקסיד, סודיום הדחקסיד;

4.2.4

מלחים כגון אמוניום כלוריד, פוטסיום כלורט, פוטסיום קרבונט, סודיום קרבונט, פרברט, ניטרט כסף (Silver nitrate);

4.2.5

תרכובות אנאורגניות לא מתכתיות או תחמוצות מתכת או תרכובות אנאורגניות אחרות כגון קלציום קרביד, סיליקון, סיליקון קרביד;

4.3

יצור דשנים המבססים על זרחן, חנקן או אשלגן (תרכובות פשוטות או מורכבות);

4.4

יצור ביוצידים (נגד מיקרואורגניזמים) ומוצרים בסיסיים להגנה על בריאות הצמח;

4.5

יצור מוצרים פרמצבטיים בסיסיים, תוך עשיית שימוש בתהליכים כימיים או ביולוגיים;

4.6

יצור חומרי נפץ;

.5

ניהול פסולת

5.1

השבה וסילוק של פסולת מסוכנת בכמות העולה על 10 טון ליום;

5.2

טיפול תרמי בפסולת מוצקה לא מסוכנת בכמות העולה על 3 טון לשעה;

.6

פעילויות אחרות

6.1

טיפול ועיבוד המיועד לייצר תוצרי מזון מחומרי הגלם מהצומח ביכולת ייצור העולה על 300 טון ליום (ערך ממוצע על בסיס רבעוני);

6.2

כילוי או מחזור של פגרי בעלי חיים ופסדים בהספק העולה על 10 טון ליום;

6.3

טיפול שטח של חומרים, רכיבים או מוצרים בעזרת ממיסים אורגניים, במיוחד להדפסה, לצביעה, לציפוי, לשימון, לניקוי, לאימפרגנציה וכדומה, הצורך ממיסים בכמות העולה על 150 ק"ג לשעה או 200 טון לשנה;

6.4

ייצור פחם (hard burnt coal) או אלקטרוגרפיט על ידי אינסינרציה או גרפיטיזציה.

תוספת רביעית (סעיף 41)

מקורות פליטה שניתן לתת בעניינם הוראות נוספות

1.

בית חולים.

2.

מעבדה.

3.

בעל צי כלי רכב; לעניין זה –

"צי כלי רכב" – כלי רכב במספר ומסוג בפסקה (1), (2) או (3) שלהלן, המצויים בבעלות, בניהול, בחכירתו, בשליטתו או המופעלים בידי אדם אחד, לרבות כלי רכב כאמור המצויים בבעלות, בניהול, בחכירה, בשליטה או בהפעלה של אדם השולט באדם כאמור או הנשלט על ידיו או שהשליטה בו ובאדם אחר היא בידי אותו אדם:

(1)

10 כלי רכב מסוג רכב מסחרי המשמש לשירות הובלה; בפסקה זו "רכב מסחרי", "שירות הובלה" – כהגדרתם בחוק שירותי הובלה, התשנ"ז-1997;

(2)

50 כלי רכב מאחד או יותר מסוגים אלה: רכב ציבורי, רכב מסחרי, רכב עבודה או אוטובוס, כהגדרתם בפקודת התעבורה;

(3)

100 כלי רכב מסוג רכב פרטי כהגדרתו בפקודת התעבורה.

4.

רכבת כהגדרתה בפקודת מסילות הברזל [נוסח חדש], התשל"ב-1972.

5.נמל כהגדרתו בפקודת הנמלים [נסח חדש], תשל"א-1971.

תוספת חמישית (סעיף 22)

מזהמים שיש להביא בחשבון בקביעת ערכי פליטה בהיתר

גופרית דו חמצנית ותרופות גופרית אחרת

Sulphur dioxide and other sulphur compounds

תחמוצות חנקן ותרופות חנקן אחרת

Oxides of Nitrogen and other Nitrogen compounds

פחמן חד חמצני

Carbon Monoxide

חומרים אורגניים נדיפים

Volatile organic compounds

מתכות ותרופותיהן

Metals and their compounds

אבק

Dust

כלור ותרופותיו

Chlorine and its compounds

פלואור ותרופותיו

Fluorine and its compounds

ארסן ותרופותיו

Arsenic and its compounds

ציאנידים

Cyanides

חומרים אשר הוכחו כקרצינוגניים או כמוטוגניים או שיש להם השפעה על הרבייה אם הם נשאים באוויר, וכן חומרי המוצא של חומרים כאמור

Substances and preparations which have been proved to possess carcinogenic or mutagenic properties or properties which may affect reproduction via the air

[תיקון: תשס"ט]

דיאוקסינים ופוראנים

Polychlorinated dibenzodioxins and polychlorinated dibenzofurans

חוק החומרים המסוכנים, התשנ"ג-1993

ס"ח תשנ"ג, 28; תשנ"ז, 143; תשס"ב, 139; תשס"ד, 139; תשס"ה, 975; תשס"ו, 24; תשס"ח, 869; תש"ע, 390; תשע"ב, 744; תשע"ו, 1159.

ק"ת תשנ"ה, 238; תשנ"ו, 1044.

1.

הגדחת [תיקון: תשנ"ז, תשס"ה, תשע"ב]

בחוק זה –

"חומר מסוכן" – רעל או כימיקל מזיק;

"אירוע חומרים מסוכנים" – התרחשות בלתי מבוקרת או תאונה, שמערב בה חומר מסוכן, הגרמת או העלולה לגרום סיכון לאדם ולסביבה, לרבות שפך, דליפה, פיזור, פיצוץ, התאיידות, דליקה;

"גוף הצלה" – (נמחקה);

"כימיקל מזיק" – כל חומר מן החומרים המפורטים בתוספת הראשונה, בין בצורתו הפשוטה ובין מעורב או ממוזג בחמרים אחרים;

"ממונה" – מי שהשר הסמיכו להיות ממונה לענין חוק זה;

"ממונה על אירוע חומרים מסוכנים" – (נמחקה);

"המנהל" – הממונה הבכיר על האכיפה במשרד להגנת הסביבה, הכפוף ישירות למנהל הכללי של המשרד;

"מעשה" – לרבות מחדל;

"מצרך" – לרבות חומר גלם;

"סמי מרפא" ו"רעל רפואי" – כהגדרתם בפקודת החקחים [נסח חדש], התשמ"א-1981;

"עיסוק" – לרבות יצור, יבוא, אריזה, מסחר, ניפוק, העברה, אחסנה, החזקה ושימוש;

"רעל" – כל חומר מן החומרים המפורטים בתוספת השניה, בין בצורתו הפשוטה ובין מעורב או ממוזג בחמרים אחרים;

"השר" – השר לאיכות הסביבה.

2.

חובת רישוי

כל מקום למכירת חומרים מסוכנים טעון רישוי לפי חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968.

3.

היתר רעלים [תיקון: תשנ"ז, תשס"ב]

(א)

לא יעסוק אדם ברעלים אלא אם כן יש בידו היתר רעלים מאת הממונה; הוראה זו לא תחול על חקח מורשה העוסק ברעלים רפואיים לצרכי רפואה בבית מרקחת או בעסק שעיקר עיסוקו סמי מרפא או רעלים רפואיים או על עסק המוכר תכשירים בלא מרשם, כהגדרתם בפקודת החקחים, אף אם המכירה נעשית שלא בבית מרקחת.

(ב)

בהיתר רעלים יפורטו מסווח של בעל ההיתר, הרעלים שהוא רשאי לסחור בהם ומטרת השימוש בהם; אין בהיתר כדי להיתר סחר או יבוא של סם מסווח כמשמעותו בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

(ג)

היתר רעלים יינתן רק למבקש שידוע כאדם הגון ולאחר שהוכיח להנחת דעתו של נתן ההיתר שהוא יודע קרוא וכתוב ושהוא מודע היטב לתכונות המסוכנות של אותם רעלים.

(ד)

תוקפו של היתר רעלים יהיה לשנה אחת, לשנתיים, לשלוש או לתקופה הפחותה משנה או העולה על שלוש שנים, בהתאם לאמות מידה, ובכללן סוג המפעל, סוג הרעל וכמות הרעל, הכל כפי שקבע השר.

(ה)

הממונה רשאי להתנות את מתן היתר הרעלים בתנאים מיוחדים שיש לקיימם לפני מתן ההיתר, כן רשאי הוא לקבוע בהיתר תנאים מיוחדים, ורשאי הוא, בכל עת, להוסיף או לגרוע מהם, הכל על מנת להגן על הסביבה או על בריאות הציבור.

(i)

הממונה רשאי לבטל, בכל עת, היתר רעלים, מהטעמים המנויים בסעיף קטן (ה); לא יבטל הממונה היתר רעלים אלא לאחר שנתן לבעל ההיתר הזדמנות להשמיע את טענותיו.

4.

רעלים מיובאים

לא ימסור המכס רעלים המוכנסים לישראל אלא לאחד מאלה בלבד –

(1)

לבעל היתר רעלים;

(2)

למי שיש לו הרשאה בכתב מאת הממונה.

5.

פנקסי רעלים

(א)

בעל היתר רעלים ינהל פנקסי רעלים לפי הטופס שבתוספת השלישית ובהם יירשמו כל קניה ומכירה של רעלים.

(ב)

בפנקס הקניות יפורטו תאריכה של כל קניה, החומרים שנקנו, כמותם וכן שמו של האדם שממנו נתקבלו.

(ג)

בפנקס המכירות יפורטו תאריכה של כל מכירה, תיאורו של הרעל שנמסר וכמותו, השימוש לו הוא מיועד ושמו ומענו של הקונה.

(ד)

כל רישום בפנקס המכירות ייעשה בזמן מסירת הרעל והקונה יחתום בצדו של הרישום; הייתה המכירה לפי הזמנה בכתב תישמר ההזמנה במקום החתימה.

(ה)

אין למחוק או לשנות ברישום בפנקס ואין להוסיף עליו; העסקאות יירשמו בזו אחר זו ויצויינו במספרים סידוריים.

(ו)

נפלה טעות סופר, אפשר להביא תיקון בשולי הפנקס אך אין לתקן את הרישום המקורי.

(ז)

העברת רעלים מבית עסקו הסיטוני של בעלים אל בית עסקו הקמעוני, תירשם בפנקסים של שני בתי העסק כאילו נעשה מכר.

(ח)

הפנקסים יישמחו ויהיו פתוחים לביקורתו של הממונה או של עובד ציבור שהוא הרשה לכך בכתב, שלוש שנים מיום הרישום האחרון בהם.

.6

החסנת רעלים

(א)

רעלים יאוחסנו תחת מנעול ובריה ויישמרו בנפרד מחמרים לא רעילים.

(ב)

על מכלים וצורות המכילים רעלים יותוו בחות שמו של החומר והמלה "רעל" בעברית, בערבית ובאנגלית.

(ג)

לא יאוחסנו, לא יוצגו למכירה ולא יימכרו צרכי מזון או משקה בבית עסק רשוי לסחר ברעלים; הוראה זו לא תחול על חקחים מורשים לגבי מכירה בצרוחת חתומים של צרכי מזון פטנטים או צרכי מזון שהם מייצרים ומוכרים.

.7

[תיקון: תשנ"ז]

(בוטל).

.8

מכירת רעלים בידי סיטונאים

בעל היתר רעלים שהוא סיטונאי או יצרן של רעלים –

(1)

לא ימכור רעלים אלא למי שהוא בעל היתר רעלים;

(2)

לא יעסוק במכירה קמעונית אלא אם כן בית עסקו הקמעוני מופרד ושונה מבית עסקו הסיטוני ורישוי בנפרד;

(3)

לא יעסוק בעירוב, בהרכבה או בהכנה של רעלים, אלא בהדרכתו ובפיקוחו האישיים של איש מקצוע שהרשה הממונה.

.9

[תיקון: תשנ"ז]

(בוטל).

.10

סיווג רעלים

השר רשאי בתקנת –

(1)

לסווג רעלים, לפי מטרת שימושם, דרגות רעילותם או מידת הסכנה הכרוכה בשימושם, או לפי שיקולים אחרים;

(2)

לפטור רעלים או סוגים מהם מתחולתן של הוראות מסוימות של חוק זה;

(3)

לקבוע לגבי רעלים או סוגים שלהם הוראות בדבר ייצורם, יבואם, יצואם, אריזתם, המסחר בהם, ניפוקם, העברתם, החסנתם, החזקתם והשימוש בהם.

.11

שינוי תוספות והחלפתן

השר רשאי, בצו –

(1)

לשנות את רשימת החומרים המפורטים בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה, וכן להחליף את התוספות האמורות כולן או חלקן;

(2)

לשנות או להחליף את הטפסים בתוספת השלישית.

.12

התקנת תקנות

השר רשאי להתקין תקנות בדבר –

(1)

הטיפול בחומרים מסוכנים והשימוש בהם, "יצורם", "יבואם", "יצואם", אריזתם המסחר בהם, ניפוקם, העברתם, החסנתם והחזקתם;

(2)

כל דבר אחר לפי חוק זה הטעון הסדר.

.13

סייג לסמכויות

לא ישתמש השר בסמכויותיו לפי סעיפים 10, 11 ו-12 אלא לאחר התייעצות עם שר הבריאות וכן –

(1)

לגבי חומרים המשמשים לחקלאות – עם שר החקלאות ושר העבודה והרווחה;

(2)

לגבי חומרים המשמשים לתעשייה – עם שר התעשייה והמסחר ושר העבודה והרווחה.

.14

אגרות

השר רשאי לקבוע בצו, באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת –

(1)

אגרה בעד היתר רעלים או חיידוש;

(2)

אגרה בעד בדיקות ומתן תעודות וחיידושן לפי חוק זה והתקמת על פיו.

.14א

היטל על סילוק פסולת חומרים מסוכנים[תיקון: תשס"ד]

(א)

בסעיף זה –

"מחזיק", לענין פסולת חומרים מסוכנים – מי שבבעלותו, בחזקתו, בהשגחתו או בפיקוחו מצויה פסולת חומרים מסוכנים;

"סילוק", לענין פסולת חומרים מסוכנים – כל אחד מאלה, הנעשה במקום המיועד לכך על פי דין:

(1)

הטמנת פסולת חומרים מסוכנים;

(2)

החדרת פסולת חומרים מסוכנים לתת הקרקע;

(3)

שריפת פסולת חומרים מסוכנים בדרך שאין בה הפקת משאבים;

"פסולת חומרים מסוכנים" – חומר מכל סוג או צורה המכיל חומר מסוכן, המסולק או מיועד לסילוק או שיש לסלקו על פי הוראות כל דין.

(ב)

השר, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, יקבע היטל על סילוק פסולת חומרים מסוכנים, שיטל על מי שמחזיק בפסולת חומרים מסוכנים או שמסלק פסולת כאמור, והכל לשם מניעת היווצרות פסולת חומרים מסוכנים או צמצומה, וכדי לעודד הליכי מחזור או השבה של פסולת כאמור או הפקת משאבים ממנה.

(ג)

בתקנות לפי סעיף קטן (ב) יקבע השר, בין השאר, את שיעור ההיטל, אופן תשלומו, הצמדתו ודרכי גבייתו, ורשאי הוא לקבוע, כאמור באותו סעיף קטן –

(1)

שיעורי היטל שונים, בהתחשב, בין השאר באלה:

(א)

סוג או כמות פסולת החומרים המסוכנים;

(ב)

מקום הסילוק המיועד ואופן הסילוק;

(ג)

מידת הסיכון לאדם ולסביבה;

(ד)

קיום חלופות ישימות לטיפול בפסולת חומרים מסוכנים, לפי עדיפותן מבחינה סביבתית;

(2)

פטור לסוגי מסלקי פסולת שונים.

(ד)

על גביית היטל לפי סעיף זה תחול פקודת המסים (גביה).

14ב.

הודעה על כוונת חיוב בעיצום כספי [תיקון: תשס"ח, תש"ע]

היה למנהל יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה המנויה בסעיף 14ה (בחוק זה – מפר) רשאי הוא למסור לו הודעה על כוונה להטיל עליו עיצום כספי (בחוק זה – הודעה על כוונת חיוב); בהודעה כאמור יציין המנהל, בין השאר את אלה:

(1)

המעשה המהווה את ההפרה;

(2)

שיעור העיצום הכספי והמועד לתשלומו;

(3)

זכותו של מפר לטעון את טענותיו לפני המנהל לפי הוראות סעיף 14ג;

(4)

שיעור התוספת על העיצום הכספי בהפרה נמשכת או חוזרת לפי הוראות סעיף 14ז.

14ג.

זכות טיעון [תיקון: תשס"ח]

מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב רשאי להגיש את טענותיו, בכתב, למנהל, לענין הכוונה להטיל את העיצום הכספי ולענין שיעורו, בתוך 30 ימים ממועד מסירת ההודעה.

14ד.

דרישת תשלום [תיקון: תשס"ח, תש"ע]

(א)

המנהל יחליט, לאחר ששקל את הטענות שהוגשו לו לפי סעיף 14ג, אם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשאי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 14ו.

(ב)

(1)

החליט המנהל לפי הוראות סעיף קטן (א) להטיל עיצום כספי, ימסור למפר דרישה לשלם את העיצום הכספי (בחוק זה – דרישת תשלום); בדרישת תשלום יציין המנהל, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן כאמור בסעיף 14ט והמועד לתשלומו.

(2)

היה המפר תאגיד, ייקבע סכום העיצום הכספי בהתאם למחזור המכירות שלו כאמור בסעיף 14ה; לא היה בידי המנהל מידע בדבר מחזור המכירות של המפר, רשאי הוא לדרוש מהמפר מידע ופרטים נוספים הדרושים לדעתו לשם קביעת מחזור המכירות; לא הוכח מחזור המכירות של המפר כאמור, רשאי המנהל לקבוע אותו לפי מיטב שפיטתו.

(3)

החליט המנהל לפי הוראות סעיף קטן (א) שלא להטיל עיצום כספי, ימסור הודעה על כך למפר.

(ג)

לא הגיש המפר את טענותיו לפי הוראות סעיף 14ג, בתוך 30 ימים מיום שנמסרה לו ההודעה על כונת חיוב, יראו הודעה זו, בתום 30 הימים האמורים, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.

14ה.

סכום העיצום הכספי[תיקון: תשס"ח, הודעות י"פ]

סכום העיצום הכספי יהיה כמפורט להלן, לפי העניין:

(1)

בשל אי-ניהול פנקס רעלים, בניגוד להוראות סעיף 5 – 56,020 שקלים חדשים (נכון ל-2014);

(2)

בשל עיסוק ברעלים בניגוד להוראות היתר כאמור בסעיף 3, אחסון רעלים ושמירתם בניגוד להוראות סעיף 6, או מכירת רעלים, בניגוד להוראות סעיף 8 –

(א)

ליחיד – 56,020 שקלים חדשים (נכון ל-2014);

(ב)

לתאגיד שמחזור המכירות השנתי שלו אינו עולה על 250 מיליון שקלים חדשים – 242,090 שקלים חדשים (נכון ל-2014);

(ג)

לתאגיד שמחזור המכירות השנתי שלו עולה על 250 מיליון שקלים חדשים ואינו עולה על 500 מיליון שקלים חדשים – 448,190 שקלים חדשים (נכון ל-2014);

(ד)

לתאגיד שמחזור המכירות השנתי שלו עולה על 500 מיליון שקלים חדשים – 896,380 שקלים חדשים (נכון ל-2014).

14ו.

סכומים מופחתים[תיקון: תשס"ח]

(א)

המנהל אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בחוק זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).

(ב)

השר, בהסכמת שר המשפטים, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם יהיה ניתן להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהקבוע בחוק זה, בשיעורים שיקבע.

14ז.

הפרה נמשכת והפרה חוזרת [תיקון: תשס"ח]

(א)

בהפרה נמשכת ייוסף על העיצום הכספי החלק העשרים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה.

(ב)

בהפרה חוזרת ייוסף על העיצום הכספי שניתן היה להטיל בשלה אילו הייתה הפרה ראשונה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לענין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה המנויה בסעיף 14ה, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה, שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע המפר.

14ח.

המועד לתשלום העיצום הכספי [תיקון: תשס"ח]

העיצום הכספי ישולם בתוך 60 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 14ד.

14ט.

סכום מעודק של העיצום הכספי [תיקון: תשס"ח]

(א)

העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודק ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא הגיש את טענותיו כאמור בסעיף 14ג – ביום מסירת ההודעה על כונת החיוב; הוגשה עתירה לבית משפט לעניינים מנהליים, ובית המשפט הורה על עיכוב תשלומו של העיצום הכספי – יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודק ביום ההחלטה בעתירה.

(ב)

סכומי העיצום הכספי כאמור בסעיף 14ה יתעדכנו ב-1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור עליית המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ביום העדכון בשנה שקדמה לו, ולענין יום העדכון הראשון – לעומת המדד שהיה ידוע ביום תחילתו של חוק הגנת הסביבה (המזהם משלם) (תיקוני חקיקה), התשס"ח-2008; הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לענין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

(ג)

הודעה על סכום העיצום הכספי המעודק לפי סעיף קטן (ב), תפורסם ברשומות.

פורסמו הודעות בדבר עדכון סכומי עיצום כספי ("פ"ש"ד, 3613).

14.י.

הפרשי הצמדה וריבית [תיקון: תשס"ח]

לא שולם עיצום כספי במועד, ייוספו עליו לתקופת הפיגור הפרשי הצמדה וריבית, עד לתשלומו; בחוק זה, "הפרשי הצמדה וריבית" – כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961.

14.יא.

גביה [תיקון: תשס"ח]

עיצום כספי יגבה לקרן לשמירת הניקיון, ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גביה).

14.יב.

עתירה [תיקון: תשס"ח]

(א)

אין בהגשת עתירה לבית המשפט לעניינים מנהליים על דרישה לתשלום עיצום כספי לפי חוק זה, כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא בהסכמת המנהל או אם בית המשפט הורה על כך.

(ב)

התקבלה עתירה כאמור בסעיף קטן (א) לאחר ששולם עיצום כספי, יוחזר העיצום הכספי בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו ועד יום החזרתו.

14.יג.

פרסום [תיקון: תשס"ח]

(א)

הוטל עיצום כספי לפי חוק זה, רשאי המנהל להורות למפר לפרסם בעיתון או בכל דרך אחרת שיורה את דבר הטלת העיצום, את שמו של המפר, את מהות ההפרה שבשלה הוטל ונסיבותיה ואת סכום העיצום.

(ב)

לא קיים המפר הוראה לפי סעיף קטן (א), רשאי המנהל או מי שהוא הסמיך לעניין זה לפרסם הודעה כאמור באותו סעיף קטן; משעשה כן, יהיה המפר חייב בתשלום כפל ההוצאות שהוצאו לשם הפרסום.

14.יד.

שמירת אחריות פלילית [תיקון: תשס"ח]

(א)

תשלום עיצום כספי לא יגרע מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרת הוראה המנויה בסעיף 14ה, ואולם אם נמסרה למפר דרישת תשלום כאמור בסעיף 14ד לא תוגש קובלנה כאמור בסעיף 15ב.

(ב)

הוגש נגד אדם כתב אישום בשל מעשה שבשלו ניתן להטיל עיצום כספי, לא יחויב בשלו בתשלום עיצום כספי, ואם שילם – יוחזר לו הסכום ששולם בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד יום החזרתו.

.15

עונשין [תיקון: תשנ"ז, תשס"ו, תשס"ח]

(א)

העושה אחד מאלה, דינו – מאסר ששה חודשים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין), ואם נעברה העבירה על ידי תאגיד, דינו – כפל הקנס האמור:

(1)

אינו מנהל פנקס רעלים בהתאם להוראות סעיף 5;

(2)

מסרב להציג את היתר הרעלים בפני מי שנכנס לחצרים מכוח סעיף 16.

(ב)

העושה אחד מאלה, דינו – מאסר שלוש שנים או שלוש פעמים הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם נעברה העבירה על ידי תאגיד, דינו – שש פעמים הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין:

(1)

עוסק ברעלים ללא היתר רעלים בניגוד להוראות סעיף 3;

(2)

אינו מקיים או מפר תנאים שניתנו בהיתר רעלים בהתאם להוראות סעיף 3;

(3)

מוסר פרטים כוזבים בקשר להיתר רעלים או כותב פרטים כוזבים בפנקס הרעלים בניגוד להוראות סעיף 5;

(4)

מוכר רעלים למי שאינו בעל היתר רעלים בניגוד להוראות סעיף 8;

(5)

אינו מבצע צו פינוי רעלים לפי הוראות סעיף 16א;

(6)

מאחסן רעלים שלא על פי הוראות שניתנו לו לפי חוק זה.

(ג)

העובר עבירה כאמור בסעיפים קטנים (א) או (ב), באופן או בנסיבות מחמירות שכתוצאה מהם נגרם או עלול להיגרם נזק או זיהום ממשי של הסביבה, דינו – מאסר שלוש שנים או כפל הקנס שבית המשפט היה רשאי להטיל עליו לפי הוראות סעיף זה, בשל העבירה שבה הורשע, ואם נעברה העבירה על ידי תאגיד, דינו – שמונה פעמים הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.

(ד)

הייתה העבירה עבירה נמשכת, רשאי בית המשפט להטיל קנס נוסף, בשיעור של חמישה אחוזים מסכום הקנס הקבוע לאותה עבירה, לכל יום שבו נמשכת העבירה מעבר לתקופת הזמן שנקבעה בצה פינוי הרעלים לפי סעיף 16א או מעבר לתקופת הזמן שנקבעה בהתראה ושתחילתה עם מסירתה; לענין זה, "התראה" – התראה בכתב ממי שהשר הסמיכו לענין זה.

(ה)

הורשע אדם, בתוך שנתיים, פעם נוספת בעבירה לפי סעיף זה, דינו – מאסר כאמור בסעיף קטן (א) או בסעיף קטן (ב), לפי הענין, או כפל הקנס שבית המשפט היה רשאי להטיל עליו, לפי הוראות סעיף זה, בשל העבירה שבה הורשע.

(i)

עבירה לפי סעיף זה היא מסוג העביחות של אחריות קפידה.

(ז)

קנס שהוטל בשל עבירה לפי חוק זה ישולם לקרן לשמירת הניקיון כמשמעותה בחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984 (בחוק זה – הקרן לשמירת הניקיון).

(ח)

(1)

בשל עבירה שעבר אדם לפי סעיפים קטנים (ב) או (ג), שכתוצאה ממנה השיג טובת הנאה או חוץ, לעצמו או לאחר, רשאי בית המשפט להטיל עליו קנס בשיעור טובת הנאה או החוץ שהשיג כאמור, נוסף על כל עונש אחר.

(2)

לענין סעיף קטן זה, "טובת הנאה" – לרבות הוצאה שנחסכה.

(3)

אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 63 לחוק העונשין.

15א.

סמכויות בית משפט[תיקון: תשנ"ז]

(א)

הוגשו כתב אישום או קובלנה בשל עבירה לפי חוק זה, רשאי בית משפט ליתן צו עשה, צו אל תעשה, וכל סעד אחר, ככל שיראה לנכון בנסיבות שלפניו, לרבות לביצוע צו פינוי רעלים לפי סעיף 16א, והכל כדי למנוע, להפסיק או לצמצם את העבירה.

(ב)

על צווים שהוציא בית המשפט לפי סעיף קטן (א) יחולו הוראות סעיף 20כג(ב) עד (ח) לחוק המים, התשי"ט-1959, בשינויים המחויבים.

(ג)

בית משפט שהרשיע אדם בעבירה לפי סעיף זה רשאי בגזר הדין, בנוסף לכל עונש שיטיל, לחייבו בתשלום ההוצאות שהוצאו להסרת המפגע, אם הגיש התובע או מי שהוציאן בקשה לבית המשפט.

(ד)

הורשעו בעבירה יותר מאדם אחד, רשאי בית המשפט בהחלטה כאמור, להטיל את תשלום ההוצאות על כולם או על חלקם, יחד או לחוד, או לחלק את התשלום ביניהם, הכל כפי שייראה לו בנסיבות העניין.

(ה)

בנוסף לעונשים הקבועים בסעיף 15, רשאי בית המשפט, לאחר שהרשיע אדם שעבר על הוראה לפי חוק זה או שהפר תנאי בהיתר רעלים שניתן לו, להורות על שלילת היתר רעלים לצמיתות או לתקופה שיקבע.

15.ב.

קובלנה [תיקון: תשנ"ז]

(א)

על עבירה לפי חוק זה רשאים הממונים להלן להגיש קובלנה כאמור בסעיף 68 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן – חוק סדר הדין הפלילי):

(1)

כל אדם – לגבי עבירה שנעברה ברשות היחיד שלו או שגרמה לו נזק;

(2)

רשות מקומית – לגבי עבירה שנעברה בתחומה;

(3)

כל אחד מהגופים הציבוריים והמקצועיים הקבועים בתוספת לחוק למניעת מפגעים סביבתיים (תביעות אזרחיות), התשנ"ב-1992.

(ב)

לא תוגש קובלנה לפי סעיף קטן (א) אלא אם כן מסר הקובל הודעה לשר לאיכות הסביבה על כוונתו לעשות כן ולא הוגש, תוך 60 ימים לאחר מכן, כתב אישום מטעם היועץ המשפטי לממשלה.

16.

סמכות ביקורת [תיקון: תשנ"ז]

(א)

הממונה או מי שהוא הסמיך לכך בכתב, רשאי לבקר בכל עת בכל עסק, חנות או מקום, שבהם עוסקים, או הנחשדים שעוסקים בהם בחומרים מסוכנים, למעט בית מרקחת או עסק שעיקר עיסוקו סמי מרפא או רעלים רפואיים, ורשאי הוא ליטול דגימות של חומרים מסוכנים כאמור, ורשאי הוא לאסור מכירתו של מצרך הנחשב מזיק לבריאות או מסוכן מבחינה אחרת, או לתפוס, עד לסיום חקירה או עד לנקיטת הליכים לפי חוק זה או לפי חיקוק אחר.

(ב)

הממונה או מי שהוא הסמיך לכך בכתב לא ייכנס למקום המוחזק על ידי מערכת הביטחון, אלא ברשות שר הביטחון או מי שהוא הסמיך לעניין זה.

16א.

צ פינוי רעלים [תיקון: תשנ"ז]

(א)

נוכח הממונה כי רעלים מצויים ברשות אדם המחזיק בהם ללא היתר רעלים או בניגוד לתנאיו, או כי רעלים או פסולת רעלים הושלכו לרשות הרבים, וטרם הוגש כתב אישום, רשאי הוא לעשות את אלה:

(1)

לצוות על בעל הרעלים, על בעל הנכס, או על מי שהשליך את הרעלים להוציא את הרעלים מחזקתו או לסלקם למקום, באופן ותוך תקופת הזמן שתיקבע בצו ושתחילתה במועד מסירתו, הכל כפי שיוורה בצו;

(2)

לצוות על בעל הרעלים, על בעל הנכס או על מי שהשליך את הרעלים, בצו כאמור בפסקה (1), להחזיר, במידת האפשר ובהתאם לנסיבות, את המצב לקדמותו.

(ב)

מי שלא קיים הוראות צו שניתן לפי סעיף זה, רשאי הממונה או מי שהוא הסמיך לעניין זה לבצע את הנדרש לפי הצו; משעשה כן, יהיה מי שנצטווה אך לא מילא אחר הוראות הצו, חייב בתשלום כפל ההוצאות שהוצאו, לקרן לשמירת הניקיון; על גבייתן של הוצאות שהוצאו לפי סעיף זה תחול פקודת המסים (גביה).

(ג)

מי שהשר הסמיך לעניין ביצוע צו כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי להיכנס לכל מקום לשם ביצוע הצו, ובלבד שלא ייכנס למקום המשמש למגורים אלא על פי צו של בית משפט.

(ד)

על מסירת צו לפי חוק זה יחולו הוראות סעיף 237 לחוק סדר הדין הפלילי בדבר המצאת מסמכים, בשינויים המחויבים.

16א1.

בקשה לביטול צו על ידי בית המשפט [תיקון: תשס"ח]

(א)

החאה את עצמו נפגע על ידי צו שהוצא לפי הוראות סעיף 16א, רשאי להגיש לבית המשפט המוסמך לדון בעבירה נושא הצו, בקשה לביטולו.

(ב)

הגשת בקשה לביטול צו, לפי הוראות סעיף קטן (א), אינה מתלה את תוקפו של הצו, כל עוד לא החליט בית המשפט אחרת; החליט בית המשפט להתלות את תוקפו של הצו במעמד צד אחד, תידון הבקשה במעמד הצדדים בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום שבעה ימים מיום ההחלטה.

(ג)

בית המשפט רשאי לבטל את הצו, לאשרו או לשנותו.

16ב.

אחריות נושא משרה בתאגיד [תיקון: תשנ"ז]

(א)

נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות לפי סעיף 15 על ידי תאגיד או על ידי עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו – כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין; לענין סעיף זה, "נושא משרה" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, או פקיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו בוצעה העבירה.

(ב)

נעברה עבירה לפי סעיף 15 על ידי תאגיד או על ידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר חובתו לפי הסעיף האמור, אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

16ג.

שיעור קנסות [תיקון: תשנ"ז]

על אף הוראות סעיף 221(ב) לחוק סדר הדין הפלילי, רשאי שר המשפטים, בהסכמת השר, לקבוע שיעור קנס העולה על סכום הקנס הקבוע בסעיף האמור לעבירה לפי חוק זה שנקבעה כעבירת קנס, וכן לעבירת קנס חוזרת, נמשכת או נוספת שעבר אותו אדם, בהתחשב בסוג העבירה ובנסיבות ביצועה, ובלבד שסכום הקנס לא יעלה על עשרה אחוזים מסכום הקנס המרבי הקבוע לאותה עבירה.

16ג1.

[תיקון: תשס"ה, תשע"ו]

(בטל).

16ג2.

תפקידי ממונה בעת אירוע חומרים מסוכנים וסמכויותיו [תיקון: תשס"ה, תשע"ב]

(א)

לממונה יהיו התפקידים המנויים בסעיף זה בעת אירוע חומרים מסוכנים:

(1)

(נמחקה);

(2)

(נמחקה);

(3)

מתן ייעוץ מקצועי לקצין משטרה או לקצין צה"ל, לפי בקשתם, לגבי אופן הטיפול בחומרים מסוכנים, כדי למנוע, לצמצם או להפסיק סכנה לאדם ולסביבה; לעניין פסקה זו, "קצין משטרה", "קצין צה"ל" – כהגדרתם בסעיף 90א לפקודת המשטרה;

(4)

מתן ייעוץ מקצועי להחזרת המצב באזור האירוע לקדמותו והנחיות לשיקום אזור האירוע.

(ב)

לצורך ביצוע תפקידיו לפי סעיף קטן (א), יהיו לממונה הסמכויות המפורטות להלן:

(1)

לדרוש מאדם המצוי באזור האירוע או מאדם שיש לממונה יסוד להניח כי יש לו קשר לאירוע או מידע בקשר אליו, להזדהות;

(2)

להיכנס לכל מקום ככל הדרוש לטיפול באירוע החומרים המסוכנים;

(3)

לדרוש מסמכים, לעיין בהם וליטול אותם או העתקים מהם;

(4)

(נמחקה);

(5)

ליטול דוגמה מכל חומר שיש לו יסוד סביר להניח שהוא חומר מסוכן;

(6)

(נמחקה).

(ג)

(בטל).

3ג16.

בדיקת אירוע חומרים מסוכנים [תיקון: תשס"ה]

(א)

השר רשאי למנות ועדת בדיקה לשם ביחור סיבותיו ונסיבותיו של אירוע חומרים מסוכנים, ובמטרה להפיק לקחים (בחוק זה – ועדת בדיקה); ועדת הבדיקה תגיש לשר מסקנות והמלצות.

(ב)

בטרם תגיש ועדת בדיקה מסקנות והמלצות לפי סעיף קטן (א), תינתן הזדמנות לגוף הצלה שביקש זאת להשמיע את עמדתו.

(ג)

לצורך ביצוע תפקידיו יהיו לחבר ועדת הבדיקה סמכויות אלה:

(1)

סמכויות חקירה המסורות לקצין משטרה לפי סעיף 2 לפקודת הפוצדורה הפלילית (עדות), והוראות סעיף 3 לפקודה האמורה יחולו על הבדיקה;

(2)

הסמכויות האמורות בסעיף 2ג16(ב)(3) ו-5(5);

(3)

הסמכות לבקש משופט צו חיפוש כדי להבטיח הצגתו של מסמך או חפץ הדרוש לבדיקה, והסמכות לבצע חיפוש על פיו; על צו כאמור יחולו הוראות הפרק השלישי לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969.

4ג16.

ממונה בעת אירוע חומרים מסוכנים – הגבלת סמכות [תיקון: תשס"ה, תשע"ב]

(א)

באירוע חומרים מסוכנים שמקורו בשטח מרכזי המחקר הגרעיני שבאחריות הועדה לאנרגיה אטומית, או שמקורו בשטח של מיתקן בטחוני או בשטח המוחזק על ידי צה"ל, כהגדרתם בסעיף 90א לפקודת המשטרה, לא יחולו הוראות סעיף 2ג16, אלא אם כן אישר ראש הממשלה או שר הביטחון, לפי העניין, את הפעלת סמכויותיו של ממונה הקבועות באותו סעיף.

(ב)

(בוטל).

16ד.

תחולה על המדינה [תיקון: תשנ"ז, תשס"ה]

(א)

בלי לגרוע מהוראות סעיפים 2ג16, 3ג16 ו-4ג16, חוק זה יחול על המדינה, ואולם –

(1)

הוא לא יחול על מתקני הועדה לאנרגיה אטומית ועל מי שהוחל עליו צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (בניה והפעלה של כור גרעיני), התשל"ה-1974;

(2)

הוראות חוק זה לא יחולו על פעילות ביטחונית או מבצעית או על תוצאות פעילות כאמור, של –

(א)

יחידות ויחידות סמך של משרד ראש הממשלה, שעיקר פעילותן בתחום בטחון המדינה או יחסי החוץ שלה;

(ב)

יחידות סמך של משרד הביטחון, שעיקר פעילותן בתחום בטחון המדינה;

(ג)

צבא הגנה לישראל,

ואולם פעילות כאמור תבוצע, ככל האפשר, בהתאם להוראות חוק זה.

(ב)

הוראות חוק זה לא יחולו על חברה ממשלתית שהועבר אליה תחומי פעולה של מי מהמנויים בפסקה (א)(2) אחרי יום כ"ג באדר ב' התשנ"ז (1 באפריל 1997), בכל הנגע לתחומי הפעולה שהועבר אליה.

16ה.

שמירת דינים [תיקון: תשנ"ז]

הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות כל דין ולא לגרוע מהן.

17.

ביצוע ותקמת

השר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנגע לביצוע.

[תיקון: תשנ"ו]

חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998

ס"ח תשנ"ח, 152; תשס"ד, 483; תשס"ה, 288; תשס"ו, 280; תשס"ז, 291; תשס"ח,
250, 729; תש"ע, 438, 566, 619; תשע"ב, 460; תשע"ג, 40; תשע"ד,
604, 661, 815; תשע"ה, 292; תשע"ו, 1194.

תוכן עניינים

פרק א': עקרונות יסוד

פרק ב': פרשנות

פרק ג': עקרונות כלליים

פרק ה': שירותי תחבורה ציבורית

פרק ה'1: מקום ציבורי ושירות ציבורי

סימן א': עקרונות יסוד והגדרות

סימן ב': איסור הפליה בשירות ציבורי, במקום ציבורי ובמוצרים

סימן ג': מקום ציבורי – נגישות

סימן ד': שירות ציבורי – נגישות

סימן ה': סייגים לחובת הנגישות

סימן ו': שירות בריאות ומקום ציבורי שבו ניתן שירות בריאות – נגישות

סימן ז': מוסדות חינוך, מוסדות על-תיכונים, שירותי חינוך והשכלה – נגישות

סימן ח': חוזה ביטוח

סימן ט': דרכים – נגישות

סימן י': שירותי שעת חירום – נגישות

סימן י"א: מורשי נגישות ורכזי נגישות

סימן י"ב: סמכויות הנציב – נגישות

סימן י"ג: עונשין

סימן י"ד: תביעות

סימן ט"ו: כללי

פרק ו': נציבות שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות

פרק ז': הוראות שונות

תוספת ראשונה: מקום ציבורי

תוספת שניה: שירות ציבורי

תוספת שלישית

תוספת רביעית

פרק א': עקרונות יסוד

1.

עקרון יסוד

זכויותיהם של אנשים עם מוגבלות ומחויבותה של החברה בישראל לזכויות אלה, מושתתות על ההכרה בעקרון השוויון, על ההכרה בערך האדם שנברא בצלם ועל עקרון כבוד הבריות.

2.

מטרה

חוק זה מטרתו להגן על כבודו וחירותו של אדם עם מוגבלות, ולעגן את זכותו להשתתפות שוויונית ופעילה בחברה בכל תחומי החיים, וכן לתת מענה הולם לצרכיו המיוחדים באופן שיאפשר לו לחיות את חייו בעצמאות מרבית, בפרטיות ובכבוד, תוך מיצוי מלוא יכולתו.

3.

העדפה מתקנת

אין חאים כהפליה פסולה פעולה שנועדה לתקן הפליה קודמת או קיימת של אנשים עם מוגבלות או שנועדה לקדם את השוויון של אנשים עם מוגבלות.

4.

הזכות לקבל החלטות

אדם עם מוגבלות זכאי לקבל החלטות הנגעות לחייו, על פי רצונו והעדפותיו, והכל בהתאם להוראות כל דין.

פרק ב': פרשנות

5.

הגדחת [תיקון: תשס"ה, תשע"ו]

בחוק זה –

"אדם עם מוגבלות" – אדם עם לקות פיזית, נפשית או שכלית לרבות קוגניטיבית, קבועה או זמנית, אשר בשלה מוגבל תפקודו באופן מהותי בתחום אחד או יותר מתחומי החיים העיקריים;

"ארגון עובדים יציג" – כמשמעותו בחוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז-1957;

"גוף ציבורי" – אחד מאלה:

(1)

משרד ממשלתי, לרבות יחידותיו ויחידות הסמך שלו;

(2)

הכנסת;

(3)

צה"ל;

(4)

משטרת ישראל; (החל מיום 1.1.2017): משטרת ישראל ושירות בתי הסוהר;

(5)

רשות מקומית;

(6)

תאגיד שלפחות מחצית מכוח ההצבעה בו או הזכות למנות לפחות מחצית ממספר הדירקטורים שלו הם בידי משרד ממשלתי כאמור בפסקה (1), רשות מקומית כאמור בפסקה (5) או בידי שניהם;

(7)

תאגיד שהוקם בחוק;

(8)

חברה ממשלתית כהגדרתה בחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975, שקבע שר המשפטים, בהסכמת השרים כהגדרתם בחוק האמור;

(9)

ההסתדרות הציונית העולמית;

(10)

הסוכנות היהודית לארץ ישראל;

(11)

גוף אחר, שהוא גוף מבוקר כמשמעותו בסעיף 9 לחוק מבקר המדינה, התשי"ח-1958 [נסח משולב], שקבע שר המשפטים, באישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת;

"הנציב" – נציב שוויון לאנשים עם מוגבלות, שמונה לפי הוראות סעיף 22.

"נציבות" – נציבות שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות כמשמעותה בפרק ו' לחוק זה.

פרק ג': עקרונות כלליים

6.

עקרונות במימוש זכויות ובמתן שירותים[תיקון: תשס"ה]

(א)

מימוש זכויות ומתן שירותים לאדם עם מוגבלות ייעשו –

(1)

תוך הקפדה על כבוד האדם וחירותו והגנה על פרטיותו;

(2)

במסגרת השירותים הניתנים והמיועדים לכלל הציבור, תוך ביצוע ההתאמות הנדרשות
בנסיבות העניין כאמור בחוק זה;

(3)

לגבי זכויות ושירותים הניתנים על ידי גוף ציבורי – באיכות נאותה, בתוך זמן סביר ובמרחק
סביר ממקום מגוריו של האדם, והכל במסגרת מקורות המימון העומדים לרשות הגוף הציבורי.

(ב)

(בוטל).

.7

קביעת זכאות

בדיקה או ביחור שמטרתם לקבוע זכאותו של אדם לזכויות או לשירותים מחמת מוגבלותו,
ייערכו תוך התחשבות מרבית במהלך חייו התקין.

פרק ה': שירותי תחבורה ציבורית

.19

שירותי תחבורה ציבורית [תיקון: תשס"ה]

(א)

אדם עם מוגבלות זכאי לשירותי תחבורה ציבורית נגישים ומתאימים לשימוש, בתדירות
סבירה, לרבות אפשרות גישה לתחנות ולנמלים שבמסגרתם פועלים שירותי תחבורה ציבורית;

בסעיף זה, "שירותי תחבורה ציבורית" – אוטובוסים בקווים עירוניים, רכבות, תובלה אווירית
ואניות, המיועדים לציבור.

(ב)

מפעיל שירות תחבורה ציבורית ורשות מקומית יסדירו נגישות כאמור בסעיף קטן (א), כל אחד
בתחום אחריותו.

(ג)

שר התחבורה ושר האוצר, בהתייעצות עם השרים המגעים בדבר, עם הנציבות, עם נציגויות
של מפעילי תחבורה ציבורית ועם ארגונים העוסקים בקידום זכויותיהם של אנשים עם מוגבלות,
בהתאם לעקרונות היסוד של חוק זה, ובאישור ועדת העבודה והרווחה והבריאות של הכנסת,
יתקנו תקנות להסדרת נגישות לעניין שירותי תחבורה ציבורית, לרבות הדרכים והמועדים
להסדרתה; תקנות לעניין שירותי תחבורה ציבורית יוגשו לאישור ועדת העבודה והרווחה
והבריאות של הכנסת תוך שנה מיום פרסומו של חוק זה.

(1ג)

נוסף על האמור בסעיפים קטנים (א) עד (ג), שר התחברה בהתייעצות עם הנציבות ועם ארגונים העוסקים בקידום זכויותיהם של אנשים עם מוגבלות, בהתאם לעקרונות היסוד של חוק זה, ובאישור ועדת העבודה והבריאות של הכנסת יתקין תקנות בענין –

(1)

שיעורי הנחה מאגרה שתינתן למקבל רישיון להפעלת מונית, שיפעיל מונית המותאמת להסעתם של אנשים עם מוגבלות, לרבות תנאים וכללים למתן ההנחה ושיעורי הנחה שונים בהתחשב, בין השאר, בסוגי ההתאמות המותקנות במונית, או בהיקף האוכלוסייה של האנשים עם מוגבלות שהמונית צפויה לשרת;

(2)

הטלת חובה לביצוע התאמות נגישות לאנשים עם מוגבלות חושית באוטובוסים בין-עירוניים לפי תנאים וכללים שיקבעו.

(2ג)

תקנות ראשונות לפי סעיף קטן (ג) יוגשו לאישור ועדת העבודה והבריאות לא יאוחר מיום ג' באייר התשס"ו (1 במאי 2006).

(ד)

העובר על הוראה שהותקנה לפי סעיף זה, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

[תיקון: תשס"ה]

פרק ה'1: מקום ציבורי ושירות ציבורי

[תיקון: תשס"ה]

סימן א': עקרונות יסוד והגדרות

19א.

הגדרות [תיקון: תשס"ה]

בפרק זה –

"אמצעי עזר ושירותי עזר" – לרבות,

(1)

מתורגמנים לשפת סימנים או אמצעים המותאמים לאנשים עם לקויות שמיעה לרבות כיתוב, שילוט, תמלול או שימוש באמצעי הגברה;

(2)

קריינים, טקסטים מוקלטים או אמצעים המותאמים לאנשים עם לקויות ראייה או לקויות למידה ולרבות כיתוב בבריל, בתבליט או בהגדלה;

(3)

לוחות תקשורת, או אמצעי תקשורת חלופיים אחרים;

(4)

התאמת נהלים, מתן הדרכה, הכוונה ומידע בשפה המובנת לאדם עם מוגבלות שכלית או נפשית או לאדם עם אוטיזם, באמצעות כוח האדם הקיים;

(5)

כל אמצעי ושירות נוסף אשר קבע שר המשפטים בא;

"בנין" – כהגדרתו בסעיף 1 לחוק התכנון והבניה;

"בעל רישיון", "מיתקן בזק" ו"שירות בזק" – כהגדרתם בחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982;

"הוועדה" – ועדת העבודה הרחוחה והבריאות של הכנסת;

"הוראות הנגישות לפי חוק התכנון והבניה" – ההוראות לפי כל אחד מאלה:

(1)

סעיף 158א לחוק התכנון והבניה;

(2)

פרק ה'א לחוק התכנון והבניה;

(3)

לענין מוסד חינוך וגן ילדים כמשמעותם בסימן ז', שההיתר לבנייתם או לשימוש בהם ניתן לאחר כניסתו לתוקף של התקנת שהתקין שר הפנים לפי סעיף 158-1(z) לחוק התכנון והבניה גם פרק ה'1 לחוק האמור;

"חוק התכנון והבניה" – חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965;

"מורשה לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה" ו"מורשה לנגישות השירות" – כמשמעותם בסימן י"א;

"נגישות" – אפשרות הגעה למקום, תנועה והתמצאות בו, שימוש והנאה משירות, קבלת מידע הניתן או המופק במסגרת מקום או שירות או בקשר אליהם, שימוש במתקניהם והשתתפות בתכניות ובפעילויות המתקיימות בהם, והכל באופן שוויוני, מכובד, עצמאי ובטיחות;

"התאמות נגישות" – ההתאמות שיש לבצע כדי שתהיה נגישות;

"נטל כבד מדי" – כמשמעותו בסעיף 19ג(א)(2);

"רשות ציבורית" – כל אחד מאלה:

(1)

גוף ציבורי המנוי בפסקאות (1) עד (5), (7), (9) ו-(10) בהגדרה "גוף ציבורי" שבסעיף 5;

(2)

גוף שנתן שירות בריאות ממלכתי, כהגדרתו בסעיף 19טו;

(3)

מוסד חינוך רשמי כמשמעותו בסעיף 19לב;

(4)

מוסדות ציבור שהשתתפות המדינה בתקציבם עולה על 30% בממוצע בחמש השנים האחרונות;

(5)

גוף שקבע שר האוצר בצו באישור הוועדה.

"תקן ישראלי" – תקן ישראלי כמשמעותו בחוק התקנים, התשי"ג-1953.

19.ב.

הזכות לנגישות – עיקרון יסוד [תיקון: תשס"ה]

אדם עם מוגבלות זכאי לנגישות למקום ציבורי ולשירות ציבורי.

19.ג.

איסור הפליה [תיקון: תשס"ה]

אין מפלים אדם עם מוגבלות ואין פוגעים בזכותו לנגישות, והכל בהתאם להוראות פרק זה.

19.ד.

מקום, שירות ומוצר שלא למטרת רווח [תיקון: תשס"ה]

חובת החלות לגבי מקום ציבורי, שירות ציבורי ומוצר לפי פרק זה יחולו בין אם המקום הציבורי, השירות הציבורי או המוצר, הם למטרת רווח ובין שלא למטרת רווח, בין אם נגבה תשלום תמורת הספקת המוצר או מתן השירות הציבורי, הפעלת המקום הציבורי, מתן הכניסה למקום הציבורי או מתן השירות במקום הציבורי ובין שלא נגבה תשלום כאמור.

[תיקון: תשס"ה]

סימן ב': איסור הפליה בשירות ציבורי, במקום ציבורי ובמוצרים

19.ה.

הגדחת לגבי איסור ההפליה [תיקון: תשס"ה]

בסימן זה –

"מי שעיסוקו" – לרבות בעלים, מחזיק או מנהל של עסק וכן האחראי בפועל על מתן השירות
הציבורי, הפעלת המקום הציבורי או הכניסה אליו, או על הספקת המוצר;

"מקום ציבורי", אחד מאלה:

(1)

מקום, לרבות מקום מהמקומות המנויים בתוספת הראשונה, או חלק ממנו, העומד לשימוש
של הציבור או חלק בלתי מסוים ממנו;

(2)

מקום או חלק ממקום שבו ניתן שירות ציבורי;

"שירות ציבורי", אחד מאלה:

(1)

שירות, לרבות שירות מהשירותים המנויים בתוספת השנייה, המיועד לכלל הציבור או לחלק
בלתי מסוים ממנו;

(2)

שירות הניתן בידי גוף ציבורי;

(3)

שירות הניתן במקום ציבורי.

19.

איסור הפליה במקום ציבורי ובשירות ציבורי [תיקון: תשס"ה]

(א)

מי שעיסוקו במתן שירות ציבורי, בהפעלת מקום ציבורי או במקום ציבורי בהספקת מוצר, לא
יפלה אדם מחמת מוגבלותו בכל אחד מאלה, לפי העניין:

(1)

לא יסרב –

(א)

לאפשר לו גישה למקום ציבורי או לחלק ממנו;

(ב)

לתת לו שירות ציבורי;

(ג)

לספק לו מוצר;

(ד)

לאפשר לו שימוש בשירות ציבורי או הנאה משירות ציבורי;

(2)

לא יקבע תנאים שלא ממין העניין המונעים או המגבילים, במישרין או בעקיפין, שימוש בשירות ציבורי או במקום ציבורי, או הנאה משירות ציבורי, ממקום ציבורי או בהספקת מוצר;

(3)

לא ייתן שירות ציבורי ולא יספק מוצר בתנאים הנפלים מאלה שבהם הוא ניתן בדרך כלל.

(ב)

לא ייחשב מקום או שירות כמקום או שירות שאינו עומד לשימוש כלל הציבור או חלק בלתי מסוים ממנו, בשל שלילת השימוש בו מחמת הפליה אסורה כאמור בסעיף זה.

(ג)

אין חאים הפליה לפי סעיף זה כאשר הדבר מתחייב מאופיו או ממהותו של המקום הציבורי או השירות הציבורי.

(ד)

אין בסימן זה כדי לחייב ביצוע התאמות נגישות.

[תיקון: תשס"ה]

סימן ג': מקום ציבורי – נגישות

19ז.

מקום ציבורי – מהו[תיקון: תשס"ה]

בסימן זה ובסימן ה' –

"מקום ציבורי" – אחד מאלה:

(1)

מקום או חלק ממקום, המפורט בתוספת הראשונה, העומד לשימוש של כלל הציבור או חלק בלתי מסוים ממנו;

(2)

מקום שבו ניתן שירות ציבורי כהגדרתו בסעיף 19;

"מקום ציבורי קיים" – אחד מאלה:

(1)

מקום ציבורי שהוא בנין שההיתר לבנייתו או לשימוש בו כמקום ציבורי ניתן לפני כניסתו לתוקף של תקנות שיתקין שר הפנים לפי סעיף 1158 לחוק התכנון והבניה;

(2)

מקום ציבורי מסוים שאינו בנין, אשר היה קיים במקום כאמור, לפני מועד כניסתו לתוקף של תקנות שיתקין שר המשפטים לפי סעיף 19ט (בסימן זה המועד הקובע);

n.19.

נגישות מקום ציבורי[תיקון: תשס"ה]

(א)

מקום ציבורי יהיה נגיש לאנשים עם מוגבלות, בהתאם להוראות לפי סימן זה או להוראות הנגישות לפי חוק התכנון והבניה, לפי העניין.

(ב)

מי שאחראי למקום ציבורי לפי סעיף קטן (ג), יבצע התאמות נגישות לאנשים עם מוגבלות לפי סימן זה או לפי הוראות הנגישות לפי חוק התכנון והבניה, לפי העניין, וידאג לאחזקתן התקינה של התאמות אלה.

(ג)

חובת הנגישות לעניין מקום ציבורי לפי סעיף זה –

(1)

לעניין התאמות נגישות הדרשות היתר כמשמעותו בסעיף 145(א) לחוק התכנון והבניה, תחול על הבעלים; הושכר המקום הציבורי בשכירות שחל עליה חוק הגנת הדייר [נסח משולב], התשל"ב-1972 (בסעיף זה – חוק הגנת הדייר) ישלם הדייר לבעל הבית מחצית מעלות ביצוע התאמות הנגישות; שר הבינוי והשיכון, באישור הממשלה והוועדה, רשאי לקבוע שיעורי השתתפות שונים בתוך שנה מיום פרסומו של חוק זה; בסעיף זה, "דייר", "בעל בית" – כהגדרתם בחוק הגנת הדייר;

(2)

לעניין התאמות נגישות אשר אינן דורשות היתר בניה כאמור בפסקה (1), תחול על הבעלים, ואולם אם המקום הציבורי מוחזק או מופעל בידי מי שאינו הבעלים – חובת הנגישות תחול על המחזיק או המפעיל של המקום הציבורי.

(ד)

על אף האמור בכל דין או הסכם, המחזיק, המפעיל או הבעלים של מקום ציבורי, הכל לפי העניין, חייב לאפשר למי שחלה עליו חובה בהתאם להוראות לפי סימן זה לבצע התאמות נגישות במקום הציבורי.

(ה)

(1)

לא יפעיל אדם מקום ציבורי אלא אם כן בוצעו במקום התאמות הנגישות בהתאם להוראות פרק זה או פרק ה'1א לחוק התכנון והבניה;

(2)

על אף האמור בכל דין, לא ביצע הבעלים התאמות נגישות לפי פרק זה או לפי פרק ה'1א לחוק התכנון והבניה, רשאי השוכר לבטל את חוזה השכירות, לא ייחשב למפר החוזה, ולא יחויב בפיצוי בשל הביטול.

(i)

בסעיף זה –

"בעלים" – הבעלים, ואם יש חוכר לחרות, החוכר לחרות ולמעט דייר;

"חוכר לחרות" – חוכר לחרות כמשמעותו בחוק המקרקעין, התשכ"ט-1969, לרבות ברשות, בין בהרשאה לתקופה אחת ובין בהרשאה מתחדשת, לתקופה העולה על עשרים וחמש שנים.

19ט.

תקנות נגישות [תיקון: תשס"ה, תש"ע, תשע"ב]

(א)

לענין מקומות ציבוריים קיימים ומקומות ציבוריים שאינם בנינים, שהוקמו לאחר המועד הקובע, יקבע שר המשפטים הוראות בדבר התאמות הנגישות הנדרשות, בין בדרך כלל ובין לסוגי מקומות, כדי לאפשר לאדם עם מוגבלות, נגישות במקום באופן סביר בהתחשב בתקן ישראלי; תקנות לפי פסקה זו יכללו, בין השאר, הוראות בדבר –

(1)

הנגשת צמתים, מדרכות, גשרים, מנהרות ומעברים אחרים בשטח המקום הציבורי ולרבות הנגשת המעברים ממקומות החניה כאמור בפסקה (2);

(2)

הקצאת מקומות חניה לאנשים עם מוגבלות, מכלל מקומות החניה הקיימים או המתוכננים, לפי העניין, בשטח המקום הציבורי.

(ב)

בתקנות לפי סעיף קטן (א) רשאי השר לקבוע פטור מלא או חלקי מהתאמות הנגישות שקבע ובכלל זה דרישות מופחתות, לגבי סוגי מקומות ציבוריים קיימים שקבע, כולם או חלקם, אם מתקיים אחד מאלה:

(1)

הפטור או הדרישות המופחתות מתחייבים כדי למנוע פגיעה מהותית באופיו המיוחד של המקום, לרבות ייחודו בשל ערכי ארכיאולוגיה, אדריכלות או טבע;

(2)

ביצוע התאמת הנגישות יהווה נטל כבד מדי.

(ג)

בתקנות לפי סעיף זה –

(1)

ייקבעו הוראות לעניין החלה בהדרגה של הוראות הנגישות שבתקנות כאמור, ככל שהן חלות על רשות ציבורית, לתקופה שלא תעלה על 12 שנים מהיום הקובע ואולם לעניין רשות ציבורית המנויה בטור א' בתוספת השלישית ייקבעו הוראות לעניין החלה בהדרגה כאמור, עד למועד הנקוב בטור ב' בתוספת השלישית שבו תחול חובת הנגישות במלואה לעניין אותה רשות ציבורית;

(2)

יכול שייקבעו הוראות לעניין החלה בהדרגה של הוראות הנגישות שבתקנות כאמור, ככל שהן חלות על מי שאינם רשות ציבורית, לתקופה שלא תעלה על 11 שנים מהיום הקובע;

הוראות כאמור בפסקאות (1) ו-(2) ייקבעו בהתחשב, בין השאר, בכל אחד מאלה:

(1)

סוג או אופי המקום החייב בהנגשה;

(2)

סוג או אופי השירות הניתן במקום הציבורי החייב בהנגשה;

(3)

היקף המקומות או השירותים החייבים בהנגשה בידי אותו הגוף;

(4)

סוגי התאמות הנגישות.

לא נקבעה החלה הדרגתית, תחול חובת הנגישות במלואה לא יאוחר מיום כ"ג בחשון התשע"ט (1 בנובמבר 2018) לעניין רשות ציבורית, למעט רשות ציבורית המנויה בטור א' בתוספת השלישית, ולעניין רשות ציבורית כאמור – לא יאוחר מהמועד הנקוב בטור ב' בתוספת השלישית לעניין אותה רשות ציבורית ולא יאוחר מיום י"ב בחשון התשע"ח (1 בנובמבר 2017) לעניין מי שאינם רשות ציבורית; בסעיף קטן זה, "היום הקובע" – יום פרסום התקנות הראשונות לפי סעיף זה, או י' בחשון התשס"ז (1 בנובמבר 2006), המוקדם מבניהם.

(1ג)

שר המשפטים רשאי, באישור הוועדה, להוסיף, בצו, רשות ציבורית לטור א' בתוספת השלישית ובטור ב' לצדה – את המועד שבו תחול חובת הנגישות במלואה לענין אותה רשות ציבורית, ובלבד שהמועד האמור לא יהיה מאוחר מיום כ"ו בחשוון התשפ"ב (1 בנובמבר 2021) ושצו כאמור יוגש לאישור הוועדה עד יום כ"ד בחשוון התשע"א (1 בנובמבר 2010).

(ד)

לענין מקומות ציבוריים שאינם בנינים, שיוקמו כמקומות ציבוריים כאמור לאחר המועד הקובע, יהיו לשר המשפטים הסמכויות לקבוע הוראות לענין פטור מלא או חלקי או דרישות מופחתות, הנתונות לשר הפנים לפי סעיף 1158(ד)(2) לחוק התכנון והבניה.

(ה)

פטור או דרישות מופחתות בדבר נטל כבד מדי, שנקבעו לפי סעיפים קטנים (ב)(2) ו-(ד), לא יחולו על –

(1)

מקום ציבורי שהאחראי לו על פי סימן זה הוא רשות ציבורית;

(2)

חובה שחלה לפי חוק התכנון והבניה, טרם כניסתו לתוקף של התקנת לפי סעיף קטן (א).

(ו)

תקנות לפי סעיף זה יותקנו לאחר התייעצות עם הנציב ועם ארגונים העוסקים בקידום זכויותיהם של אנשים עם מוגבלות, בהתאם לעקרונות היסוד ולמטרותיו של חוק זה, ובאישור הוועדה.

(ז)

שר המשפטים רשאי להוסיף בצו מקום על רשימת המקומות הציבוריים המנויים בתוספת הראשונה.

(ח)

תקנות לפי סעיף זה החלות על רשות מקומית, ייקבעו בהסכמת שר הפנים.

(ט)

סעיף זה לא יחול לגבי מקום ציבורי שחל עליו סימן ו', סימן ז', או סימן ט'.

(י)

תקנות ראשונות לפי סעיף קטן (א) יוגשו לאישור הוועדה לא יאוחר מיום ג' באייר התשס"ו (1 במאי 2006) ויאושרו על ידי הוועדה עד ליום י' בחשוון התשס"ז (1 בנובמבר 2006).

[תיקון: תשס"ה]

סימן ד': שירות ציבורי – נגישות

19.

שירות ציבורי – מהו[תיקון: תשס"ה]

בסימן זה ובסימן ה' –

"שירות ציבורי" – אחד מאלה:

(1)

שירות הניתן לציבור או לחלק בלתי מסוים ממנו בידי גוף ציבורי או במקום ציבורי כהגדרתו בסימן ג';

(2)

שירות מהשירותים המפורטים בתוספת השנייה המיועד לכלל הציבור או לחלק בלתי מסוים ממנו;

19יא.

נגישות שירות ציבורי[תיקון: תשס"ה]

(א)

שירות ציבורי יהיה נגיש לאנשים עם מוגבלות, בהתאם להוראות לפי סימן זה.

(ב)

מי שאחראי להספקת שירות ציבורי יבצע התאמות נגישות לאנשים עם מוגבלות לפי סימן זה.

19יב.

תקנת נגישות לעניין שירות ציבורי [תיקון: תשס"ה, תשע"ב, תשע"ג]

(א)

לעניין שירותים ציבוריים, יקבע שר המשפטים הוראות בדבר התאמות הנגישות הנדרשות, בין בדרך כלל ובין לסוגים של שירותים ציבוריים, כדי לאפשר לאדם עם מוגבלות נגישות באופן סביר; תקנת לפי סעיף זה יכלול, בין השאר, הוראות בדבר נגישות מידע המופק במסגרת שירות ציבורי, וכן בדבר התקנת אמצעי עזר והספקת שירותי עזר.

(ב)

בתקנות לפי סעיף קטן (א) רשאי שר המשפטים, לקבוע פטור מלא או חלקי מהתאמות הנגישות שקבע ובכלל זה דרישות מופחתות, לגבי סוגי שירותים ציבוריים שקבע, כולם או חלקם, אם מתקיים אחד מאלה:

(1)

הפטור או הדרישות המופחתות מתחייבים כדי למנוע פגיעה מהותית באופיו המיוחד של השירות הציבורי;

(2)

ביצוע התאמות נגישות בשירות יהווה נטל כבד מדי.

(ג)

בתקנות לפי סעיף זה –

(1)

ייקבעו הוראות לענין החלה בהדרגה של הוראות הנגישות שבתקנות כאמור, ככל שהן חלות על רשות ציבורית, לתקופה שלא תעלה על 12 שנים מהיום הקובע;

(2)

יכול שייקבעו הוראות לענין החלה בהדרגה של הוראות הנגישות שבתקנות כאמור ככל שהן חלות על מי שאינו רשות ציבורית, לתקופה שלא תעלה על 11 שנים מהיום הקובע;

הוראות כאמור בפסקאות (1) ו-(2) ייקבעו בהתחשב, בין השאר, בבל אחד מאלה:

(1)

סוג או אופי השירות החייב בהנגשה;

(2)

היקף המקומות או השירותים החייבים בהנגשה על ידי אותו הגוף;

(3)

סוגי התאמות הנגישות.

לא נקבעה החלה הדרגתית, תחול חובת הנגישות במלואה לא יאוחר מיום כ"ג בחשון התשע"ט (1 במבמבר 2018) לענין רשות ציבורית, ולא יאוחר מיום י"ב בחשון התשע"ח (1 במבמבר 2017) לענין מי שאינו רשות ציבורית; בסעיף קטן זה, "היום הקובע" – יום פרסום התקנות הראשונות לפי סעיף זה, או י' בחשון התשס"ז (1 במבמבר 2006), המוקדם מבניהם.

(ד)

(1)

בעל רישיון יבצע התאמות נגישות לאנשים עם מוגבלות לשירותי בזק ולמתקני בזק לפי סימן זה;

(2)

על אף האמור בסעיף קטן (א), לענין שירותי בזק ומתקני בזק, יקבע שר התקשורת הוראות בדבר התאמות הנגישות הנדרשות כדי לאפשר לאדם עם מוגבלות נגישות סבירה לשירותים

ומיתקנים כאמור; לעניין זה, יהיו לשר התקשורת הסמכויות הנתונות לשר המשפטים לפי סעיף קטן (ב); ההתאמות כאמור יכול שייקבעו לפי סוגים של שיחותי בזק ויכול שייקבעו גם לפי סוגים של מתקני בזק.

(ה)

(1)

מי שעיסוקו בהשכרת רכב ממני פרטי, שבבעלותו או בהחזקתו 100 כלי רכב לפחות, יחזיק לפחות שני כלי רכב, המותאמים לנהיגה בידי אדם עם מוגבלות, ולפחות שני כלי רכב נוספים, המותאמים להסעתו של אדם עם מוגבלות;

(2)

מי שעיסוקו בהשכרת אוטובוסים וכלי רכב אחרים, יעמיד להשכרה כלי רכב נגישים לאנשים עם מוגבלות תמורת מחיר זהה למחירו של כלי רכב שאינו נגיש כאמור.

(3)

שר התחברה יתקין תקנות להסדרת הנגישות לפי הוראות סעיף קטן זה.

(ו)

הוראות סעיפים קטנים (ב)(2) ו-(ד) בדבר נטל כבד מדי לא יחולו לגבי שיחות ציבורי הניתן בידי רשות ציבורית.

(ז)

תקנות לפי סעיף זה יותקנו לאחר התייעצות עם הנציב ועם ארגונים העוסקים בקידום זכויותיהם של אנשים עם מוגבלות, ולעניין שיחותי בזק גם עם בעלי רישיונות הנוגעים בדבר, בהתאם לעקרונות היסוד ולמטרותיו של חוק זה, בהתחשב בהוראות תקן ישראלי ובאישור הוועדה.

(ח)

היה השיחות באחריותו של שר אחר, יתקין שר המשפטים תקנות כאמור, לאחר התייעצות גם עם אותו שר, לפי העניין.

(ט)

שר המשפטים רשאי להוסיף בצו שיחות על רשימת השיחותי הציבוריים המנויים בתוספת השנייה.

(י)

סעיף זה לא יחול לגבי שיחות ציבורי שחל עליו סימן ו', סימן ז' או סימן י'.

(יא)

תקנות ראשונות לפי סעיפים קטנים (א), (ד) ו-(ה) יוגשו לאישור הוועדה לא יאוחר מיום ג' באייר התשס"ו (1 במאי 2006) ואושרו על ידי הוועדה עד ליום י' בחשון התשס"ז (1 בנובמבר 2006).

[תיקון: תשס"ה]

סימן ה': סייגים לחובת הנגישות

19.ג.

פטור מסוים מביצוע התאמת נגישות [תיקון: תשס"ה]

(א)

מי שחייב בביצוע התאמות נגישות לפי הוראות פרק זה במקום ציבורי קיים או בשירות ציבורי, יהיה פטור, בכפוף להוראות פרק זה, מביצוע התאמת נגישות מסוימת, אם מתקיים אחד מאלה:

(1)

התאמת הנגישות אינה ניתנת לביצוע מסיבות הנדסיות ומורשה לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה אישר זאת;

(2)

התאמת הנגישות מטילה נטל כבד מדי בהתחשב בין השאר בכל אחד מאלה, לפי העניין –

(א)

סוג השירות או המקום;

(ב)

היקף הפעילות לרבות היקף האוכלוסייה הנדרשת לשירות או למקום;

(ג)

טיב התאמת הנגישות ועלות התאמת הנגישות;

(ד)

קיומם של מקורות מימון חיצוניים וממלכתיים לביצוע התאמת הנגישות;

(ה)

קיומן של חלופות לאותו שירות או מקום, הניתנות בידי אותו גורם, בקרבת מקום ושהן נגישות על פי פרק זה;

(i)

היקף מחזור ההכנסות או שיעור הרווח של מי שאחראי לביצוע התאמות הנגישות על פי הוראות פרק זה;

(3)

התאמת הנגישות פוגעת באופן מהותי באופיו המיוחד של המקום, בשל ערכי היסטוריה, ארכיאולוגיה, אדריכלות או טבע;

(4)

התאמת הנגישות מחייבת שינוי יסודי במהותו של מקום ציבורי קיים או של שירות ציבורי.

(ב)

מי שחייב בביצוע התאמות נגישות לפי הוראות פרק זה במקום ציבורי שאינו בנין, שהוקם כמקום כאמור לאחר כניסתו לתוקף של התקנת לפי סעיף 19ט(א), פטור מהתקנת מעלית או מביצוע התאמת נגישות אחרת שעלותה גבוהה שקבע שר המשפטים, באישור הוועדה, אם קבע הנציב כי ההתאמה תטיל עליו נטל כבד מדי לפי סעיף קטן (א)(2) למעט פסקה (ה).

(ג)

מי שחייב בביצוע התאמות נגישות לפי הוראות פרק זה במקום ציבורי קיים או בשירות ציבורי, יהיה פטור מביצוע התאמת נגישות מסוימת, אם קבע הנציב כי ביצוע ההתאמה עלול להביא להתמוטטות כלכלית של מי שחייב בביצוע ההתאמות כאמור.

19ג1.

פטור מסוים – הוראות מיוחדות [תיקון: תשס"ה, תשע"ד, תשע"ה]

(א)

הוראות סעיף 19ג(א)(2), (ב) ו-(ג) לא יחולו לגבי –

(1)

מקום ציבורי, המופעל או מוחזק בידי רשות ציבורית;

(2)

שירות ציבורי הניתן בידי רשות ציבורית;

(3)

חובה שחלה לפי חוק התכנון והבניה, טרם כניסתו לתוקף של התקנות לפי סעיף קטן 19ט(א);

(4)

התאמה במקום ציבורי או בשירות ציבורי אם מי שחייב בביצועה פעל לגביה בחוסר תום לב.

(ב)

על אף האמור בסעיף קטן (א), הנציב רשאי ליתן לרשות ציבורית פטור מביצוע התאמת נגישות מסוימת לעניין מקום ציבורי שהיא מפעילה או מחזיקה או לעניין שירות ציבורי שהיא נותנת,

מחמת חוסר סבירות תקציבית כלכלית; ואולם לא יקבע הנציב פטור כאמור לגבי כל אחד מאלה:

(1)

גוף ציבורי, המנוי בפסקאות (1) עד (4), (9) ו-(10) בהגדרה "גוף ציבורי" בסעיף 5;

(2)

מוסד חינוכי רשמי כמשמעותו בסעיף 19ל"ב ושירות החינוך הניתן על ידו;

(3)

מקום ציבורי שבו ניתן שירות בריאות ממלכתי כהגדרתו בסעיף 19טו;

(4)

בנק ישראל, יד ושם, מגן חוד אדום, המוסד לביטוח לאומי, מכון התקנים, רשות החוואר, רשות שדות התעופה, תאגיד השידור הישראלי, הרשות השנייה לטלוויזיה ולרדיו ושירות התעסוקה.

19יד.

התאמות נגישות חלופיות [תיקון: תשס"ה]

הוכיח מי שאחראי למקום ציבורי או מי שעיסוקו במתן שירות ציבורי לפי העניין כי מתקיימת הוראה מהוראות סעיף 19יג(א), (ב) או (ג), 19כט(1), (ג) או 19לא(ג) או הוראות מכוח סעיפים 19ט(ב), (2), 19ט(ד), 19יב(ב), (2), 19יב(ד), או 19יז(ב), יבצע התאמות נגישות חלופיות, ככל שנקבעו בתקנות או שנקבעו לעניין פטור מסוים לפי סעיף 19יג, לרבות מעבר למקום אחר, שהן סבירות בנסיבות העניין.

19יד1.

פטור בידי הנציב [תיקון: תשס"ה]

הנציב רשאי לקבוע פטור מלא או חלקי מביצוע התאמת נגישות מסוימת בהתאם לסעיף 19יג וכן לקבוע חובת ביצוע התאמות נגישות חלופיות שהן סבירות בנסיבות העניין, והכל כאמור בסימן זה.

[תיקון: תשס"ה]

סימן ו': שירות בריאות ומקום ציבורי שבו ניתן שירות בריאות – נגישות

19טו.

הגדרות [תיקון: תשס"ה]

בסימן זה –

"חוק ביטוח בריאות" – חוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994;

"נותני שירותים" – כמשמעותם בסעיף 21 לחוק ביטוח בריאות;

"קופת חולים" – כהגדרתה בסעיף 2 לחוק ביטוח בריאות;
"שירות בריאות ממלכתי" – שירות בריאות הניתן לפי חוק ביטוח בריאות.

19טז.

נגישות בריאות [תיקון: תשס"ה]

שירות בריאות ומקום שבו ניתן שירות בריאות יהיו נגישים בהתאם להוראות סעיפים 19ח ו-19יא ובהתאם להוראות לפי סימן זה.

19ז.

תקנת נגישות לעניין שירותי בריאות ומקום שבו ניתן שירות בריאות [תיקון: תשס"ה]

(א)

שר הבריאות יקבע הוראות בדבר התאמות הנגישות הנדרשות, בין בדרך כלל ובין לסוגים, כדי לאפשר לאדם עם מוגבלות, נגישות באופן סביר לשירותי בריאות ולמקומות ציבוריים קיימים, כהגדרתם בסעיף 19ז, שבהם ניתנים שירותי בריאות.

(ב)

בתקנות לפי סעיף קטן (א) רשאי השר לקבוע פטור מלא או חלקי מהתאמות הנגישות שקבע ובכלל זה דרישות מופחתות, לגבי כל אחד מהמפורטים בפסקאות (1) ו-(2), אם ביצוע התאמת הנגישות מהווה נטל כבד מדי –

(1)

סוג שירות בריאות שאינו שירות בריאות ממלכתי, לגבי כולו או חלקו;

(2)

סוג המקום הציבורי שבו ניתן שירות כאמור, לגבי כולו או חלקו.

19ח.

נטל כבד מדי – אי-תחולת פטור [תיקון: תשס"ה]

הוראות סעיף 19ג(א)(2) לא יחולו לגבי מקום ציבורי שבו ניתן שירות בריאות ממלכתי או לגבי שירות בריאות ממלכתי.

19ט.

תכנית הנגשה והתאמה [תיקון: תשס"ה]

כל בית חולים וכל קופת חולים וכן ספק שירותי בריאות גדול אחר שקבע שר הבריאות לפי סעיף 19ט (בסימן זה – ספקי שירותים גדולים), יגישו לשר הבריאות תכנית המפרטת את דרכי הנגשתם של שירותי הבריאות הניתנים על ידם, ושל מקומות ציבוריים שבהם ניתנים שירותי בריאות, עד תום שישה חודשים מיום פרסום התקנות לפי סעיף 19ז; התכנית תיערך

בהתייעצות עם מורשה לנגישות השירות ומורשה לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה, לפי העניין, ובאישורם.

19כ.

החלה הדרגתית [תיקון: תשס"ה]

(א)

הוראות הנגישות לפי סימן זה, לענין שירות בריאות הניתן על ידי ספק שירותים גדול או לענין מקום ציבורי שבו ניתן שירות בריאות כאמור, יוחלו בהדרגה, במשך אחת עשרה שנים, שתחילתן לא יאוחר מיום י"ג באייר התשס"ז (1 במאי 2007) וסופה לא יאוחר מיום ט"ז באייר התשע"ח (1 במאי 2018) (בסימן זה – תקופת הביניים) לפי צו שיקבע שר הבריאות עד ליום י"ג באייר התשס"ז (1 במאי 2007); ההחלה ההדרגתית תיקבע בפריסה שווה בכל אחת מאחת עשרה השנים, בהתחשב בתכניות לפי סעיף 19ט, ככל שהוגשו; בקביעת הפריסה לפי סעיף זה רשאי השר להביא בחשבון את סוג השירות, היקף פעילותו, האזור שבו הוא ניתן, סוג המוגבלות וקיומן של חלופות נגישות באזור מסוים.

(ב)

בתקופת הביניים, יספקו קופות החולים למבטחים עם מוגבלות שירותי בריאות שהם נגישים על פי הוראות פרק זה במקומות ציבוריים שהם נגישים כאמור, בין בעצמן או באמצעות נותני שירותים שעמם התקשרו, ובין על ידי הפניית המבטחים לקבלת שירותים באמצעות קופת חולים אחרת.

(ג)

שר הבריאות, רשאי להאריך את תקופת הביניים לגוף מסוים החייב בביצוע התאמות נגישות לפי סימן זה, לתקופה נוספת אחת שלא תעלה על שנתיים, אם נוכח שלא יוכל היה להשלים את ביצוע ההנגשה על פי הצו שהוצא לפי סעיף קטן (א), במאמצים ראויים.

(ד)

לא נקבע צו לפי סעיף קטן (א), תחול חובת הנגישות לפי סימן זה במלואה, לא יאוחר מיום ט"ז באייר התשע"ח (1 במאי 2018).

19כא.

התייעצות ואישור הוועדה [תיקון: תשס"ה]

(א)

תקנת לפי סעיף 19ז וצו לפי סעיף 19כ ייקבעו בהתייעצות עם ספקי שירותים גדולים, ארגונים שמייצגים בעלי מקצועות רפואה, עם הנציבות ועם ארגונים העוסקים בקידום זכויותיהם של אנשים עם מוגבלות ובהתחשב בהוראות תקן ישראלי, לפי העניין, ובהתאם לעקרונות היסוד ולמטרתיו של חוק זה;

(ב)

תקנות ראשונות לפי סעיף קטן (1) יוגשו לאישור הוועדה עד יום ג' באייר התשס"ו (1 במאי 2006), ויאשרו על ידי הוועדה עד יום י' בחשוון התשס"ז (1 בנובמבר 2006).

19כב.

דיווח לשר [תיקון: תשס"ה]

ספקי שירותים גדולים יגישו מדי שנה לשר הבריאות דיווח בדבר הנגשת שירותי בריאות ומקומות שבהם ניתנים שירותי בריאות שבאחריותם, שבוצעה במהלך השנה החולפת, בתקופת הביניים או בתקופת ההארכה, לפי סעיף 19כ"ג, כמתחייב לפי הוראות סימן זה.

19כג.

דיווח לוועדה [תיקון: תשס"ה]

שר הבריאות יגיש מדי שנה לוועדה דיווח בדבר התקדמות הנגשת שירותי הבריאות והמקומות שבהם ניתנים שירותי בריאות, שבוצעה במהלך השנה החולפת, כמתחייב על פי הוראות לפי סימן זה.

19כד.

פרסום [תיקון: תשס"ה]

ספקי שירותים גדולים יפרסמו את שירותי הבריאות והמקומות שבהם ניתנים שירותי בריאות שבאחריותם, הנגישים לאנשים עם מוגבלות; שר הבריאות יקבע הוראות בדבר דרך הפרסום.

19כה.

סייג [תיקון: תשס"ה]

לאחר תום התקופה הנקובה בסעיף 19כ, לא תיתן קופת חולים שירות בריאות ממלכתי, בין בעצמה ובין באמצעות מותני שירותים, אלא אם כן מתקיימות בשירות הבריאות ובמקום שבו ניתן שירות הבריאות הוראות הנגישות לפי סימן זה או לפי סעיף 1158 לחוק התכנון והבניה, לפי העניין, באופן סביר.

19כו.

תחולה לגבי ספק שירותים גדול [תיקון: תשס"ה]

שר הבריאות יקבע את ספקי השירותים הגדולים שחלות עליהם החובות לפי סעיפים 19יט, 19כב ו-19כד לחוק זה בהתחשב בהיקף פעילותו של נתן השירותים וכן בהיקף האוכלוסייה שאותה הוא משרת.

[תיקון: תשס"ה]

סימן ז': מוסדות חינוך, מוסדות על-תיכונים, שירותי חינוך והשכלה – נגישות

[תיקון: תשס"ה]

חלק א': מוסדות על-תיכונים

19כז.

הגדרות [תיקון: תשס"ה]

בחלק זה –

"מוסד על-תיכונים" –

(1)

מוסד שהוכר על ידי המועצה להשכלה גבוהה לפי סעיף 9 לחוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958 (בחוק זה – חוק המועצה להשכלה גבוהה);

(2)

מוסד שניתן לו היתר או אישור לפי סעיף 21א לחוק המועצה להשכלה גבוהה;

(3)

שלוחה או סניף של מוסד להשכלה גבוהה מחוץ לישראל הפועלים ברישיון המועצה להשכלה גבוהה לפי סעיף 25ג לחוק המועצה להשכלה גבוהה;

(4)

מוסד שהתואר שהוא מעניק הוכר לפי סעיף 28א לחוק המועצה להשכלה גבוהה;

(5)

מוסד על-תיכונים להשכלה מקצועית, טכנית, תורנית או דתית.

19כח.

גישות מוסדות על-תיכונים [תיקון: תשס"ה]

מוסדות על-תיכונים ושירותי השכלה הניתנים בידי מוסדות אלה יהיו נגישים בהתאם להוראות סעיפים 19ח ו-19יא ובהתאם להוראות לפי חלק זה.

19כט.

תקנת גישות למוסדות על-תיכונים [תיקון: תשס"ה]

שר החינוך התרבות והספורט (בחוק זה – שר החינוך) ושר התעשייה המסחר והתעסוקה, לפי העניין, יקבעו הוראות בדבר התאמות הנגישות הנדרשות, בין בדרך כלל ובין לסוגי מוסדות, כדי לאפשר לאדם עם מוגבלות, נגישות באופן סביר למקומות ציבוריים קיימים שהם מוסדות על-תיכונים, ולשירותי השכלה הניתנים בידי מוסדות אלה, לרבות התקנת אמצעי עזר ושירותי עזר.

19כט1.

פטור מסוים מביצוע התאמת גישות [תיקון: תשס"ה]

מי שחייב בביצוע התאמת נגישות לפי סימן זה במקום ציבורי קיים שהוא מוסד על-תיכוני יהיה פטור מביצוע התאמת נגישות מסוימת אם קבע הנציב אחד מאלה:

(1)

התאמת הנגישות אינה ניתנת לביצוע מסיבות הנדסיות, ומורשה לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה אישר זאת;

(2)

התאמת הנגישות פוגעת באופן מהותי באופיו המיוחד של המקום, בשל ערכי היסטוריה, ארכיאולוגיה, אדריכלות או טבע;

(3)

לענין מוסד על-תיכוני המנוי בפסקאות (3) ו-(5) להגדרה מוסד על-תיכוני – התאמת הנגישות מטילה נטל כבד מדי.

ל19.

תכנית הנגשה והתאמה [תיקון: תשס"ה, תשע"ד]

בעל מוסד על-תיכוני יגיש לשר החינוך ולשר התעשייה המסחר והתעסוקה, לפי העניין, תכנית המפרטת את דרכי הנגשתו והתאמתו של המוסד העל-תיכוני ושירותי ההשכלה הניתנים על ידו, עד תום שישה חודשים מיום פרסום תקנות לפי סעיף 19 כט החלות על אותו מוסד; התכנית תיערך בהתייעצות עם מורשה לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה ומורשה לנגישות השירות, ובאישורם.

ל19א.

החלה הדרגתית [תיקון: תשס"ה, תשע"ד]

(א)

הוראות הנגישות לענין נגישות מוסדות על-תיכוניים ושירותי ההשכלה הניתנים על ידיהם, לפי חלק זה, יוחלו בהדרגה, במשך תקופה שתחילתה לא יאוחר מיום ב' בתשרי התשס"ט (1 באוקטובר 2008) וסופה לא יאוחר מיום כ"ג בחשוון התשע"ט (1 בנובמבר 2018) לענין רשות ציבורית, ולא יאוחר מיום י"ב בחשוון התשע"ח (1 בנובמבר 2017) לענין מי שאינו רשות ציבורית (בחלק זה – תקופת הביניים); עד תום 12 חודשים מיום פרסום תקנות לפי סעיף 19 כט יקבעו שר החינוך ושר התעשייה המסחר והתעסוקה, לפי העניין, בצא, את ההחלה ההדרגתית של הוראות הנגישות כאמור, על המוסדות שעליהם חלות התקנות בהתחשב בתכניות לפי סעיף 19 ל ככל שהוגשו; בקביעת ההחלה ההדרגתית לפי סעיף זה רשאי השר להביא בחשבון את היקף פעילותו של השירות, האזור שבו הוא ניתן, סוג המגבלות וקיומן של חלופות נגישות באזור מסוים.

(ב)

עד תום תקופת הביניים, מוסדות על-תיכוניים יבצעו התאמות נגישות, באופן סביר, בעבור סטודנט עם מוגבלות, לפי העניין, הלומד במקום כאמור או העומד ללמוד בו, בהתייעצות עם

מורשה לנגישות השירות ומורשה לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה, לפי העניין; שר החינוך יפרסם מידע לציבור ולמוסדות העל-תיכוניים בדבר הזכויות על פי סעיף זה, והדרכים למימושן.

(ג)

מי שחייב בביצוע התאמת נגישות לפי סעיף קטן (ב) יהיה פטור מביצוע אותה התאמה בתקופה שעד ליום ב' בתשרי התשס"ט (1 באוקטובר 2008), אם קבע הנציב כי ביצוע ההתאמה יטיל נטל כבד מדי.

(ד)

לא נקבע צו לפי סעיף קטן (א), תחול חובת הנגישות על פי חלק זה במלואה, לא יאוחר מיום מיום כ"ג בחשוון התשע"ט (1 במבמבר 2018) לענין רשות ציבורית, ולא יאוחר מיום י"ב בחשוון התשע"ח (1 במבמבר 2017) לענין מי שאינם רשות ציבורית.

19לא1.

התייעצות ואישור הוועדה [תיקון: תשס"ה]

(א)

תקנת לפי סעיף 19כט וצו לפי סעיף 19לא ייקבעו בהתייעצות עם המועצה להשכלה גבוהה, עם הנציבות ועם ארגונים העוסקים בקידום זכויותיהם של אנשים עם מגבלות, בהתחשב בהוראות התקן הישראלי, לפי העניין, ובהתאם לעקרונות היסוד ולמטרתיו של חוק זה.

(ב)

תקנת ראשונת לפי סעיף קטן (1) יוגשו לאישור הוועדה עד ליום ג' באייר התשס"ו (1 במאי 2006) ויאושרו בידי הוועדה עד ליום י' בחשון התשס"ז (1 במבמבר 2006).

19לא2.

דיווח לשר [תיקון: תשס"ה]

בעלים של מוסדות על-תיכוניים יגישו מדי שנה לשר החינוך ולשר התעשייה המסחר והתעסוקה, לפי העניין, דיווח בדבר הנגשת המוסדות ושירותי ההשכלה הניתנים בהם שבוצעה במהלך השנה החולפת במוסדותיהם, בתקופת הביניים, כמתחייב על פי הוראות חלק זה.

19לא3.

דיווח לוועדה [תיקון: תשס"ה]

שר החינוך ושר התעשייה המסחר והתעסוקה, לפי העניין, יגישו מדי שנה לוועדה דיווח בדבר התקדמות ההנגשה לפי חלק זה, שבוצעה במהלך השנה החולפת.

[תיקון: תשס"ה]

חלק ב': מוסדות חינוך ושירותי חינוך

19לב.

הגדרות [תיקון: תשס"ה]

בחלק זה –

"חוק לימוד חובה" – חוק לימוד חובה, התש"ט-1949;

"מוסד חינוך רשמי" – כהגדרתו בחוק לימוד חובה;

"מוסד חינוך" – מוסד חינוך רשמי, מוסד חינוך מוכר, מוסד חינוך פטור ומוסד לחינוך מיוחד;

"מוסד חינוך מוכר" – כהגדרתו בחוק לימוד חובה לרבות בית ספר הפועל ברישיון מכוח חוק פיקוח על בתי ספר, התשכ"ט-1969, ולמעט מוסד חינוך רשמי;

"מוסד חינוך פטור" – מוסד כמשמעותו בסעיף 5 בחוק לימוד חובה;

"מוסד לחינוך מיוחד" – כהגדרתו בחוק חינוך מיוחד, התשמ"ח-1998.

19לג.

נגישות מוסדות חינוך [תיקון: תשס"ה]

מוסדות חינוך ושירותי החינוך הניתנים על ידיהם יהיו נגישים בהתאם להוראות סעיפים 19 ח ו-19א ובכפוף להוראות לפי חלק זה.

19לג1.

תקנות נגישות במוסד חינוך [תיקון: תשס"ה]

לענין מקומות ציבוריים קיימים שהם מוסדות חינוך למעט גני ילדים, יקבע שר החינוך הוראות בדבר התאמות נגישות אלה בלבד:

(1)

בניית פיר מעלית בבנין מרכזי אחד;

(2)

בניית תא שירותים נגיש אחד לנשים ואחד לגברים בקומת הכניסה בבנין המרכזי.

19לג2.

תכנית הנגשה והתאמה [תיקון: תשס"ה]

בעלים של מוסדות חינוך יגישו לשר החינוך תכנית המפרטת את דרכי הנגשתו והתאמתו של מוסד החינוך ושירותי החינוך הניתנים על ידו, עד תום שישה חודשים מיום פרסום התקנות לפי סעיף 19לג1; התכנית תיערך בהתייעצות עם מורשה לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה ומורשה לנגישות השירות, ובאישורם.

3.לג19.

החלה הדרגתית [תיקון: תשס"ה]

(א)

הוראות הנגישות לעניין נגישות מוסדות חינוך ושירותי החינוך הניתנים על ידיהם, לפי סעיף 19לג1, יוחלו בהדרגה, במשך תקופה של שנים עשרה שנים, שתחילתה לא יאוחר מיום י"ג באייר התשס"ז (1 במאי 2007) וסופה לא יאוחר מיום כ"ו בניסן התשע"ט (1 במאי 2019) (בחלק זה – תקופת הביניים); עד ליום י"ג באייר התשס"ז (1 במאי 2007) יקבע שר החינוך בצו את ההחלה ההדרגתית של הוראות הנגישות כאמור, בפריסה שווה בכל אחת משתיים עשרה השנים בהתחשב בתכניות לפי סעיף 19לג2 ככל שהוגשו; בקביעת הפריסה לפי סעיף זה רשאי השר להביא בחשבון את היקף פעילותו של השירות, האזור שבו הוא ניתן, סוג המוגבלות וקיומן של חלופות נגישות באזור מסוים.

(ב)

לא נקבעו צווים לפי סעיף קטן (א), תחול חובת הנגישות על פי חלק זה במלואה, לא יאוחר מיום כ"ו בניסן התשע"ט (1 במאי 2019).

4.לג19.

התייעצות ואישור הוועדה [תיקון: תשס"ה]

(א)

תקמת לפי סעיפים 19לג1, 19לד וצו לפי סעיף 19לג3 ייקבעו בהתייעצות עם המרכז לשלטון מקומי, עם הנציבות ועם ארגונים העוסקים בקידום זכויותיהם של אנשים עם מוגבלות, בהתחשב בהוראות התקן הישראלי, לפי העניין, ובהתאם לעקרונות היסוד ולמטרותיו של חוק זה.

(ב)

תקמת ראשונת לפי סעיף קטן (1) יוגשו לאישור הוועדה עד ליום ג' באייר התשס"ו (1 במאי 2006) ויאושרו עד ליום י' בחשון התשס"ז (1 בנובמבר 2006).

5.לג19.

דיווח לשר [תיקון: תשס"ה]

בעלים של מוסדות חינוך יגישו מדי שנה לשר החינוך, דיווח בדבר הנגשת מוסדות חינוך ושירותי החינוך הניתנים על ידיהם שבוצעה במהלך השנה החולפת במוסדותיהם, בתקופת הביניים, כמתחייב על פי הוראות חלק זה.

6.לג19.

דיווח לוועדה [תיקון: תשס"ה]

שר החינוך יגיש מדי שנה לוועדה דיווח בדבר התקדמות ההנגשה לפי חלק זה, שבוצעה במהלך השנה החולפת.

נגישות פרטנית לתלמיד ולהורה [תיקון: תשס"ה, תשס"ח]

(א)

תלמיד עם מוגבלות זכאי לנגישות למקום שהוא מוסד חינוך או גן ילדים, לפי העניין, ולשירות חינוך הניתן על ידי אותו מוסד; בסעיף זה, "גן ילדים" – גן ילדים שהוא מוסד חינוך רשמי, גן ילדים בבעלות רשות חינוך מקומית או גן ילדים שחל עליו חוק החינוך המיוחד.

(ב)

שר החינוך יקבע הוראות בדבר התאמות הנגישות הנדרשות, בין בדרך כלל ובין לסוגי מוסדות, כדי לאפשר נגישות באופן סביר לתלמיד עם מוגבלות כאמור בסעיף קטן (א); תקנות לפי סעיף זה יכללו הוראות בדבר ביצוע התאמות נגישות בקשר לכל אחד מאלה:

(1)

התקנת מעלית נגישה בבניין מרכזי אחד, למעט לעניין גן ילדים;

(2)

בניית תא שיחות נגיש אחד לנשים ואחד לגברים בקומת הכניסה בבניין המרכזי;

(3)

הנגשת הכניסה למוסד החינוך ודרכי הגישה מהכניסה לבניין המרכזי, בין הבניין המרכזי למבנים הסמוכים ודרכי הגישה לחצר ולאולם הספורט ולרבות כבשים בדרכי הגישה;

(4)

אמצעי נגישות לאנשים עם מוגבלות בראיה ובשמיעה, לרבות התקנת אמצעי עזר ושיחות עזר;

(5)

התאמות נוספות הנדרשות כדי לאפשר לתלמיד נגישות באופן סביר במוסד החינוך או בגן הילדים בו הוא לומד.

(ג)

הורה של תלמיד, שהוא אדם עם מוגבלות, זכאי לנגישות במוסד החינוך או בגן הילדים שבו התלמיד לומד, והוראות סעיף קטן (ב) יחולו, בשינויים המחויבים; בפסקה זו, "הורה" – לרבות אפוטרופוס.

(ד)

מוסד חינוך וגן ילדים יבצע את התאמות הנגישות בעבור תלמיד הלומד במוסד החינוך, בעבור ילד הרשום במוסד החינוך והעתיד ללמוד בו ובעבור הורה כאמור בסעיף קטן (ג), מיד לאחר המועד שבו נדע לראשונה למוסד החינוך, או לגן הילדים, לפי העניין, על רישומו של התלמיד במקום.

(ה)

שר החינוך, באישור הוועדה, יקבע הוראות לענין –

(1)

חובת הרשם לברר, בעת הרישום של התלמיד, את הצורך בביצוע התאמות נגישות; בפסקה ז, "הרשם" – כמשמעותו בתקנות לימוד חובה וחינוך ממלכתי (רישום), התשי"ט-1959;

(2)

מועדים ליידוע הבעלים של מוסד החינוך או גן הילדים בדבר רישומו של התלמיד ובדבר הצורך בביצוע התאמות הנגישות, ומועדים לביצוע התאמות הנגישות בעבורו או בעבור הורהו, והכל כדי שביצוע ההתאמות יסתיים לפני תחילת הלימודים של התלמיד במוסד החינוך או בגן הילדים.

19לד1.

ביצוע התאמות נגישות במכרז מסגרת [תיקון: תשס"ה]

(א)

רשויות מקומיות, בין בעצמן ובין באמצעות מוסד ציבורי או גוף ארצי הקשור אליהן, יפרסמו מכרז לבחירת גורמים שאיתם יתקשרו לצורך ביצוע התאמות נגישות, במוסדות חינוך או בגני ילדים לפי סעיף 19לד.

(ב)

חלה על רשות מקומית או על כל גורם אחר, החייב על פי דין בחובת מכרז, חובה לבצע התאמות במוסד חינוך או בגן ילדים על פי חלק זה, רשאית הרשות, או אותו גורם אחר, להתקשר עם מי שנבחר במכרז על פי סעיף קטן (א); התקשר גוף לפי סעיף זה, יצא ידי חובתו לפי כל דין המחייב התקשרות במכרז.

19לד2.

בקשה להיתר בניה [תיקון: תשס"ה]

בעלים של כל מוסד חינוך וגן ילדים יגיש בקשה להיתר בניה לביצוע הוראות הנגישות לפי סעיפים 19לג1 וסעיף 19לד; הבקשה תוגש בתוך שנה מיום התקנת התקנות לפי סעיפים אלה.

19לד3.

שמירת דינים [תיקון: תשס"ה]

הוראות לפי חלק זה באות להוסיף ולא לגרוע מחובה שחלה לפי חוק התכנון והבניה, טרם כניסתן לתוקף של התקנות לפי סעיף 1158 לחוק התכנון והבניה.

[תיקון: תשס"ה]

סימן ח': חוזה ביטוח

19לה.

חוזה ביטוח [תיקון: תשס"ה]

(א)

מתן יחס שונה בחוזה ביטוח (בסימן זה יחס שונה) לא יהווה הפליה לפי פרק זה, אם הוא מבוסס על נתונים אקטואריים, נתונים סטטיסטיים, מידע רפואי, או מידע אחר, שהם אמינים ורלוונטיים להערכת הסיכון הביטוחי המסוים, ומתן יחס זה סביר בנסיבות העניין.

(ב)

מבטוח אשר שילם דמי ביטוח מוגדלים מחמת מוגבלותו שלא בהתאם להוראת סעיף קטן (א), זכאי להשבה בגובה ההפרש שבין דמי הביטוח ששילם, לבין דמי הביטוח שהיה משלם לולא ההפליה, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961, וזאת נוסף על כל סעד אחר.

(ג)

קרה מקרה הביטוח לפני שהמבטוח קיבל הפרש כאמור בסעיף קטן (ב) והמבטוח פעל שלא בתום לב, זכאי המבטוח לתגמולי ביטוח מוגדלים בשיעור יחסי, שהוא כחוס שבין דמי הביטוח ששולמו בפועל לבין דמי הביטוח שהיו משתלמים לולא ההפליה, וזאת נוסף על כל סעד אחר.

(ד)

קרה מקרה הביטוח לפני שהמבטוח קיבל הפרש כאמור בסעיף קטן (ב) והמבטוח פעל בתום לב, זכאי המבטוח לתגמולי ביטוח בתוספת תשלום ההפרש כאמור בסעיף קטן (ב), וזאת נוסף לכל סעד אחר.

(ה)

סירב מבטוח לבטח אדם עם מוגבלות, בניגוד להוראות סימן זה, וקרה מקרה ביטוח, רשאי בית המשפט לפסוק לאדם כאמור פיצוי שלא יעלה על שיעורי תגמולי הביטוח שהיו מגיעים לו לולא הסירוב לבטח, בניכוי דמי הביטוח שהיה משלם, אילולא הסירוב כאמור, אם התקיימו כל אלה:

(1)

האדם פנה למפקח על הביטוח כמשמעותו בחוק הפיקוח על עסקי ביטוח, התשמ"א-1981 (בסימן זה – המפקח על הביטוח), בתוך 30 ימים ממועד שנודע לו על הסירוב מחמת המוגבלות, ובלבד שפנה למפקח לפני שקרה מקרה הביטוח; קבע המפקח שההפליה מותרת, ובלבד שהאדם ערער לבית המשפט בתוך 45 ימים מיום קבלת ההודעה על ההחלטה;

(2)

האדם עשה מאמץ סביר בנסיבות העניין לבטח עצמו מפני אותו סיכון אצל מבטוח אחר וסורב;

בסעיף קטן זה –

"סירוב" – לרבות מתן יחס שונה באופן קיצוני, בנסיבות העניין, שבעקבותיו לא נכרת חוזה ביטוח;
"שיעור תגמולי הביטוח" – שיעור תגמולי הביטוח לפי פוליסה סבירה בנסיבות העניין שאין בה יחס
שונה כאמור בסעיף קטן (א).

(i)

(1)

מבוטח עם מוגבלות שניתן לו יחס שונה או אדם עם מוגבלות שבקשתו להיות מבוטח נדחתה
(בסעיף זה – מתלונן) רשאי להגיש תלונה כמשמעותה בחוק הפיקוח על עסקי הביטוח,
התשמ"א-1981, למפקח על הביטוח על החלטה בדבר מתן יחס שונה או על סירוב לבטח
כמשמעותם בסעיף זה, והוראות חוק הפיקוח על עסקי הביטוח יחולו; הייתה החלטה בעניין
התלונה כרוכה בנושאים רפואיים, יתייעץ המפקח על הביטוח, לפי הצורך, עם מומחה רפואי
שימנה לעניין זה;

(2)

לא נתקבלה החלטה של המפקח על הביטוח בתוך 90 ימים ממועד הגשת התלונה, רשאי
המתלונן, מתום 90 הימים האמורים ואילך, להעביר את תלונתו להכרעתה של ועדה
כמשמעותה בפסקה (3)(א) (בסימן זה – ועדת תלונות); הועברה התלונה לוועדת תלונות,
תודיע ועדת התלונות למפקח על הביטוח, והמפקח לא יהיה מוסמך עוד לדון בתלונה; המפקח
יעביר לוועדת תלונות בתוך 14 ימים את התלונה וכל חומר המגיע אליה המצוי ברשותו,
והוראות סעיף 50(ב) לחוק הפיקוח על עסקי הביטוח לא יחולו לעניין זה;

אין באמור בסעיף קטן זה כדי לגרוע מזכויותיו של אדם עם מוגבלות לפנות לבית המשפט בשל
הפרת הוראות סימן זה.

(3)

(א)

ועדת תלונות תהיה בת שלושה חברים, ואלה הם:

(1)

שופט בדימוס שימנה שר המשפטים והוא יהיה היושב ראש;

(2)

אקטואר, מתוך רשימה של אקטוארים המתמחים בסוגים שונים של ביטוח (בסימן זה – רשימת
אקטוארים), שקבע שר האוצר בהתייעצות, בין השאר, עם גורמים שמייצגים, לדעת שר האוצר,
את ענף הביטוח;

(3)

מומחה, מתוך רשימה של מומחים בסוגים שונים של מוגבלות (בסימן זה – רשימת מומחים),
שקבע שר המשפטים בהתייעצות, בין השאר, עם הנציב; בפסקה זו, "מומחה" – לרבות חפא,
אח או אחות, פסיכולוג, בעל מקצוע פארה-רפואי ולמעט אקטואר.

(ב)

שר המשפטים, באישור הוועדה, יקבע את כל אלה:

(1)

דרך מינוים של חברים בוועדת תלונות, בשים לב, בין השאר לסוג המומחיות של האקטואר והמומחה, ולסוג המוגבלות של המתלונן;

(2)

סדרי הדין של ועדת התלונות, לרבות בכל הקשור לשמיעת טענות הצדדים או הגשת ראיות ומסמכים מטעמם; כל עוד לא הותקנו תקנות כאמור, או בעניין שלא נקבעה לגביו הוראה בתקנות, תפעל ועדת התלונות בדרך הנראית לה צודקת ומועילה ביותר בנסיבות העניין;

(3)

שכר והחזר הוצאות לחברי ועדת תלונות;

(4)

תקנות ראשונות לפי סעיף זה יוגשו לאישור הוועדה עד ליום ג' באייר התשס"ו (1 במאי 2006);

(4)

הודעה על מינוי יושב ראש ועדת תלונות וכן רשימת האקטוארים ורשימת המומחים יפורסמו ברשומות;

(5)

מינוי חבר ועדת תלונות יהיה לתקופה שלא תעלה על 5 שנים;

(6)

ועדת תלונות רשאית, ככל שנדרש, להורות לניילון, לתקן ליקוי בדבר מתן יחס שונה או סירוב לבטח שלא בהתאם להוראות סימן זה; העתק החלטה כאמור תועבר למפקח על הביטוח לשם בחינת הצורך להורות על תיקון ליקוי כאמור, למבטחים נוספים;

(7)

החלטת ועדת תלונות תינתן ברוב דעות, ולאחר שניתנה הזדמנות למתלונן, לניילון, לנציב ולארגונים העוסקים בקידום זכויותיהם של אנשים עם מוגבלות להשמיע את טענותיהם;

(8)

החלטת ועדת תלונות תינתן בתוך 90 ימים ממועד העברת התלונה אליה;

(9)

החלטות המפקח על הביטוח לפי סימן זה והחלטות ועדת תלונות, שיש בהן כדי להשפיע על אנשים עם מוגבלות, על מבטחים נוספים או על מבטחים נוספים, יפורסמו לציבור;

(10)

מי שרואה עצמו מקופח מהחלטת המפקח על הביטוח או מהחלטת ועדת תלונות, רשאי לערער לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מיום קבלת ההודעה על החלטה;

(11)

הגשת ערעור לא תעכב את ביצוע ההחלטה שעליה מערערים, אלא אם כן הורה בית המשפט על עיכוב ביצוע ההחלטה.

(ז)

(1)

החליט מבטח ליתן למבטח יחס שונה או סירב מבטח לבטח אדם, ימסור לו המבטח הודעה מנומקת בכתב עם תמצית בסיס הנתונים, אם המבטח התבסס עליהם במתן החלטה, וכן תמצית המידע שעליהם התבסס; על אף האמור, המבטח רשאי למסור את נימוקי החלטתו ותמצית המידע והנתונים לאדם או למבטח כאמור באמצעות רופא של המבטח; חפא המבטח רשאי, באישורה של ועדת אתיקה, שלא למסור את הנימוקים והמידע האמורים או חלק מהם לידי אדם המידע או הנימוקים עלולים לגרום נזק חמור לבריאותו הגופנית או הנפשית, או לסכן את חייו; בסעיף זה, "ועדת אתיקה" – כמשמעותה בחוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996.

(2)

סירב מבטח לבטח אדם או החליט ליתן למבטח יחס שונה, יודיע לו המבטח על אפשרותיו להגיש תלונה למפקח על הביטוח ולוועדת תלונות, כמפורט בסעיף זה, או להגיש תביעה לבית המשפט, וכן על ההוראות בדבר נטל ההוכחה; מידע כאמור בפסקה זו יימסר בנוסח שקבע שר המשפטים, ככל שקבע.

(3)

הודעת מבטח לפי סעיף קטן זה, תימסר בתוך 90 ימים ממועד מסירת ההצעה לכריתת חוזה ביטוח או לשינוי חוזה ביטוח, לפי העניין; המפקח על הביטוח רשאי להאריך את מועד המסירה לתקופות נוספות שלא יעלו סך הכל על 60 ימים נוספים, מסיבות מיוחדות שיימסרו למבטח; פעל המבטח בניגוד לסעיף קטן זה, דינו הקנס האמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

(ח)

מי שעיסוקו במתן שירות ציבורי או הפעלת מקום ציבורי שאינו שירות ביטוח, לא יפלו אדם עם מוגבלות מחמת יחס שונה או מחמת סירוב מבטח לבטח, שניתן לו שלא לפי הוראות סעיף קטן (א).

19לו.

חזקות [תיקון: תשס"ה]

הוכיח תובע או מתלונן לפי סימן זה, אחד מאלה, חזקה שהנתבע או הניילון הפלה אותו מחמת מוגבלותו כל עוד לא הוכיח הנתבע או הניילון אחרת –

(1)

סירב מבטח לבטח אדם עם מוגבלות או נתן לו יחס שונה ולא סירב או קבע יחס שונה כאמור, באותן נסיבות, למי שאינו אדם עם מוגבלות;

(2)

הנתבע התנה את הביטוח לאדם עם מוגבלות, בקיום תנאי אשר אינו נדרש ממי שאינו אדם עם מוגבלות.

19לז.

נטל ההוכחה [תיקון: תשס"ה]

בתביעה או תלונה לפי סימן זה, נטל ההוכחה כי הסיחוב או מתן היחס השונה מבוסס על מידע כאמור בסעיף 19לה(א), יחול על המבטח.

19לח.

פרשנות – תחולה על חוזה ביטוח קיים [תיקון: תשס"ה]

סימן זה יחול, בשינויים המחויבים, גם לעניין סיחוב להרחיב חוזה ביטוח קיים או מתן יחס שונה בקשר לבקשה כאמור; בסעיף זה, "הרחבת חוזה ביטוח" הגדלת סכום הביטוח או הוספת כסוי ביטוח.

[תיקון: תשס"ה]

סימן ט': דרכים – נגישות

19לט.

נגישות דרכים [תיקון: תשס"ה]

(א)

בסעיף זה –

"גוף מבצע" – אחד מאלה:

(1)

רשות מקומית;

(2)

גורם אחר העוסק בתכנון, בניה או החזקה של תשתיות דרכים שקבעו שר התחבורה או שר אחר הממונה על התחום שבו פועל גורם כאמור (בסעיף זה – השר האחראי);

"מהנדס רשות מקומית" – כמשמעותו בחוק הרשויות המקומיות (מהנדס רשות מקומית), התשנ"ב-1991;

"מורשה לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה" – כמשמעותו בסעיף 19מא, ולמעט הנדסאי כאמור בסעיף 19מא(ב)(1);

"מתכנן מחוז" – כמשמעותו בסעיף 8 בחוק התכנון והבניה.

(ב)

צמתים ומדרכות יתוכננו, יבנו ויותאמו באופן המאפשר לאדם עם מוגבלות נגישות באופן סביר בין המדרכה לכביש, בין מקום החניה למדרכה, על המדרכה ובחציית הכביש בהתאם להוראות לפי סימן זה, לרבות הסרת מפגעים ומכשולים אשר פוגעים בזכותו של אדם עם מוגבלות לנגישות כאמור בסעיף זה ולרבות התקנת רמזורים המותאמים לאנשים עם מוגבלות בראיה.

(ג)

גשרים, מנהרות ומעברים אחרים המיועדים להולכי רגל יהיו נגישים ומותאמים לאנשים עם מוגבלות באופן סביר בהתאם להוראות לפי סימן זה.

(ד)

שר הפנים, בהתייעצות עם שר התחבורה, עם הנציבות ועם ארגונים העוסקים בקידום זכויותיהם של אנשים עם מוגבלות, ובאישור הוועדה, יקבע את התאמות הנגישות הנדרשות כדי לאפשר לאדם עם מוגבלות נגישות כאמור בסעיף זה ובהתחשב בתקן ישראלי; תקנות ראשונות לפי סעיף קטן זה יוגשו לאישור הוועדה עד ליום ג' באייר התשס"ו (1 במאי 2006) על ידי הוועדה עד ליום י' בחשון התשס"ז (1 בנובמבר 2006).

(ה)

לענין מדרכות, כבישים, צמתים, גשרים, מנהרות ומעברים אחרים המיועדים להולכי רגל שנבנו לפני י' בחשון התשס"ז (1 בנובמבר 2006) (בסימן זה – תשתיות דרכים קיימות), יגיש גוף מבצע לשר האחראי, לפי הענין, עד תום שישה חודשים מיום פרסום התקנות לפי סעיף קטן (ד) תכנית המפרטת את דרכי הנגשתן של תשתיות הדרכים הקיימות שבאחריותו; התכנית תיערך בהתייעצות עם מורשה לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה ובאישורו; היה הגוף המבצע רשות מקומית, תוגש התכנית לשר הפנים.

(ו)

הוראות הנגישות לענין נגישות תשתיות דרכים קיימות, לפי סימן זה, יוחלו בהדרגה במשך תקופה של אחת עשרה שנים, שתחילתן תהא לא יאוחר מיום י"ג באייר התשס"ז (1 במאי 2007) וסופן לא יאוחר מיום ט"ז באייר התשע"ח (1 במאי 2018) (בסימן זה – תקופת הפריסה) לפי צו שיקבע השר האחראי, לפי הענין, עד ליום י"ג באייר התשס"ז (1 במאי 2007); ההחלה ההדרגתית תיקבע בפריסה שווה בכל אחת מאחת עשרה השנים, בהתחשב בין השאר, בתכניות שהוגשו לפי סעיף קטן (ה), ככל שהוגשו; בקביעת הפריסה רשאי השר להביא בחשבון את מרכזיות תשתית הדרך, בנסיבות הענין, ובקרבתה למקומות המספקים שירות לציבור; לא נקבע צו לפי סעיף זה, תחול חובת הנגישות לפי סימן זה במלואה, לא יאוחר מיום ט"ז באייר התשע"ח (1 במאי 2018).

(ז)

מהנדס רשות מקומית או מתכנן מחוז, לפי העניין, בהתייעצות עם מורשה לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה, רשאי לקבוע פטור, מלא או חלקי, מביצוע הוראות לפי סעיף זה בקשר לתשתיות דרכים קיימות, בהתקיים אחד מאלה:

(1)

התאמת הנגישות פוגעת באופן מהותי בערכי ארכיאולוגיה, היסטוריה או טבע;

(2)

התאמת הנגישות אינה ניתנת לביצוע מטעמים הנדסיים;

(3)

התאמת הנגישות מחייבת שינוי יסודי ורחב היקף באזור ביצועה.

(ח)

נכח מהנדס רשות מקומית או מתכנן מחוז, לפי העניין, כי מתקיימת הוראה מהוראות פסקאות (1), (2) או (3) שבסעיף קטן (ז), יבצעו התאמות נגישות חלופיות שהן סבירות בנסיבות העניין כפי שיקבע מהנדס הרשות המקומית או מתכנן המחוז, לפי העניין, בהתייעצות עם מורשה לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה.

(ט)

גוף מבצע יגיש מדי שנה לשר האחראי, לפי העניין, דיווח על ביצוע ההוראות לפי סעיף זה במהלך השנה שחלפה; השר רשאי ליתן הוראות בדבר אופן ודרך הדיווח.

(י)

השר האחראי, לפי העניין, יגיש מדי שנה לוועדה דיווח בדבר ביצוע ההוראות לפי סעיף זה במהלך השנה שחלפה.

(יא)

הוראות סעיף זה באות להוסיף על הוראות חוק הרשויות המקומיות (סידורים לנכים), התשמ"ח-1988; בלי לגרוע מהאמור בסעיף קטן זה, הוראות סעיפים קטנים (ה), (ו) ו-(ז) לא יחולו לגבי סידור המתחייב לפי החוק האמור.

(יב)

שר הפנים ושר התחבורה ממונים על ביצוע סימן זה, לפי העניין, והם רשאים להתקין תקנות לביצועו.

[תיקון: תשס"ה]

19מ.

נגישות שירותי שעת חירום [תיקון: תשס"ה]

(א)

בסעיף זה –

"אירוע חומרים מסוכנים" – אירוע שבעקבותיו הציבור נחשף או עלול להיחשף לחומר מסוכן כהגדרתו בחוק החומרים המסוכנים, התשנ"ג-1993;

"אירוע קרינה רדיולוגי" – אירוע שבעקבותיו הציבור נחשף או עלול להיחשף לקרינה ברמה החורגת מן המנה הגבולית שנקבעה לאוכלוסייה בתקן להגנה מפני קרינה של הוועדה לאנרגיה אטומית;

"התגוננות אזרחית" – כמשמעותה בחוק ההתגוננות האזרחית, התשי"א-1951 (בחוק זה – חוק ההתגוננות האזרחית);

"מצב חירום" – התרחשות אירוע הגורם או העלול לגרום לפגיעה חמורה בשלום הציבור או ברכוש, המתייחס לציבור גדול או לשטח גדול, או אירוע שיש בו חשש לפגיעה כאמור, לרבות מחמת פגע טבע, מפגע סביבתי, אירוע חומרים מסוכנים, אירוע קרינה רדיולוגי, תאונה או פעילות חבלנית עוינת.

(ב)

אדם עם מוגבלות זכאי לנגישות של כלל השירותים הניתנים לציבור בקשר להתגוננות אזרחית ובקשר למצב חירום, לרבות לאמצעי מחסה ופינוי, מידע על אודות מצב החירום, קיומו ומועד תחילתו וסיומו, והאמצעים שיש לנקוט, ולרבות נגישות לאמצעי הגנה מיוחדים המותאמים לאנשים עם מוגבלות ולסוגי המוגבלות, והכל בהתאם להוראות לפי סימן זה.

(ג)

שר הביטחון, באישור הוועדה ובהתייעצות עם הנציבות ועם ארגונים העוסקים בקידום זכויותיהם של אנשים עם מוגבלות, ובהתאם לעקרונות היסוד ולמטרותיו של חוק זה, יקבע הוראות למימוש הזכות לנגישות לפי סעיף זה באופן סביר ובהתחשב בהוראות תקן ישראלי.

(ד)

על נגישות למקלטים יחולו הוראות סימן ג' או הוראות סעיף 14 לחוק ההתגוננות האזרחית, לפי העניין.

(ה)

תקנת ראשונות לפי סימן זה יוגשו לאישור הוועדה ויאושרו בידי הוועדה עד ליום י' בחשון התשס"ז (1 בנובמבר 2006).

(i)

לעניין כלל השירותים הניתנים לציבור בקשר להתגוננות אזרחית ובקשר למצב חירום, שניתנו לפני י' בחשון התשס"ז (1 בנובמבר 2006) (בסימן זה – שירותי שעת חירום קיימים), יגיש גוף האחראי לשירות, לשר הביטחון, עד תום שישה חודשים מיום פרסום התקנות לפי סעיף קטן (ה), תכנית המפרטת את דרכי הנגשתם של שירותי שעת חירום קיימים שבאחריותם; התכנית תיערך בהתייעצות עם מורשה לנגישות השירות, ובאישור.

(ז)

הוראות הנגישות לעניין נגישות שירותי שעת חירום קיימים, לפי סימן זה, יוחלו בהדרגה במשך תקופה של אחת עשרה שנים, שתחילתן לא יאוחר מיום י"ג באייר התשס"ז (1 במאי 2007) וסופן לא יאוחר מיום ט"ז באייר התשע"ח (1 במאי 2018) (בסימן זה – תקופת הפריסה), לפי צו שיקבע שר הביטחון, עד ליום י"ג באייר התשס"ז (1 במאי 2007); ההחלה ההדרגתית תיקבע בפריסה שווה בכל אחת מאחת עשרה השנים, בהתחשב, בין השאר, בתכניות שהוגשו לפי סעיף קטן (ו), ככל שהוגשו; בקביעת הפריסה רשאי השר להביא בחשבון את מידת חשיפתו של אזור לסכנות שאותם שירותי שעת חירום קיימים נועדו להגן מפניהן, ובהיקף האוכלוסייה ששירותי שעת החירום נועדו לשרת; לא נקבע צו לפי סעיף (ז), תחול חובת הנגישות לפי סימן זה במלואה, לא יאוחר מיום ט"ז באייר התשע"ח (1 במאי 2018).

[תיקון: תשס"ה]

סימן י"א: מורשי נגישות ורכזי נגישות

19מא.

מורשה לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה [תיקון: תשס"ה]

(א)

מורשה לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה יהיה מי שמתקיימות בו ההוראות לפי סעיף זה והוא רשום במדור מורשים לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה בפנקס המהנדסים והאדריכלים או במדור מורשים לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה בפנקס ההנדסאים והטכנאים כאמור בסעיף 2(ג) לחוק המהנדסים והאדריכלים, התשי"ח-1958 (בחוק זה – חוק המהנדסים והאדריכלים).

(ב)

מי שמתקיימות בו פסקאות (1) ו-(2) כשיר להיות מורשה לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה:

(1)

הוא אחד מאלה:

(א)

אדריכל רישוי או מהנדס רישוי כהגדרתם בחוק המהנדסים והאדריכלים, הרשומים בפנקס המהנדסים והאדריכלים, במדור הקשור למבנים, תשתיות וסביבה שקבע הרשם בהתייעצות עם הנציב;

(ב)

הנדסאי הרשום בפנקס ההנדסאים והטכנאים, והוא רשום בפנקס בתחום הקשור למבנים ותשתיות שקבע הרשם בהתייעצות עם הנציב;

(2)

הוא מקיים דרישות שקבע שר התעשייה המסחר והתעסוקה בהתייעצות עם הנציב לעניין הכשרה לרבות הכשרה מעשית, השתלמות ובחינות הסמכה בכל הקשור להוראות נגישות לפי פרק זה ולפי חוק התכנון והבניה; דרישות לפי פסקה זו יכול שייקבעו לסוגי בעלי מקצוע כאמור בפסקה (1) וכן לעניין היקף שעות ההכשרה, ההשתלמות ותכניה, וסוג הבחינות.

(ג)

לשם קיום הוראות נגישות לפי פרק זה ולפי חוק התכנון והבניה לעניין חוות דעת של מורשה לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה, תהיה חוות הדעת של הנדסאי תקפה רק לעניין אותו סוג של מבנה שהוא מוסמך לגביו לפי חוק המהנדסים והאדריכלים.

(ד)

המדורים המנהלים על פי סעיף זה:

(1)

יכללו פרטים בדבר המקצוע של המורשה ואם הוא הנדסאי – לעניין סוג המבנה שחוות דעתו תקפה לגביו, כאמור בסעיף קטן (ג);

(2)

יפורסמו ויהיו פתוחים לעיון לכל דורש.

(ה)

הרשם ינפיק תעודת מורשה לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה למי שרשום כאמור בסעיף קטן (א) כמורשה לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה; בתעודה ירשמו הפרטים האמורים בסעיף קטן (ד)(1).

(ו)

בסימן זה –

"פנקס המהנדסים והאדריכלים" ו"פנקס ההנדסאים והטכנאים", "המועצה" – כמשמעותם בחוק המהנדסים והאדריכלים;

"הרשם" – כמשמעותו בחוק האמור או, לעניין מורשה לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה ומורשה לנגישות השיחות – עובד אחר של משרד התעשייה מסחר ותעסוקה, בעל השכלה אקדמית, שהסמיכו המנהל הכללי של אותו משרד.

19מא1.

מורשה לנגישות השיחות [תיקון: תשס"ה]

(א)

הרשם ינהל פנקס המורשים לנגישות השירות ובו מדורים נפרדים לענפי הנגישות כפי שקבע.

(ב)

מורשה לנגישות השירות יהיה מי שמתקיימות בו הוראות לפי סעיף זה, והוא רשום בפנקס המורשים לנגישות השירות כאמור בסעיף קטן (א).

(ג)

מי שמתקיימות בו פסקאות (1) ו-(2) כשיר להיות מורשה לנגישות השירות:

(1)

הוא אחד מאלה:

(א)

אדריכל רישוי, מהנדס רישוי או הנדסאי כמשמעותם בסעיף 19מא(ב)(1);

(ב)

הוא בעל מקצוע אקדמי או טכנולוגי אשר שר התעשייה המסחר והתעסוקה, בהתייעצות עם הנציב, הכיר בו כמקצוע מתאים לצורך הכרה בו כמורשה לנגישות השירות לרבות חפא, אחות, מרפא בעיסוק, פיזיותרפיסט, פסיכולוג, עובד סוציאלי, או קלינאי תקשורת;

בפסקה זו, "מרפא בעיסוק", "פיזיותרפיסט", "קלינאי תקשורת" – כהגדרתם בחוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות, התשס"ח-2008;

(ג)

הוא בעל תואר אקדמי בנגישות לאנשים עם מוגבלויות שונות ממוסד להשכלה גבוהה, כאמור בפסקאות (1) עד (4) להגדרה "מוסד על-תיכוני" בסעיף 19כז, ושר התעשייה המסחר והתעסוקה, בהתייעצות עם הנציב, הכיר בתואר כאמור כהכשרה מתאימה למורשה לנגישות השירות;

(ד)

הוא בעל תואר אקדמי בנגישות לאנשים עם מוגבלויות שונות ממוסד להשכלה גבוהה בחוץ לארץ, ושר התעשייה המסחר והתעסוקה, בהתייעצות עם הנציב, הכיר במוסד והכיר בתואר כהכשרה מתאימה למורשה לנגישות השירות;

(2)

הוא מקיים דרישות שקבע שר התעשייה המסחר והתעסוקה בהתייעצות עם הנציב לעניין הכשרה לרבות הכשרה מעשית, השתלמות ובחינות הסמכה בכל הקשור להוראות הנגישות לפי פרק זה לפי העניין; דרישות לפי פסקה זו יכול שייקבעו לסוגי בעלי מקצוע או לסוגי תארים אקדמיים כאמור בפסקה (1) וכן לעניין היקף שעות ההכשרה, ההשתלמות ותכניה, וסוג הבחינות.

(ד)

הפנקס המנהל על פי סעיף קטן (א) –

(1)

יכלול פרטים בדבר המקצוע או התואר של המורשה, לפי העניין;

(2)

יפורסם ויהיה פתוח לעיון לכל דורש.

(ה)

הרשם ינפיק תעודת מורשה לנגישות השירות למי שרשום כאמור בסעיף קטן (א) כמורשה לנגישות השירות; בתעודה ירשמו פרטים בדבר המקצוע או התואר של המורשה, לפי העניין.

19מא2.

עונשים על התנהגות בלתי הולמת [תיקון: תשס"ה]

(א)

ועדת האתיקה כאמור בסעיף 16 לחוק המהנדסים והאדריכלים תחקור תלונה שהובאה לפניה ולפיה מורשה לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה שהוא אדריכל או מהנדס כאמור בסעיף 19מא(ב)(1)(א) עשה אחד מאלה:

(1)

גילה חוסר אחריות או רשלנות במילוי תפקידו כמתחייב מהוראות נגישות לפי פרק זה או לפי חוק התכנון והבניה;

(2)

השיג את רישומו כמורשה לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה על ידי מסירת נתונים כוזבים או הסתרת עובדות;

(3)

ביצע את תפקידו כמורשה לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה תוך ניגוד עניינים.

(ב)

נוכחה ועדת האתיקה כי התקיימה במורשה לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה הוראה מהוראות סעיף קטן (א)(1) עד (3) רשאית היא להטיל עליו התראה או נזיפה, להתלות או למחוק את רישומו מהמדור בפנקס כאמור בסעיף 19מא(א).

(ג)

ועדת האתיקה רשאית לדון בתלונה לפי סעיף זה ובמקרה שהובא לפניה לפי סעיף 16 לחוק המהנדסים והאדריכלים, לגבי אותו ניילון, במשותף.

(ד)

הרשם רשאי להתלות או למחוק את רישומו של הנדסאי כאמור בסעיף 19מא(ב)(1) (ב) מהמדור בפנקס כאמור בסעיף 19מא(א) או של מורשה לנגישות השירות בפנקס המנהל על פי סעיף 19מא(א), לפי העניין, אם נוכח כי מתקיים בו אחד מאלה:

(1)

הוא הורשע בעבירה שיש עמה קלון או בעבירה שעולה ממנה כי הוא חסר האחריות הדרושה לעסוק כמורשה לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה או מורשה לנגישות השיחות לפי העניין;

(2)

נקבע בפסק דין חלוט כי המורשה גילה חוסר אחריות או רשלנות במילוי תפקידו כמתחייב לפי הוראות נגישות לפי פרק זה או לפי חוק התכנון והבניה או כי הוא ביצע את תפקידו תוך ניגוד עניינים;

(3)

הוא השיג את רישומו כמורשה על ידי מסירת נתונים כוזבים או הסתרת עובדות.

19מא3.

פקעת תנאי כשירות[תיקון: תשס"ה]

(א)

חדל להתקיים לגבי מורשה לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה תנאי מתנאי הכשירות הקבועים בסעיף 19מא(ב), ימחק הרשם את רישומו מהמדור בפנקס המנהל על פי סעיף 19מא(א) שבו הוא רשום.

(ב)

חדל להתקיים לגבי מורשה לנגישות השיחות תנאי מתנאי הכשירות הקבועים בסעיף 19מא(ג), ימחק הרשם את רישומו מהמדור בפנקס המנהל על פי סעיף 19מא(א).

19מא4.

חובת הנמקה[תיקון: תשס"ה]

החלטה של רשם, ועדת אתיקה או שר התעשייה המסחר והתעסוקה לפי סימן זה תימסר בכתב ובצירוף הנימוקים להחלטה.

19מא5.

תחומי עיסוק[תיקון: תשס"ה]

שר התעשייה המסחר והתעסוקה רשאי, לאחר התייעצות עם הנציב והמועצה, להגדיר את הפעולות שיעשו בידי מורשה לנגישות מבנים, תשתיות וסביבה ואת הפעולות שיעשו בידי מורשה לנגישות השיחות.

19מב.

רכז נגישות [תיקון: תשס"ה]

(א)

מי שאחראי להספקת שירות ציבורי כהגדרתו בסימן ד', המעסיק 25 עובדים לפחות ימנה מקרב עובדיו אדם הבקיא, ככל הניתן, בתחום הנגישות לאנשים עם מוגבלות וכלל האפשר הוא יהיה אדם עם מוגבלות (בסעיף זה – רכז נגישות).

(ב)

רכז נגישות –

(1)

ימסור מידע לציבור על אודות נגישותו של השירות הציבורי או המקום שבו הוא ניתן;

(2)

ייתן ייעוץ והדרכה בדבר חובותיו של השירות הציבורי, לפי פרק זה.

[תיקון: תשס"ה]

סימן י"ב: סמכויות הנציב – נגישות

19מג.

צ נגישות [תיקון: תשס"ה]

(א)

הנציב, או עובד ציבור שהוא הסמיך לעניין סימן זה (בסעיף זה – הנציב), רשאי להורות בא למי שחייב בביצוע התאמות נגישות לפי הוראות חוק זה או לפי הוראות הנגישות שלפי חוק התכנון והבניה, לנקוט פעולות שיפורטו על ידו לשם ביצוע התאמות כאמור, כולן או חלקן (בסעיף זה – צ נגישות); צ נגישות יכול שיכלול הוראות בדבר ביצוע פעולות הנדרשות כדי לבצע התאמות נגישות בהתאם ללוח הזמנים שנקבע לפי פרק זה, לרבות בדבר הגשת בקשה להיתר בניה או פרסום מכרז; בסימן זה, "עובד ציבור" – עובד מדינה כמשמעותו בחוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1958, עובד רשות מקומית וכן עובד רשות סטטוטורית שחל עליו דין משמעותי, על פי דין.

(ב)

לא הוצא צ להחלה הדרגתית של חובת הנגישות לפי סעיפים 19כ, 19לא, 19לג, 19לט או 19מ, במועד הקבוע בסעיף מהסעיפים האמורים, רשאי הנציב להורות בא נגישות על ביצוע התאמות נגישות לגבי החלק היחסי שהיה צריך לבצע בו התאמות נגישות לפי הסעיפים האמורים, אילו הוצא הצ להחלה הדרגתית במועד.

(ג)

לא יוציא הנציב צ נגישות אלא לאחר שניתנה הזדמנות למי שכלפיו מופנה הצ להשמיע את טענותיו.

(ד)

לא יוציא הנציב צו נגישות לפי הוראות הנגישות שלפי חוק התכנון והבניה, אלא לאחר שעברו 21 ימים מהיום שבו הוא הודיע לוועדה המקומית לתכנון ולבניה הנגעת בדבר, על כוונתו להוציא צו כאמור, ובלבד שהוועדה האמורה לא הודיעה על התנגדותה בתוך תקופה זו בשל פרשנות שונה של הוראות חוק התכנון והבניה; התנגדה הוועדה המקומית להוצאת הצו, יכריע במחלוקת היועץ המשפטי לממשלה.

(ה)

בצו נגישות תיקבע התקופה לביצוע הפעולות המפורטות ב, אשר תחילתה עם מסירת הצו לאדם המחויב בו.

(ו)

המצאת צווי נגישות תהיה כאמור בסעיף 237 לחוק סדר הדין הפלילי [נסח משולב], התשמ"ב-1982 (בפרק זה – חוק סדר הדין הפלילי), בשינויים המחויבים.

(ז)

לשם ביצוע הוראות סעיף זה, רשאי הנציב או עובד ציבור שהסמיך לעניין זה –

(1)

לדרוש מאדם שחב בביצוע התאמות נגישות לפי חוק זה או לפי חוק התכנון והבניה למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המעידה על זהותו, שהוא חייב בהחזקתה על פי חוק החזקת תעודת זהות והצגתה, התשמ"ג-1982;

(2)

לדרוש מאדם כאמור בפסקה (1) למסור לו מידע ומסמכים הנגעים לביצוע חובת הנגישות לפי חוק זה או לפי הוראות הנגישות שלפי חוק התכנון והבניה;

(3)

להיכנס בכל עת סבירה למקום ציבורי כהגדרתו בסימן ג' או למקום שבו ניתן שירות ציבורי כהגדרתו בסימן ד' לצורך בדיקת קיום ההוראות לפי חוק זה או הוראות הנגישות שלפי חוק התכנון והבניה.

19מד.

שאלתה לנציב [תיקון: תשס"ה]

(א)

כל אדם רשאי לפנות לנציב בבקשה לקבל מידע על אודות הנושאים המפורטים בסעיף קטן (ב) (להלן – שאלתה).

(ב)

שאלתה תהיה בנושאים אלה בלבד:

(1)

תחולת הגדרות "מקום ציבורי" כאמור בסימן ג', "שירות ציבורי" כאמור בסימן ד', "רשות ציבורית" כאמור בסימן א', לענין מקום, שירות או רשות נושא השאלתה;

(2)

תחולת הסייגים שמכוח סעיפים 19ט(ב), 19ט(ד), 19יב(ב), 19יב(ד), 19יג, 19יז(ב) או 19כט(ג), או סעיפים 158(ד)(2) ו-158(ה)(1) לחוק התכנון והבניה, על מקום, שירות או רשות נושא השאלתה, והסדרי הנגישות החלופיים המתחייבים לפי הוראות סעיף 19יד לחוק זה או סעיף 158(ה)(2) לחוק התכנון והבניה;

(3)

אם הוציא הנציב צו נגישות לגבי מקום ציבורי, שירות ציבורי או רשות ציבורית נושא השאלתה;

(4)

נושא אחר, שקבע שר המשפטים, בהתייעצות עם הנציב.

(ג)

הנציב ישיב לשאלתה בתוך 60 ימים מיום קבלתה.

(ד)

שר המשפטים, באישור הוועדה, רשאי לקבוע חובת תשלום אגרה לענין הגשת השאלתה והטיפול בה.

19מ.

חקירה בידי הנציבות[תיקון: תשס"ה]

(א)

הוגשה תלונה או התערור חשד לביצוע עבירה לפי סעיף 19מ, למעט עבירה שעניינה יחס שונה בחוזה ביטוח בניגוד להוראות סימן ח', או הוגשה תלונה לפי הוראות הנגישות שלפי חוק התכנון והבניה, רשאי הנציב או עובד ציבור שהוא הסמך לכך, לחקור אדם שלדעתו קשור לביצוע עבירה כאמור, או שיש לו או עשוי להיות לו מידע עליה.

(ב)

לא יסמך הנציב עובד ציבור כאמור בסעיף קטן (א), אלא אם כן התקיימו שנים אלה:

(1)

משטרת ישראל לא הודיעה בתוך חודש מפניית הנציבות אליה, כי היא מתנגדת להסמכה כאמור;

(2)

העובד קיבל הכשרה מתאימה כפי שנקבעה בין הנציב ובין משטרת ישראל.

(ג)

אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי לגרוע מסמכות המשטרה לחקור עבירה כאמור בסעיף קטן (א).

(ד)

על חקירה לפי סעיף קטן זה יחולו הוראות סעיפים 2 ו-3 לפקודת הפחצורה הפלילית (עדות).
19מ.

פרסום מידע לציבור[תיקון: תשס"ה]

הנציבות תפרסם מידע לציבור על החובות והזכויות לפי פרק זה.

19מז.

דיווח לוועדה על פעולות הנציבות[תיקון: תשס"ה]

הנציב ידווח לוועדה, אחת לשנה, על פעילותו לקידום הוראות פרק זה, לרבות –

(1)

מספר השאלות שהוגשו לנציב ואופן הטיפול בהן;

(2)

מספר התביעות שהגיש לפי סימן י"ד ושלביהן;

(3)

מספר צווי הנגישות שהוציא.

[תיקון: תשס"ה]

סימן י"ג: עונשין

19מח.

עונשין [תיקון: תשס"ה]

(א)

המפלה אדם בניגוד להוראות סעיף 19 וסעיף 19לה, דינם – כפל הקנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בסעיף זה – חוק העונשין).

(ב)

בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה לפי סעיף קטן (א) רשאי נוסף על כל עונש אחר, לצוות על הפסקת העיסוק בעסק ובלבד שאותו אדם הוא בעליו, מחזיקו, מנהלו, או האחראי בפועל בו, לתקופה שיקבע.

(ג)

אדם המפר הוראת זו נגישות, דינו – הקנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, וקנס נוסף, בשיעור של 5% מהקנס כאמור, לכל יום שבו נמשכת העבירה מעבר לתקופת הזמן שנקבעה בזה הנגישות.

(ד)

נעברה עבירה לפי סעיף קטן (ג) בידי תאגיד, דינו כפל הקנס הקבוע לאותה עבירה.

(ה)

(1)

נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירה לפי סעיף קטן (ג) בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו – הקנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין; לענין סעיף זה, "נושא משרה בתאגיד" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף למעט שותף מוגבל או אדם האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו נעברה העבירה.

(2)

נעברה עבירה לפי סעיף קטן (ג) בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר חובתו לפי פסקה (1) אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

(i)

עובד אחראי ברשות ציבורית שאינה תאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת הפרת הוראת זו נגישות בידי הרשות הציבורית או בידי עובד מעובדיה; המפר הוראה זו, דינו – הקנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין; לענין סעיף זה, "עובד אחראי ברשות ציבורית" – מנהל פעיל ברשות הציבורית, אדם האחראי מטעם הרשות הציבורית על התחום שבו נעברה העבירה, הממונים עליו לרבות הממונים על הממונים עליו.

19מט.

הגשת כתב אישום[תיקון]: תשס"ה]

(א)

כתב אישום לפי סעיף 19מח או לפי הוראות הנגישות לפי חוק התכנון והבניה, יוגש בידי תובע שמונה בידי היועץ המשפטי לממשלה לפי סעיף 12(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי, מקרב עובדי הנציבות.

(ב)

אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי למנוע מתובע כאמור בסעיף 12 לחוק סדר הדין הפלילי להגיש כתב אישום לפי סעיף 19מח או לפי הוראות הנגישות לפי חוק התכנון והבניה.

19ג.

חובת דיווח [תיקון: תשס"ה]

השר לביטחון הפנים, וכן הנציב, לפי העניין, ידווחו לוועדה, אחת לשנה, על אופן הטיפול בתלונות שהוגשו לפי סעיף 19מ או לפי הוראות הנגישות לפי חוק התכנון והבניה, לרבות מספר התלונות וכתבי האישים שהוגשו, מספר ההרשעות וגזרי הדין וכן העילות לאי-הגשת כתבי האישים.

[תיקון: תשס"ה]

סימן י"ד: תביעות

19נא.

עולה אזרחית [תיקון: תשס"ה]

(א)

מעשה או מחדל בניגוד להוראה לפי פרק זה, פרק ה' או לפי הוראות הנגישות לפי חוק התכנון והבניה הוא עולה אזרחית, והוראות פקודת הנזיקין [נסח חדש], יחולו עליו, בכפוף להוראות סעיף זה.

(ב)

בית משפט רשאי לפסוק בשל עולה לפי סעיף קטן (א) פיצויים בסכום שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, בלא הוכחת נזק, בשל עולה –

(1)

בניגוד להוראות סעיף 19 ו לרבות סעיף 19לה, ואולם לענין סעיף קטן (ז)(3) של סעיף 19לה, רק אם לא הוטל על הנתבע קנס כקבוע בסעיף הקטן האמור;

(2)

בניגוד	להוראה	שנקבעה	לפי סעיפים
19ט, 19יב, 19יז, 19כ, 19כט, 19לא, 19לג, 19לג3, 19לד, 19לט, 19מ או לפי הוראות			הנגישות שלפי חוק התכנון והבניה.

(ג)

בית המשפט לא יפסוק פיצויים בלא הוכחת נזק כאמור בסעיף קטן (ב)(2) אם הוכיח הנתבע אחד מאלה:

(1)

הוצא נגדו צו נגישות בשל המעשה או המחדל מושא התביעה, והוא ממלא אחר הוראותיו בלוח הזמנים הקבוע בו;

(2)

הוגשה נגדו תביעה בשל אותו המעשה או המחדל (בסעיף זה – התביעה הקודמת) ומתקיים אחד מאלה:

(א)

הוא ממלא אחר פסיקת בית המשפט בתביעה הקודמת ובהתאם ללוח הזמנים הקבוע בה;

(ב)

התביעה הקודמת הוגשה פחות משלושה חודשים לפני הגשת התביעה הנדונה בבית המשפט, והוא פועל לביצוע התאמות נגישות בהתאם ללוח זמנים סביר;

(3)

הוא פנה לנציבות זמן סביר לפני הגשת התביעה בשאלתה;

(4)

מתקיים הן לגבי הנתבע והן לגבי התאמת הנגישות נושא התביעה, תנאי מהתנאים שקבע שר המשפטים לפי סעיף קטן (ד).

(ד)

שר המשפטים רשאי לקבוע, בהתייעצות עם הנציבות ועם ארגונים העוסקים בקידום זכויותיהם של אנשים עם מוגבלות, ובאישור הוועדה, את התנאים שבהתקיימם לא יפסוק בית המשפט פיצויים בלא הוכחת נזק כאמור בסעיף קטן (ב)(2); תנאים כאמור יתייחסו לעלות ביצוע התאמת הנגישות לעומת ההכנסות של הנתבע.

(ה)

בבוא בית המשפט לפסוק פיצויים בלא הוכחת נזק כאמור בסעיף קטן (ב)(2), רשאי בית המשפט להתחשב, בין השאר, במספר התביעות שהוגשו נגד הנתבע, בסוג השירות או המקום, בהיקף פעילותו לרבות היקף האוכלוסייה הנדרשת לשירות או למקום, בטיב ועלות התאמת הנגישות, במועד בניית המקום, בקיומם של מקורות מימון חיצוניים וממלכתיים לביצוע התאמת הנגישות ובהיקף מחזור ההכנסות או שיעור הרווח של מי שאחראי לביצוע התאמות הנגישות על פי הוראות פרק זה.

(i)

(1)

הסכום האמור בסעיף קטן (ב) יעודכן אחת לשנה בהתאם לשיעור עליית המדד החדש לעומת המדד הבסיסי.

(2)

לענין סעיף קטן זה –

"מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;

"המדד הבסיסי" – מדד חודש פברואר 2005;

= "המדד החדש" – מדד החודש שקדם לחודש העדכון.

19נב.

אחריות נושא משרה בתאגיד [תיקון: תשס"ה]

נעשתה עוולה כאמור בסעיף 19נא על ידי תאגיד, יהיה אדם אחראי גם הוא לעוולה, אם היה אותה שעה מנהל פעיל ראשי בתאגיד, מנהל פעיל בתאגיד הקשור לנושא העוולה, שותף, למעט שותף מוגבל, או עובד בכיר האחראי לתחום שבו נעשתה העוולה, אלא אם כן הוכיח שניים אלה:

(1)

העוולה נעשתה שלא בידיעתו;

(2)

הוא נקט אמצעים סבירים בנסיבות העניין כדי למנוע את העוולה.

19נג.

תובענה – מעמד הנציבות וארגון [תיקון: תשס"ה]

(א)

בהליך אזרחי או מנהלי שענינו הפרת הוראות לפי פרק ה', לפי פרק זה או לפי הוראות הנגישות לפי חוק התכנון והבניה, יכול שתוגש, נוסף על מי שהופלה או שנפגעה זכותו לפי הוראות פרק זה או החוק האמור, תובענה בידי הנציבות או ארגון העוסק בקידום זכויותיהם של אנשים עם מוגבלות ובלבד שאם עילת התביעה היא הפליה או פגיעה בזכותו של אדם מסוים, אותו אדם הסכים לכך.

(ב)

בהליך אזרחי או מנהלי שענינו הפרת הוראות לפי פרק ה', לפי פרק זה, או לפי הוראות הנגישות לפי חוק התכנון והבניה, רשאי בית המשפט לתת לנציבות ולארגון העוסק בקידום זכויותיהם של אנשים עם מוגבלות להשמיע את דברם, בדרך שיוורה.

19נד-19סד.

[תיקון: תשס"ה, תשס"ו]

(בוטלו).

19סה.

חזקות [תיקון: תשס"ה]

(א)

הוכיח התובע בהליך אזרחי לפי סעיף 19א אחד מאלה, חזקה שהנתבע פעל בניגוד להוראות אותו סעיף, כל עוד לא הוכיח הנתבע אחרת:

(1)

הנתבע סירב לספק מוצר או שירות ציבורי, מנע כניסה למקום ציבורי או סירב לתת שירות במקום ציבורי לאדם עם מוגבלות, לאחר שבירר פרטים המגיעים למוגבלות;

(2)

הנתבע סירב לספק מוצר או שירות ציבורי, מנע כניסה למקום ציבורי או סירב לתת שירות במקום ציבורי, לאדם עם מוגבלות, ולא סירב או מנע כניסה באמור, באותן נסיבות, למי שאינו אדם עם מוגבלות;

(3)

הנתבע התנה הספקת מוצר או שירות ציבורי, כניסה למקום ציבורי או מתן שירות במקום ציבורי, לאדם עם מוגבלות, בקיום תנאי אשר אינו נדרש ממי שאינו אדם עם מוגבלות.

(ב)

הוראות סעיף זה לא יחולו על סימן ח'.

[תיקון: תשס"ה]

סימן ט"ו: כללי

19.סו.

הרחבת תחולה [תיקון: תשס"ה]

הוראות סימנים ב' ו-ח' יחולו גם על הפליה של אדם בשל כך שמתקיים בו אחד מאלה, לפי העניין:

(1)

הוא היה בעבר אדם עם מוגבלות;

(2)

הוא נחשב אדם עם מוגבלות;

(3)

הוא מלווה אדם עם מוגבלות;

(4)

הוא בן משפחה של אדם עם מוגבלות;

בסעיף זה, "בן משפחה" – כל אחד מאלה:

(1)

בן זוג;

(2)

הורה, ילד, אח, אחות ובן זוג של כל אחד מאלה;

(3)

סב, סבתא, נכד או נכדה.

19טו.

תקנת בהסכמת שר האוצר [תיקון: תשס"ה]

תקנת לפי סעיפים
19ג(1), 19ט(א), 19יב(א), 19יז(א), 19כט, 19לג1, 19לד19לט(ד), ו19מ(ג) לחוק זה, יותקם בהסכמת שר האוצר, ואולם לא נתן שר האוצר את הסכמתו, יועבר העניין להכרעת הממשלה.

19סח.

ביצוע [תיקון: תשס"ה]

שר המשפטים ממונה על ביצוע פרק זה, ואולם –

(1)

שר התקשורת ממונה על ביצוע סימן ד', ככל שהוא נוגע לשירותי בזק ומתקני בזק;

(2)

שר התחבורה ממונה על ביצוע סימן ד', ככל שהוא נוגע לשירותי השכרת כלי רכב;

(3)

שר הבריאות ממונה על ביצוע סימן ו';

(4)

שר החינוך ושר התעשייה המסחר והתעסוקה ממונים על ביצוע סימן ז', לפי העניין;

(5)

שר הפנים, שר התחבורה והשר האחראי כמשמעותו בסימן ט', ממונים על ביצוע סימן ט', לפי העניין;

(6)

שר הביטחון ממונה על ביצוע סימן י'.

פרק ו': נציבות שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות

20.

הקמת הנציבות

מוקמת בזה נציבות שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות.

21.

תפקידי הנציבות

הנציבות תפעל –

(1)

לקידום עקרונות היסוד של חוק זה;

(2)

לקידום שוויון ולמניעת הפליה של אנשים עם מוגבלות;

(3)

לעידוד השתלבותם והשתתפותם הפעילה של אנשים עם מוגבלות בחברה;

(4)

למילוי התפקידים שהוטלו עליה בחוק זה.

22.

נציב שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות[תיקון: תשס"ה3]

(א)

הממשלה, בהתייעצות עם שר המשפטים ושר העבודה והרווחה, תמנה נציב שוויון זכויות עם מוגבלות.

(ב)

הנציב יהיה ממונה על ביצוע תפקידי הנציבות.

23.

כשירות לכהונה של הנציב

כשיר לכהן כנציב, אזרח ישראלי ותושב ישראל, שהוא בעל תואר אקדמי במקצוע שבתחום תפקידי הנציבות; הנציב יהיה עובד המדינה והודעה על מינוי תפורסם ברשומות.

24.

עובדי הנציבות

עובדי הנציבות יהיו עובדי המדינה.

.25

תקציב הנציבות

תקציב הנציבות יקבע בחוק התקציב בסעיף תקציב נפרד כמשמעותו בחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985.

.26

ועדה מייעצת

(א)

שר העבודה והרווחה ושר המשפטים ימנו לנציבות ועדה מייעצת; הודעה על מינוי הועדה והרכבה תפורסם ברשומות.

(ב)

בועדה המייעצת יהיו חברים אנשים עם מוגבלויות שונות, או נציגיהם לפי העניין, נציגי ארגונים העוסקים בקידום זכויותיהם של אנשים עם מוגבלות, מומחים בתחומי פעולתה של הנציבות, משפטים ונציגי ציבור; חב החברים בועדה המייעצת יהיו אנשים עם מוגבלות.

(ג)

הנציב ייועץ עם הועדה המייעצת בעניינים הנוגעים לתפקידי הנציבות.

.26א.

שמירת זכויות [תיקון: תשס"ה]

חוק זה בא להוסיף על כל זכות או חובה הקבועות על פי דין ואינו בא למעט ממנה.

.26ב.

דין המדינה [תיקון: תשס"ה]

לענין חוק זה דין המדינה כדין כל אדם.

פרק ז': הוראות שונות

.27

הנוסח שולב בחוק בית הדין לעבודה, תשכ"ט-1969.

.28

הנוסח שולב בחוק שירות המדינה (מינויים), תשי"ט-1959.

.29

תחילה

תחילתו של חוק זה ביום י"ג בטבת התשנ"ט (1 בינואר 1999).

[תיקון: תשס"ה]

תוספת ראשונה: מקום ציבורי

(סעיפים 19ה, 19ז ו-19ט)

(1)

משרד או מיתקן של גוף ציבורי כהגדרתו בסעיף 5;

(2)

אולם הרצאות, מרכז כנסים, אולם שמחות, גן אירועים, מרכז קהילתי, מועדון או כל מקום, המשמש להתכנסות;

(3)

אולם ספורט או מיתקן ספורט, בריכת שחיה, חוף רחצה, מקום מרפא, או כל מקום להתעמלות ולפנאי;

(4)

בית דואר לרבות מיתקן לחלוקת דואר וסוכנות דואר, בית מרקחת, מקום לממכר תרופות שלא בבית מרקחת, בית שימוש, בנק, מכבסה לרבות שירות לניקוי יבש, מוסך, מכון יופי, מספרה, מקלט, מרכז אינטרנט, משרד או בנין משרדים, משרד או מקום המשמש בדרך כלל ארגון עובדים או מפלגה, סוכנות ביטוח, סוכנות לתיווך מקרקעין, סוכנות נסיעות, סנדלריה, תחנת דלק, או כל מקום שמספק שירות מעין אלה לציבור;

(5)

בית חולים, מעבדה או מכון לביצוע בדיקות רפואיות, מרפאה, תחנה לאם ולילד, תחנת מגן דוד אדום, או כל מקום המספק שירותי בריאות;

(6)

בית חולים לבעלי חיים, מעבדה או מכון לביצוע בדיקות רפואיות לבעלי חיים, מרפאה לבעלי חיים, או כל מקום המספק שירותי בריאות לבעלי חיים;

(7)

בית מלון, פנסיון, אכסניה, בית הארחה או כל מקום, המספק שירותי אירוח ולינה;

(8)

בית משפט ובית דין, בית דין צבאי, בית מעצר, בית סוהר, תחנת משטרה, תחנת משמר אזרחי, או כל מיתקן צבאי הפתוח לשירות האזרח;

(9)

מעון או גן לילדים, בית ספר, מוסד ללימודי אמנויות, מוסד על-תיכוני להשכלה טכנית, מקצועית, תורנית או דתית, מוסד להשכלה גבוהה או כל מקום שמספק שיחותי לימוד או חינוך, ולעניין נגישות המקום הציבורי – למעט מוסדות חינוך וגני ילדים כמשמעותם בסימן ז';

(10)

בית עלמין;

(11)

בית קולנוע, תאטרון, אולם מופעים, דיסקוטק, אצטדיון או כל מקום, המשמש למופעים ולבידור, באופן קבוע או זמני;

(12)

בית תפילה, מקווה או כל מקום המספק שיחותי דת;

(13)

גלריה, מוזיאון, ספריה או כל מקום לתרבות ואמנות;

(14)

גן, גן חיות, גן שעשועים, פארק, או כל מקום המשמש לבילוי ופנאי;

(15)

חלק מאולפן טלוויזיה, אולפן רדיו או חלק מכל מקום המשמש באופן קבוע לראיונות לתקשורת;

(16)

חניון, מסוף נמל, תחנת אוטובוס, תחנת מוניות, תחנת רכבת, או כל מקום המשמש לתחבורה ציבורית, ולעניין נגישות המקום הציבורי – למעט תחנות, נמלים ומקומות כמשמעותם בפרק ה';

(17)

מסעדה, בית קפה, בר או כל מקום שמגישים בו מזון ומשקאות;

(18)

מעון לסטודנטים, מעון לתלמידים, מעון לעובדים, או כל מקום של שיחותי מגורים או לינה לתקופות קצרות;

(19)

מקום שהוא אתר ארכיאולוגי, אתר היסטורי, מרכז מבקרים במפעל, שמורת טבע, או כל מקום למבקרים;

(20)

מרכול, מכולת, סופרמרקט, מקום למכירת מזון, חנות, כלב, מרכז קניות, קיוסק, שוק או כל מקום, המשמש לקניות או להשכרת ציוד;

(21)

מרכז תעסוקה, פנאי או מקום מגורים לאנשים עם מוגבלות, לילדים או לקשישים, מחלקה לשירותים חברתיים, בית תמחוי, מרכז לטיפול בדרי רחוב, מעון או מקלט לנשים מוכות, ילדים מוכים או הוסטל לגברים אלימים, או כל מקום, המספק שירותי רוחה או שירות טיפולי;

(22)

קלפי.

[תיקון: תשס"ה]

תוספת שניה: שירות ציבור

(סעיפים 19ה, 19 ו-19יב)

(1)

שירות בריאות;

(2)

שירות בידור;

(3)

שירות חינוך, השכלה או פנאי, ולעניין נגישות השירות הציבורי – למעט שירות חינוך כמשמעותו בסימן ז';

(4)

שירות רוחה;

(5)

שירות ספורט;

(6)

שירות תיירות;

(7)

שירות אוטובוסים, רכבת, תובלה אווירית, אניות, מוניות והשכרת רכב או כל שירות תחבורה, ואולם לעניין נגישות שירותי מהשירותים המפורטים בפסקה זו יחולו הוראות פרק ה', למעט לעניין השכרת כלי רכב כאמור בסעיף 19יב;

(8)

שירות תרבות;

(9)

שירות הארחה;

(10)

שירות מסחר;

(11)

שירות דת;

(12)

שירות אנרגיה;

(13)

שירות בזק;

(14)

שירות בנקאות, אשראי, ביטוח, פנסיה או כל שירות פיננסי.

[תיקון: תש"ע]

תוספת שלישית

(סעיף 19ט)

טור א' הרשות הציבורית	טור ב' המועד שבו תחול חובת הנגישות במלואה
רשות מקומית	כ"ו בחשוון התשפ"ב (1 בנובמבר 2021)

[תיקון: תשע"ו]

תוספת רביעית

(ההגדרה "עובד" או "מועמד" עם מוגבלות משמעותית, וסעיפים 9ד, 9ה ו-9)

(החל מיום 1.1.2017).

חלק א'

טור א' הגורם שברשותו המידע	טור ב' תנאים שמתקיימים באדם עם מוגבלות לעניין היותו עובד או מועמד עם מוגבלות משמעותית	
-------------------------------	--	--

1.	המוסד לביטוח לאומי, משרד הביטחון, רשות המסים בישראל, משרד הבריאות	גורם שהוסמך לאשר נכות לפי כל דין אישר לגביו בכתב שדרגת נכותו היא 40% לפחות; לענין זה יראו קביעת אחוזי מוגבלות בניידות לפי הסכם בדבר גמלת ניידות שנערך לפי סעיף 9 לחוק הביטוח הלאומי [נסח משולב], התשנ"ה-1995, כקביעת דרגת נכות בידי גורם מוסמך כאמור.
2.	המוסד לביטוח לאומי, משרד הביטחון, רשות המסים בישראל, משרד הבריאות	גורם שהוסמך לאשר נכות לפי כל דין אישר לגביו בכתב שדרגת נכותו היא 20% לפחות, ומתקיים בו אחד מאלה:
	המוסד לביטוח לאומי	(1) הוא הוכר כזכאי לשיקום תעסוקתי מחמת מוגבלות לפי פרקים ה' או ט' לחוק הביטוח הלאומי [נסח משולב], התשנ"ה-1995;
	משרד הביטחון	(2) הוא משוקם או זכאי לשיקום תעסוקתי לפי חוק הנכים (תגמולים ושיקום), התשי"ט-1959 [נסח משולב];
	משרד הכלכלה והתעשייה	(3) הוא משתתף או השתתף בתכנית תעסוקה לאנשים עם מוגבלות מטעם משרד הכלכלה והתעשייה.
3.	משרד הכלכלה והתעשייה	הוא הוכר כזכאי לשכר מינימום מותאם לפי סעיף 17(ב) לחוק שכר מינימום, התשמ"ז-1987.
4.	משרד הרווחה והשירותים החברתיים	הוא הוכר כזכאי לשירותי רווחה מחמת מוגבלותו בידי האגף לטיפול באדם עם מוגבלות שכלית התפתחותית, השירות לטיפול באדם עם אוטיזם או אגף השיקום במשרד הרווחה והשירותים החברתיים.

חלק ב'

טור א'	טור ב'
הגורם שברשותו המידע	תנאים שמתקיימים באדם עם מוגבלות לענין היותו עובד או מועמד עם מוגבלות משמעותית
המוסד לביטוח לאומי, משרד הביטחון, רשות המסים בישראל, משרד הבריאות, משטרת ישראל, שירות בתי הסוהר	מתקיימים בו שני אלה: (1) גורם שהוסמך לאשר נכות לפי כל דין אישר לגביו בכתב שדרגת נכותו היא 20% לפחות או שרופא של המשטרה או של שירות בתי הסוהר, לפי הענין, חיווה את דעתו שמצבו הרפואי עולה כדי דרגת נכות שעשויה להגיע לכדי 20%;

משטרת ישראל, שירות בתי הסוהר	(2)ועדה רפואית לפי סעיף 20 לפקודת המשטרה [נסח חדש], התשל"א-1971, או לפי סעיף 87 לפקודת בתי הסוהר [נסח חדש], התשל"ב-1971, שחררה אותו מחמת מוגבלותו משיחות מבצעי או משיחות בתפקיד מבצעי בכוח הייעודי לתפקיד אחר במשטרה או בשיחות בתי הסוהר, לפי העניין.
---------------------------------	--

נתקבל בכנסת ביום כ"ז בשבט התשנ"ח (23 בפברואר 1998).

חוק הקרינה הבלתי מייננת, התשס"ו-2006

ס"ח תשס"ו, 158, 257; תשס"ח, 873; תשע"א, 749.

תוכן עניינים

פרק א': מטרות החוק

פרק ב': הגדרות

פרק ג': היתרים

פרק ד': פיקוח

פרק ה': צו סילוק

פרק ו': עונשין

פרק ז': הוראות שונות

תוספת: מקורות קרינה שהקמתם והפעלתם אינה טעונה היתר

פרק א': מטרות החוק

1.

מטרות

חוק זה מטרתו להגן על הציבור ועל הסביבה מפני השפעות של חשיפה לקרינה בלתי מייננת, ולהסדיר את העיסוק במקורות קרינה, הקמתם והפעלתם ובמתן שירות למדידת קרינה, בין השאר על ידי קביעת איסורים וחובות בהתאם לעקרונות הזהירות המונעת.

פרק ב': הגדרות

2.

הגדרות [תיקון: תשע"א]

בחוק זה –

"היתר" – היתר הקמה, היתר הפעלה או היתר למתן שירות;

"היתר הפעלה" – היתר להפעלה של מקור קרינה, שניתן לפי סעיף 3;

"היתר הקמה" – היתר להקמה של מקור קרינה, שניתן לפי סעיף 3;

"היתר למתן שירות" – היתר למתן שירות למדידת קרינה, שניתן לפי סעיף 3;

"ממונה" – מי שהשר הסמיכו להיות ממונה לענין הוראות חוק זה, כולן או חלקן;

"מפקח" – (ההגדרה נמחקה);

"מקור קרינה" – מכשיר, מיתקן או מערכת טכנולוגית, שבמהלך הפעלתם נוצרת או עלולה להיווצר, קרינה בלתי מייננת, למעט קרינה לשימוש רפואי;

"קרינה בלתי מייננת", "קרינה" – פליטת גלים אלקטרומגנטיים שרמת האנרגיה שלהם פחותה מ-5 אלקטרון וולט ושאינם יכולים לגרום ליינן (ionization);

"שיחות למדידת קרינה" – שיחות למדידה של קרינה בלתי מייננת, לרבות הערכת רמות החשיפה של בני אדם והסביבה לקרינה הצפויה ממקור הקרינה;

"השר" – השר לאיכות הסביבה.

פרק ג': היתרים

3.

היתר

(א)

לא יקים אדם מקור קרינה, לא יפעיל מקור קרינה ולא ייתן שיחות למדידת קרינה, אלא אם כן בידו היתר הקמה, היתר הפעלה או היתר למתן שיחות, לפי העניין, שנתן לו ממונה לפי הוראות חוק זה, ובהתאם לתנאיו.

(ב)

בלי לגרוע מכלליות האמור בסעיף קטן (א), רשאי מבקש היתר הפעלה לבצע הפעלה ניסיונית של מקור קרינה במשך תקופה שלא תעלה על שלושה חודשים, טרם קבלת היתר הפעלה, לשם ערכת מדידות ובדיקות הכרוכות בהרצת ההפעלה של מקור הקרינה, בהתאם להנחיות ממונה, כאמור בסעיף 7(א)(2), ובלבד שיש בידו היתר הקמה אם הדבר דרוש לפי הוראות חוק זה.

(ג)

היתר הקמה והיתר הפעלה יכול שיינתנו לגבי מקור קרינה מסוים או לגבי סוג מסוים של מקורות קרינה.

4.

פטור

הוראות סעיף 3 לא יחולו על הקמה או על הפעלה של מקור קרינה המפורט בתוספת.

5.

תוקף היתרים

(א)

תוקפם של היתר הפעלה ושל היתר למתן שיחות יהיה לתקופה של חמש שנים, ואולם רשאי השר לקבוע תקופת תוקף אחרת במקרים או בנסיבות שיקבע, בשים לב, בין השאר, לסוג מקור הקרינה או מיקומו או לסוג השיחות למדידת קרינה, לפי העניין.

(ב)

תוקפו של היתר הקמה יהיה לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים, ורשאי ממונה להאריך את תוקפו לתקופות נוספות, ובלבד שסך התקופות לא יעלה על תשעה חודשים, ואולם רשאי השר לקבוע תקופת תוקף ארוכה יותר לגבי סוגים מסוימים של מקורות קרינה.

6.

תנאים למתן היתר הקמה

לא ייתן ממונה היתר הקמה, אלא לאחר שהוכח להנחת דעתו כי מתקיימים כל אלה:

(1)

מבקש ההיתר ביצע, באמצעות בעל היתר למתן שירות ועל פי הנחיות בכתב שקיבל מאת ממונה, הערכה של רמות החשיפה המרביות של בני אדם והסביבה לקרינה הצפויה ממקור

הקרינה לכשיופעל, לרבות בעת תקלה (בחוק זה – הערכת רמות חשיפה);

(2)

ננקטו האמצעים הדרושים להגבלת רמות החשיפה של בני אדם והסביבה לקרינה הצפויה ממקור הקרינה לכשיופעל, בהתאם לתנאים שקבע לפי סעיף 10(1), לרבות אמצעים טכנולוגיים נאותים הנמצאים בשימוש, וכן ננקטו אמצעי הזהירות והבטיחות שקבע השר לפי הוראות סעיף 25(א)(3).

7.

תנאים למתן היתר הפעלה

(א)

לא ייתן ממונה היתר הפעלה, אלא לאחר שהוכח להנחת דעתו כי מתקיימים כל אלה:

(1)

התנאי האמור בסעיף 6(2);

(2)

מבקש ההיתר ערך, באמצעות בעל היתר למתן שירות ועל פי הנחיות בכתב שקיבל מאת ממונה, מדידות של רמות החשיפה של בני אדם והסביבה לקרינה הנצרת במהלך הפעלתו של מקור הקרינה, במרחקים שונים ממקור הקרינה, ורמות אלה לא עלו על רמות החשיפה המרביות שקבע ממונה לפי סעיף 10(1);

(3)

מבקש ההיתר הציג לפניו רישיון או אישור סוג לפי פקודת הטלגרף האלחוטי [נסח חדש], התשל"ב-1972 (בחוק זה – פקודת הטלגרף) או לפי חוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982, לגבי מקור קרינה החייב ברישיון או באישור סוג כאמור;

(4)

מבקש ההיתר הציג לפניו היתר לפי חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965, ואם היה מבקש ההיתר בעל רישיון כהגדרתו בחוק משק החשמל, התשנ"ו-1996 – לרבות הרשאה לפי סעיף 145(ו)(1) לחוק האמור (בחוק זה – היתר בניה).

(ב)

הוראות סעיף קטן (א)(4) לא יחולו מקום שבו לא נדרש היתר בניה ובלבד שהתקיימו התנאים שבפסקאות (1) ו-(2), או התנאים שבפסקה (3), לפי העניין:

(1)

מבקש ההיתר הגיש לוועדה המקומית שבתחומה נמצא מקור הקרינה, ובאין ועדה מקומית כאמור – לוועדה המחוזית שבתחומה נמצא מקור הקרינה (בסעיף קטן זה – הוועדה), תצהיר שבו יפרט את הטעמים לכך שלא נדרש היתר בניה למקור הקרינה;

(2)

מהנדס הוועדה המקומית או מתכנן המחוז, לפי העניין, לא הביע התנגדות למתן היתר ההפעלה בתוך 21 ימים ממועד הגשת התצהיר לוועדה, ומבקש ההיתר צירף לתצהיר האמור תצהיר נוסף, ולפיו חלף המועד כאמור ולא התקבלה התנגדות מהנדס הוועדה המקומית או מתכנן המחוז; התנגדות מהנדס הוועדה המקומית או מתכנן המחוז למתן היתר הפעלה יכול שתהיה מן הטעם שמקור הקרינה חייב בהיתר בניה ומטעם זה בלבד, והוא יודיע למבקש ההיתר את הנימוקים להתנגדותו;

(3)

בעל רישיון כהגדרתו בחוק משק החשמל, התשנ"ו-1996, הציג לפני ממונה תצהיר ולפיו, למיטב ידיעתו, מקור הקרינה הוקם כדין לפני יום פרסומו של חוק זה.

(ג)

ממונה רשאי להתנות מתן היתר הפעלה גם בביצוע הערכת רמות חשיפה.

8.

תנאים למתן היתר שירות

לא ייתן ממונה היתר למתן שירות, אלא לאחר שהוכח להנחת דעתו כי מתקיימים כל אלה:

(1)

מבקש ההיתר הוא בעל הכשרה מקצועית כפי שקבע השר, ורשאי השר לקבוע לעניין זה חובת עמידה בבחינות מקצועיות בנושאים ועל פי סדרים שיקבע;

(2)

בידי מבקש ההיתר ציוד ואמצעים מתאימים למתן שירות למדידת קרינה, כפי שקבע השר.

9.

התניית רישיונות או היתרים לפי חיקוק אחר

(א)

לא יינתן היתר בניה למקור קרינה שלהקמתו נדרש היתר הקמה לפי חוק זה, אלא לאחר קבלת היתר הקמה.

(ב)

לא יינתן רישיון או היתר זמני לעסק טעון רישוי לפי חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968, החייב בהיתר לפי חוק זה, אלא לאחר קבלת היתר לפי חוק זה.

10.

תנאים בהיתר

ממונה רשאי להתנות מתן היתר בתנאים שיש לקיימם לפני מתן ההיתר, ורשאי הוא לקבוע בהיתר תנאים ולהוסיף עליהם או לגרוע מהם בכל עת, כדי להבטיח קיום מטרת חוק זה, ובכלל זה תנאים בדבר –

(1)

רמות החשיפה המרביות המותרות של בני אדם לקרינה ממקור קרינה, והאמצעים הדרושים להגבלת רמות החשיפה;

(2)

הגבלת הגישה למקור קרינה;

(3)

הצבת שילוט אזהרה סמוך למקור קרינה או עליו;

(4)

ערכת מדידות של קרינה הנוצרת במהלך הפעלתו של מקור קרינה;

(5)

הסרת מקור קרינה שאינו בשימוש;

(6)

מסירת מידע למזמין שיחות למדידת קרינה;

(7)

העסקה של כח אדם מקצועי ומיומן;

(8)

הציוד והאמצעים הדרושים לשם מתן שיחות למדידת קרינה;

(9)

אחזקה נאותה של מקור קרינה או של הציוד והאמצעים המיועדים למתן שיחת למדידת קרינה, לפי העניין, וערכת בדיקות להבטחת תקינותם;

(10)

חובת רישום ודיווח, ובכלל זה –

(א)

תיאור ופירוט הנתונים הטכניים של מקור קרינה נושא ההיתר;

(ב)

פירוט מדידות קרינה שנערכו ותוצאותיהן;

(ג)

פירוט בדיקות שנערכו להבטחת תקינותם של מקור קרינה או של ציוד ואמצעים המיועדים למתן שיחת למדידת קרינה, לפי העניין, והאמצעים שנקטו לשם החזקתם הנאותה.

.11

ביטול היתר או התלייתו

(א)

ממונה רשאי, בכל עת, לבטל היתר או להתלותו, לאחר שנתן לבעל ההיתר הזדמנות להשמיע את טענותיו, אם נוכח כי התקיים אחד מאלה:

(1)

ההיתר ניתן על יסוד מידע כוזב או מטעה;

(2)

בעל ההיתר הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, או תנאי מתנאי ההיתר;

(3)

הפעלת מקור הקרינה מסכנת או עלולה לסכן את הציבור או לגרום נזק חמור לסביבה.

(ב)

היה הפגם שבשלו נדרשו ביטול ההיתר או התלייתו לפי סעיף קטן (א), ניתן לתיקון, לא יבטל ממונה את ההיתר ולא יתלה אותו, אלא לאחר ששלח לבעל ההיתר הודעה על הטעון תיקון, ובעל ההיתר לא תיקן את הפגם באופן ובפרק הזמן שנקבעו בהודעה.

(ג)

בוטל היתר בהתקיים תנאי מהתנאים כאמור בסעיף קטן (א)(1) או (2), רשאי השר, לאחר שניתנה לבעל ההיתר הזדמנות להשמיע את טענותיו, לאסור על מתן היתרים נוספים לאותו בעל היתר, וזאת לתקופה שיקבע.

12.

רישום ודיווח [תיקון: תשע"א]

(א)

בעל היתר ינהל רישום מלא ומפורט לענין מקור הקרינה או השירות למדידת קרינה שלגביו ניתן ההיתר, בהתאם לתנאים שקבע ממנה בהיתר לפי סעיף 10(10), וידווח עליו לממונה אחת לשנה, לא יאוחר מיום 31 בדצמבר, או במועד אחר כפי שורה הממונה.

(ב)

בעל היתר יאפשר לממונה, לעיין ברישומים המנהלים על ידו כאמור בסעיף קטן (א), בשעות העבודה המקובלות, וימסור לו, לפי דרישתו, העתק מרישומים כאמור.

פרק ד': פיקוח

13.

[תיקון: תשע"א]

(בוטל).

14.

סמכויות ממונה [תיקון: תשע"א]

(א)

לשם פיקוח על ביצוע ההוראות לפי חוק זה, רשאי ממונה, בכל עת סבירה, להיכנס למקום שיש לו יסוד סביר להניח כי מצוי בו מקור קרינה שהקמתו או הפעלתו טעונית היתר לפי חוק זה או מקור קרינה שניתנה לגביו הוראה לפי סעיף קטן (ג), או כי מתנהל בו עסק למתן שירות למדידת קרינה, ובלבד שלא ייכנס –

(1)

למקום המשמש למגורים, אלא לפי צו של בית משפט;

(2)

למקום המוחזק על ידי מערכת הביטחון, אלא אם כן בידו אישור כניסה למקום כאמור מאת השר הממונה או מי שהוא הסמיך לענין זה, וכל עוד לא מתרחשים באותו מקום ובעת כניסת הממונה פעילות מבצעית או פעילות עוינת; לענין פסקה זו –

"מערכת הביטחון" – כל אחד מאלה:

(א)

משרד הביטחון ויחידות סמך של משרד הביטחון;

(ב)

צבא הגנה לישראל;

(ג)

שירות הביטחון הכללי והמוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים;

(ד)

מרכזי המחקר הגרעיני שבאחריות הוועדה לאנרגיה אטומית והמכון הביולוגי;

(ה)

ספקים ומפעלים המפתחים או המייצרים מוצרים בעבור גוף המנוי בפסקאות משנה (א) עד (ד), ששר הביטחון הודיע עליהם לממונה;

(ו)

משטרת ישראל ושירות בתי הסוהר;

"השר הממונה", לעניין הגופים המנויים בהגדרה "מערכת הביטחון" – בפסקאות משנה (א), (ב) ו-(ה) – שר הביטחון, בפסקאות משנה (ג) ו-(ד) – ראש הממשלה ובפסקת משנה (ו) – השר לביטחון הפנים.

(ב)

בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), היה לממונה או למפקח יסוד סביר להניח כי הפעלה של מקור קרינה נעשית באופן העלול לסכן את הציבור או לגרום נזק לסביבה, רשאי הוא, בכל עת סבירה, להיכנס למקום שבו מצוי מקור הקרינה ולבדקו, או לערוך מדידות של קרינה הנצרת במהלך הפעלתו, ובלבד שלא ייכנס למקום כאמור בסעיף קטן (א) אלא בהתאם להוראות אותו סעיף קטן.

(ג)

מצא ממונה כי מקור קרינה מופעל באופן העלול לסכן את הציבור או לגרום נזק לסביבה, רשאי הוא להורות, בכתב, לבעל מקור הקרינה או למפעיל מקור הקרינה לנקוט אמצעים, בפרק זמן כפי שיוורה, לשם הפעלתו הבטוחה של מקור הקרינה.

(ד)

(בוטל).

פרק ה': צו סילוק

.15

צו לסילוק מקור קרינה

(א)

נוכח ממונה כי הקמה או הפעלה של מקור קרינה נעשו בלא היתר או בניגוד לתנאיו או בניגוד להנחיות או הוראות שנתן ממונה לפי הוראות סעיפים 7(א)(2) ו-14(ג), וטרם הוגש כתב

אישום, רשאי הוא לצוות על מקים מקור הקרינה, על המפעיל שלו, על בעל מקור הקרינה או על בעל הנכס שבו מצוי מקור הקרינה:

(1)

להפסיק את ההקמה או ההפעלה, לפי העניין, או לסלק את מקור הקרינה למקום, באופן ובפרק זמן שתחילתו במועד מסירת הצו, הכל כפי שייקבע בצו; בפסקה זו, "סילוק" – לרבות נטרול או פירוק;

(2)

להחזיר, במידת האפשר ובהתאם לנסיבות, את המצב לקדמותו.

(ב)

מי שלא קיים הוראות צו שניתן לפי סעיף קטן (א), רשאי ממונה או עובד ציבור שהוא הסמיך לעניין זה, לבצע את הנדרש לפי הצו; משעשה כן, יהיה מי שנצטווה אך לא מילא אחר הוראות הצו, חייב בתשלום כפל ההוצאות שהוצאו לקרן לשמירת הניקיון שהוקמה לפי סעיף 10 לחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984 (בחוק זה – הקרן לשמירת הניקיון); על גבייתן של הוצאות כאמור תחול פקודת המסים (גביה).

(ג)

ממונה או מי שהוא הסמיך לעניין ביצוע צו כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי להיכנס לכל מקום לשם ביצוע הצו, ובלבד שלא ייכנס למקום כאמור בסעיף 14(א), אלא בהתאם להוראות אותו סעיף.

פרק ו': עונשין

.16

עונשין [תיקון: תשס"ח]

(א)

העושה אחד מאלה, דינו – מאסר שישה חודשים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בחוק זה – חוק העונשין), ואם נעברה העבירה בידי תאגיד, דינו – כפל הקנס האמור:

(1)

מקים או מפעיל מקור קרינה בלא היתר, בניגוד להוראות סעיף 3, לאחר שקיבל התראה בכתב מאת ממונה;

(2)

נתן שירות למדידת קרינה בלא היתר, בניגוד להוראות סעיף 3;

(3)

מקים או מפעיל מקור קרינה או מתן שיחות למדידת קרינה, בניגוד לתנאי מתנאי ההיתר שניתן לו לפי הוראות סעיף 3;

(4)

עורך מדידה כאמור בסעיף 7(א)(2) שלא באמצעות בעל היתר למתן שיחות או בניגוד להנחיות בכתב שקיבל מממונה לפי הסעיף האמור;

(5)

מפר הוראה שנתן ממונה לפי הוראות סעיף 14(ג) או צו שהוציא מממונה לפי הוראות סעיף 15(א).

(ב)

בעל היתר שאינו מנהל רישום או שאינו מדווח לממונה לפי הוראות סעיף 12(א), דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, ואם נעברה העבירה בידי תאגיד, דינו – כפל הקנס האמור.

(ב1)

(1)

בשל עבירה שעבר אדם לפי סעיף קטן (א)(1) או (5), שכתוצאה ממנה השיג טובת הנאה או חוץ, לעצמו או לאחר, רשאי בית המשפט להטיל עליו, קנס בשיעור טובת הנאה או הרווח שהשיג כאמור, נוסף על כל עונש אחר.

(2)

לענין סעיף קטן זה, "טובת הנאה" – לרבות הוצאה שנחסכה.

(3)

אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 63 לחוק העונשין.

(ג)

הייתה העבירה עבירה נמשכת, יטיל בית המשפט קנס נוסף, בשיעור של חמישה אחוזים מסכום הקנס הקבוע לאותה עבירה, לכל יום שבו נמשכת העבירה מעבר לתקופת הזמן שנקבעה בהתראה בכתב מאת ממונה ושתחילתה עם מסירתה.

(ד)

עבירה לפי סעיף זה היא מסוג העבירות של אחריות קפידה.

(ה)

קנס שהוטל בשל עבירה לפי חוק זה ישולם לקרן לשמירת הניקיון; ואולם, אם הוטל הקנס עקב הפעלת סמכותו של עובד רשות מקומית, ישולם הקנס לקופת הרשות המקומית שהפעילה את הסמכות, למעט קנס שהוטל על הרשות המקומית.

17.

אחריות נושא משרה בתאגיד

(א)

נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות לפי סעיף 16 בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר חובה זו, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין; ולענין סעיף זה, "נושא משרה" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף למעט שותף מוגבל, או בעל תפקיד אחר בתאגיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו נעברה העבירה, ולענין סעיף 16(א)(1) או (2) – גם דירקטור.

(ב)

נעברה עבירה לפי סעיף 16 בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

17.א.

סמכויות בית משפט[תיקון: תשס"ח]

(א)

הוגש כתב אישום בשל עבירה לפי חוק זה, רשאי בית המשפט ליתן צו עשה, צו אל תעשה, צו להחזרת המצב לקדמותו וכל סעד אחר, ככל שיראה לנכון בנסיבות שלפניו, והכל כדי למנוע, להפסיק או לצמצם קרינה.

(ב)

על צוים שהוציא בית המשפט לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 20(ב) עד (ח) לחוק המים, התשי"ט-1959, בשינויים המחויבים.

(ג)

בית משפט שהרשיע אדם בעבירה לפי חוק זה רשאי, בגזר הדין, נוסף על כל עונש שיטיל, לחייבו בתשלום הוצאות שהוצאו לסילוק מקור הקרינה, אם הוגשה לו על כך בקשה מאת מי שהוציאן.

(ד)

לענין גביית הסכום שנפסק, החלטה לפי סעיף זה כמות כפסק דין של אותו בית משפט שניתן בתובענה אזרחית.

(ה)

הורשעו בעבירה יותר מאדם אחד, רשאי בית המשפט בהחלטה לפי סעיף זה, להטיל את תשלום ההוצאות על כולם או חלקם, יחד ולחוד, או לחלק סכום זה ביניהם, הכל כפי שיראה לו בנסיבות הענין.

(i)

לא פסק בית המשפט בבקשה לפי סעיף זה לגופה, לא יגרע הדבר מזכותו של מי שהוציא את ההוצאות לתבען בתובענה רגילה.

פרק ז': הוראות שונות

.18

אי-תלות ומניעת ניגוד עניינים

(א)

הערכה או מדידה של רמות חשיפה לקרינה לצורך קבלת היתר, לפי סעיפים 6(1) או 7(א)(2), לפי העניין, או לצורך עריכת מדידה של קרינה בהתאם לתנאי ההיתר שקבע ממונה לפי סעיף 10(4), תיעשה באמצעות בעל היתר למתן שירות שאינו עובד של מבקש היתר הקמה או היתר הפעלה או של בעל היתר כאמור, שהזמין את ההערכה או המדידה.

(ב)

בעל היתר למתן שירות ישמור בעבודתו המקצועית על אי-תלות ולא יערוך הערכה או מדידה כאמור בסעיף קטן (א) אם יש בכך כדי ליצור ניגוד עניינים עם ענף אחר שלו.

(ג)

השר רשאי לקבוע נסיבות שיראו אותן כנסיבות שבהן עלול להיווצר ניגוד עניינים או עלולה להיפגע אי-התלות של בעל היתר למתן שירות.

(ד)

על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי ממונה לקבוע אמות מידה, שלפיהן יאשר עריכת הערכה או מדידה כמפורט באותו סעיף קטן, על ידי עובד במעבדה של מבקש היתר הקמה או היתר הפעלה או של בעל היתר כאמור; אמות המידה ייקבעו באופן שיבטיח את מקצועיות ההערכה והמדידה ואת מהימנות תוצאותיהן; ממונה ידווח לוועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת על אמות המידה שקבע ועל שימוין.

.19

יידוע הציבור

ממונה יפרסם, באופן ובתדירות שיקבע השר ובכפוף להוראות סעיף 9 לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998, מידע עדכני שברשותו, לרבות מידע כמפורט להלן:

(1)

רשימת בעלי היתרים והיתרים שבטלו או הותלו;

(2)

מיקום מקורות קרינה החייבים בהיתר;

(3)

הערכת רמות חשיפה;

(4)

תוצאות בדיקות של מקורות קרינה החייבים בהיתר;

(5)

תוצאות של מדידות קרינה הנוצרת במהלך הפעלתם של מקורות קרינה:

(6)

בקשות להיתרי הקמה.

.20

דרכי מסירה

על מסירת צ, התראה, הוראות והנחיות מאת ממונה לפי חוק זה, יחולו הוראות סעיף 237 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, בדבר המצאת מסמכים, בשינויים המחויבים.

.21

בקשה לביטול הוראה או צ על ידי בית משפט

(א)

הוראה את עצמו נפגע מהוראה שניתנה לפי סעיף 14(ג) או מצ שהוצא לפי הוראות סעיף 15(א), רשאי להגיש לבית המשפט המוסמך לדון בעבירה נושא ההוראה או הצ בקשה לביטולם (בסעיף זה – הבקשה).

(ב)

הגשת הבקשה אינה מתלה את תוקפם של הוראה או צ, כל עוד לא החליט בית המשפט אחרת; החליט בית המשפט להתלות את תוקפם של ההוראה או הצ במעמד צד אחד, תידון הבקשה במעמד הצדדים בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום שבעה ימים מיום ההחלטה.

(ג)

בית המשפט רשאי לבטל את ההוראה או את הצ, לאשרם או לשנותם.

.22

שמירת דינים

הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות כל דין אחר ולא לגרוע מהן.

.23

אגרות

השר, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, יקבע אגרות בעד הגשת בקשות למתן היתר לפי חוק זה; אגרות כאמור ייקבעו בהתחשב, בין השאר, בתקופות תוקפם של ההיתרים.

.24

שינוי התוספת

השר רשאי, בצו, באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, לשנות את התוספת.

.25

ביצוע ותקנות

(א)

השר ממונה על ביצוע הוראות חוק זה, והוא רשאי, באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, להתקין תקנות בכל הנגע לביצוע, ובכלל זה בעניינים אלה:

(1)

אמות מידה ונהלים למתן היתרים לפי חוק זה, דרך כלל או לסוג מסוים של מקוחות קרינה, תוקפם של היתרים כאמור, ביטולם או התלייתם, לרבות נהלים להגשת בקשות להיתרים;

(2)

רמות חשיפה מרביות מותרות של בני אדם לקרינה ממקור קרינה;

(3)

נקיטת אמצעי זהירות ובטיחות למניעת סכנה לציבור ולסביבה כתוצאה מחשיפה לקרינה או כתוצאה מהקמה של מקור קרינה והפעלתו;

(4)

ערכת מדידות של קרינה הנצרת במהלך הפעלתם של מקוחות קרינה;

(5)

מרחקי בטיחות ממתקן שידור לתקשורת בשיטה התאית, כהגדרתו בסעיף 202ב לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965, לרבות מרחקי בטיחות בין מיתקן כאמור לבין מוסדות חינוך, מוסדות לקשישים, מעונות לחוסים או בתי חולים, בהתחשב, בין השאר, בסוג המיתקן, בגודלו או ברמת הקרינה הנצרת במהלך הפעלתו.

(ב)

(1)

תקנת לפי סעיף קטן (א)2) יותקם לאחר התייעצות עם שר הבריאות; תקנת כאמור שעניין רמות חשיפה מרביות לקרינה בתחום תדרי רדיו כהגדרתם בפקודת הטלגרף, יותקנו בהתייעצות גם עם שר התקשורת, ואולם אם הודיע שר התקשורת לשר, בכתב, שיש או שעלולה להיות לתקנת האמורה השפעה ישירה ומהותית על העלויות למשק התקשורת, יותקם התקנת בהסכמתו.

(2)

תקנת לפי סעיף קטן (א)5) יותקם לאחר התייעצות עם שר התקשורת.

(ג)

תקנת לפי סעיף קטן (א) בעניינים הנגעים למשק החשמל יותקם בהתייעצות עם שר התשתיות הלאומיות, ואולם אם הודיע שר התשתיות הלאומיות לשר, בכתב, שיש או שעלולה להיות לתקנת בעניינים כאמור השפעה ישירה ומהותית על העלויות למשק החשמל, על תעריפי חשמל או על אמינות וזמינות הספקת חשמל (בחוק זה – עניינים בעלי השפעה על עלויות למשק החשמל), יותקם התקנת בהסכמת שר התשתיות הלאומיות ושר האוצר.

(ד)

הודעת שר התקשורת או שר התשתיות הלאומיות וכן שר האוצר אם נדרשה הסכמתו, בעניין הסכמתם להתקנת תקנת לפי סעיף קטן (ב) או (ג), לפי העניין, תימסר בתוך שלושים ימים מיום פניית השר אליהם; לא מסר מי מהשרים האמורים, בתוך המועד האמור, את הודעתו, יראו כאילו נתן את הסכמתו.

26.

חובת התקנת תקנת

(א)

תקנת ראשונה לפי סעיף 23 וכן תקנת ראשונה לפי סעיף 25(א)2) ו-5), שהתקנתן טעונה התייעצות עם שר התקשורת או עם שר התשתיות הלאומיות או הסכמתם לפי סעיף 25(ב) ו-ג), יותקם עד יום תחילתו של חוק זה.

(ב)

לא הותקנו תקנת כאמור בסעיף קטן (א) בעניינים הנגעים למשק החשמל, עד יום תחילתו של חוק זה, יחולו ההוראות המפורטות להלן עד להתקנת התקנת האמורות:

(1)

החלטת ממונה לפי סעיפים 3, 10 או 11, בעניינים הנגעים למשק החשמל, תהיה בהתאם להמלצות שבדוח ועדת המומחים, ואולם החלטה כאמור בעניינים בעלי השפעה על עלויות למשק החשמל, שניתנה לגביהם הודעה בכתב לממונה, מאת השר או שר התשתיות הלאומיות, טעונה אישור בכתב ומראש מאת השר, שר התשתיות הלאומיות ושר האוצר; בפסקה זו, "דוח ועדת המומחים" – דוח ועדת המומחים לעניין שדות מגנטיים מרשת החשמל המפורסם באתר האינטרנט של המשרד לאיכות הסביבה;

(2)

אישור שר התשתיות הלאומיות ושר האוצר לפי פסקה (1) יינתן בתוך שלושים ימים מיום פניית הממונה אליהם; לא מסר מי מהשרים האמורים את אישורו בתוך המועד האמור, יראו כאילו נתן את אישורו.

.27

הנוסח שולב בחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965.

.28

הנוסח שולב בחוק למניעת מפגעים סביבתיים (תביעות אזרחיות), התשנ"ב-1992.

.29

הנוסח שולב בחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995.

.30

הנוסח שולב בחוק בתי משפט לעניינים מנהליים, התש"ס-2000.

.31

סייגים לתחולה

(א)

חוק זה יחול על המדינה, ואולם הוא לא יחול על פעילות ביטחונית או מבצעית או על תוצאות פעילות כאמור של כל אחד מהגופים שלהלן:

(1)

יחידות ויחידות סמך של משרד ראש הממשלה, שעיקר פעילותן בתחום ביטחון המדינה או יחסי החוץ שלה;

(2)

יחידות ויחידות סמך של משרד הביטחון, שעיקר פעילותן בתחום ביטחון המדינה;

(3)

צבא הגנה לישראל;

(4)

משטרת ישראל;

אך פעילות כאמור תבוצע ככל האפשר בהתאם להוראות חוק זה ולפי כללים שייקבעו, על ידי כל אחד מאותם גופים, בהתייעצות עם ממונה.

(ב)

הוראות חוק זה לא יחולו על מקורות קרינה במקום עבודה, ובלבד שהחשיפה לקרינה הנצרת או העלולה להיווצר עקב פעילותם של מקורות הקרינה האמורים מוגבלת למקום העבודה ולעובדים באותו מקום עבודה העוסקים במסגרת תפקידם בהתקנה, בהפעלה או בתחזוקה של מקורות קרינה.

.32

תחילה

(א)

בכפוף לאמור בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג), תחילתו של חוק זה בתום שנה מיום פרסומו (להלן – יום התחילה).

(ב)

תחילתו של חוק זה, לענין מתקני רשת החשמל שעד יום התחילה ניתנו לגביהם היתר בניה, או הרשאה לפי סעיף 45 לחוק משק החשמל, התשנ"ו-1996, בתום שנתיים וחצי מיום פרסומו (להלן – יום התחילה לענין מתקני רשת החשמל); לענין זה, "מתקני רשת החשמל" – מיתקנים המשמשים לייצור, להולכה, לחלוקה ולהספקה של חשמל, כולל קווי מתח עליון, קווי מתח עילי ותת-קרקעי, תחנות משנה והשנאה וקווי מתח נמוך, עד לשלב החלוקה הביתית.

(ג)

תחילתם של סעיפים 202ב ו-265 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965, כנוסחם בסעיף 27 לחוק זה, ביום פרסומו של חוק זה; תקנות לפי סעיף 265(33) לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965, כנוסחו בסעיף 27(2) לחוק זה יובאו לאישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת בתוך שנה מיום פרסומו של חוק זה.

.33

הוראות מעבר

(א)

היתר שניתן לפני יום התחילה להקמת מיתקנים, לעיסוק במכשיר קרינה או למתן או הפעלת שיחותים לבדיקות קרינה בלתי מייננת, לפי [[תקנות

החוקים (יסודות רדיואקטיביים ומוצריהם), התש"ם-1980]], שהיה בתוקף ערב יום התחילה, יראו אותו למשך יתרת תקופת תוקפו כהיתר שניתן לפי הוראות סעיף 3.

(ב)

עד יום התחילה לענין מתקני רשת החשמל ינקוט מפעיל מתקני רשת החשמל אמצעי זהירות בהתאם להמלצות דוח ועדת המומחים כהגדרתו בסעיף 26(ב)(1), וידווח לוועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, אחת לשנה, על התקדמות היערכותו ליישום הוראות חוק זה.

תוספת: מקורות קרינה שהקמתם והפעלתם אינה טעונה היתר

(סעיף 4)

1.

מקור קרינה שעקב פעילותו נוצרת או עלולה להיווצר קרינה על סגולה (Ultraviolet Radiation) בתחום אורכי גל הקצרים מ-400 ננומטרים, ובלבד שמקור הקרינה הוא בעל צפיפות הספק משוקלל שאינה עולה על $3 \times 10^{-8} \text{ W/cm}^2$, במדידה במרחק 5 סנטימטרים בכל נקודה נגישה על גוף מקור הקרינה, ובכלל זה: נורת הלוגן ומנורות שיזוף; לענין פרט זה, שקלול צפיפות ההספק ייעשה בהתאם להנחיות ממונה.

2.

מכשיר הפולט אור בתחום הנראה לעין, בתחום אורכי גל הנעים בין 400 ננומטרים לבין 780 ננומטרים, ובלבד שאינו מכשיר או מיתקן שעקב פעילותו נוצרת או עלולה להיווצר קרינת לייזר, ובכלל זה: גפי תאורה לסוגיהם.

3.

מכשיר או מיתקן שעקב פעילותו נוצרת או עלולה להיווצר קרינת לייזר, ובלבד שהמכשיר או מיתקן הלייזר, מסווג במהדורה האחרונה של התקן האלקטרו טכני הבין-לאומי IEC-60825, ed. 1.2, או בתקן ישראלי ת"י 1249, כשייך לדרגת סיכון לייזר Class 1M, Class 1, Class 2M, Class 3a, ובכלל זה: מכשיר לבדיקת ברקוד, מצביע או מד טווח לייזר או נגן תקליטורים.

4.

מקור קרינה שעקב פעילותו נוצרת או עלולה להיווצר קרינה תת-אדומה (Infrared Radiation) בתחום אורכי גל הנעים בין 780 ננומטרים לבין מילימטר אחד, ובלבד שמקור הקרינה הוא בעל צפיפות הספק משוקלל שאינה עולה על 10 mW/cm^2 במדידה במרחק 5 סנטימטרים ממוצאו של מקור הקרינה, ובכלל זה: מכשיר שלט רחוק.

5.

מקור קרינה שעקב פעילותו נוצרת או עלולה להיווצר קרינה אלקטרומגנטית בתדרי רדיו (Radio Frequency – RF) 100 קילוהרץ עד 300 ג'יגה הרץ, ובלבד שמקור הקרינה הוא בעל הספק שאינו עולה על 0.1 וואט, ובכלל זה: שלט רחוק להפעלת אזעקת רכב; לענין פרט זה, "הספק" – הספק בממוצע ריבועי (Root Mean Square – RMS), שנמדד בתצורת השידור הגבוהה ביותר במוצא משדר תדרי רדיו, ואם אין גישה חשמלית מתואמת במוצא המשדר, יימדד הספק אפקטיבי מוקרן (Effective Radiated Power – ERP).

6.

תנור מיקרוגל ביתי העומד בדרישות התקן הישראלי ת"י 961, מכשיר לפיקוד טיסנים בעל הספק שאינו עולה על 0.5 וואט, מכשיר קשר חד-מגמי (Simplex) בעל הספק שאינו עולה על 25 וואט, מכשיר קשר אלחוטי נישא וטלפון נייד לסוגיו, כולל טלפון אלחוטי, או טלפון בשיטה התאית שקצב הספיגה הסגולי (Specific Absorption Rate – SAR) ממנו אינו עולה על 2 W/Kg בממוצע על פני 10 גרמים רקמה ביולוגית, או על 1.6 W/Kg בממוצע על פני 1 גרם רקמה ביולוגית.

מקור קרינה שעקב פעילותו נוצרת או עלולה להיווצר קרינה בתחום התדרים הנמוך מ-100 קילוהרץ, ובכלל זה: מכשירי חשמל ביתיים, כגון מזגן, מכונת כביסה, מקרר, מכונת גילוח, מייבש שיער, סדין חשמלי, מחשב אישי או נורות חשמל, ולמעט מיתקנים המשמשים לייצור, להולכה, לחלוקה ולהספקה של חשמל, ובכלל זה קווי מתח עליון, קווי מתח עילי ותת-קרקעי, תחנות משנה והשנאה וקווי מתח נמוך, עד לשלב החלוקה הביתית.

התקבל בכנסת ביום י"ט בכסלו התשס"ו (20 בדצמבר 2005).

חוק הסדרת העיסוק בהדברה תברואית, התשע"ו-2016

ס"ח תשע"ו, 548.

תוכן עניינים

פרק א': מטרה והגדרות

פרק ב': רישוי מדברים

פרק ג': חובות מדביר, מפעיל ומזמין הדברה

פרק ד': הרשם, הוועדה המייעצת לענייני מדברים ומפקחים

פרק ה': עונשין

פרק ו': עיצום כספי

פרק ז': הוראות שונות

פרק ח': תחילה והוראות מעבר

תוספת ראשונה

תוספת שנייה

פרק א': מטרה והגדרות

1.

מטרה

חוק זה מטרתו להסדיר את העיסוק בהדברת מזיקים לאדם ולרכוש, שאינה לצרכים חקלאיים, ובכלל זה לקבוע הוראות לעניין הכשרתם ואופן פעולתם של העוסקים בהדברה כאמור, הליכי הרישוי לעיסוק בהדברה והפיקוח על העיסוק כאמור, בין השאר על ידי קביעת איסורים וחובות בהתאם לעקרון הזהירות המונעת, והכול לשם הגנה על חיי אדם, בריאותם ואיכות חייהם של בני אדם, מניעת מפגעים תברואיים וסביבתיים, והגנה על הסביבה לרבות משאבי הטבע, המערכות האקולוגיות והמגוון הביולוגי, למען הציבור ולמען הדורות הבאים ובהתחשב בצרכיהם.

2.

הגדרות

בחוק זה –

"אמצעי טיפול" – אמצעים מכניים, פיסיקליים או ביולוגיים להשמדה, למשיכה, ללכידה, לעיכוב התפתחות, לדחייה, להרחקה או לצמצום אוכלוסייה של מזיקים, או אמצעים כימיים למשיכה או ללכידה של מזיקים;

"בית גידול למזיקים" – כל מצע לרבות מבנה, כלי תחבורה, מקווה מים, צמח, מכל, שטח פתוח, מיתקן, חפץ או חומר, שמצבו, אופן החזקתו או אופן השימוש בו מאפשרים התפתחות מפגע או מטרד, למעט מצע כאמור בסביבה טבעית ולמעט אדם או בעלי חיים שאינם מזיקים;

"גן לאומי", "ערך טבע מוגן" ו"שמורת טבע" – כהגדרתם בחוק גנים לאומיים;

"הדברה" – שימוש באמצעים כימיים להשמדה, לעיכוב התפתחות, לדחייה, להרחקה או לצמצום אוכלוסייה של מזיקים;

"הדברה באיוד" – הדברה באמצעות גז;

"הוועדה המייעצת" – הוועדה המייעצת לענייני מדברים שמונתה לפי סעיף 24;

"חוק גנים לאומיים" – חוק גנים לאומיים, שמורת טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח-1998;

"חוק הגנת הסביבה" – חוק הגנת הסביבה (סמכויות פיקוח ואכיפה), התשע"א-2011;

"חוק החומרים המסוכנים" – חוק החומרים המסוכנים, התשנ"ג-1993;

"חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1977;

"חוק להגנת חיית הבר" – חוק להגנת חיית הבר, התשט"ו-1955;

"חיית בר מוגנת" – כהגדרתה בחוק להגנת חיית הבר;

"מדבר" – מי שיש בידו רישיון מדבר, הרשום במרשם המדברים לפי סעיף 13;

"מדבר מסייע" – כמשמעותו בסעיף 6;

"מוצרים מעובדים" – תוצרים של תעשייה או מלאכה, ובכלל זה, מוצרי מזון, למעט תוצרת חקלאית לא מעובדת, ולרבות אריזות של תוצרים כאמור;

"מזיקים" – בעלי חיים שאינם ערך טבע מוגן או חיית בר מוגנת, העלולים לגרום למפגע או למטרד, ומנויים בתוספת הראשונה;

"מטרד" – נכחות או פעילות של מזיקים הגורמת נזק לרכוש, ובכלל זה למוצרים מעובדים, או אי-נוחות חמורה לאדם, או שיש חשש ממשי שתגרום לנזק או לאי-נוחות כאמור;

"המנהל" – עובד המשרד הכפוף במישרין למנהל הכללי של המשרד, שהשר הסמיכו לעניין פרק ו';

"מפגע" – נכחות או פעילות של מזיקים הגורמת לפגיעה בגוף האדם או בבריאותו או שיש חשש ממשי שתגרום לפגיעה כאמור, והכול באחת מדרכים אלה:

(1)

עקיצה, נשיכה, התזה, מגע או השפעה של מזיקים, העלולה לגרום לתגובה פיזית באדם;

(2)

העברת מחוללי מחלה לאדם;

"מפעיל" – מי שמפעיל, דרך קבע, אדם אחר בביצוע הדברה, בין שהמפעיל הוא מדבר ובין שאינו מדבר, ובכלל זה מי שהוא בעלים או מנהל של עסק המציע לציבור שירותי הדברה;

"המשרד" – המשרד להגנת הסביבה;

"סביבה טבעית" – כל אחד מאלה:

(1)

מקום שהוא בצורתו הטבעית או שלא עבר שינויים משמעותיים על ידי אדם, או שצורתו הטבעית שוחזרה או שהוא מיועד לשחזור כאמור;

(2)

שמורת טבע, גן לאומי או מקום שיועד בתכנית כהגדרתה בחוק התכנון והבנייה, התשכ"ה-1965, לשמורת טבע, לגן לאומי או ליער;

(3)

מקום שאינו בצורתו הטבעית אך מתקיימת בו מערכת אקולוגית טבעית או שמטרתו יצירה של תנאים המדמים מערכת אקולוגית טבעית;

"פעולות מניעה" – פעולות מכניות או טכניות המופעלות לגבי בית גידול למזיקים לשם מניעת התפתחות של מזיקים, מפגע או מטרד, ובכלל זה סילוק, יבוש, ניקוז, כיסוי, בנייה וסתימה;

"רישיון מדביר", "רישיון" – כל אחד מאלה: רישיון מדביר בדירות, רישיון מדביר במבנים ובשטח פתוח, רישיון מדביר באיוד או רישיון מדביר צבאי;

"רישיון מדביר בדירות", "רישיון מדביר במבנים ובשטח פתוח", "רישיון מדביר באיוד" ו"רישיון מדביר צבאי" – כמשמעותם בסעיף 4;

"הרשם" – רשם לענייני מדברים שמונה לפי סעיף 23;

"תכשיר הדברה" – חומר או תערובת של חומרים כימיים, בכל מצב צבירה, המיועדים להדברה;

"תכשיר הדברה רשום" – תכשיר הדברה שנרשם לפי חוק החומרים המסוכנים;

"השר" – השר להגנת הסביבה.

פרק ב': רישוי מדברים

3.

חובת רישוי

(א)

לא יעסוק אדם בהדברה אלא אם כן יש בידו רישיון מדביר שניתן לו לפי חוק זה מסוג המתאים לביצוע ההדברה, ובהתאם לתנאי הרישיון ולהוראות לפי חוק זה.

(ב)

לענין חוק זה, "עיסוק בהדברה" – כל אחד מאלה, בין שהוא נעשה בתמורה ובין שלא בתמורה:

(1)

ביצוע הדברה דרך עיסוק, לרבות באמצעות תכשיר הדברה המיועד לפי דין לשימוש הציבור הרחב;

(2)

ביצוע הדברה בתכשיר הדברה שאינו מיועד לפי דין לשימוש הציבור הרחב, אף אם הוא נעשה באופן אקראי;

(3)

ביצוע פעולות מניעה או שימוש באמצעי טיפול שקבע השר, לאחר התייעצות עם שר הבריאות ועם הוועדה המייעצת ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת.

4.

סוגי רישיונות מדביר

(א)

אלה סוגי רישיונות מדביר והפעולות המותרות למדביר לפי כל סוג של רישיון:

(1)

רישיון מדביר בדירות – רישיון לבצע הדברה, למעט הדברה באיוד, הדברה במוצרים מעובדים והדברת מזיקים המפורטים בתוספת השנייה בכל אחד מאלה:

(א)

דירה המשמשת למגורים או משרד ששטחו אינו עולה על 500 מ"ר, לרבות חצרים הצמודים להם;

(ב)

רכוש משותף בבניין שיש בו לכל היותר 16 דירות או משרדים כאמור בפסקת משנה (א);

(2)

רישיון מדביר במבנים ובשטח פתוח – רישיון לבצע כל הדברה, למעט הדברה באיוד;

(3)

רישיון מדביר באיוד – רישיון לבצע כל הדברה;

(4)

רישיון מדביר צבאי – רישיון לבצע פעולות הדברה המותרות למי שיש בידו רישיון מדביר בדירות, במקומות המנויים בפסקה (1) ובמקומות נוספים שנקבעו ברישיון, והכול בשטחי מחנות צבא הגנה לישראל.

(ב)

השר רשאי לקבוע כי הדברה של מזיקים מסוימים, שימוש בתכשיר הדברה מסוים, או ביצוע פעולות מניעה או שימוש באמצעי טיפול מסוימים שנקבעו כעיסוק בהדברה לפי סעיף 3(ב)(3), יותרו רק למי שבידם רישיון מדביר מסוגים שיקבע, או יותנו בתנאים מסוימים לרבות הכשרה ייעודית.

(ג)

השר, לאחר התייעצות עם שר הבריאות והוועדה המייעצת ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, רשאי לקבוע כי פעולות הדברה נוספות שהן בעלות סיכון נמוך לבריאות הציבור ולסביבה או פעולות הדברה המתבצעות בסוגי מבנים ומקומות שאין בהם סיכון גבוה לבריאות הציבור או לסביבה, הן פעולות שמדובר בדירות רשאי לעסוק בהן, או פעולות שמדובר בדירות רשאי לעסוק בהן בהנחיה של מדביר במבנים ובשטח פתוח ובהתאם לתנאים ולהוראות שיקבע השר.

5.

ייחוד התואר ואיסור התחזות

(א)

לא ישתמש אדם בתואר או בכינוי שמשתמע מהם שהוא מדביר או שיש בידו רישיון מדביר מסוג מסוים, אלא אם כן יש בידו רישיון מדביר תקף המתאים לעיסוקו בהתאם להוראות לפי חוק זה.

(ב)

לא יציג אדם את עצמו או את מי שפועל מטעמו כמדביר או כמי שיש בידו רישיון מדביר מסוג מסוים, אלא אם כן יש בידו רישיון מדביר תקף המתאים לעיסוקו בהתאם להוראות לפי חוק זה.

6.

סיוע בביצוע הדברה

(א)

על אף האמור בסעיף 3, מדביר רשאי לסייע למדביר אחר בביצוע הדברה, למעט הדברה באיוד, גם אם אין בידו רישיון מדביר מהסוג המתאים לביצועה, ובלבד שיש בידו המדביר המסתייע רישיון לבצע את ההדברה והמדביר המסייע פועל במנכחותו ובהשגחתו של המדביר המסתייע בעת ביצוע ההדברה, ובהתאם להנחיותיו.

(ב)

מדביר רשאי להסתייע במדביר מסייע בביצוע הדברה, למעט הדברה באיוד, ובלבד שמתקיימים שניים אלה:

(1)

המדביר המסייע מסר לו, לפני תחילת ביצוע ההדברה, העתק מרישיון המדביר שלו התקף בעת ביצוע ההדברה, והמדביר המסתייע שמר את העתק הרישיון האמור לתקופה של שלוש שנים מיום ביצוע ההדברה או לתקופה אחרת שקבע השר לפי סעיף 16;

(2)

המדביר המסתייע נוכח ומשגיח על המדביר המסייע בעת ביצוע ההדברה ונותן לו הנחיות מתאימות לביצועה.

7.

תנאים למתן רישיון

(א)

הרשם ייתן רישיון מדביר למבקש שמתקיימים לגביו כל אלה, לפי העניין:

(1)

הוא יחיד, בגיר ותושב קבע בישראל;

(2)

הוא אינו פסול דין;

(3)

לעניין מבקש רישיון מדביר בדירות, רישיון מדביר במבנים ובשטח פתוח או רישיון מדביר באיוד – הוא לא הורשע בעבירה פלילית אשר מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לשמש מדביר;

(4)

(א)

הוא השלים השתתפות בתכנית הכשרה מתאימה לסוג הרישיון המבוקש, הכוללת הכשרה מעשית, שהרשם הכיר בה לפי הוראות פסקת משנה (ב), ובסיומה עמד בהצלחה בבחינה שערך הרשם לפי הוראות אותה פסקת משנה, ולעניין מבקש רישיון מדביר צבאי – הוא השתתף בהכשרה ועמד בבחינה כאמור, הכוללת לפחות את ההכשרה והבחינה של מבקש רישיון מדביר בדירות; ואולם, מבקש רישיון מדביר בדירות שהיה בידו רישיון מדביר צבאי במשך שנה לפחות שבה עסק בפועל בהדברה בהתאם לרישיונו, לא תחול עליו חובת הכשרה ועמידה בבחינה כאמור, ובלבד שהגיש את הבקשה למתן רישיון בטרם חלפו שלוש שנים ממועד סיום שירותו בצבא הגנה לישראל.

(ב)

השר, לאחר התייעצות עם הוועדה המייעצת ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, יקבע הוראות לעניין הכרה בתכנית הכשרה כאמור בפסקת משנה (א), ובכלל זה הוראות לעניין אופן הגשת בקשה להכרה כאמור, התנאים למתן ההכרה לרבות לעניין הכשרה שנערכה מחוץ לישראל, תוכן ההכשרות העיונית והמעשית והיקפן, דרכי ההכשרה, וכן הוראות לעניין עריכת בחינות בסיום תכנית ההכשרה;

(5)

לעניין מבקש רישיון מדביר במבנים ובשטח פתוח או רישיון מדביר באיוד – הוא בעל כשירות וניסיון בעיסוק בהדברה כמפורט להלן:

(א)

לעניין רישיון מדביר במבנים ובשטח פתוח – היה בידו רישיון מדביר בדירות, במשך שנה לפחות שבה עסק בפועל בהדברה בהתאם לרישיונו;

(ב)

לעניין רישיון מדביר באיוד – היה בידו רישיון מדביר במבנים ובשטח פתוח, במשך שנה לפחות שבה עסק בפועל בהדברה בהתאם לרישיונו;

(6)

לעניין מבקש רישיון מדביר צבאי – הוא משרת בשירות סדיר כהגדרתו בחוק שירות ביטחון [נוסח משולב], התשמ"ו-1986;

(7)

מתקיימים בו תנאים נוספים שנקבעו לפי סעיף קטן (ד).

(ב)

השר רשאי לקבוע הוראות לעניין אופן הגשת בקשה לרישיון מדביר או לחידושו, ובכלל זה מסמכים ומידע הדרושים לרשם לשם קבלת החלטה בבקשה למתן רישיון.

(ג)

הרשם יפרסם באתר האינטרנט של המשרד טופסי בקשה ורשימת מסמכים שיש לצרף לבקשה; טפסים ומידע כאמור יועמדו לרשות הציבור גם בלשכות המחוזיות של המשרד.

(ד)

השר, לאחר התייעצות עם הוועדה המייעצת ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, רשאי לקבוע תנאים נוספים למתן רישיון או לחידושו, בין השאר כדי להבטיח את מקצועיותו של המדביר וכדי למנוע פגיעה בסביבה או בבריאות הציבור, ובכלל זה חובת ביצוע התמחות מעשית בביצוע הדברה אצל מדביר, תקופת ההתמחות, התנאים לביצוע ההתמחות וכן פטור מהתמחות באופן מלא או חלקי, ורשאי הוא לקבוע תנאים שונים לסוגי רישיונות שונים.

(ה)

אין בהוראות לפי סעיף קטן (ד) כדי לגרוע מחובת השתתפות בהשתלמויות לפי סעיף 17.

8.

סירוב למתן רישיון

על אף האמור בסעיף 7, הרשם, לאחר התייעצות עם הוועדה המייעצת ולאחר שנתן למבקש הרישיון הזדמנות לטעון את טענותיו, רשאי לסרב לתת רישיון למבקש שמתקיימים בו התנאים לפי הסעיף האמור, אם מצא כי קיימות נסיבות שבשלהן אין לתת למבקש רישיון, לרבות מטעמים הנוגעים למהימנותו.

9.

תקופת הרישיון וחידושו

(א)

תוקפו של רישיון מדביר יהיה לחמש שנים, וניתן לחדשו לתקופות נוספות של חמש שנים בכל פעם.

(ב)

מדביר המבקש לחדש רישיון שניתן לו לתקופה נוספת, יגיש לרשם, 60 ימים לפחות לפני תום תקופת תוקפו של הרישיון, בקשה לחידושו; הרשם רשאי להתיר הגשת בקשה לחידוש רישיון לאחר המועד האמור מטעמים שיירשמו; הרישיון יחודש בהתקיים התנאים לפי חוק זה למתן

רישיון, ואולם מדביר כאמור לא יידרש להשתתף בתכנית הכשרה ולעמוד בבחינה כאמור בסעיף 7(א)(4) לשם חידוש הרישיון, אלא אם כן הורה על כך הרשם לפי סעיף 10 או שמתקיימים תנאים אחרים שקבע השר לפי סעיף 7(ד).

(ג)

על אף האמור בסעיף זה, הרשם רשאי, לאחר שנתן למבקש הזדמנות לטעון את טענותיו, לתת רישיון או לחדשו לתקופות קצרות מהתקופה האמורה בסעיף קטן (א), מטעמים מיוחדים שיירשמו, ובלבד שהודיע למבקש הרישיון בכתב את נימוקיו.

10.

סיחב לחדש רישיון, ביטול רישיון, הגבלתו או התלייתו

(א)

הרשם, לאחר התייעצות עם הוועדה המייעצת, רשאי לסרב לחדש רישיון, להתנות את חידוש הרישיון בהשתתפות בתכנית הכשרה או בעמידה בבחינה כאמור בסעיף 7(א)(4), לבטל רישיון, להגבילו, או להתלותו לתקופה שלא תעלה על שנה, והכול לאחר שנתן למדביר הזדמנות לטעון את טענותיו בכתב, בהתקיים לגביו אחד מאלה:

(1)

הרישיון ניתן לו על יסוד מידע כוזב, שגוי, מטעה או חלקי;

(2)

הוא חדל לעסוק בהדברה;

(3)

חדל להתקיים בו תנאי מהתנאים למתן הרישיון לפי חוק זה;

(4)

הוא הפר תנאי מתנאי הרישיון או הוראה מההוראות לפי חוק זה, או הוראת חיקוק אחר בקשר עם עיסוקו כמדביר;

(5)

הוא הורשע בעבירה פלילית אשר מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לדעת הרשם לשמש מדביר;

(6)

הוא מסר לרשם, לעובד אחר של המשרד להגנת הסביבה או למפקח שהוסמך לפי סעיף 29 שדרש ממנו מידע לשם מילוי תפקידו מידע כוזב, מטעה, שגוי או חלקי בקשר לעבודתו כמדביר;

(7)

הוא גילה חוסר מקצועיות או רשלנות במסגרת עבודתו כמדביר.

(ב)

בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), הרשם, לאחר התייעצות עם הוועדה המייעצת, רשאי להתלות רישיון שניתן למדביר אם הוגש נגדו כתב אישום בשל ביצוע עבירה כאמור בסעיף קטן (א)(5), עד למתן פסק דין סופי בעניין, והכול אם ראה שחומרת העניין או טובת הציבור מחייבים זאת ולאחר שנתן למדביר הזדמנות לטעון את טענותיו בכתב.

(ג)

היה לרשם יסוד סביר להניח כי מתקיימת לגבי מדביר עילה מהעילות האמורות בסעיף קטן (א) או (ב), וסבר כי קיים צורך דחוף להתלות או להגביל את רישומו של המדביר לשם הגנה מידית על הסביבה או על בריאות הציבור, רשאי הוא להתלות או להגביל את הרישיון לאלתר לתקופה שלא תעלה על שלושים ימים, ובלבד שנתן למדביר הזדמנות לטעון את טענותיו בכתב, בהקדם האפשרי לאחר ההתליה או ההגבלה.

(ד)

סבר הרשם כי הפגם כאמור בסעיף קטן (א) ניתן לתיקון, רשאי הוא להורות למדביר לתקנו ורשאי הוא להורות על אופן התיקון ועל המועד לתיקון, וכן רשאי הוא להורות כי עד לביצוע התיקון לא יבצע המדביר פעולות הדברה שעליהן יורה; חלפה התקופה שקבע הרשם והפגם לא תוקן להנחת דעתו, רשאי הוא, לאחר שנתן למדביר הזדמנות לטעון את טענותיו בכתב, לנקוט אמצעים כאמור בסעיף קטן (א).

(ה)

בטל רישיון מדביר לפי סעיף קטן (א)(1), (4), (5), (6) או (7), לא יהיה אותו אדם רשאי להגיש בקשה לרישיון מדביר בטרם חלפו שנתיים ממועד ביטול הרישיון כאמור, אלא אם כן סבר הרשם, לאחר התייעצות עם הוועדה המייעצת, כי קיימים טעמים מיוחדים שיירשמו, המצדיקים מתן רישיון לאותו אדם בטרם חלפה התקופה האמורה.

(i)

ניתנה למדביר הזדמנות לטעון את טענותיו לפי סעיף זה בכתב, רשאית הוועדה המייעצת, לפי בקשת המדביר או מיזמתה, להזמין להשמיע את טענותיו לפניו בעל פה.

11.

איסור העברת רישיון

רישיון מדביר הוא אישי; מדביר לא יעביר לאדם אחר את הרישיון שבידו ולא יתיר לאדם אחר לעשות שימוש ברישיונו.

12.

חובת עדכון פרטים

מדביר יודיע לרשם לאלתר על כל שינוי בפרטים שמסר בבקשה למתן רישיון או לחידושו, באופן שעליו יורה הרשם.

13.

מרשם מדבירים

(א)

הרשם ינהל מרשם של בעלי רישיונות מדביר שכלול, בין השאר, פרטים אלה:

(1)

פרטי המדביר, סוג הרישיון שבידו ותקופת תוקפו;

(2)

ביטול או התליה של רישיון מדביר;

(3)

פרסום בדבר עיצום כספי שהוטל על המדביר כאמור בסעיף 45.

(ב)

המרשם יהיה פתוח לעיון הציבור במשרד הראשי של המשרד, ויפורסם באתר האינטרנט של המשרד, ואולם לא יפורסם מידע כאמור בסעיף קטן (א) לעניין מדביר צבאי.

(ג)

על פרסום הפרטים האמורים בפסקאות (2) ו-(3) שבסעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 45, בשינויים המחויבים.

פרק ג': חובות מדביר, מפעיל ומזמין הדברה

14.

חובות מדביר

(א)

מדביר לא יבצע הדברה אלא אם כן בחן ומצא כי קיים חשש למפגע או למטרד המצדיק את ביצוע ההדברה.

(ב)

בטרם יבצע הדברה יבחן מדביר אם ניתן, בנסיבות העניין, לבצע פעולות מניעה או לעשות שימוש באמצעי טיפול, אשר לא נקבעו לפי סעיף 3(ב)3, לשם מניעת המפגע או המטרד או סילוקו; מצא מדביר כי אפשר לנקוט את הפעולות או את האמצעים כאמור, יביא את העניין לידיעת מזמין ההדברה ולא יבצע את ההדברה, אלא אם כן מצא כי לא ניתן בנסיבות העניין לנקוט את אותן פעולות או את אותם אמצעים.

(ג)

מדביר לא יבצע הדברה של מזיק אלא אם כן התקיימו הנסיבות המנויות בתוספת הראשונה לעניין אותו מזיק, אם נקבעו, או אם ניתן אישור להדברת אותו מזיק לפי סעיף 22.

(ד)

בביצוע הדברה יפעל מדביר בהתאם להוראות כל דין החל עליו לעניין ביצוע ההדברה ובהתאם להוראות אלה:

(1)

יישא עמו את רישיון בעת ביצוע ההדברה, ויצגו למזמין ההדברה, לפי דרישתו;

(2)

ימסור למזמין ההדברה לפני ביצועה מידע לעניין טיבה של ההדברה, ובכלל זה שם תכשיר ההדברה שנעשה בו שימוש, הסיכונים הכרוכים בהדברה, יעילותה והפעולות הנדרשות טרם ביצועה, במהלכה ובסיומה, בין השאר לפי ההוראות הקבועות בתווית התכשיר;

(3)

לא יבצע הדברה אלא בתכשיר הדברה רשום, ובהתאם למטחת השימוש ולהוראות הקבועות בתווית התכשיר;

(4)

יעשה שימוש באמצעים המתאימים ביותר להצלחת ההדברה, אשר פגיעתם באדם, בבעלי חיים אחרים ובסביבה קטנה ככל האפשר ואשר אין בהם כדי לגרום סבל מיותר למזיקים;

(5)

ינקוט את כל האמצעים הדרושים למניעת פגיעה באדם ובסביבה, ובכלל זה בסביבה טבעית, במגוון הביולוגי, בבעלי חיים אחרים ובצומח, לרבות בערך טבע מוגן ובחיית בר מוגנת, טרם ביצוע ההדברה, במהלכה ובסיומה;

(6)

לא יבצע הדברה בתחום גן לאומי או שמורת טבע בלא היתר לכך מאת מנהל הרשות לשמירת הטבע והגנים הלאומיים, לפי חוק גנים לאומיים;

(7)

לאחר ביצוע ההדברה יבדוק נוכחות מזיקים ואת הצלחת פעולת ההדברה, בין השאר באמצעות ניטור אם נדרש, ויבצע ככל הנדרש פעולות נוספות להשלמת ההדברה;

(8)

יתעד את הפעולות שביצע טרם ביצוע ההדברה, במהלכה ובסיומה, ובכלל זה את פעולות הניטור לפי פסקה (7), ימסור העתק מהתיעוד למזמין ההדברה וישמור את התיעוד.

(ה)

הדברה באיוד תבוצע בידי שני מדברים; על אף האמור בסעיף 3, די בכך שאחד מהם הוא מדבר שיש בידו רישיון מדבר באיוד.

15.

חובות מפעיל

מפעיל לא יפעיל אדם בביצוע הדברה, אלא אם כן יש בידי אותו אדם רישיון מדבר שניתן לו לפי חוק זה מסוג המתאים לביצוע אותה הדברה.

16.

חובות, הגבלות ותנאים נוספים החלים על מדבר או על מפעיל

(א)

השר, לאחר התייעצות עם הוועדה המייעצת ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, רשאי לקבוע חובות, הגבלות ותנאים נוספים שיחולו על מדביר או על מפעיל, ורשאי הוא לקבוע הוראות שונות לסוגים שונים של מדבירים או מפעילים, והכול כדי להבטיח את מקצועיות המדביר ואת ביצוע פעולות ההדברה בהתאם למטרות חוק זה ולהוראות לפיו, וכדי למנוע פגיעה בסביבה או בבריאות הציבור, ובכלל זה בעיניים אלה:

(1)

החובה להחזיק ולהשתמש, במסגרת פעילותו כמדביר או כמפעיל, במיתקנים ובציוד מתאימים; תקנות לפי פסקה זו יכול שיכללו הוראות לעניין אחסון והובלה של תכשירי הדברה ולעניין טיפול בפסולת;

(2)

החובה למסור למזמין ההדברה מידע נוסף על המידע האמור בסעיף 14(ד)(2) וכן החובה לידע את הציבור העלול להיות מושפע מביצוע ההדברה, על ביצועה, במועד ובאופן שיקבע ולפי הפרטים שיקבע;

(3)

אמצעים ופעולות שעל המדביר לנקוט טרם ביצוע ההדברה, במהלכה או בסיומה, כאמור בסעיף 14 או נוסף עליהם, ובכלל זה הוראות לעניין בחירת האמצעים שפגיעתם בסביבה, בבעלי חיים או בבריאות הציבור פחותה, לעניין אמצעים ופעולות שעל המדביר לנקוט כאשר פעולות ההדברה מתבצעות בקרבת אוכלוסיות רגישות ובכלל זה ילדים, קשישים וחולים, לעניין אופן ביצוע פעולות מניעה או שימוש באמצעי טיפול שנקבעו לפי סעיף 3(ב)(3), ולעניין אופן הבדיקה והניטור שעל מדביר לבצע לאחר ביצוע ההדברה;

(4)

אופן תיעוד פעולות המדביר והפרטים שעליו לכלול בתיעוד כאמור, החובה לשמור מסמכים, לדווח לרשם ולמסור לו מידע או מסמכים הדרושים לו לשם ביצוע תפקידיו לפי חוק זה.

(ב)

תקנות לפי סעיף קטן (א)(2) ו-(3) יותקנו לאחר התייעצות עם שר הבריאות.

(ג)

הרשם רשאי לקבוע ברישיון מדביר חובות, הגבלות ותנאים נוספים שיחולו על המדביר, כדי להבטיח את האמור בסעיף קטן (א), רישה, ובכלל זה הוראות בעיניים המנויים בפסקאות (1) עד (4) של הסעיף הקטן האמור, אם התקיימו נסיבות המצדיקות זאת.

17.

חובת השתתפות בהשתלמויות

(א)

מדביר ישתתף בתקופת רישיון בשתי השתלמויות שהרשם ערך או הכיר בהן, בתחום עיסוקו לפי רישיונו, ויעמוד בדרישות אותן השתלמויות; הרשם רשאי להורות למדביר כי עליו להשתתף בהשתלמויות מסוימות; השתתפות בהשתלמויות ועמידה בדרישותיהן כאמור תהיה תנאי ברישיון מדביר וכן תנאי לחידושו.

(ב)

השר, לאחר התייעצות עם הוועדה המייעצת ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, רשאי להוסיף השתלמויות נדרשות ולקבוע את היקפן וכן לקבוע דרישות נוספות לעניין זה ולקבוע הוראות לעניין הכרה בהשתלמות.

(ג)

בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), הרשם רשאי להודיע למדביר כי השתתפות בהשתלמות מסוימת, נוסף על ההשתלמויות לפי סעיף זה, תהיה תנאי ברישיון או תנאי לחידוש, אם מצא כי מתקיימות נסיבות המצדיקות זאת וכי השתתפותו של המדביר באותה השתלמות נדרשת לשם הכשרתו ולשם מימוש מטרת חוק זה; הודעה לפי סעיף קטן זה תינתן למדביר זמן סביר לפני מועד ההשתלמות.

.18

חובת דיווח של מדביר ומפעיל

(א)

נדע למדביר על עניין הקשור בהדברה שביצע, העלול לגרום לפגיעה בציבור או בסביבה, ידווח למפעיל, לרשם ולמזמין ההדברה על אותו עניין לאלתר, ויבצע את הוראות הרשם ככל שניתנו.

(ב)

נדע למפעיל על עניין הקשור בהדברה שבוצעה על ידי מדביר הפועל מטעמו, העלול לגרום לפגיעה בציבור או בסביבה, ידווח לרשם ולמזמין ההדברה על אותו עניין לאלתר, ויבצע את הוראות הרשם ככל שניתנו.

(ג)

הרשם רשאי לדרוש ממדביר וממפעיל לדווח לו על פרטים שהורה ולמסור לו כל מידע או מסמכים הדרושים לו להשגת המטרות לפי חוק זה, לרבות כתנאי לחידוש רישיון מדביר, והמדביר או המפעיל לפי העניין ימסור לו את המידע או המסמכים כאמור.

(ד)

אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מחובת הדיווח שנקבעה לפי הוראות סעיף 16(א)(4).

.19

סמכות הרשם לתת הוראות

(א)

הרשם רשאי לתת למדביר או למפעיל הוראות לביצוע פעולות מסוימות בעניין מזיקים מסוימים, ובכלל זה שימוש באמצעי הדברה או הימנעות משימוש בהם, פעולות שיש לבצע טרם ביצוע הדברה, במהלכה ובסיומה.

(ב)

הוראות כאמור בסעיף קטן (א) יכול שיינתנו, לאחר התייעצות עם הוועדה המייעצת ובאישור המנהל הכללי של המשרד, גם לכלל המדבירים או המפעילים או לסוג מסוים של מדבירים או של מפעילים; הוראות שניתנו כאמור יועמדו לעיון הציבור במשרדי הרשם, בלשכות המחוזיות

של המשרד ובאתר האינטרנט של המשרד, וכן יישלחו בדואר האלקטרוני למדביר, למפעיל או למי מהציבור שנרשם באתר האינטרנט של המשרד לקבלת עדכונים על הנחיות הרשם בדואר אלקטרוני, ואולם אי-משלוח ההוראות בדואר האלקטרוני כאמור לא יפגע בתוקפן; הודעה על מתן הוראות כאמור, על מועד כניסתן לתוקף ועל כל שינוי בהן תפורסם ברשומות, והשר רשאי לקבוע דרכים נוספות לפרסומן.

20.

איסור הטעיה וחובות לעניין פרסומת

(א)

לא יעשה מדביר או מפעיל, במישרין או בעקיפין, פרסומת לעיסוקו שיש בה כדי להטעות.

(ב)

מדביר יכלול בכל מודעת פרסומת לעיסוקו את פרטי רישומו; מפעיל יכלול בכל מודעת פרסומת לעיסוקו את פרטי הרישיונות של המדברים שהוא מפעיל; לענין זה, "פרטי רישיון" – שם המדביר, סוג הרישיון ומספר הרישיון.

(ג)

השר רשאי לקבוע הוראות נוספות לעניין פרטים שחייב מדביר או מפעיל לכלול בפרסומת כאמור בסעיפים קטנים (א) או (ב) במטרה למנוע הטעיה, וכן סוגים, צורות או דרכים של פרסומת שיש בהן כדי להטעות.

(ד)

לא ימסור מדביר או מפעיל למזמין הדברה מידע שיש בו כדי להטעות לעניין רישומו, הכשרתו או כשיחתו של המדביר שיבצע את ההדברה או לענין טיבה של ההדברה, ובכלל זה על הסיכונים הכרוכים בה, יעילותה והפעולות הנדרשות טרם ביצועה, במהלכה ובסיומה.

21.

חובות של מזמין הדברה

מי שהזמין הדברה במקום שהוא בעליו, מחזיק בו או שהוא אחראי להזמנת פעולות הדברה באותו מקום מכוח תפקידו או לפי דין, ידחש ממצע ההדברה להציג לפניו, טרם ביצוע ההדברה, את רישומו, ולא יקבל שירות ממי שלא הציג לפניו רישיון כאמור; הוראות סעיף זה לא יחולו על הדברה במקום המנוי בסעיף 4(א)(1).

22.

אישור חריג להדברה

(א)

מזמין הדברה או מדביר המבקש לבצע הדברה של מזיק, שלא בנסיבות הקבועות בתוספת הראשונה, אם נקבעו, רשאי לבקש מהרשם לבצע הדברה כאמור, והרשם רשאי לתת אישור לכך אם התקיימו נסיבות חריגות המצדיקות זאת, ובכלל זה חשש ממשי להעברת מחלות, ובהתאם לאמות מידה שקבע לענין זה לפי סעיף קטן (ב) (בחוק זה – אישור חריג); לענין סביבה טבעית שהיא שמורת טבע או גן לאומי, רשאי הרשם לתת אישור חריג רק בהסכמת מנהל הרשות לשמירת הטבע והגנים הלאומיים לפי חוק גנים לאומיים למתן האישור.

(ב)

הרשם יקבע את אמות המידה למתן אישור חריג לפי הוראות סעיף זה ויעמידן לעיון הציבור במשרדי הרשם ובאתר האינטרנט של המשרד; אמות המידה ייקבעו לאחר התייעצות עם אלה:

(1)

נציג משרד הבריאות, כפי שהורה שר הבריאות;

(2)

חברי סגל אקדמי במוסדות מוכרים להשכלה גבוהה כמשמעותם בחוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958, בעלי מומחיות בתחום מדעי החיים או מדעי הסביבה;

(3)

נציגי הגופים הציבוריים המנויים בתוספת לחוק ייצוג גופים ציבוריים שעניינם בשמירת איכות הסביבה (תיקוני חקיקה), התשס"ג-2002;

(4)

מדברים.

(ג)

הרשם יקבע בכל אישור חריג את תקופת תוקפו של האישור ואת גבולות המקום שבו יחול, ורשאי הוא לקבוע באישור תנאים נוספים לעניין אופן ביצוע ההדברה באותו מקום; הודעה על מתן אישור חריג ועל פרטי האישור תפורסם באתר האינטרנט של המשרד.

פרק ד': הרשם, הוועדה המייעצת לענייני מדברים ומפקחים

.23

הרשם לענייני מדברים

השר ימנה, מבין עובדי משרדו, רשם לענייני מדברים, שימלא את התפקידים שניתנו לו לפי חוק זה; השר רשאי למנות ממלאי מקום לרשם מבין עובדי המשרד למילוי תפקידו של הרשם בהעדרו.

.24

הוועדה המייעצת לענייני מדברים

(א)

השר ימנה ועדה מייעצת לענייני מדברים, למילוי התפקידים שנקבעו לה לפי חוק זה, וזה הרכבה:

(1)

שני עובדי המשרד, ואחד מהם יהיה היושב ראש;

(2)

עובד משרד הבריאות, לפי הצעת שר הבריאות;

(3)

עובד משרד הכלכלה והתעשייה, לפי הצעת שר הכלכלה והתעשייה;

(4)

נציג ציבור בעל מומחיות בתחום ההדברה, שאינם מדביר (בפרק זה – נציג ציבור).

(ב)

השר ימנה לוועדה שני משקיפים לכל היותר, בעלי מומחיות בתחום ההדברה; לא ימונה יותר ממדביר אחד כמשקיף, ובלבד שיש בידי מדביר כאמור רישיון מדביר במבנים ובשטח פתוח או רישיון מדביר באיוד.

(ג)

הוועדה על הרכב הוועדה המייעצת ועל זהות המשקיפים תפורסם באתר האינטרנט של המשרד.

.25

סייגים למינוי נציג ציבור ומשקיף ותקופת כהונתם

(א)

לא ימונה ולא יכהן כנציג ציבור או כמשקיף בוועדה המייעצת –

(1)

מי שעלול להימצא, במישרין או בעקיפין, באופן תדיר, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו בוועדה המייעצת, לבין עניין אישי שלו או תפקיד אחר שלו, למעט התפקיד שבשלו התמנה; בפסקה זו –

"עניין אישי" – לרבות עניין אישי של קרובו או עניין של גוף שהוא או קרובו מנהלים או עובדים אחרים בו, או עניין של גוף שיש להם חלק בהון המניות שלו, בזכות לקבל חוחים, בזכות למנות מנהל או בזכות הצבעה;

"קרוב" – בן זוג, הורה, ילד, אח או אדם אחר הסמוך על שולחנו, וכן צאצא או בן זוג של כל אחד מהם, וכן שותף, מעביד או עובד שלו;

(2)

מי שהורשע בעבירה פלילית שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לדעת השר לכהן כנציג ציבור או כמשקיף בוועדה המייעצת.

(ב)

נציג ציבור או משקיף ימונה לתקופה של שלוש שנים, וניתן לשוב ולמנותו לתקופות כהונה נוספות, ובלבד שלא יכהן יותר מתשע שנים ברציפות.

.26

ניגוד עניינים

(א)

חבר הוועדה המייעצת ומשקיף לא יטפלו בנושא העלול לגרום להם להימצא, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידם בוועדה ובין עניין אישי שלהם או תפקיד אחר שלהם; בסעיף זה, "עניין אישי" ו"קרוב" – כהגדרתם בסעיף 25.

(ב)

נדע לחבר הוועדה המייעצת או למשקיף שהוא עלול להימצא במצב של ניגוד עניינים כאמור בסעיף קטן (א), יודיע על כך ליושב ראש הוועדה, ימסור לו את המידע הנוגע לעניין ולא יטפל בנושא האמור; לעניין זה, "טיפול" – לרבות קבלת החלטה, העלאת נושא לדיון, נכחות בדיון, השתתפות בדיון או בהצבעה, או עיסוק בנושא מחוץ לישיבות הוועדה.

.27

סדרי עבודה

(א)

חב חברי הוועדה המייעצת הם מניין חוקי בישיבותיה.

(ב)

החלטות הוועדה המייעצת יתקבלו ברוב קולות המשתתפים בהצבעה; למשקיף לא תהיה זכות הצבעה.

(ג)

הוועדה המייעצת תקבע את סדרי עבודתה, ככל שלא נקבעו לפי חוק זה.

.28

תוקף החלטות

החלטות הוועדה המייעצת לא ייפגעו מחמת שהתפנה מקומו של חבר בה או מחמת פגם במינויו או בהמשך כהונתו.

.29

הסמכת מפקחים שלא מקרב עובדי המשרד

(א)

בלי לגרוע מסמכות השר למנות מפקחים או ממוני הגנת הסביבה מבין עובדי משרדו לפי חוק הגנת הסביבה, רשאי השר להסמיך מפקח, שיהיו נתונות לו הסמכויות לפי סעיף 5 לחוק האמור, סולן או חלקן, לשם פיקוח על ביצוע הוראות לפי חוק זה, מקרב עובדי המדינה שאינם עובדי המשרד בהסכמת השר הממונה על אותו עובד, ומקרב עובדי הרשות לשמירת הטבע והגנים הלאומיים.

(ב)

לא יוסמך מפקח לפי הוראות סעיף זה אלא אם כן מתקיימים בו התנאים המנויים בסעיף 4ב לחוק הגנת הסביבה.

(ג)

מפקח שהוסמך לפי הוראות סעיף זה יפעיל את סמכויותיו כלפי מערכת הביטחון כהגדרתה בחוק הגנת הסביבה בכפוף להוראות לפי פרק ד' לחוק האמור ולהוראות סעיף 53(ב).

פרק ה': עונשין

30.

עונשין

(א)

העושה אחד מאלה, דינו – מאסר 18 חודשים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם הוא תאגיד – דינו כפל הקנס האמור:

(1)

עסק בהדברה בלא רישיון מדביר מהסוג המתאים לביצוע ההדברה או שלא בהתאם לתנאי הרישיון, בניגוד להוראות לפי סעיף 3;

(2)

מדביר המסתייע באחר בביצוע ההדברה, בלא שמתקיימים התנאים שבסעיף 6(ב);

(3)

מדביר המעביר לאחר את רישיונו או מתיר לאחר לעשות שימוש ברישיונו, בניגוד להוראות סעיף 11;

(4)

מפעיל המפעיל אדם בביצוע הדברה בלא שמתקיימים התנאים הקבועים בסעיף 15.

(ב)

העושה אחד מאלה, דינו – מאסר שישה חודשים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, ואם הוא תאגיד – דינו כפל הקנס האמור:

(1)

משתמש בתואר או בכינוי שמשמע מהם שהוא מדביר או שיש בידו רישיון מדביר מסוג מסוים, או מציג את עצמו או את מי שפועל מטעמו כמדביר או כמי שיש בידו רישיון מדביר מסוג מסוים, כשאינו בידו רישיון כאמור, בניגוד להוראות סעיף 5;

(2)

מדביר המבצע הדברה בלא שבחן ומצא כי קיים חשש לקיומו של מפגע או מטרד, בניגוד להוראות סעיף 14(א);

(3)

מדביר המבצע הדברה בלא שבחן אם ניתן, בנסיבות העניין, לבצע פעולות מניעה או לעשות שימוש באמצעי טיפול, בלא שהביא לידיעת מזמין ההדברה כי ניתן בנסיבות העניין לבצע פעולות או לעשות שימוש באמצעים כאמור, או אף אם מצא כי ניתן בנסיבות העניין לבצע פעולות או לעשות שימוש באמצעים כאמור, והכול בניגוד להוראות סעיף 14(ב);

(4)

מדביר המבצע הדברה של מזיק כשלא התקיימו הנסיבות המנויות בתוספת הראשונה או בלא אישור לפי סעיף 22, בניגוד להוראות סעיף 14(ג);

(5)

מדביר שאינו מוסר למזמין ההדברה לפני ביצועה מידע לענין טיבה של ההדברה, בניגוד להוראות סעיף 14(ד)(2);

(6)

מדביר המבצע הדברה שלא בתכשיר הדברה רשום או שלא בהתאם למטרות השימוש ולהוראות הקבועות בתווית התכשיר, בניגוד להוראות סעיף 14(ד)(3);

(7)

מדביר שאינו עושה שימוש באמצעי מתאים להצלחת ההדברה בניגוד להוראות סעיף 14(ד)(4);

(8)

מדביר שאינו נוקט את האמצעים הדרושים למניעת פגיעה טרם ביצוע ההדברה, במהלכה או בסיומה, בניגוד להוראות סעיף 14(ד)(5);

(9)

מדביר שאינו בודק נוכחות מזיקים או את הצלחת פעולת ההדברה לאחר ביצוע ההדברה, בניגוד להוראות סעיף 14(ד)(7);

(10)

מדביר המבצע הדברה באיוד, בניגוד להוראות סעיף 14(ה);

(11)

מדביר או מפעיל שאינו ממלא חובות, הגבלות ותנאים נוספים שנקבעו לפי סעיף 16(א)(1) עד (3);

(12)

מדביר או מפעיל שאינו מדווח למי שהוא חייב לדווח לו על ענין הקשור בהדברה שבוצעה על ידו או מטעמו, העלול לגרום לפגיעה בציבור או בסביבה, או שאינו מבצע את הוראות הרשם לאחר הדיווח, בניגוד להוראות סעיף 18(א) או (ב);

(13)

מדביר או מפעיל שאינו פועל לפי הוראות שנתן לו הרשם, בניגוד להוראות סעיף 19(א);

(14)

מדביר או מפעיל העושה פרסומת לעיסוקו שיש בה כדי להטעות או המוסר למזמין הדברה מידע שיש בו כדי להטעות, בניגוד להוראות לפי סעיף 20.

(ג)

העושה אחד מאלה, דינו – מאסר שישה חודשים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, ואם הוא תאגיד – דינו כפל הקנס האמור:

(1)

מדביר שאינו מודיע לרשם על שינוי בפרט שמסר לרשם בבקשה למתן רישיון או לחידושו, בניגוד להוראות סעיף 12;

(2)

מדביר שאינו נושא עמו את רישיונו בעת ביצוע הדברה או לא מציג למזמין ההדברה לפי דרישתו, בניגוד להוראות סעיף 14(ד)(1);

(3)

מדביר שאינו מבצע תיעוד או אינו שומר אותו, בניגוד להוראות סעיף 14(ד)(8);

(4)

מדביר או מפעיל שאינו מקיים את חובותיו לענין תיעוד, שמירת מסמכים ודיווח לפי סעיף 16(א)(4);

(5)

מדביר או מפעיל שאינו מקיים את דרישת הרשם לדוח לו על פרטים או למסור לו מידע או מסמכים, בניגוד להוראות סעיף 18(ג);

(6)

מדביר או מפעיל שלא כולל במודעת פרסומת את הפרטים הנדרשים לפי הוראות סעיף 20(ב) או (ג).

(ד)

מזמין הדברה המקבל שירות ממי שלא הציג לפניו רישיון מדביר, בניגוד להוראות סעיף 21, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, ואם הוא תאגיד – דינו כפל הקנס האמור.

(ה)

על אף האמור בסעיפים קטנים (א) עד (ג), השר רשאי לקבוע בתקנות כי עונשו של מי שהפר הוראה הקבועה בהן יהיה מאסר עד שישה חודשים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין.

(ו)

העובר עבירה כאמור בסעיף קטן (א) או (ב)(2) עד (14), באופן או בנסיבות מחמירות שכתוצאה מהם נגרמה או עלולה להיגרם פגיעה ממשית בסביבה או בבריאות הציבור, דינו – מאסר שלוש שנים או כפל הקנס שבית משפט היה רשאי להטיל עליו לפי הוראות אותו סעיף קטן.

(ז)

הייתה העבירה עבירה נמשכת, רשאי בית המשפט להטיל קנס נוסף, בשיעור של חמישה אחוזים מסכום הקנס הקבוע לאותה עבירה, לכל יום שבו נמשכת העבירה.

31.

אחריות נושא משרה בתאגיד

(א)

נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירה לפי חוק זה בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו – מחצית הקנס הקבוע לאותה עבירה.

(ב)

נעברה עבירה לפי חוק זה בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוא הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

(ג)

בסעיף זה, "נושא משרה" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, או פקיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו בוצעה העבירה.

32.

שיעורי קנסות

על אף האמור בסעיף 221(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נסח משולב], תשמ"ב-1982, שר המשפטים, בהסכמת השר, רשאי לקבוע שיעור קנס העולה על סכום הקנס הקבוע בסעיף האמור, לעבירה שנקבעה לפי חוק זה כעבירת קנס וכן לעבירת קנס חוזרת, נמשכת או נוספת שעבר אותו אדם, בהתחשב בסוג העבירה ובנסיבות ביצועה, ובלבד שסכום הקנס לא יעלה על עשרה אחוזים מסכום הקנס המרבי הקבוע לאותה עבירה.

33.

סמכויות בית משפט

(א)

הוגש כתב אישום בשל עבירה לפי חוק זה, רשאי בית משפט לתת צו עשה, צו אל תעשה, וכל סעד אחר, ככל שיראה לנכון בנסיבות שלפניו, לרבות התליית רישיון מדביר, או הגבלתו, והכול כדי למנוע, להפסיק או לצמצם את העבירה.

(ב)

לא יצוה בית משפט כאמור בסעיף קטן (א) אלא לאחר שנתן לנאשם הזדמנות להשמיע את טענותיו; לא התייצב הנאשם לדין בעניין כאמור על אף שהוזמן כדן, רשאי בית המשפט להחליט בבקשה בהעדרו.

(ג)

תוקפו של צו שניתן כאמור בסעיף קטן (א) יהיה לתקופה שיוורה בית המשפט ולכל המאוחר עד לגמר ההליכים.

(ד)

נאשם או תובע רשאים לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר בהחלטה שנתן בעניין בקשה לצא כאמור בסעיף קטן (א), אם התגלו עובדות חדשות או השתנו הנסיבות והדבר עשוי לשנות את החלטתו הקודמת של בית המשפט.

(ה)

נאשם או תובע רשאים לערער על החלטה בעניין בקשה לצא כאמור בסעיף קטן (א), או על החלטת בית המשפט בבקשה לעיון חוזר; בית המשפט שלערער ידון בערער בשופט אחד.

(ו)

בעיון חוזר ובערער רשאי בית המשפט לקיים, לשנות או לבטל החלטה שעליה עוררים או לתת החלטה אחרת במקומה.

(ז)

בית משפט שהרשיע אדם בעבירה לפי חוק זה רשאי בגזר הדין, נוסף על כל עונש שיטיל, להורות על התליית רישיון מדביר, הגבלתו או ביטולו.

פרק ו': עיצום כספי

34.

עיצום כספי

(א)

הפר אדם הוראה מההוראות לפי חוק זה כמפורט להלן, רשאי המנהל להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, בסכום של 10,000 שקלים חדשים, ואם הוא תאגיד – בסכום של 50,000 שקלים חדשים:

(1)

עוסק בהדברה בלא רישיון מדביר מהסוג המתאים לביצוע ההדברה או שלא בהתאם לתנאי הרישיון, בניגוד להוראות סעיף 3;

(2)

מדביר המסתייע באחר בביצוע ההדברה, בלא שמתקיימים התנאים שבסעיף 6(ב);

(3)

מדביר המעביר לאחר את רישיון או מתיר לאחר לעשות שימוש ברישיון, בניגוד להוראות סעיף 11;

(4)

מדביר המבצע הדברה בלא שבחן ומצא כי קיים חשש לקיומו של מפגע או מטרד, בניגוד להוראות סעיף 14(א);

(5)

מדביר המבצע הדברה בלא שבחן אם ניתן, בנסיבות העניין, לבצע פעולות מניעה או לעשות שימוש באמצעי טיפול, בלא שהביא לידיעת מזמין ההדברה כי ניתן לבצע פעולות או לעשות שימוש באמצעים כאמור, או אף אם מצא כי ניתן בנסיבות העניין לבצע פעולות או לעשות

שימוש באמצעים כאמור, והכול בניגוד להוראות סעיף 14(ב), ובלבד שקבועות תקנות בעניין, או הוראות שנתן הרשם בעניין לפי סעיף 19 והמדביר פעל בניגוד להן;

(6)

מדביר המבצע הדברה של מזיק כשלא התקיימו הנסיבות המנויות בתוספת הראשונה או בלא אישור לפי סעיף 22, בניגוד להוראות סעיף 14(ג);

(7)

מדביר המבצע הדברה שלא בתכשיר הדברה רשום או שלא בהתאם למטרות השימוש ולהוראות הקבועות בתווית התכשיר, בניגוד להוראות סעיף 14(ד)(3);

(8)

מדביר שאינו עושה שימוש באמצעי המתאים ביותר להצלחת ההדברה אשר פגיעתו באדם, בבעלי חיים אחרים ובסביבה קטנה ככל האפשר, בניגוד להוראות סעיף 14(ד)(4), ובלבד שקבועות תקנות בעניין, או הוראות שנתן הרשם בעניין לפי סעיף 19 והמדביר פעל בניגוד להן;

(9)

מדביר שאינו נוקט את כל האמצעים הדרושים למניעת פגיעה, טרם ביצע ההדברה, במהלכה או בסיומה, בניגוד להוראות סעיף 14(ד)(5), ובלבד שקבועות תקנות בעניין, או הוראות שנתן הרשם בעניין לפי סעיף 19 והמדביר פעל בניגוד להן;

(10)

מדביר שאינו בודק נכחות מזיקים או את הצלחת פעולת ההדברה לאחר ביצוע ההדברה, בניגוד להוראות סעיף 14(ד)(7), ובלבד שקבועות תקנות בעניין, או הוראות שנתן הרשם בעניין לפי סעיף 19 והמדביר פעל בניגוד להן;

(11)

מדביר המבצע הדברה באיוד בניגוד להוראות סעיף 14(ה);

(12)

מפעיל המפעיל אדם בביצוע הדברה בלא שמתקיימים התנאים הקבועים בסעיף 15;

(13)

מדביר או מפעיל שאינו מדווח למי שהוא חייב לדווח לו על עניין הקשור בהדברה שבוצעה על ידו או מטעמו, העלול לגרום לפגיעה בציבור או בסביבה, או שאינו מבצע את הוראות הרשם לאחר הדיווח, בניגוד להוראות סעיף 18(א) או (ב);

(14)

מדביר או מפעיל שאינו פועל לפי הוראות שנתן הרשם בניגוד להוראות סעיף 19(א) או (ב).

(ב)

הפר אדם הוראה מההוראות לפי חוק זה כמפורט להלן, רשאי המנהל להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, בסכום של 5,000 שקלים חדשים, ואם הוא תאגיד – בסכום של 25,000 שקלים חדשים:

(1)

משתמש בתואר או בכינוי שמשמע מהם שהוא מדביר או שיש בידו רישיון מדביר מסוג מסוים, או מציג את עצמו או מי שפועל מטעמו כמדביר או כמי שיש בידו רישיון מדביר מסוג מסוים, כשאינו בידו רישיון כאמור, בניגוד להוראות סעיף 5;

(2)

מדביר שאינו מוסר למזמין ההדברה לפני ביצועה מידע לעניין טיבה של ההדברה, בניגוד להוראות סעיף 14(ד)2;

(3)

מדביר או מפעיל שאינו ממלא חובות, הגבלות ותנאים נוספים שנקבעו לפי סעיף 16(א)1 עד

(3);

(4)

מדביר או מפעיל העושה פרסומת לעיסוקו שיש בה כדי להטעות, או המוסר למזמין הדברה מידע שיש בו כדי להטעות, בניגוד להוראות לפי סעיף 20.

(ג)

הפר אדם הוראה מההוראות לפי חוק זה כמפורט להלן, רשאי המנהל להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, בסכום של 2,000 שקלים חדשים, ואם הוא תאגיד – בסכום של 5,000 שקלים חדשים:

(1)

מדביר שאינו מודיע לרשם על שינוי בפרט שמסר לרשם בבקשה למתן רישיון או לחידושו, בניגוד להוראות סעיף 12;

(2)

מדביר שאינו נושא עמו את רישיונו בעת ביצוע הדברה או לא מציג למזמין ההדברה לפי דרישתו, בניגוד להוראות סעיף 14(ד)1;

(3)

מדביר שאינו מבצע תיעוד או אינו שומר אותו, בניגוד להוראות סעיף 14(ד)8;

(4)

מדביר או מפעיל שאינו מקיים את חובותיו לעניין תיעוד, שמירת מסמכים ודיווח לפי הוראות סעיף 16(א)4;

(5)

מדביר או מפעיל שאינו מקיים את דרישת הרשם לדווח לו על פרטים או למסור לו מידע או מסמכים בניגוד להוראות סעיף 18(ג);

(6)

מדביר או מפעיל שלא כולל במודעת פרסומת את הפרטים הנדרשים לפי הוראות סעיף 20(ב) או (ג).

35.

הודעה על כוננת חיוב

(א)

היה למנהל יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 34 (בפרק זה – המפר), ובכוננתו להטיל עליו עיצום כספי לפי אותו סעיף, ימסור למפר הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בפרק זה – הודעה על כוננת חיוב).

(ב)

בהודעה על כוננת חיוב יציין המנהל, בין השאר, את אלה:

(1)

המעשה או המחדל (בפרק זה – המעשה) המהווה את ההפרה;

(2)

סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו;

(3)

זכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני המנהל לפי הוראות סעיף 36;

(4)

הסמכות להוסיף על סכום העיצום הכספי בשל הפרה נמשכת או הפרה חוזרת, לפי הוראות סעיף 38, והמועד שממנו יראו הפרה כהפרה נמשכת לענין הסעיף האמור.

36.

זכות טיעון

מפר שנמסרה לו הודעה על כוננת חיוב לפי הוראות סעיף 35 רשאי לטעון את טענותיו, בכתב, לפני המנהל, לענין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי ולענין סכומו, בתוך 30 ימים ממועד מסירת ההודעה.

37.

החלטת המנהל ודרישת תשלום

(א)

המנהל יחליט, לאחר ששקל את הטענות שנטענו לפי סעיף 36, אם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשאי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 39.

(ב)

החליט המנהל לפי הוראות סעיף קטן (א) –

(1)

להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו דרישה בכתב לשלם את העיצום הכספי (בפרק זה – דרישת תשלום), שבה יציין, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן ואת התקופה לתשלומו;

(2)

שלא להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו הודעה על כך, בכתב.

(ג)

בדרישת התשלום או בהודעה לפי סעיף קטן (ב) יפרט המנהל את נימוקי החלטתו.

(ד)

לא טען המפר את טעמתיו לפי הוראות סעיף 36, בתוך התקופה האמורה באותו סעיף, יראו את ההודעה על כוננת חיוב, בתום אותה תקופה, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.

.38

הפרה נמשכת והפרה חוזרת

(א)

בהפרה נמשכת ייוסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה.

(ב)

בהפרה חוזרת ייוסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לענין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה כאמור בסעיף 34, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע.

.39

סכומים מופחתים

(א)

המנהל אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בפרק זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).

(ב)

השר, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם יהיה ניתן להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בסעיף 34, ובשיעורים שיקבע.

.40

סכום מעודכן של העיצום הכספי

(א)

העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא טען את טענותיו לפני המנהל, כאמור בסעיף 37(ד) – ביום מסירת ההודעה על כוונת החיוב; הוגש ערעור על דרישת התשלום לפי סעיף 44 ועוכב תשלומו של העיצום הכספי בידי המנהל או בית המשפט, יהיה העיצום הכספי לפי הסכום המעודכן ביום החלטה בערעור.

(ב)

סכומי העיצום הכספי הקבועים בסעיף 34 יתעדכנו ב-1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור עליית המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ב-1 בינואר של השנה הקודמת; הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של עשרה שקלים חדשים; לענין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

(ג)

המנהל יפרסם ברשומות הודעה על סכומי העיצום הכספי המעודכנים לפי סעיף קטן (ב).

.41

המועד לתשלום

העיצום הכספי המפר ישלם את העיצום הכספי בתוך 30 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 37.

.42

פריסת תשלום העיצום הכספי

(א)

המנהל רשאי, על פי בקשתו של המפר, להחליט על פריסת התשלום של העיצום הכספי, ובלבד שמספר התשלומים לא יעלה על עשרה תשלומים חודשיים.

(ב)

לא שילם המפר תשלום חודשי במועדו, יראו את החלטת המנהל על פריסת התשלום כאמור בסעיף קטן (א) כבטלה, ועל יתרת התשלום של העיצום הכספי יחולו הוראות סעיף 43.

.43

הפרשי הצמדה וריבית

לא שילם המפר עיצום כספי במועד, ייוספו על העיצום הכספי, לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, תשכ"א-1961 (בפרק זה – הפרשי הצמדה וריבית), עד לתשלומו.

.44

ערעור

(א)

על החלטת המנהל לפי פרק זה ניתן לערער לבית משפט השלום שבו יושב נשיא בית משפט השלום; ערעור כאמור יוגש בתוך 30 ימים מיום שנמסרה למפר החלטת המנהל.

(ב)

אין בהגשת ערעור לפי סעיף קטן (א) כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא אם כן הסכים לכך המנהל או שבית המשפט הורה על כך.

(ג)

החליט בית המשפט לקבל ערעור שהוגש לפי סעיף קטן (א), לאחר ששולם העיצום הכספי לפי הוראות פרק זה, והורה על החזרת סכום העיצום הכספי ששולם או על הפחתת העיצום הכספי, יוחזר הסכום ששולם או כל חלק ממנו אשר הופחת, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד יום החזרתו.

.45

פרסום

(א)

הטיל המנהל עיצום כספי לפי פרק זה, יפרסם המנהל באתר האינטרנט של המשרד, את הפרטים שלהלן, בדרך שתבטיח שקיפות לגבי הפעלת שיקול דעתו בקבלת ההחלטה להטיל עיצום כספי:

(1)

דבר הטלת העיצום הכספי;

(2)

מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי ונסיבות ההפרה;

(3)

אם הופחת העיצום הכספי – הנסיבות שבשלהן הופחת סכום העיצום הכספי ושיעור ההפחתה;

(4)

פרטים על אודות המפר, המגעים לעניין;

(5)

שמו של המפר – אם הוא תאגיד.

(ב)

הוגש ערעור לפי סעיף 44, יפרסם המנהל את דבר הגשת הערעור ואת תוצאותיו.

(ג)

על אף האמור בסעיף קטן (א)(5), המנהל רשאי לפרסם את שמו של מפר שהוא יחיד, אם סבר שהדבר נחוץ לצורך אזהרת הציבור.

(ד)

על אף האמור בסעיף זה, לא יפרסם המנהל פרטים שהם בגדר מידע שרשות ציבורית ממעה מלמסור לפי סעיף 9(א) לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998, וכן רשאי הוא שלא לפרסם

פרטים לפי סעיף זה, שהם בגדר מידע שרשות ציבורית אינה חייבת למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק האמור.

(ה)

פרסום כאמור בסעיף קטן (א) בעניין עיצום כספי שהוטל על תאגיד יהיה לתקופה של ארבע שנים, ובעניין עיצום כספי שהוטל על יחיד – לתקופה של שנתיים.

(ו)

השר רשאי לקבוע דרכים נוספות לפרסום הפרטים האמורים בסעיף קטן (א).

.46

עיצום כספי בשל הפרה לפי חוק זה ולפי חוק אחר

על מעשה אחד המהווה הפרה של הוראה מההוראות לפי חוק זה המנויות בסעיף 34 ושל הוראה מההוראות לפי חוק אחר, לא יוטל יותר מעיצום כספי אחד.

.47

שמירת אחריות פלילית

(א)

תשלום עיצום כספי לפי פרק זה לא יגרע מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה, המנויות בסעיף 34, המהווה עבירה.

(ב)

שלח המנהל למפר הודעה על כונת חיוב, בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא יוגש נגדו כתב אישום בשל אותה הפרה, אלא אם כן התגלו עובדות חדשות, המצדיקות זאת.

(ג)

הוגש נגד אדם כתב אישום בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא ינקוט נגדו המנהל הליכים לפי פרק זה בשל אותה הפרה, ואם הוגש כתב האישום בנסיבות האמורות בסעיף קטן (ב) לאחר שהמפר שילם עיצום כספי, יוחזר לו הסכום ששולם, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלום הסכום עד יום החזרתו.

פרק ז': הוראות שונות

.48

ביצוע ותקנת

השר ממונה על ביצוע הוראות חוק זה והוא רשאי, באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, להתקין תקנות לביצוע.

.49

שינוי התוספות

השר, לאחר התייעצות עם שר הבריאות ושר החקלאות ופיתוח הכפר ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, רשאי, בצו, לשנות את התוספות, ובלבד שלא יכלול בתוספות בעלי חיים שהם חיות בר מוגנת או ערך טבע מוגן.

50.

אגרות

השר, באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, רשאי לקבוע אגרות בעד בחינות, בעד הגשת בקשה להכרה בתכנית הכשרה או בהשתלמות, בעד הגשת בקשה לרישיון או להיתר מיוחד לפי סעיף 58 או לחידושו, בעד השתתפות בהשתלמויות לפי הוראות סעיף 17 או לפי הוראות סעיף 58(ד)(3), ואגרת רישיון או אגרת היתר מיוחד.

51.

גביית קנסות ועיצומים כספיים והעברתם לקרן לשמירת הניקיון

(א)

על גביית קנסות ועיצומים כספיים לפי חוק זה יחול חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995.

(ב)

קנס ועיצום כספי שהוטלו לפי חוק זה ישולמו לקרן לשמירת הניקיון כמשמעותה בחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984.

52.

אי-תחולה ושמירת דינים

(א)

הוראות חוק זה לא יחולו על הדברה של מזיקים על גופם של בני אדם או של בעלי חיים, על הדברה לצרכים חקלאיים בצמחים המיוצרים לצורך הפקת תוצרתם לשיווק ובמיתקנים שבהם נעשית בצמחים כאמור פעילות טיפול בתוצרת חקלאית, ועל הדברה במיתקנים המשמשים לגידול בעלי חיים; לענין זה, "פעילות טיפול בתוצרת חקלאית" – גידול, קטיף ואיסוף של תוצרת חקלאית מן הצמח וכן אחסון במתקני החקלאי, מיון, אריזה וסימון של תוצרת כאמור, כשהיא טרייה לאחר הקטיף או האיסוף ובלא עיבוד, וכן פעולות הבחלה או חיתוך שמתבצעות בבית אריזה של ירקות או פירות לפי חוק לפיקוח על ייצור הצמח ושיווקו, התשע"א-2011.

(ב)

על אף האמור בסעיף קטן (א), נקבע בהוראה לפי דין כי פעולה מסוימת שהוראות לפי אותו סעיף קטן חלות עליה, תבוצע בידי מדביר בלבד, יחולו הוראות חוק זה על אותה פעולה, בשינויים המחויבים.

(ג)

אין בהוראות חוק זה כדי לגרוע מהוראות כל דין אחר, לרבות כל דין שענינו שמירת הטבע, הגנה על בעלי חיים, עיסוק בחומרי הדברה, הדברה לצורך מניעת הפצה של מחלות, ובכלל זה מחלות מבעלי חיים במקום החזקתם, או בטיחות בעבודה, ובכלל זה דינים אלה:

- (1) חוק ארגון הפיקוח על העבודה, התשי"ד-1954;
 - (2) פקודת הכלבת, 1934;
 - (3) פקודת בריאות העם, 1940;
 - (4) חוק להגנת חיית הבר;
 - (5) חוק הגנת הצמח, התשט"ז-1957;
 - (6) חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968;
 - (7) פקודת הבטיחות בעבודה [נסח חדש], התשל"ל-1970;
 - (8) פקודת מחלות בעלי חיים [נסח חדש], התשמ"ה-1985;
 - (9) חוק החומרים המסוכנים;
 - (10) חוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), התשנ"ד-1994;
 - (11) חוק גנים לאומיים.
- 53.
- תחולה על המדינה
- (א) חוק זה יחול על המדינה.
 - (ב)

הוראות סעיף 19 לחוק הגנת הסביבה יחולו לענין חוק זה, בשינויים אלה: הנהל כמשמעותו באותו סעיף ייקבע לאחר התייעצות עם השר הממונה כהגדרתו בסעיף 10 לאותו חוק; מהל ראשון כאמור ייקבע בתוך 90 ימים מיום פרסומו של חוק זה.

.54

הנוסח שולב בחוק בתי משפט לעניינים מנהליים, התש"ס-2000.

.55

הנוסח שולב בחוק הגנת הסביבה (סמכויות פיקוח ואכיפה), התשע"א-2011.

פרק ח': תחילה והוראות מעבר

.56

תחילה

תחילתו של חוק זה ביום כ"ד באייר התשע"ו (1 ביוני 2016) (להלן – יום התחילה).

.57

הוראות מעבר לעניין חובת רישוי

(א)

בפרק זה –

"חרקים" – חרקים המנויים בתוספת הראשונה ובתוספת השנייה;

"מכרסמים" – מכרסמים המנויים בתוספת הראשונה ובתוספת השנייה;

"תקנות הדברת מזיקים" – תקנות רישוי עסקים (הדברת מזיקים), התשל"ה-1975, כנוסחן ערב יום התחילה.

(ב)

מי שערב יום התחילה היה בידו היתר לפי תקנות הדברת מזיקים כמפורט בפסקאות שלהלן, יראו אותו כמי שיש בידו רישיון מדביר המני לצד אותו היתר, עד תום תקופת ההיתר שבידו או עד תום שלוש שנים מיום התחילה, לפי המאוחר, אלא אם כן הרישיון בטל או הותלה קודם לכן לפי הוראות חוק זה:

(1)

היתר קטילת חרקים בלבד – רישיון מדביר במבנים ובשטח פתוח המוגבל להדברת מזיקים שהם חרקים;

(2)

היתר קטילת מכרסמים בלבד – רישיון מדביר במבנים ובשטח פתוח המוגבל להדברת מזיקים שהם מכרסמים;

(3)

היתר קטילת חרקים והיתר קטילת מכרסמים – רישיון מדביר במבנים ובשטח פתוח;

(4)

היתר איוד – רישיון מדביר באיוד.

(ג)

על חידוש רישיון של מי שחאים אותו כמי שיש בידו רישיון מדביר לפי הוראות סעיף קטן (ב), יחולו ההוראות לפי חוק זה; ואולם חידוש הרישיון של מי שחאים אותו כמי שיש בידו רישיון מדביר כאמור בפסקאות (1) או (2) שבסעיף קטן (ב) יהיה רק לרישיונות כמפורט באותן פסקאות, לפי העניין, אלא אם כן התקיימו במבקש חידוש הרישיון התנאים לפי חוק זה לקבלת רישיון אחר.

58.

הוראות מעבר לעניין עובדי הדברה

(א)

על אף האמור בסעיפים 3 ו-6, מי שערב יום התחילה עבד כעובד הדברה כהגדרתו בתקנות הדברת מזיקים (בפרק זה – עובד הדברה) רשאי לסייע למדביר בביצוע הדברה ומדביר רשאי להסתייע בעובד הדברה כאמור, גם אם לא מתקיימים התנאים שבסעיף 6, עד תום שלוש שנים מיום התחילה, וימשיכו לחול לגבי המדביר המסתייע ועובד ההדברה הוראות סימן ה' לפרק ג' לאותן תקנות בשינויים המחויבים ובשינוי זה: הסמכויות הנתונות למנהל לפי תקנה 40 יהיו נתונות לרשם לאחר התייעצות עם הוועדה המייעצת.

(ב)

על אף האמור בסעיף 7(א)(5)(א), הרשם רשאי להכיר בתקופת עבודה של עובד הדברה לעניין עיסוק בפועל בהדברה כאילו היה בידו רישיון, ובלבד שהוכיח, להנחת דעתו של הרשם, כי עבד כדין ערב יום התחילה במשך חמש שנים לפחות, באופן מקצועי מספק.

(ג)

על אף האמור בסעיפים 3 ו-6, הרשם רשאי לתת היתר מיוחד לביצוע פעולות הדברה מסוימות כמפורט להלן, גם אם לא מתקיימים התנאים לפי סעיף 6, ובלבד שהתקיימו התנאים בסעיף קטן (ד)(1):

(1)

למי שהועסק ערב יום התחילה ברשות מקומית כעובד הדברה במשך עשר שנים לפחות – היתר מיוחד לביצוע פעולות הדברה מסוימות במסגרת עבודתו ברשות המקומית; תוקפו של ההיתר המיוחד יהיה עד ליום שבו יחדל עובד ההדברה שניתן לו ההיתר לעבוד ברשות המקומית שבה עבד בעת קבלת ההיתר, אלא אם כן בטל קודם לכן;

(2)

למי שהועסק ערב יום התחילה כעובד הדברה במשך עשר שנים לפחות, ובתוך שבע שנים מיום התחילה הוא עשוי להגיע לגיל הפרישה כהגדרתו בחוק גיל פרישה, התשס"ד-2004 – היתר מיוחד שתוקפו יהיה לתקופה שיקבע בו הרשם, אשר לא תפחת משנה, ויהיה ניתן לחדשו לתקופות נוספות, ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על שבע שנים מיום שניתן ההיתר לראשונה;

הרשם יכלול בהיתר המיוחד פעולות בעלות סיכון נמוך לציבור ולסביבה, ולעניין עובדי הדברה ברשויות מקומיות – פעולות הנעשות על ידי הרשות המקומית לשם מילוי תפקידיה על פי דין, והכול כפי שקבע השר בצו לעניין זה.

(ד)

(1)

היתר מיוחד כאמור בסעיף קטן (ג) יינתן אם התקיימו כל אלה:

(א)

עובד ההדברה הגיש לרשם בתוך שנה מפרסום הצו כאמור בסעיף קטן (ג) בקשה להיתר מיוחד, שתכלול מידע ומסמכים המעידים על עבודתו וניסיונו בביצוע הפעולות, ורשאי הרשם לבחון את בקיאותו בביצוע עבודות כאמור טרם מתן ההיתר המיוחד;

(ב)

עובד ההדברה לא הורשע בעבירה פלילית אשר מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לקבל היתר מיוחד;

(ג)

עובד ההדברה מקבל הנחיות לביצוע העבודות ממדביר בעל רישיון מתאים לפי חוק זה.

(2)

הרשם ירשום במרשם לפי סעיף 13 עובד הדברה שניתן לו היתר מיוחד לפי סעיף זה.

(3)

הרשם יהיה רשאי להתנות את ההיתר המיוחד בתנאים, לרבות לענין השתתפות בהשתלמויות.

(4)

הוראות חוק זה, למעט הוראות סעיפים 3, 4, 6 עד 9, 17, 21 ו-22, יחולו על מי שבדו היתר מיוחד לענין פעולות ההדברה שנקבעו בהיתר המיוחד שניתן לו, כאילו היה בדו רישיון מדביר, בשינויים המחויבים ולפי העניין.

59.

הוראת מעבר לענין בחינת

(א)

על אף האמור בסעיף 7(א)(4) –

(1)

עד תום שישה חודשים מיום התחילה, רשאי הרשם לתת רישיון מדביר למבקש אף אם לא קיבל הכשרה כאמור בסעיף 7(א)(4), ובלבד שעמד בבחינת שערך הרשם, כמפורט להלן:

(א)

רישיון מדביר במבנים ובשטח פתוח המוגבל להדברת מזיקים שהם חרקים בלבד – מי שעמד בבחינת שנערכו לפי הוראות תקנה 22 לתקנות הדברת מזיקים והתוספת השנייה לאותן תקנות;

(ב)

רישיון מדביר במבנים ובשטח פתוח המוגבל להדברת מזיקים שהם מכרסמים בלבד – מי שעמד בבחינות שנערכו לפי הוראות תקנה 22 לתקנות הדברת מזיקים והתוספת השלישית לאותן תקנות;

(ג)

רישיון מדביר במבנים ובשטח פתוח – מי שעמד בבחינות שנערכו לפי הוראות תקנה 22 לתקנות הדברת מזיקים, התוספת השנייה והתוספת השלישית לאותן תקנות;

(ד)

רישיון מדביר באיוד – מי שעמד בבחינות שנערכו לפי הוראות תקנה 22 לתקנות הדברת מזיקים והתוספת הרביעית לאותן תקנות;

(2)

כל עוד לא הותקנו תקנות לפי סעיף 7(א)(4), אך לא יאוחר מתום שלוש שנים מיום התחילה, רשאי הרשם לתת רישיון מדביר למבקש, אף אם לא קיבל הכשרה כאמור בסעיף 7(א)(4), ובלבד שעמד בבחינות שערך הרשם לענין הרישיון שביקש, בהתאם לרשימת נושאי הבחינות ומתכונתן שיפרסם הרשם באתר האינטרנט של המשרד, ואשר יועמדו לעיון הציבור במשרד לא יאוחר מארבעה חודשים מיום התחילה; הודעה על פרסום הרשימה תפורסם ברשומות.

(ב)

כל עוד לא הותקנו תקנות לפי סעיף 50, תשולם אגרה בעבור השתתפות בבחינות כמפורט להלן:

(1)

בעבור בחינות לרישיון מדביר בדירות, לרישיון מדביר צבאי ולהיתר מיוחד כאמור בסעיף 58 – 150 שקלים חדשים;

(2)

בעבור בחינות לרישיון מדביר במבנים ובשטח פתוח ולרישיון מדביר באיוד – 300 שקלים חדשים.

(ג)

מי שקיבל רישיון לאחר שעמד בבחינות לפי פסקאות משנה (א) או (ב) שבסעיף קטן (א)(1), וביקש לחדש את רישיונו, יחודש רישיונו כמפורט באותן פסקאות משנה, לפי העניין, אלא אם כן התקיימו בו התנאים לפי חוק זה לקבלת רישיון אחר.

60.

הוראות מעבר לענין הגשת בקשה ואגרות

(א)

כל עוד לא הותקנו תקנות לפי סעיף 7(ב) אך לא יאוחר מתום שלוש שנים מיום התחילה, תוגש בקשה לרישיון מדביר או לחידושו לרשם, בטופס בקשה שיפרסם הרשם באתר האינטרנט של המשרד ואשר יועמד לרשות הציבור גם בלשכות המחוזיות של המשרד; הבקשה תוגש בשני עותקים ויצרפו אליה כל המסמכים הנדרשים.

(ב)

כל עוד לא הותקנו תקנות לפי סעיף 50 בעבור הגשת בקשה למתן רישיון או לחידושו, תשולם אגרה כמפורט להלן:

(1)

בעבור רישיון מדביר בדירות, רישיון מדביר צבאי והיתר מיוחד כאמור בסעיף 58 – 250 שקלים חדשים;

(2)

בעבור רישיון מדביר במבנים ובשטח פתוח ורישיון מדביר באיוד – 500 שקלים חדשים.

.61

שמירת תוקף תקנות הדברת מזיקים

החובות, ההגבלות והתנאים שנקבעו בתקנות 6 עד 13 ו-14(א) עד (ג) ו-41, 42 ו-44 לתקנות הדברת מזיקים, יראו אותם, בשינויים המחויבים, לענין חוק זה, לרבות לענין פרקים ה' ו-ו', כחובות, הגבלות ותנאים החלים על מדביר ועל מפעיל שנקבעו לפי סעיף 16(א) לחוק זה, כל עוד לא שונ או בטלו לפי חוק זה, אך לא יאוחר מתום שלוש שנים מיום התחילה.

.62

תקנות ראשונות

תקנות ראשונות לפי סעיף 16(א), בעניינים המפורטים בו, יותקנו בתוך שלוש שנים מיום התחילה.

תוספת ראשונה

(ההגדרה "מזיקים" שבסעיף 2 וההגדרות "חרקים" ו"מכרסמים" שבסעיף 57)

בתוספת זו –

"מבנה" – מבנה מכל סוג שהוא, לרבות בית מגורים, מחסן ומבנה זמני וכן חצר הצמודה להם שאינה מיועדת לשימוש הציבור, מערכות ביוב ציבוריות, כלי תחבורה ומכלה לאחסון;

"תחום יישוב" – מבנים ושטחים פתוחים המצויים באזור בנוי המשמש בני אדם, דרך קבע, למגורים, תעסוקה, מסחר או פנאי, לרבות שטח פתוח במרחק של עד 25 מטרים מהמבנה הקיצון באותו אזור, וכן אזורים המשמשים את הציבור דרך קבע לפעילות פנאי, כגון חניוני נפש ופארקים, גם אם הם מחוץ לתחום האזור הבנוי כאמור, והכול למעט סביבה טבעית.

חלק א' – חסרי חוליות

.1

חרקים הגורמים למפגע – מעבירי מחלות ומוצצי דם

(א)

זבב הבית;

(ב)

זמבי חול;

(ג)

יתושים מוצצי דם;

(ד)

פרעשים – כשהם בתחום יישוב;

(ה)

פשפש המיטה – כשהוא במבנה;

(ו)

קרציות וקרציונים – כשהם בתחום יישוב.

2.

חרקים הגורמים למפגע – עוקצים וארסיים

(א)

דברת הדבש הננסית;

(ב)

נמלי אש;

(ג)

נמלים מודיות;

(ד)

צרעה מזרחית, צרעה גרמנית וצרעת פלך – כשהן בתחום יישוב;

(ה)

תהלכן האורן.

3.

מזיקים הגורמים לאי-נוחות – חרקים

(א)

זמבי בשר, כגון בוקן כחול – כשהם בתחום יישוב;

(ב)

זמבי רפש, כגון זמב הבית הקטן – כשהם בתחום יישוב;

(ג)

נמלים – כשהן במבנה;

(ד)

פסוקאים – כשהם במבנה;

(ה)

תיקן אמריקני, תיקן גרמני ותיקן בתים (תיקן פסים חום) – כשהם במבנה.

.4

מזיקים אחרים הגורמים לאי-נוחות

(א)

חילזון אפריקני ענק.

.5

חרקים הגורמים למטרד – מזיקים לרכוש

(א)

חיפושיות מזיקות לרכוש כגון חיפושיות עץ, נייר בד ועור – כשהן במבנה;

(ב)

טרמיטים – כשהם בתחום יישוב;

(ג)

עשי בגדים – כשהם במבנה.

.6

חרקים הגורמים למטרד – מזיקים למוצרים מעובדים שהם מזון

(א)

אקריות ופסוקאים – כשהם במבנה וכשהם נלווים למזיקים אחרים;

(ב)

חיפושיות מחסן – כשהן במבנה;

(ג)

עשי מזון – כשהם במבנה.

חלק ב' – חולייתנים הגורמים למפגע או למטרד

.7

מכרסמים הגורמים למפגע או למטרד

(א)

חולדת החוף וחולדה מצויה – כשהן בתחום יישוב;

(ב)

עכבר מצוי – כשהוא בתחום יישוב.

8.

חוליותנים אחרים הגורמים למפגע או למטרד

(א)

דחור הבית – כשהוא בתחום יישוב;

(ב)

יונת הבית – כשהיא בתחום יישוב;

(ג)

עורב הודי ועורב אפור – כשהם בתחום יישוב.

חלק ג' – מזיקים בתנאים מיוחדים

9.

חרקים

(א)

פחקי רגליים ארסיים או עוקצים כגון עקרבים, עכבישים ונדלים – כשהם בבית מגורים ובחצרים הצמודים לו או כשהם מופיעים במופע חריג והמוני בשטחים פתוחים בתחום יישוב;

(ב)

דברת הדבש – כאשר נחיל שלה מתנחל במבנה ולא ניתן לנקוט אמצעים לסילוקו לפי דין אחר;

(ג)

אוכלוסייה של פחקי רגליים מאותו המין כגון טחביות, רבי רגל, פשפשים, או סרחן חום – כשהיא מופיעה במופע חריג והמוני בתחום יישוב, במקום שבו היא גורמת בפועל למטרד.

10.

מכרסמים

(א)

אוכלוסייה של מכרסמים מהמינים מריון מצוי, נברן, חולד או נטריה – כשהיא מופיעה בתחום יישוב.

תוספת שנייה

(סעיף 4)

1.

חרקים

(א)

דברת הדבש;

(ב)

טרמיטים;

(ג)

פשפש המיטה;

(ד)

תהלזן האורן.

התקבל בכנסת ביום כ"ט בשבט התשע"ו (8 בפברואר 2016).

חוק לטיפול סביבתי בציד חשמלי ואלקטרוני ובסוללות, התשע"ב- 2012

ס"ח תשע"ב, 530; תשע"ה, 296.

הודעות: י"פ תשע"ו, 3381.

תוכן עניינים

פרק א': מטרה

פרק ב': הגדרות

פרק ג': הוראות לעניין יצרנים ויבואנים

סימן א': חובות יצרנים ויבואנים לעניין מחזור של ציוד וסוללות

סימן ב': חובות יצרנים ויבואנים לעניין דיווח, רישום והכנת הוראות

סימן ג': התקשרות יצרנים ויבואנים עם גוף יישום מוכר

סימן ד': הוראות מיוחדות לעניין יצרנים או יבואנים של ציוד וסוללות בהיקף מוגבל

פרק ד': גוף יישום מוכר

סימן א': הכרה

סימן ב': חובות גוף יישום מוכר

פרק ה': הוראות לעניין השלכה, איסוף והעברה של פסולת ציוד וסוללות

סימן א': אחראים לפינוי פסולת

סימן ב': משווקים

סימן ג': מחזיקים בפסולת ציוד וסוללות שאינה מהמגזר הביתי

פרק ו': הוראות לעניין מרכזים לפסולת ציוד וסוללות ומתקני טיפול

פרק ז': הוראות כלליות לעניין ציוד וסוללות

פרק ח': עונשין

פרק ט': עיצום כספי

פרק י': הוראות שונות

תוספת ראשונה

תוספת שנייה

פרק א': מטרה

1.

מטרה

מטרת חוק זה לקבע הסדרים לענין טיפול סביבתי בציד חשמלי ואלקטרוני ובסוללות ובמצברים, כדי לעודד שימוש חוזר בציד חשמלי ואלקטרוני, לצמצם את כמות הפסולת הנוצרת מציד חשמלי ואלקטרוני ומסוללות ומצברים ולמנוע את הטמנתה, ולהקטין את ההשפעות הסביבתיות והבריאותיות השליליות של ציד חשמלי ואלקטרוני ושל סוללות ומצברים ושל פסולת ציד וסוללות, בין השאר, באמצעות כל אלה:

(1)

הטלת אחריות מורחבת על יצרנים ויבואנים של ציד חשמלי ואלקטרוני ושל סוללות ומצברים, לביצוע מחזור מוכר של פסולת ציד וסוללות, לרבות קביעת יעדים מחייבים למחזור כאמור, והסדרת גפי יישום מוכרים שיפעלו בשמם של היצרנים והיבואנים האמורים;

(2)

הטלת אחריות על אחראים לפינוי פסולת לבצע הפרדה ואיסוף של פסולת ציד וסוללות מהמגזר הביתי, וקביעת איסור על השלכה ופינוי של פסולת ציד וסוללות, שלא בהתאם להסדרים הקבועים בחוק זה;

(3)

הטלת אחריות על משווקים של ציד וסוללות לקבל מקונים פסולת ציד וסוללות מהמגזר הביתי;

(4)

הפעלה של מרכזים לפסולת ציד וסוללות, ושל מיתקנים לטיפול בפסולת ציד וסוללות;

(5)

קביעת איסור הטמנה של פסולת ציד וסוללות.

פרק ב': הגדרות

2.

הגדרות

בחוק זה –

"אחראי לפינוי פסולת" – רשות מקומית, וכן כל מי שחייב לפי כל דין, למעט חובה מכוח חוק עזר, באיסוף ובפינוי של פסולת משטח שבבעלותו או בהחזקתו;

"אמצעי הפחתה במקור" – אמצעים שיש לנקוט בשלבי הייצור של ציד וסוללות, אשר נועדו לצמצם אחד או יותר מאלה:

(1)

כמות פסולת הציד והסוללות, לרבות באמצעות התאמת החומרים או הרכיבים שמהם עשויים הציד או הסוללות לשימוש חוזר;

(2)

ההשפעות השליליות – הסביבתיות והבריאותיות – של פסולת ציוד וסוללות, לרבות התאמת החומרים או הרכיבים שמהם עשויים הציוד או הסוללות למחזור או להשבה;

(3)

תכלת החומרים המסוכנים בציוד וסוללות;

"גוף יישום מוכר" – חברה שהמנהל הכיר בה לפי הוראות סעיף 14;

"הוראות לטיפול סביבתי בסוללות או מצברים" – מידע בכתב על רכיבים וחומרים בסוללות או במצברים, לרבות קיומם ומיקומם של חומרים מסוכנים בהם, וכן הוראות בדבר אופן הביצוע של טיפול בפסולת הסוללות או המצברים, בדרך שהיא בטיחותית ומונעת נזק לסביבה;

"הוראות לטיפול סביבתי ולהכנה לשימוש חוזר בציוד חשמלי ואלקטרוני" – מידע בכתב על רכיבים וחומרים בציוד חשמלי ואלקטרוני, לרבות קיומם ומיקומם של חומרים מסוכנים בציוד כאמור, וכן הוראות בדבר אופן הביצוע של הכנה לשימוש חוזר ושל טיפול בפסולת ציוד חשמלי ואלקטרוני, בדרך שהיא בטיחותית ומונעת נזק לסביבה;

"החזרה" – החזרת פסולת ציוד וסוללות למשווק כאמור בסעיף 30;

"הכנה לשימוש חוזר" – פעולות בדיקה, ניקוי או תיקון של פסולת ציוד חשמלי ואלקטרוני, המאפשרת שימוש חוזר בה, בלא צורך בביצוע פעולות נוספות;

"השבה" – הפקת אנרגיה מפסולת ציוד וסוללות או תהליך עיבוד של פסולת כאמור לחומר המשמש להפקת אנרגיה;

"השבה מוכרת" – השבה במפעל השבה המורשה על פי כל דין;

"הוועדה" – ועדת הכלכלה של הכנסת;

"חומר מסוכן" – כהגדרתו בחוק החומרים המסוכנים, התשנ"ג-1993;

"חוק החברות" – חוק החברות, התשנ"ט-1999;

"טיפול" – מחזור, השבה או הטמנה;

"יבואן" – יבואן סוללות או יבואן ציוד חשמלי ואלקטרוני;

"יבואן סוללות" – מי שמייבא במסגרת עסקו סוללות או מצברים למכירה או לשיווק בישראל;

"יבואן ציוד חשמלי ואלקטרוני" – מי שמייבא במסגרת עסקו ציוד חשמלי ואלקטרוני למכירה או לשיווק בישראל;

"יצרן" – יצרן סוללות או יצרן ציוד חשמלי ואלקטרוני;

"יצרן סוללות" – מי שמייצר, בעצמו או באמצעות אחר, סוללות או מצברים המיועדים למכירה או לשיווק בישראל;

"יצרן ציוד חשמלי ואלקטרוני" – מי שמייצר, בעצמו או באמצעות אחר, ציוד חשמלי ואלקטרוני המיועד למכירה או לשיווק בישראל;

"מוקד איסוף" – מכל ייעודי קטן, או מספר מצומצם של מכלים כאמור, לאצירה של פסולת ציוד וסוללות מהמגזר הביתי, שהוצב על ידי אחראי לפינוי פסולת להשלכה ראשונה של פסולת ציוד וסוללות מהמגזר הביתי על ידי תושבי המקום;

"מחזור" – תהליך עיבוד של פסולת ציוד וסוללות למוצרים, לחומרים או לחומרי גלם, למעט שימוש חוזר, הכנה לשימוש חוזר והשבה;

"מחזור מוכר" – קבלה למחזור במפעל מחזור המורשה על פי כל דין;

"מיתקן טיפול" – מיתקן או מפעל שבו מתבצע טיפול בפסולת ציוד וסוללות;

"מכירה" – לרבות מכירה מקוונת;

"המנהל" – מי שמונה לאחראי על תחום הציוד והסוללות במשרד, לפי סעיף 60;

"מפעיל" – מי שבבעלותו, בשליטתו או בהחזקתו מרכז לפסולת ציוד וסוללות או מיתקן טיפול, וכן מי שחייב ברישיון לפי כל דין להפעלת מרכז או מיתקן כאמור;

"מרכז לפסולת ציוד וסוללות" – מרכז איסוף, מוקד איסוף, מרכז מיון או מרכז הכנה לשימוש חוזר;

"מרכז איסוף" – מיתקן או מתחם המיועדים לקליטה ולאיסוף ראשוניים של פסולת ציוד וסוללות;

"מרכז הכנה לשימוש חוזר" – מתחם או מיתקן המיועדים להכנה לשימוש חוזר של פסולת ציוד וסוללות;

"מרכז מיון" – מתחם או מיתקן המיועדים למיון של פסולת ציוד וסוללות;

"משווק" – מי שמוכר ציוד וסוללות וכן מי שמספק ציוד וסוללות להפצה, לצריכה או לשימוש בישראל, במסגרת עסקו;

"המשרד" – המשרד להגנת הסביבה;

"סוללה או מצבר" – מקור של אנרגיה חשמלית הנוצרת מהתמרה ישירה של אנרגיה כימית, המורכב מתא סוללה ראשי אחד או יותר שאינו ניתן לטעינה, או מתא סוללה משני אחד או יותר הניתן לטעינה;

"סוללה או מצבר ניידים" – סוללה או מצבר, סוללת כפתור או מארז סוללות, שהם אטומים וניתנים לנשיאה ביד, ואינם סוללה או מצבר תעשייתיים או סוללה או מצבר לרכב מנועי;

"סוללה או מצבר תעשייתיים" – סוללה או מצבר המיועדים לשימוש תעשייתי או מקצועי;

"סוללה או מצבר לרכב מנועי" – סוללה או מצבר המספקים מתח לרכב מנועי לצורך הצתה, התנעה, תאורה או הנעה;

"סוללת כפתור" – סוללה עגולה וקטנה, שקוטרה גדול מגובהה;

"פסולת סוללות ומצברים" – סוללות או מצברים שהושלכו או שהמחזיק בהם מתכוון להשליכם, או שהוא נדרש להשליכם לפי דין;

"פסולת ציוד חשמלי ואלקטרוני" – ציוד חשמלי ואלקטרוני וכן כל רכיב של ציוד חשמלי ואלקטרוני וחומר מתכלה שהוא חלק מציוד חשמלי ואלקטרוני, שהושלכו או שהמחזיק בהם מתכוון להשליכם, או שהוא נדרש להשליכם לפי דין, ולמעט סוללה או מצבר שהם חלק מציוד כאמור;

"פסולת ציוד וסוללות" – פסולת ציוד חשמלי ואלקטרוני ופסולת סוללות ומצברים;

"פסולת ציוד וסוללות מזיקה" – פסולת ציוד וסוללות שטיפול בה עלול ליצור סיכון בריאותי או בטיחותי;

"פסולת ציוד וסוללות מהמגזר הביתי" – כל אחת מאלה:

(1)

פסולת ציוד חשמלי ואלקטרוני שמקורה במשקי בית פרטיים;

(2)

פסולת ציוד חשמלי ואלקטרוני שמקורה במוצרים המתאימים גם לשימוש ביתי, ואשר מחמת הרכבה, טיבה וכמותה היא בעלת מאפיינים דומים לפסולת ציוד חשמלי ואלקטרוני שמקורה במשקי בית פרטיים, גם אם מקורה בבתי עסק, במוסדות או במפעלי תעשייה;

(3)

פסולת סוללות ומצברים ניידים;

"פסולת ציוד וסוללות שאינה מהמגזר הביתי" – פסולת ציוד וסוללות שאינה פסולת ציוד וסוללות מהמגזר הביתי;

"ציוד חשמלי ואלקטרוני" – מוצר, ציוד או מכשיר המיועד לפעול באמצעות זרם חשמלי או שדה אלקטרומגנטי, וכן ציוד לייצור, להולכה או למדידה של זרם או שדה כאמור, ובלבד שהם מיועדים לשימוש במתח חשמלי שאינו עולה על 1,000 וולט בזרם חילופין או 1,500 וולט בזרם ישר, למעט ציוד המתוכנן ומיועד להתקנה כחלק מציוד אחר שחוק זה לא חל עליו, ושיכול למלא את תפקידו המתוכנן רק כחלק מהציוד האחר כאמור; לענין זה יראו ציוד או מכשיר המנוי בתוספת הראשונה, כציוד חשמלי ואלקטרוני;

"ציוד וסוללות" – ציוד חשמלי ואלקטרוני, סוללות ומצברים;

"קבוצת סיווג" – כל אחת מקבוצות הציוד החשמלי והאלקטרוני המנויות בתוספת הראשונה;

"רכב מנעי" – כהגדרתו בפקודת התעבורה, לרבות רכב מנעי המונע במנע חשמלי;

"רשות מקומית" – עירייה, מועצה מקומית או איגוד ערים שבין תפקידיו איסוף ופינוי של פסולת;

"שימוש חוזר" – שימוש נוסף בציוד ובסוללות למטרה שלשמה יועדו בראשונה;

"תשטיפים" – נזלים שהיו במגע עם פסולת ציוד ועם סוללות או נבעו מפסולת כאמור;

"השר" – השר להגנת הסביבה.

פרק ג': הוראות לענין יצרנים ויבואנים

סימן א': חובות יצרנים ויבואנים לענין מחזור של ציוד וסוללות

3.

חובת מחזור פסולת ציוד חשמלי ואלקטרוני

(א)

יצרן ויבואן של ציוד חשמלי ואלקטרוני יבצעו, בכל שנה, מחזור מוכר של פסולת ציוד חשמלי ואלקטרוני בשיעור שלא יפחת מ-50 אחוזים מסך משקל הציוד החשמלי והאלקטרוני שמכר

היצרן או היבואן באותה שנה, לאחר שהופחת ממנו משקל פסולת הציוד החשמלי והאלקטרוני שהועברה לשימוש חוזר באותה שנה (בסעיף זה – יעד מחזור הציוד החשמלי והאלקטרוני).

(ב)

על אף הוראות סעיף קטן (א), בתקופה שמיום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014) עד יום ט"ז בטבת התשפ"א (31 בדצמבר 2020), יהיה יעד מחזור הציוד החשמלי והאלקטרוני כמפורט להלן:

(1)

בשנת 2014 – 15 אחוזים;

(2)

בשנת 2015 – 20 אחוזים;

(3)

בשנת 2016 – 25 אחוזים;

(4)

בשנת 2017 – 30 אחוזים;

(5)

בשנת 2018 – 35 אחוזים;

(6)

בשנת 2019 – 40 אחוזים;

(7)

בשנת 2020 – 45 אחוזים.

(ג)

ביצע יצרן או יבואן של ציוד חשמלי ואלקטרוני, השבה מוכרת של פסולת ציוד חשמלי ואלקטרוני, יראו את הפסולת שהושבה כאמור, לענין יעד מחזור הציוד החשמלי והאלקטרוני, כאילו בוצע לגביה מחזור מוכר, וזאת עד לשיעור של 5 אחוזים מסך משקל הציוד החשמלי והאלקטרוני שמכר היצרן או היבואן באותה שנה לאחר שהופחת ממנו משקל פסולת הציוד החשמלי והאלקטרוני שהועברה לשימוש חוזר באותה שנה.

(ד)

בסעיף זה, "משקל הציוד החשמלי והאלקטרוני" – למעט משקל הסוללות או המצברים שהם חלק מציוד כאמור בעת המכירה.

4.

חובת מחזור פסולת סוללות ומצברים

(א)

יצרן ויבואן של סוללות או מצברים יבצעו, בכל שנה, מחזור מוכר של פסולת סוללות ומצברים, בשיעורים המפורטים להלן, לפחות, בהתאם לסוגי הסוללות או המצברים, מסך משקל הסוללות או המצברים מכל סוג שמכר היצרן או היבואן באותה שנה (בסעיף זה – יעדי מחזור הסוללות):

(1)

סוללות או מצברים המכילים עופרת – 30 אחוזים;

(2)

סוללות או מצברים המכילים ניקל-קדמיום – 35 אחוזים;

(3)

סוללות או מצברים אחרים – 25 אחוזים.

(ב)

על אף הוראות סעיף קטן (א), בתקופה שמיום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בינואר 2014) עד יום כ"ג בטבת התשע"ט (31 בדצמבר 2018), יהיו יעדי מחזור הסוללות כמפורט להלן:

(1)

לסוללות או מצברים המכילים עופרת – 15 אחוזים;

(2)

לסוללות או מצברים המכילים ניקל-קדמיום – 20 אחוזים;

(3)

לסוללות או מצברים אחרים – 12.5 אחוזים.

(ג)

בסעיף זה, "סוללות או מצברים" – לרבות סוללות או מצברים שהם חלק מציוד חשמלי ואלקטרוני שמכר אותו יצרן או יבואן.

סימן ב': חובות יצרנים ויבואנים לעניין דיווח, רישום והכנת הוראות

5.

חובת דיווח למנהל

(א)

יצרן ויבואן של ציוד חשמלי ואלקטרוני ידווחו למנהל, דיווח חצי-שנתי ודיווח שנתי, על כל אלה:

(1)

פריטי הציוד החשמלי והאלקטרוני שמכרו – מספר הפריטים, סוגיהם, משקלם וקבוצת הסיווג שאליו הם שייכים, וכן מספר הסוללות או המצברים שהיו מורכבים בציוד החשמלי והאלקטרוני האמור וסוגיהם;

(2)

משקל פסולת הציוד החשמלי והאלקטרוני שאספו, בעצמם או באמצעות אחר, וכן פרטי אחראים לפינוי פסולת, משווקים או אדם אחר שמהם נאספו;

(3)

מספר פרטי הציוד החשמלי והאלקטרוני, מתוך פסולת הציוד החשמלי והאלקטרוני שנאספה, שנעשו בהם שימוש חוזר או הכנה לשימוש חוזר, לפי סוגי הפריטים, משקלם וקבוצת הסיווג שאליהן הם שייכים, וכן שם האדם שלו נמכרו או הועברו, מענו, ומספר הזהות שלו, ואם היה תאגיד – סוג התאגיד ומספרו;

(4)

משקל פסולת הציוד החשמלי והאלקטרוני שמיחזרו או שהשיבו, בעצמם או באמצעות אחר, פירט אופן המחזור או ההשבה, ופרטי מיתקן הטיפול;

(5)

משקל פסולת הציוד החשמלי והאלקטרוני שייצאו, המדינה שאליה יוצאה הפסולת, פרטי המיתקן שאליו הועברה הפסולת במדינת היעד וסוג התהליך המבוצע בפסולת באותו מיתקן;

(6)

הוראות לטיפול סביבתי ולהכנה לשימוש חוזר בציוד חשמלי ואלקטרוני שהכינו לגבי כל פריט של ציוד חשמלי ואלקטרוני בתקופת הדיווח.

(ב)

יצרן ויבואן של סוללות או מצברים ידווחו למנהל דיווח חצי-שנתי ודיווח שנתי, על כל אלה:

(1)

מספר הסוללות או המצברים שמכרו, משקלם וסוגיהם;

(2)

משקל פסולת הסוללות והמצברים שאספו, בעצמם או באמצעות אחר, וכן פרטי אחראים לפינוי פסולת, משווקים או אדם אחר שמהם נאספו;

(3)

משקל פסולת הסוללות והמצברים שמיחזרו, בעצמם או באמצעות אחר, ופירט אופן המחזור, ופרטי מיתקן הטיפול;

(4)

משקל פסולת הסוללות והמצברים שייצאו, המדינה שאליה יוצאה הפסולת, פרטי המיתקן שאליו הועברה הפסולת במדינת היעד וסוג התהליך המבוצע בפסולת באותו מיתקן;

(5)

הוראות לטיפול סביבתי בסוללות או מצברים שהכינו בתקופת הדיווח.

(ג)

דיווח חצי-שנתי לפי סעיף זה יוגש למנהל בתוך חודשיים מתום התקופה שלגביה מוגש הדיווח, במתכונת שירה עליה המנהל.

(ד)

דיווח שנתי לפי סעיף זה, יוגש למנהל לא יאוחר משישה חודשים מתום כל שנת כספים, כשהוא מבוקר בידי רואה חשבון, במתכונת שירה עליה המנהל.

(ה)

על אף הוראות סעיפים קטנים (א) עד (ג), הוגשו למנהל ארבעה דיווחים חצי-שנתיים על ידי יצרנים ויבואנים, רשאי הוא להורות כי הדיווחים הבאים שיוגשו לו יהיו דיווחים שנתיים בלבד.

(ו)

המנהל או מי שהוא הסמיכו לכך מבין עובדי המשרד רשאי לדרוש מיצן או מיבואן להמציא לו כל מידע ששימש לעריכת דיווח לפי סעיף זה וכן כל מידע הנמצא ברשותו ששימש לעריכת הדיווח לפי סעיף 21 של גוף יישום מוכר שהוא התקשר עמו בהתאם להוראות סעיף 8; נדרש יצן או יבואן להמציא מידע כאמור, ימציאו במועד ובאופן שצוינו בדרישה.

(ז)

לא הגיש יצן או יבואן דיווח שעליו להגיש לפי סעיף זה, או שמסר דיווח כאמור אך למנהל יש טעמים סבירים להניח שהדיווח אינו נכון, רשאי המנהל, לאחר שנתן ליצן או ליבואן הזדמנות לטעון את טענותיו, לקבוע בהחלטה מנומקת את שיעורי פסולת הציוד והסוללות שלגביה ביצע היצן או היבואן שימוש חוזר, מחזור מוכר או השבה מוכרת במהלך תקופת הדיווח.

(ח)

לענין סעיף זה, "דיווח חצי-שנתי" – דיווח לגבי תקופה של שישה חודשים הכוללת את החודשים ינואר עד יוני, או יולי עד דצמבר, בכל שנה.

6.

חובת רישום של יצן ויבואן

(א)

יצן ויבואן ינהלו רישום מלא ומפורט של העניינים הכלולים בחובת הדיווח לפי סעיף 5.

(ב)

המנהל או מי שהוא הסמיכו לכך מבין עובדי המשרד רשאי לעיין ברישום כאמור בסעיף זה ולקבל העתק נכון ממנו.

7.

הוראות לטיפול סביבתי ולהכנה לשימוש חוזר

(א)

יצן ויבואן יכינו ויפרסמו הוראות לטיפול סביבתי ולהכנה לשימוש חוזר בציוד חשמלי ואלקטרוני, לכל דגם של ציוד חשמלי ואלקטרוני שהם מוכרים, והוראות לטיפול סביבתי

בסוללות ובמצברים, לכל סוללה או מצבר שהם מוכרים, בתוך שנה ממועד המכירה הראשון של כל דגם ציוד וסוללות.

(ב)

פרסום ההוראות כאמור בסעיף קטן (א), ייעשה באופן שיהיה נגיש לכל אדם העוסק במיון, בהכנה לשימוש חוזר או בטיפול בפסולת ציוד וסוללות.

סימן ג': התקשרות יצרנים ויבואנים עם גוף יישום מוכר

8.

חובת התקשרות עם גוף יישום מוכר

(א)

לשם קיום חובות יצרנים או יבואנים לפי פרק זה, על יצרן ועל יבואן להתקשר בחוזה התקשרות עם גוף יישום מוכר, שקיבל הכרה לפי סעיף 14 לטפל בסוג הציוד והסוללות שאותו יצרן או יבואן מייצר או מייבא; התקשר יצרן או יבואן עם גוף יישום מוכר, יהיה גוף היישום המוכר אחראי לקיום חובות היצרן או היבואן כאמור, כל עוד ההתקשרות עומדת בתוקפה.

(ב)

יצרן ויבואן יהיו אחראים למימון כל העלויות של גוף יישום מוכר שעמו התקשרו בהתאם להוראות סעיף קטן (א), הנדרשות לשם קיום חובות יצרנים או יבואנים לפי פרק זה והמפורטות בסעיף 17(א), בתנאים שוויוניים, ובהתחשב, בין השאר, בחלקם מתוך סך הציוד והסוללות שיוצר או יבא בידי כלל היצרנים והיבואנים שהתקשרו עם אותו גוף יישום מוכר לפי קבוצת הסיווג ובאפשרויות השימוש החוזר או סוגי הטיפול בפסולת הנוצרת מהציוד והסוללות שייצרו או ייבאו.

(ג)

בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א) סיפה, יצרן או יבואן שהתקשר עם גוף יישום מוכר, ינהל יישום מלא ומפורט של המידע האמור בסעיף 5(א)1 ו-1(ב)1, והמנהל או מי שהוא הסמיכו לכך מבין עובדי המשרד יהיה רשאי לעיין ברישום כאמור ולקבל העתק נכון ממנו.

(ד)

מצא יצרן או יבואן כי גוף יישום מוכר שעמו התקשר בהתאם להוראות סעיף קטן (א) אינו מקיים חובות יצרנים ויבואנים כאמור באותו סעיף קטן, כולן או חלקן, או סבר כי קיים חשש שגוף היישום המוכר לא יקיים חובות אלה, ינקוט היצרן או היבואן את כל האמצעים הסבירים העומדים לרשותו כדי להבטיח קיומן של החובות כאמור בידי גוף היישום המוכר.

9.

פטור מחובת התקשרות

(א)

המנהל רשאי לפטור יצרן או יבואן מחובת ההתקשרות לפי סעיף 8 (בחוק זה – פטור מחובת התקשרות), אם שוכנע כי אותו יצרן או יבואן יכול לקיים את חובותיו לפי סימן א' לפרק זה לגבי פסולת ציוד וסוללות הנוצרת מהציוד או הסוללות שהוא מוכר, שלא באמצעות גוף יישום מוכר.

(ב)

מתן פטור מחובת התקשרות, לגבי פסולת ציוד וסוללות מהמגזר הביתי, יעשה רק בנסיבות חריגות ומנימוקים מיוחדים שיירשמו.

(ג)

יצרן או יבואן שקיבל פטור מחובת התקשרות יהיה אחראי לביצוע כל הפעולות הנדרשות לקיום חובותיו לפי סימן א' לפרק זה, באופן המונע פגיעה בסביבה ובהתאם להוראות חוק זה ולפי כל דין, לרבות פינוי פסולת ציוד וסוללות שאינה מהמגזר הביתי מכל מחזיק בפסולת זו כאמור בסעיף 34, ויישא בכל העלויות הכרוכות בכך; לענין זה, "הפעולות הנדרשות" – לרבות מיון, שימוש חוזר, הכנה לשימוש חוזר או טיפול בכל פסולת הציוד והסוללות הנצרת מהציוד או הסוללות שהוא מוכר.

(ד)

לשם הבטחת עמידתו של היצרן או היבואן בחובותיו לפי סימן א' לפרק זה, רשאי המנהל לקבוע תנאים למתן הפטור מחובת התקשרות, ותנאים שיש לקיימם במהלך תקופת הפטור האמור, וכן רשאי הוא לשנות את התנאים כאמור, לאחר שנתן ליצרן או ליבואן הזדמנות לטעון את טענותיו.

(ה)

פטור מחובת התקשרות יינתן לתקופה שלא תעלה על חמש שנים, והמנהל רשאי להאריכו לתקופות נוספות, שלא יעלו על חמש שנים בכל פעם.

(ו)

המנהל יפרסם ברשומות ובאתר האינטרנט של המשרד הודעה על מתן פטור מחובת התקשרות; ההודעה תכלול את מועד מתן הפטור, תוקפו ועיקרי הנימוקים למתן הפטור.
10.

בקשה לפטור מחובת התקשרות

(א)

יצרן או יבואן המבקש פטור מחובת התקשרות, יגיש למנהל בקשה שתכלול את המסמכים והפרטים האלה:

(1)

אם הוא תאגיד – מסמכי ההתאגדות של התאגיד;

(2)

תכנית פעולה לתקופת הפטור, שתכלול בין השאר, את כל אלה:

(א)

הסדרים המתוכננים לגבי האיסוף והפינוי, ההכנה לשימוש חוזר, המחזור, ההשבה וההטמנה של פסולת הציוד והסוללות הנצרת מהציוד והסוללות שהמבקש מוכר;

(ב)

פריסה גאוגרפית מתוכננת לביצוע ההסדרים האמורים בפסקת משנה (א);

(ג)

תכנון לעניין העמידה בשיעור המחזור השנתיים הנדרשים לפי סעיף 3(א) ו-4(ב) או סעיף 4(א) ו-5(ב), לפי העניין;

(ד)

העלויות הצפויות לביצוע התכנית;

(3)

פרטים ומידע נוספים ככל שקבע השר.

(ב)

המנהל רשאי לדרוש ממבקש הפטור מחובת ההתקשרות פרטים ומסמכים נוספים ככל שיראה לנכון, לשם בדיקת הבקשה.

(ג)

החלטת המנהל בבקשה לפי סעיף זה תינתן בתוך שלושה חודשים מיום שקיבל את מסמכי הבקשה, או ממועד קבלת הפרטים או המסמכים שדרש לפי הוראות סעיף קטן (ב), לפי המאוחר.

.11

ביטול פטור מחובת התקשרות

(א)

המנהל רשאי לבטל פטור מחובת התקשרות, לאחר שנתן לבעל הפטור הזדמנות לטעון את טענותיו, בהתקיים אחד מאלה:

(1)

הפטור ניתן על יסוד מידע כוזב או מטעה;

(2)

הוא נכח כי בעל הפטור אינו עומד בחובותיו לפי סימן א' לפרק זה;

(3)

בעל הפטור הפר תנאי מתנאי הפטור או הוראה מההוראות לפי פרק זה.

(ב)

בוטל פטור מחובת התקשרות, יתקשר היצרן או היבואן שהפטור שניתן לו בוטל, בתוך חודש מהודעת הביטול, עם גוף יישום מוכר, ולא יהיה בהגשת בקשה לפטור נוסף מחובת התקשרות כדי לפטור אותו מחובת ההתקשרות כאמור; המנהל רשאי, בהחלטה מנומקת, לדחות בחודש נוסף את המועד להתקשרות עם גוף יישום מוכר.

סימן ד': הוראות מיוחדות לעניין יצרנים או יבואנים של ציוד וסוללות בהיקף מוגבל

.12

הוראות מיוחדות לעניין יצרנים ויבואנים של ציוד וסוללות בהיקף מוגבל

(א)

הוראות סעיפים 3, 4, 5, 7 ו-8 לא יחולו על יצרן או על יבואן שמשקל הציוד והסוללות שמכר בשנה אינו עולה על שיעור שקבע השר לעניין זה, באישור הוועדה (בחוק זה – יצרן או יבואן בהיקף מוגבל); בקביעת השיעור יתחשב השר, בין השאר, בהשפעות הסביבתיות והבריאותיות של הציוד והסוללות ושל הפסולת הנוצרת מהם ובמחזור העסקים של יצרנים ויבואנים של ציוד וסוללות.

(פורסמו תקנות לטיפול סביבתי בציוד חשמלי ואלקטרוני ובסוללות (יצרן ויבואן בהיקף מוגבל ומשווק בגודל מזערי), התשע"ד-2014).

(ב)

על אף האמור בסעיף קטן (א), יצרן או יבואן בהיקף מוגבל ידווח למנהל בתום כל שנה (בסעיף זה – דוח שנתי), על הפרטים כאמור בסעיף 5(א)(1) או 5(ב)(1), לפי העניין.

(ג)

דוח שנתי יוגש למנהל לא יאוחר מחודשיים מתום כל שנת כספים, כשהוא מבוקר בידי חאה חשבון, במתכונת שירה עליה המנהל.

(ד)

המנהל או מי שהוא הסמיכו לכך מבין עובדי המשרד רשאי לדרוש מיצרן או מיבואן בהיקף מוגבל, להמציא לו כל מידע ששימש לעריכת הדוח השנתי; נדרש היצרן או היבואן להמציא מידע כאמור, ימציאו במועד ובאופן שצוינו בדרישה.

(ה)

לא הגיש יצרן או יבואן בהיקף מוגבל דוח שנתי, או שמסר דוח כאמור אך למנהל יש טעמים סבירים להניח שהדוח אינו נכון, רשאי המנהל, לאחר שנתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו, לקבוע בהחלטה מנומקת את משקל הציוד והסוללות שמכר היצרן או היבואן באותה שנה, ואם מצא כי משקל הציוד והסוללות שמכר בשנה עולה על השיעור שקבע השר לפי סעיף קטן (א) – לקבוע כי משקל הציוד והסוללות שקבע כאמור יהיה המשקל המחייב לעניין יעד המחזור הנדרש מהיצרן או היבואן לפי סעיפים 3 ו-4.

(i)

נוכח יצרן או יבואן בהיקף מוגבל לאחר תום שנת כספים, כי מכר בשנת הכספים האמורה ציוד וסוללות במשקל העולה על השיעור שקבע השר לפי סעיף קטן (א), או שהמנהל קבע לפי סעיף קטן (ה) שהוא מכר בשנת הכספים האמורה ציוד וסוללות במשקל העולה על השיעור האמור, יתקשר היצרן או היבואן, בתוך חודש, עם גוף יישום מוכר לשם קיום חובותיו לפי סעיפים 3 ו-4, לגבי ציוד וסוללות שמכר בשנת הכספים האמורה; פעל יצרן או יבואן כאמור בסעיף קטן זה, ושילם את העלויות הנדרשות לגוף יישום מוכר, יראו אותו כמי שעמד בחובותיו בהתאם לסעיפים 3 ו-4; המנהל רשאי, בהחלטה מנומקת, לדחות בחודש נוסף את המועד להתקשרות עם גוף יישום מוכר.

היטל על יצרנים ויבאנים בהיקף מוגבל

השר, בהסכמת שר האוצר, לאחר התייעצות עם שר התעשייה המסחר והתעסוקה ובאישור הוועדה, רשאי לקבוע היטל שיוטל על יצרן או יבואן של בהיקף מוגבל, ורשאי הוא לקבוע שיעורי היטל שונים לקבוצות סיווג שונות, בהתחשב בין השאר באפשרויות לשימוש חוזר, למחזור או לטיפול אחר בפסולת הנוצרת מהציוד והסוללות, בהשפעת ההיטל על המחיר הסופי של ציוד וסוללות לצרכן, וכן, בין השאר, הוראות לעניין הצמדת ההיטל, אופן תשלומו, דרכי גבייתו ודיווחים שעל יצרן או יבואן לדווח לעניין ההיטל.

פרק ד': גוף יישום מוכר

סימן א': הכרה

הכרה בגוף יישום מוכר

(א)

המנהל רשאי להכיר בחברה כגוף יישום האחראי לקיום חובות יצרנים ויבאנים לפי חוק זה שיתקשרו עמו, אם מתקיימים בה כל אלה:

(1)

היא חברה כהגדרתה בחוק החברות;

(2)

מטרתה היחידה היא קיום חובות יצרנים או יבאנים לפי חוק זה וביצוע הפעולות הנדרשות לשם כך;

(3)

היא חברה לתועלת הציבור, כהגדרתה בחוק החברות, או אם הוקמה למטרות חוץ – תקנונה מגביל את האפשרות לחלק רווחים אם לא עמדה ביעדי המחזור של היצרנים והיבאנים שהיא אחראית לביצוע חובותיהם או אם לא מתקיימות הוראות סעיף 23(ו)(1);

(4)

היא הציגה תכנית עסקית ולפיה בסמוך למועד ההכרה היא תיתן שירותים ליצרנים וליבאנים שמשקל הציוד והסוללות שהם מוכרים יהיה בהיקף מספק להנחת דעתו של המנהל;

(5)

היא בעלת הון עצמי מספיק, והמציאה ערבות בנקאית לטובת המדינה או בטוחה אחרת לטובת המדינה לפי שיקול דעת המנהל, בשיעורים מספיקים ביחס להיקף הפעילות של החברה, והכל להנחת דעתו של המנהל, לשם הבטחת עמידתה במטרה כאמור בפסקה (2);

(6)

המנהל הכללי של החברה ובעל שליטה בה לא הורשעו בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין החברה ראויה להיות גוף יישום מוכר; לענין זה, "שליטה" – כהגדרתה בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968;

(7)

החברה הגישה תצהיר מטעמה ולפיו מי שאינם אזרחים ישראלים או תושבי ישראל לא יעסקו בה, אף אם יש היתר להעסקתם לפי חוק עובדים זרים, התשנ"א-1991, וכי לשם ביצוע חובותיה לפי חוק זה היא לא תתקשר אלא עם מפעיל או עם מי שעוסק באיסוף ובפינוי פסולת שהתחייבו לפניה כי לא יעסקו אלא עובדים כאמור לקיום חובותיהם לפי ההתקשרות;

(8)

תנאים נוספים ככל שקבע השר.

(ב)

המנהל רשאי לסרב לתת למבקש הכרה, מנימוקים שימסור למבקש ולאחר שנתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו, אף אם מתקיימים לגביו התנאים שבסעיף קטן (א), אם מצא כי קיימות נסיבות שבשלהן אין הוא ראוי לקבל הכרה, או אם נוכח כי קיים חשש ממשי שמתן ההכרה למבקש יפגע ביישום מטרות חוק זה.

(ג)

המנהל רשאי להכיר בחברה כגוף יישום האחראי לקיום חובות יצרנים ויבאנים לגבי פסולת ציוד וסוללות מהמגזר הביתי, בכל הנוגע לציוד וסוללות מסוג מסוים או מקבוצת סיווג מסוימות בלבד, אם נוכח כי קיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת וכי לא תיפגע בשל כך השגת יעדי המחזור בנוגע לכלל פסולת הציוד והסוללות מהמגזר הביתי.

(ד)

לשם הבטחת עמידתו של גוף היישום המוכר במטרה כאמור בסעיף קטן (א)(2), רשאי המנהל לקבוע בהכרה תנאים שיש לקיימם במהלך תקופת תוקפה של ההכרה, כולה או חלקה, לרבות קביעת סוג הציוד החשמלי והאלקטרוני או סוג הסוללות או המצברים או המגזר שהוא רשאי לפעול לגביהם במסגרת ההכרה, ורשאי הוא לשנות את התנאים כאמור, לאחר שנתן לגוף היישום המוכר הזדמנות לטעון את טענותיו.

(ה)

הכרה תינתן לתקופה של חמש שנים (בפרק זה – תקופת ההכרה).

(i)

תקנון גוף היישום המוכר וכל שינוי בו טעונים את אישור המנהל.

(ז)

המנהל יפרסם ברשומות ובאתר האינטרנט של המשרד הודעה על הכרה בחברה כגוף יישום מוכר, על סוג הציוד החשמלי והאלקטרוני או סוג הסוללות או המצברים או המגזר שניתנה לו הכרה לגביהם, על מועד ההכרה ועל תקופת ההכרה.

.15

בקשה להכרה והחלטה בבקשה

(א)

חברה המבקשת לקבל הכרה תגיש למנהל בקשה שתכלול את המסמכים והפרטים האלה:

(1)

מסמכי ההתאגדות של החברה;

(2)

סוג הציוד החשמלי והאלקטרוני או סוג הסוללות והמצברים שלגביהם מבוקשת ההכרה, לרבות קבוצת הסיווג, וכן אם ההכרה מבוקשת לגבי פסולת ציוד וסוללות מהמגזר הביתי, פסולת ציוד וסוללות שאינה מהמגזר הביתי או שתיהן;

(3)

תכנית עסקית ותכנית תקציב לתקופת ההכרה שתכלול, בין השאר, את סוג הציוד והסוללות, תכנון לעניין העמידה בשיעורי המחזור השנתיים הנדרשים לפי סעיף 3(א)-ו(ב) או סעיף 4(א) ו-ו(ב), לפי העניין, וכן אופן חישוב התשלומים שעל יצרנים ויבואנים לשלם לה כגוף יישום מוכר;

(4)

הסדרים מתוכננים לגבי איסוף פסולת ציוד וסוללות ממשווקים, ולגבי הפרדה ופינוי, הכנה לשימוש חוזר וטיפול בפסולת הציוד והסוללות;

(5)

הסדרים מתוכננים להסברה;

(6)

הסדרים מתוכננים לסימן מסחר של גוף היישום המוכר, ככל שמתוכננים על ידי המבקש;

(7)

חוזה לדוגמה להתקשרות בין מבקש ההכרה ליצרן או ליבואן;

(8)

חוזה לדוגמה להתקשרות בין מבקש ההכרה לאחראי לפינוי פסולת;

(9)

חוזה לדוגמה להתקשרות בין מבקש ההכרה למחזיק בפסולת ציוד וסוללות שאינה מהמגזר הביתי;

(10)

חוזה לדוגמה להתקשרות בין מבקש ההכרה למשווק;

(11)

פרטים ומידע נוספים ככל שקבע השר.

(ב)

המנהל רשאי לדרוש ממבקש הכרה פרטים ומסמכים נוספים ככל שיראה לנכון, לשם בדיקת הבקשה.

(ג)

המנהל יאשר חוזה לדוגמה להתקשרות בין מבקש ההכרה לאחראי לפיני פסולת, כאמור בסעיף קטן (א)(8), לאחר התייעצות עם מנהל מנהל השלטון המקומי במשרד הפנים, ועם שר התעשייה המסחר והתעסוקה או מי שהסמיך לכך מבין עובדי משרדו.

(ד)

החלטת המנהל בבקשה לפי סעיף זה תינתן בתוך שלושה חודשים מיום שקיבל את מסמכי הבקשה, או ממועד קבלת הפרטים או המסמכים שדרש לפי הוראות סעיף קטן (ב), לפי המאוחר.

.16

ביטול הכרה

(א)

המנהל רשאי לבטל הכרה, לאחר שנתן לגוף היישום המוכר הזדמנות לטעון את טענותיו, בהתקיים אחד מאלה:

(1)

ההכרה ניתנה על יסוד מידע כוזב או מטעה;

(2)

חדל להתקיים בגוף היישום המוכר תנאי מהתנאים למתן ההכרה לפי סעיף 14;

(3)

גוף היישום המוכר הפר תנאי מתנאי ההכרה או הוראה מההוראות לפי חוק זה או שהפר הוראת חיקוק אחר בקשר עם פעילותו;

(4)

ניתן לגבי גוף היישום המוכר צו פירוק זמני או מונה לו כונס נכסים או שהוגשה בקשה לכל אחד מאלה, או שהוא החליט על פירוקו מרצון.

(ב)

המנהל יודיע בכתב על כוונה לביטול הכרה לגוף היישום המוכר, לאסיפת היצרנים והיבואנים של אותו גוף יישום מוכר ולבעלי המניות בגוף היישום המוכר שהם יצרנים ויבואנים.

(ג)

ביטול המנהל הכרה, רשאי הוא לתת לחברה שלגביה בוטלה ההכרה וקן לכל יצרן או יבואן שהיה קשור עמה בחוזה התקשרות לפי חוק זה ערב הביטול, הוראות לשם הבטחת המשך קיום חובות היצרנים או היבואנים לפי חוק זה, לרבות המועד והאופן שבהם על היצרנים והיבואנים כאמור לבצע פעולות נדרשות לשם כך.

סימן ב': חובות גוף יישום מוכר

17.

חובות גוף יישום מוכר

(א)

גוף יישום מוכר –

(1)

יבצע את כל הפעולות הנדרשות לקיום חובות יצרנים ויבאנים כאמור בסעיף 8, שהתקשרו עמו לשם כך, בהתאם להוראות לפי סימן זה;

(2)

(א)

יפנה פסולת ציוד וסוללות מהמגזר הביתי מכל אחראי לפיני פסולת שהתקשר עמו כאמור בסעיף 27, ויממן עלויות הפרדה ואיסוף של פסולת ציוד וסוללות מהמגזר הביתי כאמור בסעיף 26, מתחמו של כל אחראי לפיני פסולת שהתקשר עמו בהתאם לסעיף 27, ובלבד שעלויות ההפרדה והאיסוף לא יעלו על עלויות סבירות בנסיבות העניין.

(ב)

עלויות ההפרדה והאיסוף המנויות בפסקאות (1), (4) ו-(6) להגדרה "עלויות הפרדה ואיסוף" יחושבו בהתאם לפסולת הציוד והסוללות שהעביר האחראי לפיני פסולת לגוף היישום המוכר שהתקשר עמו, כאמור בסעיף 27(ב), ולמשקל פסולת הציוד והסוללות שהועברה כאמור.

(ג)

שימש מרכז איסוף להשלכה או להפרדה של סוגי פסולת נוספים, שאינם פסולת ציוד וסוללות, יהיה גוף יישום מוכר אחראי למימון עלויות ההפרדה והאיסוף לגבי פסולת הציוד והסוללות בלבד.

(ד)

בפסקה זו, "עלויות ההפרדה והאיסוף" – עלויות אלה:

(1)

איסוף ממוקדי איסוף ואיסוף מכשירי חשמל גדולים לפי סעיף 26(ב)(1);

(2)

רכישה והצבה של מכלי אצירה במוקדי איסוף ובמרכזי איסוף;

(3)

התשתיות הנדרשות להקמה ולהפעלה של מרכזי איסוף המפורטות בפסקאות (1) עד (3) שבסעיף 35(א) וגידורם;

(4)

כח אדם הנדרש לתפעול מרכז איסוף;

(5)

תחזוקה של מכלי אצירה וחיכושם בשל בלאי;

(6)

תחזוקה של מרכזי איסוף;

(7)

מחצית מעלויות פרסום המידע כאמור בסעיף 26(ז);

(3)

יפנה פסולת ציוד וסוללות שאינה מהמגזר הביתי מכל מחזיק בפסולת כאמור שהתקשר עמו בהתאם לסעיף 34;

(4)

יפנה פסולת ציוד וסוללות, מכל משווק שהתקשר עמו בהתאם לסעיף 32 ויממן עלויות אחסון, איסוף מקונים ופינוי פסולת ציוד וסוללות של משווקים הנבעות מחובות משווקים לפי סימן ב' בפרק ה', ובלבד שעלויות אלה לא יעלו על עלויות סבירות בנסיבות העניין;

(5)

יבצע מיון, שימוש חוזר, הכנה לשימוש חוזר או טיפול בכל פסולת הציוד והסוללות הנמצאת בחזקתו או בשליטתו, באופן המונע פגיעה בסביבה ובהתאם להוראות חוק זה ולפי כל דין;

(6)

יקיים פעולות הסברה לציבור הרחב לשם יישום הוראות חוק זה בנושאים אלה:

(א)

החובה להפריד פסולת ציוד וסוללות מפסולת אחרת ולא להשליכה כשהיא מעורבת בפסולת אחרת;

(ב)

אפשרויות ההשלכה המתרות של פסולת ציוד וסוללות ואפשרויות ההחזרה שלה;

(ג)

החשיבות והתועלת שבהעברת פסולת ציוד וסוללות לשימוש חוזר, למחזור או להשבה;

(ד)

ההשפעות הסביבתיות והבריאותיות של חומרים מסוכנים המצויים בפסולת ציוד וסוללות.

(ב)

גוף יישום מוכר רשאי, לשם קיום חובות יצרנים או יבאנים לפי סעיף 3 או 4, לאצור, לפנות, למחזר או להשיב פסולת מציד וסוללות שמכר יצרנים או יבאנים שלא התקשר עמו.

(ג)

לשם קיום חובותיו לפי חוק זה, לא יעסיק גוף יישום מוכר אלא עובדים שמתקיים בהם האמור בסעיף 14(א)(7).

(ד)

גוף יישום מוכר רשאי, לשם קיום חובות יצרנים או יבואנים לפי סעיף 3 או 4, לבקש הפחתה במשקל פסולת ציוד וסוללות מהמגזר הביתי, בהתחשב במשקל פסולת הציוד והסוללות שבתחומו של אחראי לפי פסולת שהוכח לגביו שלא התקשר עם גוף יישום מוכר לפי סעיף 27(א) או לא נקט אמצעי אכיפה לפי סעיף 29(ב); הבקשה תוגש במתכונת שירה עליה המנהל; בלי לגרוע מהוראות סעיף 21(ח), המנהל רשאי לאשר בקשה כאמור בנסיבות מיוחדות.

18.

חובת התקשרות עם יצרנים ויבואנים

(א)

גוף יישום מוכר יתקשר בחוזה התקשרות עם כל יצרן או יבואן שיפנה אליו לשם קיום חובותיו לגבי ציוד וסוללות מקבוצת סיווג או סוגים שניתנה לו הכרה לגביהם, בתנאים שוויוניים; ההתקשרות תיעשה בהתאם לחוזה לדוגמה שאישר המנהל בהכרה ובהתאם לתנאים שנקבעו בה.

(ב)

גוף יישום מוכר ידווח, פעמיים בשנה לפחות, במתכונת שירה עליה המנהל, לכל יצרן ויבואן שעמם התקשר, על הפעולות שביצע לשם קיום חובותיהם, ובכלל זה על שיעור המחזור של פסולת ציוד וסוללות שביצע במהלך תקופת הדיווח, מתוך יעדי המחזור לפי סעיף 3 או 4.

19.

חובת התקשרות עם אחראי לפי פסולת

(א)

גוף יישום מוכר, שניתנה לו הכרה לגבי פסולת ציוד וסוללות מהמגזר הביתי, יציע לכל אחראי לפי פסולת להתקשר עמו בחוזה התקשרות, בעניין הפרדה ואיסוף של פסולת ציוד וסוללות מהמגזר הביתי שבתחומו, בתנאים שוויוניים; ההתקשרות תיעשה בהתאם לחוזה לדוגמה שאישר המנהל בהכרה ובהתאם לתנאים שנקבעו בה.

(ב)

גוף יישום מוכר יתקשר בחוזה התקשרות כאמור בסעיף קטן (א), עם כל אחראי לפי פסולת שיפנה אליו, בעניין הפרדה ואיסוף של פסולת ציוד וסוללות מהמגזר הביתי שבתחומו, לגבי פסולת כאמור מקבוצת סיווג או מסוגים שניתנה לו הכרה לגביהם.

(ג)

גוף יישום מוכר יהיה אחראי לפי פסולת ציוד וסוללות מהמגזר הביתי שבתחומם של כל האחראים לפי פסולת שעמם התקשר, בהתאם לתנאי ההתקשרות ולתנאי ההכרה; פיניו כאמור יעשה באופן שוויוני, בתדירות ובאופן שיבטיחו פיניו סדיר וזמין לציבור וימנע הצטברות של פסולת ציוד וסוללות, והכל בהתאם להוראות סעיף 26 ולפי כל דין.

20.

חובת התקשרות עם משווק ועם מחזיק בפסולת ציוד וסוללות שאינה מהמגזר הביתי

(א)

גוף יישום מוכר יתקשר בחוזה התקשרות עם כל משווק שיפנה אליו בעניין פינוי פסולת ציוד וסוללות שברשותו, שהיא מקבוצת סיווג או מסוגים שניתנה לו הכרה לגביהם; ההתקשרות תיעשה בהתאם לחוזה לדוגמה שאישר המנהל בהכרה ובהתאם לתנאים שנקבעו בה.

(ב)

פינוי פסולת ציוד וסוללות ממשווק, כאמור בסעיף קטן (א), ייעשה בתנאים שוויוניים, בתדירות ובאופן שיבטיחו פינוי סדיר וזמין כך שתימנע הצטברות פסולת ציוד וסוללות אצל המשווק.

(ג)

גוף יישום מוכר יתקשר בחוזה התקשרות עם כל מחזיק בפסולת ציוד וסוללות שאינה מהמגזר הביתי, שיפנה אליו בעניין פינוי פסולת הציוד והסוללות שברשותו, שהיא מקבוצת סיווג או מסוגים שניתנה לו הכרה לגביהם; ההתקשרות תיעשה בהתאם לחוזה לדוגמה שאישר המנהל בהכרה ובהתאם לתנאים שנקבעו בה.

21.

חובת דיווח למנהל

(א)

גוף יישום מוכר ידווח למנהל, דיווח חצי-שנתי על כל אלה:

(1)

היצרנים והיבואנים שעמם היה קשור בחוזה התקשרות בתקופה שלגביה מוגש הדיווח;

(2)

הפרטים האמורים בסעיף 5(א)(1) ו-5(ב)(1) לגבי כל אחד מהיצרנים ומהיבואנים האמורים בפסקה (1);

(3)

האחראים לפינוי פסולת, המשווקים והמחזיקים בפסולת ציוד וסוללות שאינה מהמגזר הביתי, שעמם היה קשור בחוזה התקשרות בתקופה שלגביה מוגש הדיווח;

(4)

הפרטים כאמור בסעיפים 5(א)(2) עד (6) ו-5(ב)(2) עד (5), לגבי פסולת הציוד והסוללות שפינה, מחזר או השיב, בתקופה שלגביה מוגש הדיווח.

(ב)

דיווח חצי-שנתי לפי סעיף זה יוגש למנהל בתוך חודשיים מתום התקופה שלגביה מוגש הדיווח, במתכונת שירה עליה המנהל.

(ג)

על אף הוראות סעיף קטן (א), הוגשו למנהל ארבעה דיווחים חצי-שנתיים לפי סעיף זה, רשאי הוא להורות כי הדיווחים הבאים שיוגשו לו יהיו דיווחים שנתיים בלבד.

(ד)

גוף יישום מוכר ידווח למנהל בתום כל שנה דיווח שנתי על כל אלה:

(1)

העניינים כאמור בסעיף קטן (א);

(2)

המאזן הכספי של גוף היישום המוכר לשנה החולפת.

(ה)

דיווח שנתי לפי סעיף קטן (ד) יוגש למנהל לא יאוחר משישה חודשים מתום שנת הכספים שלגביה מוגש הדיווח, כשהוא מבוקר בידי רואה חשבון במתכונת שירה עליה המנהל.

(i)

גוף יישום מוכר ידווח למנהל בתום כל שנה, לא יאוחר מחודשיים מתום כל שנת כספים, במתכונת שירה עליה המנהל, על תכנית תקציב ועל תכנית עבודה לשנה הבאה.

(ז)

המנהל או מי שהוא הסמיכו לכך מבין עובדי המשרד רשאי לדרוש מגוף יישום מוכר להמציא לו כל מידע ששימש לעריכת דיווח לפי סעיף זה; נדרש גוף יישום מוכר להמציא מידע כאמור, ימציאו במועד ובאופן שצוינו בדרישה.

(ח)

לא מסר גוף יישום מוכר דיווח חצי-שנתי או דיווח שנתי לפי סעיף זה, או שמסר דיווח כאמור אך למנהל יש טעמים סבירים להניח שהדיווח אינו נכון, רשאי המנהל, לאחר שנתן לגוף היישום המוכר הזדמנות לטעון את טענותיו, לקבוע בהחלטה מנומקת את שיעורי פסולת הציוד והסוללות שלגביה בוצע שימוש חוזר, מחזור מוכר או השבה מוכרת במהלך תקופת הדיווח.

(ט)

לענין סעיף זה, "דיווח חצי-שנתי" – כהגדרתו בסעיף 5(ח).

.22

חובת רישום

(א)

גוף יישום מוכר ינהל רישום מלא ומפורט של העניינים הכלולים בחובת הדיווח לפי סעיף 21.

(ב)

המנהל או מי שהסמיכו לכך מבין עובדי המשרד רשאי לעיין ברישום כאמור בסעיף זה ולקבל העתק נכון ממנו.

.23

אסיפת יצרנים ויבואנים

(א)

גוף יישום מוכר יכנס, אחת לשנה לפחות, אסיפה של יצרנים ויבואנים שקשורים עמו בחוזה התקשרות ואינם בעלי מניות בגוף היישום המוכר (בפרק זה – אסיפת יצרנים ויבואנים).

(ב)

אסיפת יצרנים ויבואנים תהיה אורגן של גוף היישום המוכר, והחלטותיה יחייבו את גוף היישום המוכר בעניינים המפורטים בסעיף זה.

(ג)

באסיפת יצרנים ויבואנים יציג גוף היישום המוכר את העניינים שדווחו למנהל לפי סעיף 21, למעט הפרטים האמורים בסעיף קטן (א)(2) שב.

(ד)

מצאה אסיפת יצרנים ויבואנים, על פי דיווחים שהוצגו לפניו לפי סעיף קטן (ג), כי גוף יישום מוכר אינו מקיים את חובות היצרנים והיבואנים הקשורים עמו כאמור בסעיף 8 ובחוזה ההתקשרות או חובות אחרות המוטלות עליו לפי כל דין, או כי קיים חשש שלא יקיים את החובות כאמור, רשאית היא לדרוש קיום ישיבה מיוחדת של דירקטוריון גוף היישום המוכר, בתוך תקופה שתקבע ושלא תפחת משבעה ימים, שבה יידונו העניינים המפורטים בדרישה; הדרישה תובא לידיעת המנהל והחלטת הדירקטוריון תובא לידיעת אסיפת היצרנים והיבואנים והמנהל.

(ה)

בגוף יישום מוכר שאינו חברה ציבורית ימונו שני דירקטורים שמתקיימים בהם תנאי סעיף 240(ב) לחוק החברות, כאילו היו דירקטורים חיצוניים, שיכהנו בדירקטוריון

(i)

גוף היישום המוכר, ומיננים טעון אישור של אסיפת היצרנים והיבואנים.

(1)

החלטת גוף יישום מוכר על חלוקה, טעונה אישור של אסיפת יצרנים ויבואנים; אסיפת יצרנים ויבואנים רשאית שלא לאשר חלוקה אם סברה כי קיים חשש ממשי שביצוע החלוקה יפגע ביכולת גוף היישום המוכר לקיים את חובות היצרנים והיבואנים כאמור בסעיף 8 ובחוזה ההתקשרות, בהגיע מועד קיומם.

(2)

אסיפת יצרנים ויבואנים רשאית לבטל החלטת גוף יישום מוכר לעניין סכום העלויות שיממנו יצרנים ויבואנים שהתקשרו עמו לפי סעיף 8(ב), אם מצאה שסכום זה חורג מהסביר לשם קיום חובות יצרנים ויבואנים לפי חוק זה.

(3)

על החלטת אסיפת יצרנים ויבואנים לעניין קביעה כאמור בסעיף קטן זה ניתן לערער לבית משפט מחוזי.

(ז)

החלטות אסיפת יצרנים ויבואנים יתקבלו ברוב קולות של היצרנים והיבואנים המשתתפים בהצבעה, אלא אם כן נקבע אחרת לפי סעיף קטן (ח); גוף יישום מוכר יעביר לידיעת המנהל את ההחלטות שהתקבלו באסיפת יצרנים ויבואנים.

(ח)

השר, בהסכמת שר המשפטים, רשאי לקבוע הוראות לעניין סעיף זה, ובכלל זה לעניין סדרי כינוס, דיונה ועבודתה של אסיפת יצרנים ויבואנים, מועדי התכנסותה, המניין החוקי בישיבותיה, משלוח הודעות ליצרנים וליבואנים הזכאים להשתתף בישיבותיה ואופן ההצבעה, לרבות באמצעות כתבי הצבעה.

(ט)

השר רשאי לפטור גוף יישום מוכר מהוראות סעיף זה, כולן או חלקן, אם מצא כי לפי תקנון ההתאגדות של אותו גוף יישום מוכר, כל יצרן או יבואן הקשור עמו בחוזה התקשורת יכול להיות בעל מניות בו, בתנאים סבירים בנסיבות העניין, וכי חב היצרנים והיבואנים שקשורים עמו בחוזה התקשורת הם בעלי מניות בו.

(י)

בסעיף זה, "חברה ציבורית", "חלוקה" ו"נושא משרה" – כהגדרתם בחוק החברות.

.24

נציג המנהל

(א)

הזמנה לישיבות דירקטוריון גוף יישום מוכר וועדות הדירקטוריון וכן לישיבות של אסיפת יצרנים ויבואנים, תימסר למנהל, והוא רשאי לשלוח לכל ישיבה כאמור נציג מטעמו, שיהיה רשאי להשתתף בישיבה אך לא תהיה לו זכות הצבעה בה.

(ב)

הנציג האמור בסעיף קטן (א) יהיה רשאי לדרוש קיום ישיבת דירקטוריון, ועדת דירקטוריון או אסיפת יצרנים ויבואנים ולבקש לכלול נושא בסדר היום של הישיבה וכן לבדוק את מסמכי גוף היישום המוכר, רישומיו ונכסיו, ולקבל העתקים לפי סעיפים 98(ב) ו-99(ד), ו-265 לחוק החברות, בהתאמה.

.25

ייצג הולם לאנשים עם מוגבלות

גוף יישום מוכר יפעל לקידום הייצוג ההולם של אנשים עם מוגבלות בקרב עובדיו ובקרב המפעילים שעמם הוא מתקשר לשם קיום חובותיו לפי חוק זה בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998.

פרק ה': הוראות לעניין השלכה, איסוף והעברה של פסולת ציוד וסוללות

סימן א': אחראים לפינוי פסולת

26.

חובות אחראי לפינוי פסולת

(א)

אחראי לפינוי פסולת יבצע בתחומו, בכפוף להוראות לפי סעיף זה ולפי סעיף 67(א)(3), הפרדה של פסולת ציוד וסוללות מהמגזר הביתי מפסולת אחרת ואיסוף פסולת הציוד והסוללות מהמגזר הביתי.

(ב)

(1)

הפרדה ואיסוף כאמור בסעיף קטן (א) ייעשו בדרכים אלה:

(א)

הקמה של מוקדי איסוף ואיסוף הפסולת מהם או הקמה והפעלה של מרכזי איסוף;

(ב)

איסוף מכשירי חשמל גדולים שתושבים הוציאו מחוץ לבתיהם, במועדים קבועים;

(2)

נוסף על האמור בפסקה (1), אחראי לפינוי פסולת רשאי לאסוף פסולת ציוד וסוללות מהמגזר הביתי, מבתי תושבים על פי קריאה ותיאום מראש, או בדרך אחרת שאישר המנהל.

(ג)

הבאה והשלכה של ציוד וסוללות מהמגזר הביתי למרכזי איסוף ואיסוף מכשירי חשמל גדולים כאמור בסעיף קטן (ב)(1), על ידי יחיד שאין עיסוקו בפסולת, לא יהיו כרוכים בתשלום או בדרישת תמורה אחרת מן היחיד.

(ד)

(1)

אחראי לפינוי פסולת יבצע את ההפרדה והאיסוף כאמור בסעיף קטן (א) באופן שיבטיח זמינות מרכזי איסוף ומוקדי איסוף לכלל הציבור ואיסוף בתדירות שתמנע הצטברות של פסולת ציוד וסוללות.

(2)

המנהל רשאי לפרסם באתר האינטרנט של המשרד אמות מידה לעניין פריסת מוקדי איסוף ומרכזי איסוף ותדירות האיסוף בתחומו של אחראי לפינוי פסולת לשם הבטחת זמינות ותדירות כאמור בפסקה (1); הודעה בדבר פרסום אמות מידה כאמור תפורסם ברשומות.

(ה)

נוסף על הוראות לפי פרק ו', אחראי לפינוי פסולת יקים ויפעיל את מוקדי האיסוף ומרכזי האיסוף שבתחומו בהתאם להוראות אלה:

(1)

במרכז איסוף תבוצע הפרדה בין פסולת ציוד חשמלי ואלקטרוני המיועדת לשימוש חוזר או להכנה לשימוש חוזר, לפסולת ציוד חשמלי ואלקטרוני אחרת;

(2)

תבוצע הפרדה בין פסולת סוללות ומצברים לפסולת אחרת;

(3)

אופן ההפרדה והאיסוף לא יפגע באפשרות לשימוש חוזר, להכנה לשימוש חוזר או למחזור של פסולת הציוד והסוללות, וימנע התפזרות של חומרים מסוכנים או גרימת מפגעים סביבתיים ובריאותיים מהפסולת האמורה, ובכלל זה יוצבו מכלי אצירה אטומים או מקורים כך שתימנע הרטבה של פסולת הציוד והסוללות;

(4)

מכלי אצירה לפסולת ציוד וסוללות יסומנו באופן בולט לעין, לרבות לגבי סוגי הפסולת שמותר או שאסור להשליך לתוכם;

(5)

יוצבו שלטים הכוללים הוראות ברוחות בעניין השלכת פסולת הציוד והסוללות, ובעניין איסור לקיחה או איסוף בלא אישור של פסולת ציוד וסוללות;

(6)

תימנע כניסה או גישה למרכז איסוף או למוקד איסוף של כל אדם שאינו מורשה לכך על ידי אחראי לפינוי פסולת, ויינקטו צעדים למניעה של לקיחה או איסוף בלא אישור של פסולת הציוד והסוללות ממרכז איסוף או ממוקד איסוף.

(i)

פסולת ציוד וסוללות מזיקה תפרד ותפונה לפי הוראות שיקבע השר.

(ז)

אחראי לפינוי פסולת יפרסם לציבור בתחומו, מעת לעת, מידע על –

(1)

מרכזי האיסוף ומיקומם, מועדי הפינוי למכשירי חשמל גדולים והאפשרויות לתיאום פינוי מבית התושב כאמור בסעיף קטן (ב);

(2)

האפשרות להבאה ולהשלכה של ציוד וסוללות מהמגזר הביתי במרכזי איסוף, בלא תשלום או דרישת תמורה אחרת מיחיד שאין עיסוקו בפסולת, כאמור בסעיף קטן (ג);

(3)

הסימונים של מכלי האצירה לפסולת ציוד וסוללות, וסוגי הציוד וסוללות שמותר או שאסור להשליך לאותם מכלים כאמור בסעיף קטן (ה)(4):

(4)

החובה להפריד פסולת ציוד וסוללות מפסולת אחרת ולא להשליכה כשהיא מעורבת בפסולת אחרת.

(ח)

לשם קיום חובותיו לפי חוק זה, אחראי לפינוי פסולת לא יעסיק אלא עובדים שמתקיים בהם האמור בסעיף 14(א)(7).

(ט)

בסעיף זה, "מכשירי חשמל גדולים" – כמשמעותם בפרט 4 לתוספת הראשונה.

.27

חובת התקשרות עם גוף יישום מוכר

(א)

לשם קיום חובת ההפרדה והאיסוף של אחראי לפינוי פסולת לפי סעיף 26, על אחראי לפינוי פסולת להתקשר בחוזה התקשרות עם גוף יישום מוכר שניתנה לו הכרה לגבי פסולת ציוד וסוללות מהמגזר הביתי.

(ב)

אחראי לפינוי פסולת יעביר את פסולת הציוד וסוללות שהופרדה במרכזי האיסוף ונאספה ממוקדי איסוף, מחוץ לבתי תושבים או מבתיהם בתחומם בהתאם לחובותיו לפי סעיף 26, לגוף יישום מוכר שעמו התקשר; העברה כאמור לא תהיה כרוכה בתשלום או בדרישת תמורה אחרת מעבר למימון של ההפרדה והאיסוף כאמור בסעיף 17(א)(2), כפי שנקבעה בחוזה ההתקשרות בין הצדדים.

.28

חובת השלכת פסולת ציוד וסוללות במרכז איסוף

הוקם מרכז איסוף או הוצב מוקד איסוף כאמור בסעיף 26(ב)(1), וניתנה הודעה על כך על ידי האחראי לפינוי פסולת, לא ישליך אדם פסולת ציוד וסוללות מהמגזר הביתי שבתחומו של האחראי לפינוי פסולת, אלא במרכז האיסוף או במוקד האיסוף ובהתאם להוראות לפי סעיף 26, אלא אם כן החזיר את הפסולת האמורה למשווק כאמור בסעיף 30.

.29

איסור פינוי פסולת בלא אישור האחראי לפינוי פסולת

(א)

לא ייקח אדם פסולת ציוד וסוללות מהמגזר הביתי ממרכז איסוף או ממוקד איסוף ולא יאסוף ולא יפנה פסולת כאמור בתחומו של האחראי לפינוי פסולת אלא באישור האחראי לפינוי פסולת; אישור כאמור יינתן בכפוף להוראות סעיף 27(ב).

(ב)

אחראי לפינוי פסולת ינקוט אמצעי אכיפה כדי להבטיח את קיום הוראות סעיף זה.

סימן ב': משווקים

30.

חובת משווק לקבלת פסולת ציוד וסוללות

(א)

משווק המוכר ציוד חשמלי ואלקטרוני המתאים גם לשימוש ביתי, יאפשר לקונה או למי מטעמו למסור לו, במועד המכירה או במועד האספקה, פסולת ציוד חשמלי ואלקטרוני שמקורה בציוד חשמלי ואלקטרוני דומה, והיא בכמות או במשקל הדומים למוצר הנמכר, ולא ידרוש ממנו תשלום או תמורה אחרת על כך; בסעיף זה, "ציוד חשמלי ואלקטרוני דומה" – ציוד חשמלי ואלקטרוני מאותה קבוצת סיווג, שנועד לשימוש דומה לציוד הנמכר, בלא תלות בשם היצרן או היבואן של הציוד החשמלי והאלקטרוני או בסימן המסחר המופיע עליו.

(ב)

משווק של סוללות ומצברים ניידים יתקין בכל נקודת מכירה שלו מכל אצירה ייעודי לפסולת סוללות ומצברים ניידים, ויאפשר לכל יחיד שאין עיסוקו בפסולת, להשליך למכל האצירה פסולת סוללות ומצברים ניידים, בלא תשלום או תמורה אחרת.

(ג)

משווק יציג במקום עסקו, במקום הנראה לעין ובאותיות ברוח וקריאות, את אפשרות ההחזרה של פסולת ציוד וסוללות מהמגזר הביתי בלא תשלום או תמורה אחרת, כאמור בסעיף קטן (א), את מיקום אזור ההחזרה של פסולת הציוד והסוללות כאמור, שיהיה בתחומי עסקו של המשווק או בקרבתו, ואת המגבלות על החזרת פסולת ציוד וסוללות לפי הוראות חוק זה; בסעיף זה, "מקום עסקו" של משווק – נקודת מכירה, מרכזים למתן שירות ואתרי אינטרנט של המשווק.

(ד)

משווק המוכר במכירה מקוונת ציוד חשמלי ואלקטרוני המתאים גם לשימוש ביתי או סוללות ומצברים ניידים, יקיים את חובותיו כאמור בסעיפים קטנים (א) או (ב), באופן שבו סופקו הציוד או הסוללות לקונה, בעת מכירת הציוד או הסוללות, או בדרך יעילה אחרת לקיום החובות כאמור.

(ה)

על אף הוראות סעיפים קטנים (א) עד (ד), משווק רשאי שלא לקבל פסולת ציוד וסוללות מזיקה.

31.

אחסון פסולת ציוד וסוללות

משווק יאחסן פסולת ציוד וסוללות הנמצאת ברשותו, עד למועד פינויה, בהתאם להוראות לפי חוק זה ובהתאם להוראות אלה:

(1)

פסולת ציוד וסוללות תאוחסן על משטח אטום ובנפרד מסוגי פסולת אחרים, כשהיא מופרדת לפסולת ציוד חשמלי ואלקטרוני ולפסולת סוללות ומצברים;

(2)

פסולת ציוד וסוללות תאוחסן באופן שימנע את שבירת הציוד והסוללות, ודליפה של חומרים מהם;

(3)

לא יבצע טיפול בפסולת הציוד והסוללות, לרבות פעולות טיפול כאמור בתוספת השנייה.

.32

התקשרות לפינוי פסולת ציוד וסוללות

(א)

לצורך פינוי פסולת הציוד והסוללות הנמצאת ברשותו או בשליטתו, יתקשר משווק בחוזה התקשרות עם גוף יישום מוכר שניתנה לו הכרה לגבי פסולת ציוד וסוללות מהסוגים שנמצאים ברשותו.

(ב)

משווק יעביר את פסולת הציוד והסוללות שברשותו או בשליטתו לגוף יישום מוכר שעמו התקשר; העברה כאמור לא תהיה כחכה בתשלום או בדרישת תמורה אחרת מעבר למימון הפינוי של הפסולת כאמור בסעיף 17(א)(5) וכפי שנקבע בחוזה ההתקשרות בין הצדדים.

(ג)

לגבי פסולת ציוד וסוללות שלא נאספה על ידי גוף היישום המוכר או בכל עת שההתקשרות עם גוף היישום המוכר אינה עומדת בתוקפה, יפנה המשווק את פסולת הציוד והסוללות שברשותו בהתאם להוראות סעיף 26, ויחולו לגביו הוראות [סעיפים 28] ו-29.

.33

רישום ועיון

(א)

משווק ינהל רישום מלא ומפורט של פסולת הציוד והסוללות שהתקבלה אצלו לפי סעיף 30 ושפונתה לפי סעיף 32, לפי משקל, קבוצות סיווג, וסוגים.

(ב)

המנהל או מי שהוא הסמיכו לכך מבין עובדי המשרד רשאי לעיין ברישום כאמור בסעיף קטן (א) ולקבל העתק נכון ממנו, וכן לדרוש ממשווק להמציא לו כל מידע הנוגע לרישום כאמור; נדרש משווק להמציא מידע כאמור, ימציאו במועד ובאופן שצוינו בדרישה.

סימן ג': מחזיקים בפסולת ציוד וסוללות שאינה מהמגזר הביתי

.34

מחזיק בפסולת ציוד וסוללות שאינה מהמגזר הביתי

(א)

מי שמחזיק בפסולת ציוד וסוללות שאינה מהמגזר הביתי, יתקשר בחוזה התקשרות עם גוף יישום מוכר שניתנה לו הכרה לגבי פסולת כאמור, לשם פינוי פסולת הציוד והסוללות שברשותו, ויעביר אליו את פסולת הציוד והסוללות שברשותו; העברה כאמור לא תהיה כרוכה בתשלום או בדרישת תמורה אחרת מעבר למימון הפינוי של הפסולת כפי שנקבע בחוזה ההתקשרות בין הצדדים.

(ב)

לגבי פסולת ציוד וסוללות כאמור בסעיף קטן (א), שלא נאספה על ידי גוף היישום המוכר או בכל עת שההתקשרות עם גוף היישום המוכר אינה עומדת בתוקפה, יפעל המחזיק לגבי אותה פסולת בהתאם להוראות לפי כל דין.

פרק ו': הוראות לעניין מרכזים לפסולת ציוד וסוללות ומתקני טיפול

35.

מרכז לפסולת ציוד וסוללות

(א)

לא יפעיל אדם מרכז לפסולת ציוד וסוללות, למעט מוקד איסוף, ולא יקלוט או יאחסן בו פסולת ציוד וסוללות, אלא אם כן אחסון הפסולת נעשה תוך שימוש בתשתיות שימנעו מפגעים סביבתיים ובריאותיים, ובכלל זה התשתיות המפורטות להלן:

(1)

משטחים אטומים לחלחול;

(2)

מערכת נפרדת לניקוז תשטיפים מהמשטחים האטומים;

(3)

מכלי אצירה אטומים או מקורים כך שתימנע הרטבה של פסולת הציוד והסוללות.

(ב)

מפעיל מרכז לפסולת ציוד וסוללות יקבל פסולת ציוד וסוללות מהמגזר הביתי שהביא למרכז יחיד שאין עיסוקו בפסולת, ולא ידחש תשלום או תמורה אחרת בעד קבלתה.

36.

איסור טיפול במרכז לפסולת ציוד וסוללות

מפעיל מרכז לפסולת ציוד וסוללות לא יבצע ולא יאפשר לאחר לבצע טיפול בפסולת ציוד וסוללות באותו מרכז, לרבות פעולות טיפול כאמור בתוספת השנייה.

37.

העברת פסולת ממרכז לפסולת ציוד וסוללות

בכפוף להוראות סעיפים 27(ב) ו-32(ב), מפעיל מרכז לפסולת ציוד וסוללות –

(1)

יעביר פסולת ציוד וסוללות לשימוש חוזר או למרכז לפסולת ציוד וסוללות אחר או למיתקן טיפול המוסדרים על פי כל דין;

(2)

לא ייצא פסולת ציוד וסוללות, אלא בכפוף להוראות לפי חוק זה ולפי הוראות כל דין.

38.

מיתקן טיפול

(א)

לא יפעיל אדם מיתקן טיפול ולא יקלוט או יאחסן בו פסולת ציוד וסוללות, אלא אם כן אחסון הפסולת והטיפול בה נעשים תוך שימוש בתשתיות שימנעו מפגעים סביבתיים ובריאותיים, ובכלל זה התשתיות המפורטות להלן:

(1)

משקל לשקילת הפסולת;

(2)

משטחים אטומים לחלחול;

(3)

קירוי כך שתימנע הרטבה של פסולת הציוד והסוללות;

(4)

אמצעי אחסון מתאימים לחלקי חילוף מפורקים;

(5)

מכלי אחסון מתאימים לרכיבים שונים של פסולת ציוד וסוללות, ובכלל זה סוללות או מצברים, שנאים המכילים ביפנילים רבי-כלורידים (PCB) או טרפנילים רבי-כלורידים (PCT), פסולת מסוכנת, ופסולת רדיואקטיבית;

(6)

מערכת נפרדת לניקוז תשטיפים מהמשטחים האטומים;

(7)

מיתקן לטיפול בתשטיפים.

(ב)

טיפול בפסולת ציוד חשמלי ואלקטרוני במיתקן הטיפול יכלול את הפעולות המנויות בתוספת השנייה, לפחות; הפעולות המנויות בתוספת השנייה ינקטו באופן שלא יפגע באפשרות לשימוש חוזר ולמחזור נאותים של מרכיבי ציוד חשמלי ואלקטרוני או ציוד חשמלי ואלקטרוני שלם.

חובות מפעיל

(א)

לשם קיום חובותיו לפי חוק זה, לא יעסיק מפעיל אלא עובדים שמתקיים בהם האמור בסעיף 14(א)(7).

(ב)

מפעיל ינהל רישום חודשי מלא ומפורט של פסולת הציוד והסוללות שהתקבלה אצלו ושל הפסולת כאמור שהעביר לאחר, ויפרט בו את משקל הפסולת, אופן הטיפול בפסולת, מספר הפריטים לפי קבוצות סיווג וסוגים והמיתקן שאליו הועברה, ואם ייצא את הפסולת – גם את משקל הפסולת שהוא ייצא, המדינה שאליה יוצאה הפסולת והמיתקן שאליו הועברה במדינת היעד.

(ג)

המנהל או מי שהוא הסמיכו לכך מבין עובדי המשרד רשאי לעיין ברישום כאמור בסעיף קטן (ב) ולקבל העתק נכון ממנו, וכן לדרוש ממפעיל להמציא לו כל מידע הנוגע לרישום כאמור; נדרש מפעיל להמציא מידע כאמור, ימציאו במועד ובאופן שצוינו בדרישה.

(ד)

מפעיל ידווח למנהל, דיווח חצי-שנתי ודיווח שנתי, על כל האמור בסעיף קטן (ב).

(ה)

דיווח חצי-שנתי לפי סעיף זה יוגש למנהל בתוך חודשיים מתום התקופה שלגביה מוגש הדיווח, במתכונת שירה עליה המנהל.

(ו)

דיווח שנתי לפי סעיף זה יוגש למנהל לא יאוחר משישה חודשים מתום כל שנת כספים, כשהוא מבוקר בידי רואה חשבון, במתכונת שירה עליה המנהל.

(ז)

על אף הוראות סעיף קטן (ד), הוגשו למנהל ארבעה דיווחים חצי-שנתיים לפי סעיף זה, רשאי הוא להורות כי הדיווחים הבאים שיוגשו לו יהיו דיווחים שנתיים בלבד.

(ח)

לענין סעיף זה, "דיווח חצי-שנתי" – כהגדרתו בסעיף 5(ח).

פרק ז': הוראות כלליות לעניין ציוד וסוללות

40.

איסור הטמנת פסולת ציוד וסוללות

(א)

החל ביום י"ז בטבת התשפ"א (1 בינואר 2021), לא יטמין אדם פסולת ציוד וסוללות; אין בהוראות סעיף קטן זה כדי למנוע הטמנת תוצרי לוואי של מחזור מוכר או השבה מוכרת של פסולת ציוד וסוללות.

(ב)

על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי המנהל לאשר הטמנה במקום מסוים, של פסולת ציוד וסוללות לפני טיפול, אם נוכח, במקרה מסוים, כי אין חלופות מחזור או השבה זמינות; אישור כאמור ינתן לתקופה שלא תעלה על שנה.

41.

הוראות לעניין אמצעי הפחתה במקור

(א)

השר, לאחר התייעצות עם שר התעשייה המסחר והתעסוקה ובאישור הוועדה, רשאי לקבוע הוראות לעניין אמצעי הפחתה במקור.

(ב)

קבע השר הוראות לפי סעיף קטן (א), לא ייצר אדם ציוד וסוללות אלא בהתאם להוראות אלה, אלא אם כן הציוד או הסוללות מיועדים לייצוא.

42.

סימון ציוד וסוללות

(א)

השר, בהסכמת שר התעשייה המסחר והתעסוקה, ובאישור הוועדה, רשאי לקבוע הוראות לעניין סימון ציוד וסוללות, לרבות לעניין אופן הסימון, תוכנו, גודלו ומיקומו.

(ב)

קבע השר הוראות לפי סעיף קטן (א), לא ייצר יצרן ולא ימכור יבואן או משווק ציוד וסוללות, אלא אם כן סומנו בהתאם להוראות אלה.

פרק ח': עונשין

43.

עונשין [תיקון: תשע"ה]

(א)

מי שעשה אחד מאלה, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בחוק זה – חוק העונשין), ואם הוא תאגיד – כפל הקנס האמור:

- (1)
השליך פסולת ציוד וסוללות שלא בהתאם להוראות לפי סעיף 28;
- (2)
לא הציג במקום עסקו מידע בהתאם להוראות לפי סעיף 30(ג).
- (ב)
מי שעשה אחד מאלה, דינו – מאסר שישה חודשים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, ואם הוא תאגידי, דינו – כפל הקנס האמור:
- (1)
לא דיווח למנהל או לא המציא מידע למנהל או למי שהוא הסמיך לכך בהתאם להוראות לפי סעיפים 5, 12, 21 או 39;
- (2)
לא ניהל רישום מלא ומפורט של העניינים הכלולים בחובת הדיווח לפי סעיפים 5 או 21, בניגוד להוראות סעיפים 6 או 22;
- (3)
לא ניהל רישום מלא ומפורט בהתאם להוראות לפי סעיפים 33 או 39;
- (4)
לא נתן למנהל או למי שהוא הסמיך לכך לעיין ברישום או לקבל העתק נכון ממנו, בניגוד להוראות לפי סעיפים 6, 22, 33 או 39;
- (5)
לא התקשר עם גוף יישום מוכר, בניגוד להוראות לפי סעיף 8(א);
- (6)
לא ניהל רישום מלא ומפורט של המידע האמור בסעיף 5(א)(1) ו-8(ב)(1) או לא נתן למנהל או למי שהוא הסמיך לכך לעיין ברישום כאמור או לקבל העתק נכון ממנו, בניגוד להוראות סעיף 8(ג);
- (7)
לא שילם היטל שהיה חייב בתשלום, בניגוד להוראות לפי סעיף 13;
- (8)
לא קיים תנאי שקבע המנהל במתן פטור מחובת התקשורת לפי הוראות סעיף 9(ד) או בהכרה לפי הוראות סעיף 14(ד);
- (9)
לא פינה פסולת ציוד וסוללות מופרדת בתחומו של אחראי לפי פסולת שעמו התקשר בהתאם להוראות לפי סעיף 19(ג);

(10)

לא ביצע הפרדה או איסוף של פסולת ציוד וסוללות מהמגזר הביתי בהתאם להוראות לפי סעיף 26;

(11)

לא התקשר עם גוף יישום מוכר, בניגוד להוראות סעיף 27(א);

(12)

לא העביר פסולת ציוד וסוללות לגוף יישום מוכר, בניגוד להוראות סעיף 27(ב);

(13)

לקח, אסף או פינה פסולת ציוד וסוללות מהמגזר הביתי בתחמו של אחראי לפינוי פסולת שלא באישור האחראי, בניגוד להוראות סעיף 29(א);

(14)

לא התקשר עם גוף יישום מוכר, בניגוד להוראות סעיף 32(א) או 34(א);

(15)

לא קיבל פסולת ציוד וסוללות, בניגוד להוראות סעיף 30;

(16)

ייצר ציוד וסוללות שלא בהתאם להוראות שקבע השר לעניין אמצעי הפחתה במקור, בניגוד להוראות לפי סעיף 41;

(17)

ייצר או מכר ציוד וסוללות בלי שסומנו בהתאם להוראות לפי סעיף 42;

(18)

גילה מידע או עשה בו שימוש, בניגוד להוראות לפי סעיף 65(ב).

(ג)

מי שעשה אחד מאלה, דינו – מאסר שנה או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם הוא תאגיד, דינו – כפל הקנס האמור:

(1)

לא עמד ביעדי המחזור לפי הוראות סעיפים 3 ו-4;

(2)

אחסן פסולת ציוד וסוללות שלא בהתאם להוראות לפי סעיף 31;

(3)

הפעיל מרכז לפסולת ציוד וסוללות או קלט או אחסן פסולת ציוד וסוללות בלי שעשה שימוש בתשתיות הנדרשות, בניגוד להוראות לפי סעיף 35;

(4)

ביצע טיפול או פעולות טיפול בפסולת ציוד וסוללות, בניגוד להוראות לפי סעיף 36;

(5)

העביר או ייצא פסולת ציוד וסוללות שלא בהתאם להוראות לפי סעיף 37;

(6)

הפעיל מיתקן טיפול או קלט או אחסן פסולת ציוד וסוללות בלי שעשה שימוש בתשתיות הנדרשות, בניגוד להוראות לפי סעיף 38(א);

(7)

טיפל בפסולת ציוד חשמלי ואלקטרוני שלא בהתאם להוראות לפי סעיף 38(ב);

(8)

הטמין פסולת ציוד וסוללות, בניגוד להוראות לפי סעיף 40.

.44

אחריות נושא משרה בתאגיד

(א)

נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת ביצוע עבירות לפי סעיף 43, בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר חובה זו, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין.

(ב)

נעברה עבירה לפי חוק זה בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר את חובתו לפי סעיף זה, אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

(ג)

בסעיף זה, "נושא משרה בתאגיד" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מגבל, או בעל תפקיד אחר בתאגיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו בוצעה העבירה, ולעניין עבירות לפי פסקאות (1), (5), (6), (9), (10), (11), (12), (13), (15) ו-(17) של סעיף 43(ב) ועבירות לפי פסקאות (1), (3), (5), (6) ו-(8) של סעיף 43(ג) – גם דירקטור.

.45

שיעורי קנסות

על אף הוראות סעיף 221(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נסח משולב], תשמ"ב-1982, שר המשפטים, בהסכמת השר, רשאי לקבוע שיעור קנס העולה על סכום הקנס הקבוע בסעיף האמור, לעבירה לפי חוק זה שנקבעה כעבירת קנס וכן לעבירת קנס נוספת או נמשכת שעבר אותה אדם, בהתחשב בסוג העבירה ובנסיבות ביצועה, ובלבד שסכום הקנס לא יעלה על עשרה אחוזים מסכום הקנס המרבי הקבוע לאותה עבירה.

פרק ט': עיצום כספי

.46

עיצום כספי [תיקון:] [הודעות]

(א)

הפר אדם הוראה מההוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי המנהל להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, בסכום של 20,000 שקלים חדשים (בשנת 2016: 19,900 ש"ח), ואם הוא תאגיד – בסכום של 40,000 שקלים חדשים (בשנת 2016: 39,800 ש"ח):

(1)

השליך פסולת ציוד וסוללות שלא בהתאם להוראות לפי סעיף 28;

(2)

לא הציג במקום עסקו מידע בהתאם להוראות לפי סעיף 30(ג).

(ב)

הפר אדם הוראה מההוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי המנהל להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, בסכום של 75,000 שקלים חדשים (בשנת 2016: 74,620 ש"ח), ואם הוא תאגיד – בסכום של 150,000 שקלים חדשים (בשנת 2016: 149,240 ש"ח):

(1)

הפר את הוראות סעיף 8(ד); לענין זה חזקה היא כי יצרן או יבואן שקיים את חובותיו לפי סעיפים 5(ו) ו-8(א) עד (ג), לא הפר את הוראות סעיף 8(ד), אלא אם כן הוכח אחרת;

(2)

לא התקשר בחוזה התקשרות עם יצרן או יבואן שפנה אליו בהתאם להוראות לפי סעיף 18(א);

(3)

לא התקשר בחוזה התקשרות עם אחראי לפינוי פסולת שפנה אליו בהתאם להוראות לפי סעיף 19(ב);

(4)

לא התקשר בחוזה התקשרות עם משווק או מחזיק בפסולת ציוד וסוללות שאינה מהמגזר הביתי שפנה אליו בהתאם להוראות לפי סעיף 20;

(5)

לקח, אסף או פינה פסולת ציוד וסוללות מהמגזר הביתי בתחומו של אחראי לפינוי פסולת שלא באישור האחראי, בניגוד להוראות סעיף 29(א);

(6)

הפר הוראה מההוראות המפורטות בסעיף 43(ב), למעט לפי סעיף 43(ב)(11) ו-13).

(ג)

הפר אדם הוראה מההוראות המפורטות בסעיף 43(ג)(2) עד (8), רשאי המנהל להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, בסכום של 300,000 שקלים חדשים (בשנת 2016: 298,480 ש"ח), ואם הוא תאגיד – בסכום של 600,000 שקלים חדשים (בשנת 2016: 596,960 ש"ח).

(ד)

לא התקשר אחראי לפינוי פסולת עם גוף יישום מוכר לעניין הפרדת פסולת ציוד וסוללות ופינוי של פסולת ציוד וסוללות מתחמו, בניגוד להוראות סעיף 27(א), רשאי המנהל להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה בסכום של 500,000 שקלים חדשים.

(ה)

לא עמד יצרן, יבואן או גוף יישום מוכר ביעדי המחזור לפי סעיפים 3 ו-4, רשאי המנהל להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה בסכום של 3,000 שקלים חדשים בשל כל טונה של פסולת ציוד וסוללות שלא ביצע לגביה מחזור מוכר בהתאם ליעדים האמורים; על אף האמור, בשנים 2014 עד 2016 יהיה סכום העיצום הכספי שרשאי המנהל להטיל בשל הפרה כאמור כמפורט להלן:

(1)

בשנים 2014 ו-2015 – 2,000 שקלים חדשים;

(2)

בשנת 2016 – 2,500 שקלים חדשים (עודן לסכום 2,490 ש"ח).

(ו)

בסעיפים קטנים (א)(1) ו-(ב)(5), ובסעיף קטן (ג) בנוגע לאמור בסעיף 43(ג)(8), "פסולת ציוד וסוללות" – פסולת ציוד וסוללות שנוצרה עקב פעילות של תאגיד או עקב פעילות של עסק או עיסוק של יחיד, למעט עיסוק של יחיד שאינו משווק הנעשה בדירת מגורים.

.47

הודעה על כוונת חיוב

(א)

היה למנהל יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 46 (בפרק זה – המפר), ובכוונתו להטיל עליו עיצום כספי לפי אותו סעיף, ימסור למפר הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בפרק זה – הודעה על כוונת חיוב).

(ב)

בהודעה על כוונת חיוב יציין המנהל, בין השאר, את אלה:

(1)

המעשה או המחדל (בפרק זה – המעשה) המהווה את ההפרה;

(2)

סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו;

(3)

זכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני המנהל לפי הוראות סעיף 48;

(4)

שיעור התוספת על העיצום הכספי בהפרה נמשכת או בהפרה חוזרת לפי הוראות סעיף 50.

.48

זכות טיעון

(א)

מפר שנמסרה לו הודעה על כונת חיוב לפי הוראות סעיף 47 רשאי לטעון את טענותיו, בכתב או בעל פה, לפני המנהל, באופן שיורה המנהל, לענין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי ולענין סכמו, בתוך 45 ימים ממועד מסירת ההודעה.

(ב)

המנהל רשאי, בהחלטה מנומקת, להאריך את התקופה האמורה בסעיף קטן (א) בתקופה שלא תעלה על 45 ימים.

.49

החלטת המנהל ודרישת תשלום

(א)

המנהל יחליט, לאחר ששקל את הטענות שנטעמו לפי הוראות סעיף 48, אם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשאי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 51.

(ב)

החליט המנהל לפי הוראות סעיף קטן (א) –

(1)

להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו דרישה בכתב לשלם את העיצום הכספי (בפרק זה – דרישת תשלום), שבה יציין, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודק ואת התקופה לתשלום;

(2)

שלא להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו הודעה על כך בכתב.

(ג)

בדרישת התשלום או בהודעה לפי סעיף קטן (ב), יפרט המנהל את נימוקי החלטתו.

(ד)

לא טען המפר את טענותיו לפי הוראות סעיף 48, בתוך 45 ימים מיום שנמסרה לו ההודעה על כונת חיוב, או בתוך תקופה ארוכה יותר שנקבעה לפי סעיף 48(ב), ככל שנקבעה, יראו הודעה זו, בתום התקופה האמורה, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.

50.

הפרה נמשכת והפרה חוזרת

(א)

בהפרה נמשכת ייוסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה.

(ב)

בהפרה חוזרת ייוסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לענין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה כאמור בסעיף 46, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע.

51.

סכומים מופחתים

(א)

המנהל אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בפרק זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).

(ב)

השר, בהסכמת שר המשפטים ובאישור הוועדה, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם יהיה ניתן להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בפרק זה ובשיעורים שיקבע.

(פורסמו תקנות לטיפול סביבתי בציד חשמלי ואלקטרוני ובסוללות (הפחתה של סכומי עיצום כספי ופריסת תשלומים)).

52.

סכום מעודק של העיצום הכספי

(א)

העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודק ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא טען את טענתו לפני המנהל כאמור בסעיף 48 – ביום מסירת ההודעה על כוננת החיוב; הוגש ערעור לבית משפט לפי סעיף 55 ועוכב תשלומו של העיצום הכספי לפי הוראות אותו סעיף, יהיה סכום העיצום הכספי לפי סכומו המעודק ביום ההחלטה בערעור.

(ב)

סכומי העיצום הכספי כאמור בסעיף 46, יתעדכנו ב-1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור עליית המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ב-1 בינואר של השנה הקודמת; הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של עשרה שקלים חדשים; לענין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

(ג)

המנהל הכללי של המשרד יפרסם ברשומות הודעה על סכומי העיצום הכספי המעודכנים לפי סעיף קטן (ב).

53.

המועד לתשלום העיצום הכספי

(א)

העיצום הכספי ישולם בתוך 45 ימים מיום מסירת דרישת התשלום.

(ב)

על אף האמור בסעיף קטן (א), המנהל רשאי לדחות, ב-45 ימים, את תשלום העיצום וכן להחליט על פריסת התשלום של עיצום כספי, ובלבד שמספר התשלומים לא יעלה על עשרה תשלומים חודשיים, והכל על פי בקשתו של המפר ובשל נסיבות מיוחדות שהתקיימו לגביו.

54.

הפרשי הצמדה וריבית

לא שולם עיצום כספי במועד, ייוספו עליו, לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, תשכ"א-1961 (בפרק זה – הפרשי הצמדה וריבית), עד לתשלום.

55.

ערעור

(א)

על דרישת תשלום ועל כל החלטה אחרת של המנהל ניתן לערער לבית משפט השלום שבו יושב נשיא בית משפט שלום; ערעור כאמור יוגש בתוך 30 ימים מיום שנמסרה דרישת התשלום (בפרק זה – ערעור על דרישת תשלום).

(ב)

אין בהגשת ערעור על דרישת תשלום כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי או את פרסום ההחלטה, אלא אם כן הסכים לכך המנהל או שבית המשפט הורה על כך.

(ג)

החליט בית המשפט לקבל ערעור על דרישת תשלום לאחר ששולם העיצום הכספי לפי הוראות פרק זה, יוחזר העיצום הכספי, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלום עד יום החזרתו.

56.

פרסום

(א)

הטיל המנהל עיצום כספי לפי פרק זה, יפרסם באתר האינטרנט של המשרד את הפרטים שלהלן, באופן שיבטיח שקיפות לגבי הפעלת שיקול דעתו בקבלת ההחלטה בדבר הטלת עיצום כספי:

(1)

דבר הטלת העיצום הכספי;

(2)

מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי ונסיבותיה;

(3)

סכום העיצום הכספי שהוטל;

(4)

אם הופחת העיצום הכספי – הנסיבות שבשלהן הופחת סכום העיצום ושיעורי ההפחתה;

(5)

פרטים על אודות המפר, המגעים לעניין;

(6)

שם המפר, למעט אם הוא יחיד, ואולם המנהל רשאי לפרסם את שמו של מפר שהוא יחיד אם סבר שהדבר נחוץ לצורך אזהרת הציבור, והעיצום הכספי הוטל בשל הפרה הקשורה למתן שיחות לציבור על ידי המפר.

(ב)

השר רשאי לקבוע דרכים נוספות לפרסום הפרטים האמורים בפסקאות (1) עד (6) שבסעיף קטן (א).

(ג)

הוגש ערעור על דרישת תשלום, יפרסם המנהל את דבר הגשת הערעור ואת תוצאותיו.

(ד)

על אף האמור בסעיף זה, לא יפרסם המנהל פרטים שהם בגדר מידע שרשות ציבורית ממעה מלמסור לפי סעיף 9(א) לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998, וכן רשאי הוא שלא לפרסם פרטים לפי סעיף זה, שהם בגדר מידע שרשות ציבורית אינה חייבת למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק האמור.

(ה)

פרסום כאמור בסעיף קטן (א) בנוגע לעיצום כספי שהוטל על תאגיד יהיה לתקופה של ארבע שנים, ובנוגע לעיצום כספי שהוטל על יחיד – שנתיים.

(i)

שר המשפטים, בהתייעצות עם השר ובאישור הוועדה, יקבע הוראות לעניין אופן הפרסום לפי סעיף זה, כדי למנוע, ככל האפשר, את העיון בפרטים שפורסמו לפי סעיף קטן (א), בתום תקופת הפרסום כאמור בסעיף קטן (ה).

(פורסמו תקנות לטיפול סביבתי בציד חשמלי ואלקטרוני ובסוללות (אופן פרסום בדבר הטלת עיצום כספי)).

57.

עיצום כספי בשל הפרה לפי חוק זה ולפי חוק אחר

על מעשה אחד המהווה הפרה של הוראה מההוראות לפי חוק זה המנויות בסעיף 46 ושל הוראה מההוראות לפי חוק אחר, לא יוטל יותר מעיצום כספי אחד.

58.

שמירת אחריות פלילית

(א)

תשלום עיצום כספי לפי פרק זה, לא יגרע מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה, המנויות בסעיף 46, המהוות עבירה.

(ב)

על אף האמור בסעיף קטן (א), שילם המפר עיצום כספי בשל הפרה כאמור באותו סעיף קטן, לא יוגש נגדו כתב אישום בשל אותו מעשה, אלא אם כן התגלו עובדות או ראיות חדשות, המצדיקות זאת; שילם המפר עיצום כספי והוגש נגדו כתב אישום בנסיבות האמורות בסעיף קטן זה – יוחזר לו הסכום ששילם, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד יום החזרתו.

(ג)

הוגש נגד אדם כתב אישום בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא ינקוט נגדו המנהל הליכים לפי פרק זה בשל אותה הפרה.

פרק י': הוראות שונות

59.

אגרות

השר, בהסכמת שר האוצר ובאישור הוועדה, רשאי לקבוע אגרות כמפורט להלן:

(1)

אגרה בעד הגשת בקשה לפטור מחובת התקשרות עם גוף יישום מוכר לפי סעיף 10;

(2)

אגרה בעד הגשת בקשה להכרה בגוף יישום מוכר לפי סעיף 15;

(3)

אגרה שנתית שישלמו יצרן, יבואן וגוף יישום מוכר בעד פעולות המנהל לשם יישום ההוראות לפי חוק זה, ורשאי השר לקבוע שיעורי אגרה שונים ליצרן או יבואן בהיקף מוגבל.

60.

מינוי המנהל

השר ימנה, מבין עובדי המשרד, מנהל שיהיה אחראי על תחום הציוד והסוללות במשרד, שתפקידיו יהיו לפי הוראות חוק זה.

61.

גבייה

(א)

על גבייה של אגרה, קנס, היטל או עיצום כספי לפי חוק זה תחול פקודת המסים (גבייה).

(ב)

קנס או עיצום כספי שהוטלו על גוף יישום מוכר לפי חוק זה ולא שולמו על ידו (בסעיף זה – חוב), ניתן לגבותם מכל יצרן או יבואן שהיה קשור עם גוף היישום המוכר בחוזה התקשורת במועד ביצוע המעשה המהווה את העבירה או ההפרה שבשלה הוטלו; הסכום שייגבה מכל יצרן ויבואן לפי סעיף קטן זה יהיה פי שניים מהסכום השווה לחלקו בחוב בהתאם לחלקו היחסי בסך משקל הציוד וסוללות שיוצרו או יובאו בידי כלל היצרנים והיבואנים שהתקשרו עם אותו גוף יישום מוכר.

62.

חוקי עזר

(א)

רשות מקומית רשאית להתקין חוק עזר בכל עניין החדש ליישום הוראות חוק זה בתחומה, ורשאית היא לסטות בחוק עזר כאמור מההוראות שנקבעו לפי סעיף 67(א)(3), לגבי אופן ביצוע ההפרדה והאיסוף של פסולת ציוד וסוללות.

(ב)

הסמכויות הנתונות לשר הפנים לגבי חוקי עזר לפי סעיף 258 לפקודת העיריות, לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות, ולפי סעיף 14 לחוק איגודי ערים, התשט"ו-1955, יהיו נתונות גם לשר לעניין חוק עזר שקבע אחראי לפיני פסולת שהוא רשות מקומית בהתאם להוראות לפי חוק זה.

63.

סייג לתחולה

(א)

חוק זה לא יחול לעניין הפריטים המפורטים להלן, לרבות חלקי חילוף שלהם:

(1)

ציוד חשמלי ואלקטרוני רפואי מזהם או המיועד לשימוש שבמסגרתו הוא צפוי להזדהם;

(2)

התקנים אלקטרוניים רפואיים המיועדים להשתלה;

(3)

נחת להט;

(4)

ציוד המיועד לשימוש בחלל;

(5)

ציוד תעשייתי קבוע גדול;

(6)

מיתקנים קבועים גדולים, למעט מערכות תאורה קבועות;

(7)

ציוד מקצועי נייד המיועד לשימוש בשטח;

(8)

ציוד המיועד באופן ייחודי לצרכי מחקר ופיתוח, הנמכר או המשווק לעסקים לשימוש עסקי בלבד;

(9)

רכב מנועי;

(10)

סוללה או מצבר לרכב מנועי;

(11)

ציוד וסוללות שראש הממשלה, שר הביטחון או השר לביטחון הפנים, לפי העניין, בהסכמת השר, קבע, בצו, כי הוראות חוק זה, כולן או חלקן, לא יחולו לגביהם מטעמים של פגיעה בביטחון המדינה, ביחסי החוץ שלה או בשלום הציבור וביטחונם; צו כאמור אינו חייב פרסום ברשומות.

(ב)

בסעיף זה –

"מיתקנים קבועים גדולים" – מיתקנים גדולים המורכבים מכמה מערכות או מרכיבים, המיועדים לשימוש קבוע במקום מוגדר, כחלק ממבנה, ומורכבים, מותקנים ומפורקים על ידי גורמים מקצועיים, כגון אסדות, מסועים ומעליות;

"ציוד מקצועי נייד המיועד לשימוש בשטח" – מכונת בעלות מקור כוח עצמאי, שפעולתן דורשת ניידות או תנועה רציפה או רציפה למחצה בין נקודות עבודה קבועות בזמן העבודה;

"ציוד תעשייתי קבוע גדול" – מיתקנים גדולים הכוללים מכונת, ציוד או מרכיבים הפועלים יחדיו למטרה מוגדרת, המותקנים באופן קבוע במתקני ייצור תעשייתי או במתקני מחקר או פיתוח, ושמותקנים, מופעלים ומפורקים על ידי גורמים מקצועיים.

.64

תחולה על המדינה

(א)

חוק זה יחול על המדינה.

(ב)

בקשות, מסמכים וכל מידע אחר שמערכת הביטחון חייבת במסירתו למנהל לפי הוראות חוק זה (בסעיף זה – מידע), והם מסווגים, יימסרו רק למנהל שהוא בעל התאמה ביטחונית מתאימה ולפי כללי אבטחת מידע הנהוגים בגוף המנוי בהגדרה "מערכת הביטחון", הנמגע בדבר, ואם לא היה בעל התאמה ביטחונית כאמור – למנהל הכללי של המשרד, או לעובד בכיר הכפוף לו במשרון, ובלבד שהוא בעל התאמה ביטחונית מתאימה.

(ג)

לא יפרסם אדם מידע אשר יש בפרסומו כדי לפגוע בביטחון המדינה.

(ד)

בסעיף זה –

"התאמה ביטחונית מתאימה" – התאמה ביטחונית כמשמעותה בסעיף 15 לחוק שיחת הביטחון הכללי, התשס"ב-2002;

"מערכת הביטחון" – כל אחד מאלה:

(1)

משרד הביטחון ויחידות סמך של משרד הביטחון;

(2)

צבא הגנה לישראל;

(3)

שיחת הביטחון הכללי והמוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים;

(4)

מרכזי המחקר הגרעיני שבאחריות הוועדה לאנרגיה אטומית והמכון הביולוגי;

(5)

ספקים ומפעלים המפתחים או המייצרים ציוד ביטחוני בעבור גוף המנוי בפסקאות (1) עד (4), (6) ו-(7), ששר הביטחון הודיע עליהם למנהל; לעניין זה, "ציוד ביטחוני" – כהגדרתו בחוק התאגידים הביטחוניים (הגנה על אינטרסים ביטחוניים), התשס"ו-2006;

(6)

משטרת ישראל ושיחת בתי הסוהר;

(7)

הרשות להגנה על עדים.

.65

איסור גילוי מידע

(א)

המנהל או מי מטעמו לא יגלה דיווחים או ידיעות כאמור בסעיפים 5(א)(1) ו-1(ב)(1) ו-21(א)(1) ו-2(2), (ד)2(ו), אלא כן אם התקיים אחד מאלה:

(1)

גילוי המידע דרוש לשם ביצוע הוראות חוק זה;

(2)

גילוי המידע הוא לגוף ציבורי שהמידע דרוש לו לשם ביצוע תפקידיו לפי כל דין.

(ב)

גוף יישום מוכר או מי מטעמו לא יגלה ולא יעשה כל שימוש בדיווחים או בידיעות שהגיעו אליו מאת יצרן או יבואן מכוח חוק זה, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:

(1)

גילוי המידע או השימוש בו דרושים לשם ביצוע הוראות חוק זה;

(2)

גילוי המידע הוא לגוף ציבורי שהמידע דרוש לו לשם ביצוע תפקידיו לפי כל דין.

(ג)

לענין סעיף זה, "גוף ציבורי" – משרדי הממשלה ומוסדות מדינה אחרים.

.66

שמירת דינים

הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות כל דין אחר ולא לגרוע מהן, למעט מהוראות חוק איסוף ופניו פסולת למחזור, תשנ"ג-1993.

.67

ביצוע ותקנת

(א)

השר ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנגוע לביצוע, ובין השאר בעניינים אלה:

(1)

העלאת השיעורים של יעדי המחזור ושינוי השיעור המרבי של השבה מוכרת שיראו אותה כמיחזור מוכר לפי הוראות סעיפים 3 ו-4;

(2)

אופן הביצוע של ייצוא פסולת ציוד וסוללות למחזור ולהשבה, וקביעה של סוג פסולת ציוד וסוללות ושיעורה שלא יוכרו לענין עמידה ביעדי המחזור מתוך פסולת הציוד והסוללות שיוצאה לשם מחזור והשבה;

(3)

הסדרי הפרדה ואיסוף של פסולת ציוד וסוללות;

(4)

החזרה של פסולת ציוד וסוללות למשווקים, אחסונה אצלם ופינויה, לרבות קביעת גודל מזערי לעסק שחלה לגביו חובת קבלת פסולת ציוד וסוללות כאמור בסעיף 30;

(5)

הפרדה, איסוף ופינוי של פסולת ציוד וסוללות מזיקה;

(6)

הקמה והפעלה של מרכזים לפסולת ציוד וסוללות ומתקני טיפול.

(ב)

(1)

תקנות לפי סעיף קטן (א) בכל הנוגע לרשויות מקומיות יותקנו בהסכמת שר הפנים.

(2)

תקנות לפי פסקה (2) שבסעיף קטן (א) יותקנו בהסכמת שר התעשייה המסחר והתעסוקה, ותקנות לפי פסקה (5) שבאותו סעיף קטן בכל הנוגע לבטיחותם ולבריאותם של עובדים – בהתייעצות עמו.

(ג)

תקנות לפי פסקאות (1), (2) ו-(4) שבסעיף קטן (א) טעונות אישור של הוועדה.

.68

שינוי התוספת הראשונה והתוספת השנייה

השר רשאי, בצו, לשנות את התוספת הראשונה ואת התוספת השנייה.

.69

דיווח לכנסת

השר ידווח לוועדה, אחת לשנה, על יישום הוראות חוק זה, לרבות על יעדי המחזור וההשבה שהושגו בשנה שקדמה למועד הדיווח; דיווח כאמור יפורסם באתר האינטרנט של המשרד.

.70

הנוסח שולב בחוק בתי משפט לעניינים מנהליים, התש"ס-2000.

.71

הנוסח שולב בחוק הרשויות המקומיות (אכיפה סביבתית – סמכויות פקחים), התשס"ח-2008.

.73

תחילה ותקנות ראשונות

(א)

בכפוף להוראות סעיפים קטנים (ב) ו-(ג), תחילתו של חוק זה ביום כ"ט בטבת התשע"ד (1 בימאר 2014) (להלן – יום התחילה), ובלבד שעד לאותו מועד הותקנו תקנות לפי סעיפים 12(א) ו-67(א)(4); לא הותקנו תקנות כאמור עד לאותו מועד ידחה השר, בצו, באישור הוועדה, את יום התחילה בתקופה שלא תעלה על שישה חודשים בכל פעם.

(ב)

תחילתם של סעיפים 1, 2, 14 עד 16, 23, 24 ו-26(ד)(2) ביום י"ט בטבת התשע"ג (1 בימאר 2013).

(ג)

תחילתו של פרק ט' ביום התחילה, ובלבד שעד לאותו מועד הותקנו תקנות לפי סעיף 51(ב); לא הותקנו תקנות כאמור עד לאותו מועד, ידחה השר, בצו, באישור הוועדה, את מועד תחילתו של פרק ט' בתקופה שלא תעלה על שישה חודשים נוספים בכל פעם.

(ד)

תקנות ראשונות לפי סעיפים 12(א) ו-51(ב) יבאו לאישור הוועדה בתוך שישה חודשים מיום פרסומו של חוק זה.

.74

הוראת מעבר

לגבי ציוד וסוללות שנמכרו ערב יום התחילה, יראו את יום התחילה כמועד המכירה הראשון לענין סעיף 7.

תוספת ראשונה (סעיף 2 – ההגדרות "ציוד חשמלי ואלקטרוני" ו"קבוצת סיווג")

.1

מכשירי חימום או קירור –

מקררים, מקפיאים, מכשירים להגשה או למכירה אוטומטית של מוצרים קרים, מזגנים ומכשירי מיזוג, מכשירי אדים, קולטי לחות, משאבות חום, מתקני הסקה.

.2

מסכים, צגים ומכשירים הכוללים מסכים ששטחם גדול מ-100 סמ"ר –

מסכים, טלוויזיות, מסגרות דיגיטליות לתמונת, צגים ומחשבים ניידים.

.3

מנורות –

מנורות פלורוסנט (ישרות, קומפקטיות ואחרות), מנורות קסנון (HID), לרבות מנורות המכילות גז נתון בלחץ ומנורות מתכת האליד, מנורות המכילות גז נתון בלחץ נמוך ומנורת LED.

.4

מכשירי חשמל גדולים, שצלע אחת שלהם לפחות ארוכה מ-50 ס"מ ושאינם כלולים בפרטים 1 עד 3 –

(1)

מכשירים המשמשים לבישול או לחימום מזון, כגון פלטות חשמליות, תנורים חשמליים, כיריים חשמליות, מכשירי מיקרוגל;

(2)

מכונות כביסה, מייבשי כביסה ומדיחי כלים;

(3)

ציוד תקשורת וטכנולוגיות מידע גדולים, כגון מחשבים גדולים, שרתים, מתקני רשת קבועים, מכונות דפוס גדולות, מכונות צילום;

(4)

ציוד גדול לפנאי וספורט; מכונות מזל גדולות;

(5)

מכשירים וציוד המשמשים להקלטה או השמעה של צלילים, וכלי נגינה;

(6)

מכשירים גדולים לייצור או העברה של זרם חשמלי, כגון גנרטורים, ממירים, מערכות אל-פסק, מהפכים;

(7)

מכשירים רפואיים גדולים;

(8)

מכשירי בקרה וניטור גדולים;

(9)

מכשירים אוטומטיים גדולים להגשה או לממכר מוצרים ושירותים אוטומטיים, כגון כספומטים.

5.

מכשירי חשמל קטנים, שאף צלע שלהם לא ארוכה מ-50 ס"מ ושאינם כלולים בפרטים 1 עד

– 3

(1)

מכשירים קטנים המשמשים לבישול ולעיבוד אחר של מזון, כגון מצנמים, פלטות חשמליות, סכינים חשמליות, קומקום חשמלי, מיקרוגל;

(2)

מכשירי ניקוי קטנים, כגון שואבי אבק, מנקי שטיחים, משהצים;

(3)

מאוררים, מטהרי אוויר, וציוד אוורור אחר;

(4)

שעונים ושעוני יד;

(5)

מכשירים קטנים לטיפוח הגוף, כגון מכונות גילוח ומייבשי שיער;

(6)

מצלמות, כגון מצלמות וידאו;

(7)

מוצרי צריכה חשמליים, כגון מכשירי רדיו, מגברים, נגני DVD, מכשירי וידאו;

(8)

כלי נגינה וציוד סאונד, כגון מגברים;

(9)

מכשירי תאורה קטנים וציוד קטן אחר המשמש להארה או לבקרה על אור;

(10)

צעצועים חשמליים או אלקטרוניים;

(11)

ציוד ספורט, כגון מחשבים לרכיבת אופניים, צלילה, ריצה, חתירה;

(12)

כלי עבודה קטנים, כגון ציוד גינון, מקדחות, מסורים חשמליים, משאבות ומכסחות דשא;

(13)

מכונות תפירה;

(14)

מכשירים רפואיים קטנים, לרבות מכשירים וטרינריים;

(15)

מכשירי בקרה וניטור קטנים, כגון גלאי עשן, בקרי חום, וסתי חום, גלאי תנעה, שלטים;

(16)

מכשירי מדידה קטנים, כגון משקלים;

(17)

מכשירים אוטומטיים קטנים להגשה או לממכר מוצרים;

(18)

מכשירים קטנים עם פאנלים פוטו-וולטאיים אינטגרליים.

6.

ציוד תקשורת וטכנולוגיית מידע (IT) קטן, שאף צלע שלו לא ארוכה מ-50 ס"מ – מחשבים אישיים, מדפסות, מחשבוני, טלפונים, טלפונים ניידים, מכשירי ניווט לווייני ונתבים.

תוספת שנייה (סעיף 38(ב))

1.

פעולות טיפול בפסולת ציוד חשמלי ואלקטרוני יש להוציא מפסולת ציוד חשמלי ואלקטרוני את החומרים, התרכובות והמרכיבים האלה, ולטפל בהם בהתאם להוראות לפי כל דין:

(1)

שנאים המכילים ביפנילים רבי-כלורידים (PCB);

(2)

מרכיבים המכילים כספית (כגון מפסקים או נורות);

(3)

סוללות ומצברים, ולאחר הוצאתם יש למינן לפי סוגיהם;

(4)

מעגלים מודפסים במכשירי רדיו טלפון נייד, כמשמעותם בחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982, ובמכשירים אחרים אם שטח המעגל המודפס גדול מ-10 סמ"ר;

(5)

מחסניות דיו להדפסה;

(6)

פלסטיק המכיל מעכבי בעירה מבוססי בחם;

(7)

מרכיבים המכילים אסבסט;

(8)

שפופרות קתודה;

(9)

פחמן כלור-פלואורי (CFC), פחמן הידרו-כלורופלואורי (HCFC), פחמן הידרו-פלואורי (HFC), פחמימנים (HC);

(10)

נחת המכילות גז;

(11)

צגי גביש נוזלי (LCD) בעלי שטח הגדול מ-100 סמ"ר וכל הצגים בעלי תאורה אחורית;

(12)

כבלים חשמליים חיצוניים;

(13)

מרכיבים המכילים סיבים קרמיים (RCF);

(14)

מרכיבים המכילים חומרים רדיואקטיביים שהאקטיביות הכוללת שלהם מעל רמת הפטור (exemption level) הקבועה בלוח II של המהדורה האחרונה של התקן הבין-לאומי להגנה מפני קרינה – International Basic Safety Standards for Protection Against Ionizing Radiation and for the Safety of Radiation Sources – IAEA, על נספחיו והערותיו;

(15)

קבלים אלקטרוניטיים באורך העולה על 25 מ"מ ובקוטר העולה על 25 מ"מ, או בעלי נפח תואם באופן יחסי.

2.

במרכיבים אלה בפסולת ציוד חשמלי ואלקטרוני יש לטפל באופן המפורט להלן, בהתאם להוראות לפי כל דין:

(1)

שפופרות קתודה – יש להסיר את הציפוי הפלורוסנטי;

(2)

ציוד המכיל גז הפוגע באוזון או בעל ערך גז חממה (GWP) מעל 15 (כגון גז הנמצא בחומרים מוקצפים ובמערכות קיחור) – יש לחקן את הגז;

(3)

נחת המכילות גז – יש להוציא את הכספית.

התקבל בכנסת ביום כ"ו בתמוז התשע"ב (16 ביולי 2012).

פליטות והעברות לסביבה – חובות דיווח ומרשם, התשע"ב–2012*

פרק א': מטרות ופרשנות

1. מטרת החוק מטרתו של חוק זה להגביר את שקיפות המידע הסביבתי בישראל, לעודד מפעלים להפחית פליטות והעברות של חומרים מזהמים ופסולת לסביבה וכן ליצור כלי מסייע לקבלת החלטות, למחקר ולקביעת מדיניות מקיימת המבוססת על צדק סביבתי, בין השאר באמצעות כל אלה:

(1) הטלת חובות דיווח על מפעלים לעניין פליטות והעברות של חומרים מזהמים ופסולת מהמפעלים לסביבה;

(2) יצירת מרשם פומבי ונגיש לציבור בכל עת, הכולל מידע על פליטות והעברות של חומרים מזהמים ופסולת ממפעלים לסביבה;

(3) עריכתה ופרסומה של רשימת מצאי הכוללת מידע על חומרים מזהמים ופסולת שנפלטו או הועברו ממקורות שונים לסביבה;

והכל לשם הבטחת קיומה של סביבה נאותה, בהתאם לעקרון הזהירות המונעת, למניעה ולצמצום של מפגעים סביבתיים ובריאותיים, לשיפור איכות החיים והסביבה, למען הציבור ולמען הדורות הבאים.

2. הגדרות בחוק זה –

"בעל מפעל" – לרבות כל אחד מאלה:

(1) מי שמפעיל מפעל או מחזיק בו, בין בעצמו ובין באמצעות אחר מטעמו;

(2) מי שהוא בעל היתר או רישיון הדרושים לפי כל דין להפעלתו של מפעל או לשימוש בו או מי שמוטלת עליו חובה לקבל היתר או רישיון כאמור;

"העברה" – פינוי כדין של חומר מזהם או של פסולת אל מחוץ לתחום המפעל לשם סילוק או טיפול, לרבות הזרמת שפכים למיתקן טיהור שפכים;

"חומר מזהם" – חומר או קבוצה של חומרים, לרבות חומר כימי או ביולוגי, במצב צבירה מוצק, נוזלי או גזי, וכן חומר מוצא לחומר כאמור שנכחותם בסביבה גורמת או עלולה לגרום –

(1) לסיכון או לפגיעה בחיי אדם, בבריאותם או באיכות חייהם של בני אדם, בנכס או בסביבה, לרבות בקרקע, במים, בחי ובצומח;

(2) לשינוי באקלים, במזג האוויר או במידת הראות;

"חוק אוויר נקי" – חוק אוויר נקי, התשס"ח–2008¹;

¹ התקבל בכנסת ביום כ"ה באדר התשע"ב (19 במרס 2012); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 607, מיום כ"ג בתמוז התשע"א (25 ביולי 2011), עמ' 1338. ¹ ס"ח התשס"ח, עמ' 752.

"חוק חופש המידע" – חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998;²

"חוק פסיקת ריבית והצמדה" – חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961;³

"טיפול" – פינוי של חומר או חפץ מהמפעל על מנת לעשות בו שימוש או להכינו לשימוש, לרבות טיהור, השבה, מחזור או הפקת אנרגיה, בין בתמורה ובין שלא בתמורה, וכן שלבי ביניים בתהליך כאמור;

"מיתקן" – מערך טכני במפעל, שבו מתבצעת פעילות שעשויה להשפיע על פליטה של חומרים מזהמים; לענין זה, "פעילות" – לרבות פעילות עזר שיש לה קשר טכני עם הפעילות העיקרית;

"מפעל" – מקום שמתבצעת בו, או בחלק ממנו, פעילות בענף המנוי בטור א' בתוספת השנייה בתחום פעילות המנוי לצדו באותו טור, שהיא מסוג הפעילויות המנוי בטור ב' בתוספת האמורה, וכן כל פעולה, מיתקן או תהליך נלווים המתקיימים באותו מקום, המשפיעים או עלולים להשפיע על פליטה או העברה של חומרים מזהמים או של פסולת לסביבה, ובכלל זה צנרת הולכה של מפעל המצויה מחוצה לו;

"מרכיב הסביבה" – קרקע, אוויר, ים או מקור מים;

"המשרד" – המשרד להגנת הסביבה;

"סילוק" – פינוי של חומר או חפץ מהמפעל שלא על מנת לעשות בו שימוש או להכינו לשימוש, בין למטרה שנועד לה מלכתחילה ובין למטרה אחרת, לרבות הטמנה ושריפה שלא לשם הפקת אנרגיה;

"פליטה" – יציאה של חומר מזהם למרכיב ממרכיבי הסביבה שאינה תוצאה של העברה, בין שהיציאה כאמור צפויה ובין שאינה צפויה או נובעת מתקלה, בין שהיא מתבצעת ממתקן המיועד לאותה פליטה ובין שאינה מתבצעת ממתקן כאמור, לרבות פינוי שפכים שאינם מיועדים להזרמה למיתקן טיהור שפכים;

"פסולת" – חומר או חפץ שמתקיים לגביו אחד מאלה:

(1) השימוש בו אסור לפי דין;

(2) יש כוונה להעבירו לסילוק או לטיפול;

(3) הוא סולק או טופל;

(4) יש חובה לפי דין להעבירו לסילוק או לטיפול;

"צריכת אנרגיה" – צריכה של חשמל, קיטור, או דלק כהגדרתו בחוק אוויר נקי;

"הרשם" – מי שמונה לפי סעיף 29;

"שפכים" – פסולת נוזלית המכילה חומר מזהם, בין בצורתה הגולמית ובין לאחר טיפול, לרבות מי קולחין;

² ס"ח התשנ"ח, עמ' 226.
³ ס"ח התשכ"א, עמ' 192.

"השר" – השר להגנת הסביבה.

פרק ב': חובות דיווח

3. חובת דיווח שנתי של מפעלים (א) בסעיף זה –

"חומר מזהם" – חומר או קבוצה של חומרים המנויים בטור א' בתוספת הראשונה; "כמות הסף" – הכמות הקבועה לצד חומר מזהם בטור ב' בתוספת הראשונה, בהתאם למרכיב הסביבה שאליו נפלט אותו חומר מזהם, לרבות העברה בשפכים; לענין כמות הסף, תחושב כמות החומר המזהם הנפלט לקרקע, לים, למקור מים או המועבר בשפכים, באופן מצטבר.

(ב) בעל מפעל ימסור לרשם, אחת לשנה, לא יאוחר מיום 31 במרס של אותה שנה, דיווח על המפעל כמפורט להלן, לגבי שנת הכספים שקדמה למועד הדיווח (בחוק זה – דיווח שנתי):

(1) הכמות של כל חומר מזהם שנפלט לכל אחד ממרכיבי הסביבה במפעל או ממנו אם כמות זו שווה לכמות הסף או עולה עליה;

(2) הכמות של כל חומר מזהם שהועבר בשפכים מהמפעל אם כמות זו שווה לכמות הסף או עולה עליה;

(3) ציון קיומה של פליטה של חומר מזהם במפעל או ממנו או העברה של חומר מזהם בשפכים אם כמות הפליטה או ההעברה כאמור נמוכה מכמות הסף;

(4) פירוט אם פליטה של חומר מזהם או העברה של חומר מזהם בשפכים, כולה או חלקה, היא תוצאה של תקלה, ולענין פסקאות (1) ו-(2) – כמות הפליטה או ההעברה שנבעה מהתקלה;

(5) כמות וסוג הפסולת שהועברה מהמפעל, פירוט הכמות שהועברה לסילוק והכמות שהועברה לטיפול, הגורם שאליו הועברה הפסולת וסוג הטיפול או הסילוק שיבצע, ולענין העברה של שפכים – הגורם שאליו הועבר השפכים וסוג הטיפול שיבצע;

(6) צריכת המים וצריכת האנרגיה של המפעל;

(7) השיטה שלפיה חושבו הכמויות כאמור בפסקאות (1), (2) ו-(5) וכן צריכת המים וצריכת האנרגיה כאמור בפסקה (6);

(8) פרטים על המפעל, ובכלל זה שם המפעל, כתובת, נקודות ציון של מיקומו הגיאוגרפי, תחום או תחומי פעילות, סוג פעילות ופרטי בעל המפעל.

(ג) דיווח שנתי יערך ויימסר במתכונת שהורה עליה הרשם, והוא ילווה בתצהיר מאת בעל המפעל, שבו הוא מצהיר כי המידע הנכלל בדיווח השנתי הוא אמיתי ושלם, ולענין בעל מפעל שהוא תאגיד – ילווה הדיווח השנתי בתצהיר מאת המנהל הכללי.

(ד) השר רשאי, באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, לקבוע כי על בעל מפעל להמציא סקירה, אישור או חוות דעת, לאימות הדיווח השנתי.

(ה) (1) בעל מפעל רשאי להגיש לרשם, שישים ימים לפחות לפני המועד להגשת דיווח שנתי כאמור בסעיף קטן (ב), בקשה מנומקת בכתב לדחיית מועד הדיווח השנתי; לבקשה כאמור יצורף תצהיר מאת בעל המפעל המאמת את העובדות התומכות בבקשה.

(2) ראה הרשם כי התקיימו נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, רשאי הוא, בהחלטה מנומקת בכתב, להיענות לבקשה לפי פסקה (1), כולה או חלקה, ורשאי הוא להתנות זאת בתנאים כפי שיראה לנכון; הרשם יחליט בבקשה כאמור בתוך 21 ימים מיום שהוגשה לו; החלטת הרשם והנימוקים לה יפורסמו באתר האינטרנט של המשד.

(i) חובת הדיווח לפי סעיף זה לא תחול על מי שהיה למפעל לאחר תחילתה של שנת כספים, לגבי אותה שנה.

השר רשאי לקבוע הוראות לעניין חובת בעל מפעל למסור לרשם דיווחים נוספים על הדיווח השנתי, אודות כמות של חומר מזהם, שפכים או פסולת, שנפלטו או הועברו מהמפעל או ממתקניו, וכן אודות ריכוז או קצב הפליטה של חומר מזהם או שפכים, ובכלל זה הוראות לעניין דיגום או ניטור, וכן הוראות לעניין תדירות הדיווח ומתכונתו.

4. תקנת לעניין דיווחים נוספים

(א) הרשם רשאי להורות לכמה בעלי מפעלים למסור דיווח שנתי או דיווח לפי סעיף 4, במשותף, לאחר שנתן להם הזדמנות סבירה לטעון את טענותיהם בכתב לעניין זה, אם ראה שמתקיים אחד מאלה:

5. הגשת דיווח מאוחד

(1) המפעלים פועלים באותו מקום ופעילותם משותפת;

(2) הפליטות או ההעברות של אותם מפעלים, כולן או חלקן, משותפות.

(ב) הרשם רשאי להורות כאמור בסעיף קטן (א), אף אם פעילות אחד או יותר ממקבלי ההוראה באותו מקום היא בהיקף קטן מהערך הקבוע בטור ב' בתוספת השנייה לצד אותה פעילות, ובלבד שהיקף הפעילות המשותפת שווה לערך האמור או עולה עליו.

(א) בעל מפעל יחשב את הנתונים המפורטים להלן באמצעות שיטת חישוב מיטבית:

6. שיטת חישוב מיטבית

(1) כמויות החומרים המזהמים והפסולת שיש לדווח עליהם לפי הוראות סעיף 3(ב)(1), (2) ו-5(5);

(2) צריכת המים וצריכת האנרגיה של המפעל, שיש לדווח עליהן לפי הוראות סעיף 3(ב)(6);

(3) כמויות, ריכוזים וקצב פליטה של חומרים מזהמים, שפכים ופסולת שיש לדווח עליהם לפי סעיף 4.

(ב) הרשם רשאי להורות על שיטת חישוב מיטבית שתכלול בין היתר שיטות חישוב לקביעת הנתונים כאמור בסעיף קטן (א)(1) עד (3), ורשאי הוא לקבוע לגבי כל שיטה את דרכי ביצועה; על אף הוראות סעיף קטן (א), הורה הרשם כאמור, יחשוב הנתונים לפי הוראותיו.

(ג) שיטת חישוב מיטבית לפי סעיף קטן (א) או (ב) תיקבע, בין השאר, בהתאם לשיטות חישוב בין-לאומיות מקובלות בעניינים אלה.

(ד) בסעיף זה "שיטת חישוב מיטבית" – שיטת חישוב המביאה למידע מדויק ככל הניתן, בהתבסס על נתונים הזמינים באורח סביר למפעל המדוח; לענין זה, "שיטת חישוב" – לרבות חישובים, דיגום, שקילה, ניטור, מדידה, מדידה לא ישירה, מקדמי פליטה, הערכות הנדסיות, או כל שיטה אחרת המשמשת לשם קביעת נתונים כאמור בסעיף קטן (א)(1) עד (3).

מידע נוסף 7. (א) הרשם או עובד המשרד שהוא הסמיכו לכך, רשאים לדרוש מבעל מפעל להמציא להם –

(1) כל מידע, נתון או חישוב, לרבות נתונים ששימשו לעריכת דיווחים לפי סעיפים 3 או 4, או נתונים כספיים, דוחות וחשבונות, הנדרשים לעריכה או לאימות של דיווחים לפי הסעיפים האמורים;

(2) כל נתון הדרוש להערכת היעילות הסביבתית של המפעל; נתונים שנמסרו לפי פסקה זו לא יפורסמו.

(ב) נדרש בעל מפעל להמציא מידע כאמור בסעיף קטן (א), ימציאו במועד, באופן ולגבי שנות הדיווח שצוינו בדרישה.

(ג) בסעיף זה, "יעילות סביבתית" – היחס שבין כמויות החומרים המזהמים, השפכים או הפסולת הנפלטים או מועברים מהמפעל ובין היקף פעילותו של המפעל או היחס שבין צריכת האנרגיה של המפעל ובין היקף פעילותו.

הוראת תיקון או השלמה 8. (א) מצא הרשם או עובד המשרד שהוא הסמיכו לכך, כי בעל מפעל מסר בדיווח לפי סעיפים 3 או 4 מידע שאינו נכון או אינו שלם, רשאי הוא להורות לו לתקן את הדיווח האמור או להשלימו, במועד ובאופן שייקבעו בהוראה.

(ב) על מסירת הוראה לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיף 237 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982⁴, בדבר המצאת מסמכים, בשינויים המחויבים.

שמירת מידע 9. (א) בעל מפעל ישמור דיווח לפי סעיפים 3 או 4, וכן מידע, נתון או חישוב שעליו התבסס לשם עריכת הדיווחים האמורים (בסעיף זה – מידע), במשך חמש שנים לפחות מיום מסירת הדיווח.

(ב) הרשם או עובד המשרד שהוא הסמיכו לכך, רשאים לעיין במידע כאמור בסעיף קטן (א), ולקבל העתק נכון ממנו.

⁴ ס"ח התשמ"ב, עמ' 43.

פרק ג': מרשם פליטות והעברות ורשימת מצאי, והעמדתם לעיון הציבור

10. מרשם פליטות והעברות
- הרשם ינהל מרשם של פליטות והעברות של חומרים מזהמים והעברות של פסולת (בחוק זה – מרשם), שיכלול את הדיווחים השנתיים שנמסרו לרשם לפי הוראות סעיף 3, וכן ציון או דירוג היעילות הסביבתית של מפעלים שלגביהם נדרשו נתונים לפי סעיף 7(א)(2).
11. רשימת מצאי
- (א) הרשם יערוך, אחת לשבע שנים, רשימת מצאי הכוללת מידע על כמויות של חומרים מזהמים, שפכים ופסולת הנפלטים למרכיבי הסביבה השונים או מועברים, בין כתוצאה מפעילות מפעלים ובין ממקורות אחרים, הידועות לו על פי דיווחים שנתיים או ממקורות מידע אחרים, בכל שטח המדינה או חלקה, וכן את שיטת החישוב של הכמויות האמורות (בחוק זה – רשימת מצאי).
- (ב) סוגי החומרים המזהמים, השפכים או הפסולת שייכללו ברשימת המצאי וכן סוגי מקורות הפליטה או ההעברה (בסעיף זה – סוג המידע), ייקבעו על ידי הרשם, בין השאר, על פי מידת שכיחותם ומידת הסיכון לבריאות הציבור או לסביבה; בטרם יקבע את סוג המידע, יפרסם הרשם באתר האינטרנט של המשרד, את סוג המידע שבכוונתו לכלול ברשימת המצאי להעלות הציבור, במשך זמן סביר.
- (ג) לשם ביצוע חובותיו לפי סעיף זה רשאי הרשם לדחש מרשות ציבורית כהגדרתה בחוק חופש המידע, למסור לו כל מידע בדבר פליטות או העברות של חומר מזהם, שפכים או פסולת, או מידע הנדרש לשם קביעת פליטות או העברות כאמור, וכן בדבר צריכת מים וצריכת אנרגיה; נדרשה רשות ציבורית להמציא מידע כאמור, תמציאו במועד, באופן ולגבי התקופות שצוינו בדרישה.
12. העמדת המרשם ורשימת המצאי לעיון הציבור
- (א) המרשם ורשימת המצאי יועמדו לעיון הציבור, ללא תשלום, בין היתר באמצעות מערכת מידע גיאוגרפי (GIS), באתר האינטרנט של המשרד, ויעודכנו לכל הפחות אחת לשנה, לא יאוחר מיום 1 בספטמבר, באופן שיבטיח את נגישותם, את יכולת שמירתם, ואת אחזור המידע והפקת פלט מהם.
- (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), הרשם לא יעמיד לעיון הציבור נתון הנכלל במרשם שמתקיים לגביו אחד מאלה:
- (1) הוא מידע אודות הגורם המטפל שאליו הועברה פסולת, למעט גורם מטפל בפסולת חומרים מסוכנים מחוץ לישראל;
 - (2) הוא נתון כאמור בסעיף 3(ב)(6);
 - (3) גורם ביטחוני בכיר, כהגדרתו בחוק אוויר נקי, אישר בחתימת ידו שגילוי הנתון עלול לפגוע בביטחון המדינה ואישור זה צורף לדיווח השנתי.
- (ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), הרשם רשאי שלא להעמיד לעיון הציבור נתון הנכלל במרשם עד למועד בדיקתו ואימותו אם יש לו יסוד סביר להניח כי אינו נכון או אינו שלם.

(ד) החליט הרשם שלא להעמיד נתון לעיון הציבור לפי הוראות סעיפים קטנים (ב) או (ג), למעט מידע כאמור בסעיף קטן (ב)(3), יפרסם במקום שבו היה אמור להתפרסם אותו נתון, הודעה בדבר החלטתו כאמור והנימוקים לה.

(ה) לעניין נתון של סוג פסולת הנמסר לרשם לפי סעיף 3(ב)(5), רשאי הרשם להעמיד לעיון הציבור נתון מעובד.

(ו) לא מסר בעל מפעל דיווח כנדרש לפי הוראות סעיפים 3 או 4, יפרסם הרשם הודעה על כך, במקום שבו היה אמור להתפרסם אותו דיווח, לאחר שנתן לבעל המפעל הזדמנות סבירה לטעון את טענותיו בכתב לעניין זה.

13. דיווח לכנסת (א) השר יגיש, אחת לשנה, לא יאוחר מיום 31 בדצמבר, לוועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, דוח שילול בין השאר סיכום הנתונים שדווחו לרשם לפי סעיף 3, מגמות בולטות בנתונים, וכן ניתוח והערכה נוספים של הנתונים – ככל שנערכו על ידי המשרד.

(ב) הדוח האמור בסעיף קטן (א) יפורסם באתר האינטרנט של המשרד.

פרק ד': עונשין

14. עונשין (א) מי שעשה אחד מאלה, דינו – מאסר שנה או כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977⁵ (בחוק זה – חוק העונשין), ואם הוא תאגיד – פי ארבעה מהקנס האמור:

(1) לא מסר לרשם דיווח שנתי בהתאם להוראות לפי סעיף 3, או מסר דיווח שנתי חלקי או שאינו נכון;

(2) לא מסר לרשם מסמכים נוספים שיש למוסרם בהתאם להוראות לפי סעיף 3;

(3) לא מסר לרשם דיווח בהתאם להוראות לפי סעיף 4;

(4) לא חישב את כמויות החומרים המזהמים, השפכים או הפסולת הכלולות בדיווח השנתי, בהתאם לשיטת החישוב המיטבית שהורה עליה הרשם לפי הוראות סעיף 6(ב);

(5) לא המציא לרשם או לעובד המשרד שהוא הסמיכו לכך, מידע, נתון או חישוב שנדרש להמציאו, במועד או באופן שנקבעו בדרישה, בניגוד להוראות לפי סעיף 7;

(6) לא תיקן את הדיווח השנתי או לא השלימו בהתאם להוראות הרשם או עובד המשרד שהוא הסמיכו לכך לפי סעיף 8.

(ב) הייתה העבירה עבירה נמשכת, רשאי בית המשפט להטיל קנס נוסף, בשיעור של חמישה אחוזים מסכום הקנס הקבוע לאותה עבירה, לכל יום שבו נמשכת העבירה.

⁵ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

(ג) (1) בשל עבירה שעבר אדם לפי סעיף קטן (א), שכתוצאה ממנה השיג טובת הנאה או רווח, לעצמו או לאחר, רשאי בית המשפט להטיל עליו קנס בשיעור טובת ההנאה או הרווח שהשיג כאמור, נוסף על כל עונש אחר; בסעיף קטן זה, "טובת הנאה או רווח" – לרבות הוצאה שנחסכה או כל רווח שנבע מכך שנתון לפי חוק זה לא הועמד לעיון הציבור בשל עבירה כאמור.

(2) אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 63 לחוק העונשין.

15. אחריות נושא משרה בתאגיד (א) מעביד ונושא משרה בתאגיד חייבים לפקח ולעשות כל שניתן למניעת ביצוע עבירה לפי חוק זה בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר חובה זו, דים – קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.

(ב) נעברה עבירה לפי חוק זה בידי עובד, תאגיד או בידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי המעביד או נושא משרה בתאגיד הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

(ג) בסעיף זה, "נושא משרה בתאגיד" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, או בעל תפקיד אחר בתאגיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו נעברה העבירה, ולענין עבירה לפי סעיף 14(א)(1) רישה – גם דירקטור.

פרק ה': עיצום כספי

16. עיצום כספי הפר אדם הוראה מההוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי הרשם להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, בסכום של 10,000 שקלים חדשים, ואם הוא תאגיד – בסכום של 100,000 שקלים חדשים:

(1) לא מסר לרשם דיווח שנתי בהתאם להוראות לפי סעיף 3, או מסר דיווח שנתי חלקי או שאינם נכון;

(2) לא מסר לרשם מסמכים נוספים שיש למוסרם בהתאם להוראות לפי סעיף 3;

(3) לא מסר לרשם דיווח בהתאם להוראות לפי סעיף 4;

(4) לא חישב את כמויות החומרים המזהמים, השפכים או הפסולת הכלולות בדיווח השנתי, בהתאם לשיטת החישוב המיטבית שהורה עליה הרשם לפי הוראות סעיף 6(ב);

(5) לא המציא לרשם או לעובד המשרד שהוא הסמיכו לכך, מידע, נתון או חישוב שנדרש להמציאו, במועד או באופן שנקבעו בדרישה, בניגוד להוראות לפי סעיף 7;

(6) לא תיקן את הדיווח השנתי או לא השלימו בהתאם להוראת הרשם או עובד המשרד שהוא הסמיכו לכך לפי סעיף 8;

(7) לא שמר דיווח לפי סעיפים 3 או 4, או מידע, נתון או חישוב שעליו התבסס לשם עריכת הדיווחים האמורים, בהתאם להוראות סעיף 9.

17. הודעה על כוננת חיוב (א) היה לרשם יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 16 (בפרק זה – מפר), ובכוננתו להטיל עליו עיצום כספי לפי אותו סעיף, ימסור למפר הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בפרק זה – הודעה על כוננת חיוב).

(ב) בהודעה על כוננת חיוב יציין הרשם, בין השאר, את אלה:

(1) המעשה או המחדל (בפרק זה – המעשה) המהווה את ההפרה;

(2) סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו;

(3) זכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני הרשם לפי הוראות סעיף 18;

(4) שיעור התוספת על העיצום הכספי בהפרה נמשכת או בהפרה חוזרת לפי הוראות סעיף 20.

18. זכות טיעון מפר שנמסרה לו הודעה על כוננת חיוב לפי הוראות סעיף 17 רשאי לטעון את טענותיו, בכתב, לפני הרשם, לעניין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי ולעניין סכומו, בתוך שלושים ימים ממועד מסירת ההודעה.

19. החלטת הרשם ודרישת תשלום (א) טען המפר את טענותיו לפני הרשם לפי הוראות סעיף 18, יחליט הרשם, לאחר ששקל את הטענות שנטעמו, אם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשאי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 21.

(ב) (1) החליט הרשם לפי הוראות סעיף קטן (א) להטיל על המפר עיצום כספי, ימסור לו דרישה לשלם את העיצום הכספי (בפרק זה – דרישת תשלום); בדרישת התשלום יציין הרשם, בין השאר, את נימוקי החלטתו, את סכום העיצום הכספי המעודכן כאמור בסעיף 22 ואת התקופה לתשלומו כאמור בסעיף 23.

(2) החליט הרשם לפי הוראות סעיף קטן (א) שלא להטיל על המפר עיצום כספי, ימסור לו הודעה על כך.

(ג) לא הגיש המפר את טענותיו לפי הוראות סעיף 18, בתוך שלושים ימים מיום שנמסרה לו ההודעה על כוננת חיוב, יראו הודעה זו, בתום שלושים הימים האמורים, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.

20. הפרה נמשכת והפרה חוזרת (א) בהפרה נמשכת ייוסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה.

(ב) בהפרה חוזרת ייוסף על העיצום הכספי שהיה ניתן להטיל בשלה אילו הייתה הפרה ראשונה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לעניין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה כאמור בסעיף 16, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע.

21. סכומים מופחתים (א) הרשם אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בפרק זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).
- (ב) השר, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם יהיה ניתן להפחית את סכום העיצום הכספי הקבוע בסעיף 16, בשיעורים שיקבע.
22. סכום מעודק של העיצום הכספי (א) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודק ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא טען את טענותיו לפני הרשם, כאמור בסעיף 18 – ביום מסירת ההודעה על כוונת החיוב; הוגש ערעור על דרישת תשלום לפי סעיף 26 והורה בית המשפט על עיכוב תשלומו של העיצום הכספי לפי הסעיף האמור, יהא סכום העיצום הכספי לפי הסכום המעודק ביום ההחלטה בערעור.
- (ב) סכומי העיצום הכספי כאמור בסעיף 16, יעודכנו ב-1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור עליית המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ביום העדכון בשנה שקדמה לו, ולענין יום העדכון הראשון – לעומת המדד שהיה ידוע ביום תחילתו של חוק זה; הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של עשרה שקלים חדשים; לענין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.
- (ג) הרשם יפרסם ברשומות הודעה על סכומי העיצום הכספי המעודכנים לפי סעיף קטן (ב).
23. המועד לתשלום העיצום הכספי הרשם ישולם בתוך שלושים ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 19.
24. פריסת תשלום עיצום כספי (א) הרשם רשאי, על פי בקשתו של מפר, להחליט על פריסת התשלום של עיצום כספי, אף אם החליט על הפחתתו לפי סעיף 21, ובלבד שמספר התשלומים לא יעלה על עשרה תשלומים חודשיים.
- (ב) התשלום החודשי כאמור בסעיף קטן (א) יהיה מעודק למועד תשלומו, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה (בפרק זה – הפרשי הצמדה וריבית), ממועד התשלום החודשי הראשון; לא שילם המפר תשלום חודשי במועדו, יראו את החלטת הרשם על פריסת התשלום כאמור בסעיף קטן (א) כבטלה, ועל יתרת התשלום של העיצום הכספי יחולו הוראות סעיף 25.
25. ריבית פיגורים לא שולם עיצום כספי במועד, תיתוסף עליו, לתקופת הפיגור, ריבית פיגורים לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, עד לתשלומו.
26. ערעור (א) על דרישת תשלום ניתן לערער לבית משפט השלום שבו יושב נשיא בית משפט השלום שבאזור שיפוטו ניתנה החלטת הרשם להטיל על המפר עיצום כספי; ערעור כאמור יוגש בתוך שלושים ימים מיום שנמסרה דרישת התשלום.
- (ב) אין בהגשת ערעור לפי סעיף זה כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא אם כן הסכים לכך הרשם או אם בית המשפט הורה על כך.

(ג) החליט בית המשפט לקבל ערעור שהוגש לפי סעיף זה, לאחר ששולם העיצום הכספי לפי הוראות פרק זה, יוחזר העיצום הכספי או כל חלק ממנו אשר הופחת בידי בית המשפט, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד יום החזרתו.

פרסום בדבר הטלת 27. (א) הוטל עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, יפרסם הרשם באתר האינטרנט של המשרד, פרטים כמפורט להלן, באופן שיבטיח שקיפות לגבי הפעלת שיקול דעתו בקבלת ההחלטה בדבר הטלת עיצום כספי:

(1) דבר הטלת העיצום הכספי;

(2) מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי ונסיבות ההפרה;

(3) סכום העיצום הכספי שהוטל, ואם הופחת העיצום הכספי – הנסיבות שבשלהן הופחת סכום העיצום ושיעור ההפחתה;

(4) פרטים לגבי עיסוק המפר, ושמו – אם הוא תאגיד, ואולם הרשם רשאי לפרסם את שמו של מפר שהוא יחיד, אם סבר שהדבר נחוץ לצורך אזהרת הציבור.

(ב) הוטל עיצום כספי לפי הוראות פרק זה והוגש עליו ערעור, יפרסם הרשם את דבר הגשת הערעור ואת תוצאותיו.

(ג) על אף האמור בסעיף זה, לא יפרסם הרשם פרטים שהם בגדר מידע שרשות ציבורית מנועה מלמסור לפי סעיף 9(א) לחוק חופש המידע או שמתקיים לגביהם סייג להעמדה לעיון הציבור לפי סעיף 12(ב)(3) לחוק זה, וכן רשאי הוא שלא לפרסם פרטים לפי סעיף זה שהם בגדר מידע שרשות ציבורית אינה חייבת למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק האמור.

שמירת אחריות 28. (א) תשלום עיצום כספי לא יגרע מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרת פלילית הוראה לפי חוק זה, כאמור בסעיף 14.

(ב) הוגש נגד מפר כתב אישום בשל הפרת הוראה לפי חוק זה, כאמור בסעיף 14, לא יחויב בשל המעשה המהווה את העבירה בתשלום עיצום כספי, ואם שילם המפר עיצום כספי – יוחזר לו סכום העיצום הכספי ששולם, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית, מיום תשלומו עד יום החזרתו.

פרק ו': הוראות שונות

מינוי רשם 29. השר ימנה, מבין עובדי המשרד, אדם שיהיו נתונות לו סמכויות הרשם לפי חוק זה.

הוראות הרשם ופרסומן 30. (א) הרשם רשאי לפרסם הוראות שנועדו להבטיח את שלמות המידע הכלול במרשם, מהימנותו ועקביותו.

(ב) הוראות הרשם לעניין מתכונת הדיווח לפי סעיף 3 ולעניין שיטת החישוב המיטבית לפי סעיף 6, וכן הוראות כאמור בסעיף קטן (א) וכל שינוי בהן, יפורסמו באתר האינטרנט של המשרד; הודעה על פרסום הוראת הרשם באתר האינטרנט של המשרד ועל מועד כניסתה לתוקף, וכן על כל שינוי בה, תפורסם ברשומות.

ייעוד כספים 31. קנס ועיצום כספי שהוטלו לפי חוק זה ישולמו לקרן לשמירת הניקיון שהוקמה לפי סעיף 10 לחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984.⁶

גבייה 32. על גבייה של קנס או עיצום כספי לפי חוק זה תחול פקודת המסים (גבייה).⁷

תחולה על המדינה 33. (א) חוק זה יחול על המדינה.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), ראש הממשלה או שר הביטחון, רשאים לקבוע, בצו, בהסכמת השר, כי הוראות חוק זה, כולן או חלקן, לא יחולו לגבי פליטות של חומרים מזהמים או העברות של חומרים מזהמים או של פסולת, שהן תוצאה של פעילות ביטחונית או מבצעית של גוף המשתייך למערכת הביטחון, מטעמים של חשש מהותי לפגיעה בביטחון המדינה או – לאחר התייעצות עם שר החוץ – ביחסי החוץ שלה; בהיעדר הסכמה בין השרים לעניין צו לפי סעיף קטן זה, תובא המחלוקת להכרעתו של ראש הממשלה.

(ג) תוקפו של צו לפי סעיף קטן (ב) לא יעלה על שלוש שנים, ורשאי מי שקבע צו כאמור, בהסכמת השר, להאריך את תוקפו לתקופות נוספות כאמור.

(ד) צו לפי סעיף זה יפורסם ברשומות, אלא אם כן הורה ראש הממשלה או שר הביטחון, לפי העניין, שאין לפרסמו, כולו או חלקו, מטעמים של ביטחון המדינה.

(ה) בקשות, מסמכים וכל מידע אחר שגוף המשתייך למערכת הביטחון חייב במסירתו לרשם או למי מטעמו לפי הוראות חוק זה (בסעיף זה – מידע), או מידע לגבי גוף כאמור שחייבים במסירתו לפי סעיף 11(ג), שהם מסווגים, יימסרו רק למי שהוא בעל התאמה ביטחונית מתאימה ולפי כללי אבטחת מידע הנהוגים בגוף החייב במסירת המידע, ואם לא היה בעל התאמה כאמור – למנהל הכללי של המשרד, ובלבד שהוא בעל התאמה ביטחונית מתאימה.

(ו) בסעיף זה –

"מערכת הביטחון" – כהגדרתה בסעיף 2 לחוק להסדרת הטיפול באריזות, התשע"א-2011;⁸

"התאמה ביטחונית מתאימה" – התאמה ביטחונית כמשמעותה בסעיף 15 לחוק שירות הביטחון הכללי, התשס"ב-2002.⁹

⁶ ס"ח התשמ"ד, עמ' 142.

⁷ חוקי אי"י, כרך ב', עמ' (ע) 1374, (א) 1399.

⁸ ס"ח התשע"א, עמ' 278.

⁹ ס"ח התשס"ב, עמ' 179.

- שמירת דינים 34. (א) הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות כל דין אחר ולא לגרוע מהן, ואולם הוראות סעיף 6א לחוק חופש המידע לא יחולו לענין מידע העומד לעיון הציבור לפי הוראות פרק ג'.
- (ב) אין בהכללת חומר או בציון כמות סף בתוספת הראשונה כדי להתיר את הפליטה או ההעברה של חומר כאמור או בכמות כאמור, אם היא אסורה לפי כל דין.
- (ג) אין בהכללת תחום פעילות או סוג פעילות בתוספת השנייה כדי להתיר את הפעילות האמורה אם היא אסורה לפי כל דין.
- ביצוע ותקנת 35. (א) השר ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנגוע לביצועו.
- (ב) השר רשאי לקבוע כי דיווח שאדם חייב למוסד לשר, למשרד, או לעובד המשרד, לפי דין או לפי היתר, ייערך ויימסר בהתאם למתכונת הדיווח כאמור בסעיף 3, וכי הנתונים שיימסרו יחושבו לפי שיטת חישוב מיטבית כאמור בסעיף 6.
- (ג) קבע השר הוראות לפי סעיף 4 או לפי סעיף קטן (ב), רשאי הוא לקבוע כי האמור בהן יחול על אף האמור בכל דין או היתר, למעט הוראות שנקבעו בחוק; קבע השר הוראות כאמור, הן יחולו רק לענין דיווח לגרמים המנויים בסעיף קטן (ב), ואין בהן כדי לשנות מהוראות דיווח שנקבעו בכל דין או היתר לכל גורם אחר.
- (ד) בסעיף זה, "היתר" – לרבות צו, תכנית, רישיון, עסק או רישיון אחר.
- שינוי התוספות 36. השר רשאי, בצו, באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, לשנות את התוספות, לאחר שפרסם באתר האינטרנט של המשרד להערות הציבור, לתקופה שלא תפחת משלושים ימים, הודעה על כוונתו לעשות כן ועל תוקן השינוי, ורשאי הוא לקבוע בצו כאמור, כי לגבי סוגי מפעלים שייתוספו בצו, יחולו חלק מהוראות חוק זה.
- תיקון חוק בתי משפט לעניינים מנהליים [מס' 73] 37. בחוק בתי משפט לעניינים מנהליים, התש"ס-2000¹⁰, בתוספת הראשונה, בפרט 23, אחרי פסקה (9) יבוא:
- "(10) החלטה של רשות לפי חוק הגנת הסביבה (פליטות והעברות לסביבה – חובות דיווח ומרשם), התשע"ב-2012¹¹."
- תיקון חוק הגנת הסביבה (סמכויות פיקוח ואכיפה) [מס' 73] 38. בחוק הגנת הסביבה (סמכויות פיקוח ואכיפה), התשע"א-2011¹², בתוספת, אחרי פרט 23 יבוא:

¹⁰ ס"ח התש"ס, עמ' 190; התשע"ב, עמ' 221.

¹¹ ס"ח התשע"ב, עמ' ...

¹² ס"ח התשע"א, עמ' 738.

"24. חוק הגנת הסביבה (פליטות והעברות לסביבה – חובת דיווח ומרשם), התשע"ב-2012¹³."

39. דיווח שנתי, פרסום ורשימת מצאי ראשונים

(א) על אף האמור בסעיף 3, מפעל ימסור דיווח שנתי ראשון לעניין שנת הכספים 2012, לפי הוראות הסעיף האמור, עד ליום כ"ב בתמוז התשע"ג (30 ביוני 2013).

(ב) על אף האמור בסעיף 12(א), המרשם לעניין שנת הכספים 2012, יועמד לעיון הציבור לא יאוחר מיום כ"ח בכסלו התשע"ד (1 בדצמבר 2013).

(ג) רשימת מצאי ראשונה לפי סעיף 11 תיערך עד יום י' בטבת התשע"ה (1 בינואר 2015).

תוספת ראשונה

(סעיפים 3(א) ו-34(ב))

טור ב'		טור א'		
מרכיבי הסביבה וכמויות הסף לדיווח (בקילוגרם)		רשימת החומרים המזהמים		
כמות סף לקרקע, לים, למקור מים ובשפכים	כמות הסף לאוויר	שם באנגלית	שם בעברית	מס'
1	אין חובת דיווח	Alachlor	אלכלור	1.
0.1	1	Aldrin	אלדרין	2.
0.01	1	ALPHA-BHC (alpha hexachlorocyclohexane)	אלפא הקסהכלורציקלוקסהקסן	3.
30	200	Ammonia (NH ₃)	אמוניה	4.
1	50	Anthracene	אנטרצן	5.

¹³ ס"ח התשע"ב, עמ' ...

2	2	Antimony & compounds (as Sb)	אנטימון בכל תרכובותיו (מחושב כאנטימון)	.6
1	1	Arsenic & compounds (as As)	ארסן בכל תרכובותיו (מחושב כארסן)	.7
1	1	Asbestos	אסבסט	.8
1	אין חובת דיווח	Atrazine	אטרזין	.9
1	2	Barium & soluble compounds (as Ba)	בריום ותרכובות מסיסות (מחושב כבריום)	.10
10	5	Benzene	בנזן	.11
1	1	Benzo (a) pyrene	בנזו א פירן	.12
2	1	Beryllium & compounds (as Be)	בריליום בכל תרכובותיו (מחושב כבריליום)	.13
0.01	1	BETA-BHC (beta hexachlorocyclohexane)	בטא הקסהכלורציקלואהקסן	.14
10	אין חובת דיווח	Boron	בורון	.15
1	אין חובת דיווח	Brominated diphenylethers (PBDE)	דיפניל אתרים רב-מוברמים	.16
אין חובת דיווח	20	Bromine & compounds (as Br)	ברום בכל תרכובותיו (מחושב כברום)	.17

0.1	2	Cadmium & compounds (as Cd)	קדמיום בכל תרכובתיו (מחושב כקדמיום)	.18
אין חובת דיווח	1,000,000	Carbon dioxide (CO ₂)	פחמן דו-חמצני	.19
אין חובת דיווח	10,000	Carbon monoxide (CO)	פחמן חד-חמצני	.20
1	20	Carbon tetrachloride (Tetrachloromethane – TCM/CTC)	פחמן טטרה כלורי (טטראכלורמתאן)	.21
0.1	1	Chlordane	כלורדן	.22
1	1	Chlordecone	כלורדקון	.23
1	אין חובת דיווח	Chlorfenvinphos	כלורפבינפוס	.24
6,000	אין חובת דיווח	Chlorides (as total Cl)	כלורידים (מחושב ככלור כללי)	.25
10	30	Chlorine & inorganic compounds (as HCl)	כלור בכל תרכובתיו האנאורגניות (מחושב כחומצת מלח)	.26
1	אין חובת דיווח	Chloroalkanes, C10-C13	כלוח-אלקנים C10-C13	.27
אין חובת דיווח	1	Chlorofluorocarbons (CFCs)	פחמנים כלוחפלואורים	.28
5	20	Chloroform (Trichloromethane)	כלוחפורם (טריכלורמתאן)	.29

1	אין חובת דיווח	Chlorpyrifos	כלורפיריפוס	.30
1	10	Chromium & compounds (as Cr)	כחם בכל תרכובותיו (מחושב ככחם)	.31
0.1	2	Chromium (VI) & compounds (as Cr(VI))	כחם שש ערכי בכל תרכובותיו (מחושב ככחם שש ערכי)	.32
1	10	Cobalt & compounds (as Co)	קובלט בכל תרכובותיו (מחושב כקובלט)	.33
0.5	20	Copper & compounds (as Cu)	נחושת בכל תרכובותיה (מחושב כנחושת)	.34
0.1	אין חובת דיווח	Cyanides (as total CN)	ציאנידים (מחושב כציאניד כללי)	.35
1	1	DDT	די-די-טי	.36
1	10	Di-(2-ethyl hexyl) phthalate (DEHP)	די - 2 - אתיל הקסיל פתלאט	.37
1	20	1,2 - dichloroethane (EDC)	1,2 - דיכלוראתאן	.38
10	20	1,2 - dichloroethylene	1,2 - דיכלוראתילן	.39
10	20	Dichloromethane (DCM)	דיכלורמתאן	.40
0.1	1	Dieldrin	דיאלדרין	.41
0.0001	0.0001	Dioxins and furans (PCDDs/PCDF)	דיאוקסינים ופוראנים (מחושב כ-Teq-WHO)	.42

		s) – (as WHO- Teq)		
10	אין חובת דיווח	Dissolved Organic Halogens (DOX)	פחמימנים הלוגניים מומסים	.43
1	אין חובת דיווח	Diuron	דיורון	.44
1	1	Endosulphan	אנדוסולפן	.45
0.1	1	Endrin	אנדרין	.46
100	200	Ethyl benzene	אתיל בנזן	.47
10	5	Ethylene Oxide	אתילן אוקסיד	.48
25	אין חובת דיווח	Fluorides (as total F)	פלואורידים (מחושב כפלואור כללי)	.49
אין חובת דיווח	5,000	Fluorine & inorganic compounds (as HF)	פלואור בכל תרכובתיו האנאורגניות (מחושב כמימן פלואור)	.50
1	10	Formaldehyde	פורמאלדהיד	.51
1,000	אין חובת דיווח	Halogenated organic compounds (as AOX)	תרכובת אורגניות הלוגניות (מחושב כ-AOX)	.52
אין חובת דיווח	1	Halons	הלונים	.53
1	1	Heptachlor	הפטאכלור	.54
0.1	0.1	Hexabromobip henyl (HBB)	הקסהברומוביפניל	.55
0.1	0.1	Hexabromodip henyl ether	הקסברומודיפניל אתר	.56

0.1	10	Hexachlorobenzene (HCB)	הקסהכלורבנזן	.57
1	אין חובת דיווח	Hexachlorobutadiene (HCBD)	הקסאכלורו בוטדיאן	.58
1	10	1,2,3,4,5,6 – hexachlorocyclohexane (HCH)	– 1,2,3,4,5,6 הקסכלורציקלוקלוקסן	.59
אין חובת דיווח	1	Hydrochlorofluorocarbons (HCFCs)	פחמנים הדרכלורפלאורים	.60
אין חובת דיווח	100	Hydrofluorocarbons (HFCs)	פחמנים הידרכלורפלאורים	.61
אין חובת דיווח	200	Hydrogen cyanide (HCN)	מימן ציאנידי	.62
אין חובת דיווח	1,000	Hydrogen sulfide (H ₂ S)	מימן גופרי	.63
1	אין חובת דיווח	Isoproturon	איזופרוטורון	.64
0.2	10	Lead & compounds (as Pb)	עופרת בכל תרכובתיה (מחושב כעופרת)	.65
1	1	Lindane	לינדן	.66
25	2	Manganese & compounds (As Mn)	מנגן בכל תרכובתיו (מחושב כמנגן)	.67
0.01	0.5	Mercury & compounds (as Hg)	כספית בכל תרכובתיה (מחושב ככספית)	.68
אין חובת דיווח	10,000	Methane (CH ₄)	מתאן	.69

2,000	200	Methyl isobutyl ketone	מתיל איזובוטיל קטון	.70
500	אין חובת דיווח	Mineral Oil	שמן מינרלי	.71
0.1	1	Mirex	מירקס	.72
0.2	2	Molybdenum & compounds (As Mo)	מוליבדן בכל תרכובותיו (מחושב כמוליבדן)	.73
10	50	Naphthalene	נפתלן	.74
1	2	Nickel & compounds (as Ni)	ניקל בכל תרכובותיו (מחושב כניקל)	.75
250	50,000	Nitrogen oxides (as NO ₂)	תחמוצות חנקן (מחושב כחנקן דו חמצני)	.76
אין חובת דיווח	10,000	Nitrous oxide (N ₂ O)	ניטרוס אוקסיד	.77
אין חובת דיווח	1,000	Non – methane Volatile organic compounds (NMVOC)	תרכובות אורגניות נדיפות למעט מתאן	.78
1	אין חובת דיווח	Nonylphenol ethoxylates (NP/NPEs) and related substances	נונילפנול אתוקסילט וחומרים דומים (חומרים פעילי שטח ננונייים קשי פירוק אחרים)	.79
50	אין חובת דיווח	Organotin compounds (as total Sn)	תרכובות אורגנו-טין (מחושב כבדיל כללי)	.80
אין חובת דיווח	10,000	Particulate matter (PM ₁₀)	חומר חלקיקי עדין מרחף שקוטר חלקיקיו	.81

			קטן מ-10 מיקרומטר	
1	1	Pentabromodi phenyl ether	פנטהברומודיפניל אתר	.82
1	1	Pentachlorobe nzene	פנטהכלורבנזן	.83
1	10	Pentachloroph enol (PCP)	פנטכלורופנול	.84
אין חובת דיווח	100	Perfluorocarbo ns (PFCs)	פחמנים רב-פלואורים	.85
0.1	1	Perfluorooctan yl sulphate (PFOS) & perfluorooctan e sulfonyl fluoride (PFOS-F)	פרפלאוראוקטניל גפרית ופרפלאוראוקטן סולפוניל פלואורי	.86
10	2	Phenols (as total C)	פנולים (מחושב כפחמן כללי)	.87
0.1	0.1	Polychlorinate d biphenyls (PCBs)	בי-פנילים מוכלרים	.88
1	25	Polycyclic aromatic hydrocarbons (PAHs)	פחמימנים ארומטיים רב-טבעתיים	.89
1	10	Selenium & compounds (as Se)	סלניום בכל תרכובותיו (מחושב כסלניום)	.90
2	2	Silver	כסף	.91
1	אין חובת דיווח	Simazine	סימזין	.92

2,500	אין חובת דיווח	Sodium	נתח	.93
5	20	Styrene	סטיין	.94
אין חובת דיווח	50,000	Sulfur oxide (as SO ₂)	תחמוצות גפרית (מחושב כגפרית דו חמצנית)	.95
אין חובת דיווח	50	Sulphur hexafluoride (SF ₆)	גפרית שש-פלואורית	.96
אין חובת דיווח	10,000	Suspended particulate matter	חומר חלקיקי עדין מרחף	.97
10	10	Tetrachloroethylene (PERC)	טטרכלוראתילן	.98
20	20	Toluene	טולואן	.99
250	אין חובת דיווח	Total Nitrogen	חנקן כללי	100
1,000	אין חובת דיווח	Total organic carbon (TOC) (as total C or COD/3)	פחמן אורגני כללי (מחושב כפחמן כללי או כצריכת חמצן כימית (צח"כ) /3)	101
25	אין חובת דיווח	Total phosphorus	זרחן כללי	102
1	1	Toxaphene	טוקסאפן	103
1	אין חובת דיווח	Tributyltin & compounds	טריבוטילטין בכל תרכובותיו	104
אין חובת דיווח	10	Trichlorobenzenes (TCBs)	טריכלורבנזן	105

10	20	Trichloroethylene	טריכלוראתילן	106
10	100	1,1,1 – trichloroethane	1,1,1 – טריכלוראתן	107
אין חובת דיווח	50	1,1,2,2 – tetrachloroethane	1,1,2,2 – טטרהכלוראתן	108
1	אין חובת דיווח	Trifluralin	טרפלורלין	109
1	אין חובת דיווח	Triphenyltin & compounds	טריפנילטיין בכל תרכובותיו	110
2	20	Vanadium & compounds (as Va)	ואנאדיום בכל תרכובותיו (מחושב כואנאדיום)	111
1	2	Vinyl Chloride	ויניל כלוריד	112
10	200	Xylene – all isomers	קסילן – כלל האיזומרים	113
5	50	Zinc & compounds (as Zn)	אבץ בכל תרכובותיו (מחושב כאבץ)	114

תוספת שנייה

(ההגדרה "מפעל" שבסעיף 2 וסעיפים 5(ב) ו-34(ג))

בתוספת זו –

(1) בכל מקום שבו נקבעו הספק, כושר ייצור, קיבולת, כמויות או יחידות מדידה אחרות (להלן – הערכים), יחושבו אלה בהתאם לערכים מרביים אשר ניתן להגיע אליהם באמצעות המיתקנים במפעל או המפעל, אף בפועל מופעל המיתקן או המפעל בערכים נמוכים יותר;

(2) פעילות תיחשב כסוג פעילות הנכלל בתוספת אם הערכים שווים לערך הקבוע לאותו סוג פעילות בטור ב' בה או עולים עליו, אלא אם כן נאמר במפורש אחרת.

טור ב'	טור א'		
	מס'	ענף	תחום פעילות
סוג פעילות			
זיקוק גז ודלקים	1.	תעשיות אנרגיה	ייצור ועיבוד דלקים
הפקת דלקים במצב צבירה גז, נוזל או מוצק, בקנה מידה תעשייתי	2.	תעשיות אנרגיה	ייצור ועיבוד דלקים
פעילות שנעשה בה שימוש במתקני ניזול או גזיפיקציה של פחם או דלקים אחרים	3.	תעשיות אנרגיה	ייצור ועיבוד דלקים
טחינת פחם סיבובית (Coal rolling mills) בקיבולת של 1 טון פחם לשעה	4.	תעשיות אנרגיה	ייצור ועיבוד דלקים
פעילות שנעשה בה שימוש במתקני תעשייה לייצור מוצרי פחם ודלק מוצק נטול עשן (Solid smokeless fuel)	5.	תעשיות אנרגיה	ייצור ועיבוד דלקים
פעילות שנעשה בה שימוש במיתקן שרפה בהספק תרמי של 50 מגה וואט	6.	תעשיות אנרגיה	שריפת דלקים
פעילות שנעשה בה שימוש בתנורי קוק (Coke Ovens)	7.	תעשיות אנרגיה	שריפת דלקים
פעילות שנעשה בה שימוש במיתקנים לקלייה וסינטור של עופרות מתכת לרבות סולפיד	8.	מתכות	ייצור ועיבוד מתכות
פעילות שנעשה בה שימוש במיתקנים לייצור ברזל גולמי או פלדה (התכה ראשונית או שניונית) ובכלל זה יציקה רציפה, בעלי כושר ייצור של 2.5 טון לשעה	9.	מתכות	ייצור ועיבוד מתכות
פעילות שנעשה בה שימוש במתקני ערגול בכושר ייצור של 20 טון פלדה גולמית לשעה	10.	מתכות	עיבוד מתכות ברזיליות
פעילות של נפחות או מסגרות (עם פטישים או מכבשים בעלי אנרגיה העולה על 50 קילו ג'אול למכבש/פטיש) בה נעשה שימוש בערך קלורי של 20 מגה וואט	11.	מתכות	עיבוד מתכות ברזיליות
יישום גלון או ציפוי מתכת (fused metal coats) בכושר ייצור של 2 טון פלדה גולמית לשעה	12.	מתכות	עיבוד מתכות ברזיליות
פעילות שנעשה בה שימוש בבתי יציקה של מתכות ברזיליות בכושר ייצור של 20 טון ליום	13.	מתכות	עיבוד מתכות ברזיליות

14.	מתכות	עיבוד מתכות לא ברזילות	"יצור והפקה של מתכות לא ברזילות גלמיות ממחצבים, עופרות, תרכיזים, או חומרי גלם שניוניים על ידי תהליכים מטאלורגיים, כימיים או אלקטרוליטיים
15.	מתכות	עיבוד מתכות לא ברזילות	התכה, כולל סגסוגות (alloyage), של מתכות לא ברזילות, כולל מוצרים מוחזרים והפעלת בתי יציקה למתכות לא ברזילות בכושר התכה העולה על 4 טון ליום לעופרת וקדמיום ו-20 טון ליום לכל שאר המתכות
16.	מתכות	טיפול פני השטח של מתכות וחומרים פלסטיים	טיפול פני השטח של מתכות וחומרים פלסטיים על ידי תהליך כימי או אלקטרוליטי באמבטיות טיפול שנפחן הכולל 30 מטר מעוקב
17.	תעשייה מינרלית	חציבה וכרייה	חציבה תת קרקעית ופעילויות קשורות
18.	תעשייה מינרלית	חציבה וכרייה	מחצבת פתוחות (Open cast mining), אם שטח החציבה או הכרייה האפקטיבי עולה על 250 דונם
19.	תעשייה מינרלית	ייצור אספלט	ייצור אספלט
20.	תעשייה מינרלית	ייצור מלט, סיד ותחמוצת מגנזיום	ייצור מלט באמצעות כבשנים סובבים (Rotary Kilns) בעלי כושר ייצור של 500 טון ליום, או בכבשנים אחרים (furnaces) בעלי כושר ייצור של 50 טון ליום
21.	תעשייה מינרלית	ייצור מלט, סיד ותחמוצת מגנזיום	ייצור סיד בכבשנים בעלי כושר ייצור של 50 טון ליום
22.	תעשייה מינרלית	ייצור מלט, סיד ותחמוצת מגנזיום	ייצור תחמוצת מגנזיום בכבשנים בעלי כושר ייצור של 50 טון ליום
23.	תעשייה מינרלית	תעשייה מינרלית	פעילות שנעשה בה שימוש במיתקנים ליצור זכוכית כולל סיבי זכוכית, בעלי כושר המסה של 20 טון ליום
24.	תעשייה מינרלית	תעשייה מינרלית	פעילות שנעשה בה שימוש במיתקנים להמסה של חומרים מינרלים כולל ייצור סיבים מינרליים, בעלי כושר המסה של 20 טון ליום
25.	תעשייה מינרלית	תעשייה מינרלית	מיתקנים להפקת אסבסט ולייצור המבוסס על מוצרי אסבסט
26.	תעשייה מינרלית	תעשייה מינרלית	פעילות שנעשה בה שימוש במיתקנים ליצור מוצרים קרמים על ידי שריפה, כגון רעפים, לבנים, אריחים או פורצלן, בעלי כושר ייצור של 75 טון ליום או עם כבשנים בעלי נפח של 4 מטרים מעוקבים ועם צפיפות השמה לכבשן של 300 קילוגרם למטר מעוקב

27.	תעשייה כימית	ייצור חומרים אורגניים בקנה מידה תעשייתי על ידי עיבוד כימי או ביולוגי	ייצור פחממנים פשוטים (לינארים או ציקלים, חויים ושאינם חויים, אליפטים או ארומטיים)
28.	תעשייה כימית	ייצור חומרים אורגניים בקנה מידה תעשייתי על ידי עיבוד כימי או ביולוגי	ייצור פחממנים המכילים חמצן כגון אלכוהולים, אלדהידים, קטונים, חומצות קרבוקסיליות, אסטרים, אצטטים, אתרים, פרוקסידים, שרפים אפוקסים
29.	תעשייה כימית	ייצור חומרים אורגניים בקנה מידה תעשייתי על ידי עיבוד כימי או ביולוגי	ייצור פחממנים סולפורים
30.	תעשייה כימית	ייצור חומרים אורגניים בקנה מידה תעשייתי על ידי עיבוד כימי או ביולוגי	ייצור פחממנים חנקתיים כגון אמינים, אמידים, תרכובות חנקתיות (Nitrous, nitro, nitrate), ניטרילים, ציאנטים, ואיזוציאנטים (Cyanates Isocyanates)
31.	תעשייה כימית	ייצור חומרים אורגניים בקנה מידה תעשייתי על ידי עיבוד כימי או ביולוגי	ייצור פחממנים המכילים זרחן
32.	תעשייה כימית	ייצור חומרים אורגניים בקנה מידה תעשייתי על ידי עיבוד כימי או ביולוגי	ייצור פחממנים הלוגנים
33.	תעשייה כימית	ייצור חומרים אורגניים בקנה מידה תעשייתי על ידי עיבוד כימי או ביולוגי	ייצור תרכובות אורגנו-מתכתיות
34.	תעשייה כימית	ייצור חומרים אורגניים בקנה מידה תעשייתי על ידי עיבוד כימי או ביולוגי	ייצור חומרים פלסטיים (פולימרים, סיבים סינתטיים וסיבים המבוססים על צלולוס)
35.	תעשייה כימית	ייצור חומרים אורגניים בקנה מידה תעשייתי על ידי עיבוד כימי או ביולוגי	ייצור גומי סינתטי

36.	תעשייה כימית	ייצור חומרים אורגניים בקנה מידה תעשייתי על ידי עיבוד כימי או ביולוגי	ייצור צבעים ופיגמנטים
37.	תעשייה כימית	ייצור חומרים אורגניים בקנה מידה תעשייתי על ידי עיבוד כימי או ביולוגי	ייצור חומרים פעילי שטח ודטרגנטים
38.	תעשייה כימית	ייצור חומרים אנאורגניים בקנה מידה תעשייתי על ידי עיבוד כימי או ביולוגי	ייצור גזים כגון אמוניה, כלור או מימן כלורי, פלואור או מימן פלואורי, תחמוצות פחמן, תרכובות גופרית, תחמוצות חנקן, מימן, דו-תחמוצת הגפרית, קרבניל כלוריד
39.	תעשייה כימית	ייצור חומרים אנאורגניים בקנה מידה תעשייתי על ידי עיבוד כימי או ביולוגי	ייצור חומצות כגון חומצה כרומית, חומצה הידרופלואורית, חומצה זרחתית, חומצה חנקתית, חומצה הידרוכלורית, חומצה גפרתית, אולאום (Oleum), חומצות גפרתיות
40.	תעשייה כימית	ייצור חומרים אנאורגניים בקנה מידה תעשייתי על ידי עיבוד כימי או ביולוגי	ייצור בסיסים כגון אמוניום הדרוקסיד, פוטסיום הדרוקסיד, סודיום הידרוקסיד
41.	תעשייה כימית	ייצור חומרים אנאורגניים בקנה מידה תעשייתי על ידי עיבוד כימי או ביולוגי	ייצור מלחים כגון אמוניום כלוריד, פוטסיום כלורט, פוטסיום קרבונט, סודיום קרבונט, פרברט, ניטרט כסף (Silver nitrate)
42.	תעשייה כימית	ייצור חומרים אנאורגניים בקנה מידה תעשייתי על ידי עיבוד כימי או ביולוגי	ייצור תרכובות אנאורגניות לא מתכתיות או תחמוצות מתכת או תרכובות אנאורגניות אחרות כגון סידן קרביד, סיליקון, סיליקון קרביד
43.	תעשייה כימית	ייצור חומרים כימיים בקנה מידה תעשייתי	ייצור דשנים המבוססים על זרחן, חנקן או אשלגן (תרכובות פשוטות או מורכבות)

44.	תעשייה כימית	"יצור חומרים כימיים בקנה מידה תעשייתי	"יצור ביוציידים (נגד מיקרואורגניזמים) או מוצרים בסיסיים להגנת הצמח
45.	תעשייה כימית	"יצור חומרים כימיים בקנה מידה תעשייתי	תהליכים כימיים וביולוגיים ליצור מוצרים פרמצבטיים כולל חומרי ביניים
46.	תעשייה כימית	"יצור חומרים כימיים בקנה מידה תעשייתי	"יצור חומרי נפץ
47.	פסולת ושפכים	פסולת מסוכנת	טיפול או סילוק של פסולת מסוכנת בכמות של 10 טון ליום באמצעות אחת או יותר מפעילויות אלה: (1) טיפול ביולוגי; (2) טיפול פיסיקו-כימי; (3) בחישה או ערבוב לפני העברה לפעילויות מהסוגים המפורטים בטור ב' של פרטים 43 ו-46 לתוספת ז'; (4) אריזה מחודשת לפני העברה לפעילויות מהסוגים המפורטים בטור ב' של פרטים 43 ו-46 לתוספת ז'; (5) השבה או חידוש של ממיסים; (6) מחזור או השבה של חומרים אנאורגאניים שאינם מתכות או תרכובות מתכת; (7) חידוש של חומצות או בסיסים; (8) טיפול של רכיבים המשמשים למניעת זיהום; (9) טיפול של רכיבים מקטליזאטורים; (10) זיקוק מחודש של שמנים או שימוש מחודש אחר של שמן; (11) קיבע פני השטח
48.	פסולת ושפכים	פסולת מסוכנת	אחסון זמני, שאינו נכלל בפעילות מהסוגים המפורטים בטור ב' בפרט 49 לתוספת ז', של פסולת מסוכנת

לקראת פעילויות מהסוגים המפורטים בטור ב' בפרטים 43, 45, 46 או 49 לתוספת זו, בקיבולת של 50 טון, למעט אחסון זמני לפני איסוף באתר שב מיצרת הפסולת			
אחסון תת-קרקעי של פסולת מסוכנת בקיבולת של 50 טון לרבות אחסון זמני כאמור	פסולת מסוכנת	פסולת ושפכים	.49
סילוק או טיפול בפסולת במיתקנים לשריפה או לטיפול תרמי, בפסולת לא מסוכנת – בקיבולת של 3 טון לשעה, ובפסולת מסוכנת – בקיבולת של 10 טון ליום	סילוק או טיפול בפסולת במיתקנים לשריפה או טיפול תרמי בפסולת	פסולת ושפכים	.50
סילוק של פסולת לא מסוכנת בקיבולת של 50 טון ליום הכוללת אחת או יותר מפעילויות אלה, למעט טיפול בשפכים שאינם שפכי תעשייה: (1) טיפול ביולוגי; (2) טיפול פיסיקו-כימי; (3) טיפול מקדים בפסולת לפני שריפה או טיפול תרמי; (4) טיפול בבוצה או אפר; (5) טיפול באמצעות מגרסה בשאריות מתכת, כולל פסולת אלקטרונית או ציוד אלקטרוני, גרסאות רכב ומרכיביהם	פסולת לא מסוכנת	פסולת ושפכים	.51
טיפול או שילוב של טיפול וסילוק, של פסולת לא מסוכנת בקיבולת של 50 טון ליום הכוללת אחת או יותר מפעילויות אלה, למעט טיפול בשפכים שאינם שפכי תעשייה: (1) טיפול ביולוגי; (2) טיפול מקדים בפסולת לפני שריפה או טיפול תרמי; (3) טיפול בבוצה או אפר; (4) טיפול באמצעות מגרסה בשאריות מתכת, כולל פסולת אלקטרונית או ציוד אלקטרוני, גרסאות רכב ומרכיביהם	פסולת לא מסוכנת	פסולת ושפכים	.52
תפעול מטמנות בקיבולת של 10 טון ליום או בקיבולת כללית העולה על 25,000 טון	הטמנה	פסולת ושפכים	.53

מיתקן ניח וקבוע שבו נעשה אחד מאלה: (1) העברה של פסולת במהלך פינויה וסילוקה מכלי קיבול אחד, לרבות רכב להובלת אשפה, לכלי קיבול אחר; (2) מיון של פסולת לרכיביה לצרכי מחזור או שימוש חוזר	תחנת מעבר לפסולת	פסולת ושפכים	.54
פעילות שנעשה בה שימוש במיתקנים לכלי או מחזור של פגרי בעלי חיים ופסדים, בקיבולת של 10 טון ליום	כלי או מחזור של פגרי בעלי חיים ופסדים	פסולת ושפכים	.55
פעילות שנעשה בה שימוש במיתקנים לטיפול או סילוק של שפכים בספיקה של 1,000 מטר מעוקב ליום	טיפול או סילוק שפכים	פסולת ושפכים	.56
טיפול או סילוק של שפכים שהם תוצר של פעילויות מהסוגים המפורטים בטור ב' לתוספת זו	טיפול או סילוק שפכים תעשייתיים	פסולת ושפכים	.57
ייצור עיסה מעץ או מחומרים סיביים אחרים	ייצור תעשייתי של נייר ועץ	אחר	.58
ייצור נייר וקרטון בכושר ייצור העולה על 20 טון ליום	ייצור תעשייתי של נייר ועץ	אחר	.59
ייצור אחד או יותר מהלוחות מבוססי עץ להלן: שבבית (particleboard), סיבית (fibreboard) או לוח בנאים (oriented strand board) – ביכולת ייצור העולה על 600 מטר מעוקב ליום	ייצור תעשייתי של נייר ועץ	אחר	.60
שימור וחיסום עץ ומוצרי עץ בעזרת כימיקלים בקיבולת העולה על 50 מטר מעוקב ליום	שימור וחיסום עץ	אחר	.61
פעילויות מקדימות כגון שטיפה, הלבנה, מירצור או צביעת חוטים או טקסטיל, בכושר ייצור של 10 טון ליום	טקסטיל	אחר	.62
עיבוד עורות תעשייתי	עיבוד עורות	אחר	.63
טיפול פני שטח של חומרים, רכיבים או מוצרים, באמצעות ממיסים אורגניים בכמות של 150 קילוגרם לשעה או 200 טון לשנה, במיוחד להדפסה, צפוי,	שימוש בממיסים	אחר	.64

ניקוי משמנים, עמידות למים, צביעה, ניקוי או אימפרגנציה וכדומה			
פעילות שנעשה בה שימוש במיתקנים לייצור פחם (hard burnt coal) או אלקטרוגרפיט על ידי שריפה או גרפיטיזציה	ייצור פחם	אחר	.65
בנייה, צביעה או הסרת צבע מאניות באורך של 100 מטר	בנייה, צביעה או הסרת צבע מאניות	אחר	.66
תפיסת זרמי פחמן דו חמצני לאחסון גיאולוגי, מפעילויות מהסוגים המפורטים בטור ב' בתוספת זו	תפיסת זרמי CO ₂	אחר	.67
התפלת מים בספיקה של 30 מיליון מטר מעוקב בשנה	התפלת מים	אחר	.68
מיתקנים לגידול אינטנסיבי של חזירים בקיבולת של 2,000 חזירים (אשר משקלם עולה על 30 קילוגרם) או 750 חזרות (נקבות)	גידול מקנה אינטנסיבי	חקלאות	.69
מיתקנים לגידול עופות בקיבולת של 40,000 עופות	גידול עופות אינטנסיבי	חקלאות	.70
מיתקנים לגידול דגים או רכיכות בקיבולת של 1,000 טון דגים או רכיכות לשנה	חקלאות ימית אינטנסיבית	חקלאות	.71
שחיטה של בעלי חיים בקיבולת של 50 טון ליום	ייצור מוצרי מזון ומשקאות	תעשיית מזון ומשקאות	.72
טיפול ועיבוד, של חומרי גלם אלה, בין אם עובדו קודם לכן ובין אם לא, המיועדים לייצור מוצרי מזון, משקאות או מזון לבעלי חיים: (1) חומרי גלם מהחי (למעט חלב) בכוסר ייצור של 75 טון ליום; (2) חומרי גלם מהצומח בכוסר ייצור של 300 טון ליום ואולם אם המפעל עובד לא יותר מ-90 ימים מצטברים בשנה, בכוסר ייצור של 600 טון ליום; (3) חומרי גלם מהחי ומהצומח, במוצר אחד או במוצרים נפרדים, בכוסר ייצור כמפורט להלן: (1) 75 טון, אם A שווה או עולה על 10; (2) $[300 - (22.5 * A)]$ טון, אם A נמוך מ-10;	ייצור מוצרי מזון ומשקאות	תעשיית מזון ומשקאות	.73

<p>בפרט זה, "A" – החלק היחסי של חומר גלם מהחי (באחוז משקלי) מכוסר הייצור של המוצרים הסופיים; אריזה לא תיכלל במשקל המוצר הסופי</p> <p>פרט זה לא יחול אם חומר הגלם הוא חלב בלבד</p>			
<p>טיפול ועיבוד חלב בלבד, אם כמות תשומת החלב עולה על 200 טון ליום</p>	<p>"יצור מוצרי מזון ומשקאות</p>	<p>תעשיית מזון ומשקאות</p>	<p>.74</p>

חוק להסדרת הטיפול באריזות, התשע"א-2011

ס"ח תשע"א, 278, 749.

תוכן עניינים

- פרק א': מטרה והגדרות
- פרק ב': נקיטת אמצעי הפחתה במקור
- פרק ג': חובות יצרנים ויבואנים של מוצרים ארוזים או של אריזות שירות
- פרק ד': גוף מוכר
- סימן א': הכרה
- סימן ב': חובות גוף מוכר
- פרק ה': הוראות לעניין הפרדה, איסוף, פינוי והטמנה של פסולת אריזות
- פרק ו': מפקחים (בוטל)
- פרק ז': עונשין
- פרק ח': עיצום כספי
- פרק ט': הוראות שונות

פרק א': מטרה והגדרות

1.

מטרה

מטרת חוק זה לקבוע הסדרים לעניין ייצור אריזות וטיפול בפסולת אריזות, שנועדו לצמצם את כמות פסולת האריזות, למנוע את הטמנתה ולעודד שימוש חוזר באריזות, לשם הקטנת ההשפעה השלילית הסביבתית של אריזות ופסולת אריזות, ובכלל זה –

(1)

הסמכת השר לקבוע הסדרים לעניין אמצעי הפחתה במקור, שעל יצרנים של אריזות לפעול לפיהם;

(2)

הטלת אחריות מורחבת על יצרנים של מוצרים ארוזים, על יצרנים של אריזות שירות ועל יבואנים של מוצרים ואריזות כאמור, בכל הנגע לסימון האריזות ולביצוע מחזור מוכר של פסולת האריזות הנמכרת מהן, לרבות קביעת יעדים מחייבים למחזור כאמור, והסדרת גופים מוכרים שיפעלו בשמם של היצרנים והיבואנים האמורים;

(3)

הטלת אחריות על אחראים לפי פסולת לקבוע הסדרים לעניין הפרדה של פסולת אריזות ולעניין איסוף ופינוי של פסולת אריזות, וקביעת איסור על השלכת פסולת אריזות ועל איסוף או פינוי של פסולת אריזות שלא על פי ההסדרים האמורים;

(4)

קביעת איסור הטמנה של פסולת אריזות.

2.

הגדרות

בחוק זה –

"אחראי לפינוי פסולת" – רשות מקומית, וכן כל מי שחייב לפי כל דין, למעט חובה מכוח חוק עזר, באיסוף ובפינוי של פסולת משטח שבבעלותו או בהחזקתו;

"אמצעי הפחתה במקור" – אמצעים שיש לנקוט בשלבי הייצור של אריזה, אשר נעזו לצמצם אחד מאלה:

(1)

כמות פסולת אריזות, לרבות באמצעות התאמת החומרים שמהם עשויה האריזה לשימוש חוזר;

(2)

ההשפעות השליליות – הסביבתיות והבריאותיות – של פסולת אריזות, לרבות התאמת החומרים שמהם עשויה האריזה למחזור או להשבה;

(3)

תכולת החומרים המסוכנים באריזה;

"אריזה" – חפץ וכל חומר שהוא, המשמש או שנועד לשמש עטיפה או כלי קיבול למוצר או המשמש או שנועד לשמש לנשיאת מוצר, להצגתו או להגנה עליו, ושמתקיימים לגביו תנאים אלה:

(1)

הוא אינו מהווה חלק בלתי נפרד מהמוצר ואינו חיוני לצורך השימוש במוצר;

(2)

הוא אחד מאלה:

(א)

אריזת מכירה – אריזה שנועדה לצרכי מכירה למשתמש סופי או לצרכן, בנקודת מכירה;

(ב)

אריזה קבוצתית – אריזה שנועדה לרכז בנקודת מכירה כמה מוצרים למכירה, שאפשר להפרידה מהמוצרים בלי להשפיע על תכונותיו של כל מוצר או על אריזת המכירה שלו, בין שהמוצרים נמכרים בנקודת המכירה למשתמש סופי או לצרכן יחד עם האריזה הקבוצתית ובין שהיא משמשת לחידוש מלאי המוצרים בנקודת המכירה;

(ג)

אריזת הובלה – אריזה שנועדה לאפשר נשיאה או הובלה של כמה מוצרים למכירה או של אריזות קבוצתיות, כחלופה לטיפול ידני בהם ולשם מניעת גרימת נזק כתוצאה מהובלתם, והכל למעט מקלות המיועדות להובלה ביבשה, באוויר או בים;

"אריזה חד-פעמית" – אריזה שאינה אריזה רב-פעמית;

"אריזה רב-פעמית" – אריזה שנועדה לשימוש חוזר בידי יצרן או יבואן;

"אריזת שירות" – אריזה המיועדת למכירה או לשיווק בישראל, שהשימוש בה לאריזת המוצר מתבצע שלא בעת הייצור;

"גוף מוכר" – חברה שהמנהל הכיר בה לפי הוראות סעיף 12;

"הכרה" – הכרה בחברה כגוף מוכר לפי הוראות סימן א' בפרק ד';

"הסדרי הפרדה, איסוף ופינוי" – הסדר להפרדת פסולת אריזות והסדר לאיסוף ופינוי של פסולת אריזות מופרדת, שנקבעו לפי סעיף 23;

"השבה" – הפקת אנרגיה מפסולת אריזות או תהליך עיבוד של פסולת אריזות לחומר המשמש להפקת אנרגיה;

"השבה מוכרת" – השבה במפעל השבה המורשה על פי כל דין;

"חומר מסוכן" – כהגדרתו בחוק החומרים המסוכנים, התשנ"ג-1993;

"חוק החבחות" – חוק החבחות, התשנ"ט-1999;

"יבואן" – יבואן של אריזות שירות או יבואן של מוצרים ארזים;

"יבואן של אריזות שירות" – מי שמייבא אריזות שירות;

"יבואן של מוצרים ארזים" – מי שמייבא מוצרים ארזים;

"יעדי מחזור" – יעדי מחזור לפי סוג חומר ויעד מחזור כולל, כמשמעותם בסעיף 6;

"יצרן" – יצרן של אריזות שירות או יצרן של מוצרים ארזים;

"יצרן של אריזות שירות" – מי שמייצר אריזות שירות;

"יצרן של מוצרים ארזים" – מי שמייצר, בעצמו או באמצעות אחר, מוצרים ארזים;

"מוצר אחז" – מוצר שאחז באריזה שאינה אריזת שירות, המיועד למכירה, לשיווק או לייצור מוצר אחר בישראל;

"מחזור" – תהליך עיבוד של פסולת אריזות למוצרים, לחומרים או לחומרי גלם, למטרה שלשמה יועדה האריזה בראשונה או למטרה אחרת, לרבות מחזור חומר אורגני, ולמעט השבה;

"מחזור מוכר" – מחזור במפעל מחזור המורשה על פי כל דין;

"מכירה" – לרבות העברה למשתמש סופי, בתמורה או שלא בתמורה;

"המנהל" – מי שמונה כאחראי על תחום האריזות במשרד, לפי סעיף 47;

"מערכת הביטחון" – כל אחד מאלה:

(1)

משרד הביטחון ויחידות סמך של משרד הביטחון;

(2)

צבא הגנה לישראל;

(3)

שירות הביטחון הכללי והמוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים;

(4)

מרכזי המחקר הגרעיני שבאחריות הוועדה לאנרגיה אטומית והמכון הביולוגי;

(5)

ספקים ומפעלים המפתחים או המייצרים ציוד ביטחוני בעבור גוף המנוי בפסקאות (1) עד (4), ששר הביטחון הודיע עליהם למנהל; לענין זה, "ציוד ביטחוני" – כהגדרתו בחוק התאגידים הביטחוניים (הגנה על אינטרסים ביטחוניים), התשס"ו-2006;

(6)

משטרת ישראל ושירות בתי הסוהר;

"המשרד" – המשרד להגנת הסביבה;

"פסולת אריזות" – אריזות לאחר שימוש בהן למטרה שלשמה יועדו בראשונה, ולענין אריזות רב-פעמיות – לאחר תום השימוש החוזר בהן;

"הקן לשמירת הניקיון" – הקן לשמירת הניקיון שהוקמה לפי סעיף 10 לחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984;

"רשות מקומית" – עירייה, מועצה מקומית או איגוד ערים שבין תפקידיו איסוף ופינוי של פסולת;

"שימוש חוזר" – שימוש נוסף באריזה למטרה שלשמה יועדה בראשונה;

"השר" – השר להגנת הסביבה.

פרק ב': נקיטת אמצעי הפחתה במקור

3.

הוראות לענין אמצעי הפחתה במקור

השר, לאחר התייעצות עם שר התעשייה המסחר והתעסוקה ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לקבוע הוראות לענין אמצעי הפחתה במקור.

4.

"יצר אריזה בהתאם לאמצעי הפחתה במקור

קבע השר הוראות לפי סעיף 3, לא ייצר אדם אריזה אלא בהתאם להוראות אלה, אלא אם כן האריזה מיועדת לייצוא.

פרק ג': חובות יצרנים ויבאנים של מוצרים ארוזים או של אריזות שיחת

5.

חובת סימון אריזות

(א)

השר, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לקבוע הוראות לענין סימון אריזות, לרבות אופן הסימון, תוכנו, גודלו ומיקומו.

(ב)

קבע השר הוראות לפי סעיף קטן (א) –

(1)

לא ייצר יצרן ולא ישווק יבואן מוצר ארוז או אריזת שירות, אלא אם כן סומנו בהתאם להוראות אלה;

(2)

לא ימכור אדם שעיסוקו במכירה של אריזות, של מוצרים ארוזים או של מוצרים הנמכרים באריזת שירות, מוצר ארוז או מוצר באריזת שירות, אלא אם כן סומנו בהתאם להוראות אלה.

6.

חובת מחזור פסולת אריזות

(א)

יצרן ויבואן יבצעו מחזור מוכר של פסולת האריזות של המוצרים הארוזים או של אריזות השירות, לפי הענין, שייצרו או שייבאו כאמור, בשיעורים המפורטים להלן, לפחות, בהתאם לסוג חומר האריזה, מסך משקל האריזות החד-פעמיות של המוצרים מאותו סוג חומר שמכר היצרן או היבואן באותה שנה (בפרק זה – יעדי מחזור לפי סוג חומר):

(1)

זכוכית, נייר או קרטון – 60 אחוזים;

(2)

מתכת – 50 אחוזים;

(3)

פלסטיק – 22.5 אחוזים;

(4)

עץ – 15 אחוזים.

(ב)

סך פסולת האריזות שימחזר יצרן או יבואן לפי הוראות סעיף קטן (א) לא יפחת מ-60 אחוזים מסך משקל האריזות החד-פעמיות של כלל המוצרים שמכר היצרן או היבואן באותה שנה (בפרק זה – יעד מחזור כולל).

(ג)

על אף הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב), בתקופה שמיום כ"ט בסיוון התשע"א (1 ביולי 2011) ועד יום ט' בטבת התשע"ה (31 בדצמבר 2014) יהיו יעדי המחזור לפי סוג חומר יעד המחזור הכולל, כמפורט להלן:

(1)

בתקופה שמיום כ"ט בסיוון התשע"א (1 ביולי 2011) עד ליום ה' בטבת התשע"ב (31 בדצמבר 2011) – יהיו יעדי המחזור לפי סוג חומר כמפורט להלן, ובלבד ששיעור יעד המחזור הכולל לא יפחת מ-30 אחוזים:

(א)

זכוכית, נייר או קרטון – 30 אחוזים;

(ב)

מתכת – 20 אחוזים;

(ג)

פלסטיק – 15 אחוזים;

(ד)

עץ – 15 אחוזים;

(2)

בשנת 2012 – יהיו יעדי המחזור לפי סוג חומר כמפורט להלן, ובלבד ששיעור יעד המחזור הכולל לא יפחת מ-40 אחוזים:

(א)

זכוכית, נייר או קרטון – 40 אחוזים;

(ב)

מתכת – 30 אחוזים;

(ג)

פלסטיק – 22.5 אחוזים;

(ד)

עץ – 15 אחוזים;

(3)

בשנת 2013 – יהיו יעדי המחזור לפי סוג חומר כמפורט להלן, ובלבד ששיעור יעד המחזור הכולל לא יפחת מ-50 אחוזים:

(א)

זכוכית, נייר או קרטון – 50 אחוזים;

(ב)

מתכת – 40 אחוזים;

(ג)

פלסטיק – 22.5 אחוזים;

(ד)

עץ – 15 אחוזים;

(4)

בשנת 2014 – יהיו יעדי המחזור לפי סוג חומר כמפורט להלן, ובלבד ששיעור יעד המחזור הכולל לא יפחת מ-55 אחוזים:

(א)

זכוכית, נייר או קרטון – 55 אחוזים;

(ב)

מתכת – 45 אחוזים;

(ג)

פלסטיק – 22.5 אחוזים;

(ד)

עץ – 15 אחוזים.

(ד)

ביצע יצרן או יבואן השבה מוכרת של פסולת אריזות, יראו את שיעור פסולת האריזות שלגביו ביצע השבה כאמור כאילו בוצע לגביו מחזור מוכר לפי סעיפים קטנים (ב) ו-(ג), לענין יעד המחזור הכולל, וזאת עד לשיעור של 10 אחוזים מסך משקל האריזות החד-פעמיות של כלל המוצרים שמכר היצרן או היבואן באותה שנה.

(ה)

(1)

ייצא יצרן או יבואן, בהתאם להוראות לפי כל דין, פסולת אריזות למטרות מחזור או השבה, רשאי המנהל להכיר במשקל פסולת האריזות כאמור, כולו או חלקו, כפסולת אריזות שבוצע לגביה מחזור מוכר לפי סעיפים קטנים (א) עד (ג), עד לשיעור של 20 אחוזים מיעדי המחזור לפי סוג חומר, לכל סוג חומר.

(2)

נמכר המנהל, בנסיבות מיוחדות, כי אין חלופות מחזור או השבה סבירות בישראל וננקטו מאמצים סבירים ליצירת חלופות אלה, רשאי הוא להכיר בייצוא פסולת אריזות מעבר לשיעור האמור בפסקה (1).

.7

חובת דיווח למנהל של יצרן ויבואן

(א)

יצרן ויבואן ידווחו למנהל, פעמיים בשנה (בסעיף זה – דוח חצי שנתי) ובתום כל שנה (בסעיף זה – דוח שנתי), על כל אלה:

(1)

מספר המוצרים הארזים או אריזות השירות שמכרו ומשקלם, סוגי החומר שממנו עשויות האריזות של המוצרים הארזים או אריזות השירות כאמור, קיבולתן, משקלן והיותן אריזות חד-פעמיות או רב-פעמיות, ולגבי האריזות של המוצרים הארזים – גם היותן אריזות מכירה, אריזות קבוצתיות או אריזות הובלה;

(2)

משקל פסולת האריזות של המוצרים הארזים או של אריזות השירות שאספו, בעצמם או באמצעות אחר, וכן פרטי אחראים לפינוי פסולת או גורם אחר שמהם נאספו וסוגי החומר שממנו עשויה פסולת האריזות כאמור;

(3)

משקל פסולת האריזות של המוצרים הארזים או של אריזות השירות שמכרו, אשר אותה מיחזרו או השיבו, וכן אופן מיחזור או השבתה ופרטי מפעל המחזור או ההשבה, וסוגי החומר שממנו עשויה פסולת האריזות כאמור.

(ב)

דוח חצי שנתי יוגש למנהל בתוך חודשיים מתום התקופה שלגביה מוגש הדוח, במתכונת שיוורה עליה המנהל.

(ג)

דוח שנתי יוגש למנהל לא יאוחר משישה חודשים מתום כל שנת כספים, כשהוא מבוקר בידי חאה חשבון, במתכונת שיוורה עליה המנהל.

(ד)

המנהל או מי שהוא הסמיכו לכך רשאי לדרוש מיצרן או מיבואן להמציא לו כל מידע ששימש לעריכת הדוח לפי סעיף זה וכן כל מידע הנמצא ברשותו ששימש לעריכת דיווח לפי סעיף 18 של גוף מוכר שהוא התקשר עמו בהתאם להוראות סעיף 9; נדרש יצרן או יבואן להמציא מידע כאמור, ימציאו במועד ובאופן שצוינו בדרישה.

(ה)

לא מסר יצרן או יבואן דוח חצי שנתי או דוח שנתי, או שמסר דוח כאמור אך למנהל יש טעמים סבירים להניח שהדוח אינו נכון, רשאי המנהל, לאחר שנתן ליצרן או ליבואן הזדמנות לטעון את טענתו, לקבוע בהחלטה מנומקת את שיעורי פסולת האריזות שלגביה ביצע היצרן או היבואן מחזור מוכר או השבה מוכרת במהלך תקופת הדיווח.

(i)

לעניין סעיף זה, דוח חצי שנתי יוגש לגבי תקופה של שישה חודשים הכוללת את החודשים ינואר עד יוני, או יולי עד דצמבר, בכל שנה.

(ז)

בסעיף זה, "סוגי חומר" – הסוגים האמורים בסעיף 6.

8.

חובת רישום של יצרן ויבואן

(א)

יצרן ויבואן ינהלו רישום מלא ומפורט של העניינים הכלולים בחובת הדיווח לפי סעיף 7.

(ב)

המנהל או מי שהוא הסמיכו לכך רשאי לעיין ברישומים כאמור בסעיף זה ולקבל העתק נכון מהם.

9.

חובת התקשרות עם גוף מוכר

(א)

לשם קיום חובות יצרנים או יבואנים לפי פרק זה, למעט חובת סימון אריזות לפי סעיף 5, על יצרן ועל יבואן להתקשר בחוזה התקשרות עם גוף מוכר; התקשר יצרן או יבואן עם גוף מוכר, יהיה הגוף המוכר אחראי לקיום חובות היצרן או היבואן כאמור, כל עוד ההתקשרות עומדת בתקפה.

(ב)

יצרן ויבואן יהיו אחראים למימון כל העלויות של הגוף המוכר שעמו התקשרו בהתאם להוראות סעיף קטן (א), בתנאים שוויוניים, ובהתחשב, בין השאר, בחלקם מתוך משקל וסוג החומר ובאפשרות מחזור האריזות שיוצרו או שיובאו בידי כלל היצרנים והיבואנים אשר התקשרו עם אותו גוף מוכר.

(ג)

בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א) סיפה, יצרן או יבואן שהתקשר עם גוף מוכר, ינהל רישום מלא ומפורט של המידע האמור בסעיף 7(א)(1), והמנהל או מי שהוא הסמיכו לכך יהיה רשאי לעיין ברישום כאמור ולקבל העתק נכון ממנו.

(ד)

מצא יצרן או יבואן כי גוף מוכר שעמו התקשר בהתאם להוראות סעיף קטן (א) אינו מקיים חובות יצרנים או יבואנים כאמור באותו סעיף קטן, כולן או חלקן, או סבר כי קיים חשש שהגוף המוכר לא יקיים חובות אלה, ינקוט היצרן או היבואן את כל האמצעים הסבירים העומדים לרשותו כדי להבטיח קיומן של החובות כאמור בידי הגוף המוכר.

(ה)

המנהל רשאי לפטור יצרן או יבואן מהחובות לפי סעיף זה, אם שוכנע כי אותו יצרן או יבואן יכול לקיים את חובותיו לפי פרק זה שלא באמצעות גוף מוכר, בתנאים שיקבע בהוראת הפטור; המנהל רשאי לקבוע מתכונת להגשת בקשה לפטור כאמור, ורשאי הוא להורות כי יראו מבקש פטור כמבקש הכרה לפי סעיף 13, בשינויים המחויבים.

.10

פטור למשקל אריזות מזערי

הוראות לפי פרק זה לא יחולו על יצרן או על יבואן שמשקל האריזות של המוצרים הארוזים או של אריזות השירות שמכר בשנה אינו עולה על 1,000 קילוגרמים; היצרן או היבואן ימסור למנהל הודעה כי מתקיים בו התנאי האמור, ואולם רשאי הוא להודיע למנהל כי הוא מבקש שההוראות לפי פרק זה יחולו עליו.

.11

היטל על יצרנים או יבואנים פטורים

השר, בהסכמת שר האוצר, רשאי לקבוע היטל שיוטל על יצרן או על יבואן הפטור מההוראות לפי פרק זה בהתאם להוראות לפי סעיף 10, ורשאי הוא לקבוע שיעור היטל שונים לסוגים של אריזות של מוצרים ארוזים, לסוגים של אריזות שירות או לסוגי חומר שממנו עשויות האריזות, וכן, בין השאר, הוראות לעניין הצמדת היטל, אופן תשלומם, דרכי גבייתם ודיווחים שעל יצרן או יבואן לדווח לעניין היטל; קביעת שיעור היטל והצמדתו טעונים אישור של ועדת הכלכלה של הכנסת.

פרק ד': גוף מוכר

סימן א': הכרה

.12

הכרה בחברה כגוף מוכר

(א)

המנהל רשאי להכיר בחברה כגוף האחראי לקיום חובות יצרנים או יבואנים לפי חוק זה שיתקשר עמה, אם מתקיימים בה כל אלה:

(1)

היא חברה כהגדרתה בחוק החברות;

(2)

מטרתה היחידה היא קיום חובות יצרנים או יבואנים לפי חוק זה וביצוע הפעולות הנדרשות לשם כך;

(3)

אם הוקמה למטרת רווח – תקונה מגביל את האפשרות לחלק רווחים אם לא עמדה ביעדי המחזור של היצרנים או היבואנים שהיא אחראית לביצוע חובותיהם או אם לא התקיימו הוראות סעיף 21(ו)1; על אף הוראות פסקה זו, בתקופה של שלוש שנים מיום תחילתו של חוק זה, רשאי המנהל להכיר רק בחברה לתועלת הציבור כהגדרתה בחוק החברות; השר

רשאי, בצו, לקצר את התקופה האמורה או להאריכה בתקופות של שנה בכל פעם, ובלבד שסך תקופות ההארכה לא יעלה על שנתיים רצופות.

(4)

היא הציגה תכנית עסקית להנחת דעתו של המנהל ולפיה סמוך למועד ההכרה היא תיתן שיחותים ליצרנים וליבואנים שמשקל חומר האריזות שייצרו או ייבאו לא יפחת מ-10 אחוזים מסך משקל חומר האריזות שיוצרו או יובאו בידי כלל היצרנים והיבואנים שהוראות פרק ג' לחוק חלות עליהם, ובתוך שלוש שנים ממועד ההכרה תיתן שיחותים ליצרנים וליבואנים שמשקל חומר האריזות שייצרו או ייבאו לא יפחת מ-25 אחוזים מהסך האמור (להלן – שיעור היקף השיחותים לענין הכרה);

(5)

היא התחייבה לתת שיחותים ליצרנים וליבואנים שיתקשר עמה, בהתאם להוראות סעיפים 9(א) ו-16(א), לכלל פסולת האריזות של המוצרים האחוזים או של אריזות השיחות, לפי העניין, שייצרו או ייבאו כל יצרן או יבואן שיתקשר עמה כאמור;

(6)

היא בעלת הון עצמי מספיק, להנחת דעתו של המנהל, והמציאה בטוחות לשם הבטחת עמידתה במטרה כאמור בפסקה (2);

(7)

המנהל הכללי של החברה ובעל שליטה בה לא הורשעו בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה, או נסיבותיה, אין החברה ראויה להיות גוף מוכר; לענין זה, "שליטה" – כהגדרתה בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968;

(8)

תנאים נוספים ככל שקבע השר.

(ב)

המנהל רשאי לסרב לתת למבקש הכרה, מנימוקים שימסור למבקש ולאחר שנתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו, אף אם מתקיימים לגביו התנאים שבסעיף קטן (א), אם מצא כי קיימות נסיבות שבשלן אין הוא ראוי לקבל הכרה, או אם נוכח כי קיים חשש ממשי שמתן ההכרה למבקש יפגע ביישום מטרות חוק זה בהתחשב, בין השאר, באלה:

(1)

מספר הגופים המוכרים הפועלים בישראל;

(2)

חלקם של היצרנים או היבואנים הקשורים עם גופים מוכרים בייצור או בייבוא של סוג חומר האריזות שיוצרו או יובאו בידי כלל היצרנים והיבואנים שהוראות פרק ג' לחוק חלות עליהם (בסעיף קטן זה – חלק בייצור או בייבוא סך סוג חומר האריזות);

(3)

סוג האריזות שיצרנים או יבואנים כאמור בפסקה (2) מייצרים או מייבאים;

(4)

מספר היצרנים או היבואנים שיתקשרו עם המבקש, חלקם בייצור או בייבוא מסך סוג חומר האריזות, או סוג האריזות שהם מייצרים או מייבאים.

(ג)

על אף האמור בסעיף קטן (א)(4) ו-(5), רשאי המנהל להכיר בחברה כגוף האחראי לקיום חובות יצרנים או יבואנים לפי חוק זה שיתקשרו עמה גם אם שיעור היקף השירותים שלה לעניין ההכרה נמוך מהשיעור האמור בסעיף קטן (א)(4), אם נוכח כי קיימות נסיבות חריגות שבשלהן ראוי שהחברה תהיה אחראית לקיום חובות יצרנים או יבואנים כאמור בכל הנוגע לפסולת אריזות מסוג מסוים או מסוגים מסוימים בלבד; הכרה כאמור תיעשה באופן שלא יפגע בכדאיותה הכלכלית של החברה ובהשגת יעדי המחזור של כלל פסולת האריזות.

(ד)

לשם הבטחת עמידתו של הגוף המוכר במטרה כאמור בסעיף קטן (א)(2), רשאי המנהל לקבוע בהכרה תנאים שיש לקיימם במהלך תקופת תוקפה של ההכרה, כולה או חלקה, ובכלל זה תנאים לעניין פעילות הסברה לקידום מטרות החוק, ורשאי הוא לשנות את התנאים כאמור, לאחר שנתן לגוף המוכר הזדמנות לטעון את טענותיו.

(ה)

הכרה תינתן לתקופה של חמש שנים (בפרק זה – תקופת ההכרה).

(ו)

תקטן הגוף המוכר וכל שינוי בו טעונים את אישור המנהל.

(ז)

המנהל יפרסם ברשומות ובאתר האינטרנט של המשרד הודעה על הכרה בחברה כגוף מוכר ועל מועד ההכרה.

13.

בקשה להכרה

(א)

חברה המבקשת לקבל הכרה תגיש למנהל בקשה שתכלול את המסמכים והפרטים האלה:

(1)

מסמכי ההתאגדות של החברה;

(2)

תכנית עסקית ותכנית תקציב לתקופת ההכרה, ובכלל זה הסדרים מתוכננים לעניין סימון אריזות;

(3)

פריסה גאוגרפית מתוכננת לפעילותה בתקופת ההכרה;

(4)

חוזה לדוגמה להתקשרות בין המבקש ליצרן או ליבואן;

(5)

חוזה לדוגמה להתקשרות בין המבקש לאחראי לפיני פסולת;

(6)

פרטים ומידע נוספים ככל שקבע השר.

(ב)

המנהל רשאי לדרוש ממבקש הכרה פרטים ומסמכים נוספים ככל שיראה לנכון, לשם בדיקת הבקשה.

(ג)

החלטת המנהל בבקשה לפי סעיף זה תינתן בתוך שלושה חודשים מיום שקיבל את מסמכי הבקשה, לרבות הפרטים או המסמכים שדרש לפי הוראות סעיף קטן (ב).

.14

ביטול הכרה

(א)

המנהל, באישור המנהל הכללי של המשרד, רשאי לבטל הכרה, לאחר שנתן לגוף המוכר הזדמנות לטעון את טענותיו, בהתקיים אחד מאלה:

(1)

ההכרה ניתנה על יסוד מידע כוזב או מטעה;

(2)

חדל להתקיים בגוף המוכר תנאי מהתנאים למתן ההכרה לפי סעיף 12;

(3)

הגוף המוכר הפר תנאי מתנאי ההכרה או הוראה מההוראות לפי פרק זה או שהפר הוראת חיקוק אחר בקשר עם פעילותו;

(4)

ניתן לגבי הגוף המוכר צו פירוק זמני או מונה לו כונס נכסים או שהוגשה בקשה לכל אחד מאלה, או שהוא החליט על פירוקו מרצון.

(ב)

ביטול המנהל הכרה, רשאי הוא לתת לחברה שלגביה בוטלה ההכרה וק לכל יצרן או יבואן שהיה קשור עמה בחוזה התקשרות לפי חוק זה ערב הביטול, הוראות לשם הבטחת המשך קיום חובות היצרנים או היבואנים לפי חוק זה, לרבות המועד והאופן שבהם על היצרנים והיבואנים כאמור לבצע פעולות הנדרשות לשם כך.

סימן ב': חובות גוף מוכר

15.

ביצוע פעולות לקיום חובות יצרנים או יבואנים

(א)

גוף מוכר יבצע את כל הפעולות הנדרשות לקיום חובות יצרנים או יבואנים כאמור בסעיף 9 שהתקשר עמו לשם כך, ויפעל בהתאם להוראות לפי סימן זה.

(ב)

גוף מוכר רשאי, לשם קיום חובות יצרנים או יבואנים לפי סעיף 6, למחזר או להשיב פסולת אריזות של מוצרים ארוזים או של אריזות שירות שמכרו יצרנים או יבואנים שלא התקשרו עמו.

16.

חובת התקשרות עם יצרנים ויבואנים וחובת דיווח להם

(א)

גוף מוכר יתקשר בחוזה התקשורת עם כל יצרן או יבואן שיפנה אליו לשם קיום חובותיו, שתואמים את תנאי ההכרה של אותו גוף מוכר, בתנאים שוויוניים; ההתקשרות תיעשה בהתאם לחוזה לדוגמה שאישר המנהל בהכרה ובהתאם לתנאים שנקבעו בה.

(ב)

גוף מוכר ידווח, פעמיים בשנה לפחות, במתכונת שורה עליה המנהל, לכל יצרן ויבואן שעמם התקשר, על הפעולות שביצע לשם קיום חובותיהם, ובכלל זה על שיעור המחזור של פסולת אריזות שביצע במהלך תקופת הדיווח, מתוך יעדי המחזור לפי סעיף 6.

17.

חובת התקשרות עם אחראי לפינוי פסולת וביצוע פעולות איסוף ופינוי של פסולת אריזות

(א)

בלי לגרוע מחובות גוף מוכר לפי הוראות חוק זה, גוף מוכר אחראי למימון כל העלויות הדרושות לטיפול בפסולת האריזות שהופרדה ונאספה בתחומו של כל אחראי לפינוי פסולת שעמו התקשר, למעט פסולת אריזות שנאספה מבית עסק לפי סעיף 26, ובכלל זה מימון של –

(1)

הפרדת פסולת אריזות;

(2)

איסוף ופינוי של פסולת אריזות;

(3)

מיון פסולת אריזות;

(4)

מחזור, השבה או סילוק של פסולת אריזות, לפי הוראות כל דין.

(ב)

לא הופרדה פסולת אריזות מפסולת אחרת, יהיה גוף מוכר אחראי למימון העלויות המפורטות בסעיף קטן (א)(1) ו-(2) ביחס לפסולת האריזות בלבד.

(ג)

גוף מוכר יציע לכל אחראי לפינוי פסולת להתקשר עמו בחוזה התקשרות, בעניין הפרדת פסולת אריזות ואיסוף ופינוי של פסולת אריזות בתחומו, בתנאים שוויוניים; חוזה ההתקשרות ינסח באופן התואם את החוזה לדוגמה שאישר המנהל בהכרה ובהתאם לתנאים שנקבעו בה.

(ד)

גוף מוכר יתקשר בחוזה התקשרות כאמור בסעיף קטן (ג), עם כל אחראי לפינוי פסולת שיפנה אליו, בעניין הפרדת פסולת אריזות ואיסוף ופינוי של פסולת אריזות בתחומו, התואמים את תנאי ההכרה של אותו גוף מוכר.

(ה)

גוף מוכר יהיה אחראי ליישום הסדר איסוף ופינוי של פסולת אריזות בתחומם של כל האחראים לפינוי פסולת שעמם התקשר, בהתאם לתנאי ההתקשרות ולתנאי ההכרה; איסוף ופינוי כאמור ייעשו באופן שוויוני, בתדירות ובאופן שיבטיחו איסוף ופינוי סדירים וזמינים לציבור וימנעו הצטברות של פסולת אריזות, והכל בהתאם להסדרי הפרדה, איסוף ופינוי שקבעו האחראים לפינוי פסולת לפי סעיף 23(א) ובכפוף לכל דין.

(ו)

המנהל רשאי לתת הוראות לענין התדירות של איסוף ופינוי פסולת אריזות לפי סעיף קטן (ה) וכמויות פסולת האריזות שייאספו ויפנו כאמור, וכן לענין פינוי פסולת אריזות מבית עסק לפי סעיף 26, לרבות קביעת אמות מידה לאיסוף ולפינוי; הוראות המנהל לפי סעיף זה יפורסמו ברשומות.

(ז)

המנהל, באישור המנהל הכללי של המשרד, רשאי לפטור גוף מוכר שקיבל הכרה לפי הוראות סעיף 12(ג), מההוראות לפי סעיף זה, כולן או חלקן, אם שוכנע כי גם לאחר מתן הפטור כאמור יתבצע איסוף ופינוי של פסולת אריזות בהיקף כלל ארצי.

18.

חובת דיווח למנהל של גוף מוכר

(א)

גוף מוכר ידווח למנהל, פעמיים בשנה (בסעיף זה – דוח חצי שנתי), בתום חודשיים מתום התקופה שלגביה מוגש הדוח, במתכונת שורה עליה המנהל, על כל אלה:

(1)

היצרנים והיבואנים שעמם הוא קשור בחוזה התקשרות בתקופה שלגביה מוגש הדוח;

(2)

הפרטים כאמור בסעיף 7(א)(1), לגבי כל אחד מהיצרנים והיבואנים שעמם הוא קשור כאמור;
(3)

האחראים לפיני פסולת שעמם הוא קשור בחוזה התקשרות בתקופה שלגביה מוגש הדוח;
(4)

הפרטים כאמור בסעיף 7(א)(2) ו-(3), לגבי פסולת האריזות של המוצרים הארזים או של אריזות השירות שאסף, מחזר או השיב.
(ב)

גוף מוכר ידווח למנהל בתום כל שנה (בסעיף זה – דוח שנתי), לא יאוחר משישה חודשים מתום השנה שלגביה מוגש הדוח, כשהוא מבקר בידי חאה חשבון, במתכונת שורה עליה המנהל, על כל אלה:

(1)

העניינים כאמור בסעיף קטן (א);

(2)

המאזן הכספי של הגוף המוכר לשנה החולפת.

(ג)

גוף מוכר ידווח למנהל בתום כל שנה, לא יאוחר מחודשיים מתום כל שנת כספים, במתכונת שורה עליה המנהל, על תכנית תקציב ותכנית עבודה לשנה הבאה.

(ד)

המנהל או מי שהוא הסמיכו לכך רשאי לדרוש מגוף מוכר להמציא לו כל מידע ששימש לעריכת דוח לפי סעיף זה; נדרש גוף מוכר להמציא מידע כאמור, ימציאו במועד ובאופן שצוינו בדרישה.

(ה)

לא מסר גוף מוכר דוח חצי שנתי או דוח שנתי, או שמסר דוח כאמור אך למנהל יש טעמים סבירים להניח שהדוח אינו נכון, רשאי המנהל, לאחר שנתן לגוף המוכר הזדמנות לטעון את טענותיו, לקבוע בהחלטה מנומקת את שיעורי פסולת האריזות שלגביהם בוצעו מחזור מוכר או השבה מוכרת במהלך תקופת הדיווח.

(i)

לענין סעיף זה, דוח חצי שנתי יוגש לגבי תקופה של שישה חודשים הכוללת את החודשים ינואר עד יוני, או יולי עד דצמבר, בכל שנה.

19.

חובת רישום של גוף מוכר

(א)

גוף מוכר ינהל רישום מלא ומפורט של העניינים הכלולים בחובת הדיווח לפי סעיף 18.

(ב)

המנהל או מי שהוא הסמיכו לכך רשאי לעיין ברישומים כאמור בסעיף זה ולקבל העתק נכון מהם.

20.

קביעת משקל מופחת של פסולת אריזות בשל הפרת הוראות בידי אחראי לפינוי פסולת

(א)

בלי לגרוע מהוראות סעיף 18(ה), הוצא צו לפי סעיף 24(א) כלפי אחראי לפינוי פסולת או הוטל עליו עיצום כספי בשל אי-התקשחת עם גוף מוכר אחד לפחות לעניין איסוף ופינוי של פסולת אריזות מתחומו לפי סעיף 34(ב), רשאי המנהל לקבוע, לעניין פסולת אריזות בתחומו של אותו אחראי לפינוי פסולת, משקל שיופחת ממשקל פסולת האריזות שגוף מוכר חב לגביו חובת מחזור לפי סעיף 6.

(ב)

היו כמה גופים מוכרים, יקבע המנהל את החלק היחסי מתוך המשקל המופחת של פסולת האריזות כאמור בסעיף קטן (א), שניתן להפחית לכל גוף מוכר ביחס לסך משקל חומר האריזות אשר יוצר או יובא בידי כלל היצרנים והיבואנים שהוראות פרק ג' חלות עליהם.

21.

אסיפת יצרנים ויבואנים

(א)

גוף מוכר יכנס, אחת לשנה לפחות, אסיפה של יצרנים ויבואנים שקשורים עמו בחוזה התקשחת ואינם בעלי מניות בגוף המוכר (בפרק זה – אסיפת יצרנים ויבואנים).

(ב)

אסיפת יצרנים ויבואנים תהיה אורגן של הגוף המוכר, והחלטותיה יחייבו את הגוף המוכר בעניינים המפורטים בסעיף זה.

(ג)

באסיפת יצרנים ויבואנים יציג הגוף המוכר את העניינים שדווחו למנהל לפי סעיף 18, למעט הפרטים האמורים בסעיף קטן (א)(2) שבו.

(ד)

מצאה אסיפת יצרנים ויבואנים, על פי דיווחים שהוצגו לפניה לפי סעיף קטן (ג), כי הגוף המוכר אינו מקיים את חובות היצרנים והיבואנים הקשורים עמו כאמור בסעיף 9 ובחוזה ההתקשחת או חובות אחרות המוטלות עליו לפי כל דין, או כי קיים חשש שלא יקיים את החובות כאמור, רשאית היא לדרוש קיום ישיבה מיוחדת של דירקטוריון הגוף המוכר, בתוך תקופה שתקבע ושלא תפחת משבעה ימים, שבה יידומו העניינים המפורטים בדרישה; הדרישה תבא לידיעת המנהל והחלטת הדירקטוריון תבא לידיעת אסיפת היצרנים והיבואנים והמנהל.

(ה)

בגוף מוכר שאינו חברה ציבורית ימונו שני דירקטורים שמתקיימים בהם תנאי סעיף 240(ב) לחוק החברות, כאילו היו דירקטורים חיצוניים, שיכהנו בדירקטוריון הגוף המוכר, ומינים טעון אישור של אסיפת היצרנים והיבואנים.

(i)

(1)

החלטת גוף מוכר על חלוקה טעונה אישור של אסיפת יצרנים ויבואנים; אסיפת יצרנים ויבואנים רשאית שלא לאשר חלוקה אם סברה כי קיים חשש ממשי שביצוע החלוקה יפגע ביכולת הגוף המוכר לקיים את חובות היצרנים והיבואנים כאמור בסעיף 9 ובחזרה ההתקשרות בהגיע מועד קיומם.

(2)

על החלטת אסיפת יצרנים ויבואנים לענין חלוקה אפשר לערער לבית משפט מחוזי.

(ז)

החלטות אסיפת יצרנים ויבואנים יתקבלו ברוב קולות של חברי היצרנים והיבואנים המשתתפים בהצבעה, אלא אם כן נקבע אחרת לפי סעיף קטן (ח); גוף מוכר יעביר לידיעת המנהל את ההחלטות שהתקבלו באסיפת יצרנים ויבואנים.

(ח)

השר רשאי לקבוע הוראות לענין סעיף זה, ובכלל זה לענין סדרי כינוס, דיונה ועבודתה של אסיפת יצרנים ויבואנים, מועדי התכנסותה, המנין החוקי בישיבותיה, משלוח הודעות ליצרנים וליבואנים הזכאים להשתתף בישיבותיה ואופן ההצבעה, לרבות באמצעות כתבי הצבעה.

(ט)

השר רשאי לפטור גוף מוכר מהוראות סעיף זה, כולן או חלקן, אם מצא כי לפי תקנון ההתאגדות של אותו גוף מוכר, כל יצן או יבואן הקשור עמו בחזרה התקשרות יכול להיות בעל מניות בו, בתנאים סבירים בנסיבות הענין, וכי רוב היצרנים והיבואנים שקשורים עמו בחזרה התקשרות הם בעלי מניות בו.

(י)

בסעיף זה, "חברה ציבורית", "חלוקה" ו"נושא משרה" – כהגדרתם בחוק החברות.

22.

נציג המנהל

(א)

הזמנה לישיבות דירקטוריון הגוף המוכר וועדות הדירקטוריון וכן לישיבות של אסיפת יצרנים ויבואנים, תימסר למנהל, והוא רשאי לשלוח לכל ישיבה כאמור נציג מטעמו, שיהיה רשאי להשתתף בישיבה אך לא תהיה לו זכות הצבעה בה.

(ב)

הנציג האמור בסעיף קטן (א) יהיה רשאי לדרוש קיום ישיבת דירקטוריון, ועדת דירקטוריון או אסיפת יצרנים ויבואנים ולבקש לכלול נושא בסדר היום של הישיבה וכן לבדוק את מסמכי הגוף

המוכר, רישומיו ונכסיו, ולקבל העתקים לפי סעיפים 98(ב)(2) ו-99(3) ו-265 לחוק החברות, בהתאמה.

פרק ה': הוראות לענין הפרדה, איסוף, פינוי והטמנה של פסולת אריזות

23.

קביעת הסדרי הפרדה, איסוף ופינוי וחובת התקשורת עם גוף מוכר

(א)

אחראי לפינוי פסולת יקבע, בכפוף להוראות לפי סעיף קטן (ד), הסדר לענין הפרדת פסולת אריזות מפסולת אחרת בתחומו, ורשאי הוא להתיר בהסדר כאמור עיחוב של פסולת אריזות עם פסולת בעלת מאפיינים דומים למאפיינים של פסולת האריזות (בחוק זה – הסדר להפרדת פסולת אריזות), וכן הסדר לענין איסוף ופינוי של פסולת אריזות שהופרדה כאמור (בחוק זה – הסדר לאיסוף ופינוי של פסולת אריזות מופרדת); ואולם אין בהסדרים שנקבעו לענין עירוב פסולת, כדי להגדיל את המימון של גוף מוכר מעבר לחובת המימון לפי סעיף 17(א) ו-(ב).

(ב)

(1)

אחראי לפינוי פסולת יהיה אחראי לבצע הפרדת פסולת אריזות ואיסוף ופינוי של פסולת אריזות מתחומו, בהתאם להסדרי הפרדה, איסוף ופינוי שקבע לענין זה לפי סעיף קטן (א) ולהוראות לפי חוק זה.

(2)

לשם קיום חובתו כאמור בפסקה (1), יתקשר אחראי לפינוי פסולת בחוזה התקשורת עם גוף מוכר אחד לפחות; ואולם אין בהוראות סעיף קטן זה כדי למנוע מאחראי לפינוי פסולת להתקשר גם עם יצרן או עם יבואן שקיבל פטור מחובת התקשורת לפי סעיף 9(ה), לשם ביצוע איסוף ופינוי של פסולת האריזות של המוצרים הארזים או של אריזות השירות שייצר או ייבא.

(ג)

אחראי לפינוי פסולת יעביר את פסולת האריזות שנאספה מתחומו בהתאם לחובותיו לפי סעיף זה לגוף מוכר שעמו התקשר, בלא תמורה נוספת מעבר לעלות המימון כאמור בסעיף 17(א) או (ב), לפי הענין.

(ד)

(1)

השר רשאי לקבוע אמות מידה לענין הסדרי הפרדה, איסוף ופינוי, ורשאי הוא שלא להתיר בהסדרים כאמור עיחוב של פסולת אריזות עם פסולת בעלת מאפיינים דומים למאפיינים של פסולת האריזות.

(2)

בקביעת הוראות לפי סעיף קטן זה, ישקול השר, בין השאר, אם עלולה להיגרם פגיעה משמעותית בכמות ובאיכות של פסולת אריזות ופסולת בעלת מאפיינים דומים למאפיינים של פסולת אריזות שמוחזרה ערב תחילתו של חוק זה.

(3)

תקנות לפי סעיף קטן זה בכל הנוגע לרשויות מקומיות ייקבעו בהסכמת שר הפנים.

(ה)

(1)

השר, על פי המלצת ועדת המחירים ובאישור שר האוצר, רשאי לקבוע מחירים לעניין התקשורת עם גוף מוכר לשם ביצוע הסדרי הפרדה, איסוף ופינוי לפי הוראות סעיף קטן (ב).

(2)

ועדת המחירים תהיה בת שמונה חברים, שהם ארבעה עובדי משרד האוצר שימנה המנהל הכללי של משרד האוצר, ואחד מהם יהיה היושב ראש, עובד משרד התעשייה המסחר והתעסוקה שימנה המנהל הכללי של משרד התעשייה המסחר והתעסוקה, עובד משרד הפנים שימנה המנהל הכללי של משרד הפנים ושני עובדי המשרד שימנה המנהל הכללי של המשרד.

(3)

בתוך 90 ימים מיום שהמנהל הכיר לראשונה בגוף מוכר לפי סעיף 12, תמסור ועדת המחירים המלצה לשר כאמור בפסקה (1).

(i)

הסמכויות הנתונות לשר הפנים לגבי חוקי עזר לפי סעיף 258 לפקודת העיריות, סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות, וסעיף 14 לחוק איגודי ערים, התשט"ו-1955, יהיו נתונות לשר לעניין חוק עזר בדבר הסדרי הפרדה, איסוף ופינוי, שקבע אחראי לפינוי פסולת שהוא רשות מקומית בהתאם להוראות לפי סעיף זה.

.24

צ לעניין קביעת הסדרי הפרדה, איסוף ופינוי או התקשורת עם גוף מוכר

(א)

לא קבע אחראי לפינוי פסולת הסדרי הפרדה, איסוף ופינוי או לא התקשר עם גוף מוכר אחד לפחות, בהתאם להוראות לפי סעיף 23, רשאי המנהל, בהתייעצות עם מנהל מנהל השלטון המקומי במשרד הפנים, לצוות עליו, לקבוע הסדרים כאמור או להתקשר עם גוף מוכר, לפי העניין, בהתאם להוראות שיקבע בצו, ובכלל זה האופן, המועד והמחיר לקביעת ההסדרים או להתקשורת כאמור; הוראות הצו לפי סעיף קטן זה ייקבעו בכפוף להוראות השר לפי סעיף 23(ד) ו-(ה), ככל שנקבעו; לא השיב מנהל מנהל השלטון המקומי במשרד הפנים למנהל בתוך 14 ימים מיום פנייתו אליו לפי סעיף זה, יראו את המנהל כאילו קיים את חובת ההיוועצות האמורה.

(ב)

הוראות סעיף 23(ו) יחולו לעניין חוק עזר בדבר הסדרי הפרדה, איסוף ופינוי, שקבע אחראי לפינוי פסולת שהוא רשות מקומית בהתאם להוראות לפי סעיף זה.

.25

איסור השלכה, איסוף או פינוי של פסולת אריזות שלא בהתאם להסדרי הפרדה, איסוף ופינוי

(א)

קבע אחראי לפינוי פסולת הסדר להפרדת פסולת אריזות, לא ישליך אדם פסולת אריזות בתחומו של האחראי לפינוי פסולת אלא בהתאם לאותו הסדר.

(ב)

קבע אחראי לפינוי פסולת הסדר לאיסוף ופינוי של פסולת אריזות מופרדת, לא יאסוף אדם פסולת אריזות בתחומו של האחראי לפינוי פסולת ולא יפנה פסולת אריזות מתחומו, אלא בהתאם לאותו הסדר.

.26

איסוף ופינוי פסולת אריזות מבית עסק

(א)

בסעיף זה –

"בית עסק" – מקום שבמהלך העבודה או העסקים מצטברת בו פסולת אריזות;

"בעל בית עסק" – בעל היתר או רישיון הדרושים לפי כל דין להפעלת בית העסק או לניהולו או לעיסוק בעסק, או מי שמוטלת עליו חובה לקבל היתר או רישיון לשם הפעלה או ניהול כאמור.

(ב)

על אף האמור בפרק זה, רשאי בעל בית עסק להתקשר עם גוף מוכר לעניין איסוף ופינוי של פסולת אריזות המצטברת בבית העסק, כולה או חלקה, בהתאם לתנאי ההכרה של אותו גוף מוכר.

(ג)

בעל בית עסק שהתקשר עם גוף מוכר כאמור בסעיף קטן (ב), ינהל רישום מלא ומפורט של משקל פסולת האריזות של המוצרים הארזים או של אריזות השירות שהצטברה בבית העסק המיועדת לפינוי וסוגי החומר האמורים בסעיף 6 שממנו עשויה פסולת האריזות, ויספק מידע זה לגוף המוכר, לפי דרישתו.

(ד)

המנהל או מי שהוא הסמיכו לכך רשאי לעיין ברישומים בבית העסק כאמור בסעיף קטן (ג) ולקבל העתק נכון מהם, וכן לדרוש מבעל בית עסק להמציא לו כל מידע הנוגע לעניין סעיף זה; נדרש בעל בית עסק להמציא מידע כאמור, ימציאו במועד ובאופן שצוינו בדרישה.

(ה)

איסוף ופינוי מבית עסק לפי סעיף זה ייעשו בתדירות ובאופן שיבטיחו איסוף ופינוי סדירים וימנעו הצטברות של פסולת אריזות, ובכפוף לכל דין.

(ו)

לגבי פסולת אריזות שלא נאספה על ידי גוף מוכר או בכל עת שההתקשרות עם הגוף המוכר אינה עומדת בתוקפה, יחולו על בעל בית העסק האיסורים האמורים בסעיף 25.

.27

איסור הטמנת פסולת אריזות

(א)

החל ביום ד' בטבת התש"פ (1 בינואר 2020), לא יטמין אדם פסולת אריזות, לרבות במקום המשמש לפינוי ולסילוק של פסולת.

(ב)

על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי המנהל, באישור השר, לאשר, בכתב, הטמנת פסולת אריזות במקום מסוים, אם נוכח, במקרים מסוימים, כי אין חלופות מחזור או השבה סבירות; אישור כאמור יינתן לתקופה שלא תעלה על שנה.

[תיקון: תשע"א]

פרק ו': מפקחים (בוטל)

.28

[תיקון: תשע"א]

(בוטל).

.29

[תיקון: תשע"א]

(בוטל).

.30

[תיקון: תשע"א]

(בוטל).

פרק ז': עונשין

.31

עונשין

(א)

מי שעשה אחד מאלה, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בחוק זה – חוק העונשין), ואם הוא תאגיד – כפל הקנס האמור:

(1)

השליך פסולת אריזות בתחומו של אחראי לפינוי פסולת שלא בהתאם להסדר להפרדת פסולת אריזות שקבע האחראי לפינוי פסולת, בניגוד להוראות לפי סעיף 25(א);

(2)

אסף או פינה פסולת אריזות בתחומו של אחראי לפינוי פסולת שלא בהתאם להסדר לאיסוף ופינוי של פסולת אריזות מופרדת שקבע האחראי לפינוי פסולת, בניגוד להוראות לפי סעיף 25(ב).

(ב)

מי שעשה אחד מאלה, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, ואם הוא תאגיד – כפל הקנס האמור:

(1)

ייצר אריזה שלא בהתאם להוראות שקבע השר לענין אמצעי הפחתה במקור, בניגוד להוראות לפי סעיף 4;

(2)

ייצר או שיווק מוצר ארוז או אריזת שירות, או מכר מוצר ארוז או מוצר באריזת שירות, בלי שסומנו בהתאם להוראות לפי סעיף 5;

(3)

לא מסר דיווח למנהל או לא המציא מידע למנהל או למי שהוא הסמיכו לכך, בניגוד להוראות לפי סעיפים 7 או 18;

(4)

לא ניהל רישום מלא ומפורט של העניינים הכלולים בחובת הדיווח לפי סעיפים 7 או 18 או לא נתן למנהל או למי שהוא הסמיך לכך לעיין ברישום כאמור או לקבל העתק נכון ממנו, בניגוד להוראות לפי סעיפים 8 או 19;

(5)

לא התקשר עם גוף מוכר בניגוד להוראות לפי סעיף 9(א);

(6)

לא ניהל רישום מלא ומפורט של המידע האמור בסעיף 7(א)(1) או לא נתן למנהל או למי שהוא הסמיכו לכך לעיין ברישום כאמור או לקבל העתק נכון ממנו, בניגוד להוראות לפי סעיף 9(ג);

(7)

לא שילם היטל שהיה חייב בתשלומו, בניגוד להוראות לפי סעיף 11;

(8)

לא קיים תנאי שקבע המנהל בהכרה לפי הוראות סעיף 12(ד);

(9)

לא פעל ליישום הסדר איסוף ופינוי של פסולת אריזות מופרדת בתחומו של אחראי לפינוי פסולת שעמו התקשר בהתאם להוראות לפי סעיף 17(ה);

(10)

לא קבע הסדרי הפרדה, איסוף ופינוי בהתאם לאחד מאלה –

(א)

הוראות לפי סעיף 23(א);

(ב)

צו של המנהל לפי סעיף 24(א);

(11)

לא התקשר עם גוף מוכר אחד לפחות בניגוד להוראות סעיף 23(ב)(2).

(ג)

מי שעשה אחד מאלה, דינו – מאסר שישה חודשים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם הוא תאגיד – כפל הקנס האמור:

(1)

לא עמד ביעדי המחזור לפי הוראות סעיף 6;

(2)

הטמין פסולת אריזות, בניגוד להוראות סעיף 27;

(3)

גילה מידע או עשה בו שימוש, בניגוד להוראות לפי סעיף 52(ב).

(ד)

אחראי לפינוי פסולת לא יישא באחריות פלילית על עבירה לפי סעיף קטן (ג)(2), אם הוכיח כי מתקיימים התנאים המפורטים להלן וכי נקט אמצעים סבירים לשם מניעת הטמנה של פסולת אריזות, ובכלל זה קבע הסדרי הפרדה, איסוף ופינוי, ונקט אמצעי פיקוח ואכיפה לשם הבטחת יישומם:

(1)

פסולת האריזות הוטמנה, שלא בידיעתו, יחד עם פסולת אחרת ומהווה חלק מזערי מכלל הפסולת שהוטמנה;

(2)

פסולת האריזות הושלכה יחד עם הפסולת האחרת, לפני הטמנתה, בידי אדם שאינו עובדו ושאינו נתן לו שירותים לעניין פסולת.

32.

אחריות נושא משרה בתאגיד

(א)

נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת ביצוע עבירות לפי סעיף 31, בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר חובה זו, דינו –

קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין.

(ב)

נעברה עבירה לפי חוק זה בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר את חובתו לפי סעיף זה, אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

(ג)

בסעיף זה, "נושא משרה בתאגיד" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, או בעל תפקיד אחר בתאגיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו בוצעה העבירה, ולענין עבירות לפי פסקאות (1), (3), (5), (6), (9), (10) או (11) של סעיף 31(ב) ועבירות לפי סעיף 31(ג) – גם דירקטור.

33.

שיעור קנסות

על אף הוראות סעיף 221(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, רשאי שר המשפטים, בהסכמת השר, לקבוע שיעור קנס העולה על סכום הקנס הקבוע בסעיף האמור, לעבירה לפי חוק זה שנקבעה כעבירת קנס וכן לעבירת קנס נוספת או נמשכת שעבר אותו אדם, בהתחשב בסוג העבירה ובנסיבות ביצועה, ובלבד שסכום הקנס לא יעלה על עשרה אחוזים מסכום הקנס המרבי הקבוע לאותה עבירה.

פרק ח': עיצום כספי

34.

עיצום כספי

(א)

הפר אדם הוראה מההוראות לפי חוק זה כמפורט להלן, רשאי המנהל להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, בסכום של 79,050 שקלים חדשים, ואם הוא תאגיד – בסכום של 158,110 שקלים חדשים:

(1)

הפר את הוראות סעיף 9(ד); לענין זה חזקה היא כי יצרן או יבואן שקיים את חובותיו לפי סעיפים 7(ד) ו-9(א) עד (ג), לא הפר את הוראות סעיף 9(ד), אלא אם כן הוכח אחרת;

(2)

לא התקשר בחוזה התקשרות עם יצרן או יבואן שפנה אליו, בניגוד להוראות סעיף 16(א);

(3)

לא התקשר בחוזה התקשרות עם אחראי לפינוי פסולת שפנה אליו, בניגוד להוראות סעיף 17(ד);

(4)

השליך פסולת אריזות בתחומו של אחראי לפינוי פסולת שלא בהתאם להסדר להפרדת פסולת אריזות שקבע האחראי לפינוי פסולת, בניגוד להוראות לפי סעיף 25(א);

(5)

אסף או פינה פסולת אריזות מתחומו של אחראי לפינוי פסולת שלא בהתאם להסדר לאיסוף ופינוי של פסולת אריזות מופרדת, בניגוד להוראות לפי סעיף 25(ב);

(6)

הפר הוראה מההוראות המפורטות בסעיף 31(ב), למעט לפי סעיף 31(ב)(10) ו-11.

(ב)

לא התקשר אחראי לפינוי פסולת עם גוף מוכר אחד לפחות לעניין הפרדת פסולת אריזות ואיסוף ופינוי של פסולת אריזות מופרדת מתחומו, בניגוד להוראות סעיף 23(ב)(2), או לא קבע הסדר בהתאם לצו של המנהל לפי סעיף 24(א), רשאי המנהל להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה בסכום של 527,030 שקלים חדשים.

(ג)

הטמין אדם פסולת אריזות, בניגוד להוראות סעיף 27, רשאי המנהל להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה בסכום של 238,220 שקלים חדשים, ואם הוא תאגיד – בסכום של 476,440 שקלים חדשים.

(ד)

לא עמד יצרן, יבואן או גוף מוכר ביעדי המחזור לפי סעיף 6, רשאי המנהל להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה בסכום של 2,640 שקלים חדשים בשל כל טון של פסולת אריזות שלא ביצע לגביו מחזור מוכר בהתאם ליעדים האמורים; ואולם לא עמד אדם ביעדי המחזור לפי סוג חומר וביעד המחזור הכולל, יחד, יוטל עיצום כספי על הפרת יעד המחזור הכולל בלבד.

(ה)

על אף הוראות סעיף קטן (ד), בשנים 2011 ו-2012 יהיה סכום העיצום הכספי שרשאי המנהל להטיל בשל כל טון של פסולת אריזות שלא בוצע לגביו מחזור מוכר בהתאם ליעדי המחזור לפי סעיף 6, כמפורט להלן:

(1)

בשנת 2011 – 1,500 שקלים חדשים;

(2)

בשנת 2012 – 2,000 שקלים חדשים.

(i)

בסעיפים קטנים (א)4-ו(5) ו-ג), "פסולת אריזות" – פסולת אריזות שמצרה עקב פעילות של תאגיד או עקב פעילות של עסק או עיסוק של יחיד, למעט עיסוק של יחיד הנעשה בדירת מגורים המשמשת את העוסק.

35.

הודעה על כוונת חיוב

(א)

היה למנהל יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מהוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 34 (בפרק זה – מפר), ובכוונתו להטיל עליו עיצום כספי לפי אותו סעיף, ימסור למפר הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בפרק זה – הודעה על כוונת חיוב).

(ב)

בהודעה על כוונת חיוב יציין המנהל, בין השאר, את אלה:

(1)

המעשה או המחדל (בפרק זה – המעשה) המהווה את ההפרה;

(2)

סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו;

(3)

זכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני המנהל לפי הוראות סעיף 36;

(4)

שיעור התוספת על העיצום הכספי בהפרה נמשכת או בהפרה חוזרת לפי הוראות סעיף 38.

36.

זכות טיעון

מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף 35 רשאי לטעון את טענותיו, בכתב, לפני המנהל, לענין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי ולענין סכומו, בתוך 30 ימים ממועד מסירת ההודעה.

37.

החלטת המנהל ודרישת תשלום

(א)

טען המפר את טענותיו לפני המנהל לפי הוראות סעיף 36, יחליט המנהל, לאחר ששקל את הטענות שנטענו, אם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשאי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 39.

(ב)

(1)

החליט המנהל לפי הוראות סעיף קטן (א) להטיל על המפר עיצום כספי, ימסור לו דרישה לשלם את העיצום הכספי (בפרק זה – דרישת תשלום); בדרישת התשלום יציין המנהל, בין השאר, את נימוקי החלטתו, סכום העיצום הכספי המעודק והתקופה לתשלום.

(2)

החליט המנהל לפי הוראות סעיף קטן (א) שלא להטיל על המפר עיצום כספי, ימסור לו הודעה על כך.

(ג)

לא ביקש המפר לטעון את טענתו לפי הוראות סעיף 36, בתוך 30 ימים מיום שנמסרה לו ההודעה על כונת חיוב, יראו הודעה זו, בתום 30 הימים האמורים, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.

.38

הפרה נמשכת והפרה חוזרת

(א)

בהפרה נמשכת ייוסף על העיצום הכספי החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה.

(ב)

בהפרה חוזרת ייוסף על העיצום הכספי שהיה אפשר להטיל בשלה אילו הייתה הפרה ראשונה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לענין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה כאמור בסעיף 34, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע.

.39

סכומים מופחתים

(א)

המנהל אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בפרק זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).

(ב)

השר, בהסכמת שר המשפטים, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם יהיה ניתן להפחית את סכום העיצום הכספי הקבוע בסעיף 34, בשיעורים שיקבע.

.40

סכום מעודק של העיצום הכספי

(א)

העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא טען את טענותיו לפני המנהל כאמור בסעיף 36 – ביום מסירת ההודעה על כוונת החיוב; הוגש ערעור על דרישת תשלום ועוכב תשלומו של העיצום הכספי לפי סעיף 43(ג), יהיה סכום העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בערעור.

(ב)

סכום העיצום הכספי כאמור בסעיף 34, יעודכן ב-1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור עליית המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ביום העדכון בשנה שקדמה לו, ולעניין יום העדכון הראשון – לעומת המדד שהיה ידוע ביום תחילתו של חוק זה; הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של עשרה שקלים חדשים; לעניין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

(ג)

המנהל יפרסם ברשומות הודעה על סכום העיצום הכספי המעודכן לפי סעיף קטן (ב).

.41

המועד לתשלום העיצום הכספי

העיצום הכספי ישולם בתוך 30 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 37.

.42

הפרשי הצמדה וריבית

לא שולם עיצום כספי במועד, ייוספו עליו לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961 (בפרק זה – הפרשי הצמדה וריבית), עד לתשלומו.

.43

ערעור לבית משפט שלום

(א)

על דרישת תשלום אפשר לערער לבית משפט שלום, בתוך 30 ימים מיום מסירת הדרישה למפר.

(ב)

אין בהגשת ערעור לפי סעיף זה, כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי אלא אם כן הסכים לכך המנהל או אם בית המשפט הורה אחרת.

(ג)

החליט בית המשפט לקבל ערעור שהוגש לפי סעיף זה, לאחר ששולם העיצום הכספי לפי הוראות פרק זה, יוחזר העיצום הכספי או כל חלק ממנו אשר הופחת בידי בית המשפט, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד יום החזרתו.

.44

פרסום בדבר הטלת עיצום כספי

(א)

הוטל עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, יפרסם המנהל באתר המשרד פרטים כמפורט להלן, באופן שיבטיח שקיפות לגבי הפעלת שיקול דעתו בקבלת החלטה בדבר הטלת העיצום הכספי:

(1)

דבר הטלת העיצום הכספי וסכמו, מהות ההפרה שבשלה הוטל ונסיבותיה, שיעור ההפחתה של סכום העיצום הכספי – אם הופחת לפי הוראות סעיף 39 והנסיבות שבשלן הופחת כאמור;

(2)

פרטים לגבי עיסוק המפר ושם העסק;

(3)

שם המפר, למעט אם הוא יחיד, ואולם המנהל רשאי לפרסם את שמו של מפר שהוא יחיד אם סבר שהדבר נחוץ לשם אזהרת הציבור, והעיצום הכספי הוטל בשל הפרה הקשורה למתן שיחות לציבור על ידי המפר.

(ב)

הוראות סעיף 9 לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998, יחולו לענין פרסום לפי סעיף זה, בשינויים המחויבים.

(ג)

פרסום כאמור בסעיף קטן (א) בנוגע לעיצום כספי שהוטל על תאגיד יהיה לתקופה של ארבע שנים, ובנוגע לעיצום כספי שהוטל על יחיד – שנתיים וחצי.

(ד)

הוטל עיצום כספי לפי הוראות פרק זה והוגש עליו ערעור, יפרסם המנהל את דבר הגשת הערעור ואת תוצאותיו.

(ה)

השר רשאי לקבוע דרכים נוספות לפרסום הפרטים האמורים בפסקאות (1) עד (3) שבסעיף קטן (א).

.45

שמירת אחריות פלילית

(א)

תשלום עיצום כספי לא יגרע מאחריות פלילית בשל הפרת הוראה לפי חוק זה, כאמור בסעיף 31.

(ב)

הוגש נגד מפר כתב אישום בשל הפרת הוראה לפי חוק זה, כאמור בסעיף 31, לא ינקוט נגדו המנהל הליכים לפי פרק זה, ואם שילם המפר עיצום כספי – יוחזר לו סכום העיצום הכספי ששולם, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד יום החזרתו.

פרק ט': הוראות שונות

.46

אגרות

השר, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לקבוע אגרה בעד הגשת בקשה לפטור מחובת התקשחות עם גוף מוכר לפי סעיף 9(ה) ובעד בקשה להכרה בגוף מוכר לפי סעיף 13, וכן אגרה שנתית שישלמו יצרן, יבואן וגוף מוכר בעד פעולות המנהל לשם יישום ההוראות לפי חוק זה.

.47

מינוי המנהל

השר ימנה, מבין עובדי משרדו, מנהל שיהיה אחראי על תחום האריזות במשרד, שתפקידיו יהיו לפי הוראות חוק זה.

.48

ייעוד כספים לקרן לשמירת הניקיון

היטל, קנס ועיצום כספי שהוטלו לפי חוק זה ישולמו לקרן לשמירת הניקיון.

.49

גבייה

(א)

על גבייה של קנס, היטל או עיצום כספי לפי חוק זה תחול פקודת המסים (גבייה).

(ב)

קנס או עיצום כספי שהוטלו על גוף מוכר לפי חוק זה ולא שולמו על ידו (בסעיף זה – חוב), ניתן לגבותם מכל יצרן ויבואן שהיה קשור עם הגוף המוכר בחוזה התקשחות במועד ביצוע המעשה המהווה את העבירה או ההפרה שבשלה הוטלו; הסכום שייגבה מכל יצרן ויבואן לפי סעיף קטן זה יהיה פי שניים מהסכום השווה לחלקו בחוב בהתאם לחלקו היחסי בסך משקל חומר האריזות שיוצר או יבא בידי כלל היצרנים והיבואנים שהתקשרו עם אותו גוף מוכר.

.50

סייג לתחולה

חוק זה לא יחול לעניין –

(1)

מכל משקה כהגדרתו בחוק הפיקדון על מכלי משקה, התשנ"ט-1999;

(2)

אריזה של מוצר שהוא חומר מסוכן, לרבות חומר רדיואקטיבי וחומר ציטוטוקסי, אלא אם כן הוא מיועד לשימוש ביתי;

(3)

אריזה של חומר נפץ כהגדרתו בחוק חומרי נפץ, התשי"ד-1954;

(4)

אריזה שראש הממשלה או שר הביטחון, לפי העניין, בהסכמת השר, קבע, בצו, כי הוראות חוק זה, כולן או חלקן, לא יחולו לגביה מטעמים של פגיעה בביטחון המדינה או ביחסי החוץ שלה; צא כאמור אינו חייב פרסום ברשומות.

.51

תחולה על המדינה[תיקון: תשע"א]

(א)

חוק זה יחול על המדינה.

(ב)

(בוטל).

(ג)

(בוטל).

(ד)

בקשות, מסמכים וכל מידע אחר שמערכת הביטחון חייבת במסירתו למנהל לפי הוראות חוק זה (בסעיף זה – מידע), והם מסווגים, יימסרו רק למנהל שהוא בעל התאמה ביטחונית מתאימה, ואם לא היה בעל התאמה כאמור – למנהל הכללי של המשרד, ובלבד שהוא בעל התאמה ביטחונית מתאימה.

(ה)

לא יפרסם אדם מידע אשר יש בפרסומו כדי לפגוע בביטחון המדינה.

52.

איסור גילוי מידע

(א)

המנהל או מי מטעמו לא יגלה דיווחים או ידיעות כאמור בסעיפים 7(א)(1) ו-18(א)(1) ו-(2),
(ב)(2) ו-(ג), אלא כן אם התקיים אחד מאלה:

(1)

גילוי המידע דרוש לשם ביצוע הוראות חוק זה;

(2)

גילוי המידע הוא לגוף ציבורי שהמידע דרוש לו לשם ביצוע תפקידיו לפי כל דין.

(ב)

גוף מוכר או מי מטעמו לא יגלה ולא יעשה כל שימוש בדיווחים או בידיעות שהגיעו אליו מאת
יצרן או יבואן מכוח חוק זה, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:

(1)

גילוי המידע או השימוש בו דרושים לשם ביצוע הוראות חוק זה;

(2)

גילוי המידע הוא לגוף ציבורי שהמידע דרוש לו לשם ביצוע תפקידיו לפי כל דין.

(ג)

לענין סעיף זה, "גוף ציבורי" – משרדי הממשלה ומוסדות מדינה אחרים.

53.

שמירת דינים

הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות כל דין אחר ולא לגרוע מהן, למעט מהוראות סעיף
7 לחוק איסוף ופינוי פסולת למחזור, התשנ"ג-1993.

54.

ביצוע ותקנת

השר ממונה על ביצוע הוראות חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנגוע לביצועו, ובין
השאר בענינים אלה:

(1)

בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת – העלאת השיעורים של יעדי המחזור ושינוי השיעור המרבי של השבה מוכרת שיראו אותה כמיחזור מוכר לפי הוראות סעיף 6(א) עד (ד);

(2)

תנאים להכרה בייצוא של פסולת אריזות למטרות מחזור או השבה כמיחזור מוכר, לפי הוראות סעיף 6(ה);

(3)

באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, שינוי, בצו, של אלה:

(א)

המשקל המזערי של אריזות שלגביו יהיה יצון או יבואן פטור מהוראות פרק ג', כאמור בסעיף 10;

(ב)

שיעור היקף השיחות לעניין הכרה כאמור בסעיף 12(א)(4).

.55

דיווח לכנסת

השר ידווח לוועדת הכלכלה של הכנסת, אחת לשנה, על יישום הוראות חוק זה, לרבות על יעדי המחזור וההשבה שהושגו בשנה שקדמה למועד הדיווח; דיווח כאמור יפורסם באתר האינטרנט של המשרד.

.56

הנוסח שולב בחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984.

.57

הנוסח שולב בחוק בתי משפט לעניינים מנהליים, התש"ס-2000.

.58

הנוסח שולב בחוק הרשויות המקומיות (אכיפה סביבתית – סמכויות פקחים), התשס"ח-2008.

.59

הנוסח שולב בחוק הפיקדון על מכלי משקה, התשנ"ט-1999.

.60

תחילה

(א)

בכפוף להוראות סעיפים קטנים (ב) עד (ד), תחילתו של חוק זה ביום כ"ה באדר א' התשע"א (1 במרס 2011).

(ב)

תחילתם של סעיפים 12 עד 14 ביום פרסומו של חוק זה.

(ג)

תחילתם של סעיפים אלה ביום כ"ט בסיוון התשע"א (1 ביולי 2011):

(1)

סעיפים 6 ו-7(א)(2) ו-3), וסעיף 8 לענין רישום של העניינים הכלולים בחובת הדיווח לפי סעיף 7(א)(2) ו-3);

(2)

סעיפים 9, 23(ב)(2), 31(ב)(5) ו-11), ו-34(א)(1) ו-(ב) לענין חובת התקשרות עם גוף מוכר;

(3)

סעיפים 23(ג), 25(ב), 26, 31(א)(2) ו-34(א)(5) לענין איסוף ופינוי של פסולת אריזות.

(ד)

תחילתו של סעיף 20 ביום י' בטבת התשע"ה (1 בינואר 2015).

.61

הוראת מעבר

חובת שחלו על יצרנים ויבואנים של מכלים למשקאות, לפי הוראות סעיף 11 לחוק שמירת הניקיון כנוסחו ערב ביטולו בחוק זה, ימשיכו לחול עליהם לגבי מכלים למשקאות שנמכרו לפני תחילתו של חוק זה.

התקבל בכנסת ביום י"ד בטבת בתשע"א (19 בינואר 2011).

חוק למניעת מפגעי אסבסט ואבק מזיק, התשע"א-2011

ס"ח תשע"א, 694, 750; תשע"ו, 612.

תוכן עניינים

פרק א': מטרת החוק

פרק ב': הגדרות

פרק ג': הגבלת השימוש באסבסט

פרק ד': מפגע אסבסט

פרק ה': רישוי העוסקים באסבסט

פרק ו': ביצוע עבודות אסבסט

פרק ז': הוועדה המקצועית, המנהל והממונה וסמכויותיהם

פרק ח': סמכויות פקחים

פרק ט': עונשין

פרק י': עיצום כספי

פרק י"א: הוראות שונות

פרק א': מטרת החוק

1.

מטרת החוק

מטרתו של חוק זה למנוע ולצמצם מפגעים סביבתיים ובריאותיים הנגרמים על ידי אסבסט ואבק מזיק ולטפל במפגעים כאמור, בין השאר באמצעות –

(1)

קביעת הוראות בדבר איסור שימוש חדש באסבסט, הפסקת השימוש הקיים באסבסט פריך וצמצום החשיפה של הציבור לאסבסט;

(2)

מתן הוראות וסמכויות להסרה של מפגעי אסבסט;

(3)

הסדרת העיסוק באסבסט וקביעת הוראות לעניין אופן ביצוען של עבודות אסבסט;

(4)

החלת הוראות לפי חוק זה על חומרים נוספים הגורמים לאבק מזיק;

והכל לשם הבטחת קיומה של סביבה נאותה, בהתאם לעקרון הזהירות המונעת, למניעה ולצמצום של מפגעים סביבתיים ובריאותיים, לשיפור איכות החיים והסביבה, למען הציבור ולמען הדורות הבאים.

פרק ב': הגדרות

2.

הגדרות [תיקון: תשע"א, תשע"ו]

– בחוק זה –

"אבק מזיק" – אבק העלול לגרום למחלות ריאה או לנזק בריאותי אחר, שמקורו בחומרים כפי שקבע השר לפי הוראות סעיף 71;

"אסבסט" – מינרל טבעי סיבי מקבוצת האסבסט, לרבות אמוסייט (Amosite), קריזוטייל (Chrysotile), קרוסידוליט (Crocidolite), אנתופיליט (Anthophyllite), טרמוליט (Tremolite), אקטינוליט (Actinolite), וכן כל חומר, מוצר או תערובת המכילים אחד או יותר מהמינרלים האמורים, בשיעור העולה על אחוז אחד ממשקלם או מנפחם של החומר, המוצר או התערובת, לפי העניין, בכל מופע, הרכב או שימוש;

"אסבסט פריך" – אסבסט, לרבות כל חומר, מוצר או תערובת המכילים אסבסט, הנמצא במצב מפורר, כתוש או בצורת אבקה או שהוא ניתן לפיזור, לכתישה או לצמצום לאבקה, על ידי מגע ידני, כאשר הוא במצב יבש;

"אסבסט צמנט" – מוצר המכיל תערובת של אסבסט ומלט במצב קשיח;

"אתר פסולת אסבסט" – מקום המשמש להטמנת אסבסט ופסולת אסבסט או כתחנת מעבר לאחסון פסולת אסבסט לפני הטמנתה, המופעל בידי מפעיל מקום כאמור;

"בדיקת מעבדה" – בדיקת מעבדה לנוכחות סיבי אסבסט בדגימת אוויר או אסבסט בדגימת צובר;

"בעל" או "בעלים", של מקרקעין, לרבות מקום ציבורי – בעלים, חוכר לדורות או מי שזכאי להירשם בפנקסי המקרקעין, כבעלים או כחוכר לדורות, והכל במשמעות הנודעת למונחים אלה בחוק המקרקעין, התשכ"ט-1969; לענין זה, היו המקרקעין מקרקעי ישראל כמשמעותם בחוק-יסוד: מקרקעי ישראל, שהוחכר בחכירה לדורות או שהועברה הזכות בהם להירשם כחוכר לדורות, יראו את החוכר לדורות או את הזכאי להירשם כחוכר לדורות, בלבד, כבעל המקרקעין;

"דגימת אוויר" – דגימה הניטלת לצורך בדיקת נוכחות סיבי אסבסט באוויר;

"דגימת צובר" – דגימה הניטלת לצורך בדיקת נוכחות אסבסט בחומר, במוצר או בתערובת;

"דוגם אסבסט" – מי שבידו רישיון דוגם אסבסט, לפי הוראות סעיף 20;

"הוועדה" – הוועדה המקצועית לאסבסט ולאבק מזיק שמונתה לפי סעיף 42;

"היתר עבודת אסבסט" – היתר לביצוע עבודת אסבסט שניתן על ידי הממונה לפי פרק ו';

"חוק הגנת הסביבה" – חוק הגנת הסביבה (סמכיות פיקוח ואכיפה), התשע"א-2011;

"חוק שמירת הניקיון" – חוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984;

"יום התחילה" – יום תחילתו של חוק זה, כאמור בסעיף 84;

"מיתקן תעשייתי" – מיתקן או צנרת הולכה של מפעל תעשייה, בין אם המיתקן או הצנרת פעילים ובין אם לאו, המצויים בשטח המפעל או מחוצה לו;

"הממונה" – ממונה אסבסט שמונה לפי סעיף 47;

"המנהל" – מנהל רישוי אסבסט שמונה לפי סעיף 47;

"מעבדת אנליזה" – מעבדה שבידה רישיון לביצוע בדיקות מעבדה, שניתן לפי סעיף 19(א) או מעבדה מחוץ לישראל, שהוכרה לפי סעיף 19(ב);

"מעבדה חוגמת" – מעבדה שבידה רישיון לנטילת דגימות אוויר, שניתן לפי סעיף 20(א);

"מערכת הביטחון" – כל אחד מאלה:

(1)

משרד הביטחון ויחידות הסמך של משרד הביטחון;

(2)

צבא הגנה לישראל;

(3)

שירות הביטחון הכללי והמוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים;

(4)

מרכזי המחקר הגרעיני שבאחריות הוועדה לאנרגיה אטומית והמכון הביולוגי;

(5)

ספקים ומפעלים המפתחים או המייצרים ציוד ביטחוני בעבור גוף המנוי בפסקאות (1) עד (4), ששר הביטחון הודיע עליהם למנהל; לענין זה, "ציוד ביטחוני" – כהגדרתו בחוק התאגידים הביטחוניים (הגנה על אינטרסים ביטחוניים), התשס"ו-2005;

(6)

משטרת ישראל ושירות בתי הסוהר;

(7)

הרשות להגנה על עדים;

"מפגע אסבסט" או "מפגע" – נוכחות של סיבי אסבסט באוויר או שחרור של סיבי אסבסט לאוויר, לרבות כל אחד מאלה:

(1)

פליטה של אבק נראה לעין הנגרמת מעבודת אסבסט;

(2)

אסבסט צמנט שחוף או מרוסק, וק אסבסט צמנט שבור במידה ניכרת;

(3)

אסבסט פריך החשוף לאוויר;

(4)

מצבור של פסולת אסבסט החשוף לאוויר;

"מפעיל אתר פסולת אסבסט" – מנהל או מחזיק של אתר פסולת אסבסט שניתן לו רישיון לפי הוראות סעיף 22;

"מפקח אסבסט פריך" – מי שבידו רישיון מפקח אסבסט פריך, לפי הוראות סעיף 18;

"מקום ציבורי" – מקום המיועד לשימוש הציבור ואינו מיועד למגורים, לרבות כל מבנה המצוי בתחומו, וכן מקום שהייעוד או השימוש העיקרי בו הוא אחד מהמפורטים להלן, אף אם אינו משמש ואינו מיועד לשמש את הציבור או שהוא מיועד למגורים:

(1)

בית ספר או מוסד לימודים שלומדים בו באופן שיטתי יותר מעשרה תלמידים;

(2)

מקום המשמש לפעילויות חוזה, חינוך, תרבות, דת, מדע, ספורט, העשרה ופנאי, ובכלל זה תאטרון, בית קולנוע, אולם כנסים, בריכת שחייה, מועדון, מרכז קהילתי, ספרייה, אולם שמחות, גן אירועים, מסעדה או פארק ציבורי;

(3)

דיר מוגן לקשישים או מעון כהגדרתו בחוק הפיקוח על מעונות, התשכ"ה-1965, למעט משפחה אומנת שאושרה בידי מי ששר החוזה והשירותים החברתיים הסמיכו לכך, ולרבות מעון לסטודנטים, לתלמידים ולעובדים, וכן מעון או מעון נעול כהגדרתם בחוק הנער (שפיטה), ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971;

(החל מכניסתו לתוקף של חוק אומנה לילדים):

דיר מוגן לקשישים או מעון כהגדרתו בחוק הפיקוח על מעונות, התשכ"ה-1965, ולרבות מעון לסטודנטים, לתלמידים ולעובדים, וכן מעון או מעון נעול כהגדרתם בחוק הנער (שפיטה), ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971;

(4)

בית מלון כהגדרתו בחוק שירותי תיירות, התשל"ו-1976;

(5)

מוסד רפואי כהגדרתו בחוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996, או מוסד אחר העוסק במתן שירותי בריאות;

(6)

מקום המשמש למסחר ולמתן שירותים לציבור, ובכלל זה קניון או שוק;

(7)

בית סוהר או בית מעצר;

(8)

"יעוד או שימוש אחר, כפי שקבע השר, באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת;

"נושא משרה" – כהגדרתו בחוק החברות, התשנ"ט-1999;

"סוקר אסבסט" – מי שבידו רישיון סוקר אסבסט, לפי הוראות סעיף 21;

"סיבי אסבסט" – סיבים של אסבסט שאורכם עולה על 5 מיקרון, והיחס בין אורכם לקוטרם שווה לשלוש או גדול משלוש;

"עבודת אסבסט" – עבודה המתבצעת באסבסט, לרבות תיקון, פיחוק, הסרה, הריסה, פינוי, חיתוך, סילוק מפגע, הובלה, הטמנה, כיסוי, חפירה או קידוח בקרקע שהוטמן בה אסבסט, ולמעט צביעה של אסבסט צמנט;

"עובד אחראי" – עובד שקיבל אישור לפי הוראות סעיף 17;

"עוסק באסבסט" – קבלן אסבסט, מפקח אסבסט פריך, עובד אחראי, דוגם אסבסט, מפעיל אתר פסולת אסבסט, מעבדה דוגמת, מעבדת אנליזה או סוקר אסבסט;

"עניין אישי" של אדם – לרבות עניין אישי של קרוב או של גוף שהוא או קרובו הם בעלי השליטה, מנהלים, נושאי משרה או עובדים אחראים בו;

"פסולת אסבסט" – לרבות אסבסט שפורק, נפגע או נשבר וכן אסבסט שאינו בשימוש או שהשימוש בו לא הותר לפי חוק זה;

"פקח" – פקח שהוסמך לפי סעיף 51;

"צו מנהלי לעניין אסבסט" – צו שניתן לפי סעיף 49;

"קבלן אסבסט" – קבלן אסבסט צמנט או קבלן אסבסט פריך;

"קבלן אסבסט פריך" – מי שבידו רישיון קבלן אסבסט פריך, לפי הוראות סעיף 16(ב);

"קבלן אסבסט צמנט" – מי שבידו רישיון קבלן אסבסט צמנט, לפי הוראות סעיף 16(א);

"קרוב" של אדם – בן זוג, הורה, הורה הורה, צאצא, אח או אחות, צאצא של בן זוג ובני זוגם של כל אחד מאלה, או אדם אחר הסמוך על שולחנו וכן שותף, מעביד או עובד של אדם כאמור;

"הקן לשמירת הניקיון" – הקן שהוקמה לפי סעיף 10 לחוק שמירת הניקיון;

"שליטה" – כהגדרתה בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968;

"השר" – השר להגנת הסביבה.

פרק ג': הגבלת השימוש באסבסט

3.

איסור שימוש באסבסט

(א)

לא ייצר אדם, לא יבא ולא יחזיק אסבסט, לא יסחור בו, לא ימסור אותו לאחר ולא יעשה עסקה, עבודה או שימוש אחר באסבסט, או בפסולת אסבסט, למעט עבודות אסבסט הנדרשות לצורך סילוק אסבסט והטמנה של פסולת אסבסט, לפי הוראות חוק זה.

(ב)

הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם על מוצר אשר בשל מבנהו, צורתו, מראהו או אופן השימוש בו, הוא עלול להטעות כנחזה להיות מוצר אסבסט, והשר קבעו בצו לענין סעיף זה.

4.

המשך שימוש קיים באסבסט

(א)

על אף הוראות סעיף 3, אסבסט שנעשה בו שימוש ערב יום התחילה, ניתן להמשיך ולעשות בו את אותו שימוש, באותו מקום או חפץ שבו היה מותקן (להלן – שימוש קיים באסבסט) וכן לבצע בו עבודת אסבסט שניתן לגביה היתר עבודת אסבסט, והכל בכפוף להוראות לפי חוק זה; ואולם היה האסבסט הקיים אסבסט פריך, יוסר האסבסט ויופסק השימוש בו בהתאם להוראות לפי חוק זה.

(ב)

אין בהוראות סעיף 3 כדי למנוע עסקה במקום או בחפץ שערב יום התחילה נעשה בו שימוש קיים באסבסט, ובלבד שבמועד שבו החל השימוש הקיים באסבסט היה שימוש זה מותר על פי דין.

5.

שימוש קיים באסבסט פריך במיתקן תעשייתי

(א)

בעל מיתקן תעשייתי יפסיק שימוש קיים באסבסט פריך שהותקן לצורך בידוד תרמי, יסירו ויטמינו בהתאם להוראות לפי חוק זה, בתוך עשר שנים מיום התחילה.

(ב)

בעל מיתקן תעשייתי שיש בו בידוד תרמי שהותקן עד תום שנת 1990, יערוך, בתוך שנה מיום התחילה, בדיקה באמצעות מפקח אסבסט פריך לאיתור ולמיפוי של שימוש קיים באסבסט פריך שנעשה לצורך בידוד תרמי כאמור, אלא אם כן ידוע לו, על יסוד מסמכים שבידו, כי הבידוד התרמי אינו מכיל אסבסט פריך.

(ג)

נמצא שימוש קיים באסבסט פריך במיתקן תעשייתי, ידווחו על כך בעל המיתקן והמחזיק בו, לאלתר, למנהל, ויערכו רישום שבו ייכללו מיקום האסבסט, הערכת כמותו ומצבו, יסמנו את המיתקנים התעשייתיים שיש בהם אסבסט, ויעדכנו, מעת לעת, את הרישום והסימון כאמור.

(ד)

נעשה במיתקן תעשייתי שימוש קיים באסבסט פריך, לצורך בידוד תרמי, והאסבסט הפריך חשוף לאוויר, יאטמו בעל המיתקן התעשייתי והמחזיק בו את החיץ שבין האסבסט לאוויר, או יפסיקו את השימוש במיתקן התעשייתי ויאטמו אותו, באופן שימנע כל אפשרות לשחרור סיבי אסבסט לאוויר, והכל לאלתר ובהתאם להוראות לפי חוק זה.

(ה)

בעל מיתקן תעשייתי והמחזיק בו יפעלו לתחזוקת החיץ באופן שימנע כל אפשרות לשחרור סיבי אסבסט לאוויר, יבצעו מעקב שוטף אחר תקינות החיץ, וכן פעולות הדרכה, שילוט, ניטור ודיווח ופעולות אחרות הדרושות לצורך מניעת מפגע אסבסט וטיפול בו.

(i)

נמצא מיתקן תעשייתי במקרקעין שאינם בחזקתו של בעל המיתקן התעשייתי, רשאים בעל המיתקן התעשייתי, המחזיק בו, וכל מי שפועל מטעמם להיכנס למקרקעין שבהם נמצא המיתקן, לצורך ביצוע חובותיהם לפי סעיף זה; על כניסה למקרקעין כאמור יחולו הוראות סעיף 50 לחוק משק הגז הטבעי, התשס"ב-2002, בשינויים המחויבים.

6.

שימוש קיים באסבסט פריך במקום ציבורי מקורה

(א)

בעל מקום ציבורי מקורה יפסיק שימוש קיים באסבסט פריך שהותקן לצורך בידוד אקוסטי מותז או בידוד תרמי, יסיר ויטמין בהתאם להוראות לפי חוק זה, בתוך עשר שנים מיום התחילה.

(ב)

בעל מקום ציבורי מקורה, שבנייתו החלה עד תום שנת 1984 ושיש בו בידוד אקוסטי מותז, יערוך, בתוך 18 חודשים מיום התחילה, בדיקה באמצעות סוקר לאיתור ולמיפוי של שימוש קיים באסבסט פריך שנעשה לצורך בידוד כאמור, אלא אם כן ידוע לו, על יסוד מסמכים שבידו, כי הבידוד אינו מכיל אסבסט פריך.

(ג)

נמצא אסבסט פריך במקום ציבורי מקורה, ידווחו על כך בעל המקום הציבורי והמחזיק בו, לאלתר, למנהל, ויערכו רישום שבו יכללו את מיקום האסבסט, הערכת כמותו ומצבו, יסמנו את המבנה שיש בו אסבסט ויעדכנו, מעת לעת, את הרישום והסימון כאמור.

(ד)

נעשה במקום ציבורי מקורה שימוש קיים באסבסט פריך, וקיים חיץ אטום בין האסבסט הפריך לבין חלל המקום הציבורי, יפעלו בעל המקום הציבורי והמחזיק בו לתחזוקת החיץ באופן שימנע כל אפשרות לשחרור סיבי אסבסט לחלל המקום הציבורי, יבצעו מעקב שוטף אחר תקינות החיץ, וכן ינקטו פעולות הדרכה, שילוט, ניטור ודיווח ופעולות אחרות הדרושות לצורך מניעת מפגע אסבסט וטיפול בו, עד להסרת האסבסט כאמור בסעיף קטן (א).

(ה)

(1)

נעשה במקום ציבורי מקורה שימוש קיים באסבסט פריך ולא קיים חיץ אטום בין האסבסט הפריך לבין חלל המקום הציבורי, יסגור בעל המקום הציבורי או המחזיק בו, בתוך 14 ימים מיום שנתגלה האסבסט הפריך במקום הציבורי, את האזור שיש בו אסבסט פריך, באופן שימנע כל אפשרות לשחרור סיבי אסבסט מחוץ לאותו אזור; בעל מקום ציבורי ומחזיק בו ינקטו פעולות סבירות למניעת כניסת בני אדם לאזור כאמור במקום הציבורי עד להסרת האסבסט הפריך, למעט מי שכניסתו נדרשת לצרכי פיקוח או הסרת האסבסט הפריך.

(2)

בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), המנהל, לאחר התייעצות עם הוועדה, רשאי לדחות את מועד הסגירה לפי פסקה (1), לתקופה שלא תעלה על שנה, אם מצא כי בנסיבות העניין קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים זאת, ורשאי הוא להתנות את דחיית המועד בתנאים, ובלבד שבעל המקום הציבורי או המחזיק בו, הגיש למנהל בקשה מנומקת, בכתב, לדחייה כאמור, בתוך 14 ימים מיום התחילה או מהמועד שבו נתגלה אסבסט פריך במקום הציבורי, לפי המאוחר; אין בהגשת בקשה כאמור כדי לפטור את בעל המקום והמחזיק מחובתם לסגור את האזור שבו מצוי האסבסט במקום הציבורי, כל עוד לא החליט המנהל אחרת.

.7

שימוש קיים באסבסט בציד ובכלי רכב בידי צבא הגנה לישראל

(א)

צבא הגנה לישראל יפסיק שימוש קיים באסבסט המותקן בציד ובכלי רכב שבשימוש, ויפעל להסרתו ולהטמנתו, בתוך שבע שנים מיום התחילה, וכן יסיר את האסבסט מכלי רכב ומציוד בעת שמבוצע טיפול תחזוקה ברכיבים המותקנים בהם שיש בהם אסבסט אף אם טרם חלפו שבע שנים מיום התחילה, והכל בהתאם להוראות לפי חוק זה ולהוראות המנהל; בסעיף זה, "אסבסט" – למעט אסבסט צמנט.

(ב)

על אף הוראות סעיף קטן (א), צבא הגנה לישראל רשאי להמשיך שימוש קיים באסבסט פריך המותקן בציד במעמד חירום כמשמעותו בפקודות הצבא, וכן בכלי רכב שהוצא לגביו רישיון רכב צבאי לחירום לפי פקודות הצבא, ובלבד שיפעל לפי הוראות המנהל לענין דיווח, ניטור, אחסנה, שילוט וסימון, ויסיר את האסבסט מכלי רכב ומציוד בעת שמבוצע טיפול תחזוקה ברכיבים המותקנים בהם שיש בהם אסבסט; בסעיף קטן זה, "פקודות הצבא" – כהגדרתן בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955.

.8

שימוש קיים באסבסט צמנט במקום ציבורי

(א)

בעל מקום ציבורי שבו שימוש קיים באסבסט צמנט, יחזיק את האסבסט צמנט במצב תקין ויבצע פעולות תחזוקה כמפורט להלן:

(1)

בתוך שלוש שנים מיום התחילה יצבע את האסבסט צמנט, לפי הנחיות ובסוגי צבעים שיפרסם המנהל, וידאג לחידוש הצביעה מעת לעת, באופן שיבטיח את קיומה של שכבת צבע שלמה על פני האסבסט צמנט;

(2)

אחת לשנה יבדוק באופן חזותי, ועד לצביעת האסבסט צמנט – אחת לשלושה חודשים, את שלמות האסבסט צמנט ויוודא את תקינותו לרבות העדר סדקים, שברים, התפוררות או שחיקה; במקום ציבורי כאמור בפסקה (1) להגדרה "מקום ציבורי", או במקום ציבורי אחר

ששטח האסבסט צמנט הכולל בו הוא 1,000 מ"ר או יותר, תיערך בדיקה כאמור באמצעות סוקר אסבסט;

(3)

יערך רישום של הפעולות שביצע לפי סעיף קטן זה ושל כל פעולה או איחוע שפגעו בשלמות האסבסט, ויצג את הרישום האמור במקום גלוי ובולט לעין במקום הציבורי.

(ב)

(1)

התגלו במבנה במקום ציבורי סדקים ושברים בהיקף שאינו עולה על שליש מכמות האסבסט צמנט המותקן באותו מבנה, או שהאסבסט צמנט כאמור פגוע או שאינו שלם בהיקף כאמור, יתקן בעל המקום הציבורי את האסבסט צמנט במבנה ויאטום סדקים ושברים בתוך 30 ימים ממועד גילויים.

(2)

עלה היקף הסדקים והשברים שהתגלה על שליש מכמות האסבסט צמנט המותקן באותו מבנה, או שהאסבסט צמנט כאמור פגוע או שאינו שלם בהיקף כאמור, בין השאר בשל סדקים, שברים, התפורחת או שחיקה, ידווח בעל המקום הציבורי על כך לממונה לאלתר, וכן יסיר ויטמין את האסבסט צמנט המותקן במבנה בהתאם להוראות לפי חוק זה בתוך שלושה חודשים מהיום שמצא כי האסבסט צמנט הוא במצב כאמור.

(3)

המנהל, לאחר התייעצות עם הוועדה, רשאי לדחות את מועד ההסרה של האסבסט לפי פסקה (2), לתקופה שלא תעלה על שנה, אם מצא כי בנסיבות העניין קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים זאת, ורשאי הוא להתנות את דחיית המועד בתנאים, ובלבד שבעל המקום הציבורי הגיש למנהל בקשה מנומקת, בכתב, לדחייה האמורה, בתוך 30 ימים מיום התחילה או מהמועד שבו נתגלה כי האסבסט במצב כאמור, לפי המאוחר; אין בהגשת בקשה כאמור כדי לפטור את בעל המקום הציבורי מחובתו להסיר את האסבסט, כל עוד לא החליט המנהל אחרת.

(ג)

החובות הקבועות בסעיף זה על בעל מקום ציבורי, למעט בסעיף קטן (א)(1), יחולו גם על מחזיק של מקום ציבורי.

9.

מתן הוראות וחובת מסירת מידע

לשם הבטחת מילוי הוראות לפי חוק זה, לרבות לענין אופן ביצועם של סעיפים 3 עד 8, רשאי המנהל –

(1)

לדחש מבעל נכס או מהמחזיק בו כל מידע הדחש לו, ובעל הנכס או המחזיק בו ימסור את המידע כאמור למנהל;

(2)

לתת לבעל נכס או חפץ שמותקן בו אסבסט או שיש בו אסבסט, ולמחזיק בו, הוראות לביצוע פעולות, להימנעות מפעולות ולהגשת תכניות; הוראות פסקה זו לא יחולו לענין סעיף 7(ב).

פרק ד': מפגע אסבסט

10.

איסור גרימת מפגע אסבסט

לא יגרום אדם למפגע אסבסט.

11.

טיפול במפגע אסבסט

(א)

גרם אדם למפגע אסבסט או שהיה לו יסוד סביר להניח שיש מפגע אסבסט במקום שבבעלותו או בחזקתו, ינקוט אמצעים מידיים למניעת המשך המפגע או להפסקתו ולצמצום הסיכון הנובע ממנו, ככל שאמצעים אלה בשליטתו, ובכלל זה –

(1)

מניעת שחרור סיבי אסבסט לאוויר, לרבות הפסקת הפעילות הגורמת למפגע;

(2)

נקיטת אמצעים סבירים למניעת כניסה של בני אדם לאזור המפגע, למעט מי שכניסתו נדרשת לצרכי פיקוח, הצלה או טיפול במפגע, והודעה לשוהים בקרבת אזור המפגע על אמצעי זהירות שיש לנקוט;

(3)

מניעת הוצאת כל חפץ, לרבות פסולת, מאזור המפגע;

(4)

דיווח מידי לממונה על קיום המפגע.

(ב)

הממונה רשאי, לבקשת אדם כאמור בסעיף קטן (א), לתת לאותו אדם הנחיות לקיום הוראות סעיף זה; פנה אדם לממונה או למי שהוא הסמך לכך, יראו אותו כמסכים לקבלת ההנחיות באמצעי שאת פרטיו מסר לממונה.

(ג)

בעל מקום או מחזיק במקום שיש בו מפגע אסבסט, יגיש לממונה בקשה להיתר עבודת אסבסט לצורך סילוק המפגע בתוך שבעה ימים מהמועד שבו נודע לו על קיום המפגע, ויבצע את העבודה בהתאם להיתר שנתן הממונה.

(ד)

הממונה רשאי להורות על מועד קצר יותר להגשת הבקשה לפי סעיף קטן (ג), אם מצא כי בנסיבות הענין קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים זאת, ורשאי הוא, לאחר התייעצות עם

הוועדה, להוחת על מועד ארוך יותר ולהתנת את דחיית המועד בתנאים, ובלבד שבעל המקום או המחזיק בו הגיש לממונה בקשה מנומקת, בכתב, לדחייה כאמור, במועד שבו נתגלה מפגע האסבסט; אין בהגשת בקשה לפי סעיף קטן (ג) כדי לפטור את בעל המקום והמחזיק מחובתם לסילוק המפגע, כאמור באותו סעיף קטן, כל עוד לא החליט הממונה אחרת.

(ה)

גרם אדם למפגע אסבסט בקרקע שאינה בבעלותו או בחזקתו, יישא בהוצאות סילוק המפגע על ידי הבעלים או המחזיק, לפי מידת אחריותו לגרימת המפגע, ורשאי הוא לבצע את סילוק המפגע אם בעל המקום והמחזיק הסכימו לכך.

12.

מפגע אסבסט ברשות מקומית

נדע לרשות מקומית על קיומו של מפגע אסבסט בתחומה, תודיע על כך לממונה באופן מידי; אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מחובתיה של רשות מקומית לפי הוראות כל דין.

13.

סייג לתחולת פרק ד'

הוראות סעיפים 10 ו-11 לא יחולו לגבי מפגע כאמור בפסקה (3) להגדרה "מפגע אסבסט" אם האסבסט הוא כאמור בסעיפים 5 עד 7, וקיומו לגביו החובות לפי אותם סעיפים.

פרק ה': רישוי העוסקים באסבסט

14.

ייחוד פעולות וחובת רישוי

(א)

לא יעסוק אדם באסבסט ולא ירשה לאחר מטעמו לעסוק באסבסט, אלא אם כן בידי העוסק באסבסט רישיון, אישור או מסמך הכרה שניתן לו לפי חוק זה, המתאים לביצוע העבודה או העיסוק (בחוק זה – רישיון), ובהתאם לתנאי רישיון ולהוראות לפי חוק זה; לענין זה, "עיסוק" – בין בתמורה ובין שלא בתמורה, באקראי או דרך עיסוק.

(ב)

הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו לענין –

(1)

הובלה של אסבסט ופסולת אסבסט כאמור בסעיף 40;

(2)

סוגי עבודות אסבסט שהשר פטר בתקנות, בהתחשב בהיקף העבודה, במורכבותה ובמידת הסיכון לציבור ולסביבה הכרוכה בביצועה, ובלבד שעבודות כאמור מבצעות בידי אדם בנכס שבבעלותו או בחזקתו, המיועד לשימוש או בידי אדם אחר המבצע את העבודה בעבור שלא בתמורה או בידי עובדו, ורשאי השר לקבוע חובות, הגבלות ותנאים שיחולו על מבצע עבודות כאמור.

15.

ייחוד התואר ואיסור התחזות

(א)

לא ישתמש אדם בתואר המנוי בהגדרה "עוסק באסבסט", או בכל תואר הדומה לתארים אלה עד כדי להטעות, אלא אם כן הוא בעל רישיון לעיסוק כאמור לפי הוראות חוק זה.

(ב)

לא יציג אדם, במישרין או בעקיפין, את עצמו או את מי שפועל מטעמו, כעוסק באסבסט, אלא אם כן אותו אדם הוא בעל רישיון לאותו עיסוק.

(ג)

לא יתחזה אדם לבעל רישיון של עוסק באסבסט, ולא ישתמש בתואר או בכינוי שמשמע מהם שהוא עוסק באסבסט, אלא אם כן הוא בעל רישיון מתאים.

16.

רישיון קבלן אסבסט

(א)

המנהל ייתן רישיון קבלן אסבסט צמנט למבקש שמתקיימים בו כל אלה:

(1)

הוא בגיר ותושב קבע בישראל, או שהוא תאגיד הרשום על פי דין בישראל;

(2)

הוא קבלן רשום כמשמעותו בחוק רישום קבלנים לעבודות הנדסה בנאיות, התשכ"ט-1969 (בסעיף זה – חוק רישום קבלנים), וכל עוד רישומו לפי החוק האמור לא בוטל או הותלה; השר רשאי לקבוע כי רק מבקש שהוא קבלן רשום לענף או לסיווג שקבע, ממלא אחר תנאי הרישום הנדרש לפי פסקה זו;

(3)

מבקש הרישיון, ואם הוא תאגיד – גם נושא משרה ובעל שליטה בו, לא הורשעו בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין הוא ראוי להיות קבלן אסבסט;

(4)

הוא מעסיק, בכל עת, לפחות עובד אחראי אחד לפי הוראות סעיף 17.

(ב)

המנהל ייתן רישיון קבלן אסבסט פריך למבקש שמתקיימים בו כל אלה:

(1)

התנאים המפורטים בסעיף קטן (א)(1) עד (3);

(2)

הוא מעסיק, בכל עת, לפחות עובד אחראי אחד לעבודות אסבסט פריך לפי הוראות סעיף 17.

(ג)

על אף הוראות סעיף קטן (א)(2), פטר שר הבינוי והשיכון לפי הוראות סעיף 14א לחוק רישום קבלנים אדם מתחולת החוק האמור, רשאי המנהל לתת לאותו אדם רישיון קבלן אסבסט לגבי ביצוע עבודת אסבסט שלגביה חל הפטור האמור, אף אם לא מתקיים בו התנאי הקבוע בסעיף קטן (א)(2).

17.

עובדי קבלן אסבסט וחובת העסקה של עובד אחראי

(א)

על אף הוראות סעיף 14(א) ובכפוף להוראות לפי פקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל-1970, עובד של קבלן אסבסט רשאי לבצע עבודת אסבסט, במסגרת עבודתו אצל אותו קבלן, אף שאין בידי העובד רישיון קבלן אסבסט; בפרק זה, "עובד" – מי שמתקיימים בינו ובין קבלן האסבסט יחסי עובד ומעביד.

(ב)

בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), קבלן אסבסט יעסיק עובד אחראי אחד לפחות שמתקיימים בו כל אלה והוא אושר לכך בידי המנהל:

(1)

לעניין עובד אחראי של קבלן אסבסט צמנט –

(א)

הוא בגיר ותושב קבע בישראל;

(ב)

הוא בעל ניסיון מעשי של שישה חודשים לפחות בביצוע עבודות בנייה;

(ג)

הוא השתתף בקורס הכשרה שהמנהל הכיר בו לעניין זה, ובסיומו עמד בהצלחה בבחינה כפי שהורה המנהל;

(ד)

הוא לא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין הוא ראוי להיות עובד אחראי של קבלן אסבסט צמנט;

(ה)

הוא מועסק בידי קבלן אסבסט במשרה מלאה ובכפוף לתנאים שקבע השר לעניין אופן העסקתו ופעילותו;

(2)

לעניין עובד אחראי של קבלן אסבסט פריך – מתקיימים בו התנאים המפורטים בפסקה (1),
בשינויים המחויבים, וכן כל אלה:

(א)

הוא הועסק כעובד אחראי של קבלן אסבסט צמנט או היה קבלן כאמור, במשך שנה לפחות,
ובמסגרת עיסוקו כאמור ביצע עבודות אסבסט צמנט, המקנות לו ניסיון מקצועי הולם, להנחת
דעתם של המנהל ושל הוועדה;

(ב)

הוא הוכיח, להנחת דעתם של המנהל ושל הוועדה, כי הוא בעל ניסיון או הכשרה מעשית וכן
ידע מקצועי בביצוע עבודות אסבסט פריך או עבודות בידוד בעלות מאפיינים דומים, המספיקים
לצורך העסקתו כעובד אחראי של קבלן אסבסט פריך.

(ג)

על אף הוראות סעיף קטן (ב), קבלן אסבסט שהוא יחיד לא יהיה חייב להעסיק עובד אחראי
אם התקיימו לגביו הוראות פסקה (1) או (2) של אותו סעיף קטן, לפי העניין, והוא אושר כעובד
אחראי בידי המנהל.

.18

רישיון מפקח אסבסט פריך

המנהלי יתן רישיון מפקח אסבסט פריך למבקש שמתקיימים בו כל אלה:

(1)

הוא בגיר ותושב קבע בישראל;

(2)

הוא בעל תואר בוגר בתחומי ההנדסה, מדעי הטבע או מדעי הסביבה שניתן מאת מוסד מוכר
כמשמעותו בחוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958, או בעל תואר אקדמי מאת מוסד
להשכלה גבוהה מחוץ לישראל שהמנהל הכיר בו כשווה ערך לתואר אקדמי כאמור, או שהוא
בעל תואר בוגר אחר ובלבד שהוכיח להנחת דעתם של המנהל ושל הוועדה שהוא בעל ידע
ומיומנויות הנדרשים לשם מילוי התפקיד, או שהוא הנדסאי מוסמך הרשום בפנקס ההנדסאים
והטכנאים המוסמכים המתנהל לפי חוק המהנדסים והאדריכלים, התשי"ח-1958, במדור
הנדסת סביבה או הנדסה אזרחית;

(3)

הוא השתתף בקורס הכשרה שהמנהל הכיר בו לעניין זה, ובסיומו עמד בהצלחה בבחינה כפי
שהורה המנהל;

(4)

הוא לא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין הוא ראוי להיות מפקח
אסבסט פריך;

(5)

הוא הוכיח, להנחת דעתם של המנהל ושל הוועדה, כי הוא בעל ניסיון או הכשרה מעשית וכן ידע מקצועי בביצוע עבודות אסבסט פריך או עבודות בידוד בעלות מאפיינים דומים, המספיקים לצורך עבודתו כמפקח אסבסט פריך.

19.

רישיון למעבדת אנליזה והכרה במעבדת חוץ

(א)

המנהל ייתן רישיון לביצוע בדיקות מעבדה לבעל מעבדה המבקש זאת, בהתקיים התנאים המפורטים להלן, ורשאי הוא לתת רישיון כאמור לביצוע סוג מסוים של בדיקות מעבדה:

(1)

המעבדה פועלת בישראל;

(2)

המעבדה מחזיקה במקום, באמצעים ובמכשור מתאימים לביצוע בדיקות מעבדה, להנחת דעתו של המנהל;

(3)

בעל המעבדה, מנהל המעבדה ואם המעבדה היא תאגיד – גם התאגיד או נושא משרה בו, לא הורשעו בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין זה ראוי לתת למעבדה רישיון;

(4)

עובדי המעבדה שיבצעו את בדיקות המעבדה הם בעלי השכלה מקצועית, הכשרה וניסיון מתאימים לביצוע בדיקות מעבדה, להנחת דעתו של המנהל.

(ב)

המנהל רשאי להכיר במעבדה מחוץ לישראל לצורך ביצוע בדיקות מעבדה; אמות מידה להכרה במעבדה כאמור ייקבעו בידי המנהל לאחר התייעצות עם הוועדה, יפורסמו באתר האינטרנט של המשרד להגנת הסביבה ויהיו פתוחות לעיון הציבור במשרדו הראשי.

20.

רישיון למעבדה חגמת ולדוגם אסבסט

(א)

המנהל ייתן רישיון לשם נטילת דגימות אוויר לבעל מעבדה המבקש זאת, בהתקיים התנאים המפורטים להלן, ורשאי הוא לתת רישיון כאמור לנטילה של דגימות אוויר מסוג מסוים:

(1)

המעבדה פועלת בישראל;

(2)

המעבדה מחזיקה במקום, באמצעים ובמכשור מתאימים לנטילת דגימות אוויר, להנחת דעתו של המנהל;

(3)

בעל המעבדה, מנהל המעבדה ואם המעבדה היא תאגיד – גם התאגיד או נושא משרה בו, לא הורשעו בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין זה ראוי לתת למעבדה רישיון;

(4)

עובדי המעבדה שייטלו את דגימות האוויר הם דוגמי אסבסט.

(ב)

המנהל רשאי לתת רישיון דוגם אסבסט למבקש רישיון כאמור, אם מתקיימים בו כל אלה:

(1)

הוא בגיר ותושב קבע בישראל;

(2)

הוא לא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין הוא ראוי להיות דוגם אסבסט;

(3)

הוא בעל השכלה מקצועית, הכשרה וניסיון מתאימים כפי שקבע השר.

(ג)

דוגם אסבסט לא יעסוק בנטילת דגימת אוויר אלא כעובד של מעבדה דוגמת.

.21

סוקר אסבסט

(א)

המנהל ייתן רישיון סוקר אסבסט למבקש שהוא בגיר ותושב קבע בישראל, ועבר קורס הכשרה כאמור בסעיף 17(ב)(1)(ג) ובסיומו עמד בהצלחה בבחינה כאמור באותו סעיף.

(ב)

סוקר אסבסט רשאי לתת חוות דעת על מצב אסבסט בנכס ועל השימוש שנעשה בו ולהמליץ על אופן הטיפול באסבסט.

(ג)

עובד אחראי, קבלן אסבסט שהוא יחיד שקיבל אישור לפי סעיף 17(ג), ומפקח אסבסט פריך יראו אותם כבעלי רישיון סוקר אסבסט.

.22

רישיון מפעיל אתר פסולת אסבסט

המנהל ייתן רישיון מפעיל אתר פסולת אסבסט למבקש שמתקיימים בו כל אלה:

(1)

הוא בגיר ותושב קבע בישראל;

(2)

הוא מפעיל אתר פסולת או תחנת מעבר לפסולת שיש בהם תנאים, מיתקנים וציוד ומתקיימים בהם תנאים להנחת דעתו של המנהל;

(3)

הוא מעסיק, בכל עת, לפחות עובד אחראי אחד שמתקיימים בו התנאים הקבועים בסעיף 17(ב)(1), בשינויים המחויבים.

23.

חובות, הגבלות ותנאים נוספים למתן רישיון ותנאים ברישיון

(א)

השר רשאי לקבוע תנאים נוספים למתן רישיון או לחידושו וכן חובות, הגבלות ותנאים נוספים שיחולו על בעל רישיון, בין השאר כדי להבטיח את מקצועיותו של העוסק באסבסט ואת פעילותו בהתאם להוראות לפי חוק זה וכדי למנוע מפגעי אסבסט, חשיפת הציבור לאסבסט או למפגעים סביבתיים אחרים, ובכלל זה רשאי הוא לקבוע הוראות בעניינים אלה:

(1)

החובה להחזיק ולהשתמש, במסגרת פעילותו על פי הרישיון, במיתקנים ובציוד מתאימים לצורך העבודות או הפעולות, ולקיים מערכת לאבטחת איכות;

(2)

החובה להחזיק ספרות מקצועית הנדרשת לצורך הפעלת הרישיון, לעדכנה ולהפיצה למגעים בדבר, ולפעול לפי הספרות המקצועית המעודכנת;

(3)

החובה להעסיק כוח אדם בעל ניסיון וכשירות מתאימים וכן פעולות שעל בעל הרישיון לנקוט במטרה להכשיר ולהדריך את כוח האדם ולשמור על כשירותו;

(4)

סוגי העבודות או הפעולות שבעל הרישיון רשאי לבצע;

(5)

דרישות נוספות שיחולו על בעל רישיון להבטחת עמידתו בהוראות לפי חוק זה, ובכלל זה המצאת ערובות מתאימות באופן ובסכומים שיקבע וכן את התנאים לחילוטן ואופן החילוט;

(6)

החובה לתעד את הפעולות שבעל הרישיון מבצע במסגרת פעילותו ואופן שמירת התיעוד;

(7)

החובה למסור מידע, מסוג שיקבע, למזמין העבודה או הפעולה או לציבור העלול להיות מושפע מביצוע.

(ב)

המנהל רשאי לתת הוראות בדבר חובות, הגבלות ותנאים נוספים שיחולו על בעל רישיון, בין השאר כדי להבטיח את מקצועיותו של העוסק באסבסט ואת פעילותו בהתאם להוראות לפי חוק זה וכדי למנוע מפגעי אסבסט, חשיפת הציבור לאסבסט או מפגעים סביבתיים אחרים, ובכלל זה רשאי הוא לתת הוראות בעניינים אלה:

(1)

הוראות בעניינים המנויים בסעיף קטן (א)(1) עד (7), שיחולו על בעל רישיון מסוים;

(2)

הנחיות ונהלים לביצוע העבודות או הפעולות.

.24

סיחב לתת רישיון

על אף האמור בסעיפים 16 עד 23, המנהל רשאי, לאחר התייעצות עם הוועדה, לסרב לתת רישיון למבקש שמתקיימים בו התנאים לפי הסעיפים האמורים, לפי העניין, לאחר שנתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו, אם מצא כי קיימות נסיבות אחרות שבשלהן אין לתת לו רישיון, לרבות מטעמים הנוגעים למהימנותו, ואם היה תאגיד – גם בשל נסיבות כאמור המתקיימות לגבי נושא משרה או בעל שליטה בו.

.25

הגשת בקשה

(א)

המבקש לקבל או לחדש רישיון לפי הוראות חוק זה יגיש בקשה למנהל; המנהל רשאי לדרוש ממבקש כאמור כל מידע או מסמך הדרושים לו לצורך החלטה בבקשה.

(ב)

מבקש כאמור בסעיף קטן (א) יודע למנהל, בכתב, על כל שינוי בפרט מהפרטים שמסר בבקשה כאמור באותו סעיף קטן, בתוך 30 ימים מיום השינוי.

(ג)

השר יקבע את הליכי הגשת הבקשות לקבלת רישיון או לחידושו לרבות הוראות בדבר אופן הגשת הבקשה והמסמכים שיש לצרף אליה.

.26

תקופת תוקפו של רישוי

(א)

תוקפם של רישיון קבלן אסבסט צמנט, רישיון קבלן אסבסט פריך, רישיון מפקח אסבסט פריך, אישור עובד אחראי ורישיון סוקר אסבסט יהיה לשנתיים.

(ב)

תוקפם של רישיון דוגם אסבסט, רישיון מעבדת אנליזה ומעבדה דוגמת ורישיון מפעיל אתר פסולת אסבסט, יהיה לחמש שנים.

(ג)

עוסק באסבסט המבקש לחדש רישיון שניתן לו לתקופה נוספת, יגיש למנהל, לפחות 60 ימים לפני תום תוקפו של הרישיון בקשה לחידושו.

(ד)

על אף הוראות סעיף קטן (א) או (ב), המנהל רשאי לתת רישיון או לחדשו לתקופות קצרות מהתקופות האמורות באותם סעיפים קטנים, לפי העניין, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לאחר שהודיע למבקש הרישיון בכתב את נימוקיו ונתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו.

.27

מתן הוראות ומסירת מידע

(א)

המנהל רשאי לדרוש מבעל רישיון לדווח לו על פרטים שהורה ולמסור לו כל מידע או מסמכים הדרושים לו לפיקוח לפי חוק זה, לרבות כתנאי לחידוש הרישיון, ובעל הרישיון ימסור לו את המידע או המסמכים כאמור.

(ב)

המנהל רשאי לתת לבעל רישיון או למי שמועסק על ידו הוראות לביצוע פעולות או להימנעות מפעולות; הוראות כאמור יכול שיינתנו לכל בעלי הרישיונות או לסוג מסוים של בעלי רישיון או לבעל רישיון מסוים.

.28

חובת דיווח

(א)

בעל רישיון ידווח למנהל לאלתר אם חדל להתקיים בו או בעובדו תנאי מהתנאים למתן הרישיון או אם נתקיים בו או בעובדו תנאי שבשלו רשאי המנהל לבטל או להתלות את הרישיון שברשותו.

(ב)

נדע לעוסק באסבסט על עניין הקשור לאסבסט העלול לגרום פגיעה בציבור או בסביבה, ובכלל זה מפגע אסבסט, שימוש באסבסט פריך או תוצאות דגימת אסבסט בערכים כפי שהורה המנהל, ידווח למנהל על אותו עניין לאלתר.

(ג)

דיווח כאמור בסעיף קטן (ב) יכול שיימסר למנהל בידי נציג של העוסק באסבסט, שהעוסק הודיע על פרטיו מראש.

.29

חובה לעמוד בדרישות למתן רישיון

בעל רישיון יעמוד, בכל עת, בתנאים אשר נקבעו ברישיון שניתן לו.

30.

איסור העברת רישיון

רישיון לפי הוראות חוק זה הוא אישי ואינו ניתן להעברה.

31.

השתלמויות

עוסק באסבסט ישתתף בהשתלמויות מקצועיות כפי שיוורה המנהל, ובמועדים שיוורה; השתתפות בהשתלמויות כאמור תהיה תנאי ברישיון של עוסק באסבסט.

32.

סיחוב לחדש רישיון, ביטול רישיון, הגבלתו או התלייתו

(א)

המנהל רשאי, לאחר התייעצות עם הוועדה, לסרב לחדש רישיון, לבטלו, להגבילו, או להתלותו לתקופה שלא תעלה על שנה, וכן לרשום התראה או נזיפה לעוסק באסבסט, לאחר שנתן לעוסק באסבסט הזדמנות לטעון את טענותיו, בהתקיים אחד מאלה:

(1)

הרישיון ניתן על יסוד מידע כוזב, שגוי, מטעה או חלקי;

(2)

הוא חדל לעסוק בעיסוק נושא הרישיון;

(3)

הוא הוכרז פסול דין;

(4)

הוא הוכרז פושט רגל, ואם הוא תאגיד – ניתן צו לפירוקו או למינוי כונס נכסים עליו או שהוא החליט על פירוק מרצון;

(5)

חדל להתקיים תנאי מהתנאים למתן הרישיון לפי חוק זה;

(6)

העוסק באסבסט הפר תנאי מתנאי הרישיון או הוראה מההוראות לפי חוק זה, לרבות חובה, הגבלה או תנאי לשימוש ברישיון שנקבע לפי פרק זה או הוראת חיקוק אחר בקשר עם עיסוקו באסבסט, או שלא מסר לממונה דיווח על סיום עבודת אסבסט שביצע להנחת דעתו של הממונה;

(7)

העוסק באסבסט מסר למנהל או לממונה מידע כוזב, מטעה, שגוי או חלקי במסגרת עבודתו כעוסק באסבסט;

(8)

העוסק באסבסט הפר תנאי מתנאי היתר עבודת אסבסט או גילה חוסר מקצועיות או רשלנות במסגרת עבודתו כעוסק באסבסט;

(9)

המנהל, לאחר התייעצות עם הוועדה, מצא כי קיימות נסיבות מיוחדות שבשלהן בעל הרישיון לא היה ראוי לקבלו, אף שהתקיימו לגבי התנאים למתן הרישיון לפי הוראות חוק זה.

(ב)

סבר המנהל כי הפגם כאמור בסעיף קטן (א) ניתן לתיקון, רשאי הוא להורות לעוסק באסבסט לתקן ורשאי הוא להורות על אופן ומועד התיקון; לא היה הפגם ניתן לתיקון או שחלפה התקופה שקבע המנהל והפגם לא תוקן להנחת דעתו, רשאי הוא, לאחר שנתן לעוסק באסבסט הזדמנות לטעון את טענותיו, לסרב לחדש את הרישיון, לבטלו או להתלות.

(ג)

בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), רשאי המנהל להתלות רישיון שניתן לעוסק באסבסט, אם ראה שחומרת העניין או טובת הציבור מחייבים זאת ולאחר שנתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו, אם הוגש נגדו כתב אישום או נפתחה נגדו חקירה פלילית בחשד לביצוע עבירה שאם יורשע בה לא יהיה ראוי להיות עוסק באסבסט, עד למתן פסק דין סופי בעניין או עד שתתקבל החלטה בידי הגורם המוסמך לכך שלא להעמיד את העוסק לדין פלילי.

(ד)

היה למנהל יסוד סביר להניח כי מתקיים בעוסק באסבסט האמור בסעיף קטן (א) (6) או (8) וכי נגרם בשל כך מפגע אסבסט, רשאי הוא להתלות את רישיונו של העוסק באסבסט, לאלתר, ובלבד שייתן לעוסק הזדמנות לטעון את טענותיו בסמוך לאחר מכן, ולא יאוחר מתום 30 ימים ממועד ההתלה.

(ה)

בוטל רישיון עוסק באסבסט שניתן לאדם, לא יהא אותו אדם רשאי להגיש בקשה לאותו רישיון אלא בחלוף שלוש שנים ממועד ביטול הרישיון.

(ו)

בלי לגרוע מהוראות סעיפים קטנים (א) עד (ד), חדל להתקיים בקבלן אסבסט, במעבדת אנליזה, במעבדה דוגמת או במפעיל אתר פסולת אסבסט אחד או יותר מהתנאים האמורים בסעיפים 16, 19, 20 או 22, לפי העניין, יהיה הרישיון מותלה עד שיוכח, להנחת דעתו של המנהל, כי חזר להתקיים בבעל הרישיון התנאי האמור; בעל רישיון ידווח למנהל על כך שחדל להתקיים בו התנאי האמור, מיד כשנדע לו על כך.

33.

מרשם

(א)

המנהל ינהל מרשם של בעלי הרישומות ויכללו בו, בין השאר, פרטים אלה:

(1)

פרטי בעל הרישיון, סוג הרישיון ותקופת תוקפו;

(2)

ביטול, התליה או התניה בתנאי הרישיון;

(3)

התראה או נזיפה שניתנו לבעל רישיון.

(ב)

המרשם יהיה פתוח לעיון הציבור במשרד הראשי של המשרד להגנת הסביבה, ופורסם באתר האינטרנט של המשרד.

34.

איסור ניגוד עניינים

(א)

לא יבצע אדם עבודות או פעולות כעוסק באסבסט, אם קיים חשש שלא יוכל למלא חובות, הגבלות ותנאים לפי חוק זה בשל ניגוד עניינים בין החובות, ההגבלות והתנאים כאמור לבין עניין אישי שלו או עיסוקיו האחרים, ואם נודע לו על ניגוד עניינים כאמור, יפסיק את אותה עבודה או פעולה; לענין זה, "עיסוק" – לרבות עיסוק אחר כעוסק באסבסט.

(ב)

מפקח אסבסט פריך, מעבדת אנליזה, מעבדה חוגמת, חוגם אסבסט וסוקר אסבסט ישמרו בפעולתם המקצועית על אי-תלות בקבלן אסבסט שעל עבודתו פיקחו או שבקשר לעבודתו ביצעו דגימת צבר, בדיקות מעבדה או סקירה. בלי לגרוע מכלליות האמור בסעיפים קטנים (א)

ו-(ב) –

(ג)

(1)

מפקח אסבסט פריך לא יהיה עובד של קבלן אסבסט ולא יקבל כל תמורה או טובת הנאה אחרת, בין במישרין ובין בעקיפין, מקבלן אסבסט שעל עבודתו פיקח במהלך שישה חודשים ממועד סיום העבודות שעליהן פיקח;

(2)

מפקח אסבסט פריך לא יפקח על עבודתו של קבלן אסבסט שאצלו עבד או הועסק בתפקיד אחר, אלא בחלוף שישה חודשים ממועד סיום העבודה או ההעסקה כאמור;

(3)

קבלן אסבסט פריך לא יתנה את ביצוע עבודתו בהעסקת מפקח אסבסט פריך מסוים, ומפקח אסבסט פריך לא יתנה את ביצוע עבודתו בהעסקתו של קבלן אסבסט מסוים.

(ד)

השר רשאי לקבוע נסיבות שיראו אותן כנסיבות שבהן עלול להיווצר ניגוד עניינים או עלולה להיפגע אי-התלות של עוסק באסבסט וכן לקבוע הוראות נוספות שמטרתן מניעת ניגוד עניינים, שיחולו על העוסקים באסבסט, כולם או חלקם.

(ה)

השר, באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, רשאי לקבוע אמות מידה שיבטיחו את מקצועיות פעולותיו של סוקר האסבסט ואת מהימנות תוצאותיהן.

.35

הגבלת פרסומת

לא יעשה עוסק באסבסט, במישרין או בעקיפין, פרסומת לעיסוקו שיש בה כדי להטעות; השר רשאי לקבוע צורת של פרסומת שיש בהן כדי להטעות.

פרק ו': ביצוע עבודות אסבסט

.36

החובה לקבל היתר עבודת אסבסט

(א)

לא יבצע אדם עבודת אסבסט מסוימת שלא ניתן לגביה פטור לפי הוראות סעיף קטן (ב) (בפרק זה – עבודה טעונה היתר), אלא אם כן נתן הממונה היתר לביצועה לפי הוראות סעיף 37 ובהתאם להוראות לפי חוק זה ולתנאי ההיתר.

(ב)

השר רשאי לקבוע סוגי עבודות אסבסט שיהיו פטורים מקבלת היתר לעבודת אסבסט, בהתחשב בהיקף העבודה, במורכבותה ובמידת הסיכון לציבור ולסביבה הכרוכה בביצועה, ורשאי הוא להתנות פטור כאמור בחובות, בהגבלות ובתנאים שיחולו על ביצועה, לרבות חובה להעסיק עוסק באסבסט מסוג מסוים לשם כך.

.37

היתר עבודת אסבסט, התנייתו בתנאים או סיחוב לתתו

(א)

המבקש לבצע עבודת אסבסט טעונה היתר (בפרק זה – מזמין), יגיש לממונה בקשה להיתר עבודת אסבסט באמצעות קבלן אסבסט בעל רישיון מתאים לביצוע העבודה, ואם העבודה היא באסבסט פריך – באמצעות מפקח אסבסט פריך; בקשה כאמור תוגש באופן שורה הממונה ויצרפו אליה תכנית לביצוע העבודה כאמור בסעיף 39(ג)(1) או (ד)(2)(א), לפי העניין, ומידע ומסמכים שידרוש הממונה, בין בדרך כלל ובין לבקשה מסוימת; הממונה רשאי לדרוש ממגיש הבקשה מידע ומסמכים נוספים הדרושים לו לשם החלטה בבקשה.

(ב)

הוגשה בקשה להיתר עבודת אסבסט, ישקול הממונה אם לאשרה או לסרב לאשרה וכן רשאי הוא להתנות את ההיתר בחובות, בהגבלות ובתנאים הדרושים בין השאר כדי להבטיח כי

עבודת האסבסט תבוצע בהתאם להוראות לפי חוק זה, בהתחשב בהיקף עבודת האסבסט, במורכבותה ובמידת הסיכון לציבור ולסביבה הכרוכה בביצועה, ורשאי הוא לתת היתר עבודת אסבסט לעבודת אסבסט מסוימת או לכמה עבודות אסבסט, שיפורטו בהיתר.

(ג)

הממונה רשאי, אם מצא כי הדבר נדרש בנסיבות העניין, להתנות מתן היתר עבודת אסבסט לעבודת אסבסט מסוימת שאינה עבודת אסבסט פריך בביצועה בידי קבלן אסבסט פריך, או בידי קבלן אסבסט צמנט בפיקוחו של מפקח אסבסט פריך.

(ד)

(1)

הממונה יודיע על החלטתו בבקשה להיתר עבודת אסבסט כאמור בסעיף זה בתוך 30 ימים מיום הגשתה על כל פרטיה כנדרש בהוראות לפי חוק זה; הממונה רשאי, בהודעה מנומקת בכתב להאריך את המועד האמור ב-60 ימים נוספים אם ראה צורך בכך בשל מורכבות הבקשה או היקף העבודה המבוקש.

(2)

דרש הממונה ממגיש הבקשה מידע ומסמכים נוספים כאמור בסעיף קטן (א), לא יובא במניין התקופות האמורות בפסקה (1) פרק הזמן שעד להגשת המידע והמסמכים כאמור.

(ה)

אישר הממונה בקשה לפי סעיף זה, יפורסמו הבקשה, לרבות כל מסמך נלווה אליה, והחלטת הממונה בבקשה באתר האינטרנט של המשרד להגנת הסביבה ויועמדו לעיון הציבור במשרדי הממונה, ואולם לא יפרסם הממונה מידע כאמור אם מצא שהתקיימה אחת העילות המנויות בסעיף 9(א) לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998, ויחולו הוראות סעיפים 10 ו-11 לחוק האמור; מידע לפי סעיף קטן זה יפורסם לפחות עד תום שנה ממועד סיום העבודה, כאמור בסעיף 39(ב).

.38

חובת של מזמין עבודה טעונה היתר

(א)

מזמין לא יעסיק אדם בביצוע עבודת אסבסט או בביצוע דגימות אוויר בקשר לעבודה כאמור, אלא אם כן אותו אדם הציג לפניו רישיון תקף ומתאים לביצוע העבודה.

(ב)

מזמין עבודה טעונה היתר באסבסט צמנט יעסיק, נוסף על קבלן אסבסט צמנט, מעבדה דוגמת לשם מילוי ההוראות לפי חוק זה.

(ג)

מזמין עבודה טעונה היתר באסבסט פריך יעסיק, נוסף על קבלן אסבסט פריך, מפקח אסבסט פריך ומעבדה דוגמת לשם מילוי ההוראות לפי חוק זה.

.39

ביצוע עבודת אסבסט וסיומה

(א)

עבודת אסבסט שניתן היתר לביצועה לפי הוראות סעיף 37, תבוצע באופן שימנע סיכון לציבור ולסביבה, תוך שימוש בציוד ובמכשור מתאימים לעבודה, ובכלל זה ביצוע הפעולות המפורטות להלן:

(1)

תיחום וגיחור אתר העבודה;

(2)

יידוע של ציבור המשתמשים באתר העבודה ובקרבתו בדבר העבודה המתוכננת, והנחייתו לעניין כללי ההתנהגות המתאימים;

(3)

קביעת שלטי אזהרה באתר העבודה ובקרבתו בנגע לאיסור כניסה לאתר העבודה וסיכון אפשרי למי שאינו מורשה לכך;

(4)

פיזור, לפני תחילת העבודה, של חומר מלכד או מים על האסבסט באתר העבודה, במטרה למנוע או לצמצם פיזור סיבי אסבסט במהלך העבודה, וביצוע העבודה באופן שימנע יצירת אבק נראה לעין;

(5)

איסוף האסבסט ופסולת האסבסט באתר העבודה, עטיפתם באריזה כפולה ואטומה באופן שימנע דליפה או שחרור ממנה, סימון האריזה כפי שיורה הממונה ופינוי הפסולת לאתר פסולת אסבסט לפי הוראות חוק זה;

(6)

נקיטת אמצעים כדי לוודא העדרו של אסבסט באתר העבודה ובסביבתו בתום העבודה, לרבות ניקוי אתר העבודה מאסבסט ובכלל זה ניקוי חלקי מבנה וחפצים המצויים באתר העבודה או סילוק חלקי המבנה והחפצים באופן שבו מסולקת פסולת אסבסט;

(7)

ביצוע, באמצעות דוגם אסבסט, של דגימות אוויר באתר העבודה ובקרבתו; הממונה רשאי להורות על המועדים לביצוע דגימות האוויר, מספרן ואופן ביצוען, ועל ריכוז סיבי האסבסט המרבי המותר בתום עבודת האסבסט, ורשאי הוא, בנסיבות מיוחדות, לפטור מזמין המבקש זאת מחובת ביצוע הדגימות כאמור;

(8)

מילוי חובות, הגבלות ותנאים שנקבעו בהיתר עבודת אסבסט.

(ב)

קבלן אסבסט המבצע עבודת אסבסט לפי היתר, ובעבודת אסבסט פריך – גם מפקח אסבסט פריך המפקח על העבודה, אחראי לסיום עבודת האסבסט בהתאם להוראות ההיתר שניתן לביצועה, ולא יראו אותו כמי שמילא את חובתו לסיים את עבודת האסבסט אלא בהתקיים כל אלה:

(1)

האסבסט ופסולת האסבסט פונו מאתר העבודה והוטמנו בהתאם להוראות לפי חוק זה ואישור על כך נמסר לממונה;

(2)

התקבלו תוצאות דגימת אוויר מאת מעבדת אנליזה המעידות כי אין חריגה מריכוז סיבי האסבסט המרבי המותר באתר העבודה, בהתאם לקביעת הממונה כאמור בסעיף 39(א)(7) ולתנאי היתר עבודת האסבסט;

(3)

הוגש לממונה דיווח על סיום העבודה.

(ג)

בלי לגרוע מהוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב), קבלן אסבסט המבצע עבודת אסבסט באסבסט צמנט אחראי כי עבודת האסבסט תבוצע בהתאם להוראות לפי חוק זה; במסגרת אחריותו כאמור יפעל קבלן האסבסט בין השאר כמפורט להלן, באמצעות עובד שלו שהוא עובד אחראי ובידו אישור תקף:

(1)

יכין תכנית לביצוע עבודת אסבסט צמנט ויגיש אותה לממונה עם הבקשה להיתר עבודת האסבסט;

(2)

ינהל את ביצוע העבודה ויפקח על ביצועה בידי עובדיו בהתאם לתכנית כפי שאושרה בידי הממונה ובהתאם לתנאי היתר עבודת האסבסט.

(ד)

(1)

קבלן אסבסט פריך, המבצע עבודת אסבסט באסבסט פריך, ומפקח אסבסט פריך המפקח על העבודה אחראים כי עבודת האסבסט תבוצע בהתאם להוראות לפי חוק זה ובהתאם להיתר עבודת אסבסט.

(2)

במסגרת אחריותו כאמור בסעיף קטן (א) יפעל מפקח אסבסט פריך, בין השאר כמפורט להלן:

(א)

יכין תכנית לביצוע עבודת אסבסט פריך ויגיש אותה לממונה עם הבקשה להיתר עבודת האסבסט;

(ב)

יפקח על ביצוע העבודה בידי קבלן האסבסט ועובדיו.

(3)

במסגרת אחריותו יפעל קבלן אסבסט פריך, באמצעות עובד שלו שהוא עובד אחראי ובידו אישור תקף, ינהל את ביצוע העבודה ויפקח על ביצועה בידי עובדיו בהתאם לתכנית העבודה כפי שאושרה בידי הממונה ובהתאם לתנאי היתר עבודת האסבסט ולהוראות מפקח אסבסט פריך.

(ה)

בצעה עבודת אסבסט, כאמור בסעיפים קטנים (ג) ו-(ד) באמצעות עובד אחראי, יהיה העובד האחראי אחראי לביצוע אותה עבודה ולא יהיה בכך כדי לגרוע מאחריותו של קבלן האסבסט לביצוע אותה עבודה.

.40

הובלת אסבסט

(א)

לא יוביל אדם אסבסט אלא ברכב סגור הנושא שילוט אזהרה, כשהאסבסט עטוף וארז באופן המונע פיזור אסבסט; השר רשאי לקבוע הוראות לעניין הובלת אסבסט לשם הבטחת קיומן של מטרות חוק זה.

(ב)

בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), הובלת אסבסט פריך תיעשה בידי בעל רישיון מוביל ובהתאם להוראות לפי חוק שירותי הובלה, התשנ"ז-1997, החלות על הובלת חומר מסוכן; בסעיף זה, "רישיון מוביל" ו"חומר מסוכן", כהגדרתם בחוק האמור.

.41

סילוק אסבסט, פינוי והטמנת

(א)

לא יסלק אדם אסבסט או פסולת אסבסט ולא יפנה אותם אלא לאתר פסולת אסבסט, לשם הטמנתם.

(ב)

בלי לגרוע מהוראות כל דין ובכפוף לתנאים שנקבעו ברישיון מפעיל אתר פסולת אסבסט –

(1)

מפעיל אתר פסולת אסבסט יטמין אסבסט או פסולת אסבסט באתר הפסולת, באזור נפרד, מגודר ומסומן, המיועד להטמנת פסולת אסבסט בלבד, באופן שימנע מעבר פסולת ומוזלים שהיו במגע עם פסולת אסבסט, או נבעו ממנה (בסעיף קטן זה – תשטיפים) בין אזור הטמנת פסולת האסבסט לבין אזורים אחרים באתר, וכן באופן שימנע התפשטות שרפות בין פסולת האסבסט לבין פסולת אחרת המוטמנת באתר;

(2)

מפעיל אתר פסולת אסבסט המשמש כתחנת מעבר יאחסן אסבסט או פסולת אסבסט, באזור נפרד, מגודר ומסומן, המיועד לאחסון פסולת אסבסט בלבד, באופן שימנע מעבר פסולת ותשטיפים בין אזור אחסון פסולת האסבסט לבין אזורים אחרים באתר, וכן באופן שימנע התפשטות שריפות בין פסולת האסבסט לבין פסולת אחרת.

(ג)

מפעיל אתר פסולת אסבסט יפרוק פסולת אסבסט באתר פסולת אסבסט, יטמין פסולת כאמור ויכסה אותה או יאחסן אותה, לפי העניין, באופן שימנע קריעה של אריזת הפסולת או פליטה של אבק הנראה לעין; החובה לפי סעיף קטן זה לעניין פריקת פסולת אסבסט תחול גם על מי שמוביל את פסולת האסבסט לאתר פסולת האסבסט.

פרק ז': הוועדה המקצועית, המנהל והממונה וסמכויותיהם

.42

הוועדה המקצועית לאסבסט ואבק מזיק

(א)

השר ימנה ועדה מקצועית לאסבסט ואבק מזיק, שחבריה יהיו בעלי ידע וניסיון בתחומי פעילותה של הוועדה, וזה הרכבה:

(1)

המנהל, והוא יהיה יושב ראש הוועדה;

(2)

שני עובדי המשרד להגנת הסביבה;

(3)

שני עובדים של משרד התעשייה המסחר והתעסוקה, האחד מאגף הפיקוח על העבודה והשני נציג התעשייה, לפי הצעת המנהל הכללי של משרד התעשייה המסחר והתעסוקה;

(4)

עובד משרד הבריאות, לפי הצעת המנהל הכללי של משרד הבריאות;

(5)

נציג המוסד לבטיחות ולגיהות כמשמעותו בחוק ארגון הפיקוח על העבודה, התשי"ד-1954, לפי הצעת מנהל המוסד לבטיחות ולגיהות;

(6)

נציג צבא הגנה לישראל, לפי הצעת ראש אגף הטכנולוגיה והלוגיסטיקה בצבא הגנה לישראל;

(7)

עובד רשות מקומית וכן עובד נוסף של רשות מקומית שישמש ממלא מקומו הקבוע, לפי הצעת שר הפנים;

(8)

אחד עד שלושה חברים, בין מקרב המדינה ובין מקרב הציבור, שהם בעלי מומחיות בתחום האסבסט והאבק המזיק;

(9)

נציג ציבור שימונה לפי רשימה שיגישו לו הארגונים המנויים בחלק א' לתוספת לחוק ייצוג גופים ציבוריים שעניינם בשמירת איכות הסביבה (תיקוני חקיקה), התשס"ג-2002.

(ב)

השר ידווח לוועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת על דבר מינויה של הוועדה ועל הרכבה; מינוי הוועדה והרכבה יפורסם ברשומות.

(ג)

הוועדה רשאית למנות, מבין חבריה, ועדות משנה קבועות או לעניין מסוים, ולאצול להן מתפקידיה ומסמכויותיה, למעט התפקידים המפורטים בסעיף 44(1); ועדת משנה תדווח לוועדה על החלטותיה, סמוך לאחר קבלתן.

(ד)

אצלה הוועדה מסמכויותיה לוועדת משנה כאמור בסעיף קטן (ג), יראו את החלטות ועדת המשנה כאילו הן החלטותיה לכל דבר ועניין, ואולם שני חברים לפחות של הוועדה רשאים, בתוך שבעה ימים מיום קבלת החלטתה של ועדת המשנה לידיהם, להגיש ליושב ראש הוועדה דרישה מנומקת בכתב לקיים במליאת הוועדה דיון בעניין שלגביו התקבלה החלטה בוועדת המשנה; נתקבלה הדרישה כאמור תקיים הוועדה דיון בעניין והחלטתה תהיה סופית.

.43

סדרי עבודת הוועדה

(א)

יושב ראש הוועדה יכנס את הוועדה ויקבע את סדר יומה.

(ב)

הוועדה תקבע לעצמה את סדרי עבודתה ודיוניה, ככל שלא נקבעו בחוק זה או בהוראות שקבע השר ובלבד שתתכנס לפחות פעמיים בשנה קלנדרית.

(ג)

יושב ראש הוועדה יכנס ישיבה מיוחדת של הוועדה אם ביקשו זאת לפחות שני חברים, ובלבד שמספר הישיבות המיוחדות כאמור לא יעלה על 12 ישיבות בשנה.

(ד)

בישיבות הוועדה ינהל רישום שישקף את מהלך הדיון ויתעד את עיקריו; רישום כאמור יפורסם בתוך 14 ימים ממועד הישיבה שלגביה נערך, באתר האינטרנט של המשרד להגנת הסביבה ויהיה פתוח לעיון הציבור במשרדו הראשי.

.44

תפקידי הוועדה

הוועדה תיתן ייעוץ מקצועי בתחומי מומחיותה, ובכלל זה –

(1)

תציע לשר או תייעץ לו בעניין התקנת תקנות לפי הוראות חוק זה;

(2)

תייעץ למנהל בכל עניין הנוגע לשימוש באסבסט, לביצוע עבודות אסבסט, לנטילת דגימות אסבסט, לביצוע בדיקות מעבדה ולסילוק מפגעי אסבסט, וכן לעניין רישוי לעוסקים באסבסט, לעניין נקיטת אמצעים מנהליים כלפי עוסקים כאמור, לעניין פרסום מידע והנחיות לציבור ובכל עניין אחר בתחומי מומחיותה, לפי בקשת המנהל;

(3)

תבצע כל תפקיד אחר בתחומי מומחיותה, המוטל עליה לפי חיקוק, ובכלל זה תפקידים הקשורים לחומרים שאינם אסבסט היוצרים אבק מזיק והעלולים לגרום למחלות ריאה או לנזק בריאותי אחר.

.45

ניגוד עניינים של חבר הוועדה

(א)

לא יתמנה לחבר הוועדה מי שעלול להימצא, במישרין או בעקיפין, באופן תדיר, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כחבר הוועדה לבין עניין אישי או תפקיד אחר שלו.

(ב)

התברר לחבר הוועדה כי נושא המדון בישיבה של הוועדה או שהוא נדרש לטפל בו במסגרת תפקידו כחבר ועדה, עלול לגרום לו להימצא, במישרין או בעקיפין, במצב של חשש לניגוד עניינים בין תפקידו כחבר הוועדה לבין עניין אישי או תפקיד אחר שלו, יודיע על כך בכתב בהקדם האפשרי ליושב ראש הוועדה.

(ג)

חבר הוועדה יימנע מהשתתפות בדיון שמקיימת הוועדה ומהצבעה בנושא כאמור בסעיף קטן (ב), ולא יטפל במסגרת מילוי תפקידו בוועדה באותו נושא.

(ד)

חבר הוועדה המנוי בסעיף 42(א)(1) עד (6) ו-(9), רשאי להביא בחשבון את ענייניו של הגוף שהוא נציגו, ככל שהם קשורים לחוק זה, למעט באשר לנושא שיש לו לגביו עניין אישי, ולא יראו אותו כמצוי במצב של ניגוד עניינים בשל כך בלבד.

.46

תוקף החלטות

החלטות הוועדה לא ייפגעו מחמת שנתפנה מקומו של חבר בהן או מחמת פגם במינויו או בהמשך כהונתו.

47.

מנהל רישוי אסבסט וממונה אסבסט

השר ימנה, מבין עובדי משרדו –

(1)

מנהל רישוי אסבסט, שיהיה אחראי על תחום האסבסט במשרד להגנת הסביבה וימלא את התפקידים שנקבעו לו לפי הוראות חוק זה.

(2)

ממונה אסבסט, אחד או יותר, שימלא את התפקידים שנקבעו לו לפי הוראות חוק זה.

48.

סמכויות המנהל והממונה

(א)

לשם ביצוע תפקידיהם לפי הוראות חוק זה ולשם פיקוח על ביצוען, רשאי המנהל וכן ממונה שהשר הסמיך לעניין זה –

(1)

לדרוש מכל אדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו;

(2)

לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו כל ידיעה או מסמך שיש בהם כדי להבטיח את ביצוע ההוראות לפי חוק זה או להקל את ביצוען; בפסקה זו, "מסמך" – לרבות פלט, כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995;

(3)

לערוך מדידות או ליטול דגימות של חומרים, וכן למסור את המדידות והדגימות למעבדת אנליזה או למעבדה חוגמת, לשמור אותן או לנהוג בהן בדרך אחרת;

(4)

להיכנס למקום, לרבות לכלי תחבורה כשהוא נייח, ובלבד שלא ייכנס למקום המשמש למגורים, אלא על פי צו של בית משפט;

(ב)

המנהל או ממונה שהוסמך לכך לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי להורות לאדם המבצע לנגד עיניו פעולה באסבסט, לאחר שהזדהה בפניו, להימנע מביצוע אותה פעולה או להורות לו כיצד לבצעה, והכל לצורך מניעת מפגע אסבסט או צמצומו; הוראה כאמור תעמוד בתוקפה עד שתיתן הוראה אחרת מאת המנהל או הממונה או עד תום שבעה ימים ממועד נתינתה, לפי המוקדם; המנהל או הממונה יתעד הוראה שנתן כאמור בסעיף קטן זה סמוך ככל האפשר למועד נתינתה.

49.

צ מנהלי

(א)

נוכח הממונה כי מתקיים אחד מהמפורטים להלן, וטרם הוגש כתב אישום, רשאי הוא לתת צו מנהלי לעניין אסבסט, לפי הוראות סעיף זה:

(1)

קיים מפגע אסבסט או חשש ממשי להתהוות מפגע אסבסט;

(2)

נעשו עבודה או שימוש באסבסט או בפסולת אסבסט בניגוד להוראות לפי חוק זה.

(ב)

צ מנהלי לעניין אסבסט יכול שיינתן למי שגרם או שעלול לגרום למפגע כאמור בסעיף קטן (א)(1), למי שביצע או עומד לבצע עבודה או שימוש בניגוד להוראות לפי חוק זה כאמור בסעיף קטן (א)(2), או לבעלים או למחזיק של הנכס שנגרם או עלול להיגרם בו המפגע, או שבצעו או עומדים להתבצע בו העבודה או השימוש כאמור, הכל לפי העניין, ואם קיים מפגע אסבסט ברשות הרבים כהגדרתה בחוק שמירת הניקיון – רשאי הממונה לתת צו כאמור גם לרשות המקומית שהמפגע נמצא בתחומה.

(ג)

בצו מנהלי לעניין אסבסט רשאי הממונה לצוות, בין השאר, על ביצוע פעולות כמפורט להלן, לפי העניין, באופן ובמועדים שייקבעו בצו:

(1)

להפסיק את העבודה או את השימוש באסבסט שלגביהם ניתן הצו או להימנע מהם, או לבצעם בהתאם להוראות שנקבעו בצו;

(2)

לנקוט אמצעים הדרושים למניעה, לצמצום או לסילוק של מפגע האסבסט ולמניעת חשיפה של הציבור למפגע כאמור.

(ד)

(1)

נתן הממונה צו מנהלי לעניין אסבסט לצבא הגנה לישראל לפי הוראות סעיף קטן (א), יעביר העתק מהצו לשר הביטחון.

(2)

שר הביטחון, לאחר התייעצות עם השר, רשאי, בחתימת ידו, לאשר את המשך ביצוע העבודה או השימוש שלגביהם ניתן הצו בידי צבא הגנה לישראל אם קבע כי העבודה או השימוש שלגביהם ניתן הצו הם חיוניים והפסקתם או צמצומם עלולים לפגוע באופן מהותי בביטחון המדינה ויש הכרח להבטיח את ביצועם.

(3)

נתן שר הביטחון אישור כאמור בפסקה (2), רשאי הממונה לתת הוראות לעניין המשך ביצוע העבודה או השימוש כאמור, ובלבד שלא יהא בהן כדי לפגוע בצרכים שבשלהם ניתן האישור.

(4)

תוקפו של אישור כאמור בפסקה (2) לא יעלה על שישה חודשים; חדלו להתקיים הנסיבות שבשלהן ניתן האישור, יפקע תוקפו אף במועד מוקדם מהמועד שנקבע בו.

(ה)

נכח ראש רשות מקומית או עובד הרשות המקומית שהוא הסמיך לעניין זה (בסעיף זה – ראש הרשות), לאחר קבלת חוות דעת מאת סוקר אסבסט, כי קיים מפגע אסבסט או חשש ממשי להתהוות מפגע אסבסט, בתחום הרשות המקומית, רשאי הוא לתת צו מנהלי לעניין אסבסט לפי הוראות סעיף זה, ובלבד שהודיע לממונה על כוונתו לתת צו כאמור, על העילה למתן הצו ועל הפעולות הנדרשות לפיו, והממונה לא התנגד לכך; הסמכות לפי סעיף קטן זה לא תחול לגבי המדינה ומוסדותיה ולגבי מערכת הביטחון.

(ו)

מי שלא קיים הוראות צו שניתן לפי סעיף זה, רשאי הממונה או ראש הרשות שנתן את הצו, לבצע את הנדרש לפי הצו; בוצע הנדרש כאמור, יהיה מי שנצטווה אך לא מילא אחר הוראות הצו, חייב בתשלום כפל ההוצאות שהוצאו; בוצע הצו בידי הממונה יהיה התשלום לקרן לשמירת הניקיון; בוצע הצו בידי ראש הרשות, יהיה התשלום לקופת הרשות המקומית.

(ז)

על מסירת צו לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיף 237 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן – חוק סדר הדין הפלילי), בדבר המצאת מסמכים, בשינויים המחויבים.

50.

בקשה לביטול צו על ידי בית המשפט

(א)

החאה את עצמו נפגע מצו מנהלי לעניין אסבסט, רשאי להגיש לבית המשפט המוסמך לדון בעברה, בקשה לביטול.

(ב)

הגשת בקשה לביטול צו לפי הוראות סעיף קטן (א), אינה מתלה את תוקפו של הצו, כל עוד לא החליט בית המשפט אחרת; החליט בית המשפט להתלות את תוקפו של הצו במעמד צד אחד, תידון הבקשה במעמד הצדדים בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום שבעה ימים מיום ההחלטה.

(ג)

על הליכים לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיף 57(ד) עד (ו), בשינויים המחויבים.

פרק ח': סמכויות פקחים

51.

הסמכת פקחים [תיקון: תשע"א]

(א)

בלי לגרוע מסמכות השר למנות מפקחים מבין עובדי משרדו לפי חוק הגנת הסביבה, רשאי השר להסמיך פקחים לעניין חוק זה מבין עובדי המדינה.

(ב)

לא יוסמך פקח לפי הוראות סעיף קטן (א), אלא אם כן מתקיימים בו התנאים המנויים בסעיף 4 לחוק הגנת הסביבה, בשינויים המחויבים, ובשינוי זה: במקום האמור בסעיף 4(1) לחוק האמור יבוא "הוא לא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה יש בה לדעת השר כדי למנוע את הסמכתו".

(ג)

לשם פיקוח על ביצוע הוראות חוק זה, רשאי פקח –

(1)

לדרוש מכל אדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו;

(2)

לערוך מדידות או ליטול דגימות של חומרים, וכן למסור את המדידות והדגימות למעבדה, לשמור אותן או לנהוג בהן בדרך אחרת;

(3)

להיכנס למקום, לרבות לכלי תחבורה כשהוא נייח, ובלבד שלא ייכנס למקום המשמש למגורים, אלא על פי צו של בית משפט.

(ד)

פקח רשאי להפעיל את סמכויותיו כלפי המדינה ומוסדותיה, למעט כלפי מערכת הביטחון.

52.

[תיקון: תשע"א]

(נמחק).

53.

[תיקון: תשע"א]

(נמחק).

פרק ט': עונשין

.54

עונשין

(א)

העושה אחד מאלה, דינו – מאסר שישה חודשים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בפרק זה – חוק העונשין), ואם הוא תאגיד – כפל הקנס האמור:

(1)

לא עורך בדיקה לאיתור ולמיפוי של שימוש קיים באסבסט פריך, בניגוד להוראות סעיפים 5(ב) או 6(ב);

(2)

לא מדווח למנהל על קיומו של אסבסט פריך, לא עורך רישום או לא מסמן את המיתקנים התעשייתיים הכוללים אסבסט, בניגוד להוראות סעיפים 5(ג) או 6(ג);

(3)

לא מבצע את הפעולות הדרושות במיתקן תעשייתי בניגוד להוראות סעיף 5(ד) או (ה) או במקום ציבורי, בניגוד להוראות סעיף 6(ד) או (ה);

(4)

לא מוסר מידע בניגוד להוראות סעיפים 9(1) או 27(א);

(5)

לא מדווח למנהל על אי קיומו של תנאי מתנאי הרישיון, בניגוד להוראות סעיפים 28(א) או 32(ו) סיפה;

(6)

לא מדווח למנהל על ענין העלול לגרום לפגיעה בציבור או בסביבה, בניגוד להוראות סעיף 28(ב);

(7)

עוסק באסבסט שעושה פרסומת לעיסוקו שיש בה כדי להטעות, בניגוד להוראות לפי סעיף 35;

(8)

לא מקיים הוראה שנקבעה בתקנת החלות עליו, לפי הוראות סעיף 78(א)(2) עד (5).

(ב)

העושה אחד מאלה, דינו – מאסר שנה או הקנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם הוא תאגיד – כפל הקנס האמור:

(1)

לא מפסיק שימוש קיים באסבסט פריך, לא מסירו ולא מטמין, בניגוד להוראות סעיפים 5(א) או 6(א);

(2)

לא מפסיק שימוש קיים באסבסט המותקן בצידו או בכלי רכב, לא פועל להסרתו ולהטמנתו, או לא פועל לפי הוראות המנהל בקשר אליו, בניגוד להוראות סעיף 7;

(3)

לא מבצע פעולות תחזוקה באסבסט צמנט, בניגוד להוראות סעיף 8(א) או 8(ב)(1);

(4)

לא מדווח לממונה או לא מסיר או לא מטמין אסבסט צמנט, בניגוד להוראות סעיף 8(ב)(2).

(ג)

העושה אחד מאלה, דינו – מאסר שנתיים או כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם הוא תאגיד – כפל הקנס האמור:

(1)

מייצר, מייבא או מחזיק אסבסט, סוחר בו, מוסר אותו לאחר או עושה עסקה, עבודה או שימוש אחר באסבסט או בפסולת אסבסט, בניגוד להוראות סעיף 3 ושלא בהתאם להוראות פרק ג';

(2)

לא פועל לפי הוראות המנהל, בניגוד להוראות סעיף 9(2) או 27(ב);

(3)

גורם למפגע אסבסט, בניגוד להוראות סעיף 10;

(4)

לא נוקט אמצעים מידיים למניעת המשך מפגע אסבסט או להפסקתו ולצמצום הסיכון הנובע ממנו, בניגוד להוראות סעיף 11(א), לא ממלא אחר הנחיות הממונה או מי שהוא הסמיך לעניין זה בניגוד להוראות סעיף 11(ב), או לא מגיש לממונה בקשה להיתר לעבודת אסבסט לצורך סילוק מפגע אסבסט ולא מבצע את העבודה בהתאם להיתר שנתן הממונה, בניגוד להוראות סעיף 11(ג);

(5)

מי שעוסק באסבסט או מרשה לאחר מטעמו לעסוק באסבסט בלא רישיון המתאים לביצוע העבודה או העיסוק או שלא בהתאם לתנאי הרישיון, בניגוד להוראות סעיף 14(א), או שלא בהתאם לחובות, הגבלות ותנאים שנקבעו לו, בניגוד להוראות סעיף 14(ב)(2) או בניגוד לתנאים לפי הוראות סעיף 29;

(6)

משתמש בתואר עוסק באסבסט, מציג עצמו כעוסק באסבסט או מתחזה לבעל רישיון של עוסק באסבסט, כשאינו בידו רישיון מתאים, בניגוד להוראות סעיף 15;

(7)

בעל רישיון שאינו ממלא חובות, הגבלות ותנאים נוספים אשר נקבע כי יחולו עליו, בניגוד להוראות סעיף 23;

(8)

מבצע עבודה טעונה היתר בלא היתר עבודת אסבסט או בניגוד לתנאי ההיתר, בניגוד להוראות סעיף 36(א);

(9)

מבצע עבודת אסבסט שאינה טעונה היתר או מפר חובות, הגבלות ותנאים החלים על ביצוע אותה עבודה, בניגוד להוראות סעיף 36(ב);

(10)

מעסיק אדם בביצוע עבודת אסבסט בלי שאותו אדם הציג לפניו רישיון תקף ומתאים לביצוע העבודה, או לא מעסיק עוסק באסבסט שהיה עליו להעסיקו לצורך ביצוע אותה עבודת אסבסט, בניגוד להוראות סעיף 38;

(11)

מפר חובה מהחובות החלות עליו לפי סעיף 39;

(12)

מוביל אסבסט בניגוד להוראות סעיף 40;

(13)

מסלק אסבסט או פסולת אסבסט, מפנה, פורק, מאחסן או מטמין אותם, בניגוד להוראות סעיף 41;

(14)

אינו ממלא אחר הוראות בעל פה שנתן לו הממונה, בניגוד להוראות סעיף 48(ב);

(15)

אינו ממלא אחר הוראות צו מנהלי לעניין אסבסט, בניגוד להוראות סעיף 49.

(ד)

העובר עבירה כאמור בסעיפים קטנים (א) עד (ג) באופן או בנסיבות מחמירות שכתוצאה מהם נגרמה או עלולה להיגרם פגיעה ממשית לציבור או לסביבה, דינו – מאסר שלוש שנים או כפל הקנס שבית משפט היה רשאי להטיל עליו לפי הוראות סעיפים קטנים (א) עד (ג), לפי העניין.

(ה)

הייתה העבירה עבירה נמשכת, רשאי בית המשפט להטיל קנס נוסף, בשיעור של חמישה אחוזים מסכום הקנס הקבוע לאותה עבירה, לכל יום שבו נמשכת העבירה מעבר לתקופת הזמן שנקבעה בצו מנהלי לעניין אסבסט או בהתראה בכתב מאת המנהל או הממונה.

(i)

(1)

בשל עבירה שעבר אדם לפי חוק זה שכתוצאה ממנה השיג טובת הנאה או רוח, לעצמו או לאחר, רשאי בית המשפט להטיל עליו קנס בשיעור טובת ההנאה או הרווח שהשיג כאמור, נוסף על כל עונש אחר; לענין סעיף קטן זה, "טובת הנאה" – לרבות הוצאה שנחסכה.

(2)

אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 63 לחוק העונשין.

(ז)

(1)

עבירות לפי סעיף קטן (א) הן מסוג העבירות של אחריות קפידה.

(2)

נעברה עבירה כאמור בסעיף קטן (ב), חזקה כי מי שעבר את העבירה ידע כי העבירה בוצעה באסבסט, אלא אם כן הוכיח כי לא ידע ולא היה עליו לדעת על כך.

.55

אחריות מעביד ונושא משרה בתאגיד

(א)

מעביד ונושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת ביצוע עבירות לפי חוק זה בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר חובה זו, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.

(ב)

נעברה עבירה לפי חוק זה בידי עובד, בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי מעביד או נושא משרה בתאגיד הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

(ג)

בסעיף זה, "נושא משרה בתאגיד" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף למעט שותף מוגבל, או בעל תפקיד אחר בתאגיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו נעברה העבירה וכן דירקטור לענין עבירה כאמור בסעיף 54(א)(1), (ב)(1) ו-(ג)(1), (5), (6) ו-(8).

.56

שיעורי קנסות

על אף הוראות סעיף 221(ב) לחוק סדר הדין הפלילי, רשאי שר המשפטים, בהסכמת השר, לקבוע שיעור קנס העולה על סכום הקנס הקבוע בסעיף האמור, לעבירה שנקבעה לפי חוק זה כעבירת קנס וכן לעבירת קנס נמשכת או נוספת שעבר אותה אדם, בהתחשב בסוג העבירה ובנסיבות ביצועה, ובלבד שסכום הקנס לא יעלה על עשרה אחוזים מסכום הקנס המרבי הקבוע לאותה עבירה; קנס כאמור יכול שיהיה בסכומים או בשיעורים שונים לגבי תאגידים, לגבי עבירה נמשכת ולגבי נסיבות שונות של ביצוע העבירה.

.57

סמכויות בית משפט

(א)

הוגש כתב אישום בשל עבירה לפי חוק זה, רשאי בית משפט ליתן צו עשה, צו אל תעשה וכל סעד אחר, לרבות התליית רישיון של עוסק באסבסט, ככל שיראה לנכון בנסיבות שלפניו, והכל כדי למנוע, להפסיק או לצמצם מפגע אסבסט או למנוע ביצוע עבירה לפי חוק זה.

(ב)

לא יצוה בית משפט כאמור בסעיף קטן (א), אלא לאחר שנתן לנאשם הזדמנות להשמיע את טענותיו; לא התייצב הנאשם לדיון בבקשה אף שהוזמן כדון, רשאי בית המשפט להחליט בבקשה בהעדרו.

(ג)

תוקפו של צו שניתן כאמור בסעיף קטן (א) יהיה לתקופה שורה בית המשפט ולכל המאוחר עד לגמר ההליכים.

(ד)

נאשם או תובע רשאים לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר בהחלטה שנתן בעניין בקשה לצו כאמור בסעיף קטן (א), אם נתגלו עובדות חדשות או השתנו הנסיבות והדבר עשוי לשנות את החלטתו הקודמת של בית המשפט.

(ה)

נאשם או תובע רשאים לערער על החלטה בעניין בקשה לצו כאמור בסעיף קטן (א), או על החלטת בית המשפט בבקשה לעיון חוזר; בית המשפט שלערער ידון בערער בשופט אחד.

(ו)

בית המשפט רשאי לאשר את ההחלטה שעליה מערערים, לשנותה, לבטלה ולקבל החלטה אחרת במקומה או להחזיר את העניין עם הוראות לגורם שנתן את ההחלטה.

(ז)

בית משפט שהרשיע אדם בעבירה לפי חוק זה רשאי בגזר הדין, מוסף על כל עונש שיטיל –

(1)

לצוות עליו לסלק מפגע אסבסט ולבצע פעולות לשיקום האזור שבו נגרם המפגע;

(2)

לחייבו בתשלום הוצאות שהוצאו לסילוק המפגע ולשיקום כאמור בפסקה (1), אם הגיש התובע או מי שהוציאן בקשה לבית המשפט; הורשעו בעבירה יותר מאדם אחד, רשאי בית המשפט, בהחלטה כאמור, להטיל את תשלום הוצאות על כולם או חלקם, יחד או לחוד, או לחלק את התשלום ביניהם, הכל כפי שייראה לו בנסיבות העניין;

(3)

להורות על התליית רישיון שניתן לעוסק באסבסט לתקופה שיקבע או על ביטול רישיון כאמור.

(ח)

החאה את עצמו נפגע מצו או החלטה שניתנו לפי הוראות סעיף קטן (ז) רשאי לערער עליו במסגרת הערעור על גזר הדין.

פרק י': עיצום כספי

.58

עיצום כספי

(א)

הפר אדם הוראה מההוראות לפי חוק זה כמפורט להלן, רשאי המנהל להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, בסכום של 50,000 שקלים חדשים, ואם הוא תאגיד – בסכום של 100,000 שקלים חדשים:

(1)

לא ערך בדיקה לאיתור ולמיפוי של שימוש קיים באסבסט פריך, בניגוד להוראות סעיפים 5(ב) או 6(ב);

(2)

לא דיווח למנהל על קיומו של אסבסט פריך, לא ערך רישום או לא סימן את המיתקנים התעשייתיים הכוללים אסבסט, בניגוד להוראות סעיפים 5(ג) או 6(ג);

(3)

לא ביצע את הפעולות הדרושות במיתקן תעשייתי, בניגוד להוראות סעיף 5(ד) או (ה), או במקום ציבורי, בניגוד להוראות סעיף 6(ד) או (ה);

(4)

לא מסר מידע בניגוד להוראות סעיפים 9(1) או 27(א);

(5)

לא דיווח למנהל על אי קיומו של תנאי מתנאי הרישיון בניגוד להוראות סעיפים 28(א) או 32(ו) סיפה;

(6)

לא דיווח למנהל על עניין העלול לגרום לפגיעה בציבור או בסביבה, בניגוד להוראות סעיף 28(ב);

(7)

לא קיים הוראה שנקבעה בתקנות החלות עליו, לפי הוראות סעיף 78(א)(2) עד (5).

(ב)

הפר אדם הוראה מההוראות לפי חוק זה כמפורט להלן, רשאי המנהל להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, בסכום של 200,000 שקלים חדשים, ואם הוא תאגיד – בסכום של 400,000 שקלים חדשים:

(1)

לא הפסיק שימוש קיים באסבסט פריך, לא הסירו ולא הטמינו בניגוד להוראות סעיפים 5(א) או 6(א);

(2)

לא הפסיק שימוש קיים באסבסט המותקן בצידוד או בכלי רכב שבשימוש, לא פעל להסרתו ולהטמנתו, בניגוד להוראות סעיף 7 או להוראות המנהל כאמור באותו סעיף;

(3)

לא ביצע פעולות תחזוקה באסבסט צמנט, בניגוד להוראות סעיף 8(א) או 8(ב)1);

(4)

לא דיווח לממונה או לא הסיר או לא הטמין אסבסט צמנט, בניגוד להוראות סעיף 8(ב)2).

(ג)

הפר אדם הוראה מההוראות לפי חוק זה כמפורט להלן, רשאי המנהל להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, בסכום של 400,000 שקלים חדשים, ואם הוא תאגיד – בסכום של 800,000 שקלים חדשים:

(1)

"יצר", "בא או החזיק אסבסט, סחר בו, מסר אותו לאחר או עשה עסקה, עבודה או שימוש אחר באסבסט או בפסולת אסבסט, בניגוד להוראות סעיף 3 ושלא בהתאם להוראות פרק ג'; לעניין זה, "אסבסט" – לרבות מוצר כאמור בסעיף 3(ב);

(2)

לא פועל לפי הוראות המנהל, בניגוד להוראות סעיף 9(2) או 27(ב);

(3)

גרם למפגע אסבסט, בניגוד להוראות סעיף 10;

(4)

לא נקט אמצעים מידיים למניעת המשך מפגע אסבסט או להפסקתו ולצמצום הסיכון הנובע ממנו, בניגוד להוראות סעיף 11(א), או לא מילא אחר הנחיות הממונה או מי שהוא הסמך לעניין זה בניגוד להוראות סעיף 11(ב), ולא הגיש לממונה בקשה להיתר לעבודת אסבסט לצורך סילוק מפגע אסבסט, ולא ביצע את העבודה בהתאם להיתר הממונה, בניגוד להוראות סעיף 11(ג);

(5)

עסק באסבסט או הרשה לאחר מטעמו לעסוק באסבסט בלא רישיון המתאים לביצוע העבודה או העיסוק או שלא בהתאם לתנאי הרישיון, בניגוד להוראות סעיף 14(א), או שלא בהתאם לחובות, הגבלות ותנאים שנקבעו לו, בניגוד להוראות סעיף 14(ב)2) או בניגוד לתנאים לפי הוראות סעיף 29;

(6)

השתמש בתואר עוסק באסבסט, הציג את עצמו כעוסק באסבסט או התחזה לבעל רישיון של עוסק באסבסט, כשאין בידו רישיון מתאים, בניגוד להוראות סעיף 15;

(7)

בעל רישיון שלא מילא חובות, הגבלות ותנאים נוספים אשר נקבע כי יחולו עליו, בניגוד להוראות סעיף 23;

(8)

ביצע עבודה טעונה היתר בלא היתר עבודת אסבסט או בניגוד לתנאי ההיתר, בניגוד להוראות סעיף 36(א);

(9)

ביצע עבודת אסבסט שאינה טעונה היתר או הפר חובות, הגבלות ותנאים החלים על ביצוע אותה עבודה, בניגוד להוראות סעיף 36(ב);

(10)

העסיק אדם בביצוע עבודת אסבסט בלי שאותו אדם הציג לפניו רישיון תקף ומתאים לביצוע העבודה או לא העסיק עוסק באסבסט שהיה עליו להעסיקו לצורך ביצוע אותה עבודת אסבסט, בניגוד להוראות סעיף 38;

(11)

הפר חובה מהחובות החלות עליו לפי סעיף 39;

(12)

הוביל אסבסט בניגוד להוראות סעיף 40;

(13)

סילק אסבסט או פסולת אסבסט, פינה, פירק, אחסן או הטמין אותם, בניגוד להוראות סעיף 41;

(14)

לא מילא אחר הוראות בעל פה שנתן לו הממונה, בניגוד להוראות סעיף 48(ב);

(15)

לא מילא אחר הוראות צו מנהלי לעניין אסבסט, בניגוד להוראות סעיף 49.

59.

הודעה על כוננת חיוב

(א)

היה למנהל יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 58 (בפרק זה – המפר), ובכוננתו להטיל עליו עיצום כספי לפי אותו סעיף, ימסור למפר הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בפרק זה – הודעה על כוננת חיוב).

(ב)

בהודעה על כוונת חיוב יציין המנהל בין השאר את אלה:

(1)

המעשה או המחדל (בפרק זה – המעשה) המהווה את ההפרה;

(2)

סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו;

(3)

זכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני המנהל לפי הוראות סעיף 60;

(4)

שיעור התוספת על העיצום הכספי בהפרה נמשכת או בהפרה חוזרת לפי הוראות סעיף 62.

60.

זכות טיעון

מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף 59, רשאי לטעון את טענותיו, בכתב, לפני המנהל, לעניין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי ולעניין סכומו, בתוך 30

ימים ממועד מסירת ההודעה.

61.

החלטת המנהל ודרישת תשלום

(א)

המנהל יחליט, לאחר ששקל את הטענות שנטעמו לפי הוראות סעיף 60, אם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשאי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 63.

(ב)

החליט המנהל לפי הוראות סעיף קטן (א) להטיל על המפר עיצום כספי, ימסור לו דרישה לשלם את העיצום הכספי (בפרק זה – דרישת תשלום); בדרישת התשלום יציין המנהל, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן ואת התקופה לתשלומו; החליט המנהל שלא להטיל על המפר עיצום כספי, ימסור לו הודעה על כך.

(ג)

לא הגיש המפר את טענותיו לפי הוראות סעיף 60, בתוך 30 ימים מיום שנמסרה לו ההודעה על כוונת חיוב, יראו הודעה זו, בתום 30 הימים האמורים, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.

62.

הפרה נמשכת והפרה חוזרת

(א)

בהפרה נמשכת ייוסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, עיצום כספי בשיעור החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה.

(ב)

בהפרה חוזרת ייוסף על העיצום הכספי שהיה ניתן להטיל בשלה אילו הייתה הפרה ראשונה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לענין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה כאמור בסעיף 58, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע.

.63

סכומים מופחתים

(א)

המנהל אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בפרק זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).

(ב)

השר, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם יהיה ניתן להפחית את סכום העיצום הכספי הקבוע בסעיף 58, ובשיעור הפחתה מרביים שיקבע.

.64

סכום מעודק של העיצום הכספי

(א)

העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודק ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא טען את טענותיו לפני המנהל כאמור בסעיף 61(ג) – ביום מסירת ההודעה על כונת החיוב; הוגשה עתירה לבית המשפט ובית המשפט הורה על עיכוב תשלומו של העיצום הכספי, יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודק ביום ההחלטה בעתירה.

(ב)

סכומי העיצום הכספי כאמור בסעיף 58 יעודקו ב-1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור עליית המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ביום העדכון בשנה שקדמה לו, ולענין יום העדכון הראשון – לעומת המדד שהיה ידוע ביום התחילה; הסכומים האמורים יעוגלו לסכום הקרוב שהוא מכפלה של עשרה שקלים חדשים; לענין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

(ג)

המנהל הכללי של המשרד להגנת הסביבה יפרסם ברשומות הודעה על סכום העיצום הכספי המעודק לפי סעיף קטן (ב).

.65

המועד לתשלום העיצום הכספי

העיצום הכספי ישולם בתוך 30 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 61.

.66

הפרשי הצמדה וריבית

לא שולם עיצום כספי במועד, ייוספו עליו, לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961 (בפרק זה – הפרשי הצמדה וריבית), עד לתשלומו.

.67

עיכוב תשלום עיצום כספי או החזר

(א)

אין בהגשת עתירה לבית משפט לעניינים מנהליים על דרישה לתשלום עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי או את פרסום ההחלטה לפי סעיף 68, אלא בהסכמת המנהל או אם בית המשפט הורה על כך.

(ב)

התקבלה עתירה כאמור בסעיף קטן (א) לאחר ששולם העיצום הכספי, יוחזר העיצום הכספי בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד יום החזרתו.

.68

פרסום בדבר הטלת עיצום כספי

הוטל עיצום כספי לפי פרק זה, רשאי המנהל לפרסם בעיתון או בכל דרך אחרת את דבר הטלת העיצום הכספי וסכומו, את שמו של המפר ואת מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי ונסיונותיה, ורשאי המנהל להורות למפר לפרסם על חשבונו של המפר פרסום כאמור.

.69

שמירת אחריות פלילית

(א)

תשלום עיצום כספי לפי הוראות פרק זה לא יגרע מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרת הוראה לפי חוק זה כאמור בסעיף 58.

(ב)

הוגש נגד אדם כתב אישום בשל הפרת הוראה לפי חוק זה כאמור בסעיף 58, לא יחויב בשל המעשה המהווה את העבירה בתשלום עיצום כספי ואם שילם אותו אדם עיצום כספי – יוחזר לו סכום העיצום הכספי ששולם, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד יום החזרתו.

פרק י"א: הוראות שונות

.70

אחריות נושא משרה בתאגיד

נעשה מעשה או מחדל על ידי תאגיד בניגוד להוראות לפי חוק זה, המהווה עוולה לפי כל דין, יהיה אדם אחראי גם הוא לעוולה, אם היה אותה שעה מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, או עובד בכיר האחראי לתחום שבו נעשתה העוולה, אלא אם כן הוכיח שניים אלה:

(1)

העוולה נעשתה שלא בידיעתו;

(2)

הוא נקט אמצעים סבירים בנסיבות העניין כדי למנוע את העוולה.

.71

החלת הוראות החוק על אבק מזיק

(א)

השר, לאחר התייעצות עם שר הבריאות ושר התעשייה המסחר והתעסוקה ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, רשאי לקבוע חומר כאבק מזיק לעניין חוק זה, ולקבוע את ההוראות לפי חוק זה שיחולו לעניין אבק מזיק כאמור, בשינויים או בלא שינויים, ורשאי הוא לקבוע סייגים לתחולתן של הוראות כאמור לעניין אותו חומר.

(ב)

נקבעו הוראות לפי סעיף קטן (א), יקראו את הוראות חוק זה החלות על אסבסט כאילו הן חלות על אבק מזיק שלגביו נקבעו הוראות כאמור, אלא אם כן נקבע אחרת באותן הוראות.

.72

העברת קנסות ועיצומים כספיים, לקרן לשמירת הניקיון

קנס ועיצום כספי שהוטלו לפי חוק זה ישולמו לקרן לשמירת הניקיון, ואולם קנס שהוטל עקב הפעלת סמכותו של עובד רשות מקומית ישולם לקופת הרשות המקומית.

.73

תחולת פקודת המסים (גבייה)

על גביית עיצומים כספיים, קנסות והוצאות לפי חוק זה תחול פקודת המסים (גבייה).

.74

פינוי אסבסט מהגליל המערבי

(א)

בסעיף זה –

"הפרויקט לפינוי אסבסט מהגליל המערבי" – פרויקט לאיתור, לסילוק ולהטמנה של פסולת אסבסט שמקורה במפעל לייצור אסבסט בגליל המערבי, שהוטמנה או פוזרה ברדיוס שאינם עולה על 15 ק"מ מהמפעל, למעט בקרקעות שבבעלות חברות אסבסט, בהיקף ובמתכונת שהורה עליהם השר בהתייעצות עם שר האוצר, ולענין היבט התקציבי של הפרויקט – בהסכמת שר האוצר.

"חברות אסבסט" – חברות שעסקו במועד שקדם ליום התחילה בייצור אסבסט בגליל המערבי.

(ב)

הפרויקט לפינוי אסבסט מהגליל המערבי ימומן מתקציב המדינה ומתשלומים שיעבירו חברות האסבסט, וכן מתשלומים שיעבירו רשויות מקומיות שבתחומן מתבצע הפרויקט (בסעיף זה – הרשויות המקומיות).

(ג)

בקן לשמירת הניקיון ינהל חשבון נפרד שישימש למימון עלויות, ישירות או עקיפות, של הפרויקט לפינוי אסבסט מהגליל המערבי (בסעיף זה – החשבון הנפרד).

(ד)

השר, בהסכמת שר האוצר, לאחר שנתן לרשויות המקומיות ולחברות האסבסט הזדמנות לטעון את טענותיהן, יורה על גובה הסכומים שיעבירו הרשויות המקומיות וחברות האסבסט לחשבון הנפרד, ועל מועדי תשלומם, ובלבד שהסכום הכולל שיעבירו חברות האסבסט יהיה שווה לסכום התשלומים הכולל שיועברו מתקציב המדינה ומהרשויות המקומיות יחד; ואולם הסכום הכולל שיעבירו חברות האסבסט כאמור לא יעלה על 150 מיליון שקלים חדשים.

(ה)

בקביעת סכום התשלום ומועדיו לפי סעיף קטן (ד) ישקול השר בין השאר את היקף תקציב המדינה המיועד למימון כלל עלויות הפרויקט, את התקציב שהוצא בפועל, ולגבי הרשויות המקומיות – את זהות בעלי הזכויות בקרקעות שבהן קיים האסבסט, את השימושים הנעשים בקרקעות האמורות ואת היקף אחריותן של הרשויות לגביהן, וכן את מצב הכלכלי של הרשויות המקומיות.

.75

תחולה על המדינה[תיקון: תשע"א]

(א)

חוק זה יחול על המדינה, ואולם –

(1)

השר, בהסכמת השר הממונה, יורה בנהל על יישום הפעלת סמכויות המנהל והממונה לפי סעיף 48 בגוף המנ"י בהגדרה "מערכת הביטחון"; בנהל יהיה ניתן לקבוע כללי אבטחת מידע שיחולו על הפעלת הסמכויות האמורות; נהל ראשון לפי פסקה זו ייקבע בתוך 90 ימים מיום תחילתו של חוק זה, ובהעדר הסכמה בין השרים – בידי ראש הממשלה, בתוך 30 ימים לאחר מכן;

(2)

על אף האמור בסעיף 48, קצין מוסמך רשאי לעכב את כניסתו המיידית של המנהל או הממונה למיתקן המוחזק בידי מערכת הביטחון או לחלק ממנו, אם מצא כי התקיים אחד מהמפורטים להלן, ובלבד שיודיע על כך למנהל או לממונה באופן שנקבע בנהל, ויקבע מועד חדש לכניסת המנהל או הממונה, מוקדם ככל האפשר לאחר שחלפה העילה שמנעה את כניסתו:

(א)

כניסתו באותה עת תשבש פעילות מבצעית או מודיעינית, או חקירה פלילית, או אימון או תרגיל רחבי היקף או שנעשה בהם שימוש באמצעי לחימה;

(ב)

מתרחשת במקום פעילות עוינת;

(ג)

מתקיימת במיתקן פעילות שהמנהל או הממונה אינו רשאי להיחשף לה מטעמים של ביטחון המדינה או יחסי החוץ של מדינת ישראל;

(3)

דרש המנהל או הממונה מאדם להזדהות בפניו, לשם הפעלת סמכויותיו לפי סעיף 48, כלפי מערכת הביטחון במיתקן המוחזק בידי מערכת הביטחון, ופקודות מערכת הביטחון או נהליה אוסרים על אותו אדם להזדהות אלא בפני מי שמוסמך לכך על פיהן, רשאי אותו אדם להימנע מהצגת תעודה מזהה ולהציג את עצמו בדרך שתיקבע בנהל;

(4)

מדידות, דגימות וציוד דיגום שניטלו ממתקן המוחזק בידי מערכת הביטחון שהן או תוצאותיהן עשויות להיות מסווגות, יבוצעו ויישמרו במעבדות מסווגות, כפי שייקבע בנהל, ובלבד שלא יהיה בכך כדי למנוע נטילת מדידה או דגימה;

(5)

(בטלה);

(6)

המנהל או הממונה לא יעשה שימוש בסמכויותיו כלפי מערכת הביטחון לפי הוראות סעיף 48, אלא לאחר שעבר התאמה ביטחונית מתאימה, ולפי כללי אבטחת מידע הנהוגים מגוף המנ"י בהגדרה "מערכת הביטחון" שכלפיו נעשה שימוש בסמכות כאמור;

(7)

בקשות, מסמכים וכל מידע אחר שמערכת הביטחון חייבת במסירתו לפי הוראות חוק זה, למעט לפי סעיף 48(א)(2) (בסעיף זה – מידע), והם מסווגים, ימסרו רק למי שהוא בעל התאמה ביטחונית מתאימה ולפי כללי אבטחת מידע הנהוגים מגוף הממני בהגדרה "מערכת הביטחון", הנגוע בדבר, ואם לא היו בעלי התאמה ביטחונית כאמור – למנהל הכללי של המשרד או לעובד בכיר הכפוף לו במישרין, ובלבד שהוא בעל התאמה ביטחונית מתאימה;

(8)

על אף האמור בסעיף 48(א)(2), מסירת ידיעה או מסמך, כולם או חלקם, למנהל או לממונה, תהיה בהתאם להתאמתו הביטחונית ובהתאם לכללי אבטחת המידע של הגוף הביטחוני, ואולם קצין מוסמך רשאי להורות כי –

(א)

ידיעה או מסמך מסוימים בעלי רגישות ביטחונית מיוחדת לא יעברו למנהל או לממונה, אף אם התאמתו הביטחונית מתאימה, אלא לעובד המשרד להגנת הסביבה כפי שייקבע במוהל;

(ב)

המנהל או הממונה לא יוציא ממתקן ביטחוני מסמך מסוים שהקצין המוסמך קבע לגביו כי הוא בעל רגישות ביטחונית מיוחדת; מסמך כאמור יישמר במקום שייעד לשם כך במיתקן, ויהיה נגיש למנהל, לממונה או לעובד המשרד שנקבע כאמור בפסקת משנה (א), לפי העניין, בהתאם לכללי אבטחת המידע של גוף מהגופים הממניים בהגדרה "מערכת הביטחון";

(ג)

מידע מסווג שאינו קשור במישרין לעילת הפיקוח, לא ייכלל בידיעה או במסמך הנמסרים למנהל, לממונה או לעובד המשרד כאמור בפסקת משנה (א), ובלבד שיידע את אותו גורם על כך שהשמיט מידע;

(9)

לא יפורסם, לפי הוראות חוק זה, מידע אשר יש בפרסומו כדי לפגוע בביטחון המדינה;

(10)

מי שקיבל מידע כאמור בפסקה (7) או (8), ינהג בו לפי הנחיות ממונה ביטחון במשרד להגנת הסביבה בנוגע לאבטחת מידע.

(ב)

בסעיף זה –

"התאמה ביטחונית מתאימה" – התאמה ביטחונית כמשמעותה בסעיף 15 לחוק שירות הביטחון הכללי, התשס"ב-2002;

"חוק להסדרת הביטחון" – חוק להסדרת הביטחון בגופים ציבוריים, התשנ"ח-1998;

"ממונה ביטחון" – כהגדרתו בחוק להסדרת הביטחון;

"נוהל" – נוהל לענין הפעלת סמכויות פיקוח שהשר הורה עליו, לפי הוראות סעיף קטן (ב), לפי הענין;

"קצין בכיר" – קצין שדרגתו סגן אלוף, סגן ניצב או סגן גונדר, לפחות, לפי הענין, או מי שדרגתו מקבילה לדרגה כאמור;

"קצין מוסמך" –

(1)

לענין הגופים המנויים בפסקאות (1) ו-(4) להגדרה "מערכת הביטחון" – כמשמעותו בסעיף 21 לחוק להסדרת הביטחון;

(2)

לענין צבא הגנה לישראל – ראש מחלקת ביטחון מידע בצבא הגנה לישראל או קצין בכיר שהסמיך לענין זה;

(3)

לענין שירות הביטחון הכללי – ראש שירות הביטחון הכללי או עובד בכיר בשירות שהסמיך לענין זה;

(4)

לענין המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים – קצין מוסמך כמשמעותו בסעיף 21א לחוק להסדרת הביטחון;

(5)

לענין משטרת ישראל – קצין בכיר שיסמיך המפקח הכללי של משטרת ישראל לענין זה;

(6)

לענין שירות בתי הסוהר – קצין בכיר שיסמיך נציב בתי הסוהר לענין זה;

(7)

לענין הרשות להגנה על עדים – ראש הרשות להגנה על עדים או עובד בכיר ברשות שהסמיך לענין זה;

"השר הממונה" –

(1)

לענין הגופים המנויים בפסקאות (1), (2) ו-(5) להגדרה "מערכת הביטחון" – שר הביטחון;

(2)

לענין הגופים המנויים בפסקאות (3) ו-(4) להגדרה "מערכת הביטחון" – ראש הממשלה;

(3)

לענין הגופים המנויים בפסקאות (6) ו-(7) להגדרה "מערכת הביטחון" – השר לביטחון הפנים.

.76

שמירת דינים

הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות כל דין אחר ולא לגרוע מהן.

.77

סייג לתחולה על עובדים

על אף האמור בסעיף 76, הוראות חוק זה לא יחולו על חשיפה של עובד לאסבסט ולאבק מזיק במקום עבודתו, מקום שנקבעו לענין זה הוראות לפי פקודת הבטיחות בעבודה [נסח חדש], התש"ל-1970.

.78

ביצוע ותקנת

(א)

השר ממונה על ביצוע הוראות חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנגוע לביצוע, ובין השאר בענינים אלה:

(1)

אופן הגשת בקשות לקבלת רישיון לפי חוק זה ולחידושו ולקבלת היתר לעבודת אסבסט;

(2)

אופן ביצוע עבודות אסבסט, ובכלל זה הובלת אסבסט והטמנתו;

(3)

מניעת מפגעי אסבסט ואופן הטיפול בהם;

(4)

סימון אסבסט ופסולת אסבסט, הצבת שילוט אזהרה ויידוע הציבור;

(5)

חובת דיווח למנהל או לממונה שיחולו על העוסקים באסבסט או על העושים שימוש קיים באסבסט כאמור בסעיפים 4 עד 8;

(6)

הסדרת המשך שימוש קיים באסבסט, ובכלל זה קביעת חובות, הגבלות ותנאים שיחולו על שימוש כאמור;

(7)

קביעת חובות, הגבלות ותנאים, על העוסקים באסבסט, ובכלל זה הוראות, תנאים והגבלות לעניין אופן העסקתו ופעילותו של עובד אחראי כדי להבטיח את מקצועיותו ואת פעילותו בהתאם להוראות לפי חוק זה וכן הוראות לעניין מניעת ניגוד עניינים ומניעת הטעיה.

(ב)

תקנות כאמור בסעיף קטן (א)(6) ו-(7) ותקנות כאמור בסעיפים 14(ב) ו-36(ב) טעומות את אישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת.

.79

אגרות והיטלים

(א)

השר, באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, רשאי לקבוע אגרות בעד הגשת בקשות לרישיון או להיתר לעבודות אסבסט לפי חוק זה ולחידושם, בעד מתן רישיון או היתר כאמור, בעד בחינות והשתלמויות לפי חוק זה ובעד ביצוע בדיקות וכן אגרות שנתיות לעניין רישיונות.

(ב)

השר, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה, רשאי לקבוע היטל על המשך שימוש קיים באסבסט, שיוטל על בעלים או על מחזיק של נכס, ויכול שיקבע שיעורי היטל שונים לשימושים שונים.

(ג)

השר רשאי לקבוע, בין השאר, את שיעורי האגרות וההיטלים כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), אופן ומועד תשלומם, הצמדתם ודרכי גבייתם, ריבית פיגורים והוצאות גבייה.

.80

הנוסח שולב בחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995.

.81

הנוסח שולב בחוק בתי משפט לעניינים מנהליים, התש"ס-2000.

.82

הנוסח שולב בחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984.

.83

הנוסח שולב בחוק למניעת מפגעים סביבתיים (תביעות אזרחיות), התשנ"ב-1992.

.84

תחילה

תחילתו של חוק זה ארבעה חודשים מיום פרסומו, ואולם תחילתו של סעיף 74 ביום פרסומו של חוק זה.

.85

הוראות מעבר

(א)

מי שבידו, ערב יום התחילה, אישור קבלן אסבסט צמנט שנתנה הוועדה הטכנית לאבק מזיק (בסעיף זה – הוועדה הטכנית) לפי תקנות הבטיחות בעבודה (גיהות תעסוקתית ובריאות הציבור והעובדים באבק מזיק), התשמ"ד-1984 (בסעיף זה – תקנות אבק מזיק), יראו את העובד ששמו מצוין באישור כאמור כעובד אחראי של קבלן אסבסט צמנט שקיבל אישור לפי חוק זה ואת המעביד ששמו מצוין באישור כקבלן אסבסט צמנט שקיבל רישיון לפי חוק זה, והם יהיו רשאים לבצע עבודת אסבסט צמנט בהתאם לתנאי האישור ולהוראות לפי חוק זה, כל עוד המעביד הוא קבלן רשום כאמור בסעיף 16(א)(2) והעובד מועסק אצלו, והכל עד תום שנה מיום התחילה, אף אם לא מתקיימים בהם התנאים שבסעיפים 16 ו-17.

(ב)

מי שבידו, ערב יום התחילה, אישור מפקח אסבסט צמנט שנתנה הוועדה הטכנית לפי תקנות אבק מזיק, יראו אותו כעובד אחראי של קבלן אסבסט צמנט לפי חוק זה אף אם לא מתקיים בו תנאי מהתנאים שבסעיפים 16 ו-17, והוא יהיה רשאי לבצע עבודת אסבסט צמנט שהממונה נתן לה היתר, אף אם הקבלן שעמו הוא מבצע את העבודה אינו קבלן אסבסט, ובלבד שפעל לפי תנאי האישור וההיתר כאמור, והכל עד תום שנה מיום התחילה.

(ג)

מי שבידו, ערב יום התחילה, אישור קבלן אסבסט פריך שנתנה הוועדה הטכנית לפי תקנות אבק מזיק, יראו את העובד ששמו מצוין באישור כעובד אחראי של קבלן אסבסט פריך שקיבל אישור לפי חוק זה ואת המעביד ששמו מצוין באישור כקבלן אסבסט פריך שקיבל רישיון לפי חוק זה, והם יהיו רשאים לבצע עבודת אסבסט לתנאי האישור ולהוראות לפי חוק זה, כל עוד המעביד הוא קבלן רשום כאמור בסעיף 16(א)(2) והעובד מועסק אצלו, והכל עד תום שנה מיום התחילה, אף אם לא מתקיים בהם תנאי מהתנאים שבסעיפים 16 ו-17; בתום התקופה האמורה רשאי המנהל לתת למי שחלות עליו הוראות סעיף קטן זה אישור עובד אחראי של קבלן אסבסט פריך אף אם לא מתקיים בו התנאי האמור בסעיף 17(ב)(2), ובלבד שאותו עובד קיבל את אישור הוועדה הטכנית לפחות 12 חודשים לפני יום התחילה.

(ד)

מי שבידו, ערב יום התחילה, אישור מפקח אסבסט פריך שנתנה הוועדה הטכנית לפי תקנות אבק מזיק, יראו אותו –

(1)

כמפקח אסבסט פריך לפי הוראות חוק זה עד תום שנה מיום התחילה אף אם לא מתקיימים בו התנאים שבסעיף 18; בתום התקופה האמורה רשאי המנהל לתת למי שחלות לגביו הוראות

פסקה זו, רישיון מפקח אסבסט פריך לפי הוראות חוק זה, אף אם לא מתקיים בו האמור בסעיף 18(2).

(2)

כמי שקיבל אישור עובד אחראי של קבלן אסבסט פריך עד תום שנה מיום התחילה אף אם לא מתקיימים בו התנאים שבסעיף 17(ב)(2)(א) וכל עוד המעביד הוא קבלן רשום כאמור בסעיף 16(א)(2) והעובד מועסק אצלו; בתום התקופה האמורה רשאי המנהל לתת למי שחלות לגביו הוראות פסקה זו, אישור עובד אחראי של קבלן אסבסט פריך לפי הוראות חוק זה, אף אם לא מתקיים בו האמור בסעיף 17(ב)(2)(א).

(ה)

מעבדה שערב יום התחילה הייתה מוסמכת לפי תקנות אבק מזיק לבצע בדיקות מעבדה, יראו אותה כמעבדת אנליזה לפי הוראות חוק זה עד תום שנתיים מיום התחילה, אף אם לא מתקיימים בה התנאים שבסעיף 19.

(i)

מעבדה שערב יום התחילה הייתה מוסמכת לפי תקנות אבק מזיק ליטול דגימת אוויר, יראו אותה כמעבדה דוגמת לפי הוראות חוק זה עד תום שנתיים מיום התחילה, אף אם לא מתקיימים בה התנאים שבסעיף 20(א).

(ז)

בודק מעבדה המועסק במעבדה מוסמכת לפי תקנות אבק מזיק ליטול דגימת אוויר, שערב יום התחילה היה מוסמך לפי תקנות אבק מזיק ליטול דגימת אוויר, יראו אותו כדוגם אסבסט לפי הוראות חוק זה עד תום שנתיים מיום התחילה אף אם לא מתקיימים בו התנאים שבסעיף 20(ב).

(ח)

מי שלפני יום התחילה עבר קורס הכשרה לקבלנים ולמפקחים של אסבסט ובסיומו עמד בהצלחה בבחינה, והמנהל הכיר בקורס ובבחינה לענין סעיף קטן זה, יראו אותו כסוקר אסבסט לפי הוראות חוק זה עד תום שנה מיום התחילה אף אם לא מתקיימים בו התנאים שבסעיף 21.

(ט)

מפעיל אתר פסולת שלפי תנאי רישיון העסק שבידו, כמשמעותו לפי חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968, ערב יום התחילה רשאי להטמין באתר הפסולת פסולת אסבסט פריך או פסולת אסבסט צמנט, לפי הענין, רשאי להמשיך להטמין פסולת אסבסט באתר הפסולת עד תום שנה מיום התחילה אף בלא רישיון מפעיל אתר פסולת אסבסט, ובלבד שהוא פועל לפי תנאים והוראות שחלו עליו ערב יום התחילה.

(י)

אישור לביצוע עבודת אסבסט שנתנה הוועדה הטכנית לפי תקנת אבק מזיק, שעמד בתוקפו ערב יום התחילה, יראו אותו כהיתר עבודת אסבסט שניתן לפי חוק זה עד תום שישה חודשים מיום התחילה.

(יא)

עד מינויה של הוועדה המקצועית כאמור בסעיף 42, תמשיך לכהן הוועדה הטכנית ויהיו לה סמכויותיה של הוועדה המקצועית לפי חוק זה.

(יב)

(1)

על אף האמור בסעיף 3 ובלי לגרוע מהוראות סעיף 9, גוף המנוי בפסקה (5) להגדרה "מערכת הביטחון" ומפורט להלן, רשאי להמשיך ולייצר מוצר שיש בו אסבסט, שעסק בייצור ערב יום התחילה, וכן להחזיקו ולעשות בו עבודה או שימוש, והכל לתקופה שלא תעלה על ארבע שנים מיום התחילה:

(א)

התעשייה הצבאית לישראל בע"מ – חטיבת גבעון;

(ב)

רפאל – מערכות לחימה מתקדמות בע"מ.

(2)

שר הביטחון ידווח לשר, מדי שנה, על התקדמות במציאת חלופות לשימוש באסבסט במוצרים כאמור בפסקה (1).

התקבל בכנסת ביום כ"ב באדר ב' התשע"א (28 במרס 2011)

חוק שמירת הסביבה החופית, התשס"ד-2004

ס"ח תשס"ד, 540; תשס"ח, 16, 461, 537, 873; תשס"ט, 146; תשע"א, 104, 747.

.1

מטרת

מטרת חוק זה הן:

(1)

להגן על הסביבה החופית ואוצות הטבע והמורשת שבה, לשקמם ולשמרם כמשאב בעל ערכים ייחודיים וכן למנוע ולצמצם במידת האפשר פגיעה בהם;

(2)

לשמור את הסביבה החופית והחול החופי לתועלת ולהנאת הציבור, ולדחות הבאים;

(3)

לקבוע עקרונות והגבלות לניהול, לפיתוח ולשימוש בני קיימא של הסביבה החופית.

.2

הגדרות [תיקון: תשס"ח, תשס"ח-2, תשע"א, תשע"א-2]

בחוק זה –

"חול חופי" – חול לא מיוצב המצוי בתחום חוף הים;

"חוק איסור נהיגה ברכב" – חוק איסור נהיגה ברכב בחוף הים, התשנ"ז-1997;

"חוק גנים לאומיים" – חוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח-1998;

"חוק הסדרת מקומות רחצה" – חוק הסדרת מקומות רחצה, התשכ"ד-1964;

"חוק העתיקות" – חוק העתיקות, התשל"ח-1978;

"חוק התכנון והבניה" – חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965;

"חוק שמירת הניקיון" – חוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984;

"יום התחילה" –

(1)

לענין הים התיכון – יום תחילתו של חוק זה;

(2)

לענין ים סוף – יום תחילתו של חוק שמירת הסביבה החופית (תיקון), התשס"ח-2007;

(3)

לענין ים כנרת – יום פרסומו של חוק הסדרת הטיפול בחופי הכנרת, התשס"ח-2008;

"מיתקן ביטחוני" – כהגדרתו בסעיף 159 לחוק התכנון והבניה;

"מפקח הגנת הסביבה" – עובד המשרד להגנת הסביבה שהוסמך בידי השר להגנת הסביבה לפי חוק הגנת הסביבה (סמכויות פיקוח ואכיפה), התשע"א-2011 (בחוק זה – חוק הגנת הסביבה);

"נהיגה", "רכב" – כהגדרתם בחוק איסור נהיגה ברכב;

"נמל" – נמלי אשדוד, אשקלון, חדרה וחפיפה כמשמעותם בפקודת הנמלים [נסח חדש], התשל"א-1971, וכן נמל אילת כמשמעותו בפקודה האמורה, בתחום שיועד לו בתכנית;

"סביבה חופית" – תחום של 300 מטר שיימדד מקו החוף של הים התיכון מקו החוף של ים סוף או מקו החוף של ים כנרת, לפי הענין, לכיוון היבשה וכן התחום שיימדד מקו החוף של הים התיכון או מקו החוף של ים סוף, לפי הענין, לכיוון הים עד סוף מימי החופים ולענין ים כנרת – כל תחום ים כנרת, והכל, לרבות, ביבשה – פני הקרקע ותת הקרקע, בים – קרקעית הים ותת הקרקעית, וכן משאבי הטבע והנוף, וערכי הטבע והמורשת, ועתיקות כהגדרתן בחוק העתיקות, שבהם ומעליהם;

"ערך טבע" – כהגדרתו בחוק גנים לאומיים;

"פגיעה בסביבה החופית" – פעולה של אדם בסביבה החופית, לרבות כל אחת מהפעולות המפורטות בפסקאות (1) עד (6) להלן, הגורמת לשינוי ניכר במהלך ההתפתחות הטבעית או בשימור של הסביבה החופית:

(1)

פגיעה במערכות אקולוגיות המתקיימות בסביבה החופית;

(2)

פגיעה בטבלאות גידוד ומסלע, במערות ובמצוקים טבעיים, בדיונות חול ובאזורי שפך של נחלים, המצויים בסביבה החופית;

(3)

פגיעה בקו המגע בין הים ליבשה ושינוי;

(4)

פגיעה בזרימה ובתנועה הטבעית של החול החופי ומי הים;

(5)

גרמת סיכון או נזק לאזורי מחיה של מיני צומח או בעלי חיים ולרבייתם בסביבה החופית;

(6)

פגיעה באתרי מורשת ועתיקות כהגדרתם בחוק העתיקות, הנמצאים בסביבה החופית;

"קו החוף" – קו מוגדר בקואורדינטות ומסומן על מפה, בגובה 0.75 מטר מעל אפס האיזון הארצי, לאורך חופי הים התיכון או לאורך חופי ים סוף, לפי הענין, וכן קו כאמור בגובה 208.80 מטר

מתחת לאפס האיזון הארצי לאורך חופי ים כנרת כפי שייקבע בידי המנהל, כהגדרתו בפקודת המדידות, ויפורסם ברשומות בתוך שנה מיום התחילה לעניין חופי הים התיכון או ים כנרת, לפי העניין, ובתוך שישה חודשים מתחילת חוק שמירת הסביבה החופית (תיקון), התשס"ח-2007, לעניין חופי ים סוף ועד לפרסום האמור, כפי שיימדד בידי מודד בעל רישיון כהגדרתו בפקודת המדידות ולפי הפקודה;

"שטח סגור" – שטח הסגור בצו סגירה לפי תקנה 125 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945 (בחוק זה – תקנות ההגנה);

"תחום חוף הים" – תחום של 100 מטרים שיימדד מקו החוף לכיוון היבשה וכן התחום שיימדד מקו החוף לכיוון הים, לעניין הים התיכון – עד לקו עומק מים של 30 מטרים בתוך הים או עד למרחק של 1 מיל ימי, לפי הרחוק מקו החוף שביניהם, לעניין ים סוף – עד סוף מימי החופים ולעניין ים כנרת – כל תחום ים כנרת שיימדד מקו החוף;

"תכנית" – כהגדרתה בחוק התכנון והבניה;

"השר" – השר לאיכות הסביבה.

3.

צמצום הפגיעה בסביבה החופית [תיקון: תשס"ח-2]

(א)

רשות המוסמכת לתת רישיון היתר או הוראה לפעולה בתחום חוף הים, תעשה זאת, ככל האפשר, באופן שיהיה בו כדי לצמצם את הפגיעה בסביבה החופית.

(ב)

הוראת סעיף קטן (א) לא תחול על רשות מוסמכת לפי חוק התכנון והבניה ויחולו עליה ההוראות הקבועות בחוק התכנון והבניה.

4.

איסור פגיעה בסביבה החופית [תיקון: תשס"ח-2]

(א)

לא יבצע אדם פעולה המהווה או העלולה להוות פגיעה בסביבה החופית אלא אם כן מתקיימים כל אלה:

(1)

הוא פעל כשבידיו אישור, רישיון או היתר שניתן לו לפי כל דין, ובהתאם לתנאיו, ולעניין עבודה או שימוש שלגביהם לא נדרש היתר לפי כל דין – הוא פעל בהתאם לתכנית החלה על המקרקעין;

(2)

הפעולה המהווה או העלולה להוות פגיעה בסביבה החופית נדרשה לצורך מימוש האישור, הרישיון, ההיתר או התכנית כאמור בפסקה (1), לפי העניין;

(3)

הוא נקט את האמצעים שנקבעו, ככל שנקבעו, באישור, ברישיון, בהיתר או בתכנית כדי לצמצם את הפגיעה בסביבה החופית ולשקם במידת האפשר את הסביבה החופית ולהשיב את המצב לקדמותו.

(ב)

עם סיום הפעולה כאמור בסעיף קטן (א), ינקוט מי שבידו האישור, הרישיון או ההיתר, או המשתמש או מבצע העבודה, לפי העניין, את האמצעים שנקבעו, אם נקבעו, באישור, ברישיון, בהיתר או בתכנית, כדי לשקם את הסביבה החופית ולהשיב, במידת האפשר, את המצב לקדמותו.

(ג)

על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי אדם לבצע פעולה המהווה או העלולה להוות פגיעה בסביבה החופית של ים כנרת, אם הפעולה נעשתה לשם ניהול ים כנרת כמקור מים לפי כל דין, ובלבד שהפעולה תיעשה, ככל האפשר, באופן שיהיה בו כדי לצמצם את הפגיעה בסביבה החופית.

א4.

חזקה על אדם הנוהג ברכב בתחום חוף הים[תיקון: תשע"א]

(א)

נהג אדם ברכב בתחום חוף הים או במקום רחצה מוכרז כמשמעותו בחוק הסדרת מקומות רחצה, התשכ"ד-1964, אף אם הוא חורג מתחום חוף הים, חזקה היא כי ביצע פעולה המהווה או העלולה להוות פגיעה בסביבה החופית, זולת אם הוכיח כי הורשה לנהוג ברכב בתחום חוף הים או במקום רחצה כאמור, לאחת ממטחת אלה:

(1)

המטרות המנויות בסעיף 3 לחוק איסור נהיגה ברכב;

(2)

ביצוע פעולות על פי דין, שאי-אפשר לבצען אלא על ידי שימוש ברכב;

(3)

ביצוע פעולות בתחום שמורת טבע או גן לאומי כהגדרתם בחוק גנים לאומיים, לפי הוראות החוק האמור;

(4)

ביצוע פעולות בתחום אתר עתיקות כהגדרתו בחוק העתיקות, לפי הוראות החוק האמור.

(ב)

(1)

האמור בסעיף קטן (א) לא יחול במקומות אלה:

(א)

תחום נמל מהנמלים המנויים בתוספת, בתחום שיועד להם בתכנית, שיש בו שימוש נמלי כהגדרתו בחוק רשות הספנות והנמלים, התשס"ד-2004, או שטח נוסף בתחום נמל המנוי בתוספת, ששר התחבורה והבטיחות בדרכים קבע בהסכמת השר;

(ב)

דרכים שהוסדרו על פי חיקוק, ובכלל זה תחום שרשות מקומית פרסמה הודעה כי הוא מיועד להורדת כלי שיט לים, וחניונים;

(ג)

תחום מעגן, בתחום שיועד לו בתכנית, המשמש בפועל למטרה זו.

(2)

שר התחבורה והבטיחות בדרכים בהסכמת השר, רשאי, בצו, לשנות את התוספת.

ב.4

הרחבת התחום לתחולת החזקה [תיקון: תשע"א]

(א)

לשם מניעת פגיעה בסביבה החופית, רשאי השר, בצו, להוסיף שטחים לתחום שבו תחול החזקה כאמור בסעיף 4א, ובלבד שלא יחרגו מתחום הסביבה החופית; הוספת שטחים כאמור הנוגעת לתחום נמל כהגדרתו בפקודת הנמלים [נוסח חדש], התשל"א-1971, תיעשה בהסכמת שר התחבורה והבטיחות בדרכים.

(ב)

שטח שהוסף לפי סעיף קטן (א), יסומן בידי מי שהשר הסמיך לכך, באופן שקבע השר לאחר התייעצות עם שר התחבורה והבטיחות בדרכים.

5.

זכות הציבור למעבר חופשי [תיקון: תשס"ח]

(א)

תחום חוף הים יהיה פתוח להליכה רגלית לכל אורכו, בכפוף להוראות סעיף זה.

(ב)

אין באמור בסעיף זה, כדי למנוע הקמת מכשול מלאכותי, גדר או מעצור אחר, החוסם את המעבר החופשי לאורך תחום חוף הים, אם הדבר נעשה בהתאם לתכנית או היתר.

(ג)

הוראות סעיף קטן (א), לא יחולו באזורים או במיתקנים כמפורט להלן:

(1)

מיתקן ביטחוני ושטח סגור;

(2)

נמל;

(א2)

מיתקן להפקת מים, אגירתם, הובלתם, הטייתם, החדרתם לתת הקרקע, הספקתם, מדידתם, ויסותם, ניטורם וכן מיתקן להולכת מי שפכים, שהוקמו כדין בתחום חוף הים של ים כנרת, ובלבד שתחומם של מיתקנים כאמור שאינו פתוח להליכה רגלית הוא התחום המזערי החיוני הנחוץ להפעלתם;

(3)

מיתקן אחסון דלק או גז, מיתקן להתפלת מים ותחנת כוח;

(4)

מיתקן גז טבעי, אלא אם כן אין הדבר סביר בנסיבות העניין;

(5)

מקום רחצה מוכרז שהכניסה אליו כחכה בתשלום דמי כניסה בהתאם לחוק הסדרת מקומות רחצה;

(6)

מקום רחצה מוכרז המיועד באופן קבוע או זמני לרחצה בלעדית של גברים, נשים וטף;

(7)

שמורת טבע וגן לאומי כהגדרתם בחוק גנים לאומיים;

(8)

מקרקעין בתחום חוף הים כמפורט בפסקאות משנה (א) ו-(ב) להלן:

(א)

מקרקעין שערב יום התחילה אינם מקרקעי ישראל כמשמעותם בחוק-יסוד: מקרקעי ישראל (בפסקה זו – מקרקעי ישראל), כל עוד אין למדינה, לרשות הפיתוח או לקרן הקיימת לישראל זכות להחזיק בהם;

(ב)

מקרקעי ישראל שערב יום התחילה הייתה לאדם זכות שכירת לגביהם – כל עוד זכות השכירות לא פקעה;

(9)

אזורים או מיתקנים אחרים שקבע השר בצו, ובכלל זה אזור או מיתקן שהכניסה אליו והשימוש בו מוגבלים מטעמי ביטחון, בטיחות או הגנה על ערכי טבע, וכן אזורים בתחום חוף הים של ים סוף המשמשים את נמל אילת, שקבע שר התחבורה והבטיחות בדרכים, בהסכמת השר, ובלבד שמתקיימת בהם פעילות של תפעול הנמל.

(ד)

אם קיימת במקרקעין כאמור בסעיף קטן (ג) זכות מעבר וגישה לציבור באותם מקרקעין או בחלקם, בין אם מכוח תכנית ובין אם מכוח כל דין אחר, לא יהיה באמור בסעיף קטן (ג) כדי להביא לשלילת זכות זו.

6.

היטל להגנת הסביבה החופית [תיקון: תשס"ח-4]

(א)

השר, באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, יקבע בתקנות היטל להגנת הסביבה החופית, על בעל, מחזיק או מפעיל של מיתקן הנמצא בתחום חוף הים, שהוא מסוג המיתקנים שקבע השר; היטל לפי סעיף זה ישולם לקרן לשמירת הניקיון כמשמעותה בחוק שמירת הניקיון (להלן – הקרן לשמירת הניקיון), וישמש למטרות האמורות בסעיף 1.

(ב)

בתקנות כאמור בסעיף קטן (א) יקבע השר סוגי מיתקנים אשר הקמתם, קיומם או הפעלתם גורמים לפגיעה בסביבה החופית.

(ג)

שיעור ההיטל, אופן הצמדתו, דרכי תשלומו וגבייתו ייקבעו בהסכמת שר האוצר.

7.

עונשין [תיקון: תשס"ח-4, תשע"א]

(א)

העושה אחד מאלה, דינו – מאסר שישה חודשים או כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין); נעברה העבירה בידי תאגיד, דינו – ארבע פעמים הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין:

(1)

מבצע פעולה המהווה או העלולה להוות פגיעה בסביבה החופית, בניגוד להוראות סעיף 4(א);

(2)

אינו נוקט את האמצעים לשיקום הסביבה החופית ולהשבת המצב לקדמותו בהתאם להוראות סעיף 4(ב);

(3)

מקים מכשול, גדר או מעצור אחר החוסם את המעבר החופשי לאורך תחום חוף הים, בניגוד להוראות סעיף 5(ב).

(ב)

מי שאינו מבצע צו שנמסר לו לפי הוראות סעיף 9, דינו – מאסר שנה או קנס, כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין; נעברה העבירה בידי תאגיד, דינו – כפל הקנס האמור.

(1ב)

עבר אדם עבירה לפי סעיף קטן (א) בנסיבות מחמירות, דיו – מאסר שלוש שנים או כפל הקנס הקבוע לעבירה; בסעיף זה, "נסיבות מחמירות" – מעשה שגרם נזק או פגיעה מהותית בסביבה.

(ב2)

עבירה לפי סעיף זה היא עבירה מסוג העבירות של אחריות קפידה.

(ב3)

על עבירה לפי סעיף קטן (א), שנעשתה באמצעות רכב, יחולו הוראות סעיפים 27 ו-27ב לפקודת התעבורה, בשינויים המחויבים.

(ג)

הייתה העבירה עבירה נמשכת, רשאי בית המשפט להטיל קנס נוסף, בשיעור של חמישה אחוזים מהקנס הקבוע לאותה עבירה, לכל יום שבו נמשכת העבירה, מיום מסירת התראה, או ממועד מאוחר יותר שנקבע בה אם נקבע; על מסירה לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיף 237 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, בענין המצאת מסמכים, בשינויים המחויבים; לענין זה, "התראה" – התראה בכתב בידי מי שהשר הסמיכו לענין זה.

(ג1)

(1)

בשל עבירה שעבר אדם לפי סעיפים קטנים (א) או (ב1), שכתוצאה ממנה השיג טובת הנאה או רווח, לעצמו או לאחר, רשאי בית המשפט להטיל עליו קנס בשיעור טובת הנאה או הרווח שהשיג כאמור, נוסף על כל עונש אחר.

(2)

לענין סעיף קטן זה, "טובת הנאה" – לרבות הוצאה שנחסכה.

(3)

אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגחוע מהוראות סעיף 63 לחוק העונשין.

(ד)

קנס שהוטל בשל עבירה לפי חוק זה ישולם לקרן לשמירת הניקיון וישמש למטרות האמורות בסעיף 1.

(ה)

על אף האמור בסעיף קטן (ד), קנס שהטיל עובד של רשות מקומית או שהוטל בבית משפט עקב הפעלת סמכותו של עובד רשות מקומית, ישולם לקופת הרשות המקומית.

א7.

עבירות קנס [תיקון: תשע"א]

(א)

השר, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, רשאי להכריז, בא שיפורסם ברשומות, על עבירה לפי חוק זה כעל עבירת קנס; הוראות סעיף

221(ד) לחוק סדר הדין הפלילי [נסח משולב], התשמ"ב-1982 (בחוק זה – חוק סדר הדין הפלילי), לא יחולו לענין הכרזה על עבירת קנס לפי סעיף קטן זה.

(ב)

על אף הוראות סעיף 221(ב) לחוק סדר הדין הפלילי, רשאי השר, בהסכמת שר המשפטים, לקבוע שיעור קנס העולה על סכום הקנס הקבוע בסעיף האמור לעבירה לפי חוק זה שנקבעה כעבירת קנס, וכן לעבירת קנס חוזרת, נוספת או נמשכת שעבר אותו אדם, או בהתחשב בסוג העבירה ובנסיבות ביצועה, ובלבד שסכום הקנס לא יעלה על עשרה אחוזים מסכום הקנס המרבי הקבוע לאותה עבירה.

8.

אחריות נושא משרה בתאגיד

(א)

נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שאפשר למניעת עבירות לפי סעיף 7 בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין; לענין סעיף זה, "נושא משרה בתאגיד" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, או פקיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו בוצעה העבירה.

(ב)

נעברה עבירה לפי סעיף 7 בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי עשה ככל האפשר כדי למלא את חובתו.

9.

צ למניעה או להסרתה של הפגיעה בסביבה[תיקון: תשס"ח-2]

(א)

נוכח השר או מי שהוא הסמיך לענין זה כי נגרמת פגיעה בסביבה החופית בניגוד להוראות חוק זה או כי קיימת הסתברות גבוהה שתיגרם פגיעה כאמור, וטרם הוגש כתב אישום, רשאי הוא לצוות על מי שגרם לפגיעה או על מי שעומד לעשות כן, להפסיק את הפעולה הגורמת לפגיעה ולנקוט את האמצעים הדרושים לשיקום הסביבה החופית, ולהשבת המצב לקדמותו, ככל האפשר, או להימנע מעשיית הפעולה, לפי הענין, הכל באופן ובתוך תקופת הזמן שתיקבע בצו ושתחילתה במועד מסירתו; לענין סעיף זה, "פגיעה בסביבה החופית" – כהגדרתה בסעיף 2, לרבות הקמת מכשול, גדר או מעצור אחר החוסם את המעבר החופשי לאורך תחום חוף הים, בניגוד להוראות סעיף 5.

(ב)

צ לפי סעיף זה, לגבי פעילות ביטחונית, יינתן בהסכמת שר הביטחון.

(ג)

מי שלא קיים הוראות צו שניתן לפי סעיף זה, רשאי השר או מי שהוא הסמיך לענין זה, לבצע את הנדרש לפי הצו; משעשה כן, יהיה מי שנצטווה אך לא מילא אחר הוראות הצו חייב בתשלום

כפל ההוצאות שהוצאו, לקחן לשמירת הניקיון; על גבייתן של הוצאות שהוצאו לפי סעיף זה תחול פקודת המסים (גביה).

(ד)

מי שהשר הסמיך לעניין ביצוע או כאמור בסעיף קטן (ב), יהיו נתונות לו הסמכויות הנתונות למפקח לפי הוראות סעיף 12(ג).

(ה)

על מסירת צו לפי חוק זה יחולו הוראות סעיף 237 לחוק סדר הדין הפלילי [נסח משולב], התשמ"ב-1982, בדבר המצאת מסמכים, בשינויים המחויבים.

10.

בקשה לביטול צו על ידי בית משפט

(א)

החאה עצמו נפגע על ידי צו שהוצא לפי הוראות סעיף 9, רשאי להגיש לבית המשפט, המוסמך לדון בעבירה נושא הצו, בקשה לביטול.

(ב)

הגשת בקשה לביטול צו, לפי הוראות סעיף קטן (א), אינה מתלה את תוקפו של הצו, כל עוד לא החליט בית המשפט אחרת; החליט בית המשפט להתלות את תוקפו של הצו במעמד צד אחד, תידון הבקשה במעמד הצדדים בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום שבעה ימים מיום ההחלטה.

(ג)

בית המשפט רשאי לבטל את הצו, לאשר או לשנותו.

11.

סמכויות בית משפט[תיקון: תשע"א]

(א)

הוגש כתב אישום בשל עבירה לפי חוק זה, רשאי בית משפט ליתן צו עשה, או אל תעשה וכל סעד אחר, ככל שיראה לנכון בנסיבות העניין, לרבות לביצוע צו לפי סעיף 9, והכל כדי למנוע, להפסיק או לצמצם פגיעה בסביבה החופית כתוצאה מביצוע העבירה או כדי לשמור את תחום חוף הים במצב נקי, ולמנוע את הישנות העבירה.

(ב)

על צו שהוציא בית משפט לפי סעיף קטן (א) יחולו הוראות סעיף 20(ב) ו-(ד) עד (ח) לחוק המים, התשי"ט-1959, בשינויים המחויבים.

(ג)

בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה לפי חוק זה, רשאי, בגזר הדין, נוסף על כל עונש שיטיל

–

(1)

לצוות עליו לתקן כל פגיעה שגרם לסביבה החופית ולשקמה, או לנקות את תחום חוף הים, לפי העניין;

(2)

לחייב בתשלום ההוצאות שהוצאו לתיקון הפגיעה, לשיקום הסביבה החופית או לניקוי תחום חוף הים כאמור בפסקה (1), אם הגיש התובע או מי שהוציאן בקשה לבית המשפט; לעניין סעיף קטן זה, "הוצאות" – לרבות הוצאות סבירות לתכנון ופיקוח על שיקום הסביבה החופית, או על ניקיון תחום חוף הים, אם פיקוח כאמור נדרש;

(3)

בוצעה העבירה באמצעות רכב – לפסול אותו אדם מהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה שלא תעלה על 120 ימים; החליט בית המשפט על פסילת רישיון כאמור, יודיע על כך לרשות הרישוי, כהגדרתה בפקודת התעבורה; על סעיף זה יחולו הוראות סעיף 42 לפקודת התעבורה, בשינויים המחויבים.

(ד)

הורשעו בעבירה יותר מאדם אחד, רשאי בית המשפט, בהחלטה כאמור בסעיף קטן (ג)(2), להטיל את תשלום ההוצאות על כולם או על חלקם, יחד או לחוד, או לחלק את התשלום ביניהם, הכל כפי שיראה לו בנסיבות העניין.

(ה)

על גביית סכום ההוצאות שנקבע לפי סעיף זה יחולו הוראות פקודת המסים (גבייה).

(ו)

לא פסק בית המשפט בבקשה לפי סעיף זה לגופה, לא יגרע הדבר מזכותו של מי שהוציא את ההוצאות לתבען בתובענה רגילה.

.12

מפקחים [תיקון: תשס"ח-3, תשע"א, תשע"א-2]

(א)

בלי לגרוע מסמכות השר למנות מפקחי הגנת הסביבה, רשאי השר להסמיך מפקחים לעניין חוק זה מקרב כל אחד מאלה:

(1)

עובדי המדינה שאינם עובדי משרדו;

(2)

עובדי רשות העתיקות;

(3)

עובדי הרשות לשמירת הטבע והגנים הלאומיים.

(ב)

לא ימונה מפקח לפי הוראות חוק זה, אלא אם כן מתקיימים בו כל אלה:

(1)

משטרת ישראל הודיעה, לא יאוחר משלושה חודשים מיום קבלת פרטי העובד, כי היא אינה מתנגדת להסמכתו מטעמים של ביטחון הציבור, לרבות בשל עברו הפלילי;

(2)

הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי חוק זה, כפי שהורה השר בהסכמת השר לביטחון הפנים;

(3)

הוא עומד בתנאי כשירות נוספים ככל שהורה השר, בהתייעצות עם השר לביטחון הפנים.

(ג)

לשם פיקוח על ביצוע הוראות חוק זה, רשאי מפקח שהוסמך לפי סעיף קטן (א) (בסעיף זה – מפקח) –

(1)

לדרוש מכל אדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו;

(2)

לערוך מדידות או ליטול דגימות של חומרים, וכן למסור את המדידות והדגימות למעבדה, לשמור אותן או לנהוג בהן בדרך אחרת;

(3)

להיכנס למקום, לרבות לכלי תחבורה כהגדרתו בחוק הגנת הסביבה כשהוא נייח, ובלבד שלא ייכנס למקום המשמש למגורים, אלא על פי צו של בית משפט.

(ד)

התעורר חשד לביצוע עבירה לפי הוראות חוק זה, רשאי מפקח שהוא עובד הרשות לשמירת הטבע והגנים הלאומיים –

(1)

לחקור כל אדם הקשור לעבירה כאמור, או שעשויות להיות לו ידיעות הנוגעות לעבירה כאמור; על חקירה לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 2 ו-3 לפקודת הפחצדורה הפלילית (עדות), בשינויים המחויבים;

(2)

לבקש מבית המשפט צו חיפוש ולבצעו לפי סעיפים 23 ו-24(א)(1) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (בסעיף זה – פקודת מעצר וחיפוש); על חיפוש ותפיסת חפצים יחולו הוראות סעיפים 26 עד 29 ו-33 עד 42 לפקודת מעצר וחיפוש, בשינויים המחויבים, כאילו הם נעשו בידי שוטר או קצין משטרה, לפי העניין.

(ה)

לשם גילוי עבירה לפי סעיף 4(א), שנעשתה באמצעות רכב, יהיו נתונות למפקח שהוסמך לענין חוק זה ולענין פסקה (2) – גם למפקח הגנת הסביבה, גם סמכויות אלה:

(1)

סירב אדם להיענות לדרישת מפקח, על פי סמכותו בהתאם להוראות סעיף זה, והיה חשש שיימלט או שזהותו אינה ידועה, רשאי המפקח לעכבו עד לבואו של שוטר, ויחולו על עיכוב כאמור הוראות סעיף 75(ב) ו-4(ג) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, בשינויים המחויבים;

(2)

היה למפקח או למפקח הגנת הסביבה יסוד להניח כי נעברה לעיניו עבירה לפי חוק זה, ברכב שאינו נושא תו רישום או סימן זיהוי אחר שנקבע לפי פקודת התעבורה, רשאי הוא לעכבו בתחום חוף הים או במקום רחצה מוכרז, לפי הענין, או בסמיכות לאזורים אלה, למעט באזור מיושב או בדרך עירונית, דרך שאינה דרך עירונית ודרך מהירה, כדי לאפשר את הפעלת סמכויותיו לפי סעיף זה או לפי פרק ג' לחוק הגנת הסביבה, לפי הענין.

(i)

מפקח לא יפעיל את סמכויותיו לפי חוק זה כלפי המדינה ומוסדותיה, ואולם מפקח שהוא עובד המדינה רשאי להפעיל את סמכויותיו כלפי המדינה ומוסדותיה, למעט כלפי מערכת הביטחון, כהגדרתה בסעיף 10 לחוק הגנת הסביבה.

13.

תחולה על המדינה

חוק זה חל על המדינה.

14.

מערכת הביטחון – סייג לתחולה

הוראות סעיפים 3 ו-4 לא יחולו על מיתקן ביטחוני ובתחומו, לרבות על פעילות המתבצעת בו או בקשר אליו או להקמתו, על הסמכות, על ההליכים ועל התנאים למתן היתר למיתקן כאמור, לפי פרק ו' לחוק התכנון והבניה, וכן על פעילות ביטחונית המתבצעת בשטח סגור; ואולם בהליכים למתן היתר למיתקן ביטחוני בתחום חוף הים, תתחשב הועדה למיתקנים ביטחוניים, כמשמעותה בסעיף 160(1) לחוק התכנון והבניה, ככל האפשר, בהוראות חוק זה, ופעילות המתבצעת בידי מערכת הביטחון בתחום הסביבה החופית שאינה טעונה היתר לפי חוק התכנון והבניה תבצע ככל האפשר, בהתאם להוראות חוק זה.

15.

שמירת דינים [תיקון: תשס"ח-2]

(א)

הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות כל דין, ואין בהן כדי לגרוע מהוראות חוק שמירת הניקיון, חוק הסדרת מקומות רחצה, התשכ"ד-1964, לרבות סמכות שר הפנים לאשר גביית דמי כניסה למקום רחצה, חוק גנים לאומיים וחוק העתיקות.

(ב)

לעניין ים כנרת, אין בהוראות חוק זה כדי לגרוע מהוראות לפי חוק המים, התשי"ט-1959, חוק הפיקוח על קידוחי מים, התשט"ו-1955, חוק הניקוז וההגנה מפני שיטפונות, התשי"ח-1957, חוק תאגידי מים וביוב, התשס"א-2001, וק מסמכיותיהם לפי כל דין של מנהל הרשות הממשלתית למים ולביוב, מועצת הרשות האמורה ומועצת המים, כמשמעותם בחוק המים.

.16

ביצוע ותקנות

השר לאיכות הסביבה ממונה על ביצוע חוק זה, למעט תיקון חוק התכנון והבניה לפי סעיף 21 להלן, והוא רשאי, באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, להתקין תקנות לביצוע.

.17

הנוסח שולב בחוק שמירת הניקיון, התשנ"ב-1992.

.18

הנוסח שולב בחוק למניעת מפגעים סביבתיים (תביעות אזרחיות), התשנ"ב-1992.

.19

הנוסח שולב בחוק הסדרת מקומות רחצה, התשכ"ד-1964.

.20

הוראות מעבר [תיקון: תשס"ח]

אין בהוראות חוק זה כדי לפגוע בכל אחד מאלה:

(1)

עיסוק, פעולה, שימוש או עבודה שניתן לגביהם אישור, היתר או רישיון כדין לפני יום התחילה;

(2)

תכנית שהיא בת תוקף ערב יום התחילה, וכל עוד התכנית בת תוקף או תבנית מפורטת המקיימת את כל הוראותיה של תכנית מיתאר מקומית שהיא בת תוקף כאמור;

(3)

התחייבות חוזית כתובה וחתומה, שעניינה זכויות בניה או שימוש במקרקעין בתחום הסביבה החופית, ושניתנה כדין ובסמכות בידי המדינה, ערב פרסומה של הצעת חוק שמירת הסביבה החופית, התשס"ג-2003, ברשומות.

.21

הנוסח שולב בחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965.

.22

תחילה

תחילת חוק זה בתום 3 חודשים מיום פרסומו ברשומות.

[תיקון: תשע"א]

תוספת (סעיף 4א)

נמל אילת; נמל אשדוד; נמל אשקלון; נמל חדרה; נמל חיפה; נמל יפו; נמל מעגנות ים סוף; נמל מרינה – לי הרצליה; נמל מרינה אשדוד; נמל מרינה אשקלון; נמל מרינה אתרים תל אביב; נמל עכו; נמל תל אביב; נמל מרינה אילת.

התקבל בכנסת ביום י"ז באב התשס"ד (4 באוגוסט 2004).

חוק מניעת זיהום הים ממקורות יבשתיים, התשמ"ח-1988

ס"ח תשמ"ח, 118; תשס"ג, 118; תשס"ה, 511; תשס"ח, 866; תשע"א, 746. ק"ת תשנ"ז, 94.

.1

הגדחת [תיקון: תשס"ה, תשס"ח]

בחוק זה –

"אמנה" – אמנה בינלאומית, או חלק ממנה, שעניינה הסדרת מניעת זיהום הים ממקורות יבשתיים ושישראל צד לה;

"היתר" – היתר על-פי חוק זה;

"השר" – השר לאיכות הסביבה;

"הוועדה" – הוועדה למתן היתרים שמונתה לפי הוראות סעיף 3;

"הממונה" – הממונה הבכיר על האכיפה במשרד להגנת הסביבה, הכפוף ישירות למנהל הכללי של המשרד;

"זיהום הים" – מעשה או מחדל בניגוד להוראות סעיף 2;

"ים" – הים התיכון, ים סוף וים המלח לרבות חופיהם עד קו המים המתוקים;

"מעשה" – לרבות מחדל;

"מקור יבשתי" – כל מקור ביבשה לרבות מיתקן ימי קבוע;

"פסולת" – חומר מכל סוג או צורה;

"שפכים" – פסולת המורחקת בהזרמה, לרבות בוצה ומוצקים בתרחיף.

.2

איסורים [תיקון: תשס"ה]

לא יטיל ולא יזרים אדם לים פסולת או שפכים ממקור יבשתי, בין במישרין ובין בעקיפין, אלא על פי היתר ובהתאם לתנאיו; ובלבד שלא ינתן היתר לסוגי פסולת או שפכים שנאסרו בתקנות לפי סעיף 14(א)(1).

.3

ועדה למתן היתרים [תיקון: תשס"ג, תשס"ה]

(א)

השר ימנה ועדה למתן היתרים שזה הרכבה –

(1)

נציג השר, והוא יהיה היושב ראש;

(2)

נציג שר הביטחון;

(3)

נציג שר הבריאות;

(4)

נציג שר התעשייה והמסחר;

(5)

נציג שר החקלאות;

(6)

נציג שר התיירות;

(7)

נציג שר התחבורה;

(8)

נציג של הגופים הציבוריים שענינם בשמירת איכות הסביבה, מתוך רשימת מועמדים שיגישו לשר גופים אלה; לענין זה, "הגופים הציבוריים שענינם בשמירת איכות הסביבה" – הגופים המפורטים בתוספת לחוק ייצוג גופים ציבוריים שענינם בשמירת איכות הסביבה (תיקוני חקיקה), התשס"ג-2002.

(ב)

הודעה על מינוי הועדה ועל מענה תפורסם ברשומות.

(ג)

הועדה תקבע את סדרי עבודתה במידה שלא נקבעו בחוק זה; הועדה רשאית לאצול מסמכיותיה לגבי סוגי היתרים ליושב ראש שלה או לצוות מתוכה, ובלבד שתנאים מוקדמים או תנאים בהיתר, כאמור בסעיף 3א(ב), המתייחסים לתפעול נמל ייקבעו בהסכמת שר התחבורה.

א3.

היתר להטלת פסולת או להזרמת שפכים[תיקון: תשס"ה, תשס"ח]

(א)

הוועדה רשאית לתת היתר להטלת פסולת או להזרמת שפכים ממקור יבשתי לים, בהתאם להוראות לפי חוק זה.

(ב)

הוועדה רשאית להתנות את מתן ההיתר בתנאים מוקדמים שיש לקיימם לפני מתן ההיתר וכן לקבוע בהיתר תנאים.

(ג)

הוועדה רשאית לבטל היתר בכל עת, לאחר שנתנה לבעל ההיתר הזדמנות להשמיע את טענותיו, אם מצאה כי התקיים אחד מאלה:

(1)

בעל ההיתר לא קיים אחר הוראה מההוראות לפי חוק זה או תנאי מתנאי ההיתר;

(2)

הובא לידיעתה מידע שלא היה בידיה בעת מתן ההיתר ואשר אילו היה ידוע לה באותה עת לא הייתה נתנת את ההיתר.

(ד)

החלטות הוועדה לפי חוק זה וכן נסחם המלא של היתרים שנתנה יהיו פתוחים לעיון הציבור ויפורסמו באתר האינטרנט של המשרד להגנת הסביבה.

4.

דיווח על ביצוע היתר

מי שקיבל היתר ידווח באופן שנקבע על הטלת הפסולת או הזרמת השפכים לים, לפי העניין.

5.

מפקחים [תיקון: תשע"א]

(א)

בלי לגרוע מסמכות השר למנות מפקחים מבין עובדי משרדו לפי חוק הגנת הסביבה (סמכויות פיקוח ואכיפה), התשע"א-2011 (בחוק זה – חוק הגנת הסביבה), רשאי השר להסמיך, לעניין חוק זה, מפקחים מבין עובדי המדינה שאינם עובדי משרדו, ועובדי רשויות נחלים ומעיינות.

(ב)

לא יוסמך מפקח לפי הוראות סעיף זה, אלא אם כן מתקיימים בו התנאים המנויים בסעיף 4 לחוק הגנת הסביבה, בשינויים המחויבים ובשינוי זה: במקום האמור בפסקה (1) יבוא "הוא לא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה יש בה לדעת השר כדי למנוע את הסמכתו".

(ג)

לשם פיקוח על ביצוע הוראות חוק זה, רשאי מפקח שהוסמך לפי סעיף קטן (א) (בחוק זה – מפקח) –

(1)

לדחש מכל אדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו;

(2)

לערוך מדידות או ליטול דגימות של חומרים, וכן למסור את המדידות והדגימות למעבדה, לשמור אותן או לנהוג בהן בדרך אחרת;

(3)

להיכנס למקום, לרבות לכלי תחבורה כהגדרתו בחוק הגנת הסביבה כשהוא נייח, ובלבד שלא ייכנס למקום המשמש למגורים, אלא על פי צו של בית משפט.

(ד)

מפקח לא יפעיל את סמכויותיו לפי חוק זה כלפי המדינה ומוסדותיה, ואולם מפקח שהוא עובד המדינה רשאי להפעיל את סמכויותיו כלפי המדינה ומוסדותיה, למעט כלפי מערכת הביטחון, כהגדרתה בסעיף 10 לחוק הגנת הסביבה.

א.5

הודעה על כוננת חיוב בעיצום כספי [תיקון: תשס"ח]

היה לממונה יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה המנויה בסעיף 5ד (בחוק זה – מפר) רשאי הוא למסור לו הודעה על כוננה להטיל עליו עיצום כספי (בחוק זה – הודעה על כוננת חיוב); בהודעה כאמור יציין הממונה, בין השאר, את אלה:

(1)

המעשה המהווה את ההפרה;

(2)

שיעור העיצום הכספי והמועד לתשלומו;

(3)

זכותו של מפר לטעון טענותיו לפי הוראות סעיף 5ב;

(4)

שיעור התוספת על העיצום הכספי בהפרה נמשכת או חוזרת לפי הוראות סעיף 5ג.

ב.5

זכות טיעון [תיקון: תשס"ח]

מפר שנמסרה לו הודעה על כוננת חיוב רשאי להגיש את טענותיו, בכתב, לממונה, לעניין הכוונה להטיל את העיצום הכספי ולעניין שיעורו, בתוך 30 ימים ממועד מסירת ההודעה.

ג.5

דרישת תשלום [תיקון: תשס"ח]

(א)

הממונה יחליט, לאחר ששקל את הטענות שהוגשו לו לפי סעיף 5ב, אם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשאי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 5ה.

(ב)

(1)

החליט הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א) להטיל עיצום כספי, ימסור למפר דרישה לשלם את העיצום הכספי (בחוק זה – דרישת תשלום); בדרישת תשלום יציין הממונה, בין היתר, את סכום העיצום הכספי המעודכן כאמור בסעיף 5 והמועד לתשלום.

(2)

היה המפר תאגיד, יקבע סכום העיצום הכספי בהתאם למחזור המכירות שלו כאמור בסעיף 5ד; לא היה בידי הממונה מידע בדבר מחזור המכירות של המפר, רשאי הוא לדרוש מהמפר מידע ופרטים נוספים הדרושים לדעתו לשם קביעת מחזור המכירות; לא הוכח מחזור המכירות של המפר כאמור, רשאי הממונה לקבוע אותו לפי מיטב שפיטתו.

(3)

החליט הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א) שלא להטיל עיצום כספי, ימסור הודעה על כך למפר.

(ג)

לא הגיש המפר את טענותיו לפי הוראות סעיף 5ב, בתוך 30 ימים מיום שנמסרה לו ההודעה על כוונת חיוב, יראו הודעה זו, בתום 30 הימים האמורים, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.

5ד.

סכום העיצום הכספי[תיקון: תשס"ח]

בשל הטלה או הזרמה של פסולת או של שפכים לים ממקור יבשתי, בניגוד לתנאי היתר כאמור בסעיף 2, או בשל אי-דיווח על הטלת פסולת או הזרמת שפכים לים בניגוד להוראות סעיף 4, יהיה סכום העיצום הכספי כמפורט להלן, לפי העניין:

(1)

ליחיד – 336,140 שקלים חדשים;

(2)

לתאגיד שמחזור המכירות השנתי שלו אינו עולה על 250 מיליון שקלים חדשים – 672,280 שקלים חדשים;

(3)

לתאגיד שמחזור המכירות השנתי שלו עולה על 250 מיליון שקלים חדשים ואינו עולה על 500 מיליון שקלים חדשים – 1,344,570 מיליון שקלים חדשים;

(4)

לתאגיד שמחזור המכירות השנתי שלו עולה על 500 מיליון שקלים חדשים – 2,689,130 מיליון שקלים חדשים.

5ה.

סכומים מופחתים [תיקון: תשס"ח]

(א)

הממונה אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בחוק זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).

(ב)

השר, בהסכמת שר המשפטים, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם ניתן יהיה להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהקבוע בחוק זה, בשיעורים שיקבע.

ו.15

הפרה נמשכת והפרה חוזרת [תיקון: תשס"ח]

(א)

בהפרה נמשכת ייוסף על העיצום הכספי החלק העשרים שלו לכל יום שב נמשכת ההפרה.

(ב)

בהפרה חוזרת ייוסף על העיצום הכספי שניתן היה להטיל בשלה אילו הייתה הפרה ראשונה, סכום השווה לעיצום הכספי; לענין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה הממיה בסעיף 5ד, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה, שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע המפר.

ז.15

המועד לתשלום העיצום הכספי [תיקון: תשס"ח]

העיצום הכספי ישולם בתוך 60 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 5ג.

ח.15

סכום מעודק של העיצום הכספי [תיקון: תשס"ח]

(א)

העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודק ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא הגיש טענותיו כאמור בסעיף 5ב – ביום מסירת ההודעה על כוונת החיוב; הוגשה עתירה לבית משפט לעניינים מנהליים, ובית המשפט הורה על עיכוב תשלומו של העיצום הכספי – יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודק ביום ההחלטה בעתירה.

(ב)

סכומי העיצום הכספי כאמור בסעיף 5ד יתעדכנו ב-1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור עליית המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ביום העדכון בשנה שקדמה לו, ולענין יום העדכון הראשון – לעומת המדד שהיה ידוע ביום תחילתו של חוק הגנת הסביבה (המזהם משלם) (תיקוני חקיקה), התשס"ח-2008; הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לענין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

(ג)

הודעה על סכום העיצום הכספי המעודכן לפי סעיף קטן (ב), תפורסם ברשומות.

5ט.

הפרשי הצמדה וריבית [תיקון: תשס"ח]

לא שולם עיצום כספי במועד, ייוספו עליו לתקופת הפיגור הפרשי הצמדה וריבית, עד לתשלום; בחוק זה, "הפרשי הצמדה וריבית" – כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961.

5י.

גביה [תיקון: תשס"ח]

עיצום כספי ייגבה לקרן שהוקמה לפי סעיף 13 לפקודת מניעת זיהום מי-ים בשמן [נסח חדש], התש"ם-1980, ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גביה).

5יא.

עתירה [תיקון: תשס"ח]

(א)

אין בהגשת עתירה לבית המשפט לעניינים מנהליים על דרישה לתשלום עיצום כספי לפי חוק זה, כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא בהסכמת הממונה או אם בית המשפט הורה על כך.

(ב)

התקבלה עתירה כאמור בסעיף קטן (א) לאחר ששולם עיצום כספי, יוחזר העיצום הכספי בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו ועד יום החזרתו.

5יב.

פרסום [תיקון: תשס"ח]

(א)

הוטל עיצום כספי לפי חוק זה, רשאי הממונה להורות למפר לפרסם בעיתון או בכל דרך אחרת שיורה את דבר הטלת העיצום, את שמו של המפר, את מהות ההפרה שבשלה הוטל ונסיבותיה ואת סכום העיצום.

(ב)

לא קיים המפר הוראה לפי סעיף קטן (א), רשאי הממונה או מי שהוא הסמיך לעניין זה לפרסם הודעה כאמור באותו סעיף קטן; משעשה כן, יהיה המפר חייב בתשלום כפל ההוצאות שהוצאו לשם הפרסום.

5יג.

שמירת אחריות פלילית [תיקון: תשס"ח]

(א)

תשלום עיצום כספי לא יגרע מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרת הוראה המנויה בסעיף 5ד, ואולם אם נמסרה למפר דרישת תשלום כאמור בסעיף 5ג לא תוגש קובלנה כאמור בסעיף 8.

(ב)

הוגש נגד אדם כתב אישום בשל מעשה שבשלו ניתן להטיל עיצום כספי, לא יחויב בשלו בתשלום עיצום כספי, ואם שילם – יוחזר לו הסכום ששולם בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו ועד יום החזרתו.

6.

עונשין [תיקון: תשס"ה, תשס"ח]

(א)

העושה אחד מאלה, דינו – מאסר שנה או קנס פי שלושה מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בחוק זה – חוק העונשין); עשה כן ברשלנות, דינו – מאסר שישה חודשים או קנס כאמור:

(1)

מטיל או מזרים פסולת או שפכים לים, ממקור יבשתי, בלא היתר או בניגוד לתנאיו, בניגוד להוראות סעיף 2;

(2)

אינו מבצע צו שניתן לו לפי הוראות סעיף 8א(א).

(ב)

נעברה עבירה כאמור בסעיף קטן (א) ונגרם נזק לים, דינו של עובר העבירה – מאסר שלוש שנים או כפל הקנס האמור באותו סעיף קטן.

(ג)

לא דיווח אדם על הטלת פסולת או הזרמת שפכים לים בהתאם להוראות סעיף 4, דינו – קנס קבוע בסעיף 61(א)(3) בחוק העונשין.

(ד)

בית המשפט רשאי, נוסף על כל עונש הקבוע לעבירה לפי חוק זה, שהיא עבירה נמשכת, להטיל על הנידון קנס בגובה חמישה אחוזים מגובה הקנס הקבוע בסעיף העבירה, לכל יום שבו נמשכת העבירה מעבר לתקופת הזמן שנקבעה בהתראה ושתחילתה עם מסירתה; לעניין זה, "התראה" – התראה בכתב ממי שהשר הסמיכו לעניין זה.

(ה)

נעברה עבירה לפי סעיף זה בידי תאגיד, דינו –

(1)

לעניין עבירות לפי סעיפים קטנים (א), (ג) ו-(ד) – כפל הקנס האמור באותם סעיפים קטנים;

(2)

לעניין עבירה לפי סעיף קטן (ב) – פי אחד וחצי מן הקנס האמור באותו סעיף קטן.

(i)

(1)

עבר אדם עבירה לפי חוק זה והשיג כתוצאה ממנה טובת הנאה או הוח, לעצמו או לאחר, רשאי בית המשפט להטיל עליו, נוסף על כל עונש אחר, קנס בשיעור טובת ההנאה או הרווח שהשיג כאמור;

(2)

לעניין סעיף קטן זה, "טובת הנאה" – לרבות הוצאה שנחסכה.

(3)

אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 63 לחוק העונשין.

א.6

אחריות נושא משרה בתאגיד [תיקון: תשס"ה]

(א)

נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עביחות על חוק זה בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו – כפל הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) בחוק העונשין; לעניין סעיף זה, "נושא משרה" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף למעט שותף מוגבל, או פקיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו בוצעה העבירה.

(ב)

נעברה עבירה על חוק זה בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו האמורה.

ב.6

שיעורי קנסות [תיקון: תשס"ה]

על אף הוראות סעיף 221(ב) בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (בחוק זה – חוק סדר הדין הפלילי), רשאי שר המשפטים, בהסכמת השר, לקבוע שיעור קנס העולה על סכום הקנס הקבוע בסעיף האמור לעבירה לפי חוק זה שנקבעה כעבירת קנס, וכן לעבירת קנס חוזרת, נמשכת או נוספת שעבר אותו אדם, בהתחשב בסוג העבירה ובנסיבות ביצועה, ובלבד שסכום הקנס לא יעלה על עשרה אחוזים מסכום הקנס המרבי הקבוע לאותה עבירה.

7.

[תיקון: תשס"ה]

(בוטל).

8.

קובלנה [תיקון: תשס"ה]

קובלנה כאמור בסעיף 68 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, לא תוגש אלא אם כן –

(1)

הקובל הוא אחד מאלה:

(א)

כל אדם – לגבי עבירה שנעברה ברשות היחיד שלו או שגרמה לו נזק;

(ב)

רשות מקומית – לגבי עבירה שנעברה בתחומה;

(ג)

כל אחד מהגופים הציבוריים והמקצועיים שנקבעו בהתאם לסעיף 100(3) לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965;

(2)

הקובל מסר הודעה לשר על כוונתו לעשות כן, ולא הוגש תוך ששים יום לאחר מכן כתב אישום מטעם היועץ המשפטי לממשלה;

(3)

העבירה שהיא נשוא הקובלנה לא נעברה בתחום נמל כמשמעותו בפקודת הנמלים [נוסח חדש], התשל"א-1971.

א8.

צ להפסקה, למניעה או לצמצום זיהום הים[תיקון: תשס"ה]

(א)

נכח השר או מי שהוא הסמיך לעניין זה, כי הוטלה פסולת או הוזרמו שפכים לים ממקור יבשתי, בלא היתר או בניגוד לתנאיו, וטרם הוגש כתב אישום, או כי קיים יסוד סביר שתוטל פסולת או יוזרמו שפכים כאמור, רשאי הוא לצוות על מי שהטיל את הפסולת או הזרים את השפכים, במישרין או בעקיפין, או על מי שקיים יסוד סביר כי הוא עומד לעשות כן, להפסיק, לצמצם או למנוע את הטלת הפסולת או הזרמת השפכים לים ולנקות את שזוהם, לפי העניין, הכל באופן שייקבע בצו ובתוך תקופת הזמן שתיקבע בצו ושתחילתה ממועד מסירתו, ורשאי הוא לדרוש, במידת האפשר ובהתאם לנסיבות, להחזיר את המצב לקדמותו.

(ב)

מי שלא קיים הוראות צו שניתן לפי סעיף זה, רשאי השר או מי שהוא הסמיך לעניין זה לבצע את הנדרש לפי הצו; משעשה כן, יהיה מי שנצטווה אך לא מילא אחר הוראות הצו, חייב בתשלום כפל ההוצאות שהוצאו לקרן כאמור בסעיף 10; על גבייתן של הוצאות שהוצאו לפי סעיף זה תחול פקודת המסים (גביה).

(ג)

מי שהשר הסמיך לעניין ביצוע צא כאמור בסעיף קטן (ב), יהיו לו סמכויות מפקח כאמור בסעיף 5(ב) ו-(ג).

(ד)

על מסירת צא לפי חוק זה יחולו הוראות סעיף 237 לחוק סדר הדין הפלילי בדבר המצאת מסמכים, בשינויים המחויבים.

ב8.

בקשה לביטול צא על ידי בית המשפט [תיקון: תשס"ה]

(א)

החאה עצמו נפגע על ידי צא שהוצא לפי הוראות סעיף 8א רשאי להגיש, לבית המשפט המוסמך לדון בעבירה נושא הצא, בקשה לביטול.

(ב)

הגשת בקשה לביטול צא, לפי הוראות סעיף קטן (א), אינה מתלה את תוקפו של הצא, כל עוד לא החליט בית המשפט אחרת; החליט בית המשפט להתלות את תוקפו של הצא במעמד צד אחד, תידון הבקשה במעמד הצדדים בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום שבעה ימים מיום ההחלטה.

(ג)

בית המשפט רשאי לבטל את הצא, לאשרו או לשנותו.

ג8.

סמכויות בית משפט [תיקון: תשס"ה]

(א)

הוגשו כתב אישום או קובלנה בשל עבירה לפי חוק זה, רשאי בית משפט, לבקשת תובע, ליתן צא עשה, צא אל תעשה וכל סעד אחר, ככל שיראה לנכון בנסיבות שלפניו, לרבות לביצוע צא לפי סעיף 8א, והכל כדי להפסיק, לצמצם או למנוע את זיהום הים ממקורות יבשתיים.

(ב)

לא יצווה בית משפט כאמור בסעיף קטן (א), אלא לאחר שנתן לנאשם הזדמנות להשמיע את טענותיו; לא התייצב הנאשם לדיון בבקשה על אף שהוזמן כדן, רשאי בית המשפט להחליט בבקשה בהעדרו.

(ג)

תוקפו של צא שניתן כאמור בסעיף קטן (א) יהיה לתקופה שיוורה בית המשפט ויכול שיהיה עד לגמר ההליכים.

(ד)

נאשם או תובע רשאים לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר בהחלטה שנתן בעניין בקשה כאמור בסעיף קטן (א), אם נתגלו עובדות חדשות או השתנו הנסיבות והדבר עשוי לשנות את החלטתו הקודמת של בית המשפט.

(ה)

נאשם או תובע רשאים לערוך על החלטה בעניין בקשה כאמור בסעיף קטן (א) או על החלטת בית המשפט בבקשה לעיון חוזר; בית המשפט שלערעור ידון בערר בשופט אחד.

(ו)

בקשה לעיון חוזר או ערר יוגשו בכתב, יכלו את תמצית נימוקיהם ויצורפו להם העתקים של החלטות קודמות שניתנו בעניין.

(ז)

בעיון חוזר ובערר רשאי בית המשפט לקיים, לשנות או לבטל את ההחלטה שלגביה הוגשה הבקשה לעיון חוזר או שעליה עוררים, או לתת החלטה אחרת במקומה.

(ח)

בסעיף זה, "תובע" – כל אחד מאלה:

(1)

תובע כמשמעותו בסעיף 12 בחוק סדר הדין הפלילי;

(2)

קובל כאמור בסעיף 8.

9.

חיוב בהוצאות וניקוי[תיקון]: תשס"ה]

(א)

בית משפט שהרשיע אדם בעבירה על חוק זה רשאי בגזר הדין, בנוסף לכל עונש שיטיל, לחייב בתשלום ההוצאות המפורטות להלן, כולן או מקצתן, יהיה סכומן אשר יהיה, אם הוגשה לו על כך בקשה מאת מי שהוציאן:

(1)

הוצאות לניקוי הים, החוף וכל אשר זוהם בפסולת שהוטלה או הוזרמה לים אגב ביצוע העבירה ולהשבת המצב לקדמותו;

(2)

הוצאות לאיתור הפסולת שהוטלה או הוזרמה לים, כדי למנוע את התפשטותו של זיהום הים ולצמצם את הנזק שנגרם.

(1א)

בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה על חוק זה רשאי, נוסף על כל עונש שיטיל ונוסף על ההוצאות כאמור בסעיף קטן (א), לחייבו לנקוט את האמצעים הדרושים כדי –

(1)

להפסיק, לצמצם או למנוע את המשך הטלת הפסולת או הזרמת השפכים לים;

(2)

לנקות את הים וכל אשר זוהם או ניזוק עקב ביצוע העבירה;

(3)

להחזיר את המצב לקדמותו.

(ב)

הורשעו בעבירה יותר מאדם אחד, רשאי בית המשפט, בהחלטה לפי סעיף זה, להטיל את תשלום ההוצאות על כולם או חלקם, יחד ולחוד, או לחלק סכום זה ביניהם, הכל כפי שנראה לבית המשפט בנסיבות העניין.

(ג)

לא פסק בית המשפט בבקשה לפי סעיף זה לגופה, לא יגרע הדבר מזכותו של מי שהוציא את ההוצאות לתובען בתובענה רגילה.

א9.

היטל למניעת זיהום הים [תיקון: תשס"ה]

(א)

השר, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, יקבע היטל למניעת זיהום הים, שיוטל על בעל היתר לפי חוק זה וישולם לקרן כאמור בסעיף 10.

(ב)

בתקנות לפי סעיף קטן (א) יקבע השר, בין השאר, את שיעור ההיטל, את אופן הצמדתו ואת דרכי תשלומו; שיעור ההיטל ייקבע בהתאם לאמות מידה ובהן סוגי הפסולת או השפכים, כמויותיהם ונסיבות ההטלה או ההזרמה, לרבות מיקומה.

(ג)

על גביית ההיטל תחול פקודת המסים (גביה).

10.

ייעוד קנסות

קנסות שיוטלו בשל עבירה לפי חוק זה ישולמו לקרן שהוקמה לפי סעיף 13 לפקודת מניעת זיהום מי ים בשמן [נוסח חדש], התש"ם-1980.

11.

התניית רישונות

רישון על-פי חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968, או רישון הנדרש לפי כל חיקוק להקמת מפעל ולניהולו יראוהו כמותנה בקיום הוראות חוק זה.

12.

שמירת דינים

הוראות חוק זה אינן באות לגרוע מכל דין אחר.

.13

תחולה על המדינה

חוק זה יחול גם על המדינה.

.14

ביצוע ותקמת

(א)

השר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי, באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, להתקין תקמת בעניינים אלה:

(1)

סוגי פסולת ושפכים אסורים בהטלה או בהזרמה לים;

(2)

תנאים למתן היתרים;

(3)

נהלים למתן היתרים, חיזושם, שינויים או ביטולם;

(4)

כל הנוגע לביצוע חוק זה.

(ב)

תקמת כאמור בסעיף קטן (א)(1) ו-(2) יותקנו בהתחשב בהוראות אמנה.

(ג)

השר, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, רשאי להתקין תקמת בכל הנוגע לקביעת אגרות שישולמו בעת הגשת בקשה להיתר או לחיזוש, ולייעודן של אגרות כאמור.

.15

הנוסח שולב בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

.16

תחילה

תחילתו של חוק זה ביום ד' בטבת התש"ן (1 בינואר 1990).